

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2022
9. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 41. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2023 /sněmovní tisk 315/ – první čtení
2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 75/ – druhé čtení
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 106/ – druhé čtení
4. Vládní návrh zákona o dozoru nad trhem s výrobky a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o dozoru nad trhem s výrobky) /sněmovní tisk 107/ – druhé čtení
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 47/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 163/ – druhé čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se zrušuje zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a mění a zrušují další související právní předpisy /sněmovní tisk 177/ – druhé čtení
7. Vládní návrh zákona o koordinaci spolupráce s Evropským úřadem pro boj proti podvodům /sněmovní tisk 218/ – druhé čtení
8. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o koordinaci spolupráce s Evropským úřadem pro boj proti podvodům /sněmovní tisk 219/ – druhé čtení
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 249/ – druhé čtení

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 254/ – druhé čtení
11. Vládní návrh zákona o některých opatřeních proti šíření teroristického obsahu online /sněmovní tisk 285/ – druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 12/2020 Sb., o právu na digitální služby a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 287/ – druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 291/ – druhé čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 301/ – druhé čtení
15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 227/ – prvé čtení
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fonitech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 238/ – prvé čtení
17. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, a ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, ve znění ústavního zákona č. 300/2000 Sb. /sněmovní tisk 252/ – prvé čtení
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 263/ – prvé čtení
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 283/ – prvé čtení
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 286/ – prvé čtení
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 288/ – prvé čtení
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 289/ – prvé čtení

23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 297/ – prvé čtení
24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní a střeliva, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 300/ – prvé čtení
25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 307/ – prvé čtení
26. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 309/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2
27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 311/ – prvé čtení
28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 312/ – prvé čtení
29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 313/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2
30. Návrh poslanců Jana Hrnčíře, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 4/ – prvé čtení
31. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti se zrušením soudních exekutorů /sněmovní tisk 5/ – prvé čtení
32. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jiřího Kobzy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 6/ – prvé čtení
33. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 7/ – prvé čtení
34. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky /sněmovní tisk 8/ – prvé čtení
35. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 9/ – prvé čtení

36. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční rád), a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 10/ – prvé čtení
37. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 11/ – prvé čtení
38. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Radka Kotena a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 12/ – prvé čtení
39. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jiřího Kobzy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 13/ – prvé čtení
40. Návrh poslanců Radka Kotena, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 14/ – prvé čtení
41. Návrh poslanců Radka Kotena, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 15/ – prvé čtení
42. Návrh poslanců Jiřího Kobzy, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 16/ – prvé čtení
43. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon a zákon č. 284/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona /sněmovní tisk 18/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2
44. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 19/ – prvé čtení
45. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 22/ – prvé čtení
46. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 23/ – prvé čtení
47. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Lucie Šafránkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 24/ – prvé čtení

48. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Radka Kotena a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 25/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2
49. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ – prvé čtení
50. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 39/ – prvé čtení
51. Návrh poslanců Heleny Válkové, Patrika Nachera, Marka Nováka, Jany Hanzlíkové, Zuzany Ožanové, Tat'ány Malé, Stanislava Fridricha, Josefa Bělici a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 40/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2
52. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 41/ – prvé čtení
53. Návrh poslanců Patrika Nachera, Heleny Válkové, Roberta Králíčka, Jaroslava Bžocha, Kamala Farhana, Marka Nováka, Josefa Kotta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 48/ – prvé čtení
54. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 52/ – prvé čtení
55. Návrh poslanců Jana Hrnčíře, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 53/ – prvé čtení
56. Návrh poslance Andreje Babiše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 54/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2
57. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Martina Kupky, Věry Kovářové, Jana Jakoba, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon /sněmovní tisk 63/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2
58. Návrh poslanců Marka Nováka, Patrika Nachera, Karla Havlíčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 66/ – prvé čtení

59. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 108/ – prvé čtení
60. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, předsedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 109/ – prvé čtení
61. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Věry Kovářové, Marka Výborného, Marka Bendy a Jana Jakoba na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 110/ – prvé čtení
62. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 118/ – prvé čtení
63. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 119/ – prvé čtení
64. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 129/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2
65. Návrh poslanců Karla Havlíčka, Aleny Schillerové, Jany Pastuchové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 153/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2
66. Návrh poslanců Richarda Brabce, Kláry Dostálové, Jany Pastuchové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 154/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2
67. Návrh poslanců Aleny Schillerové, Richarda Brabce, Pavla Růžičky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 158/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2
68. Návrh poslanců Věry Adámkové, Vlastimila Válka, Toma Philippa, Miloslava Janulíka, Kamala Farhana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 162/ – prvé čtení

69. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ – prvé čtení
70. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 165/ – prvé čtení
71. Návrh poslanců Aleny Schillerové, Andreje Babiše, Karla Havlíčka a Jany Mračkové Vildumetzové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 184/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2
72. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 185/ – prvé čtení
73. Návrh poslanců Josefa Bělici, Michala Ratiborského, Pavla Růžičky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 209/ – prvé čtení
74. Návrh poslanců Andreje Babiše, Aleše Juchelky, Aleny Schillerové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 231/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2
75. Návrh poslanců Andreje Babiše, Aleše Juchelky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 232/ – prvé čtení
76. Návrh poslanců Andreje Babiše, Aleše Juchelky, Aleny Schillerové a dalších na vydání zákona o jednorázovém příspěvku důchodci v roce 2022 /sněmovní tisk 233/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2
77. Návrh poslanců Andreje Babiše, Aleše Juchelky, Aleny Schillerové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 234/ – prvé čtení
78. Návrh poslanců Josefa Bernarda, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Martiny Baxy a Jany Pastuchové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 241/ – prvé čtení
79. Návrh poslanců Radima Fialy, Tomia Okamury a dalších na vydání zákona o zástupcích státu v obchodních korporacích /sněmovní tisk 245/ – prvé čtení
80. Návrh poslanců Marka Nováka, Tomáše Helebranta, Petry Sadovského, Michala Ratiborského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 246/ – prvé čtení

81. Návrh poslanců Jaroslava Bašty a Věry Adámkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 247/ – prvé čtení
82. Návrh poslanců Marka Nováka, Andreje Babiše, Margity Balaštíkové a dalších na vydání zákona o některých právech osob se zdravotním postižením, které využívají doprovodu psa se speciálním výcvikem /sněmovní tisk 250/ – prvé čtení
83. Návrh poslanců Marka Nováka, Věry Adámkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 257/ – prvé čtení
84. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 258/ – prvé čtení
85. Návrh poslanců Heleny Válkové, Davida Kasala, Karla Raise, Aleny Schillerové a dalších, na vydání zákona o ochránci práv dětí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o ochránci práv dětí) /sněmovní tisk 262/ – prvé čtení
86. Návrh Zastupitelstva Zlínského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 265/ – prvé čtení
87. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 266/ – prvé čtení
88. Návrh poslanců Vladimíra Balaše, Lucie Potůčkové, Lukáše Vlčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 268/ – prvé čtení
89. Návrh poslanců Marka Nováka, Lubomíra Metnara, Patrika Nachera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 273/ – prvé čtení
90. Návrh poslanců Marka Výborného, Marka Bendy, Vlastimila Válka, Aleše Juchelky a Aleše Dufka na vydání ústavního zákona, kterým se mění Listina základních práv a svobod, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb. a ústavního zákona č. 295/2021 Sb. /sněmovní tisk 276/ – prvé čtení
91. Návrh poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Jiřího Maška, Roberta Králíčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 290/ – prvé čtení
92. Návrh poslanců Ivana Adamce, Pavla Blažka, Kláry Dostálové, Aleny Schillerové, Petru Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon) /sněmovní tisk 295/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2
93. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 264/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2

94. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovem o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 65/ – prvé čtení
95. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o údržbě a rozvoji mezinárodní vnitrozemské Labské vodní cesty, podepsaná v Praze a Berlíně dne 20. 7. 2021 /sněmovní tisk 88/ – prvé čtení
96. Vládní návrh zákona o podpoře nízkoemisních vozidel prostřednictvím zadávání veřejných zakázek a veřejných služeb v přepravě cestujících /sněmovní tisk 160/ – třetí čtení
97. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 31/ – třetí čtení
98. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 276/2003 Sb., o Antarktidě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 67/ – třetí čtení
99. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s využíváním digitálních nástrojů a postupů v právu obchodních společností a fungováním veřejných rejstříků /sněmovní tisk 139/ – třetí čtení
100. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 175/ – třetí čtení
101. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ – třetí čtení
102. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 207/ – třetí čtení
103. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 216/ – třetí čtení
104. Vládní návrh zákona o omezujících opatřeních proti některým závažným jednáním uplatňovaných v mezinárodních vztazích (sankční zákon) /sněmovní tisk 256/ – třetí čtení
105. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 75/ – třetí čtení

106. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 106/ – třetí čtení
107. Vládní návrh zákona o dozoru nad trhem s výrobky a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o dozoru nad trhem s výrobky) /sněmovní tisk 107/ – třetí čtení
108. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 47/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 163/ – třetí čtení
109. Vládní návrh zákona, kterým se zrušuje zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a mění a zrušují další související právní předpisy /sněmovní tisk 177/ – třetí čtení
110. Vládní návrh zákona o koordinaci spolupráce s Evropským úřadem pro boj proti podvodům /sněmovní tisk 218/ – třetí čtení
111. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o koordinaci spolupráce s Evropským úřadem pro boj proti podvodům /sněmovní tisk 219/ – třetí čtení
112. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 249/ – třetí čtení
113. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 254/ – třetí čtení
114. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 57/2022 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2022 /sněmovní tisk 284/ – třetí čtení
115. Vládní návrh zákona o některých opatřeních proti šíření teroristického obsahu online /sněmovní tisk 285/ – třetí čtení
116. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 12/2020 Sb., o právu na digitální služby a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 287/ – třetí čtení
117. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 291/ – třetí čtení
118. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 301/ – třetí čtení
119. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie
120. Návrh na jmenování člena kontrolní rady Grantové agentury České republiky
121. Návrh na jmenování členů kontrolní rady Technologické agentury České republiky

122. Návrh na volbu člena Národní rozpočtové rady
123. Návrh na volbu zástupce Veřejného ochránce práv
124. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2021 /sněmovní tisk 21/
125. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2017 /sněmovní tisk 78/
126. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2018 /sněmovní tisk 79/
127. Výroční zpráva o činnosti Českého rozhlasu za rok 2018 /sněmovní tisk 80/
128. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2019 /sněmovní tisk 81/
129. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2019 /sněmovní tisk 82/
130. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2020 /sněmovní tisk 83/
131. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2020 /sněmovní tisk 84/
132. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2018 /sněmovní tisk 103/
133. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2019 /sněmovní tisk 104/
134. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2020 /sněmovní tisk 105/
135. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2018 /sněmovní tisk 121/
136. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2018 /sněmovní tisk 122/
137. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2019 /sněmovní tisk 123/
138. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2019 /sněmovní tisk 124/
139. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2020 /sněmovní tisk 125/
140. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2020 /sněmovní tisk 126/
141. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2021 do 31. 12. 2021 /sněmovní tisk 143/
142. Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2021 /sněmovní tisk 187/
143. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2021 /sněmovní tisk 188/
144. Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2021 /sněmovní tisk 189/
145. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2021 /sněmovní tisk 190/

146. Výroční zpráva o činnosti NKÚ za rok 2021 /sněmovní tisk 198/
147. Zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2022 s vyjádřením vlády spolu s hodnocením zdravotně pojistných plánů na rok 2022 a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 240/
148. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2021 /sněmovní tisk 269/
149. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2021 /sněmovní tisk 277/
150. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2021 /sněmovní tisk 279/
151. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2022 do 30. 6. 2022 /sněmovní tisk 293/
152. Zpráva o dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí (září 2022) /sněmovní tisk 308/
153. Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2022 /sněmovní dokument 353/
154. Návrh usnesení Poslanecké sněmovny podle § 1 odst. 2 jednacího řádu, kterým se upravují vnitřní poměry Poslanecké sněmovny
155. Strategie zvládání uprchlické vlny
156. Představení vládní strategie zvládání ukrajinské krize
157. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
158. Ústní interpelace
159. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 296 ve výborech Poslanecké sněmovny

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2022
9. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 41. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 11. až 26. října 2022

Obsah:

11. října 2022

Schůži zahájila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Usnesení schváleno (č. 386).

Řeč poslance Jana Jakoba	30
Řeč poslance Tomia Okamury	30
Řeč poslance Radima Fialy	33
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	35
Řeč poslankyně Kláry Dostálové	36
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Vítě Rakušana	37
Řeč poslance Radka Vondráčka	39

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Vítě Rakušana	41
Řeč poslance Martina Kukly	42
Řeč poslankyně Lenky Dražilové	43
Řeč poslance Jiřího Kobzy	45

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslance Aleše Juchelky	45
Řeč poslance Lubomíra Brože	46
Řeč poslance Davida Štolpy	47
Řeč poslance Huberta Langa	48
Řeč poslankyně Heleny Válkové	52
Řeč poslance Richarda Brabce	54
Řeč poslance Jiřího Maška	55
Řeč poslankyně Jany Hanzlíkové	58
Řeč poslankyně Věry Adámkové	59
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	60
Řeč poslankyně Margity Balaštíkové	60
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	61

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Marka Nováka	62
Řeč poslance Patrika Nachera	65
Řeč poslankyně Lenky Knechtové	67
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	67
Řeč poslance Romana Kubíčka	69
Řeč poslance Marka Výborného	70
Řeč poslance Radka Vondráčka	71
Řeč poslance Miloslava Janulíka	71
Řeč poslankyně Margity Balaštíkové	74
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	75
Řeč poslance Josefa Kotta	76

Schválen pořad schůze.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

6. Vládní návrh zákona, kterým se zrušuje zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a mění a zrušují další související právní předpisy /sněmovní tisk 177/ – druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	84
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	85
Řeč poslance Marka Výborného	85
Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka	85
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	87
Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka	87
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	88
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	88
Řeč poslankyně Margity Balaštíkové	88
Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka	89
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	89
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	90

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč místopředsedy PSP Jana Skopečka	90
Řeč poslance Patrika Nachera	91
Řeč poslankyně Margity Balaštíkové	91
Řeč místopředsedy PSP Jana Skopečka	91
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	92
Řeč poslance Patrika Nachera	92

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	93
--	----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	96
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	97
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	98
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	99

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	99
Řeč poslance Jiřího Strýčka	99
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	101
Řeč poslance Patrika Nachera	102
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	104
Řeč poslance Jana Hrnčíře	104
Řeč poslance Jana Volného	105
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	106
Řeč poslance Jiřího Strýčka	106
Řeč poslance Jana Volného	107
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	107
Řeč poslankyně Lenky Knechtové	107
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	109
Řeč poslance Martina Kukly	109
Řeč poslance Davida Štolpy	110
Řeč poslankyně Margity Balaštíkové	111
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	112

12. října 2022

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 301/ – druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	114
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	114
Řeč poslance Jiřího Maška	115
Řeč poslance Milana Brázdila	116
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	117
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	118
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	119
Řeč poslance Jiřího Maška	120
Řeč poslance Milana Brázdila	121
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	121
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	121
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	122
Řeč poslance Jiřího Maška	122

Usnesení schváleno (č. 387).

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 291/ – druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	123
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	123
Řeč poslankyně Lenky Dražilové	124
Řeč poslance Aleše Juchelky	125
Řeč poslance Šimona Hellera	127
Řeč poslance Aleše Juchelky	127

Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	127
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	128
Řeč poslance Aleše Juchelky	129
Řeč poslance Šimona Hellera	129
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	129
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	129
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	129

Usnesení schváleno (č. 388).

70. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 165/ – první čtení

Řeč senátora Romana Krause	130
Řeč poslance Huberta Langa	131

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč poslance Miloslava Janulíka	133
Řeč poslance Radka Kotena	146
Řeč senátora Romana Krause	147

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Davida Kasala	148
Řeč poslance Milana Brázdila	149
Řeč poslance Miloslava Janulíka	149
Řeč poslankyně Věry Adámkové	149
Řeč senátora Romana Krause	155
Řeč poslance Jana Síly	155
Řeč poslance Jiřího Maška	160
Řeč poslance Radka Vondráčka	161

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslance Karla Haase	164
Řeč poslance Radka Vondráčka	166
Řeč poslance Roberta Králíčka	166
Řeč poslankyně Věry Adámkové	166
Řeč poslance Karla Haase	167
Řeč poslance Roberta Králíčka	167
Řeč poslankyně Věry Adámkové	167
Řeč poslance Jana Síly	168
Řeč poslance Jana Kuchaře	168
Řeč poslance Davida Kasala	169
Řeč poslance Miloslava Janulíka	169

Projednávání bodu bylo přerušeno.

13. října 2022

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

157. Odpovědi	členů vlády	na písemné interpelace
Řeč poslance Patrika Nachera	172	
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	172	
Řeč poslance Patrika Nachera	173	
Řeč poslance Marka Výborného	173	
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	174	
Řeč poslance Radima Fialy	174	
Řeč poslance Marka Bendy	174	
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	175	
Řeč poslance Marka Výborného	175	
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	176	
Řeč poslance Radka Vondráčka	176	
Řeč poslankyně Kláry Dostálové	176	
Řeč poslankyně Taťány Malé	176	
Řeč poslance Jiřího Kobzy	177	
Řeč poslance Radima Fialy	177	
Řeč poslance Aleše Juchelky	177	
Řeč poslance Radka Rozvorala	177	
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	179	
Řeč poslance Marka Bendy	179	
Řeč poslance Radka Vondráčka	179	
Řeč poslance Marka Výborného	180	
Řeč poslance Patrika Nachera	180	
Řeč poslance Ladislava Oklešťka	181	
Řeč poslance Marka Bendy	181	
Řeč poslance Radima Fialy	181	
Řeč poslance Marka Bendy	181	
Řeč poslance Tomia Okamury	182	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.		
Řeč poslance Tomia Okamury	201	
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.		
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.		
158. Ústní		interpelace
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	213	
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	214	
Řeč poslankyně Marie Pošarové	215	
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	216	
Řeč poslance Radka Kotena	218	
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	218	
Řeč poslance Radka Vondráčka	220	
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	220	
Řeč poslance Radovana Víchá	222	

Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	223
Řeč poslance Jana Síly	225
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	225
Řeč poslance Andreje Babiše	227
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	227
Řeč poslance Karla Sládečka	229
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	230
Řeč poslance Zdeňka Kettnera	231

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimíra Balaše	232
Řeč poslance Roberta Králíčka	232
Řeč poslankyně Ivety Štefanové	233
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jozefa Síkely	234
Řeč poslance Patrika Nachera	235
Řeč poslankyně Lenky Knechtové	236
Řeč poslance Romana Kubíčka	236
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jozefa Síkely	236
Řeč poslance Vladimíra Zlinského	238
Řeč poslankyně Marie Pošarové	238
Řeč poslance Radka Vondráčka	239
Řeč poslankyně Karly Maříkové	239
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jozefa Síkely	239
Řeč poslankyně Karly Maříkové	240
Řeč poslankyně Jany Berkovcové	241
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimíra Balaše	241
Řeč poslance Radka Kotena	242
Řeč poslance Karla Raise	243
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimíra Balaše	243
Řeč poslance Zdeňka Kettnera	245
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimíra Balaše	245
Řeč poslance Radka Kotena	246

14. října 2022

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslance Jakuba Michálka	248
Řeč poslance Patrika Nachera	248

96. Vládní návrh zákona o podpoře nízkoemisních vozidel prostřednictvím zadávání veřejných zakázek a veřejných služeb v přepravě cestujících /sněmovní tisk 160/ – třetí čtení

Řeč poslankyně Jany Pastuchové	249
Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše	249
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	251
Řeč poslance Václava Krále	252
Řeč poslance Roberta Stržínka	253

Usnesení schváleno (č. 389).

97. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 31/ – třetí čtení

Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	254
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	257
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	258
Řeč poslance Jakuba Michálka	258
Řeč poslance Ondřeje Babky	259
Řeč poslance Pavla Svobody	261
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	261
Řeč poslance Ivana Jáče	261
Řeč poslance Ondřeje Babky	263
Řeč poslance Šimona Hellera	263
Řeč poslance Jana Laciny	263
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	264
Řeč poslance Šimona Hellera	264

Usnesení schváleno (č. 390).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

99. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s využíváním digitálních nástrojů a postupů v právu obchodních společností a fungováním veřejných rejstříků /sněmovní tisk 139/ – třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše	267
Řeč poslankyně Ivety Štefanové	268
Řeč poslance Jakuba Michálka	269

Usnesení schváleno (č. 391).

100. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 175/ – třetí čtení

Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	271
Řeč poslance Ondřeje Koláře	272

Usnesení schváleno (č. 392).

101. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ – třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše	274
Řeč poslance Jiřího Havránka	277

Řeč poslankyně Kláry Dostálové	278
Řeč poslankyně Marie Pošarové	279
Řeč poslance Jiřího Havránka	279

Usnesení schváleno (č. 393).

102. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním leteckém a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 207/ – třetí čtení

Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	281
Řeč poslance Drahoslava Ryby	282
Řeč poslance Ivana Adamce	284
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	285
Řeč poslance Milana Brázdila	286
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	286
Řeč poslance Ivana Adamce	286

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč poslance Drahoslava Ryby	286
Řeč poslance Karla Sládečka	287

Usnesení schváleno (č. 394).

103. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 216/ – třetí čtení

Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	289
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	290
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	292
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	292
Řeč poslance Šimona Hellera	296
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	296

Usnesení schváleno (č. 395).

104. Vládní návrh zákona o omezujících opatřeních proti některým závažným jednáním uplatňovaných v mezinárodních vztazích (sankční zákon) /sněmovní tisk 256/ – třetí čtení

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Jana Lipavského	297
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	297
Řeč poslankyně Heleny Válkové	298
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	298

Řeč poslance Marka Bendy 298

Usnesení schváleno (č. 396).

29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním rádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 313/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jozefa Síkely	299
Řeč poslance Róberta Telekyho	300
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	301
Řeč poslankyně Kláry Dostálkové	301
Řeč poslance Tomáše Müllera	301
Řeč poslance Václava Krále	302

Usnesení schváleno (č. 397).

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 12/2020 Sb., o právu na digitální služby a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 287/ – druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše	303
Řeč poslance Roberta Králíčka	305
Řeč poslance Tomáše Kohoutka	306
Řeč poslance Roberta Králíčka	306
Řeč poslance Roberta Stržínka	306

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše	308
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	308
Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše	309
Řeč poslankyně Kláry Dostálkové	309
Řeč poslance Ondřeje Koláře	311
Řeč poslankyně Kláry Dostálkové	311
Řeč poslance Radka Rozvorala	312
Řeč poslance Marka Bendy	312
Řeč poslankyně Marie Pošarové	312
Řeč poslance Petra Letochy	313
Řeč poslance Ondřeje Koláře	313
Řeč poslance Jiřího Havránka	314
Řeč poslance Jakuba Michálka	314

Usnesení schváleno (č. 398).

28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 312/ –

prvé	čtení
------	-------

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimíra Balaše	315
Řeč poslance Radovana Víchá	316
Řeč poslance Petra Sadovského	317
Řeč poslankyně Heleny Válkové	317
Řeč poslance Petra Letochy	318
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	318

Usnesení schváleno (č. 399).

53. Návrh poslanců Patrika Nachera, Heleny Válkové, Roberta Králíčka, Jaroslava Bžocha, Kamala Farhana, Marka Nováka, Josefa Kotta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 48/	-	prvé	čtení
--	---	------	-------

Řeč poslance Patrika Nachera	319
Řeč poslance Aleše Dufka	320
Řeč poslance Karla Haase	320

Usnesení schváleno (č. 400).

25. října 2022

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	323
Řeč poslance Tomia Okamury	324
Řeč poslance Marka Výborného	325
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	326

159. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 296 ve výborech Poslanecké sněmovny	
--	--

Řeč poslance Marka Výborného	327
------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 403).

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 254/ – druhé čtení	
---	--

Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	328
Řeč poslance Jiřího Havránského	333
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	334
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	334

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	341
---	-----

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	342
Řeč poslance Aleše Juchelky	342
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	343
Řeč poslance Aleše Juchelky	343
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	343
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	344
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	344
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	345
Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka	345
Řeč poslankyně Kláry Dostálové	347
Řeč poslance Romana Kubíčka	348
Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové	349
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	349
Řeč poslankyně Kláry Dostálové	349
Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové	350
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	350
Řeč poslance Patrika Nachera	351
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	351
Řeč ministra pro legislativu ČR Michala Šalomouna	351
Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové	352
Řeč poslance Jana Hrnčíře	352
Řeč poslance Josefa Kotta	353
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	354
Řeč poslance Josefa Kotta	354
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	354
Řeč poslance Michala Kučery	355
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	355
Řeč poslance Iva Vondráka	356
Řeč poslance Ladislava Oklešťka	357
Řeč poslance Roberta Stržínka	357
Řeč poslance Patrika Nachera	357
Řeč poslance Jana Jakoba	359
Řeč poslance Aleše Juchelky	360
Řeč poslance Patrika Nachera	360
Řeč poslance Jana Jakoba	361
Řeč poslance Aleše Juchelky	361
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	362
Řeč poslance Jana Volného	362
Řeč poslance Aleše Juchelky	362
Řeč poslance Jakuba Michálka	362
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	365
Řeč poslance Patrika Nachera	366
Řeč poslance Aleše Juchelky	366
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	366
Řeč poslance Jakuba Michálka	367
Řeč poslance Romana Kubíčka	367
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	367
Řeč poslance Jiřího Maška	368
Řeč poslance Patrika Nachera	368
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	369
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	370
Řeč poslance Karla Haase	371
Řeč poslance Jiřího Maška	373

Řeč poslance Aleše Juchelky	373
Řeč ministra pro legislativu ČR Michala Šalomouna	374
Řeč poslankyně Heleny Válkové	374
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	374
Řeč poslance Romana Kubíčka	375
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	376
Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka	377
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	377
Řeč poslance Jakuba Michálka	377
Řeč poslance Jana Hrnčíře	378
Řeč poslance Josefa Kotta	378
Řeč poslance Michala Kučery	378
Řeč poslance Jana Jakoba	378
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	378
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	379
Řeč poslance Marka Bendy	379
Řeč poslance Romana Kubíčka	379
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	379
Řeč poslance Jiřího Havránka	379
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	380

Usnesení schváleno (č. 404).

26. října 2022

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

117. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 291/ – třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	382
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	383
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	383
Řeč poslankyně Pavly Pivoňka Vaňkové	384
Řeč poslance Aleše Juchelky	384
Řeč poslance Vítěza Kaňkovského	385
Řeč poslance Roberta Králíčka	386
Řeč poslance Aleše Juchelky	387
Řeč poslance Marka Výborného	387
Řeč poslance Vítěza Kaňkovského	387
Řeč poslance Roberta Králíčka	388
Řeč poslance Ladislava Oklešťka	388
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	388
Řeč poslankyně Margity Balaštíkové	389
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	389
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	390

Usnesení schváleno (č. 405).

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2023 /sněmovní tisk 315/ — prvé čtení

Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury 393

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy 399

Řeč poslance Josefa Bernarda 403

Řeč poslankyně Aleny Schillerové 404

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka 411

Řeč poslance Tomia Okamury 417

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše 421

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové 423

Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky 424

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Vítězslava Rakušana 428

Řeč poslance Karla Raise 429

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

123. Návrh na volbu zástupce veřejného ochránce práv

Řeč poslance Martina Kolovratníka 430

Usnesení schváleno (č. 406).

Pokračování v projednávání bodu

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2023 /sněmovní tisk 315/ — prvé čtení

Řeč poslance Karla Raise 432

Řeč poslance Iva Vondráka 433

Řeč poslance Ladislava Oklešťka 434

Řeč poslance Jana Richtera 434

Řeč poslance Karla Haase 437

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Jana Richtera 438

Řeč poslance Kamala Farhana	438
Řeč poslankyně Kláry Dostálové	439
Řeč poslance Martina Koločratníka	442
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	444
Řeč poslance Milana Ferance	444
Řeč poslance Martina Koločratníka	445
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	445
Řeč poslance Milana Ferance	446
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	446
Řeč poslankyně Jany Berkovcové	447
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimíra Balaše	448
Řeč poslance Julia Špičáka	448
Řeč poslance Richarda Brabce	450
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	452
Řeč poslance Julia Špičáka	455
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	455

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	456
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	458
Řeč poslance Jiřího Maška	458
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	459
Řeč poslance Milana Brázdila	459
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	460
Řeč poslance Ondřeje Babky	462
Řeč poslance Zdeňka Kettnera	463
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimíra Balaše	464
Řeč poslance Aleše Juchelky	465
Řeč poslance Igora Hendrycha	467
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Vítěza Rakušana	467
Řeč poslance Vítěza Vomáčky	468
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	469
Řeč poslance Drahoslava Ryby	469
Řeč poslance Aleše Juchelky	470
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	470
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Vítěza Rakušana	470
Řeč poslance Lubomíra Metnara	471
Řeč poslance Jiřího Maška	471

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Marka Výborného	473
Řeč poslance Jaroslava Bžochy	474
Řeč poslance Patrika Nachera	474
Řeč místopředsedy PSP Jana Skopečka	476
Řeč poslance Miloše Nového	477
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	479
Řeč poslance Josefa Bernarda	479
Řeč poslankyně Marie Pošarové	479

Usnesení schváleno (č. 407).

Řeč poslance Ondřeje Babky 480

Závěrečná řeč místopředsedkyně PSP Olgy Richterové

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

11. října 2022

Přítomno: 179 poslanců

(Schůze zahájena v 14.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuju 41. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejdříve vás všechny odhlásím a prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 41. schůze dne 29. září tohoto roku. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou ještě téhož dne.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Prosím vás o ztišení. Navrhoji, abychom určili poslance Ondřeje Koláře a poslance Petra Vránu. Ptám se, zda má někdo jiný návrh?

Nikoho nevidím, že by se hlásil s jiným návrhem na ověřovatele schůze.

Proto zahajuju hlasování, zda určujeme ověřovateli této schůze poslance Koláře a Vránu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 1 přihlášeno 117 přítomných, pro 110, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme ověřovateli 41. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Ondřeje Koláře a poslance Petra Vránu.

(Silný hluk v sále.) Ještě jednou vás, kolegyně a kolegové, vítám, ale zároveň i prosím o ztišení. Vím, že zahajujeme novou schůzi, ale věnujte prosím pozornost následujícím sdělením, protože sděluji, že do zahájení této schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci: Bašta Jaroslav od 9 do 16 hodin z pracovních důvodů, Bělor Roman do 14.30 z pracovních důvodů, Benešík Ondřej do 15 hodin z pracovních důvodů, Bernard Josef do 17 hodin z pracovních důvodů, Bžoch Jaroslav z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Dufek Aleš z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Exner Martin z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Feranec Milan z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Fifka Petr z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Fridrich Stanislav z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Heller Šimon od 9 do 15 hodin z pracovních důvodů, Hendrych Igor z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Janulík Miloslav do 17.30 z pracovních důvodů, Koločratník Martin z důvodu zahraniční cesty z celého jednacího dne, Králíček Robert do 15 hodin z pracovních důvodů, Okamura Hayato od 18.30 do 9 hodin ráno z pracovních důvodů, Pivoňka Vaňková Pavla z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Pokorná Jermanová Jaroslava z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Potůčková Lucie do 15 hodin z pracovních důvodů, Šebelová Michaela z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Šimek David do 15.30 z pracovních důvodů, Teleky Róbert z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Vojtka Viktor z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Volný Jan z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Wenzl Milan z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Zlínský Vladimír z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají Balaš Vladimír do 16 hodin z pracovních důvodů, Bartoš Ivan z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Lipavský Jan z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Nekula Zdeněk z celého jednacího dne z pracovních důvodů a Šalomoun Michal do 17 hodin z pracovních důvodů.

Nyní tedy přistoupíme ke stanovení pořadu 41. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Nejprve vás seznámím s návrhem, na kterém se shodlo dnešní grémium. (Silný hluk v sále.) Prosím vás o ztištění a přesunutí vašich rozhovorů případně do předsálí, abychom věděli, jakým způsobem bude program upraven.

Pan poslanec Teleky ruší omluvu, která byla před chvílí načtena.

Opravdu prosím, kolegové a kolegyně, abychom se věnovali tomu, co nás čeká, návrhů z grémia je celá řada.

Pan poslanec Volný ruší omluvu.

Dnešní grémium se shodlo:

1. Navrhujeme vyřadit z návrhu pořadu body 2 a 114. Jedná se o sněmovní tisk 96, ochrana veřejného zdraví, druhé a třetí čtení.

2. Navrhujeme zařadit do návrhu pořadu nové body, a to sněmovní tisk 291, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, druhé a třetí čtení, a to do bloku Zákony – druhé čtení, respektive Zákony – třetí čtení; sněmovní tisk 301, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, druhé a třetí čtení, a to bloku Zákony – druhé čtení, respektive Zákony – třetí čtení; sněmovní tisk 315, vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2023, první čtení, který by se dle schváleného harmonogramu projednávání státního rozpočtu projednával ve středu 26. října.

3. Dále navrhujeme projednávat ve středu 12. října: sněmovní tisk 301, důchodové pojištění, druhé čtení, jako první bod; sněmovní tisk 29, poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, druhé čtení, jako druhý bod.

V pátek 14. října nejdříve projednávat body z bloku Zákony – třetí čtení, a to v následujícím pořadí: bod 100, sněmovní tisk 160 – nízkoemisní vozidla; bod 102, sněmovní tisk 31 – autorský zákon; bod 104, sněmovní tisk 139 – digitální nástroje; bod 106, sněmovní tisk 175 – mezinárodní justiční spolupráce; bod 107, sněmovní tisk 199 – užívání bytů; bod 109, sněmovní tisk 207 – civilní letectví; bod 111, sněmovní tisk 216 – podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích; bod 112, sněmovní tisk 256 – sankční zákon. Dále pak pokračovat bodem 32, sněmovní tisk 313 – energetický zákon, první čtení, podle § 90 odst. 2. Poté případně projednávat body dle návrhu pořadu schůze.

Dále sděluji, že ve čtvrtek 13. října bychom pokračovali bezprostředně po projednání bodu 165, tedy písemné interpelace, body dle návrhu pořadu schůze.

Informace na závěr. Na minulých schůzích Poslanecké sněmovny byly projednány tyto body: bod 11, sněmovní tisk 284, novela státního rozpočtu na rok 2022, druhé čtení; bod 22, sněmovní tisk 291, poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, první čtení podle § 90 odst. 2; bod 23, sněmovní tisk 296, organizace a provádění sociálního zabezpečení, první čtení; bod 25, sněmovní tisk 298, pojišťování a financování vývozu se státní podporou, první čtení, podle § 90 odst. 2; bod 27, sněmovní tisk 301, důchodové pojištění, první čtení, podle § 90 odst. 2; bod 99, sněmovní tisk 174, významná tržní síla, třetí čtení; bod 101, sněmovní tisk 213, ochrana spotřebitele, třetí čtení; bod 105, sněmovní tisk 150, vstup a dovoz některých kulturních statků, ve třetím čtení; bod 108, sněmovní tisk 203, mezinárodní spolupráce při správě daní, třetí čtení; bod 110, sněmovní tisk 215, státní služba, třetí čtení; a bod 154, sněmovní tisk 212, státní závěrečný účet za rok 2021. Škrtněte si tyto body, prosím, o tomto není potřeba hlasovat. Nebudou součástí schváleného pořadu schůze.

To je z mé strany vše. Ještě jednou vás žádám o ztištění, protože se dostáváme nyní k návrhům, které... už je tady několik přihlášených, budete vznášet, tedy k návrhu pořadu schůze se teď můžete vyjádřit i vy. O slovo se hlásí nejdříve s přednostním právem přihlášený

pan předseda Jan Jakob a následuje pan předseda Tomio Okamura, který je dále přihlášený. Prosím, máte slovo.

A ještě vás jednou žádám, abychom se ztišili, zejména z levé části spektra sálu. Prosím.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji, vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové. Dovolte mi, abych jménem pěti koaličních klubů předložil návrhy k pořadu schůze, na kterých nebyla shoda v rámci grémia.

První návrh je zařazení prvního bodu na dnešek, tedy úterý 11. října, a to bodu číslo 6, což je sněmovní tisk 177, je to vládní návrh zákona o evidenci tržeb, ve druhém čtení, jako 1. bod.

Dále pak ve středu 12. října jako 3. bod jednání bod 73, sněmovní tisk 165, jedná se o senátní návrh zákona o pobytu cizinců na území České republiky, v prvním čtení; dále jako 4. bod bod 31, což je sněmovní tisk 312, jedná se o vládní návrh zákona o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, v prvním čtení; jako 5. bod pořadu bod 13, sněmovní tisk 287, je to vládní návrh zákona o právu na digitální služby, ve druhém čtení; jako 6. bod bod 12, sněmovní tisk 285, jedná se o vládní návrh zákona o některých opatřeních proti šíření teroristického obsahu on-line, ve druhém čtení; a konečně jako 7. bod bod 21, je to sněmovní tisk 289, vládní návrh zákona o pedagogických pracovnících, školský zákon, v prvním čtení.

Dále pak ve čtvrtek 13. října jako 1. bod ihned po písemných interpelacích bod 17, sněmovní tisk 263, vládní návrh zákona o České televizi a o Českém rozhlasu, v prvním čtení, s tím, že pokud by se nestihl projednat do 13. hodiny, tak by se pokračovalo od 18. hodiny po ústních interpelacích. Děkuju.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já také děkuji. Nyní tedy je přihlášen s přednostním právem pan předseda Okamura a připraví se pan předseda Radim Fiala. Prosím, pane předsedo, máte slovo, a vás, kolegyně a kolegové, znovu žádám o klid v sále.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já bych chtěl zařadit jako bod číslo 1 bod týkající se stoupající nelegální migrace do České republiky, protože situace je dneska taková, že ministr vnitra Vít Rakušan a vláda Petra Fialy situaci absolutně nezvládá. Já už jsem na tuto situaci upozorňoval v létě, stejný bod jsem navrhoval tady už v létě, vládní koalice se tomu smála, Petr Fiala – premiér nereagoval, ministr vnitra Vít Rakušan také nereagoval, bagatelizoval situaci. A dneska je situace taková, že agresivita převaděčů nelegálních muslimských migrantů v České republice rapidně stoupá a ilegální imigrace eskaluje. (V sále je stálý hluk.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ještě jednou poprosím, kolegyně a kolegové, o ztišení. Děkuji vám.

Poslanec Tomio Okamura: A samozřejmě nejenom já, ale i občané, kteří mi píší, jsou přesvědčeni, že ministr vnitra Vít Rakušan z hnutí STAN i Evropská unie selhávají. Vlna ilegální migrace do České republiky – situace se stává neudržitelnou. Ředitel cizinecké policie Milan Majer v rozhovoru pro Deník Právo upozornil, že agresivita převaděčů nelegálních muslimských migrantů rapidně stoupá a že by při ostraze státních hranic uvítal pomoc České armády, protože policistů je nedostatek.

V letošním roce bylo na našem území zachyceno již 14 214 nelegálních imigrantů, zatímco během dosavadní největší migrační krize v roce 2015 to bylo pouze 3 024 osob, takže

je zcela jasné, že se naplňují predikce, to varování, které tady jako jediné říkalo SPD, upozorňovali jsme na tuto situaci a ministr vnitra Vít Rakušan z hnutí STAN nejenom že situaci zlehčoval, respektive se jí vůbec nevěnoval, ale zároveň situaci absolutně nezvládá, protože je nekompetentní, neřeší ji a navíc ukazuje také svoji neschopnost zajistit dostatečný počet policistů. A i na to už jsme tady upozorňovali delší dobu, že je potřeba personálně posílit policii, i samozřejmě finančně. (V sále je opět hluk.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já vás přeruším, omlouvám se, ale ještě jednou, kolegyně a kolegové, dnes už asi poesté vás žádám, abyste se ztišili, a začnu asi říkat konkrétní jména, kdo má tedy jít své věci řešit do předsálí, když tady vidím ty hloučky, které se baví. Prosím, věnujte pozornost předkladateli bodu. Prosím. Děkuji.

Poslanec Tomio Okamura: Hnutí SPD, jak jsem již řekl, dlouhodobě a opakovaně v této souvislosti požaduje výrazné personální a finanční posílení policie. Současná migrační krize rovněž ukazuje na další fatální selhání Evropské unie na nefunkčnost takzvaného schengenského systému i nefunkčnost readmisních dohod o vracení nelegálních imigrantů, protože Němci samozřejmě nám ty migranti posílají sem, zase Slováci je nechtějí přijímat a u nás dochází k té kumulaci. Takže mě by skutečně zajímalo, jaký má plán ministr vnitra Vít Rakušan a vláda Petra Fialy, protože těch migrantů, nelegálních migrantů z muslimských a afrických zemí sem přichází čím dál více. Plán jsme od ministra vnitra tady za několik měsíců, kdy na to upozorňujeme, neslyšeli. A já proto jsem se rozhodl, že bychom rádi jako SPD tady zařadili mimořádný bod.

Samozřejmě za hnutí SPD říkám, že těmi důvody není jenom neschopnost a nekompetencnost Fialovy vlády a ministra vnitra Vítka Rakušana, ale je to samozřejmě i štědrý sociální systém Evropské unie vůči nelegálním migrantům, který je tím lákadlem, samozřejmě, proč migranti směřují takto masově do Evropy. A samozřejmě za hnutí SPD říkám, že je potřeba posílit ostrahu našich hranic. My samozřejmě prosazujeme, aby byl volný pohyb osob, samozřejmě evropských států, ovšem občanů evropských států, prosazujeme, aby byl volný pohyb zboží, volný pohyb kapitálu, služeb, to je jasné, ale ty kontroly na hranicích tak, aby se tam nestaly fronty, to je všechno možné. Dneska už je k dispozici monitorování projíždějících vozidel, lze tím pádem už zkontolovat i bez nějakého většího zdržení, kdo tam má nějaké nelegální migranti, a tak podobně.

A mě by skutečně zajímalo, jak už jsem říkal, jaký má vlastně vláda a ministr vnitra Vít Rakušan v tomto ohledu plán, protože žádný plán nám nepředstavili. Žádný plán nám nepředstavili, jenom jsme slyšeli, že Evropská unie umožňuje ostrahu hranic na deset dní. A já se ptám, jaký je tady plán? Protože ten problém tady bude pokračovat, už je tady několik měsíců. Vláda na to nereagovala. Já jsem tady už na mikrofon říkal, už někdy v létě, že mi píše řada českých občanů, kteří bydlí na Moravě u slovenské hranice. Psaly mi hlavně ženy, dívky, že se bojí jít prostě večer na procházku do lesa, bojí se jít po setmění ve svém okolí, že tam samozřejmě ti migranti zanechávají po sobě i nepořádek, různé odložené oblečení a podobně, běhají jim tam někde po lese a tak dále, potkávají je normálně na veřejnosti. Tak skutečně by bylo namísto, aby vláda se k tomu postavila čelem a řekla, co vlastně v tomhle tomhle ohledu chystá, jakým způsobem to vyřeší. Jakým způsobem to vyřeší!

Doufám, že zas tady nebudeme slyšet ty nesmysly, že se bude čekat na evropské řešení, to už se čeká od roku 2015. Máme rok 2022, žádné evropské řešení nepřišlo. To tady všichni vidíme, proto tady je ten stav, o kterém tady hovořím. Takže bych vás chtěl požádat, aby se tento bod s názvem Strmý nárůst nelegálních imigrantů do České republiky, aby se zařadil jako první bod dnešní schůze Poslanecké sněmovny.

Mimochodem, když jsem hovořil o tom, že ta evropská řešení, respektive unijní řešení – nedávejme rovnítko mezi Evropu a Evropskou unii, to není to samé – tak že ta unijní řešení

prostě za a) nepřichází a za druhé nefungují, i kdyby přišla – ostatně důkazem toho byl i ten v pátek skončený summit evropských lídrů v Praze, který kromě společných fotografií nepřinesl žádný konkrétní hmatatelný výsledek, který by zlepšil životy občanů. (Rečník se otáčí na předsedkyni.) Můžu vás požádat ještě o klid?

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, já ještě jednou žádám kolegyně a kolegy o to, aby, pokud chtějí něco řešit, k tomu využili předsálí a tady udržovali klid. Děkuji.

Poslanec Tomio Okamura: Tak přitom nás půlroční předsednictví České republiky Evropské unii stojí přes 2 miliardy korun. Mezi účastníky setkání navíc panovalo silné napětí a rozpory a projevila se zde zároveň nejednotnost ohledně řešení společné energetické krize. Jasně se tedy ukazuje nefunkčnost a škodlivost Evropské unie, zejména v době krizí, jako je tomu nyní. Zásadní politické a ekonomické otázky musíme podle názoru SPD řešit primárně tak, aby odpovídaly našim národním zájmům, a naše další členství v Evropské unii by mělo být předmětem rozhodnutí našich občanů v celostátním závazném referendu, které strany vládní koalice dlouhodobě odmítají.

Takže krátce a stručně řečeno, ten summit to vlastně ukázal, přesně to, o čem hovořím i ohledně nelegální migrace, ohledně toho svého bodu, že už tady od vlády Petra Fialy slyšíme měsíce, vlastně tři čtvrtě roku, že se čeká na nějaké unijní řešení, ale – a zároveň s tím – naši občané a firmy platí nehorázné zálohy na energie a vlastně vláda svojí neschopností a nekompetentností vysává peněženky jak našich občanů, tak firem a pomoc samozřejmě nepřichází.

A teď, když jsem slyšel v pátek tiskovou konferenci premiéra Fialy po tom summitu, tak v podstatě, když to zkrátím, on řekl: Domluvili jsme se, že se domluvíme. Pak řekl, že se domluvili, že by měli přijmout, že by měli na energetickou krizi reagovat rychleji než dosud. To znamená, výsledek nula. A pak ještě řekl v podstatě třetí větu, že musí počkat na to, s čím přijde Evropská komise. No tak na to už se čeká tři čtvrtě roku. Takže je to opravdu tristní situace, kdy výsledek téhleté řekl bych, omlouvám se za to slovo, sprosté žranice a pijatyky za asi 50 milionů korun, jak bylo v médiích, jsou tato všeobecná slova bez jakéhokoliv hmatatelného výsledku pro občany České republiky.

Takže dohodli jsme se, že se dohodneme a že máme se dohadovat rychleji, a výsledek je skutek utek. Takže to je výsledek summitu, který je za českého předsednictví Evropské unii, kterému předsedá premiér Petr Fiala a tady ta Fialova pětikoaliční vláda. Výsledek nula, nulový výsledek. Výsměch lidem, pěkně drahý špás, protože premiér Petr Fiala prostě nic neřídí, nic neřídí a není schopen nic řídit. To je ten výsledek. Takže proto tady taky hovořím o tom, že čekat na nějaké unijní řešení ohledně nelegální migrace, tak toho se nedočkáme, že už čekáme osmý rok od roku 2015 a řešení nepřichází. To znamená, je potřeba přijmout národní řešení. A právě proto já tady navrhoji ten bod, abychom se konečně dozvěděli, ale vy ten bod, vládní koalice, opět arogantně zamítnete, to už vím, protože vy o tom nechcete mluvit, protože vy nemáte řešení. Samozřejmě nemůžete přijmout ten bod, abychom o něm diskutovali, když nemáte řešení, to by se akorát ukázalo v plné nahotě, takže – ale ten politický tlak, abyste konečně něco začali dělat, ten my tady jako opozice samozřejmě vyvíjet budeme.

Mimochodem, tady bych ještě v této souvislosti, když už jsem mluvil v širším kontextu i o unijním řešení – které tedy nepřichází, což se dalo čekat, takže i naivita Fialovy vlády, že se tady – vždycky se tady zastřešuje tím, že se bude čekat na to, až něco vymyslí Unie, a ono už se čeká u řešení nelegální migrace osmý rok, osmý rok se čeká! Mezitím probíhá v západní Evropě zhoršení bezpečnostní situace. Jsou tam no go zóny, bují tam kriminalita. Do mnohých čtvrtí už ani nemůžou původní občané jít, protože se tam bojí chodit. Probíhá tam v podstatě plná islamizace společnosti. Podívejme se například na Francii, podívejme se i na Švédsko a na další země.

Dneska už platí, že aktuálně 75 % občanů nesouhlasí s kroky Fialovy vlády v energické krizi. No, ono to takhle je pojato, ale realita je taková, že žádné kroky, které by pomohly lidem, jste ani nepodnikli, takže těch 75 % občanů nesouhlasí právě s tím, že jste nepodnikli nic a že vůbec nepomáháte lidem. A to není průzkum, který by si tady Okamura měl vycucat z prstu. To je průzkum agentury Kantar pro Českou televizi, kde občané jasně řekli, že 75 % občanů už nesouhlasí s Fialovou vládou, s tím, co dělá. To znamená, s vámi už souhlasí stěží třetina občanů České republiky.

Takže za SPD my budeme pokračovat v politickém tlaku na vaši vládu, protože nespokojených občanů přibývá, a budeme samozřejmě organizovat i demonstrace vlastní a budeme vyvíjet tady i politický tlak, protože požadavky nespokojených občanů, kterým průběžně přicházejí od dodavatelů energií faktury násobně, násobně zvýšení záloh na platby elektřiny a plynu, ty jejich požadavky považujeme v této oblasti za naprosto oprávněné. A je opravdu tristní, že namísto pomoci našim občanům vláda plánuje společně jednat 31. října v Kyjevě s ukrajinskou vládou o obnově Ukrajiny. Já si myslím, že tyhle vládní priority jsou pro SPD skutečně nepřijatelné, protože pro vládu Petra Fialy je Ukrajina na prvním místě. Vy jste ukrajinská vláda, proto vám taky přezdívají, premiérovi Fialovi, že je ukrajinský prezident, ukrajinský premiér, ale pro Českou republiku jsou čeští občané na prvním místě, Česká republika na prvním místě, takže tyto vaše vládní priority, když jste hodili české občany přes palubu a jdete na ruku Německu, Bruselu a Washingtonu a všem možným, tak samozřejmě to je pro nás nepřijatelné, protože my potřebujeme, aby v České republice bylo – my chceme jako SPD, aby Česká republika byla bezpečnou zemí, aby u nás bylo bezpečno, aby tady nebyla válka, abychom nebyli zataženi do války. Chceme, aby tady byla co nejvyšší životní úroveň pro naše občany.

Takže závěrem bych to ještě jednou shrnul: navrhoji mimořádný bod na schůzi této sněmovny, už navrhoji tady opakováně, jak jsem říkal, nicméně vláda prostě to odmítá řešit, a týká se to – ten bod ohledně prudkého růstu nelegálních, převážně muslimských imigrantů do České republiky. Situace eskaluje a ministr vnitra to prostě neřeší. Děkuju za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní je přihlášený pan předseda Radim Fiala a následuje – paní předsedkyně Schillerová se hlásí. Tak prosím, máte slovo. Ještě jednou, kolegové a kolegyně, prosím, abyste udržovali klid v sále.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, dovolte, abych navrhl mimořádný bod, který se bude nazývat Kvůli energetické krizi a nečinnosti vlády hrozí krachy firem. (Diktuje:) Kvůli energetické krizi a nečinnosti vlády hrozí krachy firem. Já to schválňu diktují kvůli paní předsedající, aby si to mohla zapsat. (Předsedající: Děkuji.)

Minulý týden na sněmu Svazu průmyslu a dopravy zazněla kritika vlády v oblasti zabezpečení cen energií pro firmy. Hnutí SPD s vyjádřeními, která na tomto sněmu zazněla, souhlasí. Pro příští rok má zafixované ceny plynu jen 20 % nebo 22 % firem a zafixované ceny elektrické energie jen 20 % firem. Pokud naše firmy nebudou mít zajištěny cenově dostupné energie, hrozí, že svou výrobu přesunou jinam. Prostě se budou stěhovat za cenově dostupnějšími energiami z Evropy, například do Indie a podobně, aby jejich výrobky byly konkurenceschopné na světovém trhu, protože Evropská unie ani Česká republika s vládou Petra Fialy jim cenově dostupné energie do budoucna nedokáže zajistit. A těch firem není málo, jsou to od středních až po velké firmy. Ony o tom ty firmy mluví, já je tady nebudu jmenovat, ale mluví o tom naprosto veřejně, mluví o tom v tisku, mluví o tom v televizi, že prostě do budoucna nebude finančně únosné, aby zůstávaly v České republice.

Co to znamená? No, znamená to přece, že v České republice stoupne nezaměstnanost, státní pokladna přijde o nemalé příjmy z daní a samozřejmě my jako stát, ty jejich daně, jejich sociální pojištění a zdravotní pojištění za zaměstnance, potřebujeme, protože když to nebudeme

mít, nebudeme mít peníze na důchody, nebudeme mít peníze na sociální dávky pro lidí, kteří třeba pracovat nemohou, a podobně. To znamená, že hrozí destrukce průmyslu nejenom v České republice, v Německu – říkáme o tom, že probíhá takzvaná deindustrializace průmyslu ve střední a západní Evropě, protože velké firmy se prostě stěhují jinam, aby měly lepší podmínky pro svoje podnikání a vlastně aby přežily, protože tady to prostě nějakou dobu asi nebude možné. Tím aktuálně pohrozil i německý koncern Volkswagen Group, který je majitelem největšího výrobce automobilů v České republice Škody auto, akciové společnosti. Aktuálně také nejstarší fungující sklárna v Evropě oznámila své uzavření kvůli vysokým cenám plynu a většinu z 90 zaměstnanců plánuje propustit – prostě proto, že jí pětkrát narostly náklady na energie, které potřebuje k tomu, aby mohla podnikat. A to ještě není konec roku.

Fialova vláda bohužel nehájí zájmy našich průmyslových podniků, firem a občanů, není vládou odborníků a podle našeho názoru by měla co nejdříve skončit. Vezměte si například Německo. Tato vláda, Fialova vláda, se vymlouvá, že není možné, aby podpořila střední a velké firmy, protože to zakazují pravidla Evropské unie. Německo doslova posypalo německý průmysl 200 miliardami eur, aby zachovalo podnikání v Německu, aby pomohlo zachránit německé firmy, a bylo to Unie neunie, pravidla nepravidla, prostě jde o přežití těch firem. Ale my v České republice alibisticky říkáme: Pravidla jsou pravidla, nikomu nepomůžeme, máme na to 30 miliard, takže kdo přišel o největší zisky, tomu pomůžeme. Co to znamená? V současné době začíná probíhat optimalizace účetnictví za minulé roky nebo za minulý rok, aby firmy třeba jenom proto, že šetřily a snažily se ušetřit nějaké peníze na energie, se nepropadly v ziscích nebo do ztráty, která byla vyšší, než určují pravidla, která jim dala tato vláda, aby mohly být zařazeny do systému podpor, a jenom díky tomu, že šetřily, na žádnou podporu nebudou mít nárok. To je přece katastrofa.

Prostě jediná možnost, jak my říkáme, je vystoupit z Green Dealu, prodávat energie – elektrickou energii prodávat přímo od výrobců, zastropovat ji u výrobců a takzvaným sociálním tarifem ji prodávat – do 3 000 korun za megawattu ji prodávat českým občanům a českým firmám. Pokud na to vláda nemá odvahu, opravdu bude probíhat destrukce českého průmyslu a hospodářství.

Samozřejmě máme zprávy o tom, že krachují i čeští zemědělci, mají s tím obrovské problémy, a proto se musí něco dělat. My jsme tady svolávali mimořádné schůze, které se zaměřovaly na problémy s energiemi, na problémy s potravinami. Nic se nestalo! Pan ministr zemědělství je neviditelný, ve Sněmovně si myslím, že ještě nepromluvil, a vypadá to, že – ne vypadá to, ale je to fakt – potraviny zdražily o 40 %, ony dokonce zdražily víc než energie, a pravděpodobně se dočkáme v blízké budoucnosti i toho, že potraviny vůbec nebudou. Prostě nebudou! Běžte do Makra, zkuste si koupit cukr! Ne kostkový, jakýkoliv cukr, prostě není. Není cukr! Nemáme! Zeptejte se příští týden nebo za měsíc, uvidíme. A bohužel, ta situace se bude dál kupit, bude to problém, a z toho důvodu navrhoji tento bod. Myslím, že by to vláda Petra Fialy měla urgentně řešit, protože co tady budeme dělat, když nebudeme mít průmysl, zemědělství, hospodářství, když bude muset vyplácet daleko více lidí na sociálních dávkách, na podpoře v nezaměstnanosti. (Neustálý hluk v sále.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Omlouvám se, já vás přeruším, omlouvám se za to, ale informace o cukru tady znovu zvýšila hladinu hluku a já vás chci, kolegyně a kolegové, znovu poprosit o ztišení, a platí to pro celý sál. Děkuji. Můžete pokračovat.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám, paní předsedající. Chápu, že tím, co říkám, vzrušujeme kolegy, že je to takový problém, který všichni chtějí řešit a komentovat a všichni to komentují, já tomu rozumím, ale myslím, že by to hlavně měla komentovat vláda Petra Fialy, a měla by s tím hlavně něco dělat. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ještě se doptám na pevné zařazení, to si neuvědomuji, jestli jsem to přeslechla. Jako první bod? (Navrhovatel souhlasí.) Děkuji.

Nyní je přihlášena s přednostním právem paní předsedkyně.

Já ještě mám dvě zrušení omluv: pan poslanec Bernard ruší svoji omluvu a paní poslankyně Potůčková také ruší omluvu.

A ještě jedno oznámení, pan poslanec Skopeček hlasuje s kartou číslo 46.

Prosím, máte slovo. Kolegyně a kolegové, zase poprosím o ztišení v sále.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já také vystupuji s návrhem na nový bod na pořad této schůze. Trošku jsem zklamaná, jak je tady málo členů vlády, vidím jenom pana ministra zdravotnictví – ráda ho vidím, dobrý den, ale myslím si, že je na to, že začíná schůze, poměrně tedy – ne poměrně, ale určitě – malé zastoupení představitelů vlády.

A teď k tomu bodu. navrhoji zařadit bod, a to jako první bod dnešního jednacího dne, s názvem Růst inflace a dopady na domácnosti a firmy.

Dovolte, abych zareagovala na dnes publikovaný vývoj indexu spotřebitelských cen publikovaný Českým statistickým úřadem, který dosáhl meziroční výše 18 %, což je o 0,8 procentního bodu více než v minulém měsíci, tedy v srpnu. Nejvíce k tomuto zrychlení přispěly položky v oddíle bydlení, primárně ceny energií a paliv. Zrychlil růst cen elektřiny na 37,8 %, zemního plynu na 85,9 %, tuhých paliv na 55,8 %, také však rostou ceny potravin, například ceny mouky meziročně o 61 %, ceny drůbežího masa o 36,7 %, polotučného trvanlivého mléka o 50,1 %, másla o 50,5 % a podobně.

Abychom si to dokázali představit v reálných číslech, mám pro vás přichystaný nárůst cen potravin v období, kdy jsme odcházeli z vlády, a ze současnosti. Málo dle dat Českého statistického úřadu – 168,87 koruny za kilo, nyní je cena másla 222,02 koruny za kilo. Chléb stál 29,82 koruny za kilo, dnes stojí 40,97 koruny za kilo. Kuřecí celé – 58,44 koruny, dnes lidé zaplatí 76,90 koruny za kilo. Vaječné těstoviny stály 51 korun za kilo, dnes lidé zaplatí 71,27 koruny za kilo. Pomeranče stály 25,13 koruny za kilo, dnes 41,17 koruny za kilo. Eidam vyšel na 163,15 koruny za kilo, nyní vyjde na 211,82 koruny za kilo. Papriky stály 56,93 koruny za kilo, dnes stojí 66,49 koruny za kilo. Hladká pšeničná mouka dříve stála 14,41 koruny za kilo, dnes stojí 21,21 koruny za kilo. Pečivo pšeničné bílé stálo 45,35 koruny za kilo, dnes stojí 60,94 koruny za kilo. Cukr krystalový vyšel na 14,16 koruny za kilo a nyní stojí 18,21 koruny za kilo. Hovězí maso zadní bez kosti stálo 220,21 koruny za kilo, nyní stojí 278,29 koruny za kilo.

Tento mimořádný nárůst cen pocítily téměř všechny společenské vrstvy. Nemůžeme před tím zavírat oči. Třetina domácností má problém vyjít se svými finančními prostředky. České domácnosti reálně chudnou. Pokles reálných příjmů je pro třetí kvartál roku 2022 predikovaný ve výši téměř 10 %. Lidé dnes žijí z úspor, které si vytvořili za naši vlády. V tomto období se podařilo zvýšit míru úspor domácností v procentech disponibilního příjmu až na hranici 21 %. Dnes, kdy to ještě není ani rok od začátku vlády této pětikoalice, se nachází míra úspor domácností téměř na polovině své původní velikosti, a to na 12 % disponibilního důchodu domácností.

Absolutní neakceschopnost vlády se projevila i v propadu důvěry občanů a firem ve schopnosti této vlády. Podpora vlády Petra Fialy je na minimální úrovni. Česká republika má stále jednu z nejvyšších inflací ze zemí Evropské unie. Kromě zvyšování cen energií a potravin dochází například v souvislosti se začátkem školního roku ke zvyšování poplatků v mateřských

školách, poplatků ve školních družinách a tak dále. A to již nezmiňuji, že se dovozní ceny meziročně zvýšily o 24 % a dovozní ceny plynu bezmála o 440 %.

Milá vládo, dnešní situace je již natolik složitá, že se české domácnosti a firmy dostávají do bezprecedentních problémů, kterým tato vláda měla do jisté míry možnost předejít. Bohužel pro nás všechny, selhala. To, jak je pětikoalice arogantní, bezohledná, a společně s její nepředvídatelností vede jen k nejistotě mezi českými občany a firmami. Tak zdůrazňuji, že je načase, aby začala konečně bojovat za české občany a za firmy. Proto navrhoji tento nový bod do pořadu schůze s názvem – znova opakuji – Růst inflace a dopad na domácnosti a firmy. Navrhoji ho zařadit jako první bod dnešního jednacího dne. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní je přihlášena k pořadu schůze paní poslankyně Dostálová. Připraví se pan poslanec Vondráček. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Klára Dostálová: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové. Dovolila bych si navrhnut zařazení jako prvního bodu dnešního jednání řešení bytové krize. Ke svému návrhu si dovolím nejprve odprezentovat pár aktuálních čísel, proč si myslím, že bychom se touto otázkou měli začít velmi vážně zabývat.

Stavební úřady vydaly meziročně o 9,2 % stavebních povolení méně, meziročně bylo zahájeno o 28,6 % bytů méně. Dokončeno bylo o 6 % bytů méně a úroková sazba u skutečně nových poskytnutých hypotečních úvěrů v srpnu vzrostla na 5,76 %. Pokles objemu poskytnutých hypoték je v České republice citelný nejenom vůči roku 2021, ale i ve srovnání s rokem 2020 je srpnový objem poskytnutých hypoték téměř 60 %. Za letošní rok, to jest od ledna do srpna letošního roku, propadla aktivita na hypotečním trhu více než o polovinu. Meziroční pokles hypotečního trhu o 78 % je dramatický.

Skutečně se budeme muset zabývat tím, jakými problémy v dnešní době procházejí naše mladé rodiny. Rodinám nejenom že hrozí ztráta bydlení, protože si musíme uvědomit, že se jim v jednom čase potkaly drastické ceny energií a neuvěřitelný nárůst úrokových sazeb, pokud samozřejmě dospěly do ukončení fixace konkrétní hypotéky. Mladá rodina ale stejně tak řeší i obrovskou inflaci. Zdražily se potraviny, zdražily se léky a tak dále. Vy všichni v rámci poslaneckého týdne určitě máte zpětnou vazbu zejména od těchto mladých rodin. Já už jsem ten příklad tady dávala. Mladí lidé, muž 35 let, žena 31 let na mateřské dovolené s ročním dítětem, mají hypotéku na dům 3,5 milionu korun. Skončila jim fixace a po fixaci jim měsíčně narostly splátky o 9 000 korun na 21 600 korun. Zároveň mají navýšeny zálohy na energie a v součtu to navýšení energií je o 8 500 korun. Znovu předesílám, že čistý příjem této rodiny je asi 32 000 korun. Samozřejmě můžeme argumentovat, že tu máme příspěvek na bydlení, ale musíme si uvědomit, že do příspěvku na bydlení vstupují zejména náklady spojené s energiemi, ale určitě ne ukončení fixace hypotéky.

Proto bych chtěla, abychom v rámci tohoto bodu i projednali, že by vláda přistoupila k tomu, že úsporný tarif bude pouze pro tento rok, aby znova svoje rozhodnutí zvážila a úsporný tarif dala skutečně aspoň těm nepotřebnějším, a myslela u toho na naše mladé rodiny, protože hypotéky a ukončení fixace neřeší nikdo. Samozřejmě můžete argumentovat, že mohou bydlení mladí lidé prodat, že ty domy mohou prodat a mohou se nastěhovat jinam. Otázka je kam jinam, když jsem tady na začátku prezentovala čísla, že se staví méně. A do toho všeho, jak se říká, levá neví, co dělá pravá, Ministerstvo pro místní rozvoj zastavilo program na podporu mladých rodin, kde z tohoto programu mohli mladí lidé čerpat výhodné státní půjčky, například na družstevní podíl, aby tedy se vůbec mohli do družstevního bydlení dostat. Tento program je zastaven, takže i když mladí lidé ty domy prodají, fakticky nemají kde bydlet a nemají kam jít.

Další možnosti, kterou bychom tady mohli řešit v rámci krize bydlení, je, že Ministerstvo pro místní rozvoj má v šuplíku program, samozřejmě již dlouho, že pokud se například sazby

dostanou nad 5 %, může s financováním úroků z úvěrů pomoci stát. Ani tento program doposud zatím iniciován nebyl.

Velkým problémem, který řeší dnešní domácnosti, je po obrovském boomu a po obrovské reklamě obnovitelných zdrojů, že si mnoho mladých rodin dává takzvané fotovoltaiky neboli solární panely na střechu. Ale bohužel se čím dál tím více rodin setkává s odmítnutím připojení do distribuční sítě, a toto všechno samozřejmě má obrovský dopad právě do bytové krize jako takové.

Určitě by stálo za to se tady pobavit i o tom, aby ty hypotéky mohly být vícegenerační, to znamená, aby se splácely více jak dvacet, dvacet pět let, aby třeba byly čtyřicet let a více, aby se jim rozložily splátky v čase, protože třeba na bytu 2+kk v Praze by úspora na té splátce, pokud by byla čtyřicet let a více, byla více jak 5 000 korun. A to jsou samozřejmě velmi významné prostředky v rozpočtu mladé rodiny.

Další možnosti, jak pomoci v této situaci, je za skutečně – a teď mně promiňte ten výraz – ale za málo peněz hodně muziky: řešit vícegenerační domy na venkově. Tady se stavěly kdysi dávno vícegenerační domy, ale mnoho mladých lidí odešlo do města a opravdu senioři – naše maminky, babičky a tak dále – zůstávají v obrovských domech, ve velkých domech kolikrát sami, a přitom by stačilo opravdu málo peněz, 100 000, 200 000 na jednu takovou domácnost, aby se udělaly samostatné koupelny a samostatné vchody a okamžitě se samozřejmě nabídne více bytů k použití pro naše mladé rodiny.

Proto tedy zopakuji, byla bych moc ráda, kdybychom se o tomto pobavili, zařadili to jako první bod dnešního jednání a dali odpovědi na otázky našim mladým lidem.

Dále jsem požádala ještě o zařazení druhého bodu dnešního jednání, a to je předřazení bodu – tisku 41, který se týká živnostenského zákona, protože opět to směruje k řešení bytové krize. Týká se to takzvané digitální platformy Airbnb, to znamená, sdíleného ubytování. Ten zákon tak, jak je připraven ve Sněmovně, stačí ho jenom projednat. Určitě si myslím, že by došlo k rychlému projednání – je o tom, že zmocňuje města a obce k tomu, vydat si vlastní vyhlášku, aby například regulovaly krátkodobé pobytu na svém území. Tím pádem by samozřejmě spousta takovýchto vlastníků díky regulaci možná ty byty uvolnila pro klasické nájemní bydlení na dlouhodobý kontrakt. Takže prosím tedy, první bod dnešního jednání, Řešení bytové krize, a jako druhý bod předřadit tisk číslo 41, živnostenský zákon. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Paní poslankyně, a kam ho chcete předřadit, ten bod číslo 41? (Poslankyně Dostálová: Za bod 1.) Za bod 1. Dobře, ať máme jasno.

Nyní se s přednostním právem přihlásil pan ministr Rakušan, takže pan poslanec Vondráček ještě posečká. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji vám. Vážená paní předsedkyně, dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové, jenom krátká reakce a potom nástin postupu. Slyšeli jsme tady, že evropská řešení v migraci nefungují, že všichni selhali, včetně české vlády. No, tak pár dat o tom, co se v posledních týdnech stalo a co se dít bude. Právě teď ve středu... pardon, ve čtvrtek a v pátek je ministerská rada ministrů vnitra celé Evropské unie a jediným tématem na ty celé dva dny je migrace, a to migrace v těch velmi konkrétních, hmatatelných záležitostech, které nedosáhnou krátce – jednání se zeměmi původu, dále posílení Frontexu, lepší ochrana vnějších hranic, stanovisko k zavedení kontrol na vnitřních hranicích. Je to jen a pouze migrační téma, a samozřejmě že my musíme vycházet ve svých rozhodnutích i z toho, co se nám povede na unijní úrovni dosáhnout.

Ale to, že vláda České republiky nic nedělala? My jsme byli zemí, která nerada obnovila hraniční kontroly na slovensko-českých hranicích. Došlo k tomu rozhodnutí 26. 9., samotný náběh opatření začal v noci z 28. na 29. 9. podle Schengenského hraničního kodexu, tak vláda

v první fázi učinila na 10 dnů, a protože jsme viděli, že toto opatření – já si myslím, že pan předseda Okamura by si mohl aktualizovat svůj projev – protože to řešení samozřejmě svůj význam má. Bylo zadrženo 2 215 nelegálních migrantů a bylo zadrženo 53 převaděčů, kteří jsou samozřejmě řešeni tak, jak podle zákona řešení být mají. Česká republika důsledně uplatňuje readmise vůči Slovenské republice a my nevpouštíme na naše území lidi, kteří nemají oprávnění ke vstupu na území České republiky. Ano, ty kontroly si vyžádaly i některé hraniční incidenty, například havárii dodávky, ve které byli převáženi imigranti převaděčem, nicméně to je prostě bohužel daň za to, že kontroly byly obnoveny.

K 310 policistům přibylo 60 celníků a 80 vojáků, kteří se koncentrují i na to, aby byl dohled nad zelenou hranicí. Ta opatření jednoznačně účinek mají, protože například včerejší data z česko-německé hranice hlásila nula zadržených ilegálních migrantů z území České republiky směr Německo. Čísla ilegální migrace na území České republiky po zavedení tohoto opatření prokazatelně klesají, proto vláda České republiky opět v souladu s evropskou i českou legislativou prodloužila dočasné kontroly na slovensko-české hranici o dalších 20 dnů, což znamená do 28. 10. včetně.

Mezitím se uskutečnilo jednání ministrů vnitra Rakouska, Maďarska, Slovenska a České republiky, kde jsme se dohodli na společném postupu, například v posílení vnější hranice Maďarska, a to policisty z Rakouska, České republiky, kteří už tam působí, do budoucna by tam měli být přítomni i policisté ze Slovenska. Mezitím proběhla dvě další mezinárodní setkání právě za účelem posílení vnější hranice – jednání s balkánskými státy, západobalkánskými státy, protože ta migrační trasa je dominantně ze západního Balkánu. Tedy česká vláda pro to, aby zmenšila nápor ilegální migrace na území České republiky, dělá v téhle chvíli absolutní maximum. A znova říkám, dokonce jsme přistoupili k nepopulárnímu a bezprecedentnímu kroku znovuzavedení kontrol.

Chci poděkovat občanům Slovenské i České republiky za trpělivost, chci poděkovat starostkám a starostům přilehlých obcí za trpělivost, ale oni si právě tohle opatření chválí, protože evidentně v těchto místech došlo k úbytku ilegální migrace na území České republiky. Po našem vzoru zavedlo podobné kontroly Rakousko na hranicích se Slovenskem, Slovensko posílilo hraniční dohled nad hranicí s Maďarskem, tedy jsou samozřejmě činěny kroky i na evropské úrovni.

Ale my si musíme přiznat jednu věc – ano, je to samozřejmě dílcí řešení. Je to řešení, které mohla Česká republika připravit, stejně jako jsme připravili záchytná centra pro ilegální migraci, stejně jako uplatňujeme od začátku readmisní dohodu vůči Slovensku a děláme všechna opatření, které nám právní řád umožňuje, stejně jako jsme s ministrem Blažkem založili pracovní skupinu, která dá návrh na zpřísnění trestů pro převaděčství v České republice. To jsou konkrétní kroky, ale s konkrétními pozitivními výsledky. Nikdo je ale nevydává za komplexní řešení migrační situace, to se totiž, ať se to komu líbí nebo nelíbí, na celoevropské úrovni najít musí. Jedinou cestou je snížit proudy, migrační proudy, které vedou v současné době do Evropské unie, to je jednáním s Tureckem. Mimochedem, premiér Fiala měl jednání s prezidentem Erdoganem, plánují setkání s tureckým ministrem vnitra, jednání se západobalkánskými státy, kterým musíme ukázat, že jsme jim sice partnerem, ale zároveň máme nějaké požadavky i na bezpečnostní standardy, které uplatňují pro vstup lidí na svoje území. To jsou všechno věci, které v téhle chvíli můžeme udělat, jako předsednická země organizujeme a jako předsednická země jsme také připravili setkání ministrů vnitra jen a pouze k tématu migrace. A já vám tady garantují, že na našem dalším setkání, až proběhne právě schůzka ministrů vnitra a ministrů pro migraci Evropské unie, vám dám podrobnou situaci o stavu ilegální migrace v České republice.

Ted' jenom uklidnění občanek a občanů, které se někdo pokouší vyděsit – opatření, která vláda České republiky přijala, vedla ke snížení, významnému snížení ilegální migrace na území České republiky, a to je garance, kterou vám za vládu České republiky dávám. Děkuju.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní se tedy vrátíme k přihlášeným písemně – pan poslanec Vondráček a připravit se může pan poslanec Kukla, který následuje. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Paní předsedkyně, děkuji za slovo. Byl jsem vylosován tedy v exkluzivním čase po vystoupení pana ministra vnitra, vlastně na něj plynule navážu.

Nejprve pro předsedající. Dodržím ten název, který je na písemné přihlášce – tuším, že správně je tam napsáno Informace vlády k otázkám národní bezpečnosti. A bude se to právě týkat pohybu migrantů na území České republiky.

Děkuju. Chtěl bych tedy ještě zdůraznit, že není to jenom SPD, jak tady tvrdil pan předseda Okamura, že jediné SPD tady vznáší tato téma a že jsou jediní, kdo se tomu věnují. Já sám tady sedím, stojím minimálně potřetí a vím, že vystupovala řada mých kolegů, a nabízíme jinou rétoriku a nabízíme jiný styl svých námitek a svých dotazů. A už bychom opravdu byli rádi, kdybychom byli vyslyšeni. Už jednou vystoupil pan ministr Rakušan, nyní vystoupil podruhé, ale my chceme o té věci debatovat a my chceme klást otázky. Je to vláda, která se zodpovídá Poslanecké sněmovně. To Poslanecká sněmovna vyslovuje důvěru vládě. Je naprosto legitimní, abychom tuto debatu vedli v prostorách Sněmovny a aby se poslanci mohli ptát pana ministra, ne že příjde, něco tady řekne, co má nachystaného, a zase odejde. A já si myslím, že není víc důležitých otázek v České republice, než jsou právě v současné době otázky národní bezpečnosti a otázky pohybu osob v rámci našich hranic.

Já mám aktualizovaný projev – jak říkal pan ministr, že si má pan Okamura aktualizovat svůj projev – chci potvrdit, že opravdu je zvýšené úsilí policie na hranicích se Slovenskem, že tam projíždějí průběžně hlídky a že to na jednu stranu znamená uklidnění situace, a mohl bych říkat, že ve Zlínském kraji nemáme problém. Na druhou stranu, když v deset hodin dopoledne jdete se svou rodinou a vidíte šest migrantů a u toho tři rozblíkaná policejní auta, tak tu situaci vnímáte jako napjatou.

A je pravda, že ti, kteří jsou pochytnáni na našem území, jsou stále sváženi do Holešova, u nás do Holešova, kde je jim poskytnuta nějaká základní pomoc a je jim koupen lístek. Jsou posazeni na vlak, kde mají snad svůj vagon, směřují směrem na Prahu a mají 30 dnů na to, aby opustili Českou republiku. A nikdo – anebo mi, pane ministře, odpovězte, jestli existuje nějaký přehled a nějaká evidence, jak dlouho tady ti lidé jsou, kde se pohybují, v podstatě i z čeho žijí, a hlavně, jaká jsou s tím spojena bezpečnostní rizika a jestli máme zmapovaný pohyb těchto osob. A co se stane v okamžiku, kdy skutečně Německo hranice zavře? Já totiž to hlavní, v čem se možná shodnu i s předsedou SPD – že opravdu chybí strategie a chybí plán. Mně opravdu chybí strategie, nějaký trošku širší pohled na věc, co se stane, když německé hranice se zítra zavřou, co bude s těmi lidmi, kteří mají 30 dnů na vycestování? Co se s nimi děje, když je Německo vrací, protože my to tady stále neřešíme? A pokud vím, oni to zkouší znova a znova. To znamená, opravdu je nějakým způsobem teď více chráněná naše hranice se Slovenskem, a já to můžu potvrdit. Můžu potvrdit, že se tam pohybují i vojáci, volají mi lidé. Nicméně není možné hermeticky zavřít tu hranici, protože to by tam museli stát 50 metrů od sebe ti příslušníci, a na to zkrátka nemáme kapacitu. To znamená, k překračování hranic stále dochází. Mám neoficiální informaci, že snad nějakých 150 denně je stejně zadrženo. Chtěl bych slyšet pana ministra vnitra, jestli tomu tak je, jaký je potom další postup, a hlavně, jestli opravdu v rámci schengenského prostoru máte pocit, že to je systémové řešení, protože my některé chytíme, některé nechytíme, ty, které chytíme, posadíme na vlak v Hulíně, pošleme je směr Praha a tady si s tím nějak poradíte! A jedou do Prahy, nebo kam jedou? A jedou do Německa a tam, když je chytí, je vrací do České republiky. Připadá vám to jako systémové řešení v rámci Evropské unie?

Vy říkáte, že děláte absolutní maximum. Já si myslím, že absolutní maximum určitě vypadá jinak. Děláte možná své maximum, ale absolutní maximum vypadá trochu jinak.

Taky jste řekl, že probíhá důsledná readmise na Slovensku. Já mám jiné informace. Mám informace, že někdy vám ti Slováci ty migranti vezmou a někdy ne, že to nefunguje tak stoprocentně. Přikročili jste k tomu, že se teda zavřely hranice na prvních 10 dnů. První, co bylo, byla poměrně podrážděná reakce ze strany slovenského kolegy, ministra vnitra, a především ze strany slovenského premiéra Hegera, který nebyl v souladu s tím, co Česká republika udělala. A proč my nekomunikujeme? A proběhla nějaká komunikace? On se trošku usmívá za mnou pan ministr. Já znovu říkám, já o tom chci diskutovat věcně, konstruktivně, chci klást otázky a myslím si, že tento bod by měl být zařazen na pořad dnešní schůze.

Já jsem, paní předsedkyně, zapomněl říct, nebo už je změna – pan místopředseda, kdyby si tam doplnil, já navrhoji nový bod, jak je napsáno na písemné pozvánce. A chci, aby byl dneska zařazen jako první bod. Jsem si vědom toho, že tady je velká tlačenice na první bod dnes. V případě, že nebude hlasován jako první, pak potom alternativně jako první po těch, kteří budou do té doby jako pevné zařazeny. Takže máme tady velký pohyb nelegálních migrantů v rámci České republiky, a proto jsem ten bod nazval Otázky národní bezpečnosti, protože se to netýká už jenom hranic. Já můžu být rád, že se situace ve Zlínském kraji relativně uklidnila, i když oni v tom lese pořád prý ti migranti jsou, a mně průběžně nějakým způsobem chodí informace, ale netýká se to v podstatě jenom migrantů z České republiky.

Já bych chtěl otevřít potom ještě druhou větev, ke které se dostanu, tady k tomuhle poslední věci. Já jsem teď poprvé slyšel, že turecký prezident Erdogan jednal s naším ministerským předsedou v této otázce – v médiích jsem se nic takového nedozvěděl. Tak bych na této parlamentní půdě chtěl vědět víc! Přece není možné, že se to dozvíme jenom tak mimochodem! Vždyť to byla právě jedinečná šance, aby se setkali, aby něco dojednali. Já bych chtěl vědět, jakým způsobem probíhá komunikace s Maďarskem. Já bych chtěl vědět opravdu, kudy tedy přesně ti migranti jdou, když Maďaři postavili plot? Tak jdou tedy Rumunsko, Ukrajina, kudy tedy tečou ty lidé? Protože to jsou tisíce! Před čtrnácti dny uvádělo Rakousko, že snad 6 000 denně, nebo před třemi týdny. U nás se bavíme v podstatě v souhrnu taky o tisících, když vezmu třeba 200 denně, že bývá zachyceno, ale to je jenom špička ledovce. Pořád říkám, že většina, myslím si, tak dvě třetiny jsou schopné projít bez toho, aby je ty naše hlídky chytily. A co s nimi potom se děje? Tak mě by zajímala nějaká mezinárodní komunikace. A mě by opravdu zajímalo to, jestli, a kdy tedy, začneme pomáhat na vnější schengenské hranici, tak jak to bylo v minulosti, kdy jsme tam poslali naše policisty, a jestli – no ale zase, to je super, pane ministře, že mi to tady ze zadu říkáte, že mi to říkáte, ale my to chceme slyšet v rámci zvláštního bodu a chceme o tom nějakým způsobem diskutovat. Poslanecká sněmovna není přívěšek vlády, to je přesně naopak, a my bychom chtěli, aby Parlament České republiky v této věci měl nějaké slovo, ne že tady obdržíme nějakou povšechnou informaci, která trvá pět minut vašeho projevu. Takže zajímá nás jednak ty mezinárodní souvislosti, mezinárodní situace, a potom samozřejmě ta naše vnitřní. A nejenom hranice, ale co se s těmi lidmi děje na území České republiky. A já opravdu mluvím o národní bezpečnosti a je to velké množství osob, a to je za a).

A za b) je tady potom věc, která se mi dostala do ruky dneska, a to je Návrh základních principů pro nastavení podmínek legislativního rámce lex Ukrajina a navazujících právních prováděcích aktů, zpracovala Asociace krajů České republiky. Já vám budu krátce citovat: "Chybí jasná celostátní strategie v hierarchii kompetencí orgánů státní správy s jasnými podmínkami a návaznostmi pro pobyt občanů Ukrajiny v České republice. ČR působí za stávající situace ve srovnání s okolními zeměmi jako štědré zázemí, čehož zneužívají nyní významné osoby se zájmem o legalizaci pobytu v Evropské unii, navíc často pracující v České republice takzvaně načerno, a získávají tak navíc v České republice bezplatné bydlení. Ze strany veřejnosti je současné nastavení vnímáno negativně, což může být využíváno různými zájmovými skupinami pro podporování radikalizace společnosti. Řada občanů se nyní dostává

do složitých existenčních situací, nelze brát na lehkou váhu." Zvýrazněna je věta: "Nastavit jednoznačná a jednotná pravidla a postup pro ubytování a sociální podporu ukrajinských uprchlíků v České republice a omezit vyplácení paušální náhrady s tím, že nejdéle do pěti měsíců už se musí starat sami o sebe." To se dostaváme k další velké skupině cizích státních příslušníků, kteří se pohybují po České republice, a já jsem se ptal pana hejtmana a on říkal: My jako hejtmani prostě nevíme, kolik máme fyzicky na svém území Ukrajinců. My jsme součástí nějakého systému, chceme nějakým způsobem pracovat, ale kde se pohybují, jak se pohybují, kolik jich tam máme, tak my to nemáme. A jediné, po čem volají, tak je nějaký systém. Chtejí vědět, kolik se tady pohybuje lidí. Válečný konflikt na Ukrajině se vyvíjí, teď došlo k úplně neskutečnému zhoršení situace a dochází k atakům na civilní obyvatelstvo zase na celém území Ukrajiny. Samozřejmě chápu, že to bude znamenat výzvu i pro nás, ale já mám prostě neustále pocit, že to, co říkají hejtmani, to základní, že chybí systém a přehled, kdo a jak se nám tady pohybuje – jak u Syřanů, tak u Ukrajinců.

Proto jsem ten bod nazval Otázky národní bezpečnosti a já sám tady stojím potřetí a potřetí říkám: pojďme zařadit tento mimořádný bod, protože si to zaslouží a protože toho není tolik důležitějšího. Samozřejmě, trápí nás energetická krize, trápí nás inflace, ale tohle je minimálně třetí nejdůležitější bod, a při všem respektu k bodům, které navrhuje grémium nebo které navrhne koalice, abychom zařadili pevně na pořad této schůze, si myslím, že obsazování nějakých rad České televize nebo případně, zda komerční pojišťovny mohou pojišťovat cizince v oblasti zdravotnictví, to jsou věci, které s prominutím opravdu počkají, ale tohle nepočká. Já sám tady stojím poněkolikáté, nejsem jediný, a znova žádám: pojďme si vyhodit nějaký přesný čas. Vždyť kluby se mezi sebou můžou dohodnout, že vystoupí jenom někdo, a vy budete mít možnost odpovědět na jednotlivé otázky. Jinak je to z mé strany, nezlobte se, už hraničící s pohrdáním Parlamentem České republiky, protože my si ty odpovědi zasloužíme.

Pane ministře, děkuji za vstřícnou reakci. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Bod se nazývá Informace vlády k otázkám národní bezpečnosti a zařadit jako první bod dnes, případně jako první bod po pevně zařazených bodech.

S přednostním právem se přihlásil pan vicepremiér Rakušan. Máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Moje reakce bude jasná. Já taky znám ty emoce před každým vystoupením a že chvílkou před ním člověk jakoby vypíná uši a neposloucháme se. Tak ještě jednou, já jsem tady říkal, že poté, co proběhne teď ve čtvrtek a v pátek rada ministrů vnitra s jediným tématem – migrace, že budu Poslaneckou sněmovnu informovat o migrační situaci i s výsledky této rady. To zaznělo v mé předchozím slově, čímž jsem myslím celkem dal najevo, že jsme připraveni k diskusi.

A ještě jednu poznámku: Jaké pohrdání Parlamentem? Já alespoň doufám, že vaši kolegové, prostřednictvím pana místopředsedy, pane kolego, potvrdí, že tématem minulého bezpečnostního výboru kromě jiného byla migrační situace s podrobnou analýzou, podrobnými daty, přítomností všech relevantních důstojníků policie, kteří k tomu dávali velmi, ale velmi podrobnou informaci.

Nebudu se teď vyjadřovat k nepřesnostem ve vašem proslovu typu toho, že tam jsou zesílené hlídky u hranic – ne, ony jsou na hranicích, jsou znovu zavedeny hraniční kontroly. To je samozřejmě velký rozdíl.

A k tématu Ukrajiny a podobně, to se vám samozřejmě rádi vyjádříme. Myslím si, že k tomu bude dobrá příležitost při projednávání lex Ukrajina IV – to je myslím ten vhodný nosič. A v té chvíli samozřejmě – a teď mluvím za pana vicepremiéra Jurečku – vám určitě bude

představen i systém toho, jak to dál bude vypadat s nouzovým ubytováním i s politikou dávek vůči příchozím z Ukrajiny. Ale jsem rád, že od opozice slyším vnímání negativní situace na Ukrajině – to je pozitivní signál a i vědomí toho, že ta situace samozřejmě může v dalších měsících nepříjemným způsobem vůči Evropské unii eskalovat. To je pravda a vláda České republiky se na to určitě připravuje.

A tu informaci, jak jsem řekl, dostanete. Já vystoupím s podrobnou migrační zprávou včetně výsledků jednání ministrů Evropské unie. Jsem rád, že se na to díváte jinak než SPD, a tedy jistě věříte tomu, že právě celoevropská úroveň řešení může přinést, ne solitérní řešení jednoho státu. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Další přihlášený – jenom stále podotýkám, že máme rozpravu k návrhu na změny schváleného pořadu – je pan poslanec Martin Kukla. Máte slovo.

Poslanec Martin Kukla: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení páновé, chtěl bych zařadit nový bod na dnešní program schůze, a to jako první bod; pokud nebude schválen, tak jako první bod za již zařazené body. Tento bod se nazývá Drahé energie a jejich řešení.

Když se podíváme na dnešní stav, vláda přinesla nějaké řešení, ale byla to řešení velice zmatečná, několikrát se předělávala a člověk vlastně dneska ani neví, na čem je, jaké je finální řešení. Dodnes nevím, jaká bude pomoc pro veřejné instituce, pro školy, pro školky. Například Kraj Vysočina v tuto chvíli stále nemá dodavatele plynu. Mě by zajímal, jestli mu vláda vůbec pomůže zajistit toho dodavatele? Na stole je sice zastropování cen, ale když se podíváme na ty ceny, 7 korun za elektřinu a více, myslíte si, že na naše firmy budou konkurenceschopné? Myslíte si, že domácnosti se s takovými cenami vyrovnaní? Já si to rozhodně nemyslím. Když se podíváme na Kraj Vysočina, je zde jaderná elektrárna Dukovany, která vyrábí kilowattu za nějakých 50 haléřů, a když se podíváme, za kolik ji mají lidé kupovat, tak je to za 7 korun a více. Ptám se, proč vláda nezastropovala ceny přímo u výrobců? Kdo na tom vydělává takové ohromné peníze?

A teď vám dám dva příklady, protože mi tady pan premiér vždycky říkal, že chce konkrétně pomoci konkrétním lidem. Mám tady dva nebo tři příklady a řeknu vám, jaké to jsou. První příklad je chalupa, kde je energetický tarif D25D, je tam zafixovaná cena na tři roky, je tam tarif, komplet elektřina, březen 2021, je to od EG.D nebo od bývalého EO.Nu, a platí se tam nějaký paušál 280 korun. A vláda zde pomohla ve výši 3 500, to znamená, ona zaplatila lidem na celý rok elektřinu včetně hodin.

Další příklad: mám domácnost – a to jsou příklady, které mi přišly od lidí – tarif D25D, opět zafixovaná cena, to znamená, že pro ty lidi žádné navýšení v tuto chvíli není, a opět dostali 3 500 korun, aniž by se jich týkalo nějaké navýšení ceny elektřiny. Takže si myslím, že ta pomoc není konkrétní.

A pak mám další příklad – domácnost, kde neměli zafixovanou elektřinu, platili měsíční zálohu 3 000, teď se jim měsíční záloha zvýšila na 10 000 a dostali 3 500. Tak vláda říká, že pomáhá konkrétním lidem. Já si to rozhodně nemyslím.

Chtěl bych se zeptat vlády, jestli mi tady někdo odpoví, jaká bude pomoc od 1. 1. 2023, jestli to bude pouze zastropování, nebo jaká pomoc bude právě těm potřebným? A pokud zná vláda Petra Fialy odpovědi na mé otázky, tak mi jistě pomůže zařadit tento bod na program dnešní schůze, a budu rád, pokud mi pomůžete toto prosadit a prohlásovat.

Mám ještě další jeden bod, to je moje druhá přihláška, ten bych chtěl také zařadit jako první bod dnešní schůze, nebo případně, pokud nebude prohlasován, jako další bod za již zařazené, a to je problém, který se týká zkrachovalé banky Sberbank. Situaci kolem Sberbank

jsme tady řešili, myslím si, že pořád není vyřešena. Když se podíváme, tak ano, drobní střadatelé dostali vyplacenou částku do 100 000 euro. Ale co ti ostatní? Ostatní zatím nedostali nic. Garanční fond vyplatil drobným střadatelům, vyplatil nějakých 27 miliard, a v tuto chvíli, když se podíváme na insolvenčního správce, víme, že Garanční fond bude uspokojen, těch 27 miliard, jako první. A mám tady konkrétní příklad z Kraje Vysočina, já vám ho ocituji: "Kraj Vysočina se potýká se zcela zásadním problémem, kdy nejsou ze strany insolvenční správkyně a jejich poradců poskytovány relevantní a právně podložené podklady." Alespoň takové informace mi sdělil náměstek za ekonomiku a já ho budu citovat: "Nebyl nám zodpovězen ani zásadní dotaz, jak bude řešeno používání bankovních systémů po 12. prosinci 2022, které jsou potřebné pro úspěšné zvládnutí procesu prodeje úvěrového portfolia." Po tomto termínu by měly být uplatněny sankce amerického úřadu a měly by přestat platit podlicenční smlouvy na používání bankovních systémů. Domníváme se, že nebyly řešeny a že tato hrozba může mít znehodnocující vliv na prodávaný majetek banky.

Já bych se chtěl zeptat vlády, jak je připravena pomoc, protože když se podíváme, uvízly tam samosprávám poměrně velké finanční prostředky, Kraj Vysočina tam má zhruba 2,7 miliardy korun, což je nějakých 50 % daňových příjmů, a já mám obavy, že právě insolvenční správce bude jednat tak, že samozřejmě na samosprávy nemusí zbýt žádné finanční prostředky. Proto bych chtěl, aby se Sněmovna zabývala tímto bodem, ještě jednou název: Sberbank. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, oba body jsem si poznamenal. A nyní další přihlášenou je paní poslankyně Lenka Dražilová a poprosil bych, aby se připravil pan poslanec Kobza, poté pan poslanec Juchelka. Děkuji.

Poslankyně Lenka Dražilová: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Každý má na srdci a považuje za důležité něco jiného. Já se věnuji sociální oblasti, a proto bych ráda dala návrh na zařazení nového bodu s názvem Informace k postupu prací na zákonu o dlouhodobé péči.

Dlouhodobá péče je jedním z klíčových předpokladů, které zajišťují důstojné stárnutí a vysokou kvalitu života ve stáří. Podle definice WHO je cílem dlouhodobé sociálně-zdravotní péče zachování co nejvyšší možné kvality života v souladu s individuálními preferencemi a co nejvyšší míry nezávislosti, autonomie, participace, osobního naplnění a důstojnosti. Dlouhodobá sociálně-zdravotní péče jako taková představuje soubor služeb určený osobám se sníženou mírou funkční, fyzické nebo kognitivní kapacity, které jsou po delší časové období závislé na pomoci se základními činnostmi každodenního života. Tolik definice.

I když pobytová zařízení dlouhodobé péče musí být samozřejmě nezbytně rozvíjena, prioritou musí být služby komunitní – na tom, věřím, že se shodneme, respektive služby komunitního typu, tedy služby terénní, ambulantní, respitní, to znamená služby, které vedou ke snížení a oddálení potřebnosti dlouhodobého poskytování pobytových služeb. A zejména na komunitní úrovni se ukazuje, jak naléhavá je potřeba provázat jednotlivé služby především sociální a zdravotní, které jsou mnohdy zcela oddělené. Je potřeba koordinovat přístup a individualizovat jej účelně na míru danému člověku. A to právě v praxi chybí. Často se stává, že k jednomu klientovi zajízdí naprosto nesmyslně dvě osoby. Zní to neskutečně, ale už od devadesátých let 20. století se odborníci snaží vyřešit problémy týkající se poskytování dlouhodobé péče, nebo chcete-li, sociálně-zdravotního pomezí v České republice. Nespočet pracovních skupin rezortních či mezirezortních se snažilo tuto problematiku vyřešit. Byla uspořádána řada kulatých stolů, konferencí i odborných diskusí. Všechny tyto snahy ale zůstaly zatím bez konkrétního výsledku. Asi nejdále se došlo v roce 2011, kdy byl zpracován věcný záměr zákona o dlouhodobé péči a jedná se vlastně o doposud nejúspěšnější, byť však nedokončený pokus. Oba rezorty, jak Ministerstvo práce a sociálních věcí, tak Ministerstvo zdravotnictví společně předložily tehdy do připomínkového řízení návrh věcného záměru

zákon o dlouhodobé péči, to znamená podrobný popis řešení dlouhodobé péče včetně problematiky terénních služeb. Návrh předpokládal, že dojde k zásadnímu navýšení kapacit takzvané domácí péče a zahrnoval podrobný popis tehdejšího stavu.

Když přejdu k posledním snahám z období let 2018 až 2021, byla založena nová mezirezortní skupina pro řešení dlouhodobé péče. Měla tehdy dva předsedy, ministry obou rezortů – práce a sociálních věcí i zdravotnictví. Po zhruba roční aktivitě ale ukončila tato skupina svoji činnost, respektive se přestala setkávat. Jak Ministerstvo práce a sociálních věcí, tak Ministerstvo zdravotnictví připravovaly vlastní návrhy řešení, které ale nebyly zveřejněny. Příchod pandemie covid-19 ukončil naděje na možné návrhy či změny v tomto funkčním období vlády.

Já bych chtěla zařadit tento bod především proto, že reálně hrozí riziko, že Česká republika by mohla přijít o 8,5 miliardy korun, na které bychom měli mít nárok z Plánu obnovy. Podmínkou pro čerpání této částky totiž je, že nejpozději od ledna 2024 bude účinný nový zákon o dlouhodobé péči, na kterém by již nyní mělo Ministerstvo práce a sociálních věcí a Ministerstvo zdravotnictví pracovat.

Je třeba počítat s demografickým vývojem, kdy počet osob vyžadujících formální péči v domácím prostředí obrovsky vzroste, v České republice bude tento nárůst v porovnání s jinými evropskými státy nadprůměrný. I s ohledem na tuto skutečnost a jako předsedkyně podvýboru pro sociálně-zdravotní pomezí bych žádala, aby dva zásadní rezorty, které mají toto téma řešit, tedy Ministerstvo zdravotnictví a Ministerstvo práce a sociálních věcí, představily poslancům jasnou vizi a směr řešení této problematiky už s ohledem na to, jaký krátký čas zbyvá do přijetí tohoto zákona. Podle mého názoru se do řešení tohoto problému nutně musí zapojit předseda vlády, který by měl delegovat jasného řešitele tohoto tématu, a ten by měl být nezávislý na obou těchto institucích, protože jak se v minulosti ukázalo, tento člověk musí být zároveň připraven na odpory některých úředníků jednoho či druhého rezortu a musí držet zadaný směr a zadání.

Zařazení tohoto bodu považuji za důležité i proto, že evropský pilíř sociálních práv již nyní jasně říká, že každý má právo na cenově dostupné a kvalitní služby dlouhodobé péče. Přestože se Česká republika k naplnování těchto práv zavázala, je zřejmé, že tento nárok u nás není v současné době respektován, a dlouhodobá péče není zakotvena ani v legislativě, samozřejmě kromě typu lůžkové péče v zákoně o zdravotních službách. I proto bych chtěla požádat o zařazení tohoto bodu, který se týká nejen desítek tisíc klientů, ale zároveň i jejich rodin, jejich nejbližších. Jak jsem již řekla, prosím o zařazení tohoto bodu jako prvního bodu po již zařazených bodech. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Píšu si první bod po již zařazených bodech dnes a poprosil bych poslance Jiřího Kobzu.

A ještě předtím, než přijde k pultíku, přečtu omluvenky: pan Ivan Adamec po celý den z pracovních důvodů, pan Andrej Babiš po celý den z pracovních důvodů, pan Jiří Horák od 9 do 16 – zahraniční cesta, pan David Kasal po celý den z pracovních důvodů, pan Ondřej Lochman od 9 do 14.45 z pracovních důvodů, paní Marie Pošarová od 17 do 9 hodin z pracovních důvodů – do devíti, ano, čeká, že budeme až do rána do devíti – pan Jiří Slavík od 9 do 15.30 ze zdravotních důvodů, paní Renata Zajíčková od 9 do 15.15 hodin z pracovních důvodů, pan Mikuláš Bek, ministr, po celý jednací den z pracovních důvodů, paní ministryně Jana Černochová po celý jednací den – zahraniční cesta, paní ministryně Anna Hubáčková po celý jednací den z pracovních důvodů, pan Jozef Síkela, ministr, po celý jednací den z pracovních důvodů a pan ministr Stanjura po celý jednací den z důvodu zahraniční cesty.

Máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy, vážení páni ministři, pane premiére, ministře, hosté, já bych chtěl navrhnout dva body na tuto schůzi. Ten první bych napsal: Pomoc Pákistánu postiženému těžkými záplavami, protože jak víte, minulý týden postihly Pákistán v rozsáhlých oblastech těžké záplavy, které postihly zhruba 350 000 lidí, kteří zůstali nejenom bez přístřeší, ale také bez potravin, a především bez pitné vody, protože plošné záplavy mají jednu takovou zvláštní vlastnost, že je všude plno vody, ale v podstatě nemáte vodu, se kterou můžete pracovat, kterou můžete pít, ve které se můžete umývat, protože všechno je infekční, protože ta voda vlastně spláchne úplně všechno – od řekl bych živočišných produktů až po chemická hnojiva, až po různé pesticidy, herbicidy a podobné látky. Takže já bych velice rád poprosil Sněmovnu, aby projednala tuto záležitost, protože se jedná o velmi aktuální, velmi řekl bych nouzový stav, který teď Pákistán prožívá, a myslím si, že Česká republika by neměla zůstat stát stranou, protože už řada států se přihlásila s pomocí, a zejména co se týče zásobování potravinami, léky, prostředky na dezinfekci vody a vůbec takovou tou základní nouzovou infrastrukturou na vodu, to znamená nádrže, ve kterých je možno tu vodu chemicky zpracovávat, až po agregáty, které jsou schopny dávat vodu, která je čistá, aby byla schopna použití pro kojence a pro nemocniční účely. Domnívám se, že tato záležitost, byť ve víru současných událostí zůstává poněkud stranou pozornosti, by neměla uniknout naší pozornosti, a myslím si, že Sněmovna by měla vyjádřit této pomoci podporu, a rád bych tento bod zařadil na středu po pevně zařazených bodech.

Druhý bod, který bych si dovolil navrhnout, jsem nazval Agrese Ázerbájdžánu proti Arménské republice. 12. září ázerbájdžánská vojska napadla území svrchované republiky Arménie z východního směru v sedmi směrech a obsadila část území až do 15. září, kdy začalo platit příměří, které bylo víceméně vynuceno i tlakem okolních zemí. Nicméně tato agrese za sebou zanechala 500 mrtvých, zanechala stovky zraněných a zanechala za sebou také 53 zajatých Arménů, kteří zůstali v rukách ázerbájdžánské armády. Tato záležitost by také neměla zůstat stranou pozornosti, protože jako každá agrese musí dojít jednoznačného odsouzení. Naše vláda i Sněmovna by se měly zasadit o to, aby z příměří bylo dosaženo míru, kdy vojska Ázerbájdžánu se vrátí za mezinárodně uznávanou hranici, kdy budou propuštěni zajatci a kdy samozřejmě dojde k náhradě škod, které tento útok způsobil. Rád bych připomněl, že tento útok byl proveden bez vyhlášení války, bez vyhlášení jakéhokoliv stavu nepřátelství ze strany Ázerbájdžánu a už takto těžce zkoušená Arménie po válce o Náhorní Karabach dostala další poměrně nepříjemnou ránu, se kterou se musí vyrovnat.

Takže prosil bych tento bod zařadit na pátek jako první bod po pevně zařazených bodech. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, také děkuji. To znamená, že ten předcházející bod, pane poslanče, na středu po pevně zařazených jako první bod? (Ano.) Ano, děkuji.

Krásné odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové budeme pokračovat v našem jednání. Nyní je přihlášen pan poslanec Juchelka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Také moc děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, budu velmi stručný. Mám tady k načtení dva body. Ten první se jmenuje Aktuální situace na přetížených úřadech práce, poněvadž tato energetická krize a tak dále, a hlavně tato vláda žene občany do dávkového systému státní sociální podpory a dávek v hmotné nouzi, tak už od března tohoto roku je prostě nesnesitelná zátěž na úřadech práce pro jejich referenty, pro jejich pracovníky, ta trvá opravdu již přes půl roku. Doted' neviděli na úřadech práce žádné odměny, naopak, zaměstnanci jsou na pokraji svých sil a skutečně dávají výpovědi. A já bych tuto aktuální situaci chtěl vlastně probrat na plénu Poslanecké sněmovny, poněvadž se týká skutečně nás všech, kde úřady práce jsou jedním z pilířů výplat veškerých dávek státní sociální

podpory, dávek v hmotné nouzi, rodičovských příspěvků, příspěvků pro pěstouny, odměn pěstouna a tak dále.

Druhým bodem je naše změna zákona, která se týká rodičovského příspěvku, je to sněmovní tisk 234, který tedy máme již od 3. června, kdy byl předložen všem poslancům. Ten si klade za cíl navýšit rodičovský příspěvek z 300 na 400 tisíc korun. Vím, že i vládní koalice nad tím přemýslí, ale pouze je to ve věcech nějakých dohadů a není žádný konkrétní krok této vlády avizován, žádný konkrétní čin. My navrhujeme tedy 400 000 korun. Aktuálně má Česká republika, jak jsme se dneska dočetli, 18% inflaci. Nelze vyloučit, že výsledná inflace bude ještě vyšší, a kromě seniorů, kteří jsou nejohroženější skupinou, jsou tou druhou a další nejohroženější skupinou rodiče s malými dětmi. Významný růst samozřejmě zaznamenala velká škála základních životních nákladů včetně energií, samozřejmě potravin a tak dále a pro osoby pobírající rodičovský příspěvek je to často zdrcující. Se zvyšováním cen se setkáváme ve všech oblastech lidského života. Extrémnímu nárůstu cen podléhá elektřina, plyn i pohonné hmoty a zvyšováním cen jsou postiženy všechny domácnosti a ty s malými dětmi, kde zpravidla tedy pracuje pouze jeden z rodičů, nebo se dokonce jedná o domácností samoživitelů, jsou pak zasaženy nejvíce a bez pomoci státu se bude jejich sociální situace nadále dramaticky zhoršovat.

Takže bych poprosil o zařazení tohoto bodu jako prvního bodu během dnešního dne, a to buď sněmovní tisk 234, tak i ten informační bod, který se jmenuje Aktuální situace na přetížených úřadech práce. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, pane poslanče. Jako první bod jste na dnešek navrhoval ten nový bod, pane poslanče? (Ano.) A tento navrhujete také jako první? (Ano, kdyby neprošel.) Dobře, děkuji.

A nyní je přihlášen pan poslanec Marek Novák. Pana poslance tady nevidím, má několik přihlášek, pana poslance nevidím, takže přichází na řadu pan poslanec Patrik Nacher, také ho tady nevidím. Dále nyní je na řadě pan poslanec Lubomír Brož. Ano, toho tady vidíme.

Ještě než mu dám slovo, přečtu omluvu. Omlouvá se Markéta Pekarová Adamová od 15 do 9 hodin ráno z pracovních důvodů.

Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lubomír Brož: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, budu opravdu stručný. Dovolím si navrhnut předřazení sněmovního tisku 108 jako třetí bod bloku prvních čtení. Jedná se o sněmovní tisk 108, Návrh zastupitelstva Hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, dále zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů.

Jedná se o to, že tento zákon, který je návrhem zastupitelstva Hlavního města Prahy, je samozřejmě potřebný nejen pro Prahu jako takovou, ale pro obce, města, také má podporu možných asociací a dalších věcí. Ve své podstatě navrhuje posílení postavení územních samosprávných celků při nabývání majetku od státu s cílem, aby tyto územní samosprávné celky měly reálnou možnost získat do svého vlastnictví od státu nemovité věci, které se nacházejí na jejich území a které potřebují pro plnění svých funkcí. To je zejména pro výstavbu dopravní infrastruktury, škol, sociálních zařízení, občanské vybavenosti, sociálního bydlení, pro zeleň, případně dalších činností.

Současná právní úprava nakládání s nepotřebným majetkem státu je nastavena tak, že samozřejmě stát jej může předat třetím osobám, v první řadě se ale jedná o nabídku organizačním složkám, složkám státu. Zákon však neupravuje dostatečně situace, kdy nemovité

věci potřebuje právě tak, jak jsem říkal, územní samosprávný celek pro svoji činnost. To je návrhem tohoto zákona.

Potom je tam – abych to zjednodušil, on se potom ten územní samosprávný celek dostává do konkurence s třetími osobami formou právnických osob. Samozřejmě jako orgán, který je nějakým zákonným způsobem regulován, je v některých věcech, jako jsou například veřejné dražby, mnohem více znevýhodněn. To ten zákon tedy upravuje, i proto je tento zákon tak důležitý. Myslím si, že bychom ho neměli odkládat na pozdější dobu.

Ještě z těch důležitých věcí. Je tedy potřeba hospodaření upravit jednoznačnými pravidly. Obce, kraje, z institucí bych jmenoval například Asociaci krajů České republiky, Svaz měst a obcí České republiky, Sdružení místních samospráv České republiky, a tedy i samotný Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, dlouhodobě upozorňují na to, že tento právní stav není příliš v pořádku a bylo by potřeba ho upravit.

Součástí toho zákona je návrh, kterým navrhuje zřídit zákonné předkupní právo pro územní samosprávné celky k hmotným nemovitým věcem, které se nacházejí v jejich katastrálním území. V případě, že se stát rozhodne tyto hmotné nemovité věci úplatně převést, je povinen nabídnout je v první řadě příslušnému samosprávnému celku.

Druhým důležitým bodem v tomto je, že v případě státních podniků je nově navrhováno, aby měly tyto státní podniky povinnost převést nepotřebnou nemovitost do vlastnictví územního samosprávného celku, pokud o to projeví zájem. Dá se tedy říci, že touto zákonnou úpravou se územní samosprávné celky dostávají ve vztahu ke státním podnikům v podstatě do stejněho postavení jako organizační složky státu či jiné státní organizace.

Ještě úplně závěrem je důležité říct, že proces bezúplatného převodu majetku na územní samosprávné celky nebude navrhovanou změnou dotčen. To je tedy ten proces neúplatného převodu majetku, který má svá pravidla. Ještě jednou navrhoji předřadit teto sněmovní tisk jako 3. bod v bloku prvních čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní je přihlášen pan poslanec David Štolpa, připraví se pan poslanec Lang. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Štolpa: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně poslankyně, vážení kolegové poslanci, chtěl bych touto cestou zařadit na program jednání Sněmovny bod s názvem Proč vláda Petra Fialy nepomáhá firmám s vysokými cenami energií. Zařazení tohoto bodu má totiž bohužel svoje opodstatnění a důvod. Zprávy z posledních dnů a týdnů, které se jistě nedostávají jen ke mně, říkají, že stále více živnostníků a firem krachuje a uzavírá svoje provozovny z důvodu vysokých nákladů na energie.

Že se vláda jakž takž rozhodla pomoci lidem, ač tato pomoc přišla pozdě a je nedostatečná, to je jedna věc. Ostatně i výkonná manažerka Institutu prevence a řešení předlužení Gabriela Vondrušová v rozhovoru pro Blesk prohlásila, že některé dosavadní kroky vlády na řešení krize jsou podle ní spíše populistické a neměly takový dopad na ty, kteří to skutečně potřebují. S tím se nedá než absolutně souhlasit. Podle Gabriely Vondrušové navíc hrozí v Česku v některých skupinách obyvatel energetická chudoba a finanční problémy má už i střední třída. "Stát musí pomoci nabídku zlepšit, jinak může čekat řady dalších exekucí," pronesl pak v rozhovoru pro deník Daniel Hůle ze společnosti Člověk v tísni. Takže i u lidí je pomoc nedostatečná.

Ale vracím se zpátky k těm firmám. Za poslední měsíce zkrachovaly dvě firmy a dalších pět je v prodeji jen z oblasti českých zpracovatelů masa. Pekaři přidávají dalších devět uzavřených pekáren, kdy podle Svazu pekařů a cukrářů letos skončily například pekárny PEK Group ve Strakonicích, v Brandýse nad Labem, v Šumperku, Mohelnická pekárna, benešovská pekárna Bonte či boskovické pekařství.

Výkonný ředitel Svazu pekařů a cukrářů ČR Bohumil Hlavatý uvedl, že pak je tady větší počet pekáren, které převzali věřitelé, pokoušejí se je provozovat a získat své pohledávky nějak zpět. Řetězec COOP potom musel uzavřít desítky prodejen. Jsou to navíc přesně ty prodejny, které se nacházejí v menších obcích, a pro zdejší obyvatele to bývá jedna z mála cest, jak si obstarat základní potraviny.

Podobně se vyjádřila také Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR. Uvedla, že konkurenceschopnost českých firem bez státní podpory, kterou jiné země poskytly a dále rozvíjejí kvůli rostoucí inflaci a drahým energiím, prudce klesá. Jak víme, ztráta konkurenceschopnosti znamená pro naši otevřenou ekonomiku těžkou ránu. Vážnou situaci na trhu potvrzují také zářijová data hospodářské komory, která očekává vlnu propouštění. Do konce roku bude podle hospodářské komory snižovat stav zaměstnanců 18 % českých firem, tedy bezmála každá pátá. Snižit stavy svých zaměstnanců jsou nuceni podnikatelé z důvodu rostoucích cen, a hlavně z důvodu vysokých cen energií. K propouštění zaměstnanců přistoupí zase dle dat hospodářské komory až třetina velkých firem nad 500 zaměstnanců.

Nejhorší situace je aktuálně v Ústeckém kraji, kde o práci může přijít až 303 pracovníků ze dvou firem. Následuje královéhradecký kraj, kde záměr propouštět nahlásilo pět firem a výpověď může dostat 210 zaměstnanců. Když to vztáhnu na svoji zkušenosť, ze svého okolí znám minimálně tři firmy, které v posledních týdnech ukončily z důvodu vysokých cen energií svůj provoz, a další o tom v příštích týdnech uvažují, respektive jim to reálně hrozí.

Chtěl bych tedy tento bod zařadit na program jako první bod po již zařazených bodech. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Jako první bod? (Ano.) Děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí pan poslanec Hubert Lang, připraví se paní poslankyně Helena Válková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Hubert Lang: Vážená paní místopředsedkyně, pane premiére, kolegyně a kolegové, chtěl bych se přihlásit k pořadu dnešní schůze s novým bodem, který jsem nazval Reforma cizinecké policie, opětovné řízení cizinecké policie jako útvaru s celorepublikovou působností, to vše v souvislosti s růstem nelegální migrace v České republice. Chtěl bych to zařadit jako první bod po pevně zařazených bodech, pakliže bude možno.

Dneska tady zaznělo ze strany předrečníků mých kolegů z ANO, z SPD i ze strany pana ministra řada věcí týkající se jednoho problému, který z mnoha problémů, které Česká republika nyní má, a je to stoupající nelegální migrace, která prochází přes území České republiky, a je to problém, na který Česká republika reagovala sice opožděně, ale zareagovala a provedlo se znovuzavedení kontrol na státních hranicích se Slovenskem. Z 28. na 29. 9. tedy začala na přechodech a na zeleném úseku státní hranice znova zavedená kontrola. Chtěl bych, abychom se tady dotkli pár věcí, abychom si dokázali říct, proč ten bod zařazuju, protože potom bych chtěl říct i nějaký nástin řešení.

Nechceme jenom kritizovat, ale nabízíme i nějaké řešení situace. V počátku, abychom vůbec byli schopni na úseku česko-slovenské státní hranice zabezpečit znovuzavedení kontrol na státních hranicích, jsme na první den jedné služby potřebovali na první směnu 560 policistů, kteří byli doplněny 60 celníky. Máte tam 24hodinový cyklus, to znamená, ti lidé se musí střídat, a ve své podstatě na 24hodinovou službu na jakémkoliv výkonu takovéhoto útvaru potřebujete 3,5, 4,5 policisty, protože tam může být nějaká nemocnost, můžou tam být nějaké další věci. Takže chci, aby tady zaznělo i na kamery, že opravdu jsme potřebovali v počátku, v prvním týdnu více jak 560 policistů a 60 celníků na jednu směnu.

Cizinecká policie v České republice má dohromady kolem 2 500, 2 700 policistů, kteří jsou ještě rozděleni pod správu čtrnácti krajských ředitelství, kdy na každém krajském

ředitelství je jeden odbor cizinecké policie, který je v gesci jednotlivého krajského ředitele, a potom existuje Ředitelství služby cizinecké policie v Praze, které odpovídá za ochranu vnější hranice v České republice, což je pět mezinárodních letišť, která jsou k tomu určena, plus k tomu patří záchytná zařízení pro umístění cizinců a jsou tam další útvary, například útvar, který se zabývá – já nevím – oblastí dokladů, útvar, který se zabývá sledováním převaděčů nelegální imigrace a podobně. Ty útvary jsou řízeny celorepublikově nebo zůstaly celorepublikově a je jich těch policistů kolem 1 500. Takže když z toho počtu řádově necelých 3 000 policistů polovičku ubereme, ty, kteří jsou určeni na ochranu vnější schengenské hranice, tak nám zbude necelý 1 000 policistů. Ti tvořili základ znovuzavedení kontrol na státních hranicích a k tomu samozřejmě, abychom vůbec byli schopni ty služby pokrýt, jsme potřebovali celníky, potřebovali jsme policisty dalších služeb – a tady se vlastně dostávám k tomu, jak to pokračovalo dál.

Po první týdnu samozřejmě mezitím proběhl i bezpečnostní výbor, my jsme tam vznášeli dotazy. Pravdou je, že pan ministr se účastnil bezpečnostního výboru, byli tam vrcholní představitelé policie, dostali jsme informace, ptali jsme se na některé věci, ale ty informace zazněly v úzkém okruhu vlastně několika poslanců, kteří jsou členy bezpečnostního výboru. To, co tady říkal kolega Vondráček, prostřednictvím paní předsedající, to je to, co my bychom chtěli slyšet tady, abychom se o tom mohli pobavit, abychom mohli vznášet určité otázky, aby vlastně i kolegové třeba z pravé strany spektra, kteří jsou odborníci v jiných oblastech, si to mohli vyslechnout a mohli jsme hledat nějaké řešení.

Já tady vystupuji již poněkolikáté, protože už v předchozím období, s vypuknutím válečného konfliktu na Ukrajině, nás postihla jedna příchozí krize, a to byli ukrajští běženci, kteří přišli a získávali tady víza dočasného strpění. A už tehdy se ukázalo, že z doby mírových časů, když to takhle budu parafrázovat, naše cizinecká policie v počtech a v struktuře, která nám zůstala po různých reorganizacích z doby, kdy bylo dobře, vlastně není schopna určité činnosti dostatečně zabezpečit. To znamená, když to zase trošku přeženu, není schopna cizinecká policie za současného stavu plnit plnohodnotně všechny úkoly, které jsou na ni kladený i z pohledu třeba vnitřní bezpečnosti České republiky.

Máme určité možnosti, máme určité řešení – já říkám, už tady vystupuji asi podruhé nebo potřetí se stejným bodem, kdy vidím řešení v tom bodu, který tady navrhoji, to znamená: pojďme se, kolegové, kolegyně, pobavit o opětovném zřízení Služby cizinecké policie jako celorepublikového útvaru, jako útvaru specializovaného, který bude v celém spektru řešit nelegální migraci, nejenom třeba vysíláním kontingentů na ochranu vnější schengenské hranice, který jako členský stát EU už toto činíme, nejen k ochraně vnější schengenské hranice uvnitř České republiky, což aplikujeme na pěti mezinárodních letištích, nejen k důsledné pobytové kontrole vůči cizincům či cizincům, kteří se pohybují na území České republiky, ale i třeba v souvislosti s udělováním pobytu, kontrolami pobytů a podobně.

Protože když to nebude dělat specializovaná služba – a znovuzavedení kontrol na česko-slovenských hranicích, tam máte třeba na směnu jednoho policistu kmenové cizinecké policie a k němu tam máte dneska celníka, který samozřejmě je určen primárně k plnění jiných úkolů – teď podle § 22 326/1999 Sb. jsme přibrali vojáky na určitou omezenou dobu, tak ano, oni mohou být součástí nějaké hlídky, třeba se pohybují na zeleném úseku státní hranice, ale aby vykonávali speciální činnosti, které jsou spojeny se záchránou migrantů, s jejich ztotožněním, například provádění daktyloskopování, vstupem do evidencí a podobně, tak ve své podstatě to zůstává pouze na těch několika policistech, kteří jsou z té kmenové cizinecké policie.

Ostatní policisté jsou tam jenom jakoby podpůrné složky, a přesto nám ti policisté chybí někde jinde. My jsme se i v rámci bezpečnostního výboru ptali policejního prezidenta a prvního náměstka, zda teda cítí, že tím, jak jsou nasazováni policisté na česko-slovenské hranici v obrovských počtech, protože po prvním týdnu nám počty trošičku klesly, z původního počtu 560 policistů na jednu 12hodinovou směnu jsme se dostali na 400 policistů a 60 celníků a poté jsme ten počet snížili na 300 policistů, 80 celníků a 60 vojáků na jednu směnu, ten počet

policistů nám klesá a klesá nám z úplně jasného důvodu, protože ti policisté byli sesbíráni, když to takto řeknu, aby nastoupili na slovenskou hranici z celého teritoria České republiky – tak logicky pan policejní prezident přiznal, že ano, obecně může dojít k ohrožení bezpečnosti, obecné bezpečnosti na teritoriu České republiky, protože nebude tolik hlídek, logicky místo třeba dvou hlídek je nasazována jedna hlídka a podobně. Pravdou zase je, že zatím ve statistikách po té době, kdy se znova zavedla kontrola na česko-slovenské hranici, tak statisticky se zatím zaplat' pánbůh neprojevila nějaká zvýšená trestná činnost.

Druhou věc, kterou bych tady chtěl zmínit, abych byl korektní: ti cizinci, kteří přecházejí přes naše území, a opět chci, aby to tady zaznělo, jsou to ve své podstatě cizinci, kteří pochází z balkánské cesty – někdo se na to tady ptal z předčeňáků – zejména jsou to občané Sýrie, země, která prochází válečným konfliktem, ten válečný konflikt tam není ještě ukončen. V období předchozím Evropská unie uzavřela jakousi smlouvu s Tureckem, s panem prezidentem Erdoganem, a na území Turecka bylo víc jak 3 miliony Syřanů.

Ted' se tam změnila politická situace, nastala tam inflace, nastaly tam nějaké politické tlaky, mají před volbami, a ti Syřané, kteří do této doby vlastně byli hosté na území Turecka, jsou tam nežádoucí z pohledu Turků, mají tam nějaké problémy, a oni se dali na pochod. Dali se na pochod do západní Evropy, kde mají nějaké svoje diasypy, a Česká republika je jedna ze zemí jejich průchozí cesty. To znamená, pakliže přímo to nejsou Syřané, kteří pochází nebo nejsou už nějakou dobu na území Turecka, tak jsou to lidé, kteří se dostávají do Srbska, do Řecka, přes Řecko jako vnější schengenskou hranici, která je prakticky neuhlídatelná, protože je tvořena ostrovy a je tam obrovská délka hranice, přes Srbsko dále pokračují přes Maďarsko, Slovensko, Českou republiku do Rakouska, Německa a potom do nějakých jižních států, kde mají určité diasypy. To znamená, dotaz, jak tady někdo vznášel, Česká republika není zatím cílovou destinací těchto osob, ale je pouze průchozí destinací. To znamená, ti Syřané se nedopouští primárně trestné činnosti na území České republiky, oni mají pouze zájem se přes naši republiku dostat někam dál na západ.

Zároveň to, co by jim umožňoval český cizinecký zákon nebo evropské právo, aby si na území České republiky požádali o azyl nebo si požádali o víza dočasného strpění – oni to nevyužívají. Nevyužívají to z toho důvodu, protože pakliže by si požádali o azyl v České republice, museli by se zde zdržovat a nemohli by si už požádat až do vyřešení žádosti v jiném členském státu Evropského společenství, a to oni nechtějí. To znamená, my opravdu pro ně zatím jsme pouze průchozí destinací.

Co s tím? Spousta věcí, tady řekl pan ministr vnitra, ano, je spousta věcí, která je v jednání, v řešení, jsou ze strany České republiky činěny určité kroky. My na bezpečnostním výboru jsme se ptali, některé otázky nám byly zodpovězeny, ale opět já se i také připojuji k tomu, že bychom si o tom měli tady pohovořit v rámci klasického bodu, abychom otevřeli rozpravu k této věci, a myslím si, že to je v zájmu jak levice, tak pravice, protože se to opravdu týká bezpečnosti České republiky. Říkal jsem, že máme samozřejmě i nějaká řešení.

Já bych vám chtěl jenom říci, kolik nás vlastně znovuzavedení kontrol na státních hranicích podle vyjádření, které jsme získali ze strany vedení policie, stálo. První týden znovuzavedení kontrol na státních hranicích za Slovenskem, kdy se tam vlastně dávala ta obrovská množství policistů, kteří tam museli dojíždět, to znamená, náklady na benzin a náklady na stravu, náklady na nějaké ubytování, nás stálo 20 milionů korun – prvotní odhadnuté náklady. Pakliže po týdnu jsme zjistili, že opravdu dochází k obrovskému záchytu osob, je to víc jak 200 běženců každý den, což je obrovské množství, a je to, jak říkal i kolega Vondráček, prostřednictvím paní předsedající, možná jenom 20, někdo říká 30 % lidí, kteří přes naše území prochází, protože československá hranice má rádově 300 kilometrů a nelze opravdu tam na každých 50 metrů postavit nějakého policistu. To znamená, počet těch osob může mít násobně větší, a protože jsou zachytáváni i ve vnitrozemí, logicky je větší. Finanční prostředky byly vyčísleny tedy na 20 milionů korun s tím, že po 10 dnech hrozilo to, že ukončíme tuto činnost na hranicích a policisté se vrátí zpátky, znovuzavedení kontrol se přeruší a vlastně se

vrátíme do bodu nula a 20 milionů korun vyletělo komínem, když to řeknu lidově. Na základě toho bylo řečeno, že takto to nelze. Vyhodnotilo i vedení policie a ministerstvo vnitra, že je to určité bezpečnostní riziko pro Českou republiku, a rozhodli jsme o prodloužení o dalších 20 dnů.

Schengenský hraniční kodex hovoří o tom, že členský stát sám může rozhodnout o prvních 10 dnech a může ještě rozhodnout o těch 20 dnech. Maximum je 30 dnů. To znamená, dalších 20 dnů, počínaje od 28. 9., tady do 28. 10. máme tedy nějaký legislativní rámec, kdy budeme tedy aplikovat znovuzavedení kontrol na státních hranicích a teoreticky 28. říjнем 2022 by znovuzavedení kontrol na státních hranicích mělo skončit. My jsme se s tím nechtěli smířit, tak na bezpečnostním výboru jsme se ptali prvního náměstka ministra vnitra pana Nováčka, co se s tím dál dá dělat, protože máme příklad praxe z Rakouska, které v nějaké míře provádí znovuzavedení kontrol na státních hranicích mezi Německem a Rakouskem, a prosím vás, aplikuje ho už dva roky. Aplikuje ho už dva roky. Dá se požádat notifikací, kdy česká vláda požádá Evropskou radu o další prodloužení na nezbytně nutnou dobu, po kterou je potřeba. My jsme zavázali usnesením bezpečnostního výboru – a to šlo napříč koalicí, opozicí – Ministerstvo vnitra, aby začalo činit kroky k této notifikaci, abychom pokračovali v kontrole na česko-slovenské hranici, v znovuzavedení kontrol na státní hranici se Slovenskem i po ukončení toho 20. dne. Těch 30 dnů dohromady je odhadnutý náklad z rozpočtové rezervy státu na 110 milionů korun. To je z mého pohledu docela velká částka.

V okamžiku, kdybychom tedy 28. října znova tam hraniční přechody a zelenou státní hranici vyklidili a vlastně se vrátili do bodu nula, a tady je to, proč bych chtěl, abychom otevřeli tento bod, protože já samozřejmě navrhoji i určité řešení. Dám pouze na zvážení tady kolegyně a kolegů, zda by opravdu nestálo za to, v souvislosti s tím, že máme migrační krizi, která jen tak nekončí, máme pochodně svobody, které z Afriky nám pomaličku a jistě putují a doputují do Evropy, je to 20 až 50 milionů lidí, kteří jsou někde v Africkém rohu připraveni na pochod, máme tady pokračující válku, konflikt rusko-ukrajinský, kdy samozřejmě teď na podzim, zejména když tam dochází k tomu šílenému bombardování, ti lidé budou utíkat z místa zasažení, bojů a budou žádat o víza dočasné ochrany opět na území České republiky. Zaregistroval jsem, že víza dočasné ochrany pro ukrajinské příchozí by měla končit v únoru, ale už jsme zaregistrovali, že Evropská unie říká, že se jim to prodlouží o rok. Ono to může být prodlouženo až o další dva roky a můžou přicházet další lidé.

V kontextu toho všeho se domnívám, že kdybychom zahájili diskuse o znovuzavedení cizinecké policie jako útvaru s celorepublikovou působností, mohli bychom vyčlenit opět ty síly a prostředky z teritoriální policie pod správu Ředitelství služby cizinecké policie Praha. Neměnilo by se nic na ochraně vnější schengenské hranice, to znamená na ochraně pěti mezinárodních letišť na vnější schengenské hranici v České republice, neměnilo by se nic na kontingentu našich policistů, kteří jsou vysíláni, protože ti už jsou pod křídly Ředitelství Služby cizinecké policie v Praze, na vnější schengenskou hranici. Neměnilo by se nic tak složitého v záchytných zařízeních pro umístění cizinců, která jsou primárně určena pro jiné cizince než pro občany Sýrie a běžence z Ukrajiny, jenom bychom sjednotili opět tyto útvary pod jednu správu a domnívám se, že by došlo zejména k... snížily by se určitě náklady, které dneska musíme vynakládat tím, že posíláme policisty z jednoho konce republiky na druhý konec republiky. Vždycky v policii obecně je důležitá místní a věcná znalost. Jestliže pošlete policistu dopravní služby z Chebu na česko-slovenskou hranici někam na Zlínsko hlídat nějaký hraniční přechod nebo nějaký úsek zelené státní hranice, ten policista tam bude nešťastný. On nezná místní podmínky, nedokáže se tam pořádně orientovat a ve své podstatě výkon služby v takovémto místě je poloviční, možná třetinový. To znamená, určitě kdybychom tam měli pevně vybudované nějaké – at' už by se to jmenovalo útvary na hraničních přechodech, nebo prostě v nějakém prvním místě – tak by to přivítali určitě starostové z českomoravského pomezí, přivítali by to i normální občané, kteří v těchto místech mají třeba rekreační zařízení a podobně, protože vždycky je dobře, když tam aspoň nějaká policie je. Tito policisté by se mohli primárně

věnovat veřejnému pořádku, ale měli by na starosti i demarkaci, ochranu státní hranice a podobně. Byli by místní, věcně znalí, byli by z toho prostředí, nemuseli bychom tam přesouvat síly a prostředky z druhého konce republiky a stoprocentně by to bylo levnější.

Další věc, co by to přineslo: určitě by nedocházelo k omezení vnitřní bezpečnosti. K tomu by nedocházelo, protože bychom nemuseli stahovat ty síly a prostředky vlastně vždycky na úsek, kde by nám to zrovna hořelo. Může se nám stát, přátelé, že taková podobná situace nastane třeba na rakouském úseku státní hranice. Nejdělsí úsek státní hranice máme s Polskem. My v rámci reforem jsme vlastně tyto policisty postupně, jak jsme zmenšovali cizineckou policii, až jsme ji úplně snížili na to nejzákladnější minimum, tak jsme všude opustili tato stanoviště. Opustili jsme budovy, opustili jsme, propustili jsme ty lidi nebo ti lidé odešli na příspěvky nebo odešli k jiným složkám policie a my dneska nejsme schopni, nejsme schopni jako Česká republika, a to je taky další důvod, proč bychom se o tom měli tady pobavit, chránit území svých státní hranic. Prostě nejsme schopni celý obvod státní hranice zabezpečit. Pakliže všechny síly a prostředky vrhneme na úsek československé státní hranice, což ukazovala i cvičení a existují o tom prokazatelně zápis, jsme schopni to vydržet přibližně týden, a po týdnu vykrvácí policie ve vnitrozemí, vykrvácí celní služba, vykrvácí armáda. Paní Černochová – jsem zaregistroval – paní ministryně říkala, že oni nám armádu půjčili, ale jenom na nějaký omezený počet dnů, protože jsou tady určité hrozby vůči naší infrastruktuře v rámci České republiky, a armáda primárně není určena k tomu, aby hlídala jako cizinecká policie nebo pohraniční policie dřívější zelený úsek státní hranice. Stejně tak jsou jiné úkoly Celní správy ze zákona, to je prostě všechno jenom náhražka.

A třetí bod – když se domnívám, že bychom měli tento útvar znova zřídit, a určitě se nám to, přátelé, vyplatí, je, že bychom dosáhli opětovné nějaké systematicnosti ve výkonu té služby, měli bychom jednotné školení, měli bychom jednotné vybavení těchto policistů a zachovali bychom odbornost, protože potřebujete odbornost na lidi, kteří pracují s termovizními prostředky, potřebujete odbornost přímo na hraniční přechod týkající se cestovních dokladů, udělování pobytů, víz – cizinecký zákon je složitý, azylový zákon je složitý a myslím si, že by tím byla zajištěna výrazně bezpečnost.

Z toho všeho, co jsem tady zmínil, doufám, že to vezmete v potaz, a všechny bych chtěl požádat, aby zvážili zařazení toho mého bodu do programu dnešní schůze, a jak jsem říkal, paní místopředsedkyně, jako prvního bodu po pevně zařazených bodech. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní je přihlášena paní poslankyně Helena Válková, připraví se pan poslanec Richard Brabec.

A ještě než dám slovo paní poslankyni, přečtu omluvy. Omlouvá se Petr Gazdík od 19 hodin do 23.45 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Kobza se omlouvá od 19 do 9 z pracovních důvodů, Lubomír Metnar se omlouvá od 17 do 9 hodin z pracovních důvodů.

Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, paní místopředsedkyně. Milé kolegyně, milí kolegové, je nás tady pomálu a já vás nebudu dlouho unavovat, ale vzhledem k tomu, že je mou milou povinností, a beru to i jako takový úkol, který je mi opravdu blízký, vždycky čas od času upozornit na požadavky dětí a mládeže České republiky, které opakovaně a opakovaně, naposledy tedy 31. srpna 2022, žádají, abychom se začali zabývat návrhem zákona, kterým by se zřítil ochránce práv dětí, známý pod jednodušším názvem dětský ombudsman. Takže tento úkol chci naplnit a opět zvednout sněmovní tisk 262, který tady leží.

Já jsem poměrně dost dlouho čekala, jestli se neshodneme napříč politickým spektrem, když jde o takovouhle problematiku, teprve od června 2022, byť jsem ho dala, jak si můžete dohledat, tuším, že jsme ho podávali už někdy v říjnu nebo v listopadu 2021 do sněmovního

systému. V mezidobí s řadou z vás jsem diskutovala a myslím si, že se situace vyvinula tak, že se tam naše názory i na legislativní ukojení tohoto institutu sbližují. Nicméně v jednom nejsem stále s některými zajedno: abychom čekali – a myslím si, že naštěstí již většina z vás také ne – abychom čekali, až vláda v tomto hektickém období připraví svůj vlastní návrh zákona, když je tady docela dobrý zpracovaný ještě tedy pod mým vedením legislativou Úřadu zmocněnce vlády pro lidská práva, což je také na úřadě vlády, který by mohl být nosičem této změny s tím, že pochopitelně v rámci projednávání můžou být i komplexní pozměňovací návrhy, které, pokud zůstane obsah zachován, a tady na to ty děti a mládež do 18 let také upozorňují – to znamená, že chtějí opravdu samostatnou instituci, ne aby existoval nějaký malý – a ne jenom díky věku, ale díky svým kompetencím – dětský ombudsmanek, který bude podřízen veřejnému ochránci práv čili ombudsmanovi, který v současné době je pro dospělé a děti, a byl by jenom pro dospělé a pak by byl pod ním nějaký pro děti, tak to tedy nechtejí a myslím, že to nechceme nikdo.

Myslím, že nejjednodušší legislativní cestou by bylo skutečně sněmovní tisk 262 otevřít a v rámci druhého čtení ho potom pozměnit tak, aby odpovídalo i představám těch, kteří upozorňují na současnou situaci, to znamená, nezřizovat tu centrálu, respektive to sídlo v Praze, což jsme chtěli právě kvůli dětem a k tomu, že zde sídlí ústřední orgány, rezorty, které se zabývají problematikou dětí – Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo školství, Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo zdravotnictví – v podstatě je tedy o mnoho více důvodů, aby to centrum bylo v Praze, ale to jsou věci, když by to mělo, nebo nemělo vzniknout, tak tam myslím, že ten kompromis, byť ne zcela snadno, se dá udělat.

Jiná věc jsou kompetence, které by měly být zachovány v rozsahu, v jakém navrhujeme ve sněmovním tisku 262, to znamená, rozšíření kompetencí například i na to, aby mohl vstoupit ten ombudsman do opatrovnického řízení, samozřejmě zahájit ho, vstoupit do něj nebo i v některých případech se obrátit na Ústavní soud s žádostí o zrušení části právního předpisu včetně zákona, který odporuje úmluvám uzavřeným v oblasti ochrany práv dětí.

Když to tak zrekapituluji, nedokážu opravdu při sebelepší vůli najít nějaký důvod, proč čekat, který by ospravedlnil to, že se nad tímto zákonem jakoby zavřela voda, a jediní, kdo se o to starají, jsou v podstatě novináři, kteří čas od času někomu z nás, co jsme to předložili – zejména tedy ty dotazy dostávám já, ale i, jak vím, i vůči koaličním kolegyním, tedy poslankyním a poslancům – vznesou nebo uplatní vůči nim a vůči mně dotaz, jak je to daleko a kdy se tím začneme – v závorce – konečně zabývat. Já jsem odpovídala vyhýbavě, teď již odpovídám otevřeně, že doufám, že jednou vyslyší tato Poslanecká sněmovna to volání, a tento zákon, který není vůbec legislativně obtížný – mně to připadá až trošku primitivní, protože to je pár ustanovení – tak ho otevře a v rámci projednávání v zájmu toho, aby děti a mladí lidé do 18 let mohli participovat na správě věcí veřejných a mohli se to učit, tak skutečně ho nakonec dovede do toho konce, že bude schválen a postoupen dál k projednání Senátu, který jistě u takovéhle normy, která má samozřejmě i takový politický apel, nám ho zase vylepší, a to nesmyslím teď ironicky.

Takže po tomto spíš úvodu, který se rovná zdůvodňování potřeby zařadit, už se nebudu vracet k tomu, co už by nudilo nejenom vás, ale i mě, abych tady ustanovení po ustanovení znova vykládala, zdůvodňovala a argumentovala, proč je to napsáno v tom návrhu takto, a nikoliv tak, jak – ale zatím tady nic takového ani pokud vím nedorazilo, aspoň do včerejšího dne. Byly nástiny návrhů, jak rozšířit zákon o veřejném ochránci práv o novelu, která by tam zařadila jako jednoho z dalších zástupců veřejného ochránce práv novou instituci dětského ombudsmana, anebo vedle, což si dost dobře nedovedu představit jinak, než že by v rámci té novely se přejmenoval i ten zákon o veřejném ochránci práv tak, že by se jmenoval zákon o veřejném ochránci práv a zákon o ochránci práv dětí, čili že by musel být změněn i zákon – jedna část by se týkala veřejného ochránce práv, tam by se také některé změny udělaly, to jsme i chtěli v minulém volebním období, a druhá část by se týkala, a tam by se mohl do toho

zakomponovat ten současný sněmovní tisk 262, v minulosti jsme to několikrát i dělali. Takže nic nám nebrání než naše politická vůle zvednout pro to ruku.

A proto tedy navrhoji, abychom tento sněmovní tisk zařadili na pátek za již pevně zařazené body s tím, že to budeme považovat i za určité symbolické otevření problematiky, která možná řadu z vás teď ještě nepálí. Ty děti stejně nemůžou o nás hlasovat v příštích volbách, ale můžou se na nás vzpomenout při těch přespříštích parlamentních volbách. Protože jak jsem je tady opakovaně měla, asi třikrát, měli jsme k tomu seminář na půdě Poslanecké sněmovny, jsou to zejména děti, kterým je teď šestnáct, sedmnáct let, které opravdu brzo budou již voliči, a myslím si, že legitimně žádají to, co v ostatních zemích mají, s výjimkou tří zemí, mezi které patří bohužel i Česká republika.

A myslím si, že teď je – ona nikdy nebude nejlepší situace na takový zákon – že teď nastala situace, kdy po tom ročním předložení, je to zhruba rok, předložení tohoto návrhu by se jím Sněmovna zabývat již opravdu mohla. A výmluva nebo zdůvodnění, že to tak rychle nejde, už tady nezní moc přesvědčivě.

Takže znovu, paní místopředsedkyně, rekapituluji svůj návrh, aby tento sněmovní tisk číslo 262, návrh zákona o ochránci práv dětí, byl zařazený na tento pátek 14. října 2022 za již pevně zařazené body. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Jako první bod, předpokládám. (Poslankyně Válková: Jako první bod, děkuji.) Ano, děkuji.

Nyní vystoupí pan poslanec Richard Brabec, připraví se pan poslanec Jiří Mašek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Richard Brabec: Děkuji velmi za slovo. Vážená paní předsedající, vážený osamocený člene vlády (K ministru zdravotnictví Válkovi.), kolegyně – ale děkuji za to, vážíme si každého jedince, který se mezi nás odváží z vlády, a je potřeba to ocenit. (Ministr Válek mimo mikrofon: Důležitá je kvalita, ne kvantita.) Ano, ano, to řekneme panu premiérovi Fialovi.

Ale i já přicházím s nabídkou kvalitní novely a nenechám se – vlastně my tady máme i pana ministra dopravy, omlouvám se, já jsem vás přehlédl, jak nejste v těch lavicích – kvalitní novely, kterou už jsem tady několikrát hájil. Nebyl jsem úspěšný, ale jelikož jsem tvor relativně houževnatý, znovu to ještě s vámi zkusím, i sám se sebou. Ta věc je velmi aktuální a určitě si na to vzpomenete, protože jsem myslím poprvé tady s ní vystupoval už v prosinci minulého roku, takže možná brzy oslavíme hezký rok pokusů o tuto novelu. Ale co je na tom nejjazdavější, je, že už se mě na ni dokonce ptali i někteří členové vládní koalice, které neprozradím, protože bych jim pravděpodobně dal polibek smrti, a ptali se, jak to udělat, aby to šlo, a já jsem jim rád poradil, že právě stačí úplně schválit tuhletu novelu. Je to sněmovní tisk 154, jak jsem říkal, možná už šestkrát nebo sedmkrát tady obhajovaný, a jedná se o novelu zákona o obchodování s emisními povolenkami, zjednodušeně řečeno. Přesně se jmenuje novela zákona o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, takhle je to sofistikovaně řečeno, ale v zásadě lidově řečeno je to opravdu novela zákona o obchodování s emisními povolenkami. Jedná se o to, jakým způsobem změnit a zjednodušit tok peněz, které přicházejí z toho velkého balíku z prodeje emisních povolenek, tak, aby částečně nebo z větší části končily ve státním rozpočtu a bylo je tak možno použít lépe pro potřeby, kde se asi všichni shodneme, že dneska je stát nejvíce potřebuje, tedy pro potřeby třeba sociální kompenzace dopadů šílených cen energií. Proto mě vždycky překvapuje a hrozně se divím tomu, že to vládní koalice opakovaně odmítá, protože jí to naopak nabízí peníze do státního rozpočtu, kde, jak všichni vidíme, teď mimořádně chybí. Ale je to asi proto, že to nabízí ten Brabec z opozice, i když si myslím, že vzhledem k vzrůstajícímu zájmu už tady někde i vrtá červík pochybnosti v některých členech vládní koalice, že to asi nebude taková blbost jenom proto, že ji nabízí někdo z opozice.

Jde opravdu o to, že Modernizační fond, kde se dneska začínají – nebo už víc jak rok, a Modernizační fond vyjednávala ještě naše vláda, a myslím, že velmi úspěšně ho vyjednala – začínají se tam shromažďovat řádově desítky miliard korun, tak myslím, že už i pan ministr financí této vlády zjistil nebo zjišťuje, že není tak úplně jednoduché je z toho Modernizačního fondu dostat, protože o použití Modernizačního fondu nerozhoduje jenom vůle či nevůle české vlády, a dokonce ani českého Parlamentu, ale je to záležitost, kterou samozřejmě má pod sebou Evropská komise a také Evropská investiční banka, protože Modernizační fond a peníze v něm jsou peníze z evropských emisních povolenek a jenom část je těch takzvaně českých. Protože ono opravdu velmi těžko lze rozdělit, které povolenky jdou z České republiky a které jsou ty evropské, a nám se povedlo při vyjednávání zhruba před dvěma lety vyjednat i významnou část z Evropy, to znamená, nejsou to pravdu jenom české povolenky.

A teď se děje ta situace, že se v Modernizačním fondu ty peníze hromadí. Samozřejmě, proti tomu jsou tady i požadavky na stovky projektů, ale přesto se asi shodneme na tom, že je důležité si říct priority, jak ty peníze použít, protože ty peníze jsou samozřejmě primárně investiční, tedy na investiční projekty, ovšem bohužel, jak vláda nedostatečně pomáhá podnikům, tak se můžeme snadno nadít situace, že některé podniky nebo mnoho desítek podniků se investic ani nedožijí. A proto je v této chvíli důležité, protože Modernizační fond bude možné použít až do roku 2030, nebo se tam budou peníze shromažďovat až do roku 2030 a ještě další roky po roce 2030 je bude možno použít, tak samozřejmě se nabízí možnost, jakým způsobem část těch peněz, které by do Modernizačního fondu přitekly, dostat do českého státního rozpočtu a lépe je použít podle vůle této vlády, české vlády a českého Parlamentu. A k tomu právě směřuje tato novela, která za prvé mění poměr, část peněz, alokaci povolenek, která směřuje do českého státního rozpočtu a do Modernizačního fondu, a také zjednoduší a rozšiřuje možnost použití peněz z emisních povolenek i ve státním rozpočtu.

Takže jsme opravdu v situaci, kdy tady nabízíme jako opozice velmi dobré, jednoduché, snadné řešení, a neustále jsme odmítáni. Co odmítáni, vlastně se k tomu nakonec ve finále ani nikdo nevyjádří. Kdyby nás aspoň odmítl, ale ono to ani koalici nestojí za tu poznámku, že by nás s tím třeba poslala rovně a mohli jsme o tom diskutovat, že by se ten bod otevřel v rámci té novely. Ale já to budu zkoušet poosmé, podeváté, podesáté a ono to jednou dobře dopadne. Aspoň tomu věřím.

Takže, vážená paní předsedající, opět opakuji, že navrhoji zařazení sněmovního tisku 154, novelu zákona o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů. Rád bych, aby tento bod byl zařazen jako druhý bod po již pevně zařazených bodech. A já vám velmi děkuji, že jste to vydrželi až do konce.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji. Nyní je přihlášen pan poslanec Jiří Mašek, připraví se paní poslankyně Jana Hanzlíková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážení páni ministři, kolegyně, kolegové. Zařadil bych se mezi ty, kteří navrhují bod týkající se nelegální migrace. Já to krátce zdůvodním. Ten bod by se jmenoval Nelegální migrace, informace ministra o ostraze hranice se Slovenskou republikou po 28. 10. 2022.

Jak už jsme tady slyšeli od předrečníků, tak se touto problematikou tady ve Sněmovně zabývali už od léta pan předseda Okamura. Co jsem zachytily já z naší strany, tak 6. 9. 2022 při pokusu zařadit bod do programu schůze to byl Radek Vondráček, který zde dneska také hovořil, a bylo to proto, že na Zlínsku zachytily informace a dotazy od starostů jednotlivých obcí o významnějším pohybu nelegálních migrantů v tomto kraji. Tady na něj replikoval pan ministr vnitra a přišlo mi to trošku nefér, protože věděl, že Radek Vondráček se už nemůže ozvat, pokud nebude k tomu otevřen bod. Takže tady bych se chtěl Radka Vondráčka zastat, protože to, co tady říkal, byla pravda, a debatovat o některých přesných definicích pojmu jako ostraha hranic

a podobně nebo hlídky u hranic mně přijde z pozice pana ministra vnitra až zavádějící. Proto bych se tady chtěl ozvat k tomu, co probíhalo na posledních výborech pro bezpečnost, protože pan ministr vnitra se tady odkazoval na to, jestli si předáváme informace, že jsme na výboru pro bezpečnost o všem informováni.

Takže teď bych si dovolil některé informace říci vám, jak to na výborech pro bezpečnost bylo a co opozice pro to, aby se situace na hranicích se Slovenskou republikou zlepšila, co pro to opozice udělala a jaká navrhla usnesení, která byla postupně přijata. Například 15. 9. jsme požádali a navrhli jako opozice poslanců za ANO členům bezpečnostního výboru usnesení, které znělo, že výbor pro bezpečnost žádá vládu České republiky, aby v rámci předsednictví v Evropské unii iniciovala společné jednání s Tureckem k redukcí migrační vlny, protože tam jsme pojmenovali, že většina těch migrantů jde z Turecka. Tady jsem s potěšením zachytily informaci, že pan premiér Fiala s panem Erdoganem nějakým způsobem jednal, ale bilaterální jednání, atď bylo telefonické, nebo formou potkání se krátce tady na schůzce v Praze, samozřejmě nemůže nahradit to, co jsme jako výbor pro bezpečnost chtěli, a to znamená iniciovat jako předsedající stát Evropské unie, iniciovat jednání, společné jednání členských států Evropské unie s Tureckem. Bude to jistě něco stát, ale stojí to za to. A pokud tu migraci nezastavíme z Turecka, budeme mít veliký problém, ještě se k tomu dostanu. Takže toto jsme iniciovali jako opoziční poslanci, koaliční poslanci hlasovali s námi a to usnesení bylo přijato jednomyslně. Bylo to 15. 9.

6. 10. na výboru jsme jednak s uspokojením získali informace od Policie České republiky a dalších složek o tom, jak byla z 28. na 29. 10. zahájena ostraha hranice podle pravidel Schengenského hraničního kodexu. Já to tady nebudu opakovat, ale ta čísla jsou v současnosti 310 policistů, 60 celníků a krátkodobě 80 vojáků s tím, že ministryně Jana Černochová řekla, že to bude opravdu jenom krátkodobá výpomoc. To všechno reprezentuje ty peníze, jak tady můj kolega Lang konstatoval, a to je celkem na prvních 10 dnů a dále rozšíření o dalších 20 dnů, to je tedy celkem do 28. 10., jsou to finance ve výši 110 milionů korun. A právě můj dotaz a můj bod směřuje, co bude poté, protože my na to nemáme síly ani prostředky, na to, abychom prolongovali kontrolu hranic právě podle pravidel Schengenského hraničního kodexu, je to pro nás personálně neudržitelné, Policie České republiky má v současnosti podstav 5 000 policistů, a je to i velký finanční problém. Takže pan ministr to tady trošku lakoval narůžovo, že se nemusíme bát, že to všechno zvládneme, ale zatím to zvládáme do 28. 10., kdy i ten nejhlučejší převaděč samozřejmě si uvědomí, že když máme ostrahu hranice, tak na nějakou chvíli zvolní, což se projevilo také záchytem migrantů i převaděčů, které v prvních dnech, než si tu informaci předali, byly poměrně vysoké, a teď si trošku tleskáme, že klesají na nižší hodnoty, ale ono je to z jejich strany pochopitelné a rádi počkají na termín po 28. 10.

Takže to bylo jedno z usnesení, kde jsme žádali vládu, aby v rámci zajištění ostrahy hranice podala informace o tom, jak to bude po 28. 10. Na to přítomní pánové nedokázali odpovědět, nedokázal odpovědět ani pan ministr, ani pan policejní prezident a ani jeho první náměstek. My jsme tam navrhovali takové věci, že by měla kontrola – a teď mě někdo zase vezme za slovo, jestli to je technicky dobré pojmenováno – ale aby pokračovala na hraničních přechodech alespoň namátková kontrola. To tam bylo odmítnuto s tím, že podle pravidel Schengenského hraničního kodexu je to systém všechno, nebo nic, čili to, co děláme teď, ale že namátkové kontroly, že to není na pořadu dne. A kupodivu dnes se v tisku objevilo, že paní ministryně vnitra Faeserová ze Spolkové republiky Německo chce právě namátkové kontroly u hranic s Českou republikou zesílit. Tam dokonce konzervativní unie CDU/CSU chtěla obnovit kontroly v plném rozsahu podle Schengenského kodexu. Paní ministryně to zmínila na ty kontroly silné, ale namátkové, nebo četné namátkové. Takže v Německu to jde, u nás se zatím o tom neumíme pobavit, respektive očekávám, s čím pan ministr přijde, a doufám, že pokud ten bod bude schválen, že už nějakou informaci dostaneme.

Informace, že pan ministr bude tento čtvrtok a pátek jednat na Radě ministrů vnitra a že nám přinese informaci, mě úplně neuspokojuje, protože když vidíme, jak se k tomu jednotlivé

státy chovají, tak vidíme, jak jsme se nedokázali domluvit mezistátně za covidu, neumíme to u energií, nepředpokládám, že po řešení migrační krize od roku 2015 dosud, když jsme se pořádně neposunuli, že to dokážeme udělat během tohoto čtvrtka a pátku. Moc bych si to přál, ale úplně naivní v této věci nejsem. Takže informace, se kterou pan ministr přijde po čtvrtičním a pátečním jednání, dopředu se obávám, že nebude pro nás uspokojivá.

Dále jsme přijali usnesení 6. 9., kde jsme požádali vládu o jednání s vládami Maďarska, Slovenska a Rakouska o dodržování readmisních dohod. Pro vaši informaci, pokud se v tom nepohybujete, tak pokud je běženec zachycen v blízkosti státní hranice a dá se dedukovat, že přešel státní hranici z konkrétního státu, tak bychom měli mít šanci takového migranta vrátit do toho původního státu. A já vám řeknu z informace, kterou jsme tam měli od Ministerstva vnitra, jak se to daří a jak se to nedaří. No, kupodivu vůči Německu se to daří. Jsme velice vstřícní, my dodržujeme readmisní dohody a jen za tento rok jsme přijali zpět 1 300 běženců zachycených někde blízko hranic v Německu. Naopak naši kolegové Slováci k nám přistupují trošku jinak a zhruba z 1 455 migrantů, které jsme se pokusili vrátit, to číslo, ta číselovka, které nám vzali zpátky, je číselovka 55 a 1 400 nám jich zůstalo v České republice, oni je nepřijali. Kolega Lang už tady mluvil o tom, jak se potom postupuje, protože většina z nich tady nežádá o azyl, takže dostanou pokyn k vyhoštění z České republiky nebo pokyn k opuštění České republiky do 30 dnů. A v podstatě si musíme přiznat, že nám jde jenom o to, aby nějakým způsobem pronikli do cílového státu, aby už se nám nevrátili. Takže my jsme teď v problému, že 1 300 nám jich Němci vrátili, 1 400 nám jich Slováci nevzali zpátky, a proto jsme tedy vyzvali vládu České republiky, aby se Slovenskem, Maďarskem a Rakouskem jednala právě o readmisních dohodách, aby byly platné a aby byly všemi státy dodržované. Myslím si, že to je také běh na dlouhou trat'. A i v tomto opozičním návrhu usnesení na výboru pro bezpečnost nás kolegové z koalice podpořili, takže za to velký dík.

A dále jsme vyzvali vládu České republiky dalším usnesením, zase bylo schváleno toho 6. 10., když jsme vyzvali vládu České republiky k tomu, aby došlo k obnově a modernizaci dohody o policejní spolupráci mezi Českou republikou a Slovenskou republikou, protože tam kolegové z Policie České republiky vlastně přiznali, že ta dohoda již je zastaralá a zdaleka není funkční.

A poslední bod, který jsme tam přednesli v rámci pokusu ho protáhnout, v uvozovkách, usnesením, a to se nepodařilo a je to škoda, že se to nepodařilo, byl bod, ve kterém jsme vyzývali pana ministra vnitra, aby podpořil pozeměnějící návrh paní kolegyně Vildumetzové v rámci úpravy rozpočtu na rok 2022 pro Policii České republiky, kde navrhovala posílit ten rozpočet o 600 milionů korun, a právě tady se ukazuje, že ty peníze budou potřeba právě i k výkonu těchto mimořádných úkolů, které Policii České republiky čekají. A tam bych se chtěl moc přimluvit, až se to tady bude projednávat, byť ten pozeměnějící návrh nebyl podpořen ve výboru, tak abychom to tady přehodnotili a pokusili se napříč Sněmovnou ty peníze policii schválit, protože z mého pohledu je to podstatné.

Potom tady mám ještě informaci k tomu, jak to vypadá v současnosti s počty migrantů ve vývoji v letech. Migrace podle policejní zprávy nebo zprávy Ministerstva vnitra byla sledována od roku 2009 do dneška s tím, že v letech 2009 až 2014 byla nelegální migrace do České republiky relativně stabilní a pohybovala se kolem 3 500 běženců ročně. V roce 2015, to je to období Mutti Merkel, kdy všichni chtěli do Německa, se zvýšila na 8 600 migrantů v roce 2015, aby potom poklesla na průměrný počet zase kolem 5 000 ročně. A za letošek za první pololetí potom dosáhla nebo do zhruba září dosáhla číselovky 12 200 migrantů, takže vidíme, že tady je téměř dvojnásobná migrace oproti pověstnému roku 2015, kdy migrační vlnu vlastně zažívala celá Evropa.

Migrace u nás je především tranzitní a policie hodnotí tu migraci, kdy v roce 2015 tady procházelo 2 600 migrantů tranzitně, tak za první pololetí tohoto roku to bylo zhruba 8 000. Z tohoto důvodu bych rád, abychom nelegální migraci věnovali velkou pozornost, protože pokud se podaří Němcům dokonalá ostraha hranice, tak jak to slibují, jak je na to v Německu

tlak, a budou se nám v tisícovkách vracet migranti zpátky v rámci readmisních dohod, které my kupodivu na rozdíl od Slovenska dodržujeme, tak to nebude už tak jednoduché a nebudeme se moci spoléhat na to, že ty migranti tady zaregistrujeme, dáme jim 30 dnů na to, aby opustili republiku, a oni se někde v Evropě ztratí. Čili pokud se neztratí, problém tady bude narůstat a my musíme hlavně opravdu zdokonalit ostrahu hranice, obnovit dohodu se Slovenskou republikou a tam tvrdě žádat o to, aby Slovensko readmisní dohody dodržovalo. A ta situace se musí zlepšit, nebo černý Petr do budoucna zůstane u nás.

Takže z mého pohledu se u pana Rakušana jako ministra trošku rozcházejí slova a činy. On nevidí problém. On slibuje, že se všichni dohodnou, že všechno bude, že v rámci Evropy, ať na jednáních ministrů vnitra, nebo na jednáních s Tureckem, že se podaří zastavit příliv těch migrantů, ale skutečně to není tak jednoduché. Pokud se to podaří, tak to bude v horizontu mnoha měsíců, a my musíme zareagovat ihned. Čili bych se chtěl vrátit hnědka na úvod a můj bod je konkrétní: Nelegální migrace, informace ministra ostraze hranice se Slovenskou republikou po 28. 10. 2022. Co podnikneme v té době, až se ukončí standardní ostraha podle Schengenského hraničního kodexu? A chtěl bych ten bod zařadit, pokud to bude možné, na pátek jako třetí bod po pevně zařazených bodech.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče, a nyní je přihlášena paní poslankyně Věra Adámková a připraví se paní poslankyně Berenika Peštová. (Poslankyně Hanzlíková se připomíná k vystoupení.) Pardon, už jsem si vás připravila, samozřejmě dříve byla přihlášena paní poslankyně Jana Hanzlíková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hanzlíková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji také požádat o zařazení nového bodu do dnešního programu, jedná se o bod na téma Kritická situace na odděleních sociálně-právní ochrany dětí a požádám o zařazení tohoto bodu jako prvního bodu po již pevně zařazených bodech.

Oddělení sociálně-právní ochrany dětí jsou dlouhodobě personálně poddimenzovaná a doposud přijatá opatření se v praxi téměř neprojevila. Současná situace je taková, že na některých odděleních chybí až 50 % pracovníků. Stavy se nedají navýšit, protože nekonečně dlouho vyhlášená výběrová řízení na tyto pracovní pozice zůstávají mnohdy zcela bez odezvy. Tento stav samozřejmě velmi negativně působí na stávající pracovníky, kteří jsou přetíženi, a není divu, protože asi nemusíme vykládat o tom, že pracovníci na OSPODech mají opravdu psychicky velmi těžkou profesi, zvlášť v době, kdy se vyskytují v rodinách velké problémy.

Nepříznivá personální situace na OSPODech se ještě zhoršila zvyšováním počtu klientů, ke kterému docházelo v souvislosti s covidovou pandemií, kdy se rodiny dostávaly do velmi nestandardních situací, které musely řešit. I v současné době se počty klientů OSPODů zvyšují. Nyní je to především v souvislosti se spoustou problémů a nepříznivých sociálních situací, do kterých se rodiny dostávají díky energetické chudobě, zvyšování cen a dalších problémů. Samozřejmě, tyto krizové situace se pak logicky odráží ve fungování rodin a vyhrocování jejich problémů. Tento stav sleduje také Profesní komora SPOD, která upozornila Ministerstvo práce a sociálních věcí, že výkon sociálně-právní ochrany dětí v České republice je na některých odděleních opravdu vážně ohrožen, protože pracovníků OSPOD je dlouhodobě nedostatek, a situace se nelepší, ale právě naopak. Problémem u těchto pracovníků jsou také dlouhodobé stálé faktory této profese, jako je nedůstojné společenské postavení, platové podhodnocení a profesní nejistota, která vzniká vzhledem k opakovaným změnám v otázce kvalifikačních předpokladů a plnění zvláštní odborné způsobilosti.

Vzhledem k tomu, že činnost OSPOD je vlastně jedna z nejdůležitějších agend státu, neboť se týká ochrany ohrožených dětí a jejich rodin, je potřeba zajistit její stabilizaci. Ministerstvo práce a sociálních věcí a potažmo i vláda se tím musí zabývat, neboť se může stát, že se můžeme dostat do situace, že tak důležitou agendu nebude mít kdo vykonávat. My jsme

toto téma probírali minulý týden na výboru pro sociálních politiku a všichni poslanci, ale zároveň i zástupci Ministerstva práce a sociálních věcí, jsme došli k tomu, že opravdu situace je vážná a krátkodobá řešení příliš na Ministerstvu práce nejsou.

Proto tedy požaduji zařazení tohoto nového bodu, a ještě jednou tedy zopakuji, je to bod s názvem Kritická situace na odděleních sociálně-právní ochrany dětí, a prosím tedy zařazení jako první bod po již pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Na dnešek? Ano, děkuji. Nyní je přihlášena paní poslankyně Věra Adámková A připraví se paní poslankyně Berenika Peštová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánorové, některé věci jsou evergreenem a to je i moje žádost na vás, abychom se opět věnovali zlepšení zdravotního stavu těžce nemocných osob s leukémií. Já úplně nechápu averzi, proč bychom nemohli tady tento zákon projednat, proč se tomu tak bránite, čeho se bojíte. Ale chci upozornit, že tím, že odsouváme toto řešení, jedná se o sněmovní tisk 162, který, a to chci upozornit kolegy z koalice, že podepsal ministr čili váš kolega z koalice – a já myslím, že jste vybrali dobré ministra zdravotnictví, zkušeného lékaře, který ví, co dělá – takže ani toho neposloucháte? Co ještě chcete? Aby sem přišly ty nemocné děti s holou hlavou? Aby přišli jejich rodiče? Já vím, že úsměv, který teď máte, pramení z neznalosti, protože jinak byste to nemohli dělat. Domnívám se, že nikoli z arogance, to bych byla velmi nerada.

Velmi prosím, pojďme projednat novelu transplantačního zákona, která by umožnila, a opakují to znova, aby dobrovolný anonymní dárce kostní dřeně v případě, že bude komplikace vyžadovat pracovní neschopnost, dostal plný plat tak, jak to mají dárci jiných orgánů, které jsou posléze transplantovány. Jedná se o dárce naprosto anonymní, s vysokým morálním kreditem, a musím říci, že vzhledem k tomu za tu dobu, co odsouváte projednání tohoto zákona, se již čtyři dárci odhlásili. A garantuji vám, že kdyby se jednalo o člena vaší rodiny, tak tam za nimi polezete po kolenou, aby se do toho znova vrátili, ale ono to nebude možné.

Prosím pěkně, myslíte na zdraví těchto nemocných lidí, což mohou být i lidé z vaší rodiny, mohou to být i děti, a pojďme tento zákon projednat. Může se stát, že ho ještě vylepšíme, a budeme mít určitě čisté svědomí, protože jsme pro tyto lidi udělali, co jsme udělat mohli, protože jsme jim nevzali možnost, aby v registru anonymních dárců byl pro ně vhodný příjemce.

Upozorňuji znova, že dárce kostní dřeně je anonymní, on neví, komu ta kostní dřeň přijde, a já všem přeji, abyste toto nepotřebovali, říkám to po několikáté. A musím říci, že z mého pohledu už je to pohrdání lidským životem, a to by asi poslanec mít neměl. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Paní poslankyně, prosím, kam chcete zařadit tento bod?

Poslankyně Věra Adámková: Protože nechci zdržovat tuto ctěnou Sněmovnu, tak bych žádala o zařazení jako první bod ve čtvrtek 13. října. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji za upřesnění. Nyní vystoupí paní poslankyně Berenika Peštová a další v pořadí je paní poslankyně Margita Balaštíková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Je to takové tristní, když tady skoro nikdo není, a mluvím tady k těm skoro prázdným lavicím. (Ohlas y zprava.) Děkuji, že tamhle aspoň dva poslanci na mě... tři, tři, i tak je to málo, si myslím, ale to nevadí.

V každém případě bych chtěla zařadit bod, který by se jmenoval nebo který jsem nazvala Vystoupení pana ministra Síkely na sněmu Svazu průmyslu. Myslím si, že nejenom mě, ale i ctěné kolegy by zajímal, co vlastně chtěl pan ministr Síkela říct tím, když naváděl velké firmy, aby se chovaly jako malé a střední. Myslím si, že pokud jste se podívali do trestního zákoníku, tak § 364 – pokud jste právníci, určitě to pro vás není problém – jasně říká, co to je podněcování k trestnému činu. A i v nedělní Partii, když jsem koukala, paní předsedkyně Pekarová Adamová sama řekla, že by ráda slyšela toto vysvětlení, takže já ji beru za slovo, a proto chci, aby tento bod zde byl jako první bod zařazen, a chci slyšet vysvětlení od pana ministra Síkely, co tím myslí. A nemohu opomenout to, že tam ve své podstatě prezentoval nějaký polotovar, kterému sám dopředu nevěřil, a ještě vysvětluje, aby se někdo choval jinak, než ve skutečnosti je.

Chci tento bod zařadit jako první bod a ráda bych slyšela vysvětlení, jestli opravdu podněcoval k trestnému činu, a pokud ano, tak by měly konat orgány činné v trestním řízení. A velice smutné bylo, že v obecnstvu seděl pan premiér, který to krásně přešel a vůbec ho na to neupozornil. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji. Měla jste na mysli jako první bod dnes? (Ano.) Děkuji. Paní poslankyně Margita Balaštíková je nyní na řadě a připraví se paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Margita Balaštíková: Dobrý den, kolegyně a kolegové. Chtěla bych vás požádat o zařazení nového bodu do programu s názvem Přehodnocení některých nově navržených opatření v zemědělství ze strany Evropské unie.

V době, kdy čelíme obrovskému nárůstu cen potravin a začíná i nedostatek některých druhů potravin, vidím jako důležité přehodnotit některá nová nařízení ze strany EU, která se bezprostředně dotýkají výnosů ze zemědělské činnosti a nákladovosti produkce zemědělství, protože Eurostat a Evropský úřad pro bezpečnost potravin EFSA nedávno zveřejnily podklady, kdy se zemědělství podílí na úniku skleníkových plynů do 5 %, prosím překně, z celosvětového úniku. Hlavní podíl na exhalátech těchto plynů tvoří průmysl Číny a Spojených států, které se ovšem ke snížení těchto plynů v žádném případě nezavazují. Takže všechno, co řešíme, abychom odstranili tuto hrozbu, v podstatě děláme zbytečně.

V kontextu tohoto zveřejnění se mi zdá, že řešit v tomto smyslu evropské zemědělství je nehorázností. A opět na základě odborně nepodloženého požadavku, který by de facto způsobil výrazné a fatální snížení výnosu citlivých plodin, rozhodují zástupci EU o nových nařízeních, které opět budou devastovat zemědělství v celé EU, ale ti, kteří to sem dovázejí, což jsou Spojené státy, těch se to týkat nebude. Nepomohly ani připomínky ekologických zemědělců napříč celou Evropou, přestože přece bojujeme za ně, kdy upozorňovali, že nebudou moci zapracovat statková hnojiva orbou a že i orba potlačí (nesrozumitelné) kulturních plodin a plevelů mechanickou cestou, protože oni herbicidy vlastně nemohou používat, a zákaz zimní orby by jim přinesl mnohonásobně větší ekonomické ztráty rapidním snížením výnosů citlivých jarních plodin. Dále je zarážející, že se některí výzkumní pracovníci propůjčili vlivem tlaku některých strojařů k jednostrannému prosazení zákazu zimní orby bez průkazných a seriózních pokusů, které se v České republice běžně dělají na konkrétní plodiny.

Domnívám se, že nyní, když jsme předsedající zemí Evropské unie, měli bychom být lídrem v revizi nových opatření, a vzhledem ke zveřejněným podkladům žádám o zařazení nového bodu k této problematice. Tento bod s názvem Přehodnocení některých nově navržených opatření v zemědělství ze strany EU žádám zařadit za nově předřazené body. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: To znamená, žádáte zařadit tento bod za již pevně zařazené body na dnešek jako bod první? (Ano.) Dobrá, děkuji. Nyní vystoupí paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová a připraví se pan poslanec Marek Novák.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane ministře, já bych si dovolila navrhnut zařadit na program jednání této schůze bod s názvem Platy policistů a hasičů. Dnes už tady od mých kolegů, kteří se především věnovali a navrhovali bod, který se dotýká nelegální migrace, tak tady hodně již zaznívalo. Zaznívalo tady, že tedy došlo ke znovuzavedení kontrol na česko-slovenské hranici, kde na této hranici jsou právě policisté, jsou celníci, a teď, když tedy došlo k tomu prodloužení, nově i vojáci. Moje výzva v rámci pana ministra vnitra je z důvodu, že včera nebo v těchto dnech vyšel článek, kdy 300 policistů chce doplatit peníze, jde o stovky milionů korun a jde především o to, co tady neustále zdůrazňujeme, že nejenom že přesčasové hodiny a to, co policisté dělají nad rámec, tak s největší pravděpodobností nedostanou zaplacené, ale především to, že neustále opakujeme, že je hezké, že jste se s odbory dohodli, že od 1. září se navýší policistům a hasičům, kteří jsou v civilu, tak se jim navýší o 10 %, ale jak zní od policistů a hasičů, kteří jsou v civilu, ty prostředky se k tomu nedostaly. To znamená, že jde to z kapitoly Plat, jde to z kapitoly Odměňování, takže prakticky my jsme řekli: Navýšíme vám o 10 %, ale vezměte si to z té kapitoly, kterou máte schválenou na letošní rok. A to jsem tedy přesvědčena o tom, že to je velmi neférové vůči těmto skupinám.

Je jasné, že na začátku, když došlo k znovuzavedení kontrol, na hranicích bylo 570 policistů, teď, když došlo k prodloužení, a povedlo se tedy na vládě schválit, že tam budou i vojáci, tak už ten počet se snížil na 310 policistů. No, proč tomu asi tak je? Samozřejmě je velmi dobře, že budou pomáhat i vojáci, ale je jasné, že jestli na hranicích pomáhá – a ta služba je tam 24hodinová – 570 policistů, tak ti policisté pak někde musí chybět. No a kde chybí? Chybí v městech, obcích a v regionech.

Pan Zbyněk Stanjura, pan ministr financí, nám tady několikrát říkal, že k některým sněmovním tiskům nepředkládáme pozměňovací návrhy. My jako hnutí ANO jsme předložili mnoho pozměňovacích návrhů, které se dotýkají změny návrhu rozpočtu na rok 2022. Jeden z těchto pozměňovacích návrhů se právě dotýká policistů a hasičů, aby dostali zaplacené přesčasy, aby měli stabilizační příspěvky, aby dostali popřípadě odměny, a velmi mě tedy překvapilo, že rozpočtový výbor, který již se těmito pozměňovacími návrhy zabýval, ani jeden tento pozměňovací návrh nepodpořil.

Zároveň minulý týden byl bezpečnostní výbor. Bezpečnostní výbor vyzval pana ministra vnitra – vůbec nechápu, jak ministr vnitra nebojuje za své policisty a za své hasiče – aby došlo k tomu, aby ty finanční prostředky dostali. Velmi mě tedy překvapilo, že i někteří koaliční poslanci v bezpečnostním výboru – a je to dobré – hlasovali pro to, aby pan ministr vnitra požadoval, aby právě v kapitole Ministerstva vnitra policisté a hasiči tyto finanční prostředky dostali.

Musím říct, že nikdo se v tom nevyzná, protože my neustále dostáváme informaci, jak je všechno skvělé, jak je všechno zalité sluncem, jak finanční prostředky jsou, a pak tu zpětnou vazbu, kterou dostáváme... Takže nejdříve se řekne, že se tedy policistům nebudou odebírat stabilizační příspěvky, a pak najednou vyjde článek v médiích, že 90 % policistů se stabilizační příspěvky vezmou. To, že dochází k tomu, že neustále se nám snižují počty policistů, je způsobené právě těmito kroky, které se činí, a zaznělo to tady a zaznívá to neustále, že v této době a v této době obzvlášť je bezpečnost jedna z nejdůležitějších oblastí, do které by tato vláda finanční prostředky měla dát. Takže já si myslím, že pan ministr vnitra by měl konečně říct, jak je to doopravdy, protože pořád říká, že všichni všechno mají, a pak vyjde samozřejmě článek, jak mnoho policistů je nespokojeno, a chce stovky milionů korun. A pokud říká, že na odměny policistů půjde, nebo na ty přesčasové hodiny, 100 milionů korun, tak předpokládám, že všichni

– a ministr vnitra by to měl vědět dvojnásob – že pokud mám ve stavu zhruba 40 000 policistů, kteří jsou v uniformě, 10 000 policistů – civilistů plus mám cca 10 000 hasičů, kteří jsou taky v uniformě, a 1 000 v civilu, tak každý normální člověk si toto číslo vezme, vydělí si to tou částkou a vyjde mu částka zhruba 2 500 korun. Tato částka nemůže přece nikdy uhradit přesčasy policistů a hasičů, kteří nejenom teď pomáhají v rámci znovuzavedení kontrol na česko-slovenské hranici, ale pomáhali v době covidu, pomáhali v Hřensku a při dalších událostech, které samozřejmě je nutné z hlediska bezpečnosti země a ochrany obyvatelstva řešit.

A určitě to tady otevřal dneska můj kolega Jiří Mašek a jsem přesvědčena o tom, že tak, jak tady dneska i vystoupil pan ministr vnitra Vít Rakušan, který hovoří o tom, že nelegální migrace se začala řešit – začala se podle mého názoru řešit pozdě, mělo to být daleko dříve, a především teď mám obavu z jedné věci, a to je, že my jsme teď tedy využili to, co můžeme v rámci legislativy, a to je, že to znovuzavedení kontrol tedy bude po dobu 30 dnů, teď se prodloužilo o těch 20, to znamená 30 dní, to je do nějakého toho 26. října, nevím, jestli říkám přesně to datum, ale jde především o to, že pak můžeme bez notifikace využít pouze už jenom 30 dní. A já jsem přesvědčená o tom, že česká vláda o tu notifikaci měla už dávno požádat, protože jestliže to neudělala a bude na tu notifikaci čekat, tak mi prosím všichni řekněte, co se tedy bude dít 26. listopadu (října?). Od 26. listopadu (října?), pokud nebude notifikace v rámci EU, znovuzavedení kontrol skončí a nejsem vůbec přesvědčena o tom, jakým způsobem to pak tedy bude pan ministr vnitra řešit. Na to nám ještě neodpověděl. Jediné, na co nám odpověděl, že nám řekl, že o tu notifikaci ještě nebylo požádáno. Takže bezpečnostní výbor ho k tomu bezprostředně vyzval, ať to učiní v co nejkratším termínu, ale tak, jak jsem měla možnost dnes tady pana ministra vnitra bedlivě poslouchat, tak o tom, že by se o tu notifikaci požádalo, do současné chvíle dnes vůbec nemluvil a tu informaci nám nesdělil. Děkuju vám. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přeji pěkné odpoledne. Budeme pokračovat v projednávání návrhů na úpravu pořadu schůze. Jako další je přihlášen pan poslanec Marek Novák a bude se to týkat patrně bodu 83, zákona č. 65. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já vám pomůžu, mám pět přihlášek. Teď budu hovořit k prvním dvěma a následně vám budu říkat třetí, čtvrtá, pátá tak, abyste si mohli poznamenat a měl v tom pořádek.

Takže teď jedna a dvě. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já vás tímto žádám o předřazení bodu číslo 83. Jedná se o tisk 246, novelu zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek. Žádám o předřazení jako první bod po již pevně zařazených na tuto schůzi. Jde o poslanecký návrh skupiny poslanců, který již projednala vláda, a nic nebrání tomu, abychom ho projednali i zde.

V této souvislosti vás také žádám o předřazení bodu číslo 86, tisk 257, novely zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, a o změně a doplnění zákona č. 486/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, jako druhý bod po již pevně zařazených na tuto schůzi, která vlastně s tím předpisem souvisí. Jde totiž o omezení reklamy, která se týká nikotinových sáčků. Prodej nikotinových sáčků nezletilým školákům je skutečně velký. Dotýká se zdraví našich dětí a na Ministerstvu školství jsou již informace o potížích učitelů základních škol, kteří formou hromadných dopisů žádají rodiče o spolupráci při potírání tohoto nešvaru, a stejně tak i sportovní kluby. Ministr zdravotnictví musí na základě stanovisek svých odborných pracovišť vědět o nesporné škodlivosti těchto produktů, o tom, že jsou známy případy nevolnosti žáků při výuce jako důsledek užití nikotinových sáčků, respektive předávkování nikotinem, přesto za záštěrkou formálních výhrad k předložené novele bohužel na Ministerstvu zdravotnictví nedělají nic. Lze se jen domnívat, jestli tento pštrosí postoj je, nebo není podporován tabákovou lobby.

A jaká je vlastně realita dnešního dne? Když jsme ve shodě s odbornou veřejností připravili návrh řešení, jak tuto situaci řešit, jak reagovalo Ministerstvo zdravotnictví? Řekli, že připraví ještě kvalitnější vlastní návrh. K dnešnímu dni ale máme od tohoto ministerstva bohužel jedno velké nic! Prostě se na to vykašlali, i když řecí kolem toho ještě dva měsíce zpátky měli hodně.

A jaká je reakce vlády? Podle vzoru "razantní snad" a "nekompromisní možná". Zaujala neutrální stanovisko k tomuto návrhu. Toto vládní rozhodnutí se opírá o šestici bodů, které mohou být úplně v pohodě implementovány v rámci projednávání tohoto zákona v Poslanecké sněmovně.

Proto vás pěkně prosím, kolegové, pojďme tento tisk projednat, pust'me jej do druhého čtení, kde vydiskutujeme všechny problémy, a hlavně ten zákon schvalme. Přece nechcete, aby se o vás, vážení koaliční partneri, mluvilo, že pro ochranu zdraví dětí a mladistvých nechcete udělat nic. Tímto vám děkuju za podporu zařazení těchto dvou bodů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já si, pane kolego, potřebuji upřesnit – ochranu zdraví chcete dnes jako první bod po pevně zařazených a regulaci reklamy chcete...? (Poslanec Novák: Jako druhý bod po pevně zařazených.) Děkuji.

Poslanec Marek Novák: Nyní, pane předsedající, tam máte pod označením číslo 2 další přihlášku a tímto vás, vážené kolegyně, vážení kolegové, chci požádat o souhlas s předřazením bodu 85, tisk 250, novely zákona o některých právech osob se zdravotním postižením, které využívají doprovodu psa se speciálním výcvikem, a to jako první bod za již pevně zařazené.

Tato úprava vychází zejména z osobních zkušeností postižených osob a společnosti, které se touto problematikou zabývají. Jistě se všichni shodneme na tom, že by mělo být naším zájmem postiženým spoluobčanům alespoň v možné a únosné míře pomoci v jejich nelehkém životní osudu, a to zejména nyní, v dnešní těžké době. Proto doufám a věřím ve vaši podporu. Speciální výcvik uvedených psů omezuje bezpečnostní rizika i jiné aspekty chování zvířat, které by jinak mohly odůvodňovat vyloučení jejich přístupu do veřejných prostor nebo prostředků veřejné hromadné dopravy. Pes se speciálním výcvikem je pes určený pro doprovod osoby se zdravotním postižením. Je zvlášť vybraný a vycvičený, takže se vyznačuje jinými povahovými vlastnostmi a chováním než psi bez výcviku. Z tohoto důvodu je nutné zohlednit rozdíly mezi psy se speciálním výcvikem a ostatními zvířaty a chápat psa se speciálním výcvikem především jako nedílnou součást osoby se zdravotním postižením a až poté zvažovat specifika toho, že se jedná o živé tvory a mohou existovat legitimní ospravedlnění pro jejich vyloučení.

Je velmi důležité vymezit pojem pes se speciálním výcvikem a určit subjekt oprávněný k výcviku. V České republice neexistuje jednotný systém hodnocení kvality výcviku nebo přezkoušení dovedností a schopností vycvičeného psa. V praxi se setkáváme se stížnostmi na kvalitu vycvičených psů u různých výcvikových subjektů. V České republice neexistuje žádný systém nastavení odborně kvalifikačních či materiálně-technických požadavků a kritérií pro provádění výcviku psů se speciálním výcvikem. Z tohoto důvodu může být kvalita výcviku různá, místo až nedostatečná. Existují však organizace sdružující výcvikové subjekty, které mají vlastní propracované uznávané standardy jak pro výcvik, tak i pro výběr osob a práci s osobami se zdravotním postižením, které jsou schopny psa se speciálním výcvikem využívat a cvičit. Má-li stát plnit roli garanta kvality výcviku, má v podstatě jedinou možnost, to jest prostřednictvím stanovení podmínky členství výcvikového subjektu v mezinárodně uznávané organizaci, která má i vlastní mechanismus průběžné kontroly dodržování nastavení standardů výcviku.

Předmětem navrhované právní úpravy je zajištění vstupu osob se zdravotním postižením v doprovodu psa se speciálním výcvikem do stanovených veřejných prostor a prostředků

veřejné dopravy. V dané souvislosti je třeba vymezit zejména pojem pes se speciálním výcvikem a také prostory, do nichž má být vstup osob se zdravotním postižením v doprovodu psa se speciálním výcvikem umožněn. Pro mnoho občanů je tato úprava nejen žádoucí, ale také velice potřebná. Pomáhá jim totiž zkvalitňovat život. Proto věřím, že projednání tohoto zákona podpoříte, a za to vám předem moc děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Můžeme přistoupit k dalšímu bodu.

Poslanec Marek Novák: Ano, děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, mám tady další žádost o podporu, a to o podporu v předřazení bodu 61, sněmovní tisk číslo 66, novely zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, zjednodušeně záruční doba.

Navržená úprava je možná malou, ale významnou pomocí právě podnikatelům, a především malým podnikatelům při jejich podnikání v době, kdy je velmi nelehké přežít. Uvedu několik příkladů. Když si v obchodě koupíte třeba mobilní telefon jako soukromá osoba, máte k dispozici dvouletou záruční dobu. Pokud jste podnikatel, běží vám pouze doba, kterou stanoví prodejce, většinou je to jeden rok. Podnikáte-li jako osoba samostatně výdělečně činná a přebíráte mobilní technologie od velkých dodavatelů, prostě v tomto případě rok ručíte za jejich zboží takzvaně za svoje. Nabídka postavená na prodeji zboží, například techniky, je proto často pro takového podnikatele existenční věcí.

Dalším případem je situace, kdy osoba samostatně výdělečně činná nakupuje zboží pro svou potřebu a je vystavena nebezpečí, že při poruše jakéhokoliv zařízení po prvním roce provozu bude nucena pořídit zařízení nové. Jako typický příklad je například IT zboží. Nakoupíte-li nějaké softwarové řešení včetně hardwaru, s vysokou pravděpodobností za hardware druhý rok provozu již ručí někdo jiný než ten, kdo jej vyrobil. Současná realita je vlastně postavená na ochotě firem a podnikatelských subjektů se dohodnout. Množí se ale případy, kdy výrobní firmy jsou stále méně ochotny garantovat právě i ten druhý rok.

Měli bychom si uvědomit, že současná doba klade na podnikatele obrovský tlak povinnostmi vůči státu vyplývajícími z podnikání. Proto je potřeba toto podnikatelské prostředí co nejvíce narovnat tak, aby normy nekomplikovaly život. Opakuji, že základním principem navrhované právní úpravy je poskytnout stejnou ochranu práva z vadného plnění podnikatelům uzavírajícím kupní smlouvu s prodávajícím podnikatelem, a to v takovém případě, jedná-li se o kupu v rámci jeho podnikatelské činnosti. Jak uvádím v návrhu, možnost ujednání, které zkracuje dobu pro uplatnění práv z vadného plnění pod zákonem stanovenou hranici 24 měsíců, má za následek potíže při obraně proti prodávajícímu v případě, že se na předmětu koupě ukáže vada, a bezdůvodně znevýhodňuje jednu skupinu zákazníků, a to zejména drobné podnikatele, oproti jiné skupině, a to spotřebitelům.

Kolegyně, kolegové, vláda na své schůzi 29. prosince 2021 projednala a posoudila tento náš návrh zákona a zaujala k němu neutrální stanovisko s tím, že doporučuje Poslanecké sněmovně v dalším legislativním procesu zohlednit tyto skutečnosti. To vnímám jako dobrý základ k tomu, abychom v legislativním procesu, zejména ve výborech, návrh zákona dále dopracovali. Zvlášť povzbuzující je fakt – a to cituji: "Měli bychom si uvědomit, že současná doba klade na podnikatele obrovský tlak povinnostmi vůči státu vyplývajícími z podnikání. Vláda si je nicméně vědoma, že i ve vztazích mezi podnikateli existují určité nerovnosti, které mohou být ze strany silnějších smluvních stran zneužívány." To je právě meritum návrhu tohoto zákona.

Při formulování novely zákona č. 89/2012 Sb. jsem si podobně jako vláda při formulování svého stanoviska uvědomil problémovost v plošnosti nebo proporcionalitě navržené úpravy zákona. Také souhlasím s názorem vládních legislativců, že by tato úprava

neměla dopadat obecně na vztahy všech podnikatelů navzájem, ale pouze na určitou skupinu podnikatelů, tedy těch samostatně výdělečně činných. Proto předpokládám, že v rámci druhého čtení bychom tuto formulaci a zacílení novely zpřesnili, aby lépe odpovídala našemu řešení.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, jestli něco můžeme udělat pro malé podnikatele, je to stoprocentně usnadnění podnikatelského prostředí a odstranění překážek v zákoných normách. Jednou z těchto drobných úlev je projednání právě této novely a po zpracování všech připomínek její přijetí. Žádám tedy o zařazení tohoto bodu jako prvního bodu za již pevně zařazené a vám, kolegyně, kolegové, děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy předposlední přihláška k programu, prosím, vaše.

Poslanec Marek Novák: Ano, přesně tak. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já vás tímto žádám o podporu v předrazení bodu 92, sněmovní tisk 273 novely zákona č. 370/2017 Sb., o platebním styku, a to jako první bod za již pevně zařazené body. Jde o změnu, která se zejména v poslední době ukazuje jako velice potřebná. Současný stav totiž firmy usilující o zřízení účtu v některých parametrech diskriminuje. Zatímco v této chvíli jsou povinny komerční banky zřídit účet fyzické osobě bez výhrad, je zřízení firemního účtu vázánou na druh podnikání a v některých případech není dotčeným subjektům vyhověno. Jednoduše každý občan má právo ze zákona na zřízení bankovního účtu, ovšem firmy, které jsou založeny v souladu s našimi českými zákony, takové právo v České republice nemají. Tudíž jim banka může říct: Ne, vy podnikáte v kryptoměně, vy podnikáte v branném průmyslu, to odporuje našim pravidlům a my vám účet nezřídíme. No jo, jsou to ale právě společnosti, které mají podle těch bank problematický předmět podnikání kryt různými povoleními, licencemi a dalšími doklady, které jim v daném oboru podnikání umožňují. Podnikají v souladu s českými zákony, není proto další dodatečný důvod dále firmy šikanovat dalšími podmínkami.

Důvodem, proč banky účty neotvírají, může pramenit z vnitřních instrukcí jejich matek v zahraničí, které v rámci evropské zelené taxonomie chtějí omezit určitou část výroby a podnikání. Dalším možným důvodem může být také obava z české konkurence nebo také z přeopatrnosti ve vztahu k digitální ekonomice. Další důležitou věcí je právě zájem státu na bezproblémovém podnikání, vzniku pracovních míst, a tím pádem odvodech do sociálního systému, vznik daňového poplatníka a obohatování trhu práce. Pohyb na účtech firem je také prostředkem minimalizace existence hotových peněz, daňových úniků a různých optimalizací.

Proto, vážené kolegyně, vážení kolegové, doufám a věřím, že podpoříte předrazení tohoto bodu. Moc vám děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče.

Než udělím slovo Patriku Nacherovi, tak se dnes omlouvá pan poslanec Roman Bělor od 18.45 do 21.30 hodin z pracovních důvodů.

Nyní tedy k pořadu schůze vystoupí pan poslanec Patrik Nacher a připraví se paní poslankyně Lenka Knechtová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já bych měl na předrazení bodu jeden bod a to je sněmovní tisk 48, pořadové číslo 56, změna občanského soudního řádu.

Když se zamyslíte nad tím, jaké parametry by měly mít zákony, které tady předkládáme, tak za mě tam vidím minimálně dva: za prvé nějakou potřebnost, aktuálnost, akutnost, za druhé tomu určitě pomůže to, že vláda na poslanecký návrh dala kladné stanovisko. To je právě toto,

jsem za to rád. Je to pozměňovací návrh můj a mých kolegů a současná vláda k tomu dala souhlasné stanovisko, to bych tady chtěl podtrhnout. Já jsem to projednával i s Karlem Haasem, s kterým jsem tady řešil celou řadu jiných změn při ochraně spotřebitele, respektuji jeho názor a pokud vím, i on s tímhle souhlasí.

Parametr aktuálnosti a akutnosti je v tom, co se v současné době děje. Děje se to, že vzrůstající ceny energie, vzrůstající hrozby různých energošmejdů, kteří zneužívají nějaké svízelné situace spotřebitelů, způsobují to, že když se zeptáte na ERÚ – ale to samé se týká ČTÚ, to samé se týká finančního arbitra – roste počet sporů, roste počet mimosoudních sporů, roste počet lidí, kteří se obracejí na mimosoudní orgány. My jsme na podvýboru pro ochranu spotřebitele měli radní z Energetického regulačního úřadu, která říkala, že už v této chvíli je oproti loňskému roku trojnásobný počet vedení sporů před ERÚ, před Energetickým regulačním úřadem.

Co řeší tenhle pozměňovací návrh, je velmi jednoduché. On řeší to, že v momentě, kdy člověk, spotřebitel, se obrátí na mimosoudní orgán, vyhraje a poté ta instituce se logicky odvolá, to znamená, jde to klasicky k soudu – protože ona chce využít všech právních možností, které má, aby manažeři bank, pojišťoven, energetických společností, operátorů a podobně, aby jednali s péčí rádného hospodáře – tak to potom skončí u soudu. A problém je, že soud poté nemusí – může, ale nemusí – informovat mimosoudní orgán o tom, že probíhá soud, a v takovém případě, když neinformuje, tak ten klient, který se původně obrátil tu na ERÚ, tu na ČTÚ, tu na finančního arbitra, je před tím soudem sám, protože žalován je spotřebitel, nikoliv instituce, která předtím rozhodla.

Takže pozměňovací návrh, který tady je, to je ten sněmovní tisk 48, na který, jak jsem řekl, vláda dala souhlasné stanovisko, řeší to, že soudy budou informovat mimosoudní orgán, že probíhá soudní spor, a mimosoudní orgán pak bude mít tudíž možnost před soudem obhájit svoje vlastní stanovisko, aby klient – spotřebitel v tom nezůstal sám, protože ta pozice je potom nevyvážená. Spotřebitelé se obracejí na mimosoudní orgán, jak vyplývá z toho názvu, aby šli mimo soud, aby někdo rozhodl rychle, aby to nestálo hodně peněz, aby si k tomu nemuseli brát právníka. V momentě, kdy stejně skončí před soudem, mi přijde, že je fér, že ten mimosoudní orgán lépe obhájí svoje vlastní stanovisko. A já upozorňuji, protože to je fakt velmi pečlivě připravené i ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti, s legislativci, on se nestává vedlejším účastníkem toho řízení, protože on někdy nerozhoduje 100 : 0, ten mimosoudní orgán také někdy může rozhodnout, že v něčem vyjde vstříc tomu klientovi a v něčem nikoliv, to může být 50 : 50. On obhájí jenom svoje usnesení, svoje rozhodnutí.

Kolegyně, kolegové, já vás moc prosím, bylo to tady šest měsíců, nebo sedm měsíců je to tady v systému, já jsem před volbami s tím neotrvával, aby nikdo neřekl, že tady chci otevřít toto téma ochrany spotřebitele před komunálními volbami. Je po komunálních volbách a já vás prosím, abyste předřadili – myslím si, že to může být rychlá věc, protože vzhledem k tomu, že vaše vláda – teď mluvím na koaliční poslance – na to dala souhlasné stanovisko. Najdete si to klidně, kdybyste mi nevěřili. Mimochodem, učinila tak vláda už 13. prosince 2021, tak dlouho tady ten návrh je. Tak vás prosím, abyste ten tisk 48, aby se předřadil. Já nevím, já jsem teď úplně pečlivě nesledoval, kdo co všechno zařadil, ale jako první bod řekněme dnešního jednání. Případně bych se pak s předsedajícím poradil o alternacích, aby to nezapadlo jenom čistě proto, že to dneska nechceme projednávat, tak bych mohl navrhнуть jako první bod třeba pátečního jednání. Ale jde mi o to, abychom tisk 48 skutečně projednali, a právě v této době, kdy lidé jsou pod tlakem, kdy využívají více téhoto institucí – a to není jenom ERÚ kvůli cenám energií, různým zálohám, které jim chodí i přes to, že mají fixaci, ale skutečně se více obracejí i na finančního arbitra, na ČTÚ, koneckonců i na ČOI, tak abychom ten tisk projednali, protože si myslím, že je nekontroverzní a může to skutečně rychle projít.

Málokdy se stane – a já za to děkuji – že by vláda dala poslanecké iniciativy z řad opozice souhlasné stanovisko. Tady to souhlasné stanovisko je, skutečně není důvod a bylo by to naschvál, kdybyste mi to nepomohli zařadit na program. Já vás o to prosím, jak jsem řekl, bud'

dneska jako první bod, v pátek jako první bod, nechám na ctěném panu místopředsedovi, abychom spolu nějakým způsobem našli čas, kdy tenhle bod, který bychom mohli rychle projednat a zároveň pomohli spotřebitelům, mohli zařadit a úspěšně ho projednat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Vaše oba návrhy jsem si poznamenal na zařazení tohoto bodu. Nyní vystoupí paní poslankyně Lenka Knechtová a připraví se paní poslankyně Jana Pastuchová. Prosím.

Poslankyně Lenka Knechtová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, navrhoji zařadit nový bod této schůze, a to s názvem Podfinancování škol v rozpočtu pro rok 2022 a 2023, a předřadit ho jako první bod této schůze.

Stát vzal školám na běžné výdaje miliardu korun. Ředitelé tak mají problém zaplatit učitelům nemocenskou, chybí i peníze na učebnice, na odměny aktivním pedagogům. Pan ministr školství Vladimír Balaš za STAN však tvrdí, že školy mají peněz dost, že dostaly miliardu z evropských fondů. Když se ale na tyto finance podíváme, tyto výdaje nepokryjí, protože za ně mohou koupit jen počítače a další techniku. V současné době již čtu ve výročních zprávách základních škol za školní rok 2021/2022, že od ledna 2022 se školy potýkají s nedostatečným financováním ostatních neinvestičních výdajů, takzvaných ONIV. Jedná se o další vzdělávání pedagogů, plavání, pomůcky. Tato situace se velmi odráží v účasti pedagogů na seminářích a vzdělávacích akcích. Přestože jsou mnohé kurzy pořádány zdarma, škole chybí finanční krytí i na cestovní náhrady.

Další: Základní škola Komenského v Ostravě-Porubě dostala letos od státu o půl milionu korun méně než loni. Peníze jí teď citelně chybějí, výpadek půl milionu je pochopitelně znát. "Z tohoto fondu hradíme nemocenskou, školní pomůcky i vzdělávání učitelů. Abychom mohli pokrýt tyto běžné provozní výdaje, museli jsme už do tohoto fondu přelít přes 311 000 korun z peněz na odměny učitelů. Tím jsme každému učiteli museli vzít téměř 10 000 korun na odměnách. Aktivní pedagogové, kteří se věnují dětem nad rámec běžné výuky, tak dostanou letos méně. Toto je výsledek úspory vlády," říká ředitelka školy Renáta Fialová. Školy obdržely místo prostředků na zmíněné nutné výdaje peníze z evropských fondů, ty ale nemohou použít na to, co potřebují. Na nemocenskou učitelů, vzdělávání pedagogů nebo školní pomůcky a další výdaje tyto evropské peníze použít nelze. Z nich mohou školy nakoupit pouze IT techniku, např. 3D tiskárny, robotické pomůcky, 3D brýle a podobně. I příští rok tak budou mít školy zřejmě nedostatek peněz na běžné výdaje, jelikož Ministerstvo financí zamítl navýšení peněz na ONIV, a kvůli inflaci a zejména nárůstu cen navíc bude situace ještě horší. "Když nebudeme mít peníze na odměny učitelům, nebudu moci motivovat mladé šikovné kantory, aby ve školství zůstali. Vypadá to, jako by se Ministerstvo školství rozhodlo základní školy úplně ponechat svému osudu, ať si s tím nějak poradí samy," říká ředitelka školy.

Situace dle mého názoru musí být řešena. Je ohroženo české školství a vzdělávání našich dětí. Šetřit na vzdělávání našich dětí je opravdu nedomyšlené a já volám po přehodnocení situace a zatažení za ruční brzdu. Proto prosím, pane předsedající, zařadit bod Podfinancování škol v rozpočtu pro rok 2022 a 2023 dnes jako první bod po již pevně zařazených bodech této schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, návrh jsem si poznamenal.

Nyní vystoupí paní poslankyně Jana Pastuchová a připraví se pan poslanec Roman Kubíček. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vždy tu vystupuji k věci zdravotnictví a sociálních věcí, dneska to trošku změním

a budu zde vystupovat jako poslankyně za Liberecký kraj. Když jsem si dnes ráno v tisku, v monitoringu přečetla článek Tvrda rána pro Čechy žijící na severu, tak se to samozřejmě týká i mě a občanů našeho Libereckého kraje.

Jedná se o těžbu v dole Turów. O tom už tady bylo mluveno hodně, přesto dnes mě nepotěšil článek, který jsem si v monitoringu přečetla, protože to je aktuální, tak jsem se rozhodla zařadit nebo zdůvodním proč, ale zařadit tento bod na jednání této schůze. Řeknu dopředu, na čtvrtek v 11 hodin, pevně zařazený. (Místopředseda Bartošek: Děkuji.) Prosím.

A jde o to, že teď občané v Libereckém kraji, je nás tu osm poslanců za Liberecký kraj, pravda, tři za hnutí ANO, jeden SPD, takže zbylí čtyři doufám, že budou hlasovat pro tento bod, protože jde opravdu o občany Libereckého kraje, kdy se píše, že hnědouhelný důl Turów získal od polských úřadů nové pozitivní posouzení vlivu těžby na životní prostředí EIA a rozhodnutí může umožnit pokračování těžby až do roku 2044. Obyvatelé na české straně hranice se obávají ztráty podzemní vody a poklesu půdy. Kdo neví, důl Turów se nachází na trojmezí Polska, Česka a Německa. V pátek získal nové kladné posouzení EIA, a tak hrozí, že se tam bude těžit do roku 2044. Povolení EIA přitom soud již dříve zrušil a polské úřady se tak znova zabývaly připomínkami. V únoru roku 2022 polský soud po odvolání našich právníků rozhodl o zrušení takzvané doložky okamžité vykonatelnosti pro posouzení EIA. Tím umožnil pozastavit těžbu do doby, než se posoudí nesprávná data uvedená v posouzení EIA. Takový postup stanoví evropské právo. Polský provozovatel dolu však těžil bez ohledu na tuto podmínu dál. Polsko se tak dopouštělo porušování evropského práva, což je nepřijatelné.

Ztráta české vody není ve skutečnosti dostatečně kompenzovaná. Vy víte, že Polsko poslalo České republice miliardu korun, ale ta nestačí ani na výstavbu potřebných vodovodů pro místní obyvatele, natož aby řešila mizející vodu v krajině. Podzemní stěna, jejíž výstavbu česká vláda obhajovala mezinárodní dohodou, odtok vody nedokáže zastavit. Nedávno to svým výrokem potvrdila i končící ministryně životního prostředí Anna Hubáčková. Paní Hubáčková, ministryně na odchodu, nedávno řekla, že smlouva nikdy neměla ochránit zásoby pitné vody a že je to prý fáma. Tím však popřela argumentaci samotné vlády při obhajování smlouvy. Podle radního Libereckého kraje za Piráty zřejmě došlo k nějakému komunikačnímu šumu, který zase říká: "Samozřejmě že ochrana zásob pitné vody pro české obyvatele byla během všech jednání prioritou číslo jedna. Vyjádření paní ministryně neumím vysvětlit."

Co se týče nového posouzení EIA, akceptujeme výrok polského soudu, ačkoliv jsme se zkoušeli odvolat. Aktuálně máme mezinárodní dohodu. Podle České geologické služby není lepší dohoda technicky možná. Bariéra v podobě podzemního valu by měla být funkční až tak za pět, za šest let, uvedl radní Libereckého kraje. Takže teď nevím, jestli... komu máme věřit, jestli paní ministryni Hubáčkové, nebo našemu radnímu Libereckého kraje, kteří se zjevně neshodnou.

Takže já si myslím, že náš region v Libereckém kraji může čelit velice vážným problémům. Rozhodnutí polských úřadů je navíc celé špatně, to doplnila Zuzana Pechová ze sousedského spolku Uhelná. A nejhorší na tom je, že česká vláda, jak píší v médiích, opravdu čerpám z médií, česká vláda se k celé záležitosti odmítla vyjádřit s tím, že problém je v gesci Ministerstva životního prostředí. Ministerstvo není účastníkem řízení o přezkum polského povolení EIA, ministerstvo se tedy vyjádří až poté, co dokumenty obdrží.

Já znovu upozorním, nebo všichni víte, že Polsko zaplatilo České republice kompenzace za důl Turów, ale teď vlastně hrozí opět to, že obyvatelé Libereckého kraje – může docházet k poklesu podzemní vody. A já bych tedy chtěla opravdu, aby občané Libereckého kraje v území, kde se to nachází, protože o tom dolu Turów už tady jednáme dlouho, měla relevantní informace a brzké informace o tom, co s tím naše vláda chce dělat. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Roman Kubíček a připraví se pan poslanec Miloslav Janulík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a páновé, já bych si dovolil navrhnut nový bod na jednání, který jsem nazval Problémy v teplárenství a jeho dopady na koncové uživatele.

My jsme se v uplynulém období velmi soustředili na nárůst cen energií, a to především energií plynu a elektrických energií, a tak trošičku jsme na teplárenství zapomněli. Vzhledem k tomu, že nám již začala topná sezóna a na výkonu tepláren je závislých asi 4,5 milionu občanů v České republice, je toto téma velmi aktuální a velmi důležité.

Teplárenské sdružení se nějakým způsobem odvolává na svých stránkách na to, že nebylo vyslyšeno a nebylo s ním provedeno jednání, a vzhledem k navyšujícím se cenám uhlí, štěpků a plynu dochází k významnému navýšení cen pro koncové uživatele. Aby bylo úplně jasno, těmi koncovými uživateli nejsou jen občané České republiky, ale také firmy podnikající v České republice. Říká se tomu energetické teplo, které se používá pro chlazení a vytápění různých provozů, například ho používají pivovary, používají ho chladírenská zařízení a pochopitelně tato dodávka energetického tepla je významnou částí, která ovlivňuje cash flow jednotlivých firem.

Energetický regulační úřad teplárnám zrušil zelený bonus, který teplárny dostávaly na výrobu kogenerační energie, z kterých do této doby byly schopny částečně sanovat nárůst ceny tepla pro koncové uživatele. Současně s tím roste cena všech komodit – je to i uhlí, je to cena dopravy uhlí, je to cena štěpků, je to cena dopravy štěpků a tato cena se pochopitelně bude propisovat do účtu jednotlivých uživatelů. Ona by to nebyla taková tragédie, kdyby nedocházelo ke skokovému navýšení ceny. Například informace z Libereckého kraje, kde je velké množství tepláren závislých na dodávkách plynu, již dnes hlásí navýšení ceny až o 300 %. To znamená, že domácnosti, které například platily za plyn něco kolem 700 korun za gigajoule, dneska jsou na částkách kolem téměř 3 000 korun a nevylučují další navyšování ceny i s tím, že může docházet k nedostatku suroviny, jako je plyn, aby bylo možno bezpečně zásobovat tyto domácnosti.

To v menším pochopitelně platí i pro teplárny, které využívají uhlí a štěpků, protože některé ceny komodit jsou fixované v dodávkách do určité doby. Ale pochopitelně, co není fixované, je cena dopravy, která strmě roste. Abyste byli v obraze, tak na nějaký provoz střední teplárny pro stotisícové město přijede měsíčně několik plně naplněných vlaků, které musí tuto surovинu přepravit. Tato surovina se musí přeložit a dodat na místo určení. Není to úplně jednoduchá záležitost, protože domácnosti i firmy jsou zatíženy už dalšími poplatky, jako je opravdu nárůst ceny plynu, nárůst ceny elektrické energie, a tyto veškeré nárůsty se pak promítají do ceny výrobků a do ceny i na konkurenčním prostředí. Počítatelně i ty teplárny, které vyráběly kogenerační elektřinu, si nějakým způsobem pomáhaly výrobou této elektrické energie, ale tato částka v dnešní době již začíná být nedostatečná.

Mluvím s mnoha starosty, kteří jsou závislí na jednotlivých teplárnách, a teď podotýkám, jedna výhoda měst, která mají teplárny ve vlastnictví, a pak nevýhoda měst, která jenom dostávají teplo z nějakého dálkového přenosu, který funguje tak, že okamžitě promítají ceny nárůstu suroviny do ceny koncového spotřebitele, a jak jste si mohli všimnout a dočist se v tisku, došlo ke krachu jedné menší teplárenské společnosti, která ve Zlínském kraji přestala zásobovat několik malých měst, ale je to jen otázka času, kdy by to mohlo dopadnout na všechny.

Teplárenství je zvláštní obor, ono v globálu, než otočíte kohoutkem a než si pustíte radiátor, aby vám bylo v domácnosti teplo, tak si všichni myslíte, že do té doby ho nepotřebujete. Ve chvíli ovšem, kdy přichází výkyv počasí a je nějakým způsobem nezabezpečen tepelný komfort, každý tím kohoutkem otočí, teplo si do domácnosti pustí a očekává se od vedení radnic, že jim teplo zabezpecí v dostatečné míře a v přijatelné ceně.

Já se obávám (domnívám?), že by bylo velice dobré otevřít toto téma, protože pokud si vzpomínám, například v loňském roce byla podpora fotovoltaiky 40 milionů korun za celý rok

a podpora zeleného bonusu pro teplárny, který teď momentálně zmizí, byla jenom v částce 2 miliard korun. Pochopitelně jsme slyšeli mnoho informací o využití Modernizačního fondu, ale povězme si na rovinu, ten Modernizační fond, pokud by se ty peníze nepoužily na dorovnání ceny koncového zákazníka, slouží k úplně něčemu úplně jinému, on slouží vlastně k upgradu tepláren a teplárna a její provoz je velmi složité technologické zařízení, které potřebuje údržbu, které potřebuje upgrade. Ta zařízení také mají svoji životnost a pochopitelně jednotlivé opravy jsou v řádech desítek milionů, někdy i stovek milionů korun. Vím, o čem mluvím, protože sedím v dozorčí radě teplárny České Budějovice, a potýkáme se s obdobným problémem. Dělali jsme nějaké poptávkové řízení na nový kotel, kde nám cena vyšplhala až k 1,5 miliardy korun, což je nemalá částka, a přes veškeré úspory, které teplárna vytvořila, ta částka je pro dnešní dobu velmi, velmi vysoká a je ovlivněna vstupními cenami materiálu, prací a tak dále.

Takže by bylo velice dobré, kdybychom otevřeli tento bod a začali se bavit o tom, jak dál. Za prvé, jak pomoci spotřebitelům a firmám v letošním roce, v příštím roce a jakým způsobem nastavit podporu plynárenství do doby budoucí, a to tak, aby nedocházelo k zavírání plynáren, k zavírání provozů nebo k abnormálně vysokému nárůstu cen pro koncové spotřebitele. Myslím si, že toto od vás i voliči očekávají, protože to bude přímo jedna z věcí, která se dotkne jejich domácností, jejich penězenek, a bylo by velmi dobré, aby k tomu vystoupilo Ministerstvo pro životní rozvoj, Ministerstvo průmyslu a obchodu a bychom začali řešit nějakou cenovou politiku, která bude udržitelná pro následující období.

Určitě to nebude jednoduché, protože my víme, že tato energetická krize se nevyřeší mávnutím kouzelného proutku a nezmizí během jednoho roku, a musíme se také bavit o tom, jakou surovinou v teplárnách budeme topit a vyrábět elektrickou energii, zda budeme mít dostatek suroviny, jako je uhlí, jako je štěpka, jako je plyn, jakým způsobem si tedy poradit s tím, které suroviny máme nejvíce a na které můžeme přejít, a zda je vůbec reálné v případě, že by to například bylo uhlí, upgradovat a znova obnovit výrobu v elektrárnách a teplárnách, které jsou schopny zpracovávat uhlí a vyrábět teplo a elektrickou energii. My to v současné době ani nevíme a v současné době si nejsme ani úplně jisti, jaká by byla finální cena, protože ceny na spuštění nebo upgrade nebo opravu nebo modernizaci jsou trošku ve hvězdách, protože je nikdo neposkládal na stůl, a bylo by velmi zajímavé vidět, kdyby Ministerstvo průmyslu a obchodu předložilo celkovou sumu, celkovou bilanci, kterou je potřeba do tohoto systému vložit, jakým způsobem by byly vůbec schopny kapacity firem dodávajících tuto technologii, opravující toto zařízení, víceméně obsloužit jednotlivé provozy tak, aby byly schopny elektrickou energii a teplo dodávat do jednotlivých domácností. Pochopitelně čím větší město, tím větší problém, protože diverzifikace na jednotlivé další zdroje úplně neexistuje, a jak víte, především panelové domy jsou napojeny převážně na centrální vytápění teplem. A znova opakuji, i firmy ve velkém využívají energetické teplo k provozování svých provozů.

Takže já si dovolím ještě jednou navrhнуть bod, který se jmenuje Problémy v teplárenství a jeho dopady na koncové uživatele, a dovoluji si navrhнуть buď dnes jako první bod, a pokud by toto nebylo přijato, jako první bod pro čtvrtiční jednání. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče, oba návrhy jsem si poznamenal. Než vystoupí pan poslanec Miloslav Janulík, eviduji přihlášku s přednostním právem pana předsedy Výborného. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo, pane ministře, kolegyně, kolegové, já se omlouvám panu kolegu Janulíkovi, ale zdržím ho asi tak o jednu nebo dvě minuty. Nějak se nám to tady rozpovídal – ne že by to nebyly zajímavé příspěvky k programu 41. schůze, ale přece jenom o programu už tady vedeme rozpravu bezmála čtyři hodiny a myslím, že by mělo být odhlasováno procedurálně, že v rozpravě o programu budeme pokračovat i po 19. hodině a že v programu 41. schůze, který bude v nějakém časovém limitu také schválen, budeme dnes pokračovat po 19., 21. i případně 24. hodině, a to budeme jednat

i hlasovat tak, jak ukládá jednací řád, včetně projednávaných návrhů zákonů. Děkuji. Poprosím, aby neprodleně bylo hlasováno, jak procedura dává.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Jedná se o procedurální návrh.

Než přijdou kolegyně a kolegové do sálu, nejprve přečtu omluvu. Dnes se omlouvá pan poslanec Vladimír Balaš od 16 do 18.30 z pracovních důvodů.

Vzhledem k tomu, že padl procedurální návrh, je možné podávat pouze protinávrhy. (K poslanci Vondráčkovi:) Tedy poprosím vás, abyste podal protinávrh.

Mezitím, ještě dovolíte, já vás nejprve všechny odhlásím a požádám, abyste se opětovně přihlásili svými kartami.

Prosím, pane poslanče, abyste načetl protinávrh.

Poslanec Radek Vondráček: Dobrý den, dobrý večer. Já si myslím, že situace není až tak kritická, já bych ještě zkusil protinávrhem, že bychom jednali po 19., a nikoli po 21. hodině a že bychom to třeba tady zvládli do těch devíti. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo další protinávrh?

Jestli tomu tak není, v tom případě dám nejprve hlasovat o protinávrhu pana poslance Vondráčka, abychom jednali i hlasovali procedurálně i meritorně po 19. hodině.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 2, přihlášeno je 169 poslankyň a poslanců, pro návrh 75, proti 6, s tímto návrhem nebyl vysoven souhlas.

Budeme tedy hlasovat o původním návrhu pana předsedy Výborného, abychom jednali i hlasovali po 19., 21. i 24. hodině, procedurálně i meritorně.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 3, přihlášeno je 171 poslankyň a poslanců, pro návrh 110, proti 54.

S tímto návrhem byl vysoven souhlas a prodloužili jsme dnešní jednání i po 24. hodině.

A nyní tedy požádám, aby se ujal slova pan poslanec Miloslav Janulík a řekl své návrhy na úpravu jednání. Připraví se paní poslankyně Margita Balaštíková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já mám návrh...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, kolegyně a kolegové, poprosím vás o ztištění v pravé i levé části sálu. Vy, kteří diskutujete, poprosím, jděte diskutovat do předsálí, v pravé i levé části sálu, abych dobré rozuměl, jaký návrh zazní. Prosím.

Poslanec Miloslav Janulík: Ten návrh bude poměrně prostý. Bude to návrh, aby byl vyřazen bod 73, sněmovní tisk číslo 165, to je senátní návrh zákona o pobytu cizinců. Jednoduše z prostých důvodů, on totiž tento zákon platí něco přes rok a za ten něco přes rok se ukázalo, že vnesl pořádek tam, kde pořádek nebyl. A samozřejmě otázka zní, proč měnit něco, co funguje? Cui prodest? Cui bono? Proč? Proč to někomu tak vadí? Proč najednou je potřeba

změnit něco, co se ukázalo jako funkční? Vnesl se pořádek. Nám, zdravotnickým zařízením, konečně za péči cizinců – hlavně hovořím o cizincích, kteří jsou pojištěni ne ze zákona, ale jsou mimo EU, a kteří se na nás obrací a budou asi obracet čím dál víc – tak konečně nám za tu péči někdo platí, zdravotnickým zařízením nevznikají dluhy, které jsme nakonec museli zasanovat my všichni, buď z našeho zdravotního pojištění, nebo z našich daní, protože jiné peníze tady v podstatě k tomuto účelu nikde nebyly. A proto navrhoji, aby, pokud vůbec se má něco měnit a nějak cizelovat, tak by to mělo být po nějaké širší diskusi, čili ne tady tou horkou jehlou.

Já bych navrhoval, aby tento bod byl vyřazen, aby se opravdu na půdě zdravotního výboru a příslušných výborů, respektive v odborné veřejnosti, aby k tomu byly přizvány všechny zdravotní pojišťovny a dotčené pojišťovny, aby se udělal nějaký kulatý stůl, tam jsme si věci vydiskutovali tak, abych já tady potom nemusel v prvném, druhém čtení vytahovat argumentaci, která by zhusta nebyla mnohým po chuti, protože mám argumentaci nebo mám argumenty k tomu, abych poukázal na některé nepríliš lichotivé jevy zrovna s tímto spojené. Někomu to sloužilo a už to sloužit přestalo před tím zhruba rokem a něco a on se snaží teď, ten nebo ti doryční, kterým jsme šlápli na kuří oko, se snaží ten stav zvrátit zpátky.

Jednoduše ti, kdo sedí ve správní radě VZP – mnozí jsou v dvojjediné situaci toho času, to jenom upozorňuji, že časem, jestli na to dojde, tak se časem zmíním a vysvětlím kolegům, v jaké obtížné dvojjediné situaci se nachází – všichni jsme slyšeli, jakým způsobem obhospodařuje toto pojištění pojišťovna VZP. Samozřejmě, argumenty o jejím monopolu a podobném a o Evropské unii jsou liché, všechny byly už vyvráceny, ale tady se lze jak na běžícím pásu, takže už ani pravda nezaznívá, čili to je samozřejmě nesmyslné, ale zajímavé, že někomu takzvaný duopol, třeba Kooperativy a Generali na pojištění odpovědnosti v zaměstnání tady léta letoucí někomu nevadí, někomu z vás. To je zajímavé. Jo, všichni si na to zvykli, ani to není předmětem napadání, ani ÚOHS se k tomu nemusel vyjadřovat, tak jako k tomuto se vyjadřoval ÚOHS, a samozřejmě mám jeho podpůrné stanovisko. Argumentů a podpůrných stanovisek mám opravdu kila.

Takže jestli někdo chce, aby tady zazněly věci, které nebudou příliš po chuti, tak jen s chutí do toho. Já tedy jen upozorňuji, že už to je nápadné, že teď, v této době, kdy jsme vzali zdravotnictví – jak všichni víme – 14 miliard, teď chceme ještě trošičku přimrzačit VZP, aby se ty peníze, které jsou dneska samozřejmě přísně dozorovány, je na ně dohlíženo a případné zisky budou převáděny na matku čili na VZP jako takovou, což je dominantní zdravotní pojišťovna u nás, tak teď by zase byla chut' to přehrát na nějakou Slavii a Maximu, to jsou ty pro mě nechvalně známé pojišťovny, já s nimi mám svoji osobní zkušenosť jako poskytovatel zdravotní péče a lékař. Můžu se s vámi potom, bude-li někdo chtít, nebo bude-li to někdo tláčit do prvního, druhého čtení, tak se tady o ty zkušenosť samozřejmě rád a ochotně podělím, a nejenom tedy o tyto, ale o mnohé jiné. A myslím, že bude slepcí zrak přecházet, až tady přečtu některou mailovou korespondenci, a lehce si z toho dovídám, kdo a proč a jak má zájem na tom, aby zrovna teď v této době, kdy máme... myslím si, že tato republika má opravdu jiné starosti, už jsme do toho zasáhli, takže jsme všechny Ukrajince dali na pojišťovnu VZP. Ty lhůty postupně vyprchávají, naštěstí se nepotvrdily černé scénáře, že nám vyčerpají zdravotní pojištění, i když někteří už čerpají velmi zdatně. Tak teď v této době do systému ještě tímto způsobem sypat písek považuju za velmi nevhodné a nerozumné.

A proto bych se klonil k tomu, pokud by vůbec k tomu mělo dojít, aby to bylo opravdu ne tímto řekl bych kvazipartyzánským způsobem, kdy ze Senátu, a samozřejmě ono to má... Ten návrh je starý, ten je řekl bych ještě předválečný, když budeme používat terminologii jako naši otcové, že to bylo ještě před válkou. Samozřejmě myslím válku na Ukrajině. To je předválečný návrh, který vznikal ve zcela jiné a úplně jiné době, čili ten by musel doznavat tak zásadních změn, že je vlastně nepoužitelný, celé by to muselo být znovu. Proto doporučuji to po široké diskusi, po širokém konsenzu celé když už vůbec nějak přepracovat.

Ale jestli jste si povšimli, tak z té lhůty už uplynulo myslím že skoro čtvrtina. Myslím tu lhůtu, po kterou to pojištění obhospodařuje VZP, a my jsme ji tam stanovili po nějaké zralé

úvaze a dohodě s paní kolegyní Adámkovou na pět let, a z té už 25 % neboli čtvrtina uplynula. Takže řekl bych, když se tady budete ještě chvilku dohadovat, ona uplyne za chvíliku celá a bude to porod mrtvého dítěte, jak říkáme my porodníci. Takže tam v podstatě to z mého pohledu naprosto nemá žádnou logiku, ani motivaci, ani konsenzus.

Jenom bych řekl, že my jsme vlastně nastavili řád do té oblasti smluvního zdravotního pojištění cizinců, zajistili jsme místní, časovou dostupnost zdravotní péče pro smluvní pojištěnce, eliminovali jsme dluhy, ty byly – já nevím, jestli jste si všimli těch čísel, ale Ministerstvo financí to vyčíslilo, ty dluhy byly v rádech stamilionů. Přineslo to samozřejmě aspekt veřejné ochrany zdraví ve formě zajištění bezproblémové úhrady, například očkování proti covidu-19. To jste si ani nepovídali, že zrovna ta tak dehonestovaná VZP do toho vnesla pořádek, a vlastně tím pádem ochraňuje většinovou populaci, ale to už se bere jako že samo sebou.

Testování a zabránění šíření mezi cizinci, a je to samozřejmě sekundární efekt, tím pádem podpory veřejného rozpočtu, protože všichni víme, že takovýto cizinec, když se octne v ohrožení zdraví nebo života, tak se octne ve zdravotnickém zařízení a to zdravotnické zařízení pak nese to břemeno finanční. A když to tedy neunesete to zařízení, tak jeho zřizovatel, v případě fakultek ministerstvo, v případě krajských nemocnic kraje a tak dále a tak dále. Ovšem v případě bych řekl těch jednomužných poskytovatelů, nestátních zdravotnických zařízení podle zákona č. 160, to prostě nese sám na bedrech ten lékař. A byl jsem z těch, kteří to léta letoucí nesl, a věřte, že mě to velmi iritovalo, takže bych nerad, kdyby se ten stav měl vrátit zpátky, jak by si mnozí přáli, jo?

Současně to, co funguje, nezatěžuje veřejný rozpočet rozšiřováním o další skupiny cizinců z třetích zemí. Tady padají šílené návrhy, že se do toho zahrnou děti a já nevím, ještě rodinní příbuzní a tak dále. To by zruinovalo jakýkoliv rozpočet. To jsou prostě takové ty bezbřehé výkřiky. A samozřejmě, co by nám to doneslo? No zdravotní turistiku! No, to jsme tady zažívali, samozřejmě zase by to někdo rád vrátil zpátky, ale ta turistika, podstata té turistiky je samozřejmě úplně jiná. Protože když jste poskytovatel a někdo přijde s chronickou... nebo vy víte dobré, že tu chorobu nebo ten nešvar, který si přináší, má léta letoucí a ve své domovské zemi ho neřeší, protože bud' to tam řešit nejde, anebo je to tak finančně náročné pro něho osobně, protože tam ta péče na naší úrovni není ani není tak finančně zajištěná, takže si ho přijede za toto kvazipojištění, které mu tady poskytovalo nějaké Quantum nebo Slavia, nebo Maxima nebo Slavia, tak si ho přijde sem vyřešit. A my ho vyřešíme, naši lékaři, a pak se vystavuje faktura a s tou fakturou se dá udělat tak ohníček na dvoře nemocnice, protože tu fakturu nezaplatí bud' vůbec nikdo, nebo zaplatí v nějaké naprostě směšné výši, protože tam někde vzadu je napsáno petitem, že neplatí pro tyto případy a tak dál. Takže to je samozřejmě běžná praxe, nebo respektive byla to běžná praxe do doby, než jsme do toho zavedli ten elementární pořádek.

Jenom dodávám, že dle platných evropských směrnic musí členský stát zajistit vyloučeným skupinám z veřejného zdravotního pojištění adekvátní náhradu, a tohle je skupina, evidentně ti cizinci z třetích zemí, vyloučená ze zdravotního pojištění. Smluvní zdravotní pojištění je tedy státem regulované pojištění, není to bezbřehý trh, kdy stát stanovuje podmínky pro jeho provozování. U veřejného zdravotního pojištění je mimo jiné nutná síť smluvních zdravotnických zařízení, která garanteje místní a časově dostupnou péči a je zárukou přístupu pojištěnce k zdravotní péči. Ale má-li být smluvní zdravotní pojištění cizinců náhradou veřejného zdravotního pojištění pro cizince z třetích zemí bez zaměstnání a trvalého pobytu, je tedy nezbytně nutné, aby i zde existovala kritéria na tuto síť, aby byla vyžadována ze strany kompetentních orgánů. A to, přátelé, nebylo. To se tak prostě nedělo. A teď říkám, my jsme v tom udělali pořádek, a proč to tedy někomu vadí? Současná zákonná úprava smluvního zdravotního pojištění cizinců byla nedostatečná, tehdejší tedy, bavím se o roce 2021, a zejména co se týkalo zajištění zdravotní péče, zániku pojištění, výše pojistného a tak dál, protože tam nebyla stanovená vůbec kritéria, oni prostě pojišťovali za naprostě fiktivní, směšné částky, a ještě si 80 % z toho pojištění brali jako odměnu ti pojišťováci, takže na faktické plnění

nezbývalo v podstatě nic. Bylo to jenom takové nafouknuté nic, jak by řekl d'ábel v Hrátkách s čertem, a všichni se tvářili, že to je tedy přesně ono, že to má být jenom jako formálně udělané, udělané pro to, aby ti lidi tady mohli získat statut pobytu, že tedy se prokázou nějakým pojištěním, byť je to jenom cár papíru, ano? A to, že my, na druhém konci toho špagátu nám nezůstávalo v rukách vůbec nic nebo naopak jenom ta práce a ta péče, tak to bylo každému tady jedno, zejména tady v Praze, že ano? Protože prostě to tak tady fungovalo léta.

To samozřejmě byla živná půda pro snahu lidskoprávních aktivistů, kteří poukazovali na to, že advokáti specializovaní na cizinecké právo vymáhali po nás třeba tu péči, ano, aby se tady mohli začleňovat ti cizinci, vznikaly tam prostě zajímavé věci a teď bychom si to... Já jenom upozorňuji na to, že to chce někdo vracet zpátky. Ale vůbec, vůbec nevidím tu motivaci, nebo respektive vidím, ale já tady, bude-li to nutné, se samozřejmě o tom zmíním, ano?

No, já bych jenom dodal, že pojíšťovna PVZP je dcerou VZP a neodvádí dividendy nikam do zahraničí, ty peníze zůstávají tady. Zůstávají nám ve veřejném zdravotním pojištění, ty zisky případné, ano? To je ten zásadní rozdíl. Takže jestli tady to komu vadí – a tady jenom znova podotýkám kolegům, kteří sedí ve správní radě VZP a svým jednáním tady by poškodili ekonomické zájmy VZP, tak by to byla velmi zajímavá úvaha, jak by tedy se zhostili své zodpovědnosti. A já tedy už k tomu i stanovisko nějaké mám, zatím si ho nechám pro sebe, ale není to tedy moc radostné, takže já bych byl velmi opatrny v tomto smyslu a doporučuji všem opravdu zvážit s chladnou hlavou: stáhněte ten bod, prosím vás, pojďme se o tom bavit, udělejme k tomu nějaký kulatý stůl, přizveme všechny zúčastněné. Pobavme se o tom, ale myslím si, že opravdu teď máme, teď má tento stát a i naši lidé, my, občané, a my zejména bychom – my tady ty občany zastupujeme – bychom měli vnímat, že mají jiné starosti. Tohle není to hlavní, co nás teď pálí a nad čím bychom tady měli trávit hodiny a hodiny, ano? To já si myslím, že to je někde jinde, a to si pojďte poslechnout ven mezi lidí. Já to poslouchám v ordinaci, když nesedím tady, tak sedím tam a slyším, co lidi říkají a jaké začínají řešit starosti. A najednou, protože dělám obor, který dělám, najednou lidi začínají odkládat těhotenství, začínají odkládat rodičovství. To je to, co jsme chtěli? No, vždyť lidi prostě nebudou chtít mít děti do takové... když je sama vláda děší a říká: Jé, všechno je špatně, ještě to bude horší, no tak to prostě řeže strom, na kterém všichni sedíme...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, omlouvám se, že vám do toho vstupuji, ale mluvte k bodu, prosím. Mluvíte o vyřazení senátního návrhu zákona o pobytu cizinců.

Poslanec Miloslav Janulík: Takže já znova tedy prosím o to, aby tento bod 73, sněmovní tisk 165, byl vyřazen z pořadu této schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Jako další vystoupí paní poslankyně Margita Balaštíková a připraví se paní poslankyně Zuzana Ožanová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Margita Balaštíková: Ještě jednou dobrý den, kolegyně a kolegové. Já zde mám opět žádost na zařazení nového bodu na program s názvem Pomoc obcím a městům s nedobytnou pohledávkou u Sberbank. Vláda se rozhodla uplatnit sektorovou daň nejen na energetické společnosti, ale i na banky se zdůvodněním, že banky vydělávají na inflaci, protože centrální banka kvůli inflaci zvedla svoje sazby a vyplácí tak bankám vyšší úroky z jejich vkladů.

Škoda že naše vláda neumí s nikým nic vyjednat. Mohla si dávno vyjednat nižší ceny energií s největšími výrobci, jako to udělali jiní a mohla si i s bankami vyjednat přísun financí do žádoucích a výhodných investic. A přesto nám tu jedna příležitost zbývá, což je: kraje, města

a obce mají zamrzlých 7,7 miliardy korun ve Sberbank, kterou prakticky zlikvidovala invaze Ruska na Ukrajinu. Teď probíhá likvidace a nad uvedenými vklady se vznášejí otazníky. Budou se rozprodávat aktiva Sberbank a z výtěžku se budou uspokojovat věřitelé. Bohužel kraje, města a obce jsou až poslední v řadě, a dostanou tedy jen to, co na ně zbyde. Kdyby aktiva Sberbank, tedy úvěry, které tato banka poskytla, rychle odkoupily největší banky v České republice za nominální hodnotu, mohly by obce dostat všechny své peníze zpátky a nikdo by nic neztratil. Banky by si koupily kvalitní úvěrové portfolio, Sberbank by vyplatila všechny své závazky a tiše by ukončila svou likvidaci v České republice.

Připomeňme, že Sberbank byla kvalitní bankou, a že vklady u ní byly tedy dobrou investicí. Kraje, města a obce neudělaly žádnou chybu, a přesto si teď musí půjčovat za vysoký úrok a zastavovat některé akce a investice a čelit nemalým ztrátám. Mohla by jim naše vláda proto vyjednat řešení? Já se domnívám, že ano, a z tohoto důvodu žádám o zařazení nového bodu, ke kterému by měla proběhnout diskuse na plénu Sněmovny, a tento bod žádám zařadit za nově předřazené body. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pardon, abych tomu rozuměl, tomu návrhu. Na kdy ho chcete zařadit? (Poslankyně Balaštíková: Na dnešní den.) Na dnešní den, dobré. A v pořadí? (Poslankyně Balaštíková: V pořadí první.) Dnes jako první bod. Děkuji vám.

Jako další je přihlášena k pořadu schůze paní poslankyně Zuzana Ožanová a připraví se pan poslanec Josef Kott. Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegové, kolegyně, já jsem ráda, že zrovna v této chvíli vyšla služba na pana ministra dopravy, poněvadž jeho se týká můj bod. Název bodu je Zpráva ministra dopravy k průjezdnosti železničního koridoru u Poříčan a návrh na zařazení, prosím vás, ne dnes, ale zítra ráno jako první bod, protože domnívám se, že nás to bude zajímat, nejen nás, ale i občany.

Já sama včera, když jsem jela, vlak měl zpoždění jenom minimálních pět minut, nicméně potom z 3.25 hodin jsem jela 6.25 hodin, to znamená dvojnásobek času, a domnívám se, že tak nejsem jenom já. Chápu, že došlo k situaci, kdy u Poříčan vykolejila lokomotiva, nebezpečný materiál se převážel, nicméně došlo k zastavení celého koridoru. Má to vliv na osobní dopravu, kdy lidé musí jezdit do práce, má to vliv i na železniční dopravce, kteří nyní nemůžou po hlavním tahu přepravovat své zboží. A překvapivým bylo, když jsem včera v tom vlaku... vysvětlování personálu, že tam, kde jedeme, je odklon, je díky opravám jenom jedna průjezdná kolej pro oba směry jízdy.

V současnosti, protože používám železniční dopravu velmi často – je to pro mě, přiznám se, pohodlnější než jezdit do Prahy autem, protože přece jenom přes těch 300 kilometrů to je pohodlnější, ten vlak, ve kterém se dá pracovat – těch oprav je hodně a jsou naráz. Já už jsem běžně zvyklá počítat s tím, že mám třicetiminutové zpoždění, už to kalkuluji do svých programů, když je menší, tak jsem ráda. Nicméně opravy jsou důležité, chystáme se taky na rychlostní železnice. Nicméně když probíhají naráz na více úsecích a potom dojde k takové situaci, tak je samozřejmě těžké zajistit obslužnost.

Já už bych skončila, protože to, že je to složité na železnici, všichni víme. I proto navrhoji, aby tento bod byl zítra, protože dle zpráv, které jsou v tisku, by možná už mohl být koridor průjezdný, a pan ministr se jistě rád k tomu vyjádří, protože předpokládám, že to řeší. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Nyní rádně přihlášený pan poslanec Josef Kott. Prosím.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já si dovolím navrhnout vyřazení bodu 6, číslo sněmovního dokumentu 177, z pořadu 41. schůze, a odůvodnění je zcela jednoduché: jak je vidět na tom, že tento bod je složitý, není ještě zcela dopracovaný, tak se domnívám, že jsme připraveni ještě přesvědčit Ministerstvo financí o tom, aby přepracovalo společně s námi pozměňovací návrhy, které by potom vyhovovaly oběma stranám. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Navrhujete tedy bod 6 vyřadit bod o evidenci tržeb. Děkuji.

Tím jsme vyčerpali všechny přihlášky k pořadu schůze. Zagonguji a přivolám kolegyně a kolegy z předsálí. Přečtu omluvy a dám hlasovat o jednotlivých návrzích.

Dnes z pořadu schůze se omlouvá pan Ondřej Kolář od 19 do 9 ráno z pracovních důvodů, dále se omlouvá pan poslanec Julius Špičák na celý jednací den ze zdravotních důvodů, další se omlouvá pan poslanec Vladimír Balaš od 18.30 do 9 hodin z pracovních důvodů a dále se omlouvá pan poslanec Vít Rakušan od 19 do 9 hodin ráno z pracovních důvodů.

Eviduji žádost o vaše odhlášení, já vás tady všechny odhlásím a požádám o opětovné přihlášení.

Pan poslanec Julius Špičák upravuje svoji omluvu dnes od 19 do 9 hodin ráno.

Nejprve bychom dali hlasovat o návrzích, na kterých se shodlo grémium a které zde byly přečteny. Ptám se, zda je nutné návrhy z grémia čist znova, anebo ne? Takže eviduji. Takže eviduji žádost, abych přečetl návrhy z grémia opět. Tedy návrhy z grémia zní: Vyřadíme z návrhu pořadu body 2 a 114, je to sněmovní tisk 96, ochrana veřejného zdraví, druhé a třetí čtení. Dále zařadíme do návrhu pořadu nové body, a to je sněmovní tisk 291, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, druhé a třetí čtení, a to do bloku Zákony – druhé čtení, respektive Zákony – třetí čtení; dále sněmovní tisk 301, je to vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, druhé a třetí čtení, a to do bloku Zákony – druhé čtení, respektive Zákony – třetí čtení; dále sněmovní tisk 315, vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2023, první čtení, a projednávat jej ve středu 26. října.

Dále projednávat ve středu 12. října sněmovní tisk 30, důchodové pojištění, druhé čtení, jako první bod, a dále sněmovní tisk 291, poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, druhé čtení, jako druhý bod.

Dále na pátek 14. října zahájit projednávání bodů z bloku Zákony ve třetím čtení v pořadí: bod 100, sněmovní tisk 160, nízkoemisní vozidla; bod 102, sněmovní tisk 31, autorský zákon; bod 104, sněmovní tisk 139, digitální nástroje; bod 106, sněmovní tisk 175, mezinárodní justiční spolupráce; bod 107, sněmovní tisk 199, užívání bytů; bod 109, sněmovní tisk 207, civilní letectví; bod 111, sněmovní tisk 216, podmínky pro provoz vozidel na pozemních komunikacích; dále bod 112, sněmovní tisk 256, sankční zákon;; dále pokračovat bodem 32, sněmovní tisk 313, energetický zákon, první čtení, podle § 90 odst. 2. Poté případně projednávat body dle návrhu pořadu schůze.

To jsou návrhy z grémia, které jsem opět přečetl. Vidím, že jste všichni v sále.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh z grémia? At' zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování s pořadovým číslem 4, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro návrh 166, proti nikdo. S návrhem grémia byl vysloven souhlas.

A nyní budeme postupovat podle načtených bodů. První jsou to body za pana předsedy Jakoba.

Nejprve bod číslo 6, sněmovní tisk 17, zákon o evidenci tržeb, dnes jako první bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 5, přihlášeno je 169 poslankyň a poslanců, pro návrh 107, proti 62. S návrhem byl vysloven souhlas.

Jako další bod 73, sněmovní tisk 165, senátní návrh o zákona o pobytu cizinců na středu jako třetí bod, středa 12. 10. jako třetí bod.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 6, přihlášeno je 169 poslankyň a poslanců, pro 91, proti 75. S návrhem byl vysloven souhlas.

Jako další je bod 31, sněmovní tisk 312, zákon o sdružování v politických stranách, na den 14. 10. jako čtvrtý bod.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 7, přihlášeno je 169 poslankyň a poslanců, pro návrh 89, proti 75. S návrhem byl vysloven souhlas.

Dále je to bod 13, sněmovní tisk 287, právo na digitální služby, návrh digitální služby na 12. 10. jako pátý bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 8, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 93, proti 72. S návrhem byl vysloven souhlas.

Dále bod číslo 12, sněmovní tisk 285, vládní návrh zákona o některých opatřeních proti šíření teroristického obsahu online, 12. 10. jako šestý bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 9, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 92, proti 16. S návrhem byl vysloven souhlas.

Dále bod 21, sněmovní tisk 289, zákon o pedagogických pracovnících, na 12. 10. jako sedmý bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování s pořadovým číslem 10, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro návrh 169, proti 1. S návrhem byl vysloven souhlas.

Dále bod 17, sněmovní tisk 263, zákon o České televizi a Českém rozhlasu, na čtvrtek 13. 10. jako první bod po písemných interpelacích.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 11, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro návrh 93, proti 74. S tímto návrhem byl také vysloven souhlas.

Dále pan předseda Tomio Okamura chce zařadit nový bod s názvem Strmý nárůst nelegálních migrantů do České republiky jako první bod dnes.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? At' zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 12, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 76, proti 61. Tento návrh byl zamítnut.

Dále pan předseda Radim Fiala chce zařadit nový bod Kvůli energetické krizi a nečinnosti vlády hrozí krachy firem.

Nejprve dám hlasovat o zařazení tohoto nového bodu. Kdo je pro, at' zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 13, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 77, proti 71. Návrh byl zamítnut, nebudeme tedy hlasovat o jeho pevném zařazení.

Paní předsedkyně Schillerová zde má nový bod, a to je Růst inflace a dopady na domácnosti a firmy.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? At' zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování s pořadovým číslem 14, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 77, proti 30. Ani tento bod nebyl zařazen na program, nebudeme hlasovat o pevném zařazení.

Paní poslankyně Dostálová chce zařadit nový bod s názvem Řešení bytové krize.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? At' zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování s pořadovým číslem 15, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 77, proti 21. Tento bod nebyl schválen.

Dále paní poslankyně Dostálová – bod 55, sněmovní tisk 41, živnostenský zákon, chce zařadit jako druhý bod dnes.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? At' zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 16, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 76, proti 58. S tímto návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále pan poslanec Radek Vondráček chce zařadit nový bod, a to Informace vlády k otázkám národní bezpečnosti.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu? At' zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 17, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 75, proti 35. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále je zde návrh, který má pan poslanec Kukla, je to zařazení nového bodu Drahé energie a jejich řešení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Kdo je proti?

Hlasování s pořadovým číslem 18, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro návrh 76, proti 35. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále také pan poslanec Kukla, zařazení nového bodu s názvem Sberbank.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? At' zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování s pořadovým číslem 19, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro návrh 75, proti 38. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále paní poslankyně Dražilová chce zařadit nový bod Informace k postupu prací na zákoně o dlouhodobé péči.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 20, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 74, proti 22. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále pan poslanec Jiří Kobza chce zařadit nový bod Pomoc Pákistánu postiženému záplavami.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu na program? Ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 21, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro návrh 74, proti 16. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Další návrh je také od pana poslance Kobzy, je to návrh nového bodu Agrese Ázerbájdžánu proti Arménské republice.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 22, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 20, proti 27. S tímto návrhem nebyl vysloven souhlas.

Jako další je pan poslanec Aleš Juchelka, který chce zařadit nový bod, a to Aktuální situace na přetížených úřadech práce.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 23, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro návrh 74, proti 29. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále pan poslanec Juchelka navrhuje bod číslo 80, sněmovní tisk 234, o státní sociální podpoře, jako první bod dnešního jednání pevně zařadit.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 24, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro návrh 75, proti 46. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále pan poslanec Lubomír Brož, bod 62, sněmovní tisk 108, novela zákona o majetku, chce zařadit jako třetí bod v bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 25, přihlášeno je 171 poslankyň a poslanců, pro 76, proti 25. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále pan poslanec David Štolpa chce zařadit nový bod Proč vláda Petra Fialy nepomáhá firmám s vysokými cenami energií.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 26, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro návrh 77, proti 34. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále pan poslanec Hubert Lang chce zařadit nový bod s názvem Reforma cizinecké policie, opětovné zřízení cizinecké policie jako útvaru s celorepublikovou působností, to vše v souvislosti s nárůstem nelegální migrace v České republice.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 27, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro 74, proti 29. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Další návrh má paní poslankyně Helena Válková, číslo bodu 88, sněmovní tisk 262, zákon o ochránci práv dítěte, chce ho zařadit na pátek 14. 10. za již pevně zařazené body.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 28, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro návrh 81, proti 13. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Další návrh přednesl pan poslanec Richard Brabec. Je to bod 69, sněmovní tisk 154, novela zákona o podmínkách obchodování s emisními povolenkami. Zde budeme hlasovat variantně, nejprve jako první bod dnešního jednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 29, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro návrh 78, proti 51. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Anebo tento bod zařadit variantně jako druhý bod po již pevně zařazených bodech dnes.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování s pořadovým číslem 30, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro návrh 78, proti 27. Ani s tímto návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále pan poslanec Jiří Mašek chce zařadit nový bod a to je Nelegální migrace, informace ministra vnitra o ostraze hranice se Slovenskou republikou v souvislosti s nelegální migrací po 28. 10. 2022 a chce ho zařadit jako třetí bod po pevně zařazených bodech na pátek.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 31, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro návrh 80, proti 36. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále paní poslankyně Jana Hanzlíková chce zařadit nový bod na program schůze Kritická situace na odděleních sociálně-právní ochrany dětí.

Zahajuji a ptám se, kdo je pro zařazení nového bodu na program? Ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 32, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro návrh 78, proti 33. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále paní poslankyně Věra Adámková chce bod 71, sněmovní tisk 162, transplantační zákon, zařadit jako první bod ve čtvrtek 14. 10.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 33, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro návrh 78 proti 23. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Další návrh přednesla paní poslankyně Berenika Peštová. Je to nový bod Vystoupení pana ministra Síkely na sněmu Svazu průmyslu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 34, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro 74, proti 55. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále paní poslankyně Margita Balaštíková chce zařadit nový bod Přehodnocení některých nově navržených opatření ze strany EU v zemědělství.

Zahajuji a ptám se, kdo je pro zařazení nového bodu na program? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 35, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro návrh 78, proti 47. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová chce zařadit nový bod na jednání, a to Platů policistů a hasičů.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení nového bodu na program? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 36, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro návrh 74, proti 16. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Nyní zde máme pět návrhů od pana poslance Marka Nováka.

První je bod 83, sněmovní tisk 246, zákon o ochraně zdraví, dnes jako první bod po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 37, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro návrh 79, proti 48. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále chce bod 86, sněmovní tisk 257, zákon o regulaci reklamy, zařadit dnes jako druhý bod po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 38, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro návrh 77, proti 45. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Jako další návrh pan poslanec má, aby bod 85, sněmovní tisk 250, zákon o právech osob se zdravotním postižením, byl zařazen jako první za pevně zařazené body.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 39, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro návrh 78, proti 31. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále bod 61, sněmovní tisk 66, občanský zákoník, pan poslanec Novák chce zařadit jako první za pevně zařazené body.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 40, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro návrh 77, proti 49. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

A jako poslední návrh od pana poslance Nováka je bod 92, sněmovní tisk 273, zákon o platebním styku, zařadit jako první za pevně zařazené.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 41, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro návrh 78, proti 52. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Potom je zde návrh pana poslance Patrika Nachera, bod 56, sněmovní tisk 48, změna občanského a soudního rádu. Budeme hlasovat variantně. Nejprve ho pan poslanec chce zařadit jako první bod dnešního jednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 42, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro návrh 79, proti 54. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

A variantně o tomto bodu budeme hlasovat, o jeho zařazení jako první bod na jednání v pátek.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 43, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro 76, proti 63. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále paní poslankyně Lenka Knechtová chce zařadit nový bod s názvem Podfinancování škol v rozpočtu pro rok 2022 a 2023.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení nového bodu na program schůze? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 44, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro 79, proti 30. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále návrh paní poslankyně Jany Pastuchové, zařazení nového bodu Informace k dolu Turów.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program schůze? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 45, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro 77, proti 44. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále návrh pana poslance Romana Kubíčka na zařazení nového bodu Problémy v teplárenství a jeho dopady na koncové uživatele – variantně, chce ho zařadit dnes jako první bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování 46, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro návrh 77, proti 33. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

A dále tento bod zařadit jako první ve čtvrtek 13. 10.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování s pořadovým číslem 47, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro 78, proti 26. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Máme poslední čtyři návrhy.

Nejprve pan poslanec Miroslav Janulík chce bod číslo 73, sněmovní tisk 165, je to senátní návrh zákona o pobytu cizinců, vyřadit z jednání této schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro vyřazení tohoto bodu? At' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je pro tento návrh?

Hlasování s pořadovým číslem 48, přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 77, proti 74. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále paní poslankyně Margit Balaštíková chce zařadit nový bod, a to je Pomoc obcím a městům s nedobytnou pohledávkou.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh na zařazení nového bodu? At' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 49, přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 80, proti 30. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále paní poslankyně Zuzana Ožanová chce zařadit nový bod, a to je Zpráva ministra dopravy k průjezdnosti železničního koridoru u Poříčan.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení nového bodu na program schůze? At' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 50, přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 76, proti 48. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

A jako poslední je návrh pana poslance Josefa Kotta k bodu číslo 6, sněmovní tisk 177, týká se EET. Pan poslanec navrhoje tento bod vyřadit z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro vyřazení tohoto bodu? At' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 51, přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro návrh 60, proti 96. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

A nyní tedy budeme hlasovat o celém pořadu schůze včetně schválených a upravených změn.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro pořad schůze? At' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování s pořadovým číslem 52, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro návrh 146, proti 19. S návrhem pořadu schůze byl vysloven souhlas.

A my budeme postupovat tak, jak byly schváleny jednotlivé body. Já vám děkuji a předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Přeji vám hezký večer. Budeme pokračovat podle schváleného programu, a sice bodem

6.

Vládní návrh zákona, kterým se zrušuje zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a mění a zrušují další související právní předpisy /sněmovní tisk 177/ – druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede pan ministr dopravy Kupka. Prosím, pane ministře, ujměte se slova, a vás poprosím všechny o klid, případně abyste přenesli své diskuse mimo sál. Děkuji pěkně. Pane ministře, počkejte, než se kolegové utiší. Ještě jednou

poprosím, aby ti, co nechtějí být součástí diskuse o EET, opustili sál. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, dovolím si velmi stručně představit v rámci druhého čtení návrh zákona, kterým se zrušuje zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb. Chceme tím definitivně ukončit éru, kdy se na každého podnikatele a živnostníka pohlíželo jako na a priori nepočitivého. Chceme naopak, aby Česká republika vůči všem, kteří podnikají, vůči všem, kteří se snaží počítivě svoje řemeslo realizovat, at' už jsou živnostníci, nebo podnikatelé, aby jim stát pomáhal a nezatěžoval je zbytečnou byrokracií.

Chceme, aby v tomto směru dal stát jasnou zprávu všem, kteří jsou aktivními občany a v tomto směru realizují svoje schopnosti a svoje aktivity, že je jim ku pomoci nikoliv proto, aby je pronásledoval a aby je nutil do byrokracie, která je nadbytečná. (Silný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Já vás přeruší, protože hluk v sále neustal, přestože je nás tady pět a půl. Tak vás všechny, kdo jste tu zůstali, přesto poprosím, abyste se pokud možno utišili, případně přenesli svoje diskuse mimo sál.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Byli jsme bohužel svědky toho, kdy kvůli korunovým položkám stát šikanoval podnikatele, šikanoval obchodníky, šikanoval ty, kteří se snažili léta a léta počítivě podnikat. Chceme tím zároveň dát jasné najevo, že Česká republika si bude vážit práce těch, kteří v tuto chvíli vytvářejí ekonomiku tak jako v předchozí době.

Zároveň chceme jasně ukázat, že znovuzavedení EET by v tuto chvíli bylo nepochybně krokem úplně špatným směrem, nebylo by podložené ani ekonomicky, protože je možné zaznamenat prudké zvýšení podílu bezhotovostních plateb. Jenom v roce 2021 jich bylo 60 %. Odhad pro rok 2025 představuje právě navýšení na dalších 80 %. Na tyto platby se pochopitelně evidence tržeb v důsledku rozhodnutí Ústavního soudu nevztahovala. Je to zároveň jasný způsob, jak má možnost i každý obchodník zjednodušit svoje podnikání v podobě bezhotovostních plateb, a samozřejmě je to významný pozitivní krok i ve vztahu ke všem spotřebitelům, ve vztahu ke všem, kteří služby podnikatelů využívají. Samozřejmě že dopad evidence tržeb významně přináší i další důležité změny v daňovém systému, jako je například zavedení institutu paušální daně.

V tuto chvíli v reakci na pandemii nemoci covid-19 byla povinnost evidovat tržby přerušena, a to do konce letošního roku. Proto je důležité dát jasnou odpověď a dát ji co nejdříve všem, kteří podnikají, jak bude vypadat situace po 1. lednu. Naše odpověď je jednoznačná: chceme opravdu vytvořit prostředí, které podnikatele nebude šikanovat, chceme vytvořit prostředí, které jim naopak bude vytvářet vhodné podmínky pro to, aby mohli podnikat. Chceme definitivně zrušit EET, které navíc v těch dalších etapách, třetí a čtvrté, nenaběhlo.

Děkuji mnohokrát za pozornost při stručném uvedení druhého čtení našeho návrhu zákona.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. S tou pozorností to bylo horší, ale přesto děkuji za úvodní slovo panu ministru.

Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 177/1.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru, a sice pan poslanec Vojtěch Munzar a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy i odůvodnil. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Dobrý večer, kolegyně a kolegové. Než sdělím, jak proběhlo jednání v našem rozpočtovém garančním výboru, tak bych chtěl jenom zdůraznit to, co tady říkal pan ministr. Je velmi klíčové, aby celý legislativní proces proběhl do konce roku. Velká část veřejnosti totiž žije v mylném domnění, že EET je již definitivně zrušeno, ale ono tomu tak není. Fakticky je elektronická evidence tržeb pouze odložena do konce tohoto roku. Pokud bychom tímto zákonem nezrušili elektronickou evidenci tržeb, tak od 1. ledna by se nejen zapnula ta povinnost pro restaurace, hospody, ubytovací služby a maloobchod, tedy pro odvětví, která lidé znají, kde byla EET, ale zároveň – a to je klíčové – by se k tomu nově od 1. ledna přidala povinnost pořídit si EET pro ty další odložené vlny, například pro všechny kadeřnice, řemeslníky, trhovce, maséry, veterináře, zkrátká pro všechny, kteří přijímají platby v hotovosti, tedy nově cirka pro 300 000 živnostníků. Takto by to bylo dnes podle platného zákona, pokud bychom tento vládní návrh nepřijali.

Rozpočtový výbor projednal na své 15. schůzi 31. srpna tohoto roku tento návrh zákona. O tomto návrhu byla obsáhlá diskuse, která vlastně kopírovala diskusi tady na plénu v prvním čtení. Nicméně žádný pozmeňovací návrh na rozpočtovém výboru nezazněl, proto o žádném rozpočtový výbor nerozhodoval.

Rozpočtový výbor přijal následující usnesení: "Rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby s vládním návrhem zákona, kterým se zrušuje zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a mění a zruší další související právní předpisy, sněmovní tisk 177, vyslovila souhlas." Samozřejmě zmocňuje mě, abych vás s tímto usnesením seznámil. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane poslanče, za zprávu z rozpočtového výboru a otevřím obecnou rozpravu, do které se s přednostním právem hlásí pan poslanec Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážená vládo, pane ministře, kolegyně, kolegové, po dohodě s paní předsedkyní Schillerovou chci jenom potvrdit tady na mikrofon, že dnešní jednací den skončí doprojednáním sněmovního tisku 177, novela zákona o evidenci tržeb. Tak aby to tady zaznělo, že opravdu končíme tímto bodem, který teď byl otevřen. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Další s přednostním právem je přihlášen pan místopředseda Havlíček.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Vážený pana předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, já už jsem k tomu řekl zde poměrně hodně v rámci prvního a druhého čtení, ale alespoň krátce dovolte, abych zrekapituloval pár faktů. Ono úplně nejhorské je, pokud se začne politik domnívat, že jeho kroky jsou vedeny tím nejsprávnějším směrem a že nemusí vnímat zpětnou vazbu ze svého okolí. Protože pokud bychom se rozhodli, že budeme objektivně rušit EET, tak by to mělo být na základě toho, že se na tom minimálně shodneme s klíčovými aktéry trhu. Pokud je ignorujeme, tak je to špatně.

Kdo jsou klíčoví aktéři trhu? Máme na českém trhu skoro milion osob samostatně výdělečně činných, přibližně 600 000 jsou ti, kteří jsou aktivní. Poté zde máme asi 370 000 aktivních právnických osob, neaktivních dalších přibližně 100 000. Proč to říkám? Všechny tyto podniky – firmy, firmičky a živnostníci – jsou zastupovány podnikatelskými svazy. Můžeme se bavit dlouze, které jsou ty nejhlavnější, ale myslím, že je férové říci, že ty největší, které jsou, jsou ti, kteří mají nejvíce členů, a jsou to následující: Svaz průmyslu a dopravy, Asociace malých a středních podniků a živnostníků – beru ty oborové, Asociace

hotelů a restaurací, Svaz obchodu a cestovního ruchu, Hospodářská komora a Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů.

Je to tedy šest těch úplně hlavních, kterých se týká elektronická evidence tržeb. Všech těchto šest asociací, svazů nebo komor se jednoznačně přihlásilo k elektronické evidenci tržeb. Nejenom že ji podporují, ale nechtějí, aby byla zrušena. Proč to nechtějí? Nechtějí to proto, protože to vnímají jako nástroj logický ve 21. století, v době digitalizace. Nikdo nechápe to, že rušíme elektronické nástroje. Je to stejné, jako bychom dnes poté, co jsme zavedli, pane ministře dopravy, elektronickou dálniční známku, tak bychom opět přešli k tomu, že se budou lepit viněty a že se to bude dělat opět manuální formou.

Mnoho podnikatelů zcela objektivně začalo podnikat v tomto oboru nebo v oboru pohostinství právě proto, že elektronická evidence tržeb vznikla. Prostě neměli obavu z toho, že nebude rovné podnikatelské prostředí, a není možné to nevidět. Bezpečně vám to musí ti podnikatelé říkat, protože to říkají i nám. Naopak nepotvrđilo se – zcela jednoznačně, jsou to čísla – to, že by kvůli tomu odcházelo z trhu větší množství firem nebo firmiček.

Je to úplně jednoduché. Když se podíváme na počty živnostníků, OSVČ – a sledujete to určitě vy také po každém čtvrtletí – tak od roku 2014 systematicky roste počet osob samostatně výdělečně činných. Dokonce navzdory covidu to rostlo přibližně o 23 000 podnikatelů, osob samostatně výdělečně činných, ročně. Dokonce i když půjdeme do jednotlivých oborů a podíváme se do oboru pohostinství a restaurace a služby s tím spojené, zjistíme, že neklesá počet těchto živnostníků a těchto podnikatelů. Je pravda, že jich každý rok končí okolo 8, 9 %, ale pozor, to končilo i v letech 2015, 2013, 2012, čili v době, kdy zde elektronická evidence tržeb nebyla, a je třeba vždycky říct, že stejně množství těchto podniků zase vzniklo. Prostě jedná se o odvětví, kde je velká dynamika těch, kteří končí a kteří na trh přicházejí. Opakuji: nepotvrđilo se to, že díky elektronické evidenci tržeb by docházelo k hromadným krachům firem.

A v neposlední řadě nikdo nechápe to, což není záležitost tady podnikatelská, ale minimálně státu, že se stát připravuje o nemalé příjmy. Dle pracovníků Ministerstva financí, kteří tam byli za nás a jsou tam i za vás, je to částka 13 miliard korun ročně, notabene v době, která je krizová. Čímž netvrďím, že elektronická evidence tržeb ve všem, jak byla koncipována a připravována, splnila své očekávání. Z mého pohledu jsme měli více dbát na to, abychom ji rychleji provázali s tím, co všichni očekávali, to znamená, že to nebude jenom nástroj kontrolní, nástroj vykazovací, který zjednoduší, ale i nástroj, díky kterému budeme moci jednodušeji komunikovat se státem a podobně. Ano, s tím souhlasím.

Můžeme se dokonce i bavit o tom, jestli ta platforma vzdáleného připojení – a někdo tomu říká chorvatský model, někdo jiný – je ta platforma nejsprávnější. S tím bych možná i souhlasil a diskutujme o tom, jestli třeba není možné to změnit na nějakou modernější, i když si myslím, že by to bylo asi zbytečné, spíše bych se snažil to vylepšovat stávající stav. Se vším bych dokázal souhlasit, ale nikoliv s tím, že se přijde a ideologicky – a přiznejme si to, že to je ideologicky – se zruší nástroj, který dnes funguje v různých podobách na různých platformách takřka v celé Evropě. Jestliže si skutečně myslíme, že je správné, abychom v roce 2022 a dále žili na papírcích, na tužkách a na tom, že když půjdeme na pivo, tak si tam uděláme hrabičky, následně to sečteme, poté to vhodíme do krabice od bot, dáme našemu účetnímu, ten to zpracuje, udělá a tak dále, tak poté popíráme sami sebe a popíráme dobu, popíráme digitalizaci. Takže místo toho, abychom třeba i opravili to, co se možná nepodařilo úplně ideálně, abychom na tom vybudovali lepší a pohodlnější službu pro podnikatele a samozřejmě i pro koncové zákazníky, protože i pro ně to bylo jednoduché, tak místo toho to rušíme. Opět se vracíme k tužce, k papíru a k těm pověstným hrabičkám.

Proto jsme zásadním způsobem proti tomu a proto kritizujeme váš krok. Já už jsem k tomu řekl hodně v minulosti, ale považoval jsem za správné alespoň se k tomu vyjádřit. Mockrát děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane místopředsedo. Vaše vystoupení vyvolalo faktickou poznámku pana zpravodaje. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím, budu reagovat na pana místopředsedu Havlíčka. Mě zaujala věta – slyšel jsem tady o EET hodně argumentů ze strany hnutí ANO, ale tvrzení, že spousta podnikatelů začala podnikat právě kvůli EET, se opravdu nezakládá na pravdě. Naopak, spousta podnikatelů uvažovala o konci svého podnikání právě proto, že za vaší vlády, vaše vláda vytvořila nepřátelské prostředí vůči podnikatelům tím, že preventivně považovala všechny podnikatele za sprosté podezřelé. A když se podíváme na všechny ty kontroly, které byly spojeny s EET – kontrolní nákupy, jedenáctitisícová pokuta za nezaúčtovaný koláček za 10 korun, pokuty za souhrnnou účtenku, kdy paní ministryně mně tehdy v interpelaci odpověděla, že vystavení hromadné účtenky popírá základní princip EET, to je získání relevantních informací o jednotlivých tržbách poplatníka, to skutečně nebyla pomoc podnikatelům, nebyla to pomoc sektoru a nebyla to motivace pro podnikatele, aby začali pracovat. Naopak, bylo to vytváření nepřátelského a demotivačního prostředí. A to se potvrdilo například tím, že podle Asociace českého tradičního obchodu v roce 2017 skončilo 1 082 venkovských prodejen se smíšeným zbožím, v roce 2018 dalších 513. Samozřejmě že se můžeme přít, každý máme jiný názor na přínosy a negativa EET, ale prosím, nepoužívejme falešnou argumentaci, že EET motivovala podnikatele k tomu, aby začali podnikat, to prostě pravda není. (Místopředseda: Čas, pane poslanče.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: S faktickou pan místopředseda Havlíček a bude pokračovat pan ministr Kupka. Prosím, pane místopředsedo, vaše dvě minuty.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. To, že chceme, aby všichni měli stejné prostředí, přece neznamená, že někoho považujeme za sprostého podezřelého. O tom to přece vůbec není. To, že mají všichni stejné prostředí, naopak je důkazem toho, že nikdo nebude moci se vymlouvat na to, že někdo by mohl třeba podvádět a někdo ne. A nalijme si čistého vína, nebylo to zcela čisté, to je prostě fakt. To není výčitka, to je realita. A stát by měl dělat opatření taková, aby prostředí srovnal.

Ano, vy jste řekl správně, celá řada podnikatelů a nejenom podnikatelů i různí pozorovatelé říkali, že může dojít k tomu, že začnou ubývat podnikatelé, ale ono k tomu nedošlo. Podívejte se na statistiky. Je to úplně jednoduché, podívejte se na počty OSVČ, podívejte se na počty těch, kteří podnikali v oblasti pohostinství, a dokonce si do toho započteme ještě covid. Navzdory covidu se toto nepotvrdilo. Podívejte se na názor Asociace hotelů a restaurací, podívejte na názor Asociace malých a středních podniků a živnostníků, podívejte se na názor Svazu obchodu a cestovního ruchu a konečně i toho AČTO, které jste zmiňoval, Asociace českého tradičního obchodu. Ano, odchází z trhu vždy několik set malých obchodů, ale to odchází už od roku 2000 v důsledku velkých hypermarketů a velkých hráčů, kteří jsou na trhu, to nemá s elektronickou evidencí tržeb co společného. A potvrdilo se to právě u restaurací a u hotelů. Ti, kteří skončili, tak zase přišli noví, stejně jako to bylo v roce 2015, stejně jako to bylo v roce 2012. Je jednoduché podívat se na fakta a na čísla. A tím prosím, pane poslanče, prostřednictvím pana předsedajícího, argumentujme, nikoliv pocity a ideologií. A to je to, co my vám na tom vyčítáme. Prostě jsme v 21. století, v roce 2022, a já nemohu přjmout to, že budeme odcházet od elektronických nástrojů a digitalizace jenom proto, že se domníváme, že podnikatelé si to takto přejí. Nepřejí si to a držme se těch svazů a asociací, jestliže máme pravdivě argumentovat (Místopředseda: Čas.). Díky.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju. S faktickou poznámkou nyní bude pokračovat pan ministr Kupka.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: To, že rušíme elektronickou evidenci tržeb, neznamená, že se vzdáváme digitálních nástrojů, ani náhodou ne. Já jsem tady věcně dokládal to, jakým způsobem roste jiný elektronický nástroj, který si ale vybrala sama veřejnost, a to jsou bezhotovostní platby prostřednictvím bankovních karet. To je realita, to je moderní způsob, který samozřejmě má celou řadu dalších významných výhod jak pro samotné spotřebitele, tak samozřejmě pro obchodníky.

To, že řadu elektronických nástrojů budou využívat dál, pokud je zavedli, o tom není sporu a má to pro ně samozřejmě nesporné výhody, které oni sami si řídí. To, co my tvrdíme jednoznačně, že za daných okolností při současné situaci nemá znovuzavedení elektronické evidence tržeb ani ekonomické opodstatnění, natož opodstatnění politické. Máme jasné doklady těch, kteří vznikem elektronické evidence tržeb byli opravdu tlačeni státem nesmyslně, přestože podnikali poctivě, do nesmyslných pokut, do nesmyslných situací. To, co přinášíme za dané situace, je moderní řešení, ne odklon od elektronických nástrojů, to v žádném případě.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: S faktickou nyní je přihlášen pan poslanec Munzar, pak následuje paní poslankyně Balaštíková, paní poslankyně Schillerová a pak pan poslanec Havlíček.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Ono se hezky hovoří o digitalizaci, o využívání nových technologií, ovšem problém ohledně elektronické evidence tržeb je, že digitální technologie byly využity ne pro motivaci sektoru a zlepšení prostředí v sektoru, ale i čistě jako restriktivní nástroj, který provázely skutečně ty pokuty. Já je nechci vyjmenovávat, některé už jsem tady říkal ve svém předchozím výstupu. Zkrátka elektronizace ve prospěch podnikatelů ano, ale ne jako restriktivní nástroj, abyste to pojali jako restriktivní nástroj. To je první věc.

Druhá věc. Vy stále používáte narovnávání podnikatelského prostředí. Ono je to protimluv sám o sobě. Vy nemůžete narovnávat podnikatelské prostředí brutální regulací. A samozřejmě taková povinnost, kterou jste tady zavedli, samozřejmě jinak ovlivňuje ty malé a jinak ty velké, protože to přináší samozřejmě finanční časové náklady, a někde pro malý obchůdek se dvěma zaměstnanci je to opravdu finančně víc zatěžující než třeba pro velký supermarket. Takže opravdu se tím, s čím jste přišli, nenanovnalo podnikatelské prostředí. Chápu, že se tady zaštítujete některými asociacemi. Já si pamatuju, když se zaváděla elektronická evidence tržeb, tak tady byli zástupci svazu hotelů a restaurací a ti plédovali pro to, aby, když oni to mají, tak se to musí zavádět pro ty instalatéry, aby se nenanovnalo podnikatelské prostředí mezi hotellem a instalatérem. To skutečně nebyly správné argumenty. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Balaštíková.

Poslankyně Margita Balaštíková: Dobrý večer, já bych chtěla vystoupit k mému předčečníkovi panu ministru. Pane ministře, vy jste nepoužil úplně dobrý příklad, kdy říkáte, že ten nástroj je bankovní platební karta. Já bych chtěla vědět, jestli jste si uvědomil, že začínají právě ti nepočitiví podnikatelé odmítat platební kartu a vyžadují pouze platbu v hotovosti. To jsou ti, kvůli kterým se tento nástroj zaváděl.

A co se týká mého předčečníka, pana kolegy Munzara, prostřednictvím pana předsedajícího: prosím vás, pokud říkáte i k tomu obchodu se dvěma zaměstnanci, on už ten náklad měl, nestojí ho to nic. Většinou v těch obchodech mají stejně zaplacený přístup k internetu, takže vy jim dneska jenom zmaříte investice. A není to pro ně nic zatěžujícího,

opravdu ne. Já jsem měla řadu rozhovorů s těmi podnikateli, kteří vlastně sami nakonec obhajovali to zavedení. A jediné, co chtěli, abychom měřili všem stejně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za dodržení času. Nyní paní poslankyně Schillerová je přihlášená k faktické poznámce. Dávám přednost panu poslanci místopředsedovi Havlíčkovi.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já udělám poslední, ať to neprotahujeme. Můžeme se o tom dlouze přít, ale já znova říkám, proč se neřídíme názorem těch hlavních svazů a asociací? Proč je tedy máme? Proč máme tripartitu? Proč máme všechna ta jejich setkání? Já bych to bral, kdyby se oni proti tomu postavili, a když se vám šest největších vyjádří k tomu, že to chce, a hájí zájmy drtivé většiny podnikatelů v České republice a shodnou se na tom – i když uznávám, že to není úplně jednoznačné, to taky beru, protože jsem v jedné té asociaci byl a vím, že to nebylo zcela úplně dominantní, ale bylo to většinově celkem jasné. Jestliže oni tvrdí, že je to nástroj správný, a ty argumenty, které jsem tady říkal, víceméně byly argumenty, které tam padají v těch asociacích, tak na co je potom máme? Tak pak se netvařme, že tady oni jsou jejich zástupci a my bereme jejich názor, když si prosadíme zase ten politický nástroj. Proto já říkám, vítězí ideologie nad reálným prostředím. A chybou politiků je to, že se přestávají řídit těmi, pro které zde tvoří, protože my nejsme nic jiného než ti, kteří mají sloužit lidem, mají sloužit podniku, mají sloužit všem ostatním. A jestliže někdo přijde s regulérním názorem, notabene ten názor je pozitivní pro státní pokladnu, což je tedy paradoxní ještě v tomhle tom slova smyslu, a my se tváříme, že to všechno přebijeme, protože máme sto osmičku – máte ji, přebijete to, víme to bezpečně, ale prosím, nehrajme si na schovávanou.

S tou kartou, pane ministře, není úplně správný příklad. Když se dám do těch elektronických dálničních známek, tak ano, tu si můžu koupit taky na kartu, stejně tak jako si můžu koupit cokoliv jiného na kartu. Ale to ještě neznamená, že k té kartě připojím ten digitální nástroj nebo elektronický nástroj v podobě právě toho, že to bude takto centralizováno, nebo chceme-li prostě takhle, takhle on-line. Ale znova říkám, bavme se o tom, že se to dá vylepšovat, to bych všechno bral, ale vy jste to normálně ideologicky zrušili navzdory těm, pro které to děláme. A to je z mého pohledu selhání státu a selhání politiků.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Další k faktické poznámce přihlášená paní předsedkyně Schillerová.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji. Já se samozřejmě potom přihlásím s přednostním právem, ale teď chci jenom rychle reagovat, abych to nezapomněla, abych zbytečně nevychladla.

Tak to AČTO – no, vy tady pořád opakujete argumenty, které jsou tři roky staré. Já jsem to tady poslouchala vždycky na rozpočtovém výboru a tady jsme se hádali. Rok a půl jste mi tady drželi novelu zákona o elektronické evidenci tržeb, ještě když jste byli v opozici. AČTO – já vám řeknu úplně čerstvá data. Šéf AČTO, myslím, že se jmenuje pan Březina, pokud se nemýlím, byl na semináři, který svolal Patrik Nacher, nebo svolal tady, na půdě Poslanecké sněmovny, na téma dobrovolné EET. Přišel mě podpořit na rozpočtový výbor. Už teď vlastně, když jsme jednali o zrušení EET, plédoval alespoň za jeho dobrovolnost, takže to tak není. Prostě to jsou úplně čerstvá – podnikatelé si zvykli na EET. Přišli mu na chut'. Zjistili, že to má význam, a zjistili, že naopak ti, co jsou nepočitiví, kterých je menšina, konkurenční výhodu tím nezískávají.

No a platby kartami – ano, platby kartami se zvýšily, bezhotovostní platby, což je dobré, ale díky čemu, pane ministře? Díky EET, díky tomu, že bezhotovostní platby – nebyla tam povinnost evidovat. Prostě EET cílilo pouze na hotovostní platby. Zvedl se tento počet

a skutečně klesá, já to budu sledovat v čase, i když třeba už EET nebude existovat, ale budu to sledovat, to se dá vyžádat u České bankovní asociace. A věřte mi, když se setkám se situací, kdy v centru, mám to přímo od kolegů, v centru Prahy známá restaurace odmítne platbu kartou, velice známá, prostě ani ne nějak levná, platbu kartou a pošle zákazníka pro hotovost (Předsedající: Čas.), tak asi je něco divného. Já se ještě přihlásím.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju pěkně. Další s faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec, pan ministr Kupka.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Já se zkusím fakt vrátit k věcným argumentům. V roce 2021 výrazně zvýšený poměr bezhotovostních plateb na 60 %, které jsou, ale i z hlediska daňové správy, transparentnější, které jsou pak velmi jednoduše dohledatelné a kontrolovatelné. Proto o tom hovoříme jako o nástroji, který s sebou přirozeně nese i pro stát významné výhody a je pohodlný pro všechny spotřebitele a pro všechny zákazníky.

Odborný odhad pro rok 2025 je další navýšení poměru bezhotovostních plateb, proto také studie RIA pro náš návrh ukázala, že pokud bychom měli počítat s nějakým příjmem z titulu případného obnovení, tak by se pohyboval maximálně v řádu jednotek miliard, a to nízkých miliard, někde kolem 4 miliard korun. Protože proti tomu jdou ale na druhou stranu výdaje státu na administraci i výdaje podnikatelů, kteří by si museli znova pořizovat zařízení, pokud je ještě nemají, pokud začali s podnikáním v posledních dvou letech, tak to znamená další významné náklady navíc v situaci, kdy se situace opravdu mění, kdy ukazujeme na aktuální údaje, ne na ty, z nichž vycházela třeba předchozí opatření, předchozí návrh.

To, proč lidi začali více platit kartami, mnohem více souviselo s nemocí covid a s významným rozšířením dalších nových typů služeb, atď už zásilkových, nebo vzdáleného prodeje. Nicméně za daných okolností reagujeme na vývoj ekonomiky a reagujeme ruku v ruce s dobou, s tím, co se mění, proto přicházíme s návrhem, který samozřejmě má jak věcné opodstatnění, tak opodstatnění politické.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a další s faktickou poznámkou je pan místopředseda Skopeček.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju, pěkně v krátkosti. No, mě některá argumentace tady skutečně přijde jako velmi bizarní. Tady bylo nastíněno panem místopředsedou, že se snad chceme vracet do nějakého předcházejícího století, protože nemáme rádi elektronizaci. Ale to, že nebudou mít podnikatelé EET, přece vůbec neznamená, že nemohou mít svůj vlastní software, svoji vlastní pokladnu. To neznamená, že se v těch prodejnách zruší elektřina, že se odpojí od internetu. Tady je přece jenom otázka o tom, jestli mají být prostřednictvím těchto zařízení 24 hodin on-line sledování státem a jestli mají dokazovat 24 hodin, že nejsou zloději. To prizma sprostého podezřelého, který musí automaticky ukazovat, že nekrade, je přece i nějaká filozofická, trošku amorální otázka, ale neznamená přece zrušení EET, že se vracíme k papíru, že rušíme u podnikatelů elektronické pokladny. Pokud je chtějí mít, jakkoliv sofistikované, tak je samozřejmě mohou mít i bez povinnosti EET.

Paní poslankyně Balaštíková, prostřednictvím pana předsedajícího, mluvila něco o utopených investicích. Tak znovu. Skutečně si myslíte, že náklady, které vydali podnikatelé do elektronické evidence tržeb, jsou investicí? Že to lze označit za investici? Investice je přece něco, co má podnikateli v budoucnu vydělat, něco, čím rozšíří třeba svoji výrobu nebo čím, nějakým způsobem prostě, způsobí to, že mu to v budoucnu bude přinášet vyšší výnos, než mu podnikání přináší dneska. Čili kdyby ty ušetřené peníze, které musel investovat do EET, investoval třeba do zvelebení svého podniku, do nakoupení nového materiálu – ne ani materiálu,

to investice není, ale do nákupu nového vybavení, nového stroje, čehokoliv, tak samozřejmě se to dá označit za investici, protože mu to v budoucnu bude vydělávat více a přinášet vyšší výnosy. Ale elektronická evidence tržeb opravdu žádnému podnikateli jako taková žádné zisky navíc, žádné výnosy navíc nepřináší, čili označovat EET za investici je opravdu absurdní, úplně mimo argument.

Pak tady zaznělo, že si to všichni přáli. Já nevím, jestli si... (Hlasy: Čas.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já jsem si pak totiž nebyl jist, jestli jste si to nevzal jako přednostní právo, tak jsem vás nechal, protože vím, že si to stejně můžete prodloužit. (Reakce pana místopředsedy Skopečka mimo mikrofon.) Pokud to bylo skutečně jako faktická, tak čas nám uplynul. Další je pan poslanec Patrik Nacher s faktickou. Máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Já jsem myslel, že druhému čtení budu věnovat jenom to, že budu mít nějaký kratší příspěvek a nebudu reagovat faktickými, ale v této chvíli musím na čteného kolegu Skopečka, takže nechtěl jsem, ale musím. O tom sprostém podezřelém – na to musím reagovat. Přece je z toho úplně očividné, že ten, kdo platil oficiálně svoje zaměstnance, odváděl daně, tak pro něj EET není žádná změna – zeptejte se těch podnikatelů, kdybyste přišli na ten seminář, který jsem spolupořádal, tak by vám to řekli. Tak by vám to řekli lidi z praxe, vy se tady na mě usmíváte, tak se zeptejte lidí, kteří dvacet let dělají v gastrobyznsu, jich se zeptejte. Vy s nimi mluvíte, tak vám přece řeknou to, co řekli nám – prostě pro ně to v té chvíli žádná výrazná změna nebyla. Ano, je to změna pro někoho, kdo do té doby obcházel daňové zákony, platil načerno.

Mně se nelibí, jak my si tady hrajeme, malujeme si to narůžovo – vždyť to víme. My to víme, že se platila minimální mzda a zbytek dostával ten člověk v hotovosti. Těm to samozřejmě vadí, ale v momentě, když se zruší EET, problém je, že ti poctiví budou mít problém, protože ti takoví zůstanou. To je právě to, že když my tady měníme zákon a snažíme se honit ty nepočitné, tak často ti nepočitné se tak budou chovat z principu, a vy jim v tom, těm nepočitným, bohužel jdete vstří. Tak to je ten sprostý podezřelý, je to tedy opačně.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. S přednostním byla nejdříve paní poslankyně Balaštíková, pardon – s faktickou, a poté s faktickou pan místopředseda Skopeček.

Poslankyně Margita Balaštíková: Já si dovolím reagovat, prostřednictvím pana předsedajícího, na slovo předčeňka pana Skopečka. Prosím, omlouvám se za můj výraz investice, jsou to zmařené vynaložené náklady, které ti lidé měli, můžeme se na to slovo investice dívat z více úhlů pohledu, takže já se opravuji, abyste byl spokojen, ale my jsme skutečně tímto krokem těm lidem ty vynaložené náklady zmařili, protože oni už je vydali. Takže nezlobte se na mě, nechováme se ekonomicky k tomu podnikatelskému sektoru. A když jste říkal, že vlastně zvelebovali ten podnik a tyhlety věci, ani to úplně nejsou ty investice, abychom si rozuměli z pohledu ekonomického.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Tak, nyní místopředseda Skopeček a poté s faktickou paní Schillerová.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Když už jsme u toho dovdělávání, tak použijeme termín utopené náklady a utopené náklady v ekonomii opravdu znamenají, že už jsou to vynaložené náklady, které vynaloženy byly, a pokud tomu, kdo je vynaložil, nevzniká žádný užitek, tak je nemá započítávat dál do kalkulace a má od takového chování, jednání ustoupit. Takže paní kolegyně, to jste potvrídila ten můj argument. Pokud jsou nějaké náklady, které už

nemůžete vrátit zpátky a důsledek toho vám nepřináší pozitivní užitek, tak je lepší se toho jednání vzdát, zdržet. Proto se tomu říká utopené náklady.

S kolegou Nacherem, prostřednictvím předsedajícího, prostě nesouhlasím. Tady se vytváří dojem, že stát před tím, než vznikla EET, neměl žádné nástroje na to, jakým způsobem podnikatele kontrolovat. Tady nikdo nezpochybňuje roli finančních úřadů v tom, aby kontrolovaly – nebo dalších úřadů v tom, aby kontrolovaly podnikatele včetně toho, jestli zaměstnávají nebo nezaměstnávají načerno jakékoli zaměstnance. Tady jde o to, že my si přejeme, aby ty finanční úřady šly za tím a postihly toho, kdo se nechová správně, kdo vytváří nekalou konkurenci, ale vadí nám ten princip – a my jsme skutečně přesvědčeni, že drtivá většina podnikatelů v naší zemi je slušná, nepodvádějí, a nám vadí ten princip, že většina těch slušných musí kvůli menšině, kteří podvádějí, být 24 hodin on-line na připojení a dokazovat státu jako sprostí podezřelí, že nevyvíjejí nekalou činnost. A to si myslím, že kvůli menšině zločinců prostě nemáme regulacemi a náklady postihovat drtivou většinu slušných lidí. A platí to nejenom v podnikání, platí to podle mě i obecně v životě.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. S faktickou paní předsedkyně Schillerová, poté pan poslanec Nacher, další tu zatím nemám.

Poslankyně Alena Schillerová: No, neměl nástroje účinné, pane místopředsedo, prostřednictvím pana místopředsedy. Neměl, protože nemůže si stát dovolit mít tisíc úředníků, kteří – nebo promiňte, milion, tisíc samozřejmě má a díky vám jich bude mít ještě víc, díky vaší vládě, ale nemůže si to dovolit, protože nemůže kontrolovat každého, když nemá tyto jednoduché digitální nástroje. Vašeho nejlepšího ministra financí vaši vlády nezajímalo, že se tady roky rozkrádaly za bílého dne prostřednictvím nadměrných odpočtů miliardy ze státního rozpočtu. Až hnutí ANO, které přišlo na Ministerstvo financí, zavedlo kontrolní hlášení, do tří let byly karuselové podvody vyřešeny. A samozřejmě, chtělo to doplňkový nástroj, který by byl zaměřen na příjmy. Jak mi tedy vysvětlíte, že tři roky po zvedení EET – čerpám čísla Ministerstva financí – vzrostly přiznané tržby u pohostinství o 20 %, u ubytování o 13 %, u maloobchodu o 8 % a tak dále? To jsou dost velká čísla, a tak bych samozřejmě mohla pokračovat.

Takže vůbec o žádných sprostých podezřelých jste ode mě nikdy neslyšeli ani slovo, nikdy, nikdy jsem to nepoužila, prostě jenom jsme chtěli, aby ta většina, to jste říkal i vy, pane místopředsedo, prostřednictvím pana místopředsedy, že ta menšina je těch nepočitivých, tak aby právě ta většina měla klid, mohla si v klidu podnikat a nebát se toho, že někdo jí kazí ceny právě tím, že nepodniká počitivě. To bylo celé. Jednoduché!

Místopředseda PSP Karel Havlíček: K další technické poznámce je přihlášen pan poslanec Nacher. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Pane místopředsedo, budu reagovat na vás, já už nevím, to EET je takové zakleté. My se tady přesvědčujeme, stejně se nepřesvědčíme úplně očividně. Já jenom připomenu v tom kontextu, jak se mluvilo – vy jste mluvil o kontrolách finančního úřadu – no, součástí toho bylo, pokud si pamatuji dobré z těch podkladových materiálů, že se snížil právě počet kontrol. Takže jestli něco ti podnikatelé kvitovali – oni to tam zopakovali na té konferenci – tak to bylo snížení daňové zátěže, to s tím šlo ruku v ruce, a snížený počet kontrol. Takže bylo dobré to říct v celém kontextu. Mrzí mě, že jste nepřišli na tu konferenci, skoro by stálo za to před třetím čtením konferenci podobnou – a já jsem otevřen tam pozvat jakékoli zástupce podnikatelské sféry a opravdu si to tam říct, protože ti podnikatelé mluvili jeden jako druhý, a jsou to lidé, kteří opravdu v té branži se pohybují 20, 25 let. To není někdo,

kdo by tam byl pozván, že v tom je dva roky, a my jsme si ho pozvali jenom proto, aby nám potvrdil náš pohled.

Ale já vás nepřesvědčuji, protože to je skutečně marné. Jenom by mě zajímalo, když už v tom, pane místopředsedo, teď takhle sedíte, když já vlastně oslovují vás, tak jak bych vás měl oslovit vaším prostřednictvím, když reagují na vás? To je docela taková záludná záležitost, jestli by mi mohl někdo říct, jak to funguje.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Oslovte mě, jak uznáte za vhodné, já to snesu. Tak to byly všechny faktické poznámky.

S dovolením načtu omluvy. Pan poslanec Dvořák Jaroslav z pracovních důvodů se omlouvá od 19.15 do 9 hodin ráno, paní poslankyně Mračková Vildumetzová Jana se od 19.05 hodin omlouvá do 9 hodin zítřejšího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Pastuchová od 19 hodin do zítřejších 9 hodin ráno z pracovních důvodů a pan poslanec Sadovský od 9 hodin dnes do 14.10 hodin z pracovních důvodů.

A vracíme se do obecné rozpravy, do které se s přednostním právem hlásí paní předsedkyně Schillerová.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Tak došla na mě řada, konečně to mohu říct uceleně. Pane ministře, kolegyně, kolegové. Chtěla bych odůvodnit pozměňovací návrh, který jsem vložila do systému, a pak v podrobné rozpravě se k němu přihlásím. Je to pozměňovací návrh číslo 1401, sněmovní tisk 177. A nyní dovolte, abych ho podrobněji odůvodnila.

Téměř 1 200 miliard korun, to je suma, o kterou nás naše současná vládní pětikoalice chce zadlužit za celé své volební období. Navíc těchto téměř 1 200 miliard korun je opřené v této chvíli ještě o hypotetické příjmy, které tato Poslanecká sněmovna zatím neschválila, a ani je logicky schválit nemohla, když je ještě neschválila ani vláda. Navíc ministr financí Zdeněk Stanjura, musím to znova zopakovat, používá marketingové triky v podobě optické redukce deficitu, protože část nerovnováhy je přesunuta do bilance státních účelových fondů. Předložený střednědobý výhled nejeví známky sebemenší snahy konsolidovat veřejné finance. V roce 2023 dojde k nárůstu strukturálního salda z 2,9 % HDP v roce 2022 na 3,1 % HDP v roce 2023. Výraznou konsolidaci neplánuje vládní pětikoalice ani v roce 2024, kdy má být strukturální saldo 3 % HDP, stejně jako v následujícím roce, kdy má být strukturální saldo 3 % HDP. Dohromady tedy za čtyři roky vládnutí plánuje zadlužit vláda Petra Fialy Českou republiku, a znova opakuji, o téměř 1 200 miliard korun, a to dle výroků členů vládní koalice nemusí být konečné číslo.

Z tohoto pohledu zcela, zcela ztrácí jakoukoliv logiku rušení EET jako opatření, jehož hlavním cílem bylo narovnání podnikatelského prostředí a nárůst výběru daní. Za dobu svého fungování EET vytvořila téměř 60 miliard dodatečných příjmů pro státní rozpočet, a to při současném snížení daňové zátěže v České republice. Elektronická evidence tržeb zajišťovala pro státní rozpočet dodatečný každoroční příjem až ve výši 13 miliard korun, a to jenom za již zavedený systém, ve kterém jsou zahrnutы první dvě vlny EET, v případě zavedení třetí a čtvrté vlny by dle odhadů Ministerstva financí EET vytvořila dodatečných 7,7 miliardy korun, čili celkem dohromady 21 miliard korun každoročně. A jediným důvodem rušení je, že ministr financí Zbyněk Stanjura a samozřejmě s ním další členové vlády a další poslanci pětikoalice nechtějí dokončit jeden z hlavních ekonomických projektů vlády Andreje Babiše i přesto, že dává nejen vládě, podnikům, ale i občanům smysl.

Naším záměrem při přípravě EET bylo, aby náklady na straně podnikatelské sféry byly co možná nejmenší. Naše hnutí se aktivně snažilo komunikovat a přizpůsobovat elektronickou evidenci reálným požadavkům trhu a českých občanů. Již od začátku vytváření tohoto systému

nám bylo jasné, že podpora veřejnosti je stěžejní. Projekt elektronické evidence tržeb vycházel ze zahraničních zkušeností, často se vzpomínalo Chorvatsko, ale byly to i ostatní země, nejen v EU, které jsme aplikovali na české prostředí po řadě formálních i méně formálních setkání a které jsme aktivně diskutovali se zástupci domácího i zahraničního prostředí. Naše práce po představení EET pokračovaly vytvořením edukativních videí, webových stránek, tisknutím informačních letáků a distribucí brožur. Vytvořili jsme také telefonní linku pro pomoc subjektům, které měly nějaký specifický typ problému, pokud ho chtěly odborně diskutovat, pořádali jsme veletrhy, workshopy, semináře, kongresy.

Od listopadu 2016 fungovala elektronická evidence tržeb na principu dobrovolnosti tak, aby si všichni účastníci mohli vyzkoušet, jak tento systém funguje, a ověřit si jeho i svou připravenost. Od prosince 2016 potom fungovala EET v ostrém provozu v první fázi. To znamenalo povinnost evidovat tržby za ubytovací a stravovací služby, odvětví, ve kterých se předpokládal větší objem nepřiznaných příjmů. To jsme vycházeli tehdy z analýzy zejména Českého statistického úřadu. Postupný náběh EET pokračoval maloobchody a velkoobchody, které naběhly jako druhá vlna v březnu 2017. Třetí a čtvrtá vlna náběhu EET byla Ústavním soudem odložena do května 2020, ale na závěr roku 2017 nám i Ústavní soud dal za pravdu, že elektronická evidence tržeb sleduje legitimní cíl, a tím je účinný výběr daní a narovnání podnikatelského prostředí. Doslova konstatoval, že je to legitimní nástroj. Bohužel, v důsledku zdravotnické krize, jak tady už bylo zmíněno, jsme museli odložit – a považovala jsem to tehdy za správné, šla jsem s tím návrhem a prosadila jsem ho na půdě tehdejší Poslanecké sněmovny – třetí a čtvrtou vlnu. Třetí a čtvrtá vlna se měla týkat některých řemeslníků, kadeřnictví, kosmetických salonů, nehtových studií, masérů, fotografů, opravářů, hodinových manželů, stánkařů na trzích, autoservisů a jiných podnikajících fyzických a právnických osob.

Chci tu jednoznačně deklarovat a stojím si za tím, že EET byla úspěšným projektem. Nezávislý výzkum agentury STEM zjišťoval postoj většiny veřejnosti vůči EET. Dvoutřetinová většina společnosti považovala zavedení EET za pozitivní opatření a rozložení toho názoru bylo v čase dlouhodobě stabilní. Pozitivní pohled na EET byl u veřejnosti zachován i přes neutuchající aktivní a zcela nelogickou kampaně současně vládní pětikoalice namířené právě proti EET. Z průzkumu agentury STEM vyšlo také, že EET přispívá dle názoru respondentů k narovnání podnikatelského prostředí v České republice. Tento názor sdílí třípětinová většina české veřejnosti. Až dvě třetiny společnosti jsou přesvědčeny, že elektronická evidence tržeb přispívá k lepšímu výběru daní. A taktéž téměř dvoutřetinová většina společnosti považuje rozšíření EET za spravedlivé a třípětinová většina za správné.

Je zcela jednoznačné a zřejmé, že EET je systém s výraznou podporou veřejnosti v České republice, a je o to více nerozumné, že současná pětikoalice tak tvrdohlavě trvá na zrušení tohoto fungujícího systému. To, že tím dává ministr financí i další členové vlády najevo, že se neohlíží na názor lidí, je jedna věc. Druhá věc je to, že tím stát ročně přijde, znova opakuji, o cirka 13 miliard korun v době, kdy plánuje schodek přes 1 200 miliard korun. A tyto prostředky stát získává tím, že vytvoří férové podnikatelské prostředí, což je legitimní a správné. Je správné, aby poctivá část podnikatelů nebyla znevýhodněna oproti menšině těch, co jsou nepočitiví. Rovnost v podnikání stanovuje právní řád České republiky. Pokud chceme, a já stále věřím, že chceme, aby ti, kteří dodržují pravidla, netahali za kratší konec, musíme hledat způsoby, jak dodržování pravidel vymoci. Jednou z variant, jak toho docílit, je právě zavedení elektronické evidence tržeb.

Dnes ten nebo ten, který bude hlasovat za zrušení EET, zcela jednoznačně bude chtít hlasovat ve prospěch těch, kteří chtějí na systému parazitovat, protože EET znemožnila nepočitivým podnikatelům podstřelovat cenu, kterou vyžadovala většinová poctivá část podnikatelského sektoru. Skutečný efekt EET byl zřejmý. Bylo jím podstatné a významné snížení administrativní zátěže, a to pro všechny zúčastněné strany. K žádnému ohrožení individuálních svobod nedošlo, jak strašili zástupci pětikoalice, protože všechny informace má Finanční úřad a podnikatelé je již před příchodem EET v podstatě měli povinnost uvádět.

Finanční úřad se k tému informacím díky EET pouze dostává včas, může jich cíleně využívat a analyticky zpracovávat. Díky EET nemusel – a nejen díky EET, díky kontrolnímu hlášení, díky kombinaci těchto nástrojů – nemusel už Finanční úřad zahajovat takzvané namátkové kontroly a prověrovat, kterou poctivou část podnikatelské sféry – a tady chci říci, že to je, znova opakuji, naprostá většina – časově a administrativně je zatěžovat.

Jedním z dalších benefitů bylo podstatné snížení počtu kontrol, kdy se jejich počet snížil mezi lety 2017 a 2019, tedy tři roky po zavedení EET, o zhruba 12 000. Tyto kontroly zbytečně nezdržovaly poctivé od práce, naopak nepočitivé menšině nekalé metody podnikání netolerovala. Dovolte mi krátký přehled. Dovolte mi krátký přehled – v roce 2017 byl počet kontrol celní a finanční správy nad 82 000. Po zavedení prvních dvou vln EET se tento počet mohl snížit na něco málo přes 60 000. Nálezovost různých přestupků při kontrolách finanční a celní správy se výrazně zvýšila. V roce 2017 byla 22 %, v roce 2019 až dvojnásobná, tedy 44 %. Díky informacím, které nám EET poskytovalo, se mohly kontrolní orgány jednoznačně zaměřit na – do uvozovek dávám – podezřelé subjekty, v důsledku toho snižování nákladů veřejného sektoru, ale současně taktéž snižování administrativních nákladů poctivé části podnikatelského sektoru, to byl další důsledek. A co se týče ještě kontrol, kontrolní orgány nedodržování systému sice netolerovaly, ale současně jednotlivé pokuty nebyly likvidační. Orgány pokutovaly převážně závažná opatření (pochybení?) a tři čtvrtiny vyřešily bez udělení finanční sankce – čerpám z čísel Ministerstva financí, respektive Finanční správy.

Zrušení EET je nevýhodné jak pro veřejnou sféru, tak i pro občany a podnikatele. U podnikatelů již dochází k opětovnému obnovení nekalé konkurence a šedé ekonomiky. Dovolte, abych použila slova Tomáše Prouzy, prezidenta Svazu obchodu a cestovního ruchu, cituji: "Po ohlášení konce EET vidíme výrazný přechod zejména venkovských hospod a malých samostatných prodejen s potravinami na hotovost. Je jednoznačné, že jde o snahu optimalizovat finanční toky a vrátit se do šedé zóny hotovosti." Konec citace. Na zrušení EET nejsou biti jenom ti poctiví. Je to další demotivující prvek, který působí na podnikatele v České republice. To, že je to návrh údajně pravicové vlády, dnes však již zřejmě nikoho nepřekvapí, protože současná vláda má od pravice hodně daleko, což je zřejmě nejen při rušení EET, ale při řadě dalších věcí a činností, které navrhují a projednává.

Podnikatelé se zrušením EET současně přijdou o přirozenou možnost vymezit se vůči kritice, že nepřispívají férovým dílem k plnění veřejných rozpočtů, a tedy fungování státu. Taktéž přijdou podnikatelé o efektivní nástroj pro podporu svého podnikání, které již na platformě EET mnozí vybudovali. Jde například o kontrolu provozu, elektronické účtenky pro zákazníky, hlídání výše obratu pro DPH nebo paušální daň, prokazování obratu financující bance a tak dále. Mnozí si to propojili s účetními programy, s daňovými programy, těch variant bylo velké množství.

Také dojde zcela jistě k návratu náhodně zaměřených daňových kontrol a zbytečnému kontrolování poctivých podnikatelů na úkor těch nepočitivých. A samozřejmě, tyto daňové kontroly nejsou zadarmo a budou stát stovky tisíc korun na administrativních nákladech státu a další stovky tisíc korun bude podíl administrativních nákladů podnikatelského sektoru. A já jen doplňuji, že naprostě zbytečně. Tyto informace mám přímo z rozhovorů s podnikatelským prostředím po celé České republice.

Tato vláda v boji proti propadu domácností do chudoby dělá absolutní minimum, a přitom dnes rušíme nástroj – nebo chce zrušit nástroj – který by mohl vrátit 13 miliard českým domácnostem na zpomalení pádu jejich životního standardu. To, že by to v dnešní situaci české domácnosti potřebovaly, je snad zřejmě nám všem bez ohledu na politickou příslušnost. Dle údajů Českého statistického úřadu už třetina domácností má problém vyjít se svými finančními prostředky, zrovna v těchto dnech začíná topná sezona a čeká nás jedna z nejtěžších zim pro naše domácnosti za poslední dekády, samozřejmě i pro naše firmy. Mimo tyto benefity, které by mohly získat domácnosti z dodatečných 13 miliard, bude mít rušení EET i taktéž další významné náklady. Již dnes dochází k úbytku prodejních míst, která akceptují – znova to

opakuji – bezhotovostní platby, jejichž počet totiž v důsledku zavedení EET výrazně narostl – připouštím, že i v důsledku covidu, to už tady padlo – a to i mimo Prahu, kde možnost platby kartou nemusí být běžná.

Bezhotovostní platby mimo jiné zákazníkům výrazně usnadňují pozdější reklamace, není totiž třeba uchovávat papírovou účtenku, záruční list a tak dále. Když stát vypne elektronickou evidenci tržeb, někteří podnikatelé přestanou brát platební karty a vrátí se k hotovosti. Ostatně již se to děje. "Mnoho terminálů je takzvaně v zástrčce, ale nepoužívá se, celá řada podnikatelů čeká na vypnutí EET," uvedl bývalý šéf českého Mastercardu Miroslav Lukeš. To byla citace.

Zrušení EET však nese významné náklady i pro veřejný sektor. Stát totiž přijde o důležité informace, které mu EET poskytovala. Vládní pětikoalice neustále mluví o malém, efektivním a digitálním státě, ale současně chce zrušit základní nástroj digitalizace z politických důvodů. Bizarní! Dívám se okolo sebe na jednoho pirátského ministra, ale nevidím, že by zrovna za digitalizaci nějak zvlášť bojovali, pominu-li tedy ten návrh, podle kterého chtějí vybudovat na to speciální úřad, ale tím mám obavy, že to také skončí. Přitom tyto informace byly zcela dostupné prakticky on-line, díky čemuž je stát mohl využívat k efektivnímu plnění svých povinností. EET přináší veřejnému sektoru okamžité informace o viditelných trendech skutečného vývoje různých segmentů ekonomiky. Systém okamžitě detekuje změny, na což může stát efektivně zacílit opatření či podporu, vyhodnotit jejich vliv a detektovat varovné signály či – jak jsem se již zmínila dříve – správně zacílit kontroly. EET zcela jistě zvyšuje efektivnost i výkonu správy daní.

A protože jednoznačně stojíme za poctivými podnikateli, kteří tvrdě pracují a poctivě odvádí daně, nemají tedy důvod obcházet EET, předkládám proto za hnutí ANO pozměňovací návrh k návrhu zákona, kterým se zrušuje zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů. Možnost dobrovolně plnit EET podle zákona o evidenci tržeb je totiž pro nás velmi důležitým kompromisem, který umožní podnikatelskému sektoru si ponechat alespoň některé benefity, které jim EET přinášela.

Předložený pozměňovací návrh vytváří povinnosti pro Finanční správu zajistit chod elektronické evidence tržeb v režimu alespoň dobrovolného plnění, kterou i po dvou letech využívá až 60 % podnikatelů. Právě dobrovolná evidence tržeb je vítána podnikateli a jejich celorepublikovými zástupci, jako je například Hospodářská komora, Svaz obchodu a cestovního ruchu, Asociace českého tradičního obchodu. Úplné vypnutí EET bez ponechání možnosti dobrovolné evidence tržeb by pro podnikatele neznamenalo pouze ukončení dosavadních systémů a utopení již vynaložených nákladů na pořízení nového softwaru, který využívají pro své firemní účely a na která jsou za léta provozu EET zvyklí, ale i samozřejmě dodatečný náklad na obměnu hardwaru. Zrušení dobrovolné evidence tržeb by podnikatele připravilo o investice a společnost o možnost digitálního rozvoje, který se v rámci tohoto systému rozvíjí. Z těchto důvodů je zrušení dobrovolné elektronické evidence tržeb nevýhodné také pro stranu spotřebitelů.

Já vás tedy, vážení kolegové, opakovaně a opětovně žádám o politický pragmatismus a odhození politických dresů. Věřím, že minimálně přijmete náš pozměňovací návrh, ale možná i přehodnotíte svůj názor na EET. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Přeji všem klidný večer, převzala jsem řízení schůze, a s faktickou poznámkou se nyní hlásí pan ministr Martin Kupka. Prosím.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Já si dovolím vzít za slovo výzvu k pragmatickému přístupu. Jaká jsou fakta? Odborný odhad, který vychází z analýzy RIA Ministerstva financí, říká, že maximální předpokládaný výnos v nové realitě by byl 4,2 miliardy korun, tedy nikoliv 13 miliard korun. To jsou fakta. K tomu je potřeba doplnit, proč to tak vlastně je, proč se dá očekávat nižší výnos. Je to dán zejména změnami, které předchozí období

přineslo, ať už je to například zavedení paušální daně, zvýšená hranice pro plátce DPH a další důležité změny. Tedy berme v potaz 4,2 miliardy korun a proti tomu ale poctivě stavme, co to znamená z hlediska státu, z hlediska nezbytné administrativy a výdajů státní administrativy, a co to znamená pro tisíce podnikatelů, protože i ti, kteří doposud EET neměli, by je museli pořizovat. Hovoříte o tom, jak je důležité v této době pomáhat lidem – no nepochybňě, ale pokud jim uložíme nové povinnosti a nové výdaje, tak to teda rozhodně pomoc není. To je přesný pravý opak.

Jasně že se v tomto směru setkávají dva protichůdné názory, ale voláte-li po faktickém postoji, po pragmatickém postoji, tak dávám na stůl jasná čísla, která stojí na straně výnosů a na straně nákladů, jak v případě státu, tak v případě jednotlivých podnikatelů. A za těchto okolností říkáme jednoznačně: Situace se proměnila, zvýšil se objem plateb, které se už realizují prostřednictvím bezhotovostního styku. Zvyšuje se zároveň celá řada daňových změn, respektive daňových úlev, a znamená to zároveň změnu toho daňového systému. To jsou klíčové argumenty, proč navrhujeme právě zrušení EET v situaci, ve které se ocítá Česká republika.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času a s další faktickou pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Paní předsedající, já bych chtěl reagovat, vaším prostřednictvím, na paní kolegyni Schillerovou. Já se nechci vracet ke všem těm diskusím a ke všem argumentům, které se i z vaší strany neustále opakují a my si je samozřejmě stejným způsobem rozporujeme.

Jenom bych chtěl upozornit všechny, i vaše kolegy, že v diskusi, která tady probíhá, se zapomíná na těch dalších zhruba 300 000 živnostníků, kteří by od 1. ledna nově byli zatíženi právě novými povinnostmi a novými náklady, v době, kdy oni se potýkají se zvýšenými náklady na energie a na inflaci. Prosím, nezapomínejme ani na to. Přesto mi dovolte, abych se k jednomu číslu vrátil, které tady neustále opakujete. Tvrdíte neustále, že EET přinesla 13 miliard korun do státního rozpočtu. Ani toto tisíckrát opakované číslo se nestane pravdou. Ono totiž v době ekonomického růstu je přirozené, že tehdy rostly příjmy, jak v gastru, tak v maloobchodu, a dokonce rostly ty příjmy i v jiných odvětvích, která nebyla zatížena EET, a mnohdy dokonce třeba výběr DPH byl daleko rychlejší, vyšší z těch jiných odvětví. Takže prosím neříkejme, že jedna každá koruna ze 13 miliard korun přinesla EET, to znamená, předtím ji ti podnikatelé nějakým způsobem zatajovali.

O té cost benefit analýze tady mluvil pan ministr, přesto já bych chtěl se ještě zeptat na základě vašeho návrhu, jaký bude vlastně přínos pro daňové poplatníky v poměru s náklady státu. Jaké budou náklady státu při dobrovolné EET na údržbu, vývoj systému, na úložiště dat (Předsedající: Čas!) a jejich zpracování. A poslední otázku (Předsedající: Čas!), jakou... já se přihlásím znovu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Přesně, děkuji moc, ať to opravdu dodržujeme. Můžete, prosím, máte další čas.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuju. A poslední otázka, asi ta nejdůležitější – s tím vaším návrhem, že říkáte, že je to kompromis na dobrovolnou EET. Jakou mají živnostníci jistotu, že návrh na dobrovolnou EET neznamená pouze odklad k budoucímu návratu, k povinnému online sledování jednotlivých úkonů podnikatele, který si sám bude muset zaplatit? Děkuji za odpověď na ty otázky.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a nyní se s faktickou hlásí paní předsedkyně. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. No, pane poslanče Munzare, prostřednictvím paní místopředsedkyně, k vaší poslední otázce: vy asi počítáte, že skončíte brzo ve vládě, nebudete mít většinu v Poslanecké sněmovně – jinak si vaši otázku neumím vyložit. Přece s vaší silou v Poslanecké sněmovně k ničemu takovému nemůže dojít, takže jinou odpověď nemám pro vás než tuto. A když jsem slyšela vaše plány na sjezdu, nebo jak tomu říkáte, sněmu ODS, já se omlouvám, jestli jsem použila – kongres, omlouvám se, omlouvám se, omlouvám se velice, to jsem samozřejmě nechtěla se nějak dotknout – máte plány tady být nadlouho, takže o to se přece nemusíte obávat a ti živnostníci se obávat nemusí taky.

Náklady – vycházím z čísel, všechna čísla, která jsem tady použila, vycházela z analýzy Ministerstva financí, nic jsem si z prstu nevycucala. Vycházela jsem z čísel, která jsme měli, která byla v RIA.

A co se týče toho dobrovolného EET, to je ten minimální kompromis. Náklady by byly podle údajů, které uvedl na semináři, který zorganizoval, Patrik Nacher. Škoda že jste tam nikdo nepřišli, zval vás všechny. Vždyť na tom by nic nebylo – jenom si vyslechnout argumenty druhé strany. Tím byste přesvědčili, že nejste v zajetí ideologie, že naopak nasloucháte, třebaže vás ta druhá strana nepřesvědčila. Zatím tady padají většinou, a nechci se vás dotknout, prostřednictvím paní místopředsedkyně, ani jednoho, ale padají tady argumenty, které jsem tu slýchala roky. Nejsou moc, nemají žádný nový facelift. Takže pan vládní zmocněnec, šéf SPCS a NAKITu Vlado Dzurilla na tento můj dotaz (Předsedající: Čas prosím!)... Tak já se ještě, můžu se ještě?

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Rozumím, ano, může tady být diskuse k té faktické.

Poslankyně Alena Schillerová: Nepředbíhám někoho? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Dáváte si gentlemansky přednost.

Poslankyně Alena Schillerová: Mohu? Tak děkuji. Já bych dopověděla myšlenku, budu už rychlá – a byli tam přítomni se souhlasem pana ministra Stanjury i zástupci Ministerstva financí a na tento dotaz odpověděli, že by to bylo zhruba 80 až 100 milionů ročně. Ale zachová se tady unikátní digitální projekt. Vaše otázka, že budou mít náklady – nebudou, pokud tam nebudou chtít vstoupit. Dobrovolnost je o tom, že tam bud' jdete, nebo tam nejdete. A jestliže tam pořád přes 50 % až 60 %, odhadovali úředníci Ministerstva financí, pořád eviduje, tak jim v tom prostě nebraňte. Nerušte unikátní digitální projekt, to je celé.

To je kompromis, který nabízím, protože jsem si vědoma rozložení politických sil a vědoma toho, že když prostě to budete chtít, tak toho dosáhnete. Takže se snažím v zádech s představiteli silné podnikatelské sféry – nakonec i Hospodářská komora to prezentovala, nebudu znova opakovat, co jsem měla v tom svém vystoupení – se snažím o dosažení kompromisu a zachování dobrovolného EET, to je celé. A to, kolik by stálo, to jsou zhruba odhady, hrubé odhady, nemám k tomu žádný podklad, ale hrubé odhady, které tam zazněly z úst – myslím, že to byl pan ředitel Hrdlička, Ministerstva financí, a Vlado Dzurilla, kterého určitě už dneska také znáte. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Jenom si dovolím upozornit, že lze debatovat i skrze přednostní práva, a nejenom skrze faktické, ale jak si to kdo zvolí. Prosím.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Já se zkusím také omezit na dvě minuty pro věcnou odpověď. Co by znamenalo dobrovolné EET? No, znamenalo by nesporně další administrativní náklady státu na ten digitální projekt, ale zároveň by nepřinášelo nic téměř, kteří nějaké elektronické nástroje používají, třeba pro to, aby zvládali dobře management své restaurace, aby měli v tomto směru i nástroj na to, jak kontrolovat i fungování svého vlastního podniku. To je důležité říct. A jaké mají být digitální projekty, ty skutečně úspěšné digitální projekty? No, ty přece mají sloužit k tomu, aby lidem obecně ulevily, aby jim umožnily dělat věci snáz. Nemají mít k tomu, aby přidávaly další starosti, do něčeho je nutně tlačily. Dobré digitální nástroje lidem ve skutečnosti prostě zjednoduší život a to EET nedělalo.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. S další faktickou reaguje paní předsedkyně.

Poslankyně Alena Schillerová: Asi nebudu potřebovat ani dvě minuty. Děkuji, paní předsedkyně. Pane ministře, proč po tom teda volají? Proč pan Kastner, což je místopředseda Asociace malých a středních podnikatelů, majitel několika restaurací v Praze i mimo Prahu, organizátor mnoha seminářů a konferencí na různá téma i na téma EET, proč volají po tom "zachovejte"? Byl na semináři, vystupoval tam. Můj čtený kolega Patrik Nacher, prostřednictvím paní místopředsedkyně, to může potvrdit. Proč po tom volají? Je to jednoduché. Ted' to není o tom, že zlá Alena Schillerová tady usiluje o pokračování EET a hodný pan ministr Martin Kupka prostě zase chce je ochránit. Ne. Ted' je to o tom, že já tady jenom mluvím jejich hlasem, to je celé.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní to vypadá, že se tedy vracíme do standardní rozpravy k přihlášenému panu poslanci Strýčkovi. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Jiří Strýček: Dobrý večer, vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády. Já bych taky v podstatě tady k tomuto nebo k této novele uvedl jenom svých pár osobních postřehů a v podstatě to, co jsem si načetl nebo s čím jsem se seznámil v médiích, v tisku. Jsou to názory odborníků, takže si myslím, že nebudu mluvit úplně od věci. Jak už tady řekl náš čtený kolega Patrik Nacher, je to samozřejmě argumentační boj, vy máte svoje argumenty, my máme svoje argumenty. Ano, zazněl i argument: je to vlajková loď hnutí ANO, toto EET, a jak se dneska myslí na tiskové konferenci vyjádřil pan předseda Výborný, předseda klubu KDU-ČSL, dneska potopíme tuto vlajkovou loď. Takže si myslím, že je to částečně i tím, že v podstatě s tímhletím přišlo hnutí ANO, a vy jste vlastně i už v minulém volebním období, coby ještě v opozici, dokazovali nebo chtěli dokázat to v té době – pardon, jste se zaštiťovali samozřejmě drobnými a středními živnostníky – že v podstatě to přišlo s tím hnutí ANO, je to špatně a tak dále a tak dále. Kdo tady byl v minulém volebním období, viděl v podstatě těch 900 – a já to nazvu pravým jménem, to byly prostě obstrukční pozeměňovací návrhy, které se tady hlasovaly, já nevím, jak dlouho, můžete si se mnou nesouhlasit, takže to, co vy dneska v dnešní době u nás nazýváte obstrukcí, v podstatě jste dělali to samé – a to bylo vlastně těch 900 pozeměňovacích návrhů, které vy jste k tomuto podali. Takže vlajková loď hnutí ANO, kterou vy chcete poslat ke dnu, to je bohužel jediný argument, a je to argument sto osm, který vy dneska máte.

Co se týče vůbec zrušení tady té elektronické evidence tržeb, já jsem si načetl spoustu věcí k tomu a dovolím si tady tlumočit i názory expertů z profesních organizací z řad podnikatelů, dokonce i odborářů, kteří považují tento plán vlády za vůbec úplně nesmyslný

návrat do devadesátek. Upozorňují, že některé podniky samozřejmě část těchto příjmů opět přesunou do zóny šedé ekonomiky. Podle mého názoru, jak říkám, není to jen můj názor, zrušení EET je jednoznačným krokem zpět a stát by měl podpořit alespoň dobrovolný režim elektronické evidence, tak jak tady bylo už zmíněno nebo jak bude navrženo v pozměňovacím návrhu.

Další věc, kterou si já myslím osobně taky, je, že – a není to jenom můj názor, znovu zdůrazňuji – že stát se tímto zrušením EET připraví o potenciální nástroj pro – za prvé – snadnou alokaci dotací v návaznosti na výši evidovaných tržeb, zlikviduje v podstatě již vybudované důvěryhodné úložiště účtenek, které by mohlo být základem pro standardizaci elektronické účtenky, současně přijde i o možnost průběžného sledování stavu ekonomiky v jednotlivých oblastech podnikání a regionech republiky, což já považuji za velmi důležité, protože samozřejmě díky tady této evidenci bude okamžitý přehled v podstatě, jak si které odvětví v kterém regionu hospodářsky vede nebo nevede.

S ohledem na dosavadní nemalé, ať teda nepoužívám název investice, jsem si to tady opravil, nemalé náklady ze strany podnikatelů, vybudovaný aparát veřejné správy, pokud pokrok v digitalizaci a další výhody, které elektronická evidence tržeb přináší, je tedy namísto již zachovat, a to přinejmenším na této dobrovolné bázi. Zrušením EET se vláda vědomě zbaví nástroje, který by mohla pomoci ke znovunastartování výběru daní od malých a středních podnikatelů. Systém by současně mohl s drobnými úpravami posloužit jako platforma pro vydávání a ukládání elektronických účtenek, tedy přispět k významnému posunu, říkám významnému posunu, k digitalizaci české ekonomiky. Podpora modernizace pokladních systémů a terminálů pro příjem bezhotovostních plateb je navíc jednou ze současných iniciativ Ministerstva průmyslu a obchodu a Hospodářské komory České republiky. Tvrdíme tedy na jedné straně, jak moc digitalizujeme Česko, a přitom zrušením EET je v plánu de facto vypnutí digitalizace maloobchodu jako takového.

Další problém – a to je samozřejmě můj názor, nejenom můj názor – dalším problémem, který lze očekávat v oblasti platebního styku, zrušením povinnosti evidovat tržby dojde určitě ke snížení objemu bezhotovostních transakcí, protože určitá část podnikatelů opět začne preferovat neevidované hotovostní příjmy oproti evidovaným transakcím platebními kartami. Evidence tržeb přitom pomáhala majitelům denně sledovat stav jejich podnikání a byla efektivním interním kontrolním nástrojem.

V neposlední řadě může mít zrušení EET za výsledek zvýšení podílu šedé ekonomiky, jak už jsem uvedl, může to být i dopad na výši legálních mezd zaměstnanců, protože šedá ekonomika logicky generuje i nepřiznané a nezdaněné vyplácení částí mezd. To je to, s čím jsem se osobně setkal, a několikrát jsem hovořil i s lidmi, kteří třeba pracují v gastronomii, v pohostinství, byli to zejména číšníci nebo číšnice mladšího data narození, kteří prostě dostávali od zaměstnavatelů pouze plat do výše minimální mzdy samozřejmě s tím, že podnikatel měl potom možnost odvádět minimální odvody sociální a na sociálním a důchodovém pojištění a zbytek jim v podstatě byl vyplácen v hotovosti takzvaně na ruku. A když jsem se těchto lidí ptal, kolik z té platby nebo kolik z výplaty na ruku takzvaně si odvádějí oni sami na sociální a důchodové pojištění, tak samozřejmě nikdo nic, protože to byli většinou mladí lidé, které v té době důchod vlastně ani netrápili.

Ví se o tom, že samozřejmě řada těch provozoven fungovala před EET, a zejména malých provozoven na malých vesnicích, fungovala jen s tužkou a papírem, když to budu trošku bagatelizovat, a v podstatě EET pokladna byla jako jejich první evidenční pokladna. A zjistilo se v podstatě nejenom to, o kolik přicházel stát dejme tomu na daních, ale taky o kolik v mnoha případech přicházeli tito majitelé restaurací, protože číšníci samozřejmě prováděli takzvané dokupy, dodávali si do restaurací zboží, které si nakupovali za vlastní peníze, potom je tam prodávali a krátili tržby a tak dále a tak dále.

Jak už jsem uvedl, s tímto odmítání bezhotovostních plateb se setkáme zřejmě na venkově a v menších městech, což samozřejmě sníží komfort nejenom pro tamní obyvatele, ale hlavně i turisty. Zase na druhou stranu, přiznejme si, že lidé tam, kde to zjistí – protože si na bezhotovostní platby platební kartou, zejména v době covidu, zvykli – se do takovýchto restaurací samozřejmě nebudou vracet, protože pro nikoho není úplně komfortní, když najednou má platit a zjistí, že neberou platební karty, bez nějakého varování nebo nápisu někde u dveří, a potom musí vybíhat někde z restaurace a shánět platební terminál, aby mohli zaplatit útratu.

Zazněly tady údaje ohledně toho, že vlastně ti podnikatelé i nadále dobrovolně evidují své tržby, což jsem se setkal s číslem, že i v současné době, kdy je tento systém pozastaven – nikoliv zrušen, jak tady správně uvedl kolega Munzar – zhruba přes 200 nebo 250 tisíc podnikatelů dále eviduje své tržby. Takže já si myslím, že to je číslo docela veliké a že to o něčem svědčí, minimálně tedy o správnosti elektronické evidence tržeb.

Řada odborníků na základě toho, co jsem zmínil, zastává názor, že pokud stát nechce podnikatele k elektronické evidenci nutit, lze celý systém převést do dobrovolnosti a zavést takzvané dobrovolné EET. Já si myslím, že znovuzahájení evidování tržeb v dobrovolném režimu spojené s určitými výhodami a pobídkami pro podnikatele může být pozitivním signálem, jak řídit a ozdravovat ekonomiku a současně řešit zadlužení země. Stejně, a to si myslím, že je velmi důležité, by to vyslalo poctivým podnikatelům a občanům signál, aby takové podnikatele podporovali.

Já tedy na základě toho, co jsem tady zmínil, tedy opravdu podporuji, aby aspoň tato dobrovolná báze, tento dobrovolný režim elektronické evidence byl nějakým způsobem schválen a byly tady položené základy k další fázi digitalizace ekonomiky, která by se týkala běžných obchodních transakcí občanů a efektivnější komunikace podnikatelů se státem v oblasti daňových příznání, a dobrovolnou elektronickou evidenci tržeb pro původně plánovanou třetí a čtvrtou vlnu si myslím, že lze zavést pomocí drobné novely zákona o evidenci tržeb a je ji možno zavést v podstatě ve velmi krátké době.

Jak už jsem znova říkal, nejsem úplně přesvědčen o správnosti této novely, a proto dávám návrh na zamítnutí této novely zákona o evidenci tržeb, sněmovní tisk 177, ve druhém čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Tak jako to všichni tady sledujeme, tak jsme si poznamenali ten návrh na zamítnutí. A nyní po vašem vystoupení je v pořadí přihlášená paní poslankyně Zuzana Ožanová, připraví se pan poslanec Patrik Nacher.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážená paní předsedající, děkuji, avšak není tu zástupce navrhovatele ani zpravodaj... (Poslanec Munzar se hlásí od vládní lavice, že tady je, stejně jako se hlásí ministr kultury.) Tak pardon, zpravodaje vidím, tak se omlouvám, takže ano, budu pokračovat. Kolegovi se omlouvám.

Ráda bych při projednávání tohoto vládního návrhu připomněla programové prohlášení vlády, jak jste mě mnohokrát již slyšeli. V rámci přípravy na projednávání tohoto tisku mě zaujalo několik pasáží či spíše dva body dotýkající se tohoto tisku. První bod: "Budeme bránit daňovým únikům." Druhý bod: "Snížíme byrokratickou zátěž při správě daní a poplatků, zrušíme povinnost EET a parametricky upravíme kontrolní hlášení." Proč to cituji? Vyplývá mi z toho, že stát bude bránit daňovým únikům zrušením EET. Docela překvapivé zjištění, aspoň dle mého názoru.

Při předkládání projednávaného návrhu zákona na zrušení EET jsem pana ministra financí dobře poslouchala, prosím vás, bylo to 23. 6. letošního roku. Měl jeden výborný argument, a to prudké zvýšení objemu bezhotovostních plateb, kdy v loňském roce to bylo zhruba 60 %

a během dvou až tří let experti odhadují, že podíl bezhotovostních plateb vystoupá až na 80 % všech tržeb. Avšak musím říct, že následující týden jsem si dovolila zajet do Luhačovic, kde jsem si vzpomněla na slova ministra vnitra. V restauraci po mně chtěli platbu v hotovosti, na což jsem dokonce nebyla dopředu při objednávání upozorněna, a měli problém s vydáváním jakéhokoliv dokladu. V té době jsem si myslela, že jde o ojedinělé chování, avšak následující dny a dovolená v České republice mě přesvědčily o opaku. Chtít platit kartou, tedy bezhotovostně, v turistických destinacích za jídlo skoro nešlo. Bohužel, asi jsem měla do zahraničí a užívat si někde jinde, a já jsem byla na území České republiky, protože jsem se domnívala, že je tady krásně. Ovšem krásně, pouze když máte hotovost, nikoliv pouze kartu. Nicméně těším se na naplnění prognózy, že do dvou až tří let tak budu moci činit v 80 %. Jen opravdu si myslím, že zrušení EET tento trend plateb k bezhotovostnímu styku nejen přibrzdí, ale i zastaví, nebo dokonce obrátí opačným směrem.

Kolegyně a kolegové, v rámci druhého čtení nehodlám dlouze hovořit, jen jsem cítila potřebu vrátit se k argumentaci z prvního čtení. Budu jen ráda, když čas ukáže, že jsem se zmýlila, a podíl bezhotovostních plateb bude stoupat i po ukončení EET, což v současnosti považuji za sci-fi.

Měla bych na pana ministra prosbu. Předpokládám, že zpravidla jsem to přednese, panu ministru financí. Bylo by možné ke konci roku 2023 vyhodnotit data o bezhotovostních platbách a informovat Poslaneckou sněmovnu? Bohužel se obávám, že tyto údaje sice budou zkresleny, jelikož část transakcí nebude nikde evidována. Očekávám příklon k šedé ekonomice, zvýšenému počtu hotovostních, nikde nevidovaných transakcí, z nichž, jak je zcela zřejmé, daně fakt odváděny nebudou.

Já si dovolím již skončit, překvapivě nebudu tedy, jak je u mě obvyklé, nijak dlouze hovořit, a přidám se k návrhu kolegy Jiřího Strýčka k zamítnutí novely tohoto zákona, tedy tisku 177.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, a nyní se tedy může ujmout slova pan poslanec Patrik Nacher a připraví se nikoliv pan poslanec Volný, ale je tady mezitím přihlášen se stanoviskem klubu SPD Jan Hrnčíř. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, paní místopředsedkyně. Pane ministře kultury... No, musím říct, že jsem smutný. Já jsem smutný z toho průběhu, z toho, že to tady projednáváme, z toho, že člověk, místo aby byl s dětmi, tak tady do večera tráví čas. A já bych tady klidně byl i přes půlnoc a dvě noci za sebou, kdybychom tady projednávali věci, které trápí lidi mimo tuto budovu, což je aktuálně růst cen energií, a my místo toho věnujeme ten čas, energii a kapacitu tady, abychom rušili něco – a mluvím zejména o první a druhé vlně, abyste mi tady zase nevkládali něco, co jsem neřekl – věnujeme čas něčemu, co si většina podnikatelů aspoň ústy těch, co za ně mluví asociace, pochvaluje, co chtějí, aby pokračovalo minimálně na dobrovolné bázi. A z toho musím říct, že je mi tedy opravdu smutno. Klidně tady pojedeme nonstop jednání u věcí, které opravdu lidi trápí. Máme před sebou zimu a nejistota mezi lidmi, jestli se s nimi bavíte, je velká. Ale my vlastně jdeme úplně proti smyslu!

Když jsem si tady psal poznámky – a já budu mít docela podrobnější příspěvek ve třetím čtení, tady to nechci zneužívat, chci se přihlásit k pozměňovacímu návrhu na dobrovolné EET – ale k čemu se přijímají zákony? Aby něčemu pomohly. Tady bych identifikoval, že pomůže něco rozpočtu anebo podnikatelům. A kolegyně, kolegové, omlouvám se, ale já tady nevidím ten přínos, tu přidanou hodnotu ani u jednoho. Ani u jednoho! Rozpočet – kvitují, že jste donedávna nechtěli zvyšovat příjmy zvýšením daní. To se teď trochu změnilo tou daní z neočekávaných zisků, o tom se budeme asi bavit v rozpočtu na rok 2023, a zároveň jste přislíbili, že budete škrétat tam, kde předchozí vláda to tak jako rozdávala, zvyšovala platy a tak dále. Tak tam já ty škrty tedy nevidím, ale úplně jste rezignovali na to, že to není jenom o těch

příjmech a výdajích, ale že lze ty daně i efektivněji vybírat. Ted' se můžeme hádat, jestli díky EET to je o 12 miliard víc, nebo pan ministr řekl, jestli jsem to dobré zachytí, 4 miliardy, ale pořád jsou to 4 miliardy. A vy vlastně hrájete jenom tu notu příjmy–výdaje, ale na efektivitu výběru úplně rezignujete. A místo abyste nechali dojet – a jak říkám, první a druhou vlnu, já u té třetí, čtvrté jsem byl také skeptický, a říkám to tady jako opoziční poslanec, říkal jsem to i jako koaliční, takže jsem měl tu sílu říct, že s vládou neúplně ve všem souhlasím. Já tady z těch 108 poslanců jsem tedy nezaznamenal zatím ani jednou, že by někdo něco řekl, že s něčím nesouhlasí, dneska jste nepodpořili ani jeden z bodů do programu. A vy jste úplně rezignovali na efektivní vybíráni daně u něčeho, co už funguje, k čemu se v této chvíli, byť nemusí, dobrovolně hlásí nějakých 60 % podnikatelů, v gastronomii třeba, což je ta první vlna, a vy to rušíte, vy to vracíte před ten bod, věnujete tomu spoustu času, energie, a já tomu fakt nerozumím. Já tomu nerozumím, protože samozřejmě že na straně příjmů nechcete vytvářet nové daně, ale říkám, to si pak řekneme, a to já kvitují. A u těch škrtů to není tak snadné, jak jste si myslí, když jste byli v opozici, protože počet úředníků zatím, co jsem zaznamenal, spíše roste. Takže o rozpočtu to není, tohle rozpočtu nepomůže, tohle ten rozpočet maximálně poškodí.

Tak hledám druhý důvod, a to je podpora podnikatelů, a tam už se budu opakovat. U podnikatelů, kdybyste byli na té konferenci, tak byste slyšeli, že oni to chtějí! Oni to chtějí! Jeden z argumentů bylo třeba, že to je jedna z dalších kontrol zaměstnanců. Běžte mezi ně. Zeptejte se jich, jakým způsobem to funguje. Takže to není ani podpora podnikatelů, není to to, co vy říkáte.

A já opravdu vás znova vyzývám, pojďme udělat, ať skutečně tady se nepřesvědčujeme zbytečně, že někoho chráníme, kdo o to nestojí, kdo to takhle nechce, pojďme udělat společnou, já tady vyzývám pana zpravodaje – mimochodem mě trochu mrzí, když už jsem tedy použil to slovo smutný, tak jsem smutný, že tady není předkladatel jako ministr financí, místo toho to předkládá ministr dopravy, ten ted' tady není také, jsme ve druhém čtení, je tam přihlášeno jenom šest lidí, nikdo to nezdržuje, že by tam bylo 45 lidí, i tohle je takový průvodní jev – já tedy vyzývám tady pana kolegu zpravodaje ctihoněho Vojtěcha Munzara, pojďme spolu udělat znova před třetím čtením konferenci o – nazvěme to dobrovolném EET nebo o budoucnosti EET. Pozvěte tam podnikatele, které chcete, pozvěme tam oficiálně asociace, které zastupují podnikatele, Hospodářskou komoru, Svaz průmyslu, to si klidně vyberte a poslechněte si v přímém přenose jejich názory. A takhle – to je realita.

To znamená, že padá za mě, nezlobte se na mě – ano, někomu to nemusí vyhovovat, já neříkám, že to je 100 %, abyste zase někdo nereagoval fakticky, že 100 %, určitě to... nic, nikdo tady ve 100 % nepodporuje, co my tady schvalujeme, neexistuje takový zákon, dokonce ani milostivé léto určitě nemá stoprocentní podporu – ale padá argument za mě, že to je ve prospěch podnikatelů.

Já to shrnu, protože si chci toto delší připravit s těmi čísly na třetí čtení: o rozpočtu to není, jde to proti. O podnikatelích, to je ta cílová skupina, to není. Jejich zástupci říkají otevřeně – otevřeně, máte citace v médiích, to není, že nám to tady někde zamumlají na chodbě – ti to také nechtějí, takže mě by opravdu zajímalo, dejte mi nějaký relevantní důvod, proč to děláte a proč tomu věnujete tolik energie v době, kdy na Ukrajině zuří válka, kdy tady máme fakt řešit i jiné věci, a vy tomuhle věnujete tolik času, tolik energie a tolik politického kapitálu. Já tomu nerozumím. Ještě jste mi to nevysvětlili – já vás nepřesvědčím, ale tohle to bych rád slyšel. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. (K poslankyni Schillerové.) Já bych vám ráda dala slovo, ale s faktickou se přihlásil pan poslanec Jaroslav Foldyna, kterého ale nevidím v sále, takže mu to propadá, a prosím, paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Paní místopředsedkyně, já to nechci skutečně nijak tady zdržovat. Já jsem neřekla ani slůvko, ani popel na to, že tu není přítomen pan ministr financí, protože minulý týden mně sám osobně říkal, když jsme měli jednání k windfall tax, že bude v zahraničí. Chápala jsem to, ale prosím tedy – vidím, že tam vykoukl za předkladatele pan ministr Kupka, já bych prosila, já nevím, jestli mám dát... (Místopředsedkyně Richterová: Je zpět.) Ano, už je zpátky. (Ministr Kupka vstoupil do jednacího sálu.) Já jsem chtěla dát kratičkou pauzu, abyste přišel, už vidím, že jste zpátky, takže tím pádem návrh žádný nedávám na pauzu. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji a nyní se stanoviskem klubu SPD je přihlášen pan poslanec Jan Hrnčíř. Připravit se může pan poslanec Jan Volný posléze. Prosím.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, když tehdejší vláda s ministrem financí Babišem zaváděla elektronickou evidenci tržeb, zdůvodňovala, že je potřeba bojovat proti neplatičkům daní. Samozřejmě že daně se platit musí. Stát by skutečně měl bojovat proti vyhýbání se placení daní a dbát na dodržování předpisů. Bohužel, české podnikatelské prostředí je již tak svázáno nadměrnou byrokracií a regulacemi, že elektronická evidence tento stav ještě více zhoršila. Pokud by měli živnostníci nastavena jednoduchá pravidla pro výpočet daňových povinností a jejich daňová zátěž byla přiměřená, neměli by důvod se daním vyhýbat. My v SPD jsme už od samého počátku přesvědčeni, že je lepší složitou administrativu a byrokraci v rámci neustále bobtnající administrativy státu u malých podnikatelů a živnostníků nahradit takzvanými daňovými paušály, což se nakonec podařilo od loňského roku i prosadit.

Jediným cílem EET tak bylo zvýšení příjmů státního rozpočtu. Bohužel, celý koncept byl uchopen velmi nešťastně a do vnímání široké veřejnosti vypadá jako etatistický doktrinální myšlenkový produkt, že stát musí všechny drobné podnikatele hlídat, protože podvádí na daních a okrádají tak stát. Jakékoli odhady dopadů EET na výnosy státního rozpočtu jsou však velmi diskutabilní a nelze je brát zcela vážně.

Úvodní představu, že příchod EET narovná podnikatelské prostředí, lze s odstupem času hodnotit jako přinejmenším naivní. Nejasné bohužel nejsou pouze přínosy EET, ale rovněž také náklady na zavedení, ale i provoz evidence. Finanční správa uvedla, že počáteční náklady na zavedení evidence činily zhruba 370 milionů korun a průběžné náklady činily zhruba 308 milionů korun ročně. Na podhodnocení takto vyjádřených nákladů upozornil v minulosti i Nejvyšší kontrolní úřad. Před spuštěním elektronické evidence tržeb Andrej Babiš, tehdejší ministr financí, sliboval, že provoz EET vyjde na 250 milionů korun ročně. O měsíc později pak dokonce tehdejší šéf finanční správy Martin Janeček v rozhovoru pro server Podnikatel.cz tvrdil, že se pořizovací náklady vejdu do 50 milionů korun a že roční provozní náklady budou činit 180 milionů korun. Jak ale ukazuje důvodová zpráva a zpráva RIA k návrhu zákona, kterým se ruší EET, jak pořizovací, tak provozní náklady byly výrazně vyšší. Pořizovací náklady nakonec podle Ministerstva financí činily 366 milionů korun. V souvislosti s novelou zákona o evidenci tržeb, kterým byla zavedena možnost evidování tržeb ve zvláštním režimu, vznikly Ministerstvu financí další náklady na pořízení bloků účtenek ve výši cirka 40 milionů. V letech 2017 až 2021 navíc Ministerstvo financí zaplatilo náklad na účtenkovou lotérii v celkové výši 231 milionů korun.

Co se týče provozních nákladů, podle aktuálních propočtů ministerstva činily 463 milionů korun ročně. Náklady na zajištění technických aspektů se pohybují v rozsahu 80 až 100 milionů korun ročně, mzdové náklady Finanční správy cirka 306 milionů korun ročně, ostatní náklady, to znamená kontrolní činnost, cirka 4 miliony korun ročně, celkem tedy přibližně 410 milionů korun ročně za Finanční správu. Za Celní správu činí celkové náklady na evidenci tržeb cirka 53 milionů korun ročně. To znamená, mzdové náklady, náklady na kontrolu plnění povinnosti evidence tržeb, uvádí se v důvodové zprávě. Jak doplňuje zpráva RIA, v letech 2017 až 2020

činily celkové provozní náklady Ministerstva financí, Finanční správy a Celní správy 2 miliardy a 170 milionů korun.

Tak jako lze jen těžko určit dopady EET na výnos státního rozpočtu, lze také jen těžko odhadnout dopad zrušení EET na výnosy státního rozpočtu. Očekávat rozkvět šedé ekonomiky a rozklad podnikatelského prostředí je naprosto mimo realitu. Pokud nechtěl živnostník dodržovat zákony, nedonutila ho ani EET. Analýzy a statistiky z různých států, které mají evidence na podobných principech zavedeny, naznačují, že má smysl evidence zavádět především zejména v oblasti hostinské činnosti nebo maloobchodu. V dalších oblastech je pak efekt již nedostatečný.

Náklady na EET tedy rozhodně nebyly zanedbatelné. Tyto náklady však generovaly nejistý výsledek, a spíše než aby narovnávaly podnikatelské prostředí, rozdělovaly společnost. Proto zrušení EET podpoříme. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní je přihlášen pan poslanec Jan Volný, připraví se paní poslankyně Lenka Knechtová. Prosím, pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Jan Volný: Dobrý den, děkuji za slovo. Kolegové, kolegyně, no, moc vás tady není. Nicméně si dovolím trošičku zavzpomínat a zastesknout si. Dneska ráno jsem viděl tiskovku, kde pan kolega Jakob okřídleně říkal, že EET byla vlajková lodě ANO a je potřeba ji potopit. To znamená, pane kolego – nebyl to pan kolega Výborný, ale byl to pan Jakob, pan kolega Výborný stál vedle něho a takhle kýval hlavou, málem si rozobil hlavu o ten pultík, ale asi zapomněl, že pro to před několika lety za Sobotkovy vlády hlasoval stejně jako všichni lidovci.

Když jsem poslouchal pana kolegu Jakoba, tak jsem si s hrůzou uvědomil, že dál nejspíš – a myslím si, že ty lidi nejsou blbý – bude potápět tu topku, protože on dokázal jednu velkou pravdu, bohužel pravdu: že jim nejde vůbec, vůbec, vůbec o lidi. Jde jim o politické floskule a o to, poměřovat si pytlíka a potopit vlajkovou lodě firmy ANO. Protože kdyby to bylo jinak...

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Prosím o dodržování jistých mezí slušnosti, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Jo, něco je neslušného?

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: To poměřování...

Poslanec Jan Volný: Dobре, ano, pardon. O to víc mě samozřejmě mrzelo, když tady pan kolega zpravodaj, kterého si jinak vážím, začal vykládat úplně tu samou rétoriku. Vykládal, jak Asociace nezávislých nebo tradičních obchodníků v roce 2017 popisovala, kolik že zavřelo podnikání jejích členů, ale už zapomněli, že úplně ta samá asociace před několika týdny na rozpočtovém výboru plakala a říkala nám: Proč to rušíte, nerušte to, to byla jedna z povedených věcí, alespoň to nechte nepovinně, at' to jede dál. Úplně ta samá organizace a to zapomněl vzpomenout.

Panu ministru zastupujícímu to samozřejmě nemám ani tak úplně za zlé. Tady prostě hledá čísla, jak to doloží, jak je to zbytečné a jak je to špatné. Pak zpravodaj řekl to naprostě nesmyslné, co jste byli zvyklí pořád opakovat, jak jsme říkali "sprostý podezřelý". To jste používali vy. Je to hrozné. Pan zastupující ministr hledá prostě čísla. Vysázel nám tady spousty parametrů, proč se to musí zrušit a proč je to házení klacků pod nohy podnikatelům a lidem, ale zapomněl říct, co na to říkají v současné době právě ty podnikatelské svazy, jak to hodnotí.

Patrik to říkal správně. Byl tady aktiv, kde se to jasně projevilo a jasně si ten názor řekli. Vybízí vás, aby se udělal znova. Nevím, jestli je to úplně nejšťastnější nápad, možná ano, ale vy to nechcete slyšet, protože máte jasné dané potopit vlajkovou lodě Babiše a ukázat, že to byla chyba a že to bylo prostě podezřelé. Ale ty samé asociace přece, pane kolego zpravodaji, byly na rozpočtovém výboru. Byly tam tři různé skupiny podnikatelských svazů a všichni říkali. Nechte to, proč to rušíte, je to hloupé – je to zavedené, lidi si na to zvykli.

Já tady nebudu vyčítat ty argumenty, proč si myslím, že to bylo dobré, a proč si myslím, že pokud z 27 států Evropské unie má 20 států nějakou evidenci tržeb – neříkám, že zrovna elektronickou, ale evidenci tržeb – takže asi nejsou úplně pitomé. Ale pojďme se zeptat těch lidí. Vy si fakt myslíte, že lidi jsou hlupáci? Ted' tady hřímáte, jak je potřeba to zrušit a jak je potřeba jim přestat házet klacky pod nohy, a oni sami mi to říkají. Já jsem byl totiž jeden z těch, kteří to tvrdě s panem předsedou Babišem, tady s Alenkou a dalšími prosazovali. V té době jsem byl fakt za blbce, kam jsem přišel, do hospody, za kamarády, do hotelu: Honzo, co to děláte, to je šílenost. Ale ono se to opakuje znova. Já zase chodím do těch stejných hospod se stejnými kamarády: Honzo, vy jste blbci, proč to rušíte, vždyť se to povedlo, nám to pomáhá. No, prostě si připadám jako úplný trotl.

Podtrhnu to a uzavřu to jednou věcí. Proč se nezeptáte lidí? Proč nevěříte zástupcům těch svazů? Proč tady pořád kážete, jak je potřeba přestat házet klacky pod nohy lidem a podnikatelům? Oni nejsou hlupí, oni to slyší a oni si svůj obrázek o vaší rétorice a o vašich cílech, proč to děláte, udělají sami. To znamená, je to jenom politická floskule. Jednou se řeklo a vy jste to měli ve volebním programu: zlikvidujeme EET. Aniž byste ted' vyslechli kohokoliv zvenku a kohokoliv, kdo se tím EET prokousal – možná někdy krvavě, to uznávám, že to nebylo jednoduché, ale když si ho nastartoval, tak ho chce mít dál – tak ho prostě naprosto nemilosrdně odsoudíte k tomu, že celou tu snahu prostě zahodíte.

Takže já bych se přidal ke kolegům a navrhoji zamítnutí tohoto tisku ve třetím čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Ještě požádám při přímém oslovovalní poslanců prostřednictvím toho, kdo zrovna předsedá. Do faktických se nám hlásí pan poslanec Vít Kaňkovský a poté pan poslanec Jiří Strýček. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý večer, vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové. Já budu opravdu jenom faktický. Na váženého kolegu Jana Volného, prostřednictvím paní předsedající, opravdu fakticky. Když se schvaloval zákon o elektronické evidenci tržeb v roce 2016, tak tady pan kolega Výborný neseděl v Poslanecké sněmovně, tudíž nemohl hlasovat pro tento zákon. Já jsem tady seděl, hlasoval jsem pro něj, nestydím se za to. Nicméně nikdy jsem nepodporoval třetí a čtvrtou vlnu EET a jsem rád, že je dneska tady jiný návrh zákona, který navrhuje tento zákon zrušit. Ale Marek Výborný tady v březnu 2016 neseděl, nemohl hlasovat, tudíž může mít názor, jaký chce. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji i za dodržení času a pan poslanec Jiří Strýček s jeho faktickou. Prosím.

Poslanec Jiří Strýček: Takže dobrý večer ještě jednou, kolegyně, kolegové. Já bych chtěl jenom uvést na správnou míru svůj výrok, který zazněl v mé řeči ohledně potopení vlajkové lodi EET. Já jsem uvedl nesprávně, že to byl výrok pana poslance Výborného, za což se omlouvám, jak jsem byl uveden na správnou míru, byl to pan poslanec Jakob, takže tímto se panu kolegovi Výbornému omlouvám. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Dále s faktickou paní předsedkyně Alena Schillerová. Dává přednost panu poslanci Janu Volnému.

Poslanec Jan Volný: Tak já bych velice krátce. Pane kolego, omlouvám se panu Výbornému, určitě mu to vyřídíte, to jsem si mohl prostudovat. Nicméně vy jako lidovci jste hlasovali – neuvědomil jsem si, že tady ještě nebyl, takže se mu omlouvám. Díky.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Ještě jednou poprosím o oslovovalní prostřednictvím. A paní předsedkyně, prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji. Děkuji panu poslanci Kaňkovskému, vaším prostřednictvím, paní místopředsedkyně, za to, že hlasoval pro zavedení EET před těmi lety. Respektuji to, že byl proti třetí a čtvrté vlně, ale to právě nebrání tomu, aby podpořil můj pozměňovací návrh, za což mu dopředu děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a vracíme se do rozpravy, do které je přihlášená paní poslankyně Lenka Knechtová, a připraví se pan poslanec Martin Kukla. Prosím.

Poslankyně Lenka Knechtová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážený pane ministře, rozpočtově se dle mého názoru jednoznačně jedná o nezodpovědný krok. Nelze akceptovat argument, že kvůli pandemii výrazně stoupaly bezhotovostní platby, které EET nepodléhají. Zrušení EET vše vrací dle mého názoru do starých kolejí, tedy pokrívuje trh a poctivé podnikatele opět znevýhodňuje, a nemluvě o těch, co řádně platí daně.

Elektronická evidence tržeb je systém elektronické evidence hotovostních tržeb za prodej zboží a služeb. EET je moderní systém rychlé komunikace mezi podnikateli a Finanční správou a je jedním z nejvýznamnějších daňových opatření v České republice. Ministerstvo financí zavedlo od prosince 2016 on-line pokladny, které umožňují Finanční správě sledovat platby v restauracích, hotelech a v obchodech. Dnes už i experti z profesních organizací, podnikatelé i odboráři považují plán současné vlády za nesmyslný návrat do takzvaných devadesátek. Upozorňují, že některé podniky část příjmů opět přesunul do šedé ekonomiky. Podle mnohých by stát měl naopak evidující živnostníky takzvaně odměnit.

Řada odborníků i samotných restauratérů se dnes vyjadřuje jasně. Bylo by správné EET zachovat na dobrovolné bázi s tím, že by podnikatelé, kteří by systém využívali, by měli nějaké výhody od státu. Stát by jim pak nepřímo vzkázal, že jim důvěřuje. Tak se vyjádřil Luboš Kastner z Asociace malých a středních podniků a živnostníků. V současné době, kdy je systém pozastaven, dál dobrovolně eviduje své tržby přes 200 000 podnikatelů. S motivací odměn od státu by se jich v systému mohlo vrátit mnoho dalších. "Benefitem by mohlo být například to, že tito podnikatelé by nebyli v hledáčku Finanční správy, případně ve chvíli, kdy by se zase musela nějakým způsobem zavádět opatření podobná těm v pandemii, byli by to právě evidující podnikatelé, kteří by dostali přednostní kompenzace od státu za to, že své příjmy transparentně přiznávají," vyjmenovává pan Kastner.

Také Miroslav Lukeš, který vede Českou fintechovou asociaci, je přesvědčen, že zrušení EET by bylo promarněnou příležitostí. Je to nástroj, který přijala velká část podnikatelů a který přinesl celou řadu benefitů. Stát by měl spíše hledat možnosti, jak tento systém využít v rámci stále opakování digitalizace. Dovedl bych si představit využít systém v myšlence digitálního daňového přiznání, a to už dnes funguje v mnoha zemích. "Tvrdíme, jak moc digitalizujeme Česko, přitom v plánu je vlastně vypnutí digitalizace maloobchodu," říká pan Lukeš. Podle něj

řada provozoven fungovala před EET jen s papírem a tužkou. "EET pokladna byla jejich první a zjistilo se, o kolik stát obírali, ale také o kolik je obírali číšníci, o kolik příležitostí pro svůj byznys přicházeli," míní pan Lukeš. I pan Menclík, ředitel dodavatele pokladen Dotykačka, je přesvědčen, že dobrovolná evidence může skutečně pomoci otevřít další cestu k digitalizaci podnikání. "Dovedu si třeba představit, jak pomocí existujícího systému digitalizovat administrativní činnosti nebo zavádět dobrovolný, státem garantovaný a bezpečný digitální registr účtenek a ušetřit tak miliony tun zbytečně vytiskných papírků z pokladen a terminálů, které v drtivé většině končí v koši na odpadky, pokladny, jejichž digitálně data odesílat umí," tvrdí Menclík.

Experti navíc zmiňují další velmi nepříjemný efekt případného konce systému, a to menší ochotu podnikatelů přijímat platební karty, a tedy návrat v hotovosti, která se nemusí vždy objevit mezi přiznanými příjmy. Další významný hlas pro podporu dobrovolné evidence zní z Hospodářské komory a navrhuje pro takový systém používat zkratku DET – dobrovolná evidence tržeb. "Stát by tak mohl díky DET cíleně oceňovat transparentně fungující podnikatele namísto plošného demotivujícího projevování nedůvěry ke všem podnikatelům en bloc," říká tiskový mluvčí Hospodářské komory.

V obecné rovině komora myšlenku EET podpořila, neboť v ní vidí, stejně jako ostatní kritici rušení evidence, opatření, jak omezit nekalou konkurenci, respektive narovnat podnikatelské prostředí. Podnikatelé, kteří zatajují tržby, a tedy neplatí daně ani zdravotní a sociální pojištění, jsou nepochybně zvýhodněni vůči těm, kteří jsou rádnými plátcí. Na to upozorňuje také pan Lukeš. Celou řadu zákazníků těšilo, že podnik, kam přišli, jedná podle pravidel a stejně jako oni platí daně. Řada podnikatelských svazů chce zachovat EET právě proto, že chtejí ukázat, že nejsou příživníci, kteří státu neplatí daně, a že jejich sektor je poctivý.

Osobně nesouhlasím se zdůvodněním Ministerstva financí, že stát přichází ročně kvůli provozu systému o půl miliardy korun ročně a podnikatelé kvůli nutné údržbě systému o dalších 1,5 miliardy. Zajímalo by mě, jak jste k takovým číslům přišli. Za mého názoru to u podnikatelů nelze spočítat.

Dokonce odbory jsou na rozdíl od odborné veřejnosti výrazně ostřejší: "Vyzýváme současnou vládu, aby plány na celkové zrušení EET zásadně přehodnotila a jeho působnost naopak podle původních plánů rozšířila na všechny relevantní poplatníky. Tento krok je nejen nezbytný pro nastolení daňové spravedlnosti, ale přináší pro veřejné finance v Česku tolik potřebné zdroje," říká šéf Českomoravského odborového svazu Josef Středula. Podle něj by pouhé obnovení EET v původně fungujícím rozsahu přineslo každý rok pro rozpočet dodatečný příjem v rozsahu minimálně 12 miliard korun, a pokud by ještě došlo k dříve plánovanému rozšíření EET, činila by tato částka přinejmenším 20 miliard korun.

Zachování EET podporuje i zástupce největší profesní organizace v sektoru, prezident Asociace hotelů a restaurací Václav Stárek. "Elektronické evidenci tržeb jsme se nikdy nebránili, naopak jsme ji v době zavedení i podpořili," řekl Stárek s tím, že projekt podle něj přiměl řadu podnikatelů k registraci plátcovství DPH, což se dříve dost obcházelo. Podle něj by takovým krokem vláda vyslala poctivým podnikatelům zprávu, že takovýto krok se díky snadnému rychlému přístupu k ekonomickým pobídkám a zjednodušení jejich administrativy vyplatí.

Proto chci jasně říci, abychom nepromarnili to, co už bylo odpracováno. Firmy, které se věnují elektronické evidenci tržeb, připravily pro podnikatele snadná, efektivní, uživatelsky přívětivá řešení, která nezatěžovala podnikání a byla i ekonomicky výhodná. Stačí vám tiskárna, počítač, notebook, tablet, mobilní telefon, připojený k internetu a konkrétní aplikace vytvořená na míru, konkrétnímu podnikání se vlastně o všechno postará.

Za dobu svého fungování zabezpečila EET téměř 60 miliard korun dodatečných příjmů pro státní rozpočet. Díky EET máme ve státním rozpočtu každoročně o 13 miliard více, a to jenom z prvních dvou vln. V případě zavedení třetí a čtvrté vlny EET by dle odhadů

Ministerstva financí došlo k inkasu dodatečných 7,7 miliard, tedy celkem téměř 21 miliard každý rok.

Proto vás vyzývám, nepromarněme příležitost a investici, která se stala zbytečně předmětem politických bojů. Proto dávám návrh na zamítnutí novely zákona o evidenci tržeb, tisk 177. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Je jasné, že se tedy připojujete k tomu již vzesenému návrhu na zamítnutí. To se pak hlasuje ve třetím čtení. A já teď vnímám faktickou, s kterou se hlásí paní předsedkyně. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Teď mi přišla na WhatsApp zpráva od – neznám toho člověka, je z Jihomoravského kraje, takže předpokládám, že mi to poslal jako poslankyni za Jihomoravský kraj. Dovolte, prosím, abych to přečetla: "Doufám, že EET zůstane aspoň na dobrovolnosti. Hodně lidí do toho investovalo. Já tedy osobně jsem pro další používání, mám to v mobilu a můžu kdykoliv vydat doklad. Většinou to posílám na e-mail, ale mám i malou tiskárnu za opasek. Tak to nějak zvládněte domluvit." Děkuju za váš čas.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a další přihlášený je pan poslanec Martin Kukla. Dále je v pořadí, připravit se může pan poslanec David Štolpa. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Martin Kukla: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Dámy a páновé, já jsem tady k EET minule poměrně dlouho diskutoval. Dneska ten můj projev nebude tak dlouhý, už je poměrně hodně hodin.

Mě velice mrzí, že se z EET, z tak úspěšného projektu, stal politický boj mezi koalicí a opozicí. Když se podíváme, kolik energie to stálo zavedení celého systému, kolik to stálo nákladů a stal se z toho velice úspěšný projekt – naroval podnikatelské prostředí, přinesl poměrně značnou část peněz do státního rozpočtu. A dnes stojíme před otázkou, zda budeme ten politický boj táhnout až do konce a tento úspěšný projekt zrušíme. Já bych chtěl se připojit ke svým kolegům a dát návrh na zamítnutí novely zákona o evidenci tržeb, sněmovní tisk číslo 177.

Jak jsem již říkal, nebudu dlouhý, ale jenom krátce shrnu. Elektronická evidence tržeb byla zavedena 1. prosince 2016, byla to tak zvaná první vlna EET a vztahovala se na sektor stravování a pohostinství. Následně se elektronická evidence tržeb 1. března 2017 rozšířila na segment maloobchodu a velkoobchodu a třetí a čtvrtá vlna byla v důsledku zásahu Ústavního soudu a následně také v důsledku zdravotnické krize odložena. Ústavní soud nakonec ve svém verdiktu konstatoval, že nejenže EET není protiústavní, ale je legitimním nástrojem pro ověřování daňových povinností.

Když se zamyslíme, co nám EET přineslo: elektronická evidence tržeb naplnila očekávání, a to narovnání podnikatelského prostředí, férové podmínky pro poctivé podnikatele, bezproblémové fungování bez technických problémů a obtíží. Postupný náběh byl bez komplikací. Přinesla slevu na dani, snižovala daňovou zátěž. Jednoznačný a prokazatelný přínos pro státní rozpočet – více než 70, více než 60 miliard korun od zavedení EET. 12,8 miliardy ročně za první a druhou vlnu, případně zavedení třetí a čtvrté vlny dodatečných 7,7 miliardy ročně.

Elektronická evidence tržeb je od počátku koncipovaná jako plošné opatření s postupným náběhem, jehož hlavní cíl je narovnání podnikatelského prostředí v České republice a také vyšší výběr daní, které vytvoří prostor pro snižování daňového zatížení v České republice. Z tohoto

důvodu je součástí zavedení elektronické evidence tržeb významné snížení DPH ve všech sektorech, kde to umožňuje harmonizovaná evropská daňová legislativa. Snížení DPH v podstatné části zůstává podnikatelům v podobě vyšší marže a společně s eliminací nepočitné konkurence představuje důvod, proč je elektronická evidence tržeb od počátku podporovaná většinou profesních a odborových svazů, komor a asociací. Zde je to třeba zdůraznit.

Elektronická evidence tržeb je jedním z nejvýznamnějších daňových opatření a zároveň nejdůležitějším krokem k napravě podnikatelského prostředí v naší novodobé historii. Férové prostředí je takové, kde mají všichni stejné podmínky a ve kterém rádně plní povinnosti. Mě mrzí – jistě máme všichni tu zkušenosť, jak z minulosti, i teď, když se zavedlo EET – je pravda, bylo to bolestivé, trošku jsme si na to museli zvyknout, ale ti lidé si na to zvykli. Přijímali jsme účtenky a platily se rádně daně.

A dneska vláda Petra Fialy podporuje šedou ekonomiku. To znamená, jdete si něco nechat opravit, něco udělat, a samozřejmě se vás zeptají, jestli to chcete s dokladem, nebo bez dokladu. S takovými příklady se potkávám normálně v běžném životě. Je to smutné, mrzí mě to, že zde stojíme dneska před tím, zda zachovat EET, nebo nezachovat. A vláda Petra Fialy dává přednost šedé ekonomice v České republice.

Proto opět připomenu a dávám návrh na zamítnutí novely zákona o evidenci tržeb, sněmovní tisk 177. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Dále je přihlášen pan poslanec David Štolpa a připraví se zatím poslední přihlášená k diskusi, paní poslankyně Balaštíková. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec David Štolpa: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, diskutujeme tu dnes o zrušení elektronické evidence tržeb a já mám nejen na základě tohoto, ale také dalších nápadů a návrhů vlády z posledních měsíců a týdnů pocit, že všechno smysluplné a funkční vláda ruší, a naopak čím větší nesmysl, tím větší silou se to tady ve Sněmovně snaží prosadit a převálcovat.

V létě schválila deficit státního rozpočtu na tento rok ve výši 330 miliard korun, ale následně šla dál. Během minulé středy sněmovní rozpočtový výbor, kde má vláda samozřejmě většinu, podpořil dva pozmenovací návrhy, které navýší letošní schodek státního rozpočtu dokonce na výsledných 375 miliard a pro rok 2023 má být deficit státního rozpočtu v podobné výši. Takový rozpočet nyní představuje tato vláda rozpočtové odpovědnosti. Vláda, která před rokem touto dobou prohlašovala, jak bude hospodařit rozvážně a nebude naši zemi zadlužovat. A v této situaci se chce vláda navíc vzdát dalšího zdroje příjmů. Mimochodem, rozsah šedé ekonomiky v Česku vyjádřený jako procento HDP v roce 2010, tedy za vlády ODS, byl rozsah šedé ekonomiky v Česku 16,7 %. V roce 2019, tedy poslední rok před covidem, to bylo již jen 13 %. V roce 2021, tedy po vypnutí EET, to skočilo nahoru na 13,9 %.

ODS a s ní celá vláda a všechny vládní strany si tak jednoduše přejí návrat a rozmach šedé ekonomiky, jinak si to nedokážu vysvětlit. Elektronická evidence tržeb v současnosti vlastně nevadí nikomu, koho se týká. Z nějakého důvodu vadí jen a pouze současné vládní koalici. A proč? To je myslím nade vše jasné.

Co ale zřejmě nevadí, je propad příjmů státního rozpočtu, které byly na EET navázány. Ministr Stanjura a s ním celá vláda opakuje, že jsme jako vláda nechali veřejné finance v rozvalu. Není to pravda. Potvrdil to i Eurostat, který Česko potvrdil jako šestou nejméně zadluženou zemi Evropské unie. Neustále navíc slyšíme, na co všechno chybí peníze, ale tady státní rozpočet dobrovolně připravujeme o 13 miliard. Jde o 13 miliard ročně. Každý další rok, kdy bude vláda plkat nad vysokými schodky, může vinit jen sama sebe, když se dobrovolně zbavila jednoho z nástrojů na lepší výběr daní.

Ministr Stanjura má zkrátka stranické zadání zrušit EET. Zároveň ale bude plakat nad stavem rozpočtu, který vládní politici vykreslují jako nejhorší v Evropě, a bude občanům i podnikatelům ordinovat úspory a utahování opasků. Pojd'me si říct jasně a upřímně, jaký je důvod pro zrušení EET, proč tato vláda ruší nástroj pro boj s šedou ekonomikou a jde tak přímo proti svému programovému prohlášení. Má snad koalice jiný lepší plán? Má v šuplíku připraveno jiné řešení? Žádají to po ní svazy a asociace? Na všechny otázky je odpověď jednoduchá. Tato koalice má jediný program. Není to ani pomoc lidem, není to ani zdravotnictví, kterému peníze berou. Je to logické. Slepenc pěti naprostě nesourodých stran, které mají jedno jediné pojítko, a to je Antibabiš – stejně jako Piráti ruší stavební zákon, který získal ocenění Zákon roku a který by rozhýbal stavební řízení, jen proto, že ho schválila Babišova vláda, tak z úplně stejného důvodu tu dnes projednáváme zákon o zrušení EET. Takhle je to jednoduché. EET je úspěšný projekt Andreje Babiše, každý ho s ním má spojený, a tak přestože funguje, objektivně narovnal tržní prostředí a přinesl do státní kasy peníze, tak je potřeba jej zrušit.

Já vnímám, že jste se za těch několik let vmanipulovali do situace, kdy si asi říkáte, že vám již nic jiného nezbývá, i když víte, že neděláte dobře. Řešení ale existuje: dobrovolné EET. I nyní je EET kvůli covidu dobrovolné a víte, kolik subjektů ho stále využívá? Šedesát procent! Zkuste konečně méně Antibabiš-politiky, začněte pracovat skutečně ve prospěch občanů a firem. Je nejvyšší čas.

Zkrátka, i kdybych sebevíc chtěl, nenapadá mě jediný rozumný důvod, proč elektronickou evidenci tržeb zrušit. Proto se připojuji k návrhu na zamítnutí zákona ve třetím čtení.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, pane poslanče, a poslední přihlášená je paní poslankyně Margita Balaštíková. Prosím.

Poslankyně Margita Balaštíková: Snad úplně dnes naposledy, kolegové. Mí předrečníci řekli vlastně všechno, co jsem chtěla říct i já, a já bych udělala jenom takové velice krátké malinkaté resumé z toho všeho, co tady bylo.

V podstatě EET chtělo vytvořit férové prostředí, kde mají všichni stejné podmínky a ve kterém rádné plnění povinností neznamená konkurenční nevýhodu. Zcela určitě se nedotýkalo velkých a středních firem. Některé obory i z těch malých firem vůbec nemají možnost nemít všechno pod kontrolou. A já si myslím, že v době, kdy všichni hledají peníze – vidíme, co se k nám blíží, tak byste, prosím, měli řešit to, že EET přece jenom přineslo 13 miliard. Pan ministr financí škrťa tu miliardu, tu dvě a těch třináct jenom takhle vyhodil z okna? A pokud by EET dál jelo, tak samozřejmě se počítalo, že bude dalších 7 miliard, což znamená 21 miliard příjem.

Já bych chtěla říct větu podnikatelky, protože jsem si vytiskla, i co říkali podnikatelé po zavedení EET, jak se k tomu tvářili. Samozřejmě, nebyly to jenom pozitivní věci, nebudeme si nalhávat. Byli tady malí provozovatelé, kteří říkali: Ale i zákazníkovi vyhovuje, že si vezmu peníze v hotovosti a nedávám mu fakturu. Já mu to věřím, že mu to vyhovovalo, ale já si myslím, že bychom neměli podporovat lidi, kteří berou ze společného měšce, chtějí mít zdarma pro své děti školství, chtějí čerpat zdravotní, sociální, a my, kteří platíme daně, a myslím i nás zaměstnance, kterým to zaměstnavatelé strhávají, na to všichni přispíváme. A já se chci zeptat: Opravdu chceme podporovat lidi, kteří neplatí daně, škrtneme ty, kteří se chovají poctivě, a budeme neustále sponzorovat ty, co neodvedou ani korunu. A pokud někdo podniká za předpokladu, že neplatí daně, a EET ho poslalo ke dnu – prosím pěkně, tak si položme otázku: Chceme takové podnikatele? Já myslím, že ne. Ten tu dávno neměl co dělat! Měl se možná nechat zaměstnat a pracovat v nějaké firmě, která za něj rádně odváděla do společných peněz zdravotní, sociální a na závěr roku zaplatila do státní pokladny daň z příjmu právnických nebo fyzických osob.

A já si myslím, že pokud bychom se měli bavit o tom, že alespoň zachováme první dvě vlny EET, ponecháme si 13 miliard a vrátíme je tam, kde opravdu jsme je škrtali, a myslím si, že to bylo škoda, ať už to bylo zdravotnictví, nebo školství – my škrtáme drobné a vyhazujeme velké měšce. To si myslím, že sem nepatří, a jestli chtěl být pan ministr rozpočtově zodpovědný, tak o tomto to nehovoří. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a už nyní nevnímám nikoho přihlášeného do obecné rozpravy, takže ji končím.

Optám se, zda je zájem o závěrečná slova po ukončení obecné rozpravy? Není.

Nemáme nic hlasovatelného, takže zahajuji podrobnou rozpravu a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Hlásí se paní předsedkyně Schillerová. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Tak já už jsem ho odůvodnila, teď bych se k němu přihlásila. Já se přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému uložen pod číslem 1401 a byl podrobně odůvodněn v obecné rozpravě. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji. Ještě jednou rozhlédnu, skutečně už nevnímám nikoho přihlášeného, takže končím i podrobnou rozpravu.

A opět se táží pro pořádek, zda je zájem o závěrečná slova? Pan zpravodaj nemá, pan navrhovatel také nemá.

A zase shrnu, že nezazněl žádný hlasovatelný návrh, čili já tímto končím druhé čtení tohoto návrhu a v souladu s domluvou, která tady zazněla, nejprve poděkuji panu zpravodaji a panu ministru a potom se s vámi všemi rozloučím.

Končím dnešní jednání. Sejdeme se zde zítra v 9 hodin, budeme pokračovat. Klidný večer přeju.

(Jednání skončilo ve 21.17 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
12. října 2022
Přítomno: 164 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Dobré ráno, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády. Zahajuji druhý jednací den 41. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a poprosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci a poslankyně: paní předsedkyně Pekarová Adamová celý jednací den z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Babiš celý jednací den – pracovní důvody, pan poslanec Bělor od 16.15 do 18 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Bžoch celý jednací den – zahraniční cesta, pan poslanec Dufek celý jednací den – pracovní cesta, pan poslanec Exner Martin celý jednací den – zdravotní důvody, pan poslanec Fiala Radim celý jednací den – zdravotní důvody, paní poslankyně Fialová Eva ze zdravotních důvodů celý jednací den, pan poslanec Fifka Petr z důvodu zahraniční cesty celý jednací den, pan poslanec Fridrich Stanislav celý jednací den ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Hanzlíková Jana celý jednací den z rodinných důvodů, pan poslanec Heller Šimon z pracovních důvodů od 11 hodin do zítřejšího rána, 9 hodin, pan poslanec Igor Hendrych celý jednací den z pracovních důvodů, pan poslanec Kolovratník Martin celý jednací den z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Major Martin od 12 hodin do dnešní půlnoci z pracovních důvodů, pan Okamura Hayato od 12 hodin do 13 a od 14 hodin do 16 – pracovní důvody, paní poslankyně Pokorná Jermanová z důvodu zahraniční cesty se omlouvá na celý jednací den, paní poslankyně Pošarová Marie od 12 hodin do zítřejšího rána 9 hodin bez udání důvodu, paní poslankyně Šebelová Michaela celý jednací den – zahraniční cesta, paní poslankyně Válková Helena od 9 hodin do 10 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Vojtka Viktor celý jednací den se omlouvá z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Wenzl Martin (správně Milan) se omlouvá ze zdravotních důvodů na celý jednací den.

Pan ministr Bartoš se omlouvá z důvodu zahraniční cesty na celý jednací den, pan ministr Bek se omlouvá na celý jednací den z pracovních důvodů, paní ministryně Černochová se omlouvá na celý jednací den z důvodu zahraniční cesty, paní ministryně Hubáčková se omlouvá z pracovních důvodů na celý jednací den, pan ministr Kupka se omlouvá od 9 hodin do 11.15 z pracovních důvodů, paní ministryně Langšádlová Helena se omlouvá od 12.30 do 9 ráno z pracovních důvodů, pan Lipavský Jan se omlouvá z pracovních důvodů na celý jednací den, pan ministr Nekula se omlouvá z pracovních důvodů na celý jednací den, pan ministr Síkela se omlouvá rovněž z pracovních důvodů na celý jednací den a nakonec z důvodu zahraniční cesty se omlouvá na celý jednací den ministr financí Zbyněk Stanjura.

Dnešní jednání bychom měli zahájit pevně zařazenými body, což je bod 14, důchodové pojištění, druhé čtení; bod 13, poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, také druhé čtení; bod 70, pobyt cizinců, první čtení; bod 28, sdružování v politických stranách a hnutích, první čtení; bod 12, právo na digitální služby, druhé čtení; bod číslo 11, opatření proti šíření teroristického obsahu on-line, druhé čtení, a bod číslo 22, o pedagogických pracovnících, první čtení. Poté bychom případně pokračovali projednáváním bodů dle schváleného pořadu schůze.

Nyní se ptám, jestli je někdo, kdo se chce přihlásit s návrhem na změnu schváleného pořadu 41. schůze? Neviduji nikoho, že by měl návrh na změnu pořadu schůze.

Budem tedy pokračovat schváleným pořadem, tedy pevně zařazenými body. A jako první bod bychom měli projednat

14.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění,
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 301/ – druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr práce a sociální věcí Marian Jurečka. Prosím pana ministra, aby se ujal slova.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Dobré dopoledne, vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Já si dovolím ve druhém čtení velmi stručně uvést tuto novelu zákona o důchodovém pojištění, sněmovní tisk 301. Já jsem v prvním čtení popisoval, co je předmětem této legislativní úpravy. Teď jenom stručně podtrhnou to nejpodstatnější. Je to úprava, která se... (V sále je hluk.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Já vás ještě, pane ministře, přeruším. Prosím kolegyně a kolegy, už jsme začali projednávat bod číslo 14, tak vás prosím, abyste se buď ztišili, nebo jste přenesli své diskuse mimo sál sněmovny, abychom mohli důstojně začít projednávat naše dnešní body. Prosím moc o ztišení jak v pravé části sálu, tak v levé.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji. Smyslem této úpravy je především řešení takzvaných záchrannářských předčasných odchodu. To téma se tady diskutovalo velmi intenzivně. My jsme dopracovali úpravu tak, aby definice možnosti dřívějšího odchodu do důchodu u zdravotnických záchrannářů měla jasná pravidla, ta jsou obsažena v tomto návrhu. Kroky jsou učiněny tak, abychom stihli účinnost této novely zákona ještě do konce roku, tedy před 1. 1. 2023, kdy máme potom povinnost začít realizovat tady tuto možnost dřívějšího odchodu. Ta je provázána i se zvýšením výššího odvodu na pojistném, kterým bychom nevytvářeli další významné zatížení výdajů na takzvaný důchodový účet.

Jsou tady také pozměňující návrhy, které upravují některé další náležitosti v oblasti výchovného, k těm se potom vyjádřím v závěru tohoto bodu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvném čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 301/1.

A já nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro sociální politiku, pan poslanec Vít Kaňkovský, a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňující návrhy nám odůvodnil. Pane zpravodaji, prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Hezké dopoledne, vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové. Výbor pro sociální politiku projednal tento návrh zákona na své 18. schůzi dne 5. října 2022 a přijal toto usnesení. Je to usnesení k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony – je to již zmíněný sněmovní tisk 301.

"Po odůvodnění náměstkyně ministra práce a sociálních věcí Ivy Merhautové, zpravodajské zprávě poslance Vítka Kaňkovského a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony, sněmovní tisk 301;

II. zmocňuje zpravodaje výboru, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy."

Nad rámec tohoto usnesení chci říci, že jsme diskutovali na výboru ještě některé aspekty, například jestli je v té vládní předloze jasně definován převod hodiny směny nebo směny na hodiny, aby to bylo jasné definované. Na to nějakým způsobem budeme reagovat pozměňovacími návrhy. Diskutovaly se ještě některé další aspekty, ale to zcela jistě zazní zde dneska v rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Otevím obecnou rozpravu, do které se přihlásili zatím dva poslanci. První vystoupí pan poslanec Mašek. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, vážení ministři, dovolím si předložit zde pozměňující návrh poslanců Jiřího Maška, Milana Brázdila a Jany Pastuchové, který se právě týká předčasných důchodů záchranářů.

Chtěl bych tady připomenout, že jsme v minulém volebním období velkou většinou Poslanecké sněmovny přijali zákon, který tyto důchody záchranářů, předčasné důchody, schválil. Prošly jak Senátem, tak je podepsal prezident. Bohužel tam byly legislativní chyby, které se nepodařilo v Senátu opravit, a vzešel z toho zákon, který je sice platný od roku 2023, nicméně nebylo možné jej vlastně využít právě pro ty technické chyby.

Proto teď přichází pan ministr Jurečka se zákonem, které tyto chyby odstranil, je však pojatý jinak, je pojat jako první ze zákonů, který řeší takzvané obtížné profese a dřívější odchody do důchodu. Já tedy respektuji, že je to návrh, který je systémový, bude mít své pokračování, nicméně pro záchranáře nepřináší to, co přinášel ten zákon, který jsme tady schválili, a to možnost po 20 letech odpracovaných ve službách na záchranné službě jít až o 5 let dříve do důchodu se splněním podmínky dosažení 60 let věku. Tento zákon, který předkládá pan ministr Jurečka, vlastně snižuje benefit pro záchranáře o polovinu a po odpracování 4 400 směn, což odpovídá těm 20 letům, je možné odejít o 2,5 roku dříve, a potom za každých 74 odpracovaných směn o další jeden měsíc dříve do důchodu, a znamená to, že k těm 5 letům odchodu, jak jsme to schválili v minulém volebním období a tak, jak zákon dosud platí, se dostanou ti záchranáři až po 30 a více letech vykonaných služeb na záchranné službě.

Náš pozměňovací návrh spočívá v tom, že v § 36D odst. 3 navrhujeme upravit: "Za směnu v zaměstnání zdravotnického záchranáře se považuje 8 hodin výkonu práce zdravotnického záchranáře. Počet směn v zaměstnání v zaměstnání zdravotnického záchranáře se stanoví způsobem uvedeným v zákoně o organizaci a provádění sociálního zabezpečení." Zdůvodnění: Explicitním vymezením pojmu směny se předejdě zmatečným výkladům a rozdílnému přístupu jednotlivých zdravotnických záchranných služeb při výpočtu nároku zdravotnického záchranáře a jeho důchodového věku.

Za druhé, v § 37E navrhujeme ve větě: "Důchodový věk pojištěnce uvedený v § 37D se stanoví tak, že od důchodového věku stanoveného podle § 32 se odečte 30 kalendářních měsíců za prvních 4 400 směn odpracovaných v zaměstnání zdravotnického záchranáře a o jeden kalendářní měsíc za každých dalších 74 směn odpracovaných v zaměstnání zdravotnického záchranáře a za důchodový věk se považuje věk dosažený v posledním odečteném kalendářním

měsíci v den, který se číslem shoduje se dnem narození pojištěnce; neobsahuje-li takto určený kalendářní měsíc takový den, považuje se za důchodový věk ten, který je dosažen v posledním dni posledního dotčeného (?) měsíce" změnit číslovku 74 na číslovku 44. Zdůvodnění: Návrh akceptuje předložené základní pravidlo sníženého důchodového věku, které vychází ze zásady, že se důchodový věk snižuje ze 4 400 směn v profesi zdravotnického záchranáře o 30 kalendářních měsíců, to jest po odpracování zhruba 20 let. Vychází se z předpokladu, že průměrný počet směn za kalendářní rok je zaokrouhlen na 220.

Další část návrhu, aby se zdravotnickým záchranářům snížil důchodový věk o jeden kalendářní měsíc za každých 74 odpracovaných směn, však považujeme za disproporční. V praxi dojde k situaci, že pro vznik nároku na starobní důchod bude muset zdravotnický záchranář odpracovat celkem 30 let. Tuto skutečnost uvádí ve své důvodové zprávě také MPSV. Snížení důchodového věku však může činit maximálně 60 kalendářních měsíců, což odpovídá cca 30 rokům odpracovaným v této profesi – 30 kalendářních měsíců za 4 400 směn, to jest cca 20 let a dalších 30 kalendářních měsíců krát 74 směn je 2 200, to znamená zhruba 10 roků. Proto v souladu s koncepcí původně přijaté právní úpravy, kterou se stanovilo, že snížení důchodového věku o 5 let bude možné pro zdravotnické záchranáře už po 20 letech pracovního zařazení ve složkách integrovaného záchranného systému, navrhujeme snížit počet odpracovaných směn, a to tak, abychom se přiblížili původnímu záměru zákonodárce.

Návrh vychází také z doporučení uvedeného ve studii OECD z roku 2020 o stavu českého důchodového systému, který doporučuje výrazně snížit minimální počet potřebných let k ziskání nároku na základní i procentní výměru důchodu při dosažení důchodového věku a základní výměru důchodu upravit úměrně době pojištění.

A teď bych to chtěl vysvětlit. V tomto našem pozmeněujícím návrhu doporučujeme snížit číslovku 74 odpracovaných směn na ziskání dalšího jednoho měsíce dřívějšího odchodu do důchodu na číslovku 44 odpracovaných směn a znamenalo by to vlastně kompromis mezi tím, co jsme přijali v minulém volebním období, to znamená po 20 letech práce a splnění 60 let věku až o 5 let dříve do důchodu, na situaci, kdy bychom se dostali k tomu, že by to nebylo po 20 letech, ale kompromisně po 25 letech, by získal tento nárok těch 5 let dřívějšího odchodu do důchodu, a ne po 30 letech, jak je v návrhu pana ministra Jurečky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Také děkuju. Jenom připomenu, že odůvodnění pozmeněujících návrhů patří spíše do podrobné rozpravy, kde vás poprosím, abyste se k tomu pozmeněujícímu návrhu i formálně přihlásil.

Další přihlášený do obecné rozpravy je pan poslanec Brázdil. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Brázdil: Dobré dopoledne, milé dámy, vážení pánonové, mnoho lidí jste neposlouchali kolegu Jirku Maška, který je lékař na záchrance tak jako já. My, kteří víme, o co nám jde, jsme toho plní. Musím vám povědět, že cesta k tomu, aby se integrovaný záchranný systém stal alespoň nějak podobně v těch benefitech stejný, je velmi strastiplná. Je to tak, že jsme se v minulém volebním období snažili pro celý IZS toto udělat, aby i ti, kteří nedosáhnou na výsluhu, mohli dejme tomu jít do předčasného důchodu, a mělo to být pro všechny. Ono to prošlo, jak kolega Mašek říkal, ale údajně tam jsou chyby.

Já bych se chtěl zeptat pana ministra, jak to bude dál v tom zákoně? Ten paragraf tam je, je platný, teď se přidává jiná varianta – kdo rozhodne o tom, jestli ta první varianta je nějakým způsobem realizovatelná, nebo ne? Česká správa sociálního zabezpečení je ta, která řekne? To my nedokážeme? Nebo kdo o tom bude rozhodovat? Soud?

Nicméně se vrátím k tomu, co je dnes předkládáno. Možná si pamatujete, jak tady nahoře byli záchranáři horší i zdravotničtí a od tohoto pultíku pak ministr Jurečka sliboval, že to udělá sám lépe. No, jestli to udělal sám, nevím, ale lépe určitě ne. My v současné době máme předlohu, která to vlastně zkracuje. To, pro co vy jste hlasovali na konci minulého volebního období, i pan ministr Jurečka o tom hlasoval a říkal: Jo, to je bezva, a vlastně ta snaha byla, aby bylo možno jít o 5 let do předčasného důchodu, pokud splní kritéria zákona.

Mezi námi, znovu zopakuji, prosím vás, rozhodujeme tu o 50 lidech. Jedná se o 50 lidí – záchranářů plus jeden z Horské služby. Pravděpodobně je jich 100 a asi na to z Horské služby dosáhne možná jednou za rok nebo za dva roky jeden z nich, takže 51, 52, 55 – těžko říct – lidí. A jak je to strašně složité, jak je složité, že tady tato Sněmovna se neumí domluvit na tom, co vlastně chce. Tak vážíme si té práce, chceme sjednotit integrovaný záchranný systém tak, aby jejich benefity byly stejné, nebo ne?

No, nicméně já vás nechci obtěžovat. Vidím, že někteří jste už na mě naštvaní, že tu vystupuji opakovaně. Opakovaně vystupuji proto, že se mě to týká. Možná konflikt zájmů, ale také chci pomoci kolegům, kteří si to podle mě zaslouží – nejenom za to, co odvedli státu, ale je to jakási schopnost i nějakého benefitu nebo náborového charakteru, o tu službu, pracovat jako lékař v terénu pod palbou kritiky, kde se na vás sesype spousta agresivních lidí a podobně. Není to jednoduchá práce. Každá práce je složitá, ale tady jsme se snažili, aby IZS byla jednotná, abychom měli alespoň trošku stejné benefity. Tímto návrhem se to krapánek zlepšuje, ale nejsme ani na půli cesty k tomu, abychom se mohli rovnat hasičům a policajtům.

Tak mi dovolte ještě jednou na jednu stranu poděkovat, že to tu máme, na druhou stranu vyjádřit lítost. Mohlo to být lépe, bylo to lépe, ono to je lépe v tom zákoně. Akorát teď nevím, co bude platit dřív, podle kterého paragrafu se pojede, tak kdyby to mohl pan ministr vysvětlit. Možná to vysvětlí, tak to budu rád. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Nyní je s faktickou poznámkou přihlášena paní poslankyně Pastuchová. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Nebudu k tomu dál vystupovat, protože to udělali mí kolegové, ale cítím povinnost, kterou bych měla udělat, a to je omluvit se panu předsedovi Výbornému, vaším prostřednictvím – protože řekl, že pan ministr co slíbí, to udělá, zákon předložil, takže jste měl pravdu – za ta slova, že vás budu bombardovat. Splnili jste, ale druhá strana je, jak jste to splnili.

To mě mrzí, že opravdu tady byl schválen zákon s naší legislativní chybou, za to jsme se omluvili. Chtěli jsme to napravit, nepodařilo se to. Když jsme se ptali jako záchranáři na tiskové konferenci pana ministra, jestli to bude stejně, on nám neodpověděl, to je pravda, takže to neslíbil. Ale my tady nabízíme kompromis 25 let, vy dáváte 30. My jsme dávali 20, teď dáváme kompromis 25 let. Tak pojďme alespoň na tomto se společně dohodnout a tento pozměňovací návrh schválit pro ty záchranáře.

Já jsem cítila tu povinnost se vám omluvit za to, že jste to předložili, bude to platit od 1. 1. 2023, ale nemůžu se omluvit za to, že to opravdu nebude napravené v tom znění, které jsme už jednou schválili.

Tak já vás všechny prosím, pojďme udělat všichni kompromis. My jsme ustoupili, vy ustupte na těch 25 let. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, to byla faktická poznámká. Vracíme se do obecné rozpravy. Nyní je přihlášen pan vicepremiér Jurečka. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji. Já bych se s dovolením tady chtěl v obecné rozpravě vyjádřit ke dvěma pozměňovacím návrhům, které tady budu předkládat. Sice ten první je nejenom můj, ale je to celá další skupina poslanců. Týká se řešení snížení důchodů prominentů bývalého komunistického režimu.

Ten návrh navazuje na poslanecký návrh, který jsem předkládal v závěru minulého funkčního období Poslanecké sněmovny. Tehdy jsem jej tvořil na základě inspirace slovenské právní úpravy. Poctivě přiznávám, že rozhodně nebyl dokonalý, protože každý z poslanců má vždy omezenější možnosti než celé ministerstvo. My jsme tady tento návrh na tuto problematiku tedy na ministerské úrovni zpracovali. Nebyli jsme schopni ho dát hned do začátku celého legislativního procesu, protože jsme ještě dotahovali opravdu konzultaci a komunikaci nejenom se slovenskou stranou, ale i s Ústavem pro studium totalitních režimů.

Ten návrh je tedy nyní dopracován. Myslím si, že poměrně dobře pokrývá tu problematiku. Definuje, které skupiny osob budou tímto principem mít následně snížen starobní důchod. Jedná se opravdu o prominenty, vysoce postavené představitele, ať už to byli členové či kandidáti Ústředního výboru Komunistické strany Československa, nebo Ústředního výboru Komunistické strany Slovenska, vedoucí tajemníci krajských, okresních nebo obvodních výborů Komunistické strany, členové vlády Československé socialistické republiky nebo předseda Národního shromáždění Československé republiky, předseda nebo primátor národních výborů, jde-li o zemské národní výbory, ústřední národní výbory, krajské národní výbory a tak dále.

Nechci to tady celé předčítat, ale opravdu jsme tady jasně vydefinovali množinu těchto lidí. Náš předpoklad je, že by se mohlo jednat o jednotky tisíců, odhadem někde kolem zhruba tří tisíců lidí. Pokud jde například o takové složky jako StB, vojenská kontrarozvědka a podobně, tam se to opravdu týká těch nejvyšších představitelů, nikoliv běžných řadových lidí, kteří tam tehdy sloužili.

Princip je nastaven tak, že by to krácení bylo zhruba o 300 korun za každý i započatý rok, který tito lidé, tito prominenti, pracovali pro komunistický režim. Ano, můžeme tady debatovat o tom, jestli to je brzy, nebo pozdě. Myslím si, že to mohlo určitě přijít dřív, nicméně lepší teď než nikdy. Tuto podobnou úpravu přijala většina států takzvaného bývalého východního bloku.

Myslím si, že je to i otázka určité míry spravedlnosti a vyrovnání se s touto situací, kdy tito lidé perzekvovali velkou část obyvatel Československa, jejich rodiny, manželky, děti a podobně. Tito lidé často nemohli studovat nebo naplno pracovat, dneska díky represi režimu mají třeba i nižší starobní důchody. Myslím, že je fér říci, že tady uděláme určité narovnání toho stavu. Není to nastavení spravedlnosti, to není možné, ale je to určité narovnání. Takže to je tento pozměňovací návrh.

Druhý pozměňovací návrh se týká úpravy organizační struktury České správy sociálního zabezpečení. Tady chci říci, že původně jsme měli ambici toto předložit samostatnou novelou, ale vzhledem k tomu, že když se nám podaří přijmout tento návrh nyní, jsme schopni udělat některé kroky v příštém roce, kroky, které mohou znamenat větší flexibilitu při vyřizování agendy, která je v gesci České správy sociálního zabezpečení, flexibilitu mezi pracovišti a zároveň i řekněme přizpůsobení organizační struktury 21. století tak, aby organizační struktura byla více operativní, více flexibilní, více výkonná.

Takže to je zdůvodnění těchto dvou pozměňovacích návrhů. V podrobné rozpravě se k nim ještě přihlásím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Také děkuji. Další přihlášený do obecné rozpravy je pan poslanec Kaňkovský. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou hezké dopoledne, milé kolegyně, vážení kolegové. Ještě než se vrhnu na představení čtyř pozměňovacích návrhů, které budeme předkládat v podrobné rozpravě, ještě krátce k debatě, která tady proběhla. Musím říci, že jsme nediskutovali jenom tady, ale diskutovali jsme vlastně mezi projednáním ve výborech i s kolegy, a to jak v rámci koalice, tak v rámci opozice.

Musím říct, že si velmi vážím toho, že po těch velmi emotivních vystoupeních a určité bitce, která tady probíhala v minulých měsících, se diskuse vrátila do věcné roviny. Skutečně jsme diskutovali velmi věcně – já si toho vážím – jak s kolegou Brázdilem, Maškem, Janou Pastuchovou a dalšími. Diskutovali jsme i s těmi, kterých se to týká. To znamená, diskutovali jsme s Asociací záchranných služeb, diskutovali jsme s odbory. Mimo jiné z toho také vyplynul jeden pozměňovací návrh, který následně představím.

Pokud se týká toho, co tady zaznělo, že vlastně něco těm záchranářům bereme: jsem osobně přesvědčen, že jim nic nebereme, nastavujeme trošku jiné podmínky. Nicméně cíl, aby mohli záchranáři za určitých podmínek a po odpracované době – tady se to tedy posouvá na těch 30 let – aby se dostali k tomu, když budou potřebovat ze zdravotních důvodů odejít do předčasného nekráceného starobního důchodу, tak tento benefit jim zůstane zachovaný.

To, co my jsme sledovali tou změnou, je, že jsme přesvědčeni o tom, že by tam měl zůstat určitý motivační faktor, a opakovaně jsme tady byli vlastně konfrontováni s tím, jaké výsluhu mají další složky IZS. A pokud se podíváme, jak je nastaven systém výsluh, tak to také není tak, že když ten profesionální hasič odpracuje – a oni mají tu nejnižší hranici 15 let, tak okamžitě dostane tu nejvyšší výsluhu. Tak to přece není. Oni v tu chvíli dostanou tu základní výsluhu a s každým dalším odpracovaným rokem se jim ta výsluha navýšuje až na maximální mez, která je 55 % jejich mzdy. Jsou tam také určité hranice, že v středním věku, kdy pracují ve složkách IZS, se jim navýšuje vlastně ta výsluha více. Je to pro ně motivační, aby skutečně i po tom 15. roku u složek hasičů, policistů, ozbrojených složek zůstali.

To znamená, jsem přesvědčen o tom, jestliže jsme přistoupili k tomu, že v základní verzi vládní je to nastaveno tak, že po dvou a půl – omlouvám se, po 20 odpracovaných letech u zdravotní záchranné služby budou mít záchranáři nárok na dřívější odchod o 2,5 roku a potom za dalších 10 let, a to už nemusí být celých 10 let, ale potom se ten systém zrychluje. Oni už za těch dalších odpracovaných 10 let mohou jít o dalšího 2,5 roku dříve. A pokud se podíváme, jak je to dnes fakticky, skutečně nám dneska záchranáři nenastupují k záchrance v 18 letech, to ani není z hlediska vzdělávací soustavy možné. Zhruba tam nastupují dneska ve 23, 25 letech. Těch 30 odpracovaných let budou mít kolem 55. roku věku, to znamená, podle mého názoru stále ještě jakoby velmi dobrá podmínka. U vysokoškoláků, což se týká zejména lékařů, je to složitější. Lékaři mají složitější systém vzdělávání a skutečně se k záchrance dostanou někdy kolem osmadvacátého, třicátého roku, někteří i později, ale i tam existuje reálná možnost, že se na tu maximální hranici, to znamená odchodu o 5 let, dostanou.

To znamená, jsem přesvědčen o tom, že nediskriminujeme záchranáře, a zaznělo to tady od kolegů, já jsem také lékař a se složkami IZS se setkávám velmi intenzivně, jako ortoped a traumatolog sloužím na urgentním příjmu. Velmi si vážím práce záchranářů, protože vím, jak je to pro ně náročné, jak vyjíždějí ve stresu, jak se setkávají často s agresivními pacienty, s opilými pacienty a tak dále, ale s tím se setkávají třeba také sestřičky na urgentním příjmu a také ty to velmi intenzivně prožívají. Ale už to nechci tady dále rozpitvávat.

To znamená, vláda zvolila trošičku jiný přístup, nicméně rozhodně záchranáře nediskriminuje, nabízí jim stejný benefit za trošičku jiných podmínek. Tolik ještě k té proběhlé diskusi.

A nyní bych vám rád představil čtyři pozměňovací návrhy, které uplatním potom v podrobné rozpravě. Jsou to pozměňovací návrhy, které se jednak týkají problematiky záchranářů, ale pak se také týkají některých dalších oblastí, a pevně věřím, že je potom ve třetím čtení podpoříte.

První pozměňovací návrh je čistě legislativně technický a o tom asi není potřeba nějak blíže hovořit, bude potom pod sněmovním dokumentem 1412 načten.

Druhý pozměňovací návrh se týká tématu, které jsme intenzivně diskutovali, a ten se skutečně týká záchranařů, a jak už jsem řekl, tady probíhala velmi podrobná diskuse jak se záchranaři, tak s odbory, a to se týká přepočtu směn vlastně na ten nárok, kdy se diskutovalo o tom, zda je možné i zpětně dohledat, jaké ty směny vlastně byly – v těle toho zákona, jak jej představila vláda, to nebylo úplně ideálně napsáno, takže ten pozměňovací návrh směruje k tomu, aby se jasně definovalo, že směna rovná se 8 pracovních hodin. Všichni víme, kdo se se záchrankou setkáváme, že ty směny i dneska mají různý charakter, ale zvlášť v minulém období to byly 24hodinové směny, 12hodinové směny a tak dále. To znamená, i Asociace zdravotních záchranných služeb říká: Ano, my jsme schopni – bude to trochu pracné, ale jsme schopni – dohledat ty mzdové výkazy a jsme schopni to takhle, takovýmto způsobem přepočítat. Takže to je ten další pozměňovací návrh týkající se záchranařů.

Další dva pozměňovací návrhy se týkají už jiného tématu, které, pokud by nepadlo veto na projednání tohoto zákona v § 90 odst. 2, by byl uplatněn jako samostatná novela, nicméně je to návrh, který také věcně spěchá a týká se takzvaného výchovného. Vy dobře víte, že ohledně výchovného, to znamená ocenění rodičů za vychované dítě, se tady bavíme zhruba čtyři, pět let. V roce 2018 s tím přišla KDU-ČSL, která v tu chvíli představila návrh, aby rodiče, a jsou to zejména ženy, byli za každé vychované dítě oceněni na svém starobním důchodou o 500 korun. Pak se to tady představovalo několikrát. Nakonec, a musím říci napříč Sněmovnou, se to v roce 2021 schválilo. Já jsem za to vděčný, ale teď, když už se blíží realizace účinnosti této změny, která je k 1. 1. 2023, se objevily některé aplikační pochybnosti, a týká se to dvou skupin obyvatel. Tou jednou jsou lidé, kteří mají invalidní důchod, tam dochází vlastně po nabytí nároku na starobní důchod k takzvané transformaci toho starobního důchodu, a zde, pokud by nedošlo k úpravě, by tito lidé byli kráci. To znamená, ať už je to žena, nebo muž, nemohli by mít nárok na to zvýšení o 500 korun. Pozměňovací návrh toto napravuje. Myslíme si, že je třeba, a řeknu počet, týká se to asi 46 000 poživatelů, aby to bylo narovnáno a nedocházelo k této diskriminaci.

A ten poslední pozměňovací návrh se týká jiné skupiny obyvatel, a to jsou naopak vdovy, vdovci, zejména tedy vdovy, kdy zase dochází vlastně k převodu vdovského důchodu nebo může tam být souběh vdovského starobního důchodu, a tady by docházelo k tomu, že by to výchovné bylo kráci na polovinu, což také považujeme za diskriminaci.

Tolik tedy čtyři pozměňující návrhy. Pevně věřím, že se k nim připojíte a že je podpoříte ve třetím čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano a vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky, s první vystoupí pan poslanec Mašek, připraví se pan poslanec Brázdil. Pane poslanče, prosím, máte slovo a dvě minuty na faktickou poznámku.

Poslanec Jiří Mašek: Ano. Děkuji. Vážený pane předsedající, já bych chtěl zareagovat, vaším prostřednictvím, na kolegu Kaňkovského, zmínil tady záchranaře a porovnával to s hasiči a s policisty v oblasti výsluh a eventuálních dřívějších odchodů na tu výsluhu. Právě proto to vzniklo, protože záchranaři tuto možnost nemají, protože nejsou ve služebním poměru, to je ta základní premisa. Dále je tam porovnáváno neporovnatelné, protože tady je parametr dřívějšího odchodu do důchodu, musí záchranař lékař docílit věku 60 let plus splnit počet směn, a protože řada lékařů a záchranařů má dělený úvazek třeba i s nemocnicí, že třeba na 0,2 pracují v nemocnici a na 0,8 na záchrance, tak se potom stane, že on skutečně ani po těch 30 letech si na výsluhu nedosáhne, a přitom třeba 80 % práce pracuje v terénu, jezdí pod majáky, riskuje v řadě případů život. Takže tady bych chtěl říct, proto je to ten důvod, proto jsme tam stanovovali ten parametr na těch 20 let odpracovaných, respektive příslušný počet směn toho

převočtu, a to je ten hlavní důvod, aby na to prostě ten záchranář, pokud už fyzicky a psychicky nemůže, aby na to dosáhl.

A dále bych chtěl říct, že tady je to zatíženo velkým odvodem také zaměstnance, který bude stoupat – 2, 3, 4 % mzdových prostředků do důchodového účtu, a bude to bohatě, bohatě předplaceno, protože ti záchranáři na své důchody zdaleka to nevyužijí.

Proto prosíme, aby se toto ještě projednalo, zvážilo a snížil se ten nárok na kompromisních 25 let v převočítaných směnách odpracovaných. Já si myslím, že to je dost racionálních důvodů, proč o tomto uvažovat, a důchodový systém tím neutrpí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Další s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Brázdil. Prosím.

Poslanec Milan Brázdil: Už nebudu dál vystupovat. Chtěl jsem jenom vám všem říct: prosím, záchranáři, o které se teď jedná, oni to neberou, jako že skončím, nebo mám 60 let a vezmu si ten důchod, 90 % z nich, a já jsem o tom přesvědčen určitě u lékařů, je na vrcholu svého vědění, mají vysoké platy. Takže jenom prosím, toto je jenom berlička.

Toto není jako že – když to použiji, škaredě – vyčúranost někoho, že chce jít dřív do důchodu. Oni tam zůstanou. Já vám garantuji, že ten horský záchranář, on tam zůstane v 61, 62, ale kdyby nemohl, tak je to jakási schopnost tohoto státu mu poděkovat a říct. Hochu, neskončíš na dlažbě, všimli jsme si, makal jsi, tak můžeš dál fungovat i bez toho, aniž bys byl v práci – a máme tady jakousi záchrannou brzdu. Tak jenom to jsem chtěl povědět. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Do obecné rozpravy zatím přihlášen už nikdo není. Ještě pan zpravodaj, ano. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Já už jenom krátce. Jenom avizuji, že potom v podrobné rozpravě budu navrhovat zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 10 dní.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, napíšeme si. Ještě někdo se hlásí do obecné rozpravy? Není tomu tak, obecnou rozpravu tedy končím.

Ptám se na zájem o případná závěrečná slova ze strany navrhovatele či zpravodaje, ale neviduji je.

Návrh na vrácení zákona garančnímu výboru v obecné rozpravě nezazněl, a já tedy zahajuji podrobnou rozpravu a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Do podrobné rozpravy se jako první hlásí pan vicepremiér Marian Jurečka.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji. Já se tedy v podrobné rozpravě hlásím k dvěma pozměňovacím návrhům, které jsem tady popisoval a odůvodňoval v obecné rozpravě, a sice k pozměňovacímu návrhu pod číslem sněmovním 1410, je to ten návrh pozměňovací, který se týká snížení důchodů prominentů komunistického režimu, a dále pozměňovací návrh pod číslem 1419, který se týká úpravy organizační struktury České správy sociálního zabezpečení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Také děkuji. Další do podrobné rozpravy je přihlášen pan poslanec Kaňkovský, připraví se pan poslanec Mašek.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, jak už jsem avizoval, přihlašuji se ke čtyřem pozměňovacím návrhům. Ten první, jak jsem avizoval, jsou legislativně technické úpravy, je to číslo sněmovního dokumentu 1412. Ten další pozměňovací návrh Vítka Kaňkovského, Jana Bauera, Martiny Ochodnické, Kláry Kocmanové, Pavly Pivoňka Vaňkové, Lucie Šafránkové a Jiřího Navrátila pod číslem sněmovního dokumentu 1414 se týká toho tématu přepočtu odpracovaných hodin na směny, nebo respektive přesná definice, co v gesci tohoto zákona znamená směna, aby nevznikly pochybnosti při přepočtech.

Další pozměňovací návrh pod číslem sněmovního dokumentu 1415 poslanců Vítka Kaňkovského, Martiny Ochodnické, Kláry Kocmanové, Jana Bauera, Pavly Pivoňka Vaňkové a Jiřího Navrátila, ten se týká problematiky souběhu nebo transformace invalidního důchodu na starobní důchod a výchovného tak, aby nedošlo ke krácení výchovného u takto transformovaných důchodů.

A poslední pozměňovací návrh, číslo sněmovního dokumentu 1416, Vítka Kaňkovského, Jana Bauera, Pavly Pivoňka Vaňkové, Kláry Kocmanové, Martiny Ochodnické, Marie Jílkové a Pavly Golasowské se týká podobné problematiky, ale u vdovských důchodů. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Já se ještě zeptám...

Poslanec Vít Kaňkovský: A zároveň ještě využiji této možnosti a navrhuji zkrácení lhůty k projednání mezi druhým a třetím čtením na 10 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, děkuji pěkně, a další v podrobné rozpravě je přihlášen pan poslanec Mašek.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu poslanců Maška, Brázdila a Pastuchové, který jsem tady v obecné rozpravě odůvodnil a představil, a zároveň odkázal na sněmovní dokument 1418, který je uveden v systému.

A chtěl bych ještě jednou poprosit pana ministra a členy sociálního výboru, abychom ještě i v těch zkrácených lhůtách o parametrech, které tam navrhujeme, diskutovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, děkuji. Do podrobné rozpravy už nikdo přihlášen není. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa do podrobné rozpravy? Není tomu tak, končím tedy podrobnou rozpravu.

Ptám se navrhovatele a zpravodaje, zda mají zájem o závěrečná slova? Nemají.

V podrobné rozpravě zazněl návrh ze strany pana zpravodaje na zkrácení lhůty k projednání mezi druhým a třetím čtením, k projednání ve výborech myšleno, a to na 10 dní. Já jsem mezitím zagongoval, aby se dostavili do sálu i další poslanci.

A budeme hlasovat o návrhu pana zpravodaje, aby se lhůta na projednání ve výborech mezi druhým a třetím čtením zkrátila na 10 dní.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takový návrh? Ať stiskne tlačítko zdvihne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 53, bylo přihlášeno 155 poslanců, pro hlasovalo 141, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat a hlasováním jsme tedy zkrátili lhůty na projednání ve výborech na 10 dní.

Zeptám se pana zpravodaje, jestli zazněly ještě jiné návrhy, které bychom mohli hlasovat? Není tomu tak, a já tedy mohu ukončit druhé čtení tohoto návrhu a bodu číslo 14. Děkuji jak panu ministrovi, tak zpravodaji.

Budeme pokračovat dalšími pevně zařazenými body, a já tedy otevím bod číslo

13.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 291/ – druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka. Prosím, pane vicepremiére, ujměte se slova.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, taktéž tato novela zákona č. 329 o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, tedy sněmovní tisk číslo 291, byl představen poměrně podrobně v prvním čtení. Já si tady dovolím velmi stručně připomenout tedy hlavní obsah tohoto návrhu zákona. Jde tady o zvýšení příspěvku na mobilitu osobám se zdravotním postižením, dále jde o zvýšení podpory v částkách, které se týkají například investic do zdvihacích plošin, které je nutné třeba instalovat v domácnostech lidí se zdravotním postižením. Dále také tady zavádíme nárok otce na dávku otcovské poporodní péče i v mimořádných případech, kdy se narodí dítě mrtvé či zemře krátce po porodu, což tato oblast také nebyla do dnešního dne ošetřena, takže i tady tímto směrem tato novela cílí, a také tady řešíme zavedení plné elektronizace karantény, tedy hlášení o nařízení trvání či ukončení karantény příslušnými orgány veřejného zdraví orgánům nemocenského pojištění, a také pohřebné v situaci, kdy dojde k úmrtí plodu.

Takže to jsou ty hlavní oblasti. Zároveň jsou tady také samozřejmě pozměňovací návrhy, které ještě upravují některé další záležitosti, ale k tomu se vyjádří jejich předkladatelé. Takže tolik za mne stručné představení návrhu této novely tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, děkuji. Návrh jsme v prvném čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 291/1 a já prosím, aby se ujala slova zpravodajka výboru pro sociální politiku, paní poslankyně Pavla Golasowská, informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy nám odůvodnila. Paní zpravodajko, prosím, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte, abych se krátce vyjádřila ke sněmovnímu tisku 291 jako k vládnímu návrhu zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Tento sněmovní tisk prošel 29. září prvním čtením, kdy bylo doporučeno zkrácení lhůty mezi prvním a druhým čtením na 12 dní, takže výbor pro sociální politiku zasedal dne 5. října, sněmovní tisk byl projednán, bylo tam načteno pět pozměňovacích návrhů, nicméně výbor k nim zaujal negativní stanovisko.

Výbor ale také přijal usnesení, a to:

"I. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, jako sněmovní tisk 291;

II. zmocňuje zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy."

Tot' za mě vše. Já pak ještě vystoupím v podrobné rozpravě s návrhem na zkrácení lhůty – 10 dní mezi druhým a třetím čtením. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, paní zpravodajko, já otevím obecnou rozpravu, do které se přihlásila celá řada poslanců. Jako první vystoupí paní poslankyně Dražilová. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Lenka Dražilová: Děkuji za slovo, dobrý den, vážení kolegové, vážené kolegyně. Já jsem jednou ze spolupředkladatelek pozměňovacího návrhu na zvýšení příspěvku na mobilitu, a proto bych se ráda vyjádřila k němu. Dovolte mi, abych se jako člověk, který se celý svůj profesní život věnuje sociální problematice, zde vyjádřila pár poznámkami k tomuto tématu. Považuji to za velmi důležité – i proto, že tato vláda o sobě říká, že je pravicová, ale já se domnívám, že ve skutečnosti je spíše přezírává.

Je rok po volbách a my si můžeme udělat takovou malou inventuru toho, čeho vláda dosáhla. Nechci to opakovat pořád dokola, ale zdá se mi to vhodné zde zmínit. Máme jednu z nejvyšších inflací v České republice. Máme druhou nejdražší elektřinu v Evropské unii. Máme šestý nejdražší plyn a jedny z nejdražších pohonných hmot v Evropské unii. Na druhou stranu zde však máme podle mezinárodní poradenské společnosti Bruegel vládu, která pomáhá lidem a firmám skoro nejméně z celé Evropské unie. Respektuji a uvědomuji si, že to vláda nemá jednoduché. Ostatně fakt, že schodek v letošním roce přesáhne 375 miliard korun, mluví za všechno. Na příští rok plánujete schodek téměř 500 miliard korun a celkově už teď je jasné, že Česko zadluží tato vláda o více než bilion korun. Neříkám tato čísla proto, že bych chtěla stejně jako Národní rozpočtová rada kritizovat současného ministra financí. Říkám to proto, že to hezky ukazuje uvažování této vlády, která na jednu stranu utrácí miliardy korun, ale pokud přijde na to, přidat opravdu potřebným, tak na to nejsou peníze.

Debata o tom, jestli zvýšíme lidem příspěvek na mobilitu z 550 na 900, nebo podle našeho návrhu, ke kterému se určitě bude více vyjadřovat pan kolega Juchelka, na 2 000 korun, není, jak už jsem řekla, ničím jiným než přezírovostí této vlády. Na jednu stranu dostanou na příspěvek na elektřinu a plyn lidé, kteří si tím vytápí bazény, sauny, a na druhou stranu se tu dohadujeme nad tím, jestli máme přidat pár stovek lidem, jejichž příjmy na domácnost jsou hluboce pod celostátním průměrem, a to v situaci, kdy – znovu opakuji – čelíme jedné z největších inflací v Evropské unii. Omlouvám se, ale chtít šetřit na těchto lidech je opravdu špatná sociální politika.

Když jsme tento vládní návrh projednávali ve výboru pro sociální politiku, bylo konstatováno, že navýšení o 350 korun pokrývá navýšení pohonných hmot a že sami koaliční politici jsou si vědomi toho, že by se tento příspěvek do budoucna měl koncepčně změnit. Ale teď jsme tady a teď. Všichni víme, že se zhoršuje dostupnost zdravotní péče, že tito lidé musí jezdit na odborná vyšetření, musí jezdit na rehabilitaci. Zkrátka oni si nemohou říct: Nepojedu, ušetřím. Oni jet musí. A na zvýšení pohonných hmot reagujeme až nyní, a to je opravdu málo a pozdě.

Já bych asi očekávala, že by pan ministr přišel a řekl: Chápu návrh opozice, ale proto, abychom ho mohli akceptovat, tak by se podmínky čerpání této dávky musely změnit. Zkrátka bych byla ráda, kdyby ministr práce a sociálních věcí přišel s nějakým řešením, jak zabránit neoprávněnému čerpání této podpory, a místo toho se přichází s tím, že 900 korun musí stačit. Chápu, že ministři netankují, ale víte někdo, že za tuto částku nevezmete ani jednu plnou nádrž? Respektive že tato částka stačí na 22 litrů benzingu a 20 litrů nafty?

Minimálně poslancům z Jihomoravského kraje přišel mail od matky samoživitelky, která nám napsala, že si nemůže přivydělat, že je se synem sama, a já vám teď ocituji krátkou část z tohoto mailu. Píše: "Dovolte mi, abych se vám představila, jmenuji se Lenka Smutná, jsem z Brna a starám se sama o syna s těžkým kombinovaným postižením, mentálním i pohybovým. Vím, doba je velmi těžká, vše se změnilo. Není člověka, rodiny, zaměstnání, kde by nepocítili změny této doby. Věřím, že zvládnout zmírnit dopady je velmi náročné a obtížné, ale moc vás prosím, pomozte i těm, kteří se bez auta nikam nedostanou. Nemohu pracovat. Celý den se sama starám o synka a dělám to s vírou a snahou dělat to dobře. Ale večer prostě padáte únavou. Je nás více, co nechodíme do práce, protože to prostě nejde si přivydělat. Moc vás prosím za nás za všechny, co žijeme sami a staráme se o zdravotně postižené a zastupujeme je. Prosím vás za ty, kterým nohy neslouží a jejich mobilita je jiná než vaše. Prosím vás o podporu a pochopení. Vím, že jsem jen jedna, ale je nás víc. Stávkovat nebo jinak se projevit neumíme. Nemůžeme, jsme u svých milovaných – jiných, než jsou ostatní, a přitom stejní."

A je tu ještě jedna věc. Podobně jako v případě důchodu i zde je třeba myslit na to, že tito lidé museli benzin a naftu čerpat už v době, kdy ty ceny byly daleko šílenější než teď, a i tehdy si museli vystačit s onou pětistovkou. A jak si vystačili? Měli vyšší náklady na bydlení, energie a potraviny, to znamená, že často šli se svými úsporami až na dno. I proto si myslím, že náš návrh zvýšit příspěvek na mobilitu na 2 000 korun není ani přehnaný, ani nerozumný.

Možná je tu jeden rozdíl mezi vládou a námi. Zatímco vláda nastavila tuto podporu na úroveň živoření, hnutí ANO zastává názor, že všichni mají nárok na důstojný život. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, paní poslankyně, a další v obecné rozpravě vystoupí pan poslanec Juchelka. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Moc děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, my jsme dali několik pozměňovacích návrhů, které jsme probírali na výboru pro sociální politiku, a jak paní zpravodajka správně řekla, na všechny, které dala opozice, bylo dán negativní stanovisko.

Má předrečnice, ctěná kolegyně Lenka Dražilová, vaším prostřednictvím, už předeslala to, co jsem tady chtěl říct částečně i já. My jsme 3. června odeslali všem poslancům náš návrh zákona na zvýšení příspěvku na mobilitu z 550 na 2 000 korun. Z těch důvodů, které říkala také má kolegyně, bych samozřejmě doplnil, že tento příspěvek byl navýšen v roce 2018 ze 400 korun na pouhých 550, aby tak vyměnil vlastně příspěvek na individuální dopravu a v úhrnu na provoz motorového vozidla a individuální dopravu to činilo 1 350 korun. A v tuto chvíli jsme na 550 právě od roku 2018.

Česká republika atakuje hranici podle Českého statistického úřadu podle včerejších dat na 18% inflaci. Nelze vyloučit, že do budoucna bude inflace vyšší, a myslím si, že přitom je potřeba zohlednit specifický nárůst cen jízdného nejen ve veřejné dopravě, ale také cen pohonných hmot u automobilů, poněvadž většina těch lidí prostě a jednoduše jezdí do práce a jsou invalidní. Někteří mají postižené děti a vozí je do stacionářů právě proto, aby mohli pracovat. Ze všech těch důvodů navrhujeme zvýšení příspěvků na mobilitu na 2 000 korun, 900 korun se nám zdá jednoduše málo. A jsem moc rád, že k tomu alespoň došlo, i když opravdu je to od 3. června, a to znamená, od vůbec obecně té energetické krize, více než sedm měsíců a od 3. června pět měsíců, než jsme se k této úplně jednoduché změně zákona dostali.

My jsme také předkládali s mým kolegou Hendrychem, poněvadž vládní novela zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením přináší zásadní změny i s cílem odstranit diskriminaci hned na několika místech v naší legislativě s pozměňovacím návrhem, který se týkal materšké. V našem pozměňovacím návrhu jsme se s předkladatelem kolegou Hendrychem zaměřili právě na místa, kde diskriminace reálně existuje, a je třeba ji odstranit.

My jsme navrhli, aby se místo současné peněžité pomoci v mateřství vázané na archaický koncept účasti na nemocenském pojištění po dobu 270 dnů před narozením dítěte u ekonomicky aktivních rodičů, to znamená u těch, kteří mají denní vyměřovací základ, a je jedno, jestli to je těhotná maminka, anebo její partner, vyplácel prostě jednoduše plošný mateřský příspěvek, protože požadavek oněch 270 dnů existuje v naší legislativě už od dob protektorátu a reálného socialismu a nebyl nikdy koncepcně měněn, ba ani co do smyslu a efektivity prověřen.

Povinná devítměsíční účast na nemocenském pojištění vyvěrala z přesvědčení, že těhotenství je nemoc, a dosud se na tomto pojetí v liteře zákona opravdu vůbec nic nezměnilo. Takže my jsme tady dali pozměňovací návrh, kdy smyslem podané novely bylo upozornit právě na tu skutečnost, že 27 000 žen ročně nemá nárok na mateřskou, že těhotenství není nemoc a nepatří do nemocenského pojištění, že marodit až rok můžete okamžitě po přihlášení se k nemocenskému pojištění, ale v případě těhotenství musíte nejprve pracovat 270 dnů. To znamená, že když jste zaměstnancem a na druhý den po nastupu do práce se stanete nemocným, tak se vám platí nemocenské pojištění. A za d), že de facto nutíme, a to zvláště vysokoškolačky nastupující do práce, odkládat početí. A my jsme tam, protože byly zkrácené lhůty, tak jsme hodně s kvapíkem tady tento pozměňovací návrh připravovali, vypadl nám tam jeden paragraf, takže jsme se nakonec k tomuto pozměňovacímu návrhu nepřidali, načež vládní koalice nám vyšla vstří a říkala: Pojd'me o tom diskutovat, je to skutečně problém. A naopak abychom podpořili naši demografickou křivku právě i z hlediska budoucí výplaty důchodů, tak se pojďme tady o tomto bavit a pojďme pomoci těm, kteří se ocitnou právě bez prostředků díky tomu, že si neplatili 270 dnů pojištění, a přitom denní vyměřovací základ mohou uplatnit i u svého partnera.

My jsme dali i třetí pozměňovací návrh na výboru pro sociální politiku, a to všichni zástupci, kteří jsou ve výboru pro sociální politiku za hnutí ANO, a to byl návrh na speciální výši příspěvků na mobilitu pro osoby vyžadující elektrické přístroje u oxygenoterapie, například u dýchačů nebo odsávačů hlenů a tak dále. Současná mimořádná tržní situace na trhu s energetikou právě neumožňuje některým zdravotně postiženým, aby prostě jednoduše v klidu používali tyto přístroje, poněvadž ony jsou velmi energeticky náročné, a někteří dokonce prostě ty své dýchače přetransformovali na plynové oxygenobomby, kterými si nějakým způsobem udržují své dýchání v klidu. Proto jsme navrhovali i s Národní radou osob se zdravotním postižením, abychom tady tento pozměňovací návrh jednoduše předložili, a nakonec jsme došli ke kompromisu, kdy vládní koalice – a chtěl bych moc poděkovat předsedovi výboru panu Kaňkovskému – vyslyšela tady tyto naše prosby a dáváme tam společný pozměňovací návrh, který právě tady toto řeší. Řeší to výši příspěvku na mobilitu na 2 900 korun právě pro osobu, která používá dlouhodobě domácí oxygenoterapii, a je to omezení, tuším, do konce roku 2024, to znamená, že to je na dva roky. A já si myslím, že pan kolega Kaňkovský se poté tady k tomuto našemu společnému pozměňovacímu návrhu přihlásí, možná že ho ještě nějak blíže odůvodní. Nicméně jsem rád, že byla vyslyšena Národní rada osob se zdravotním postižením společně s opozicí, která na to apelovala už dlouhou dobu, a věřím, že tady tento pozměňovací náš společný návrh projde i hlasy poslanců vládní koalice. Pevně tomu věřím.

Tím pádem jsem chtěl nějakým způsobem říct o našich třech pozměňovacích návrzích – o jednom, o kterém budeme diskutovat, ten další – tam prosím o podporu zvýšení příspěvku na mobilitu na 2 000 a ten třetí, který je náš společný, se týká oxygenoterapie.

Moc děkuji za pozornost a přeji vám příjemný zbytek dne.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Také děkujeme. Další přihlášený do obecné rozpravy je pan poslanec Heller a tímto mu dávám slovo.

Poslanec Šimon Heller: Vážené dámy a pánové, já bych rád krátce představil pozměňující návrh, ke kterému se posléze v podrobné rozpravě přihlásím. Aktuální novela, kterou tady projednáváme, v sobě ukrývá, a už to tady zmínil i ministr Marian Jurečka, jednu velmi pozitivní věc, a to je pohřebné v případě úmrtí plodu. To znamená, pokud dojde k tomu, že maminka přijde o miminko, chce ho pohřbit, tak jí bude umožněno dostat sociální dávku – pohřebné ve výši 5 000 korun. Nebudu zabíhat příliš do historie. Před rokem 2017 vůbec nebylo možné tato miminka, která nesplňovala parametry 500 gramů a další, vůbec pohřbit, respektive převzít od nemocnice. Naštěstí v tomhle tomu došlo k nápravě. A tahle novela zákona to posouvá principiálně ještě dál ve smyslu pohřebného.

Zmínil bych tady jednu věc: pohřebné 5 000 korun je principiálně naprostě nezneužitelná dávka, protože ve chvíli, kdy o to chcete žádat, musíte dodat veškerou dokumentaci, mimo jiné i fakturu o tom, že došlo k pohřbu. To znamená, není to tak, že by dostal někdo na ruku 5 000 korun, ale je to propláceno zpětně. Pro vaši představu – dneska se to pohybuje v cenách 12 000 až 14 000 korun, což znamená stále s relativně výraznou spoluúčastí.

Pozměňovací návrh, který bych tady dnes rád krátce představil a ke kterému se přihlásím, řeší fakt, že tak, jak je novela napsaná, de facto umožňuje dávku pohřebného od 12. týdne těhotenství. Nicméně ze zkušeností z organizací, které pracují s rodinami v těchto těžkých situacích, víme, byť ne ve vysokých počtech případů, že se dějí tyto případy i před 12. týdnem, kdy ta rodina zkrátka chce pohřbit své miminko, plod, záleží na terminologii, jak si to nazvete. A já bych rád potom v podrobné rozpravě načetl právě úpravu, která umožní žádat o pohřebné i de facto kdykoliv v rámci těhotenství, kdy dojde k potratu nebo k přerušení těhotenství.

Důvody, které mě k tomu vedou, jsou mimo jiné právní čistota, kdy opravdu dnes tak, jak je ta novela napsaná, tak pokud dojde k ukončení těhotenství 11. týden plus šest, byť ze zdravotních důvodů, tak nemocnice nedává štěmpl zdravotní důvody, protože je možné ukončit i bez razítka zdravotního důvodu, a tyto rodiny na to pohřebné by principiálně nedosáhly.

Závěrem. K podání tohohle pozměňujícího návrhu mě vede jeden základní fakt. Na celou záležitost se snažím dívat z pohledu důstojnosti člověka, z pohledu důstojnosti dítěte, které, jsem přesvědčen, má mít právo na svůj pohřeb. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkujeme. Nyní s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Juchelka, tak ho prosím, aby se ujal slova. Vaše dvě minuty, prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc. My jsme o tom trošičku diskutovali s panem poslancem Hellerem. Já můžu říct, že v tom nevidíme žádný problém, a přihlásil jsem se na tu faktickou poznámku, poněvadž jsem chtěl jenom vyzdvihnout ta slova o tom, že těch 5 000 není žádná dávka pohřebného, která by měla být nějakým způsobem zneužívána, že to je opravdu skutečně – a už to řekl i pan poslanec – pohřebné, které se vyplácí vždycky oproti nějaké faktuře, což se týká toho, že někdo má skutečně tu potřebu v rámci svého truhlení se takto rozloučit se svým potomkem, tak určitě my s tím žádný problém nemáme. Naopak to chci taktéž podpořit a vidím, že vládní koalice je v tom zajedno. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, vracíme se do obecné rozpravy. Nyní je přihlášená paní poslankyně Šafránková Lucie a připraví se pan poslanec Kaňkovský. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vám v krátkosti představila tři pozměňovací návrhy, které za SPD předkládám zejména z toho důvodu, že vládou navrhované zvýšení příspěvku na mobilitu o pouhých 350 korun na 900 korun měsíčně považujeme v kontextu

současné ekonomicko-sociální situace za naprosto nedostatečné a chceme, aby bylo výrazně vyšší. Za hnutí SPD proto navrhoji tři varianty, jak příspěvek na mobilitu zvýšit. Jde o návrhy na zvýšení příspěvku na mobilitu jednak na 2 200 korun, na 1 650 korun měsíčně nebo alespoň na 1 100 korun měsíčně.

Vládní koalice již dlouhou dobu odmítá zde ve Sněmovně projednat samostatný návrh SPD na zvýšení této sociální dávky, a navíc v posledních měsících velmi citelně roste inflace, která je mimo jiné tažená i rapidním růstem cen pohonných hmot a zvyšujícími se cenami jízdného, tedy cen za zboží a služby, na jejichž úhradu je příspěvek na mobilitu primárně určen, a samozřejmě významně rostou i další základní životní náklady. Tento stav poškozuje nejvíce nízkopříjemové občany, včetně právě osob se zdravotním postižením. Ve světle tohoto vývoje je tudíž vládní návrh na zvýšení příspěvku na mobilitu absolutně nedostatečný. A proto za SPD navrhoji tři zmíněné varianty jeho výraznějšího zvýšení, což by našim zdravotně postiženým spoluobčanům alespoň částečně dorovnalo neustálé zvyšování cen a u držitelů průkazů ZTP/P by konečně po deseti letech vrátilo výši tohoto příspěvku na úroveň roku 2012, kdy tehdejší asociální vláda ODS a TOP 09 tuto sociální dávku nesmyslně výrazně snížila.

Prosím vás o budoucí podporu těchto pozměňovacích návrhů. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, další v pořadí v obecné rozpravě vystoupí pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych vám představil společný pozměňovací návrh jednak koaličních poslanců, ale také zástupců opozice, už tady o něm hovořil pan kolega Aleš Juchelka, a týká se to specifické skupiny zdravotně postižených, vážně zdravotně postižených. Jsou to lidé, kteří jsou trvale odkázáni na podporu oxygenoterapie nebo umělé plicní ventilace.

Jak už tady zaznělo, tito lidé mají v tuto chvíli, kdy strmě vzrostly náklady na elektrickou energii, opravdu velký problém, protože, nebudeme si nic namlouvat, jejich finanční situace obecně není kdovíjak růžová. Už od jara nebo od pozdního jara jsme jednali s pacientskými organizacemi i s Národní radou osob se zdravotním postižením právě o této problematice. Kolega Juchelka tady zmínil, že to bylo na tlak opozice. Já si myslím, že jsme celkem ruku v ruce o tom jednali právě společně i s panem kolegou Juchelkou, s panem předsedou Krásou, ale i s dalšími pacientskými organizacemi. Ten problém tady prostě je.

Co ale nebylo úplně jednoduché – najít cestu, jak těmto specificky zdravotně postiženým přinést nějaký příspěvek. Zvažovalo se několik cest. Jednou z nich byla jiná cesta, tedy dojednat možnost snížení cen elektrické energie pro tyto specificky postižené, nicméně tato cesta se po konzultacích s Ministerstvem průmyslu a obchodu ukázala jako lichá a následně poté se začalo jednat s Ministerstvem práce a sociálních věcí. A já chci poděkovat panu ministru Jurečkovi za to, že jsme potom společně dokázali připravit pozměňovací návrh. Také chci poděkovat zástupcům opozice, protože skutečně se o tom jednalo do kruhu, tady nerozhodovalo politické tričko, a proto také tento společný pozměňovací návrh. Ten koncept je takový, že k příspěvku na mobilitu ve výši 900 korun se pro tyto zdravotně postižené přičtou ještě navíc 2 000 korun měsíčně, tedy pro tyto zdravotně postižené bude celkově příspěvek na mobilitu 2 900 korun.

Jsme přesvědčeni o tom, že tato sice úzká skupina lidí, ale vážně zdravotně postižená, pro které ty zvýšené náklady na elektrickou energii jsou určitým způsobem likvidační, potřebuje tímto způsobem pomoci. A já se potom k tomuto společnému pozměňovacímu návrhu napříč Poslaneckou sněmovnou přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Zatím jste poslední přihlášený do obecné rozpravy. Ptám se, jestli se ještě někdo nehlásí z místa? Není tomu tak, obecnou rozpravu tedy končím.

Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova? Není.

Žádné návrhy na vrácení zákona garančnímu výboru během rozpravy nezazněly, a já tedy mohu zahájit podrobnou rozpravu a připomenout, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Do podrobné rozpravy se přihlásil opětovně pan poslanec Juchelka.

Poslanec Aleš Juchelka: Moc děkuji. Já jsem v obecné rozpravě zdůvodnil svůj pozměňovací návrh, který jsem vložil do sněmovního systému pod číslem sněmovního dokumentu 1421, a přihlašuji se k němu takto. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Další do podrobné rozpravy je přihlášen pan poslanec Heller, připraví se paní poslankyně Šafránková.

Poslanec Šimon Heller: Vážené kolegyně, vážení kolegové, hlásím se k pozměňujícímu návrhu nahranému do systému pod číslem 1417. Jedná se o de facto možnost udělení sociální dávky pohřebné při pohřbu – potratu i do 12. týdne. Opakuji, že základním principem důvodu pozměňujícího návrhu je pro mě důstojnost u dítěte v tomto případě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano. Další do podrobné rozpravy je přihlášena paní poslankyně Šafránková, připraví se pan poslanec Kaňkovský.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji a hlásím se ke třem pozměňovacím návrhům, které jsem podrobně odůvodnila v obecné rozpravě, a v systému jsou pod čísly sněmovních dokumentů 1270, 1271 a 1284. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, a poslední zatím je do podrobné rozpravy přihlášen pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou hezké dopoledne. Jak jsem již avizoval, chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu pod číslem sněmovního dokumentu 1411. Je to pozměňovací návrh Vítka Kaňkovského, Pavly Golasowské, Pavly Pivoňka Vaňkové, Martiny Ochodnické, Jany Bačíkové, Kláry Kocmanové, Aleše Juchelky a Marie Jílkové a předmětně se týká problematiky zvláštního příspěvku 2 000 korun pro osoby s těžkým zdravotním postižením trvale využívající oxygenoterapii anebo umělou plicní ventilaci. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji a do podrobné rozpravy se ještě hlásí paní zpravodajka. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, jak jsem již avizovala v obecné rozpravě, navrhoji zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 10 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, děkuji. Ptám se, jestli ještě někdo se hlásí do podrobné rozpravy? Není tomu tak, podrobnou rozpravu tedy končím.

Opětovně se ptám, zda je zájem o závěrečná slova ze strany navrhovatele a zpravodaje? Není tomu tak, a budeme tedy hlasovat o návrzích, které zazněly. A já eviduji jediný návrh, a sice návrh na zkrácení lhůty na projednání ve výborech mezi druhým a třetím čtením, a to na 10 dnů. Ještě počkáme, než dorazí všichni poslanci. Zagongoval jsem.

Zopakuji, že budeme hlasovat návrh, který přednesla paní zpravodajka, a sice zkrácení lhůty na projednání ve výborech mezi druhým a třetím čtením, a to zkrácení je navrženo na 10 dní.

Zahájím hlasování a ptám se, kdo je pro takový návrh? Ať stiskne tlačítka a zdvihne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 54 bylo přihlášeno 162 poslanců, pro hlasovalo 125, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat a zkrátili jsme lhůtu na projednání mezi druhým a třetím čtením ve výborech na 10 dnů.

Zeptám se paní zpravodajky, zda je to všechno, co bylo možné hlasovat? Ano, a já tedy končím druhé čtení tohoto návrhu a děkuju jak paní zpravodajce, tak panu navrhovateli.

Budeme pokračovat dalším pevně zařazeným bodem, a to bodem číslo

70.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb.,
o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 165/ – první čtení**

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 165/1 a já prosím, aby předložený návrh z pověření Senátu uvedl pan senátor Roman Kraus, kterého vítám v Poslanecké sněmovně, a poprosím ho, aby se ujal slova.

A vás, kolegyně a kolegové, poprosím, abyste se ztěšili, a pokud vás nezajímá projednání dané problematiky, abyste přenesli vaše diskuse do předsálí.

Pane senátore, prosím, máte slovo.

Senátor Roman Kraus: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, nejprve vám tedy popřejí pěkný den a dovolil bych si vám předložit návrh senátního zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Krátce z legislativního průběhu. V Senátu projednaly jako výbor garanční výbor pro zdravotnictví a ještě další tři výbory: pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost, výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu a výbor ústavně-právní a na 21. schůzi 2. března usnesením číslo 405 Senát schválil senátní návrh zákon. Stanovisko vlády vám bylo rozesláno 8. 4. a bylo souhlasné.

Text návrhu senátního zákona máte před sebou. Má pět částí a já jen stručně z důvodové zprávy. Za první zhodnocení platného právního stavu. Aktuálně platná a účinná právní úprava je vadná a je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky i s evropským právem. Právní úprava po přijetí novely zákona č. 274/2021 Sb. je v rozporu s právem na svobodu podnikání. Před přijetím novely poskytovala cestovní zdravotní pojistění cizincům řada pojišťoven, jejichž podnikání bylo novelou ukončeno, čímž bylo zásadním způsobem omezeno jejich právo svobodně podnikat. Takové omezení může být ústavně přípustné, jen pokud je legitimně zdůvodněno a je přirozené. Novela je v rozporu s evropským zákonem, a to i základními smlouvami o Evropské unii. Navrhovanou právní úpravou se napravuje aktuálně platný a účinný vadný vztah, kdy pro sjednávání zdravotního pojistění cizinců byl vytvořen monopol

PVZP. Poskytování zdravotního pojištění cizincům tímto návrhem zákona, a to je zásadní, bude umožněno většímu okruhu pojišťoven, které splňují podmínky zákona, kdy současně dojde k větší transparentnosti systému poskytovaného pojištění cizincům. Návrhem se vytváří registr zdravotního pojištění cizinců, který povede Česká kancelář pojistitelů, a co je důležité pro regulaci pohybu cizinců a vymáhání tohoto zdravotního cestovního pojištění, bezplatně k tomuto registru bude mít přístup jak Ministerstvo vnitra, Policie České republiky a pak, a to je důležité, poskytovatelé zdravotní péče, protože budou mít jistotu, že ti lidé jsou pojištěni a jakým způsobem. Přitom tento návrh zákona dále zakotvuje povinnost zdravotnických zařízení poskytnout neodkladnou péči, u též plánované ji mohou poskytnout jen do výše pojištění, nebo ji případně i odmítnout. To jsou asi nejdůležitější věci z tohoto návrhu zákona. A pak dochází k podstatnému navýšení minimální výše pojistného pro jednu epizodu léčby, diagnostiky, a to z 60 000 euro na 120 000 euro, takže tak, jak máme statistické údaje o nemocných, kteří jsou cizinci z non-zemí EU, jenom šest až sedm ročně vyžaduje péči za vyšší cenu, než je těchto 120 000 euro.

Co se týče zhodnocení dopadů navrhovaného řešení s ústavním pořádkem České republiky, zcela jistě je předkládaný návrh v plném souladu s ústavním pořádkem České republiky, jejž stanoví článek ústavy 112, stejně tak zhodnocení těchto dopadů na diskriminaci a ochranu soukromých údajů je jasné – navrhovaná právní úprava nečiní žádné rozdíly, pokud jde o pohlaví fyzické osoby, to znamená, týká se stejným způsobem mužů i žen. Neobsahuje žádné ustanovení, které by narušovalo právo na rovné zacházení a vedlo k diskriminaci. Ohledně zhodnocení korupčních rizik je jasné, že ve vztahu k dané problematice se nepředpokládají, a zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu – nemá žádný dopad na bezpečnost a obranu státu. Co se týče souladu právní úpravy s předpisy Evropské unie, tak opět navrhovaná právní úprava je plně slučitelná s předpisy Evropské unie, s judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami.

Co se týče dopadů hospodářského a finančního, tato úprava nepředstavuje zvýšené výdaje pro státní rozpočet či ostatní veřejné rozpočty, naopak, navrhovaná úprava má pozitivní dopad na systém veřejného zdravotního pojištění, který již nyní nese náklady na dva první měsíce poporodní péče, a tato úprava zajišťuje pojištění dětí narozených cizincům, kteří mají dlouhodobý pobyt, až do 12 měsíců věku, což je podstatný rozdíl.

Takže to asi stručně zdůvodnění tohoto senátního návrhu zákona a závěrem bych vás poprosil, požádal o přikázání do výborů nebo výboru Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Já vám děkuji, pane senátore, a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, kterým je pan poslanec Hubert Lang. Pane poslanče, máte slovo, a já předám schůzi. Děkuji pěkně.

Poslanec Hubert Lang: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, byl jsem určen jako zpravodaj tohoto tisku. Něco tady již zmínil pan senátor. Jedná se tedy o sněmovní tisk číslo 165, což je senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Poslanecká sněmovna v minulém volebním období prosadila, že cizinci s dlouhodobým pobytom v České republice budou muset pět let být komerčně pojištěni jen u Pojišťovny VZP, což je dceřiná společnost Všeobecné zdravotní pojišťovny VZP. Senát nyní navrhuje monopol na zdravotní pojištění cizinců u VZP zrušit. Senátoři navrhují, aby poskytování zdravotního pojištění cizinců bylo umožněno většímu okruhu pojišťoven. Návrh počítá se vznikem registru zdravotního pojištění cizinců, který by spravovala Česká kancelář pojistitelů. Registr, který by měl vzniknout, by zahrnoval vybrané údaje o sjednaném komerčním zdravotním pojištění cizinců, přístup do něj by mělo zdravotnické zařízení a v případě potřeby i policie.

Novela má cizincům umožnit do tří měsíců vypovědět smlouvu s Pojišťovnou VZP a pojistit se pojišťovnou podle jejich uvážení. Děti cizinců, které narodily v České republice, by neměly být pojisteny z veřejného pojistění pouze na první dva měsíce od svého narození, ale na 12 měsíců. Týkalo by se to dětí, jejichž matka nebo otec mají v Česku povolený trvalý pobyt. Novela má také zdvojnásobit limit plnění zdravotního pojistění pro cizince s dlouhodobým pobytom, muselo by být sjednáno nejméně na 120 000 euro, což je částka zhruba 3 miliony korun. Autoři předlohy to zdůvodnili tím, že limit se deset let nezvyšoval.

Pojišťovny mají podle stanoveného návrhu dostat povinnost obnovit cestovní zdravotní pojistění pojistěnci, který o to projeví zájem. Má to zabránit situacím, že by nemocný cizinec zůstal na českém území zcela nepojistěn. Právní úprava pro přijetí novely zákona č. 274/2021 Sb., to jak říká vláda, je v rozporu s právem na svobodu podnikání. Před přijetím novely poskytovala cestovní zdravotní pojistění cizincům řada pojistoven, jejíž podnikání bylo novelou ukončeno, čímž bylo zásadním způsobem omezeno jejich právo svobodně podnikat. Takové omezení může být ústavně přípustné, jen pokud je legitimně zdůvodněno a je přiměřené. Tak tomu však v případě aktuální platné a účinné právní úpravy není.

Hlavním důvodem pro přijetí novely měly být údajně nahrazené pohledávky ze zdravotní péče poskytnuté cizincům. Tyto pohledávky však nevznikají kvůli cizincům, kteří jsou pojisteni u jiných pojistoven, než je pojišťovna VZP, vznikají kvůli cizincům, kteří nejsou pojisteni vůbec. Zavedením monopolu PVZP tedy tento problém nijak neřeší. Dále novela neobstojí z pohledu takzvaného testu vhodnosti ve vztahu k zájmu na kvalitě a dostupnosti zdravotní péče. Monopol PVZP nijak nezaručuje kvalitu či dostupnost těchto služeb, a k tvrzenému cíli tedy vůbec nesměřuje. Novela dále neobstojí v testu potřebnosti, zajištění kvality a dostupnosti zdravotních služeb lze (zajistit?) stanoveným způsobem, určitých podmínek, požadavky na licenci či jinými prostředky. Tedy prostředky by přitom takto významně nezasáhly do práva podnikat. Novela dle předkladatelů neobstojí ani v testu poměrování, jelikož tvrzené přínosy monopolu PVZP nad negativními důsledky tohoto opatření at' již pro komerční pojišťovny, jejichž podnikání je zlikvidováno, tak pro samotné cizince, kteří mají zásadně omezenou možnost výběru pojistění či pro stav trhu, který dle navrhovatelů je ve státě (ztrátě?) jakékoli hospodářské soutěže, nezbytně tím trpí.

Navrhovatel dále hovoří: Navíc je současná právní úprava značně riziková. Tím, že cestovní zdravotní pojistění může poskytovat pouze PVZP, hrozí, že v případě, že by PVZP přestala tento produkt poskytovat či by již nebyla schopna poskytovat, nebylo by možno právní úpravě vyhovět. Na tyto skutečnosti již během původního zákonného procesu upozorňovala Česká národní banka a Ministerstvo zdravotnictví. Navrhovanou úpravou se napravuje aktuálně platný a účinný vadný stav, jak říká navrhovatel, který pro sjednání zdravotního pojistění cizinců vytvořil monopol pro PVZP, která je dcerinou společnosti Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky.

Pohled vlády: vláda podporuje záměr zrušit monopol pojišťovny VZP, a. s., a umožnit uzavírání cestovního zdravotního pojistění i s komerčními pojišťovnami. V této souvislosti vláda upozorňuje, že správa registru zdravotního pojistění cizinců i Českou kancelář jejich pojistitelů je možným řešením, ale v platné právní úpravě Česká pojišťovna (kancelář?) pojistitelů nepředstavuje systémový prvek. Česká kancelář pojistitelů je právnickou osobou založenou podle § 18 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., o pojistění odpovědnosti z provozu vozidla, a právní povinnosti České kanceláře pojistitelů stanovené právními předpisy se tak doposud týkají problematiky pojistění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla, přičemž její působení v oblasti zdravotního pojistění nebylo původně předpokládáno. Navrhovaná právní úprava se zároveň vyrovnává s existencí Centrálního registru pojistenců dle § 27 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejném zdravotním pojistění, kam by údaje o zdravotním pojistění cizinců zřejmě také mohly být zařazeny.

Závěrem je třeba též upozornit, že ustanovení § 180 jb) odst. 3 doplnovaného návrhem do zákona o pobytu cizinců na území České republiky lze vykládat tak, že i právnické osoby,

které nejsou založeny zákonem a nevedou žádnou evidenci, jež by byla informačním systémem veřejné správy, budou povinny sdělovat České kanceláři pojistitelů údaje potřebné pro vedení registru zdravotního pojištění cizinců.

Jakkoliv znění navrhované ustanovení textově odpovídá ustanovení § 27 odst. 3 citovaného zákona o pojistném na veřejném zdravotním pojištění, doporučuje vláda zvážit, zda není v něm obsažené oprávnění České kanceláře pojistitelů příliš široké a zda by se nemohlo jednat o kolizi s jinými právními úpravami, například v oblasti ochrany osobních údajů.

To je krátké shrnutí navržené úpravy a chtěl bych doplnit jednu větu, že vzhledem k tomu, že tato problematika je spíše zaměřena na oblast zdravotnictví, bylo to přikázáno výboru pro bezpečnost, navrhujeme, aby byl garančním výborem ustanoven výbor pro zdravotnictví. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče, a dovolte, abych vás všechny přivítal. Tímto otevím obecnou rozpravu, do které se zatím přihlásili čtyři poslanci, a já bych poprosil prvního z nich, pana poslance Janulíka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, dobrý den. Já jenom tak plynule navážu na to, co tady zaznívalo. Snad už je to dva roky, co tady zaznívalo, včera a tak dál a tak dál.

No, podívejte, shrňme si to selským rozumem. Jaký je současný stav – současný stav je bych řekl, rozhodně uspokojivý. Stav je takový, že každý cizinec, který přijde, který se musí – mluvím tedy o cizincích z třetích zemí – se musí prokázat platným zdravotním pojištěním, tak aby nebyl diskriminován. A on se prokáže, když přijde do zdravotnického zařízení, toho času platným zdravotním pojištěním PVZP, což je pro – ty méně chápavé – dceřiná společnost Všeobecné zdravotní pojišťovny neboli pojišťovna VZP, a. s., která díky tehdejší naší novele toho zákona spravuje veškeré toto pojištění. Takže ten dotyčný se prokáže tím pojištěním, je mu dopřáno ošetření, vyšetření, léčby a tak dále a tak dále, zdravotnické zařízení vystaví normálně podle metodiky – v podstatě se to moc neliší, dělám to takřka denně, takže na tu t'uknete, prostě se vám vystaví faktura, kterou elektronicky odesíláte na pojišťovnu VZP, která takzvaně to likviduje, tuto událost, a v podstatě do pár dnů máte částky na účtě, čili péče je takzvaně plně uhrazena, není s tím jediný problém.

Před nějakým časem byl ten stav takový, že dotyčný cizinec přišel s pojištěním, ted' se to jmenuje, já nevím, Maxima, Slavia jakési, průkazky všelijaké možné, my jsme, ten dotyčný zdravotník udělal to stejné, faktura se odeslala někam a většinou to bylo tak, že se vrátila s tím, že uvedená událost není kryta, nebo není kryta v plné výši, nebo že tam je nějaká chyba, nebo to nebo ono, a tímto jakoby plíživým způsobem narůstaly těm zdravotnickým zařízením překně dluhy, nebyla ta péče prostě uhrazena. A nenechte se mýlit, mnohdy to mohly být velmi zajímavé částky, a byly to zajímavé částky. My si to pamatujeme, protože po nějaké autonehodě, ve které jeli čtyři cizinci, zdravotnické zařízení to přkně odskákal, protože poskytlo super specializovanou péči na jipkách, X operací a tak dál, a pak ty mnohamilionové účty prostě bohužel končily v nenávratnu.

Současný stav je tedy takový, že jsme v tom udělali elementární pořádek. Paradoxní je, že už ODS myslí v roce 2011 – ten chaos byl tak strašný, že sama ODS tohleto zavedla a musela v tom udělat pořádek, protože v tom byl prostě takový chaos, a ta stejná ODS to chce zase dneska do toho chaosu zavádět. To je pro mě jenom taková reminiscence toho strašného paradoxu. Takže současný stav je teda takový, že jsou spokojeni poskytovatelé, tedy lékaři, jsou zcela jistě spokojeni i ti, co jsou pojištěni, protože to pojištění není žádná fikce, ale kryje jim opravdu rizika, která vyplývají normálně z běžného života. Tady bych dodal, ještě to dokonce kryje covid, protože ostatní pojišťovny, ty prostě se o covid vůbec nezajímaly ani o něm nemluvily, a to samozřejmě také, jak každý zdravotník ví, jsou zajímavé částky, zajímavé věci.

Takže pojištěnci jsou spokojeni, poskytovatelé jsou spokojeni, no a kdo není spokojený? No ti, co přišli o kšeфт. Takže to je ten důvod, to si řekněme, to je ten důvod, proč tady dneska stojíme, proč tady obhajujeme neobhajitelné a tvrdíme, že nebe je zelené a tráva je modrá. A nezlobte se, děláme z lidí blbce. Prostě nemůžu to jinak říct, protože to je normálně... teď se má vydávat za to, to má být to velké dobro, teď které přichází ze Senátu?

Zajímavé třeba je – já tady mám důkazy elektronické korespondence kdysi, a teď budu mluvit o ruskojazyčných lidech, kteří si vyměnovali maily, že ten stav se vrátí a ten kšeфт se znova obnoví, protože to byl fantastický byznys, a to, že to byl byznys, ukázalo právě to narovnání, protože PVZP samozřejmě, když to vyčíslí, najednou se zjistí, že v tom lítají stamiliony korun ročně, velké peníze, opravdu velké peníze. O ty někdo přišel, ale někdo je měl, a dneska ty peníze mají ti, kteří je měli vždycky mít, to znamená zdravotnická zařízení, která poskytují péči. Je jedno, jestli jsou jednomužná, nebo jsou to fakultní nemocnice.

Takže tohle je ten důvod, někomu to prostě vadí. To bylo vynikající. A já tady neteoretizuju jako vy mnozí. Já jsem ve zdravotnictví to prošel pomalu od kotelny až do ředitelny a já mluvím ze zkušenosti, protože byla doba, že jsem přijel s fakturami, jak říká tady Milan, jako dělník medicíny do Prahy a šel jsem na pobočku, ale pobočka byla prostě té dotyčné komerční zdravotní pojišťovny, která to tak skvěle dělala, jak tady pan předrečník říkal, tedy pan senátor, jak to skvěle dělala, no a tam byla jenom prázdná schránka a pan vrátný mi řekl: To ne, tady jenom slečna vybírá poštu jednou za čtrnáct dní. Takže já si s těma fakturkama za X tisíc mohl před Vánocema udělat táboráček, jo? A takových jako já po republice byly mraky. Samozřejmě, cím větší zařízení, tím tučnější faktury, logické. No, ale někomu to vyhovovalo. Samozřejmě, když někdo kouří tlustý doutník na Bahamách, tak to je strašná bžunda, že? Říká si: Chachá, to nám to jede, ten byznys, to je skvělé, to jsme to dobře vymysleli v té Praze, jo? A ti pitomci na Moravě a všude jinde, ti to dělají a mlčí, protože prostě se předpokládá – jako kam si půjdete stěžovat? No tak prostě pracujete, a jak jsem popsal, ten stav jsme narovnali. Já jsem z toho samozřejmě a mám z toho teď dobrý pocit, a není to jako že akademická debata, z práce denně, ne jako že vy tady teoretizujete a nevíte, o čem je řeč. Denně – přijde ta pacientka, třístatřicet trojka pojišťovna, protože PVZP má 333, udělám prostě to, co vždycky udělám, na konci měsíce to odt'ukám a všechno je v pořádku, a všechno je tak, jak to má být. A teď to máme měnit? A proč? Komu to vadí? No, vadí to těm, znovu to říkám, hlavně těm dvěma malým pojišťovnám, které přijdou o byznys.

Asociace pojišťoven? Kdo to je, co to je? Jako oni budou, na co budou vést ty registry? Komu to bude sloužit? My doktoři ty registry nepotřebujeme. Oni chtějí byznys zase, nic jiného. Ta vaše bohulibá snaha, to jsou ty prachy, které nahrnete na nějakou asociaci pojišťoven. Proč? Jako se bude zřizovat registr, zase se budou dělat nové kšefty jako, jo? A ještě se to celé zakryje, jak to je strašně humánní a jak to potřebujeme narovnat jako monopol. A že vám nevadí dvacet roků monopol, který tady dělá Česká s Kooperativou na úrazové pojištění zaměstnanců? A to vám nevadí? Jak to, že vám to nevadí? To je monopol jak vyšší a trvá dvacet let. A všichni tralalá, to je dobře. Ne? A teď, co chcete dělat? Zřídit monopol, státní, jak se to bude jmenovat, co bude prodávat energie. Tak uděláte monopol a to je v pořádku. To už nevadí, to už není v rozporu s Bruselem, už to ani Bruselu nebude vadit, bude nakupovat energie, monopolní orgán. To je paráda, co? Ale tady to vadí, jo? Takže zase spoléháte na to, že prostě těch spousty malých se neozve, že ti budou mlčet, a zase se udělá super byznys tady z Prahy a zas nám potečou ty prachy, protože teď je na ty prachy vidět na té PVZP.

A teď si dovolím jednu zásadní poznámku, a teď nastražte uši vy, kolegové, co sedíte ve správní radě VZP, protože vy, když tady teď budete hlasovat pro to, aby se PVZP poškodila ekonomicky tím, že se jí to vezme, že se jí do toho lidově řečeno hodí vidle, tak vy poškodíte ty ekonomické zájmy a nesete za to odpovědnost i ekonomickou, a existuje už dotaz na zajišťovnu Lloyd, jestli v tomto případě, protože my jsme ve správní radě VZP pojištění na odpovědnost za rozhodování ve správní radě VZP, jestli v tomto případě zajišťovna Lloyd by plnila – přátelé, neplnila! To jenom jako pozor, ona každá mince má dvě strany, takže ono to

tady vypadá strašně lalalá, zvednete ruku, ale poškodíte, připravíte PVZP čili dceru o velké peníze, no a někdo se z toho bude muset zodpovídat, z toho, jak rozhodoval. No, na to jste pojistištěni, ale v tomto případě Lloydové řeknou: Ne, ne, ne, na toto, přátelé, pojistištěni nejste, to si plaťte sami. Takže až budete mačkat čudlíček, tak si na to vzpomeňte, co vám teď říkám, abyste pak nemohli říkat za půl roku nebo za rok, že jste nevěděli, protože teď vám to říkám. Nesete za to zodpovědnost, i ekonomickou, a nikdo to za vás nezaplatí, tak.

A k tomu samozřejmě plynule dodávám: Kam plynou zisky PVZP? Kdo z vás to ví? No, ti co sedí ve správní radě VZP, to vědět musí. No, plynou matce, VZP, dominantní zdravotní pojistištěný, která tady pojistištěuje skoro 60 % populace. A kam plynou zisky z komerčních zdravotních pojistišťoven? No, do zahraničí. Jak je to prosté. A jak říkám, s tlustým doutníkem na Bahamách to vypadá všechno krásně. Tak o to tady hrajeme. Hrajeme tady o to, že prostě X set milionů ročně vyvedeme ven.

A to opravdu chcete? To snad nemyslíte vážně, to už je moc. Protože vám říkám, dokonce existuje trestní oznámení na to, že se někdo těší, že si ten kšeft obnoví, že si ho obnoví zpátky, že ty prašulky zase potečou. Protože víte, normální reklamy ruskojazyčné, strachovka, PVZP pojistištěuje za 20 000, a naše pojistištěvna, která se bude jmenovat – to je jedno – bude za 6 000 korun. A vy tam ještě dáváte, že vůbec nezastropováváte provize těch, co pojistištěují. Berou si 80 % provizí, zdá se vám to normální? (V sále zvoní telefon.) Hezky vám to hraje. Tak ze 6 000 když si někdo vezme 80 %, tak co zbyde na tu péči? No nic. Tak co je to? To je normálně loupež za bílého dne. Proto tady máme mačkat čudlíky a zvedat ruce a tvářit se, že to je všechno v cajku, že to dáváme do souladu? Nedáváme do souladu nic, přátelé. Protože já vám něco přečtu. Tady zaznívají samé lživé argumenty, samé. Vyjádření Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže předsedovi vlády, to bylo předtím, než jsme schvalovali v roce 2021 tu novelu: "Vážený pane předsedo vlády, dovolte mi, abych se na vás obrátil ve věci vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů." Ten jsem předkládal já, moje maličkost, paní profesorka Adámková. Byl podán pozměňovací návrh číslo 7891, na který on reagoval dopisem. "Předseda ÚOHS s předkladateli pozměňovacího návrhu problematiku osobně prodiskutoval. Tehdy jsme udělali novou verzi, která představuje krok správným směrem, a to zmírňuje dříve vyslovené obavy o zachování zdravého soutěžního prostředí v této oblasti a dodržování pravidel veřejné podpory. Za velmi pozitivní pokládají změnu sjednocení režimu zdravotního pojistištění při podání žádosti o vízum k pobytu nad 90 dní bez ohledu na místo podání žádosti a zkrácení přechodného období, kdy cestovní zdravotní pojistištění bude oprávněna poskytovat výhradně pojistištěvnu VZP na dobu pěti let. Důležité je zakotvení jasně definovaných kritérií poskytování zdravotní péče pro pojistištěvnu VZP, a. s., a také pro další pojistištěvny, které budou moci po uplynutí přechodného období tohoto pojistištění pojistištění cizincům poskytovat. Tímto považuji své dříve uplatněné připomínky za vypořádané." Takže to je jeden argument, který padá.

Co se týče argumentu, že se to musí dát do souladu s Bruselem, to jsem říkal. Něco se tedy musí dát, něco nemusí. Ale co řekl Brusel? Vůbec nic, vůbec nic, to je tady naprostě lichá argumentace. Ukažte, kde to máte. Nemáte nic, vůbec nic nemáte. Takže samozřejmě, jak říkám, ti, co jsme jim v uvozovkách ublížili, tak včera na Nově reportáž – proč do toho nějací lobbisté cpou takové peníze, že na Nově večer musí zaznít reportáž, jak byl někdo poškozený PVZP? PVZP vypořádávají měsíčně 10 až 30 tisíc likvidací. Samozřejmě, zkušení novináři najdou jednu paní a řeknou, to je všechno špatně. To vám to za ty prachy stojí, abyste se starali o cizince? Abyste se starali o naše lidi, tak do toho se peníze nedají? Tolik peněz vycestovává ven a v uvozovkách vyhazuje se na takové nesmyslnosti, a pro naše lidi peníze nejsou? Pro to, abyste zaregulovali energie, nebo vysvětlili lidem, jak to tedy je nebo není? Na to peníze nejsou a na takovéto nesmysly peníze jsou, aby se dělala tato mediální masáž? Vždyť to je nechutné!

Budeme pokračovat, takže podívejte. Současný stav jsem popsal, a teď je samozřejmě otázka: když ten současný stav je úplně v pohodě, žádné dluhy nevznikají, faktury jsou všechny

zaplacené včas – říkám, já to nemám, jako že jedna paní povídala. Já to zažívám na konci každého měsíce, ty faktury posílám, vidím, kdy ty peníze přijdou, takže to je reálný stav. Proč to tedy měnit? Problém jsou samozřejmě pojistky. Zmiňoval jsem ty provize pro makléře. Jak může být provize pro makléře z komerčního pojištění 50 až 80 %? Vy to tam vůbec nezastropováváte? Takže tam se nabízí pojistky za 6 000, 8 000 za rok. Kolik je reálný náklad na jednoho pojištěnce? Když si vezmete, kolik my zaplatíme, už jenom stát platí skoro 2 000 za pojištěnce, to je 24 000 za rok. Reálně výdaje na pojištěnce jsou kolik? No, skoro 30 000, že, to víme z VZP. To je prostě statistika, jo? Takže když pojišťujete dostatečně velký počet lidí, musíte počítat s velkými čísly. Takže jak můžete nabízet pojištění za 8 000 za rok? To je fikce, to je nesmysl. To je podvod, to neodráží ekonomickou realitu, neodráží to nic.

Takže otázka zní tedy: Když vám zbyde z pojištění 2 000 korun za rok, tak co z toho chcete platit a komu? Samozřejmě, vy chcete sebrat to výsadní postavení PVZP. Ale říkám dvakrát – a paradoxně je to tady ODS – dvakrát to výsadní postavení tomu PVZP už dala. V roce 2012 to tedy udělala proč? A najednou je to špatně? Tady bychom měli tedy hájit zájmy státu, aby nevznikaly dluhy zdravotnickým zařízením, a ne hájit zájmy několika málo soukromých subjektů, v tomto případě si myslím, že hlavně dvou. Přece každý stát tohle chce mít pod kontrolou. Proč my to nechceme mít pod kontrolou? Chcete mít pod kontrolou energetiku, zřizujete obchodníka s energiemi? Tam bude monopol, úplně samozřejmě, ale tam to nevadí. Jak jsem říkal, to je v pohodě. Vy rušíte zastropování provizí, které tam je. Samozřejmě zastropování provizí je alfa omega. To je přímo skandální! Protože když jim nařídíme, aby tedy vybírali ty reálné částky – což by mělo být těch 24 000 nebo 26 000 korun – a oni si z toho vezmou 80 % provizí, no tak vám zatleskají. Ale že byste to dělali jenom tak? To nevím, to se mi taky nezdá.

Dneska se vlastně veškeré ty peníze vrací do systému zdravotníkům, protože pokud systém pojištění funguje jako pojištění – to vám řekne každý pojišťovací teoretik – tak samozřejmě máte "má dátí" a "dal". Něco vyberete, ale samozřejmě máte plnění, a my to vidíme. My na každé správní radě máme report z PVZP a vidíme, jak PVZP plní, kolik peněz přes to protéká a jakým způsobem se s těmi penězi hospodaří, takže máme přímou perfektní kontrolu. Otázka je, až to vy uvedete do života, jakou budete mít kontrolu? No žádnou. A to je možná to, o co jde, aby žádná kontrola nebyla.

Navíc my chceme, tam je požadavek, aby pojišťovna, která to chce dělat, měla síť zdravotnických zařízení, to znamená, zasmluvněnou síť zdravotnických zařízení. To není, jako když jste někde v Kotěhůlkách a zlomíte si kotník, tak jako cizinec asi těžko budete přemýšlet – ježíš, kde já mám... Víte, když se vám to stane někde v cizině na dovolené, tak voláte na ta čísla, která máte, a potřebujete se rychle dostat třeba na chirurgickou ambulanci nebo na to oddělení, kde vám to někdo zrentgenuje, eventuálně zreponuje a zafixuje. Většinou je to samozřejmě tak, oni to mají ošetřeno paradoxně – i ty proti nám zaostalejší státy – že tam ta síť zdravotnických zařízení automaticky je, logicky. Ale tady tyto subjekty, o kterých se bavíme, které se do toho tak vehementně snaží vlomit za jakoukoliv cenu, žádnou síť neměly. Oni sice proklamovali, že mají, ale v podstatě po zkušenostech, když už s nimi někdo tu smlouvou udělal, tak ji rychle vypověděl – ted' mluvím samozřejmě zase ze zkušeností – protože zjistil, že jsou to česky řečeno šmejdi. Protože oni vám řeknou: Jasně, pane doktore, my to všechno uhradíme a tak – a pak vám vrátí fakturu a řeknou: No, ale víte, tam toto a toto. Nic. Pak si s nimi dopisujete a oni spoléhají na to, že vás to unaví a že už nechcete dávat peníze za poštovné a řeknete si: Je to 600, 1 600 korun, ale já už fakt na to nemám nervy, já to radši oželím. Takovýchto poskytovatelů najdete po republice pár tisíc a to jsou potom pěkné částky, že, když to nasčítáte a vynásobíte. Ty tedy někde končí. Nekončí ve VZP, neslouží nám všem, ale jenom někomu, několika málo vybraným jedincům.

Samozřejmě dokonce to bylo tak, že potom mnozí kolegové, zejména třeba zubní, protože u těch zubařů je to tak, že když to prostě bolí, ten zub, tak to bolí, tak se prostě vyžadovaly platby v hotovosti. To je obrana, jak se tomu chcete bránit. Když tomu člověku nejde o život

a nemá smrt na jazyku, tak prostě to zdravotnické zařízení řekne: Prosím vás, musíte nám to uhradit. Koneckonců, takto se chovají a chovali všude v Evropské unii – vzpomeňte si všichni, když jsme hurá vyjeli ven, na lyže nebo k moři, a když se nám něco přihodilo, tak pěkně jsme cvakali na dřevíčko, žádné kartičky nikoho nezajímaly. Prostě zaplaťte, a hotovo! A když nezaplatíte, nemáte peníze, tak vám zadržíme pas. Ale my jsme pořád jako že spoléhali na to nebo na ono a vykládali nám tady něco, tak prostě některí kolegové, některá zdravotnická zařízení, se v tom zorientovali úplně stejně, protože měli zkušenosť, řekli: Zaplaťte, nebo vám zadržíme doklady. Já jsem to zkoušel jako šéf velkého zdravotnického zařízení, takže mi bylo řečeno z Ministerstva vnitra, že to nelze, že to je v rozporu s něčím. Já říkám: Aha, takže v České republice v Břeclavi to v rozporu je, a když je to v Itálii a stane se to Čechovi, tak to v rozporu není! To není dvojí metr, to je dvojí kilometr. Tak všem stejně! No tak prostě lidi to vybírali cash, ale samozřejmě, když vám přivezou vážný stav záchranáři a dáte ho na jipku, tak těžko od něho budete co vyžadovat, tak ho prostě léčíte, protože holt primum non nocere musíme ho vyléčit, a až ho vyléčíme, co se stane potom? Pak je prostě tučná faktura, dotyčný to podepíše, napiše tam nějaký klikyhák, takový ten rozsypaný čaj, a bere se to jako pohledávka. A furt se to vedlo, vedlo, vedlo, a najednou prostě tady toto vymizelo. Nechte si to z ministerstva vytáhnout, jak ty pohledávky teď vypadají. Nijak, protože to má všechno PVZP a je to vypořádané. A to, že jste nechali natočit jednu reportáž o nějaké jakési tetce fiktivní, tak to prostě na věci nic nemění, protože my všichni víme, jak to je, my poskytovatelé.

Takže síť také nemusí být? A i kdyby byla, podle ÚZISu takovýchto peněz bývávalo víc jak 170 milionů ročně, a to samozřejmě nebylo úplně, zcela podchycené, protože vím já dobře, když jsme to... (Pan poslanec Brázdil hovoří s řečníkem, oba dva posuzují pohledem účast ministrů, při pohledu na pana ministra Šalomouna.) Dobrá, málem jsem vás přehlédl. Takže ta čísla samozřejmě na ÚZISu nebyla nikdy úplně objektivní, protože do těch výkazů, říkám, mnohdy tady ty malé faktury jsme vůbec nedávali, u ÚZISu se to tam objevovalo hlavně za velká zdravotnická zařízení lůžková, ta ambulantní zcela sporadicky, a to by vám profesor Dušek potvrdil, že to číslo je hodně podstřelené, protože prostě se spoléhá na to, že mnoho těch subjektů se tím vůbec nechce zabývat, protože je to administrativně natolik náročné a konečný efekt je nula. Takže na to vynaložíte síly a prostředky, jak říkávají vojáci, a na konci nemáte nic. Takže si řeknete. Já to prostě oželím a vyhodíte to, tak jak jsem to kdysi musel vyhodit já.

Takže na co se bude dělat ten registr? Samozřejmě ten registr už vede Ministerstvo vnitra, to mi tady kolega policista potvrdí, tak na co bude asociace, proč začne dělat další registr, zřizovat? K čemu? No, samozřejmě k čemu, byznys, to je jasné, Asociace pojíšťoven tady léta ten nepořádek tolerovala! Vždyť jím vyhovoval! A oni mají teď být ti, kteří to budou spravovat? Žhář volá hasiče? To je směšné!

Pak samozřejmě storna nebo limit, který jste tam prezentoval, pane kolego, že je 120 000 eur. My přece víme ze správní rady, že za tento rok a loňský rok ty velké škody tam byly minimálně čtyři, které likvidovala PVZP, nad 8 milionů korun. Ano, minimálně čtyři! A zase – šup, velké minus. A kdo to zaplatí? Zas to zaplatíme my všichni, že? Takže proč tam dáváte 120 000 eur? Když jedete ven, jedete na dovcu kamkoli, na kolik se pojíšťujete? Na 120 000 eur ne! Všechny ty velké vám řeknou 5 milionů, na 10 milionů, když to máte s repatriací, že budete potřebovat cínový futrál na cestu domů letadlem, tak vás pojistí minimálně na pět, a vy to dáte na půlku? Proč? Protože my jsme šupáci, kteří děláme za půlku to, co venku? Proč, já tomu nerozumím, kde se vzal ten limit. Přitom každý z vás, když si vezme svoji bankovní kartu Visu, tak ví, že na té Vise má pojistění do 5 milionů korun. Proč vy to dáváte do dvou a půl, řekněte mi, do tří, proč to nedáte do pěti? To nedokážete vysvětlit. Prostě to je vycukané.

A pak to rozšiřování o děti s přechodným paskvilem ve veřejném zdravotním pojistění, kdy za jedny děti platí stát, za druhé rodiče, a ještě úplně jinou částku. To je úplný chaos. Přece všichni máme tu zkušenosť, vždyť nežijeme ve vakuu, proč to takovýmto způsobem motáte. Zkuste to v Rakousku nebo v Německu nebo v jiném státě Evropské unie, jak to má, a podívejte

se, jak to tam je. Je v tom samozřejmě elementární pořádek, protože toto tam není možné, to je vyloučená věc, abyste měli, že přijdete na cizinu a tam předložíte nějaká lejstra, úplně na konci je ta kartička, jak říká kolega, nějakého pojistění, to si může vyrobit, kdo chce. Policie cizinecká už to naprosto není schopna verifikovat a dohledat. O to ale šlo! O to šlo, aby tam byl ten suprovní byznys, i na to, že ty prachy zkásne někdo a spoléhá se na to, že ti lidé nebudou nic požadovat a nic chtít. Což se také často děje, jenomže v kvantech lidí se vám vždycky najde někdo, kdo je vážně nemocný, kdo bude mít úraz, komu se zhorší chronické onemocnění, tomu se nedá vyhnout, to je biologická zákonitost, a tu neobejdě žádný senátní návrh. To je příklad, který tady používám už asi po osmdesáté, že můžu tady podat pozměňovací návrh ke gravitačnímu zákonu a klidně ho můžete schválit vaši stoosmičkou, ale padat na hubu budete furt stejně. (Smích, potlesk z řad ANO.)

Samozřejmě, diskriminační žaloba, tam následuje k tomu hned zdravotní turistika, to je velmi zajímavé téma. Protože si někdo fiktivně takto udělá – a teď říkám, ty reklamy tady mám – strachovka, 6 000, 8 000 za rok, udělá si to pojistění, a teď, protože dofrčí, a teď zase – nemám to z médií, jestli někomu nevěřím úplně, vůbec, jsou to novináři, já to mám ze sebe, ze své praxe, já jsem to zažil – přijde pacientka s takovýmto pojistěním a řekne, že má problém. Já říkám, paní, vy ten problém – já jsem ještě z ruštiny maturoval, dokonce na univerzitě jsem měl ruštinu, takže já se rusky můžu domluvit, kromě toho i německy a anglicky – tak říkám, ale vy ten problém nemáte včera, že jste sem přijela včera, ten problém máte, protože už jsem něco zažil v té medicíně, jsem dost starý a hodně pamatuji, vy ho máte takových devět, možná deset let. (Pan poslankyně Schillerová pokládá na řečnický pult lahev pitné vody.) Děkuji. A paní říká. No, mám to delší dobu. Ona prostě ten problém má devět, deset let a ve své domovské zemi bud' ten problém nedokázala vyřešit, anebo dokážou, ale za astronomické sumy. Ale někdo ji poradí, že v Česku jsou takoví pitomci, že vás pojistí za 280 eur, vy tam pojedete, dostanete bumážku, pojedete a tam zabušíte na první vrata hned za řekou Moravou, a oni vám to tam spraví a nic nebudete platit. A on řekl: Ježíš, to je výborné, (mám) pocit, že tam ještě nakoupím. No, a teď přijde a řekne: Já bych to chtěl.

A říkám – takto to fungovalo, bylo to tak opravdu. Ale pak třeba do toho přišel covid. A i teď samozřejmě máme nebo mám, popisují vám ze života, že mají opravdu chronický problém, třeba z mého oboru, a já říkám – ano, to je k operačnímu řešení, samozřejmě prospektivně, nemusí to být hned, může to být, řeknu, do šesti měsíců. A ona řekne. No, já to potřebuji dřív, protože já mám jenom na těch 150 dní to pojistění. Já to mám do těch šesti měsíců. A říkám: No, to je hezké, to přání, ale protože byl covid a my jsme neoperovali naše pacienty, tak musíte do řady, protože já mám, ne snad bych řekl waiting list, ale vedu, dispenzarizuji a sleduji X pacientek, které je potřeba taky v dohledné době zoperovat a vyřešit jejich problém. A ty se nemůžou předbíhat. Jak k tomu přijdeme? Vždycky je bližší košile než kabát. Každá matka se postará o vlastní dítě, pak o to cizí, ne? A oni už samozřejmě zjistili, že to mají na tu dobu, ale teď už jsme to zase prodloužili nějak, že, takže se říká. Dobře, ošetřujte, pravda, je, že oni mají výrazně nižší nároky na čerpání péče než my, oni s každým štípancem neletí k doktorovi, ale nicméně v těch velkých číslech to je velmi zajímavé.

Takže je potřeba s tím počítat, i s tou zdravotní turistikou, kterou jsme vlastně zavřeli, tak teď bychom s ní asi zase museli počítat, protože ty možnosti by se opět otevřely za ty směšné peníze. Protože ono už, když to bude, když by to pojistění stálo 1 000 euro, tak už je to potom jiná částka. Je to sice nárok, ale už to nemůže být zdrojem až takového byznysu a takové výhodnosti pro všechny zúčastněné.

My jsme tam v té novele, když jsme to dělali pro tu PVZP, tak jsme tam chtěli nastavit elementární pořádek a zvažovali jsme ty lhůty. Nebyla ta licitace, ale říkali jsme si: je tam možný nějaký kompromis, než se v tom udělá... ale to bylo, pozor, zase znovu vás upozorňuju, i pana kolegu Krause, i to, co držíte v ruce, to je předválečné. To bylo všechno ještě před válkou. Nikdo nevěděl, co přijde, co se bude dít, a ta válka odstartovala, neříkám, že úplně přímo, (nějakým) způsobem odstartovala a obnažila ty energetické záležitosti. Já si myslím, že tak, jak

jsem to řekl včera, to zopakují, my máme jiné starosti. My máme teď jiné starosti, přátelé, než rozhkopávat fungující systém, protože teď bychom se měli opravdu starat o lidi, o naše občany, o ty – když už tedy mluvíme o pojištění – naše pojištěnce. Protože víte, co bylo v devadesátkách? Vy to nevíte, já vám to řeknu. Důchodci doma pozavírali topení, vypnuli elektřinu a šli na polikliniku. Tam bylo teplo v čekárnách, společenský život, pokačali si v čekárnách, měli tam bufítek, něco si dali a doma nemuseli topit, ano? Jenomže dneska to bude tak, že ona bude zima všude, i na té poliklinice. No, už jsem to řekl na správní radě a říkám to vám všem laikům tady: to se hezky řekne, tady svrchu, že se sníží teplota o dva, o tři stupně. A víte, co to bude znamenat ve zdravotnických zařízeních? No nápor. Všichni dostanou rýmu, nachladí se. To schytají praktici, z praktiků většinou potom krčáři, něco přijde nám na gynekologii, ty cystitidy třeba, protože od pasu dolů to je gynekologie, že, samozřejmě. Ale chronici se zhorší, takže chronici půjdou na internu do špitálu. A špitály samozřejmě, ty to odskáčou, ty postupně. Praktici budou mít nárok na vyžádanou péči, to se obrovským způsobem prodraží. To, co vypadá jako úspora, že se sníží o dva stupně teplota, je ve finále těžký prodělek. Ale to samozřejmě vědoucí člověk by z úst nevypustil. No, ale ten nevědoucí si myslí, jak ušetří, jaké páchá dobro. A jak je řečeno, cesta do pekla je dlážděna dobrými úmysly. Takže kdyby si dal někdo tu práci a propočítal to, tak jsem přesvědčen, že ta úspora v konečném důsledku vůbec žádná nebude, naopak. A těžko vyjádříte parametr zhoršení zdravotního stavu obyvatelstva, zkrácení střední doby dožití. To jsou všechno velmi obtížně uchopitelné veličiny, které těžko vyjadřujete. A chápu, že snížit někomu doma ze čtyřadvaceti, takzvaná topinková teplota jsme tomu říkali na vojně, na jednadvacet to jde, ale že bych si já z dvaceti, já žiji ve dvaceti, snižoval na šestnáct, tak to po mně nemůže nikdo chtít, protože já nejsem Eskymák. (Veselí v sále.) Protože se nemůžete adaptovat nařízením nějakým, že vydáte nějaký papír a nařídíte to, protože to chce... Ti lidé žijí v nějakých podmínkách a to nejde udělat den ze dne.

Podívejte se, jak jsme všichni rozhození, i když z léta jdeme přímo do zimy a ze zimy přímo do léta. Za můj život jsou jenom dvě roční období, u nás tedy jaro, léto, burčák, zima, ale tady v Praze zima, léto. (Poslanci se smějí.) Ale už ale ten burčák je čím dál dřív (Smích a potlesk v sále, už to máme v srpnu. To dřív nikdy nebylo, ale pak samozřejmě bum, a teď si vezměte, jaké bylo letošní září studené. Vždycky za totáče se říkalo, že topná sezona začíná 16. října, ale teď vám to v září najednou šup a zjistíte, že musíte zatopit, protože ty nemovitosti vystýdnou, ty budovy. Ale říkám, my doktoři se všichni díváme: ježíšmarjá, koho toto napadne, protože to se prostě postupně – a to je zase biologická zákonitost, to neovlivní žádné nařízení, žádný pozměňovák – to se prostě přesune a přelije do toho. A to samozřejmě všechno souvisí se vším, zase to budou další nároky na systém zdravotního pojištění, kterému jsme mimochodem vzali 14 miliard. To je prostě pro mě naprostě neuvěřitelné. Celý život se tam dolévají peníze a teď se tam odtud vezmou. To je prostě neuvěřitelné. Ale garantují vám, že ještě se dožiju toho, že tam zase dolévat peníze budeme muset, protože tam nebudou. To je otázka, to je zákonitost, to je otázka doby.

My jsme tam tehdy kalkulovali s tím, že by – to po té době, která uplyne, to nemusí dělat, budou to dělat jiné pojišťovny, ale ty, které mají ty parametry třeba PVZP – to znamená, ať si ostatní zdravotní pojišťovny, všechny, zřídí svoje dcery tak, jak si to svého času udělala VZP, a ty ať to můžou provozovat na úplně stejném principu a stejně bázi, a je to. Ty peníze nepotečou ven, zůstanou v našem zdravotním pojištění, bude to splňovat všechna ta kritéria samozřejmě, o kterých vy mluvíte, říkám, která vám vyvracím jedno po druhém, protože nic z toho není pravda. A tím by to bylo osetřené. Všechny mají ty smlouvy se zdravotnickými zařízeními, síť, dostupná péče, nebude se platit v hotovosti a tak dále.

A o tom monopolu jsem mluvil, to jsem vám tady vyvrátil, že se o nic takového nejedná. A říkám, Kooperativa, Generali, která má úrazové pojištění zaměstnanců, tam to nikomu nevadí, proč? Zkuste mně to vysvětlit tedy, jak to, že tam vám to nevadí, a tady to tak má vadit. Tak to zrušme tedy všem. To už jsme tak otupělí, že vůbec nevnímáme, že tady existuje monopol na úrazové pojištění zaměstnanců? A to je úplně jedno, už to trvá tolik let, a všechno je to tedy

skvělé. No, a tady se straší Evropskou komisí, ale od roku 2012 Evropská komise mluví o monopolu Kooperativy a České pojišťovny tehdy, protože dneska už je to Generali, a je na to usnesení vlády z roku 2012, že se má tento duopol, respektive monopol, zrušit, a do dneška se nic neděje. A není to tedy problém žádný zásadní, pro nikoho. No nic. Takže něco ano, něco ne. Všem stejně, já jsem pro, ale to se nedá vysvětlit normálním rozumem. A ty soukromé pojišťovny, které jsou v prezidiu té Asociace pojišťoven, proč napadají to přechodné a výsadní postavení? Ta je vlastně v podstatě polostátní, ta PVZP, ale ony od začátku pandemie, zrovna tyto dvě pojišťovny, odmítly hradit covid. Ony tam měly prostě tu výhradu. My jsme to registrovali, jsme se na to dívali, dobře. To to taky nikomu nevadilo, nikdo se tím vůbec nezabýval, zrovna Asociace pojišťoven by se tím měla zabývat úplně nejvíc, protože myslím si, že to jednání vybočuje obrovským způsobem, jaksi bych řekl, z běžné normy. A zase, opět připomínám, kam odvádí tyto dvě pojišťovny, které nejvíc řvou, ty zisky? No do zahraničí! Co my z toho tady máme? Nic, je to kšeft jenom pro někoho. A když máme být spravedliví a chcete to tedy narovnávat, tak to vezměte z jedné vody všem. Dejte do toho návrhu úplně tedy všechno tady to, že se zruší monopol u Kooperativy.

Tady se tedy bude všechno rušit, ale pojďme se... na to přece musí být nějaký konsenzus, a ne že se tady prolobbují nějaké dva soukromé subjekty, a říkám, jsou tady na to důkazy, vždyť PVZP už pořádala trestní oznámení na ty lidi, policie to šetří, že oni už se domlouvají, že už to mají v Senátu ošefované, což se potvrzuje koneckonců, proto tady dneska stojí. Kdyby to neměli ošefované, tak tady nestojí. A tak to mají ošefované, že už se to vrátí zpátky a byznys pojede dál. Já si připadám jak ve špatném filmu! Kam se hrabe starý Corleone. No tak.

Takže tak, jak znova navrhoji, když už tedy to pojištění cizinců by mělo být jako že soukromé, tak at' to dělají ty zdravotní pojišťovny, které jsou tady, léta letoucí je máme na trhu, úplně stejným modelem. Vždyť to není nic těžkého. Ted' nechci vůbec komentovat všem, vy jste všichni dostali takové ty hysterické maily poslancům, senátorům, ty smyšlené příběhy, jak ten, kdo, kdesi cosi, proboha – no, tak to někdo samozřejmě musí platit, že. To není tak, že někdo dostane v neděli večer ten nápad, sedne a začne psát všem tady ty srdceryvné příběhy – to je samozřejmě nesmysl. To někdo vyrábí a někomu stojí za to strčit peníze do toho, že včera náhodou, včera večer na Nově ta reportáz. Doporučuji čtenému auditoriu, aby se na to podívalo. Všechno je to samozřejmě zaplacená kampaň. Tam jde o to, co nejvíc očernit VZP, respektive PVZP, aby se zase dalo podnikat, kvazipodnikat v této oblasti. Protože nezlobte se, to žádné podnikání nikdy nebylo, to je normální zlodějna, nic jiného.

Takže co potřebujeme, proč jsme tady, koho máme hájit, co máme hájit? Poslanec je od toho slova, že nás sem ti lidé poslali, abychom hájili jejich zájmy. Znovu se vás ptám: Čí zájmy tento návrh hájí? Poskytovatelé jsou spokojeni, pojištění jsou spokojeni, protože mají faktické pojištění, stát je v podstatě spokojený. Ten nic nedoplácí, protože prostřednictvím VZP je v pohodě. Takže kdo je nespokojený? No, ty dvě pojišťovny z toho prezidia! A těch tady máme hájit zájmy? Na to tady jsme? Na to tady nejsme.

Takže já vůbec, za nejslušnější bych považoval prostě hodit ručník do ringu, říct: Prosím vás, stahujeme to. Pojd'me se o tom, samozřejmě já neříkám, už je to nějaká doba, je to dva roky, pojďme se o tom bavit. Zkusme to nějak spravit, vylepšit, protože samozřejmě všecko se dá vždycky spravovat, může to být lepší. Říkám, je to předválečný návrh, situace se změnila. Přišli sem ukrajinští uprchlíci před válkou, dostali to pojištění, čili do značné míry ty důvody pominuly, takže za mě toto je prostě porod mrtvého dítěte. Proč se o tom, proč tady s tím ztrácíme čas? Ted' bychom se měli bavit o tom, jak pomůžeme s energiami lidem, a ne tady pář nějakým Rusákům nebo nějakým šialeným východňářům někde z Kavkazu nebo co, s naším pojištěním. Tady nad tím strávíme tři hodiny úplně nanic. Jo, a když jsem zjistil včera, jak jsem se proplétal po D1, že to na grémuu zase ódeska, která to dvakrát už nám (nesrozumitelné), zase Markův brácha, který to tlačí, no proč? Samozřejmě, toto je to důležité, čím se máme ted' zabývat? V tuto dobu? Fakt vám to připadá normální? Obracím se aspoň na vás lékaře, proč? Znovu říkám, všecko funguje, vždyť co to je za nesmysl? Pojd'me se zabývat věcmi, které

opravdu nás teď tlačí, které pálí tento stát. Toto rozhodně není jedna z nich. A my máme dělat pro naše lidi, ne pro pář cizinců, kteří sem přijdou se tady nechat pojistit. Jo, a znovu upozorňuju kolegy, sedíme ve správní radě VZP, nesedíme ve správní radě nějaké Slavie nebo jak se jmenují ty Maximy, Daximy, to mě je nezajímá. Takže jestliže máme hájit tyto zájmy, tak to jasné. Tak to rozškubeme, vyhodíme a pojďme se bavit o něčem normálním a pořádném, co opravdu je pro lidi, pro všecky lidi, pro občany této republiky, protože včera jsem celý den poslouchal v ordinaci, že lidi nemají z čeho tu elektriku zaplatit. U nás se zdražilo teplo pětkrát, dodavatel zmizí a my se tady bavíme o nesmyslech. Proto já znovu říkám, zamítněme to prostě – už se ano, asi na to přijde někdy, já to chápnu, ale jestli se ještě chvílkou bude válčit v Evropě, tak uplyne lhůta těch pěti let, stejně už z té lhůty je čtvrtina pryč a zbytečně s tím tady ztrácíme čas. Teď se budeme zabývat tím, abychom měli čím topit a svítit, a než to vyřešíme, tak je prostě lhůta pryč a ten problém v podstatě vymizí. Tak nerozumím tomu, proč to teď zrovna musíme všecko řešit.

Takže podívejte, vy říkáte, že obnovení soutěže a kdesi cosi a tady ty řeči, že to vlastně se nesoutěží – proboha, jaká soutěž? Oni se předháněli v tom, kdo to nabídne za menší peníze. Tomu jste říkali soutěž? Takže ti dávali 8 000, ti říkali, my to dáme za 6 000 na rok. To už jsem vám tady dokladoval, všecko dokumentoval, čili to je obhajování neobhajitelného. Říkám, můžu vám ukázat tady ty maily, které si vyměňují.

Prostě asi to má nějaké důvody všecko. Ty důvody chápeme, víme, rozumíme tomu, ale ještě mně připadá i paradoxní, že – samozřejmě já nevím – že to předkládá, tu změnu, pan senátor Jirska, který tady vlastně s tím ani jednou nebyl! Vždycky pošle vás a on tady ani jenom nebyl, že bych mu mohl, jak říká někdo, na čtyři oči něco říct. Takže říkám, otázka toho, co to vlastně má přinést, k čemu to slouží? Vlastně to se vrátí, ten byznys. To je smysl toho, aby se vrátil takový ten pololegální, že si někdo na tom pojištění namastí kapsu, a ještě se toho chopí Asociace pojišťoven a udělá do toho další registr, takže se z toho zase budou loupat další prachy, protože to všecko chce peníze. Čili z toho pojištění se zase budou odebírat další peníze a nebude to na to plnění, na tu péči.

A říkám, když už jste teda chtěli – na jedné straně řeknete, že omezujete monopol, ale ty provize tam necháváte, které my jsme, ty jsou tam jasné teď dané, tam je to raz, dva, tři, takže vy je tam necháte volně. A ve kterém byznyse máte, z pojištění nebo z něčeho, co vybírá ten makléř, 60 nebo 80 %? To jsem nikdy neviděl ani neslyšel. Takže my jsme si samozřejmě v správní radě vyčíslovali, tehdy jsme se dohadovali, kolik budeme platit za uprchlíky z Ukrajiny, říkám, protože tento návrh vznikal v době, kdy nikdo netušil, nebo alespoň většina ani netušila, že nějaká válka bude. Teď v podstatě nevydávají se víza pro Rusy, Bělorusy, trh toho komerčního pojištění v tomto slova smyslu de facto přestal existovat. Takže na co vlastně? Proč se máme do toho vnořovat, protože díky konfliktu na Ukrajině jsme zahrnuli běžence do veřejného zdravotního pojištění. Oni jsou de facto v kategorii státních pojištenců, takže teď vlastně komerční pojišťovny vůbec nemají ani prostor pro tu činnost. Takže já nevím, já tomu nerozumím, proč se o to teď... já to vidím jako umřelé hvězdy svít, že ještě furt doznívá něco, ale to ztratilo smysl. To je, jak ten had uroboros alchymický, který se požírá za vlastní ocas. To nemá žádný praktický význam. Kdyby to nakrásně teď lusknutím prstů bylo, tak koho budou pojišťovat?

A teď si vezměte, že samozřejmě zahraniční kapitál, který reprezentuje z mého pohledu – teď je to samozřejmě můj subjektivní pohled na věc – reprezentuje Česká asociace pojišťoven. To jsou vlastně všecko zahraniční peníze, z asi 99 procent, myslím. Samozřejmě, oni mají velké síly a prostředky a můžou si najmout ty velké lobbyisty. Slyšel jsem jména – Beck (?), Poljakov, tady nějaká kancelář Euro Office, která jako nejvíc do toho vstupuje, samozřejmě. My tady máme někteří z nás zkušenosti s jmény jako Diviš a Matoušek z Asociace pojišťoven, to by mohl tady kolega Faltýnek dlouze hovořit. Pak právní kancelář White & Case, která poradila, že mají strašit arbitráží, a tak dále a tak dále. Prosím vás, to je všecko normálně byznys, takhle se tady pracuje. U nás třeba ne, na Moravě, ale tady v Praze jednoznačně ano. A ti ruskojazyční

hlavně, ti z toho měli ten největší byznys, to je ten paradox, že vy, že my všichni teď víme, že s těmi Rusy je to takové, jaké to je, a teď samozřejmě všecko to vane z té šíré Rusi. Tak já tomu nerozumím, naopak bych čekal, že prostě do toho zatnete típec a mohutným hlasem zavoláte: Ne, tudy ne! S těmato šmejdama nic! A naopak vy jim chcete zase pootevřít dveře? Tak tomu fakt nerozumím.

Ty agresivní maily rozesílá nějaká paní Leitner, což je Pirátka. Oni si, pokud já vím – a samozřejmě máme všichni, nežijeme ve vakuu – ona je takový troll, ona dělá ty aktivismy přes sociální sítě a tak dál. Najděte si Strachovka.cz – najděte si ty stránky, strachovka v ruském jazyce znamená pojíšťovna – Strachovka.cz a tam je informace 6. dubna tohoto roku: představte si, že na 80 % bude monopol VZP zrušen a v následujících měsících se vrátí ziskové pojistky. To je paráda, co? Já jsem myslí, že u toho počítáče omdlím. Říkám, sakra, jak to říkal v té bondovce? Někdo tady ví víc než já. To se prostě člověku tají dech. Říkám: co, že by měli, že by seděli v Senátu? Já nevím, asi jo.

Znovu vám jenom připomínám, že PVZP v tomto postavení, v kterém je teď, byla už dvakrát a udělala to ODS, protože v tom byl takový chaos. A nechci použít to slovo, ale breugel, to je brajgl, to je to, tady se to dá použít, v tom to byl takový chaos, že už vám samým tehdy došla trpělivost a dvakrát jste to spravovali. Dokonce se tehdy zpřísňoval i zákon o pobytu cizinců v roce 2010 a to bylo kvůli těm nekalým praktikám. Podávali ho, mohl bych tady jmenovat, někteří tady ještě seděli, myslím, že kolega Bendl tady tehdy byl a byl jeden z předkládajících, paní Němcová, předkládali ten zákon tehdy, protože to byl fakt takový chaos v tom. A tehdy se v tom udělal jakýsi pořádek, pak se to zase nějak podivně rozvolnilo a teď znova, prostě zase to jde od vás, aby se to znova vrátilo – rozvolnilo. Tak to je... Já nevím, nechápu.

A teď vám tady lehce ocituji: jeden státní pojištěnec stojí státní rozpočet – řekněme, dneska už je to možná 25 000 ročně, bývalo to, ještě před dvěma lety to bylo myslím 21 000, ale to bylo před covidem. Čili samozřejmě do toho se promítlo všecko možné – vyšší nemocnost, úmrtnost a tak dál, takže řekněme, že to může být 25, 26. Průměrné čerpání zdravotní péče na obyvatele se už zase zvedlo díky tomu, jak říkám, těm faktorům 37 000. A samozřejmě říkám, statistika je jasná, jestliže i když přichází z jakýchkoliv zemí, i když nemají ty nároky, tak ta nemoc v uvozovkách hlavně ty závažné diagnózy, ty jsou biologicky rozprostřené, čili tam žádný velký rozdíl není, čili já nevím, naopak třeba stravovací návyky, anamnéza, tak infarkty, kardiovaskulární nemoci, onkologická onemocnění a tak dál – nebude to nižší než u našich rezidentů, takže spíš bych řekl, tak jak mám tu zkušenosť, že vlivem nižší sociokulturní a zdravotní úrovně oni taky mají, mnohdy je tam třeba u těch třetích zemí takzvaný šok z přesídlení. To by vám mohli rakouští kolegové lékaři vykládat, když přijdou z těch muslimských zemí a tak dál. Samozřejmě je třeba... ze začátku chodili ti mladí chlapi, ale teď samozřejmě jsou tam děti, ženy, starší lidé, čili tam je logicky... Zase v tom demografickémstromu máte logické ty výkyvy.

Takže teď si vezměte, že kdyby se jednalo o ty dopady, když si spočítáte při 100 000 osobách, je to přes 2 miliardy, ale na to pojištění jako to je na státní rozpočet ten dopad, kolik by třeba platilo. Ale samozřejmě, když by teda bylo, bylo to třeba 2,5 miliardy při té platbě. A na čerpání péče, té průměrné, když je to 37 000, tak je to 3,7 miliardy. Čili logicky, jak to chcete udělat? Jak to chcete vybalancovat? Aby ten systém tohoto pojištění, tohoto jako kvazi komerčního pojištění, které – znova říkám – zase nám ukládá ta Evropa, že my těm příšedším, my je nesmíme diskriminovat. Oni mají mít ty přístupy stejně tak jako naši lidé. A v momentě, kdy je hodíte do náruče těchto zdravotních, komerčních zdravotních kvazi, zrovna těchto dvou, tak tam to nemůžete zaručit absolutně vůbec, že budou mít stejný přístup, stejně možnosti čerpání, protože prostě to financování, tak to nebude, to je naprosto vyloučená věc.

A teď si vezměte, když byste to teda a z toho osmička – zase buldozer – protlačíme – my můžeme všechno, jak Švédi, když dobili Prahu – tak zrušíme v uvozovkách výsadní postavení PVZP. Takže 100 milionů – zmařené investice a náklady, které samozřejmě i ten zákon uložil,

když jsme to tehdy přijali. A upozorňuji, že kdybyste tehdy nehlásovali s námi, tak jsme to neprohlasovali. To by nešlo. Takže musel se tam najít dostatečný počet hlasů i od vás. A nebudu vás tady taxativně vyjmenovávat. Ale když se to teda zruší, tak 100 milionů jsme tehdy vlastně způsobili přijetím té novely, že PVZP si musela pořídit různé věci a tak dále za 100 milionů. A to, prosím, mám z PVZP.

Ted', když by to bylo na to pětileté období, ty čtyři roky ještě, tak je to čtyřikrát, takže je to 400. Takže 400 milionů je to ročně na ten provoz. Celkem by to bylo půl miliardy, kdyby to bylo pět let. Tak to bude čtyři roky, tak řekněme pět let by to bylo déle. No tak na čtyři roky by to bylo zhruba půl miliardy. Dopady přechodného zařazení dětí cizinců ze třetích zemí s tím dlouhodobým pobytom do jednoho roku, co chcete do veřejného zdravotního pojistění s platbou od zákonného zástupce jako u státního pojistěnce v důsledku čerpání zdravotní péče do jednoho roku je zhruba 102 000. PVZP dostane v ideálním případě necelých 24 000 korun – v ideálním případě. Ale spíš lze předpokládat neplacení toho pojistného. Takže může obdržet třeba 15 000 na hlavu jako. No a tam bude negativní bilance samozřejmě, že? Kolem 80 000 na to dítě. Když to bude 10 000 dětí, to je samozřejmě vysoké číslo, ale může jich být tolik, jako nevíme, kolik jich přijde. Před rokem bych taky nevěřil, že bude válka, před dvěma bych nevěřil, že bude na Moravě tornádo. Jo? Všecko je možné. Takže tam prostě najednou se dostáváte do obrovských čísel jako ztrátových miliardových.

A zmíněn je ten skoro jistý úspěch je té diskriminační žaloby. Za české děti a za děti cizinců s trvalým pobytom platí stát, za tuto kategorii teda platí zákonný zástupce, přitom ve všech případech se jedná o účastníky stejného zdravotního pojistění. Takže to je zase zásah třeba do státního rozpočtu. A to, že argumentujete, že pozitivním efektem bude snížení nedobytných pohledávek, no, tak ty už samozřejmě ted' nejsou, ten argument padá, protože ted' už to vlastně nikdo nevede, protože od té doby uplynul jako poměrně dlouhý čas a s tím PVZP to má každý vypořádané, a to samozřejmě zjistíte jedním telefonem přátelům, kteří řídí zdravotnická zařízení.

A ty dopady? Tak zase 500 až 800 milionů korun ročně – to je takový střízlivý odhad – skončí v rukách pár lidí, tak jak to prostě do té doby každý rok končilo. Cizinci budou platit... samozřejmě budou nuceni, protože dřív či později k tomu dojde, že budou... asi sáhneme k tomu, že řekneme ne, vy nám zaplatíte v hotovosti, protože vaše pojíšťovna neplní, tak jak by plnit měla – buď vůbec, nebo pozdě, nebo ne v úplné výši. To je výborná finta, že řeknou, ano, vy jste poskytli péči za 12 000, ale my zaplatíme 6. To se tak běžně jako dělá. No a zase se objeví ty nedobytné pohledávky. Ale samozřejmě ty zisky z těch půl miliardy, z 800 milionů, zatím to vypadá tak, že by se to mohlo do té miliardy vejít, říkám je tam dopad té války, ale i tak je to prostě ohromné, jsou to ohromující čísla. Vůbec si nedovedu představit, že to bylo předtím, tak to mohly být klidně i násobky třeba dvoj. To nevím. Ale jsou to prostě ohromující čísla. No, tak to je vlastně ta motivace, o kterou se tady hráje.

Kdybychom to dali na ty dcery ostatních zdravotních pojíšťoven, což, jak třeba říká kolega Kuchař, že to by bylo – mně se to zdá taky jako normální řešení, říkám, po uplynutí toho období, a tak ty peníze prostě zůstanou tady, v systému zdravotního pojistění, a budou vyplaceny za péči. Nebude to něčí zisk. A zase by to byl výborný krok k tomu, což vy máte ve svém programovém prohlášení, a mně se to líbí, samozřejmě, že by to byla cesta ke komerčnímu zdravotnímu připojištění. To je to, o co bychom se měli, ale našich obyvatel, našich občanů, o tom je řeč. Říkám, nezabývejme se tady nějakými Asiaty, kvůli těm tady nejsme, my jsme tady kvůli našim lidem, a toto by měla být práce, kterou odvádíme, protože to k něčemu směruje. I vrcholně socialistické Rakousko má takzvanou Sonderklasse, máte možnost se připojit, a my furt tu možnost ještě nemáme. Nás doktory furt straší paragrafy (nesrozumitelné), že nesmíme to a nesmíme toto a ono, a furt je to takové pološero. Abychom taxativně řekli: Toto ano, potud jo, jestli zavřu krám ve čtyři, tak prostě od čtvrté hodiny jedu cash, vybírám za peníze, hotovo. A to jsme pořád ještě neudělali. A to vy, kteří se proklamujete

jako pravicová vláda – tak sakra, toto je to, co bych od vás očekával, a ne že se tady budeme patlat tady s tímto a nahrávat kšeft dvěma subjektům.

Takže dopady jsem vám shrnul. Jak z toho se ctí vybruslit? No, jak? Vzít to zpátky. Říkám, už je to nějaký čas, vznikalo to v jakési době. Já to taky chápu, ale říkám, ty věci, které tam zaznívají, už jsou dávno pryč, to už je dávno všechno vyvrácené.

A teď vám odctuju tady ze stránek té Strachovky. Tam se inzerovalo v dubnu tohoto roku, oni se tam dokonce holedbali tím, že když budete mít pojištění – teď je to pro ty cizince, mluvím o tom, že to je pro ty cizince – když budete mít pojištění PVZP, brzo budete moci ukončit tu smlouvou bez finančních ztrát a získáte pojištění za lepších podmínek, protože Senát to zařídí. (S úsměvem.) A stále máme lepší pojištění než PVZP, jo? Tak oni nabízeli pro studenta 9 000, měli to asi nějak spočítané, ale furt je to v podstatě na polovičních sumách. Fakticky třeba v tom dubnu byla čísla z loňského roku, kolik opravdu to pojištění vydá, čili to prostě nemůže vycházet, takže z toho plyne jediné možné resumé, že to je prostě kšeft, to není to pojištění v tom slova smyslu. A jak říkám, tam nejsou ty provize, oni tam mají kontakty, mobily, mobilní telefony, adresa Václavské náměstí, naproti Bati... Zřejmě slušnej oddíl, jak by řekl klasik. Nemáte peníze na pojištění? Využijte maximálně slevu 10 %. Zaplaťte polovinu částky, sjednáte si aktuální pojištění PVZP ještě dneska a pak to jako že jenom převedete. Tak ještě chtěli zneužít tu PVZP a ještě to inzerujou. Co potřebujete? Bankovní list, 600 korun při žádosti o pojištění, vypíšou účtenku, řešení obtížných případů prodloužení víz, pomoc zkušených právníků, registrace IP a firmy... Prostě to je neuvěřitelné. Tomu nemůžu sloužit. (S úsměvem.) Vám můžu ukázat... Tady (Ukazuje listy A4 a čte rusky): "Jesli tebe do 30 let, zaplati vsego 9 000 korun." Jo, takové reklamy na pojištění u těch hloupých Čechů. A Strachovka je tu dávaná – PVZP je ta špatná, která vybírá hodně. Tady pojišťovna – já jí nebudu dávat reklamu – ale mám tady pojistnou smlouvou, pojištění cizinců. Mám jména lidí, GDPR, všechno pryč, ale limity pojistného plnění – pojištění Student: limity 2 miliony na jednu pojistnou událost, stomatologická péče 5 000 korun, ambulantně předepsané léky 5 000 korun. Je to od 1. 9. 2020 do 9. 6. 2021, 12 měsíců, a pojistné dle sazebníku je 20 000 korun, ale obchodní sleva a pojistné k úhradě je 9 000 korun. Toto nabízí za 9 000 korun. Tak jestli toto není pro nějaký úřad, jak se jmenuje, který by toto měl hlídat... No, já vám můžu taky nabízet Rolls-Royce za 6 000 korun, ale nevím, jak daleko tedy dojedete. A to je normální, to se tady děje běžně, super. Tomu máme tleskat nebo tady mám mačkat čudlík? A oni to mají samozřejmě v azbuce: "Kompleks medicinskoje strachovanie Slavia". Takže zase. Dávají to na měsíc, na tři, na šest, na dvanáct, na čtyřiadvacet. Je to obchodní strategie, to chápu.

Jinak ještě krátký exkurz do historie. PVZP se zabývá zdravotním pojištěním cizinců od roku 1995. To byla tehdy ještě součást VZP, tehdy byla jako jediná, nikdo o tom nediskutoval. Od 2004, kdy jsme vstoupili do EU, se trh uvolnil, mohlo to nabízet víc pojišťoven a samozřejmě tehdy se do toho vnesl – protože PVZP byla jediná, která držela ten normální, protože to musela dělat správně věcně, logicky – tak už tehdy chtěli 20 000 za rok pro pojistku dospělá osoba a tehdy myslím zprostředkovatelé mohli dostat – nedostávali to, ale maximum bylo myslím 25 %. Ale pak samozřejmě přišly ty konkurenční pojišťovny. Navíc uvědomte si, že PVZP často komunikuje s Českou národní bankou, ona je pod dohledem na rozdíl od těch jiných, a taky i Ministerstvem financí, což samozřejmě žádny jiný subjekt neměl, nemá a mít nebude, protože nějaký registr nebo nějaký ČAP, to nepovažuju ani za vtip.

Takže to schéma je jednoduché. Když já poskytnu, vyfakturuju, následuje úhrada. Komunikuju s klientem, ale samozřejmě že musím splňovat všechny zákonné normy, které tam jsou, doložit to. Ty ostatní pojišťovny, co jsem třeba citoval v té azbuce, o ničem takovém nevím. A to tedy vím dobré, protože se v tom pohybujу celý život, a s mnoha z nich jsem komunikoval, i jsem v uvozovkách pro ně dělal, ony pro mě měly likvidovat nějaké pojistné události, což se nestalo k mé škodě, tam se dokonce už v roce 1989 stanovovaly maximální hodnoty bodů, které se dají fakturovat, a tak dále, no a pak nabízely. A když jsme to porovnávali s veřejným zdravotním pojištěním podle věkových skupin, jaké jsou náklady, mám to od roku 2010 do

roku 2018, tak tam průměr třeba 2010 byl náklad 21 tisíc a stoupil do 2018 za osm let na 28 tisíc. Prostě ty nárůsty tam byly, to je nezpochybnitelné. A tato čísla se objevovala jenom u PVZP, u nikoho jiného se neobjevovala – to je strašně zajímavé – a teď samozřejmě ročenky. Jenomže kolik byly minimální zálohy OSVČ v roce 2021: 28 tisíc a průměrná úhrada 26 tisíc, ale OSVČ musely platit 28 tisíc, naši lidi, jo? A ten cizinec – jemu stačí 9? Nebo 11? Kde je ta diskriminace?

Máte pravdu, ale ona funguje naopak, nebo fungovala naopak. Už teď nefunguje naopak, protože je v tom pořádek. A pokud posčítáte průměrné mzdy a odvody, zjistíte, kolik platí, že se to srovnalo. Samozřejmě, stát platí – výrazně navýšil platbu za státní pojistence, až to bylo těch 1 967, teď jste to tedy snížili. Tržní podíl veřejného zdravotního pojistění – to bylo více jak 10 milionů osob, cizinci – tam to bylo 66 000 osob. Přitom platby cizinců za rozsah toho pojistění, které má být jakoby kvaziveřejné, nedosahovaly ani odvodů OSVČ, natož plateb zaměstnanců vůbec, protože ti platili ještě víc, ani plateb státu za své pojistence. To tady vám dokumentuji ze statistik. Takže tam ne, že není solidarita, to je prostě celé, vám říkám, podfuk a to celé prostě vracet zpátky, to prostě já nevím. To je tak strašně absurdní.

Můžeme pokračovat. Říkám, mám tady zase – na jeden rok 4 200 korun, nabízí Strachovka, to je v akci. A nevím, co se tedy tak zásadním způsobem změnilo. Třeba hlasování – 7. schůze, 128. hlasování, 9. listopad 2010, a tehdy se hlasovalo o tom, že se udělá v tom pojistění pořádek. A jak jsem říkal oděsce, dokonce pan Zbyněk Stanjura tehdy pro to hlasoval. A dneska šéf jeho kabinetu, Markův brácha, to chce zrušit? To fakt není normální! To je prostě pro psychiatra, to není do politiky!

Takže už nebudu popisovat tu situaci, nicméně abych vám vyvracel některé ty námitky, tak ještě vám tady musím něco říct. Mám tady právní analýzy – a ty si zadávala samozřejmě matka – PVZP i VZP a renomovaných kanceláří, je to ani ne rok staré, kde jsou samozřejmě zhodnocení toho stavu, který vlastně byl a který teď tou novelou se znárodnizoval, a samozřejmě mám tady zhodnoceno – je to poměrně obsažný materiál, je kdykoliv k dispozici komukoliv – a je tady krásně zhodnoceno, a z více zdrojů samozřejmě, nejenom z jedněch úst, jak došlo tedy k té nápravě, a to bylo ještě v době, kdy jsme nějak nevěděli – a vy jste asi v tu dobu nějak, nevím přesně, z jakého data je ten váš pozměňovací návrh, já si to nepamatují, kdybyste mi řekl, v kterém datu, v kterém období, který měsíc vznikl ten váš pozměňovací návrh v Senátu? (Nesrozumitelná reakce senátora Krause.) To je víc jak rok, že? Asi tak nějak, děkuji. Takže to je vlastně z té doby, ze stejné doby. Tady prostě zase – je to názor a je to renomovaná advokátní kancelář a těžko ji někdo může vinit z nějaké zaujatosti, já nevím, od koho už bychom to chtěli tedy víc: "Nahlížení na cestovní zdravotní pojistění cizinců v rozsahu komplexní péče dle paragrafu, dle ustanovení 180 zákona o pobytu cizinců, je to nástroj prosazování obecného zájmu nás jako České republiky na ochraně zdraví této skupiny obyvatel České republiky, který je způsobilý zabezpečit jim přístup ke zdravotní péči v rozsahu srovnatelném se zdravotní péčí občanů na základě veřejného zdravotního pojistění." Takže teď jste slyšeli, že to musí být v rozsahu srovnatelném. Za 9 000 korun ročně to prostě nemůže být absolutně v rozsahu srovnatelném. To prostě není možné, to popírá z logiky věci samo sebe, takže takto to prostě nejde!

A jak říkám, chápu, že nic na světě není úplně dokonalé, jsou k tomu výhrady, ale prostě tímto humpoláckým způsobem to zlomit přes koleno a říct: Teď to protlačíme a vrátíme zpátky ten bordel, pardon, tak prostě to je špatně. Tak si pojďme udělat nějaké, já nevím, kulaté stoly nebo semináře nebo něco a tam se o tom pobavme. Pozvěme tam dokonce i ty pojistovny, ať nám to řeknou, jak to ony vidí, protože mám za to, že kromě těch dvou, které platí tady ty strašné kampaně a ty mediální masírky, se nikdo nikoho na nic neptá. Ale my přece na správní radě od ředitele PVZP víme, jaká situace je, jak se to znárodnizovalo a že to je v pohodě. Čili říkám, pár kolegů je tady v dvojjediné roli, ale říkám, tu odpovědnost prostě ponesete, i ekonomickou. Na to jsem vás upozornil, je to v zápisu, takže pak uvidíme, co bude dál.

Takže to je... Ted' samozřejmě posuzování ústavnosti, říkám, mám tady to stanovisko ÚOHSu. Pak je tady další stanovisko další advokátní kanceláře. Samozřejmě vždycky je lepší mít těch názorů několik, tak mám tady k dispozici názor i jiný, ale de facto postihuje a popisuje úplně to stejné a ničeho jiného než argumentů, které jsem já tady předkládal, se v podstatě nelze ani dobrat, protože to, že to někdo tam vytvořil nějak, prostě aby to sedlo, na to, aby to někomu vyhovovalo, tak to samozřejmě víme, že to se tady dá všechno udělat, prostě sepíšete cokoliv. Já tady můžu tvrdit, že bílá je nejsvětlejší odstín černé a černá nejtmavší bílá, a svým způsobem je to pravda, ale to na věci vůbec nic nezmění. Říkám, já samozřejmě si nachystám ještě – tímto jsem vyčerpal zatím vás i sebe, ale myslím si, že budeme pokračovat dál – a já samozřejmě vám ještě tady potom předložím další a další stanoviska, která vám doloží znova a znova a po sto osmdesáté osmé, že prostě toto není dobře. Můžeme o tom polemizovat, můžeme s tím i nesouhlasit, ale to je asi tak všecko, co se proti tomu dá dělat – zatím. To, že to můžete protlačit – to samozřejmě můžete, o to pokoj, samozřejmě to už tady si zvykám – ale že to bude zásadně špatně, tak to dřív či později vás to prostě usvědčí.

Tak zvažte, prosím, říkám, zatím navrhoji stažení. Prostě stáhnout to, udělat k tomu nějaké semináře, kulaté stoly nebo něco, vzít to na zdravotní výbor, pobavit se o tom, opravdu aktualizovat to, protože od té doby přesně víme, že uplynula dlouhá doba, od té novely, a od tohoto vašeho už také je to víc jak rok, tak se o tom pojďme bavit. Samozřejmě víc hlav, víc rozumu. Vymyslíme něco, co bude pro nás pro všechny, a zejména tedy pro naše pacienty, pro naše občany, co bude dobré, protože to tedy, jak říkám, to je prostě partikulární zájem pár lidí. To není dobré a dobrí koně se nepřepřahají. Dneska v tom systému je pořádek, víme, o kolik prachů tam jde. Víme, že se na to těší zase, že se vrátí zpátky – říkám, už je v tom těch špinavostí mnoho a zdá se, že ještě asi mnoho bude, že oni prostě se neštítí a nezastaví před ničím. Já už jsem také na svoji adresu slyšel mnoho věcí. Už se rozhlížím dobře, když jdu přes přechod pro chodce – také mně bylo doporučeno, ale to asi na věci zatím nic nemění.

Pane předsedající, zatím vám děkuji za slovo. Přihlásím se opět za chvilku. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO 2011 a SPD.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Za dvě minuty budu předávat, tak už jsem si myslí, že se ani nedostanu ke slovu. S faktickou poznámkou se přihlásil nejdříve pan poslanec Koten a poté se hlásí ještě pan senátor Kraus. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Děkuji za slovo. Já bych tady rád navázal a rád bych reagoval, vaším prostřednictvím, na svého předčeňka. Ona v podstatě většina věcí tady byla řečena, ale vzhledem k tomu, že pan ctěný kolega nezasedá na výboru pro bezpečnost, tak já bych ho jenom doplnil o některé informace, které proběhly při schvalování novely, která nyní je momentálně platná.

Tehdy se na tom výboru nebo na zasedání výboru pro bezpečnost objevili různí aktivisté. Já bych je tady rád jmenoval. Je to bývalý poslanec Jan Čižinský a plus ještě někteří příslušníci České pirátské strany. Dá se říct, že měli opravdu eminentní zájem na tom, aby to bylo v této podobě, která se tady nyní navrhuje, protože měli na tom eminentní byznys zájem, protože například bratr pana bývalého poslance Čižinského obhajuje migranti proti českému státu, takže to pojistění by se jim jaksi do toho portfolia velmi hodilo, to laciné pojistění. A ten tlak byl opravdu obrovský. Dokonce se tam dožadovali vystoupení na tehdejším zasedání výboru pro bezpečnost a vůbec je nezajímalо, že PVZP do toho konečně vnese nějaký pořádek a rád.

A skutečně tady jsme svědky toho, jak další aktivistický – já to říkám úmyslně – aktivistický návrh zamířil do Sněmovny. A i z toho důvodu, že tady jsou úplně jiné věci na řešení, tak my tady řešíme uprchlíky a řešíme tady všechno možné, změnu pojišťovny, aby to měli lacinější, aby krachovala naše zdravotnická zařízení, ale vůbec se nezabýváme tím, co trápí české občany. To je tedy opravdu tristní a skutečně aktivistická vláda by se měla zamyslet

sama nad sebou a přehodnotit priority – z priority obnovy Ukrajiny na prioritu obnovy České republiky a zachování (Místopředseda: Čas, prosím.) České republiky. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A nyní pan senátor Kraus.

Senátor Roman Kraus: Pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci. Tak já jsem se dozvěděl teď v poněkud emocionálním projevu pana kolegy předešlého, co všechno má ODS za lubem a chce tímto zákonem dosáhnout. Mimo jiné i jsem měl chvíli pocit, že naši pacienti začnou mrznout v nemocnicích.

Jenom na okraj chci říci, když zde bylo uvedeno, že pan kolega má zkušenosti ze zdravotnických zařízení VZP, já jsem byl třináct let ředitel Fakultní nemocnice Brno a v současné době jsem také člen správní rady VZP, takže asi máme informace velmi podobné či stejné, a já chci říct, že tento senátní návrh nevytvářela jedna strana, byla to skupina senátorů napříč stranami. A ano, vytvořili jsme ho více jak před rokem poté, co se vrátil z Poslanecké sněmovny, tak se tam řada věcí precizovala, takže tato verze je vlastně z listopadu roku 2021, kdy byl poprvé přikázán v pozměněné formě výborům Senátu.

Nebudu samozřejmě reagovat na vše, ale PVZP, a. s., nikterak není tímto návrhem senátního zákona obírána o svá práva a bude dál podnikat v této sféře cestovního zdravotního pojištění. Jinými slovy, jen bude mít konkurenci – anebo nebude, to samozřejmě nevíme, jaké produkty vzniknou, ale jsou přesně vymezena pravidla tímto senátním návrhem. To znamená, že kromě toho, že se zvedla minimální cena jedné pojistné události, která je přesně definovaná v zákoně, kupříkladu u hospitalizace je to prostě epizoda počínající přijetím pacienta a končící jeho propuštěním z nemocnice, takže není to pojištění na celý rok sumárně, ale je to na jednu epizodu. To znamená, že se to zdvojnásobilo. PVZP, a. s., zatím pojišťuje na minimální výši 60 000 euro. Bude mít povinnost, tak jak i ostatní pojišťovny, pokud do toho byznysu vstoupí, na 120 000. Jinými slovy, přináší to daleko větší jistotu poskytovatelům, ať už jsou ambulantní, nebo nemocniční, že bude skutečně cena té péče zaplacena.

Do této doby žádný poskytovatel neměl přístup do registru, aby věděl, jak přesně je pacient nebo klient pojištěn. A jak jsem říkal, v zákoně naprosto explicitně je napsáno, že pokud nejde o neodkladnou péči, tak že to zdravotnické zařízení na základě informací, které získá z toho registru, zjistí, jestli může, či nemůže tu péči poskytnout za tu cenu, a může ji odmítnout.

Co se týče neodkladné péče, ať už ta pojištění měla jakoukoliv historii, ta cestovní, zdravotní, já to ještě znova říkám, pro lidi, kteří jsou mimo Evropskou unii a jsou tady déle jak 90 dnů, tak každopádně to zdravotnické zařízení má informace, v tom registru musí být přesně uvedeno, a to je z hlediska bezpečnosti zásadní. Má přesně definovaný přístup Policie České republiky, Ministerstvo vnitra a poskytovatelé, takže i stupeň bezpečnosti se takto zvyšuje. Takže to není rozhodně nějaké rozvolnění těchto parametrů. Navíc bylo tady řečeno, že za děti bude platit, vlastně budou státní pojištěnci, až do 12 měsíců, doted' to bylo do 2 měsíců. Ale zase mluvíme o dětech, které se narodily na území České republiky matce, která tady má dlouhodobý pobyt, takže si dovedete představit, jak je to v podstatě malá skupina. A rozhodně, pokud se týká těchto dětí – to jsou samozřejmě známé statistiky, já je tady nemám – tak pokud je čerpání nákladů ze zdravotního pojištění u těch novorozenců v prvním roce, tak je to v prvních dvou měsících, protože se to týká většinou dětí, které se narodí nějak poškozené, nezralé a tak dále. A potom ty další měsíce, pokud to dítě onemocní později, jsou to naprostě marginální náklady. Takže to, co tady bylo řečeno, tak není, to opravdu není žádné nabízení na úkor občanů České republiky léčby dětí cizinců, kteří sem s nimi naschvál přijeli a nechali je tady takto léčit. To nejde, protože tak, jak to znova opakuji, prosím, zapamatujme si, že to jsou děti narozené na území České republiky, ne přivezené odněkud za účelem, aby se tady léčily, ať už to onemocnění je jakékoli.

Pak řekněme si, že PVZP, a. s., aby mohla s nějakým ziskem a odpovídajícím svým akcionářům, je polostátní, tvořit nějaký zisk a být v černých číslech, pojišťuje auta, pojišťuje majetek, pojišťuje ledasco. Další zdravotní pojišťovny tyhlety dceřiné společnosti nemají, protože v době, kdy se zakládaly, protože tak jak bylo řečeno panem kolegou, se předpokládalo, že vznikne připojištění, ať už komerční, nebo se bude nazývat doplňkové nebo nějaké jiné. Za tím účelem si VZP matka založila tuto dceřinku – ostatní to plánovaly, nestačily a dneska už by se musel novelizovat zákon, aby si to ty ostatní zdravotní pojišťovny mohly založit. Nicméně poznámka o tom, že je potřeba pracovat na připojištění, je naprosto případná, pracuje se na tom. A přesně, dceřinky současných zdravotních pojišťoven, ať už ze svazu, nebo VZP by potom, pokud tato věc vznikne a bude schválena, projde legislativním procesem, tak samozřejmě realizovaly.

Takže já jenom na to chci skutečně říct, že my tady přinášíme daleko vyšší jistotu poskytovatelům, protože budou vědět z registru, jak ten který cizinec je pojištěn a co si mohou dovolit v té plánované péči mu zajistit, přináší jistotu těm cizincům, protože budou mít nabídku více produktů.

A v tom zákoně také mimo jiné je, že všechny pojišťovny, které toto pojištění budou nabízet, musí kompletně podmínky uveřejnit na svých webových stránkách, a jsou vázány zákonem, aby skutečně to takto poskytovaly. Samozřejmě míru rizika já neumím ocenit, za kolik se dá nebo nedá pojistit takový člověk, nicméně jsem slyšel, že tady nebyl rozdíl mezi marží pojišťovny, to znamená tou případnou ziskovostí, kterou započítává do ceny pojištění, a provizí makléřům. Ta provize nehraje roli v ceně toho pojištění jako takového, to je prostě úplně něco jiného. Marže na pojištění ano, provize makléřům je úplně něco jiného a je to věc té které pojišťovny, jestli ty makléře má, a pokud, tak jakým způsobem je platí, ale vliv na cenu pojištění to nemá. Takže to jsem jenom chtěl tady k některým těm věcem, které byly řečeny, okomentovat z naší strany.

A rozhodně tedy musím říct, že tady není žádný motiv, že by někdo někomu nějak chtěl pomoci, ale je to skutečně srovnání právního stavu tak, aby tady byla volná soutěž. A vy dobře víte, že Evropská komise nebo ten příslušný orgán už se obrátil na Českou republiku a chce vysvětlit, jakým způsobem tento monopol PVZP, a. s., bude řešen, nebo víte, jak to je tady při těch dotazech, že bud' vysvětlíme, že je to konformní s naším právním rádem, což není, jak bylo opakováně řečeno, anebo jaké změny uděláme, abychom to vyřešili. Krok číslo dvě pak může být sankční ze strany Evropské unie. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Na tento příspěvek chtějí zareagovat s faktickými poznámkami dva poslanci. Je přihlášen s faktickou pan poslanec David Kasal, poté pan poslanec Milan Brázdil – a následně i pan poslanec Janulík. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo. Já musím reagovat na pana kolegu Krause. Já bych chtěl říct jednu věc. Nezpochybňuji to, co řekl. Na druhou stranu, nikdo tady nemluví o tom, jakým způsobem – vy mluvíte o pojišťovně pořád, já tady hovořím i o těch lékařích, a teď se nebavme o fakultních nemocnicích. Víte, jak se vyúčtovává péče praktického lékaře? Víte to? Řeknu vám to: tak, že toho pacienta ošetříte, situace je taková, že on vám ukáže nějakou smlouvu, ale musíte vystavit fakturu a vůbec nevíte, jestli vám ta faktura bude proplacena. A vyloženě mě nadchlo, když se schválil nový zákon, tak pacienti, které tam mám, mně hlásili: No, ale nás si pojišťovna Slavia obešla a my jsme uzavřeli smlouvu o smlouvě budoucí. Takže i když to bylo v době, kdy už měl platit nový zákon, tak to stejně bylo obcházeno.

Takže já vám jenom říkám, že mimo to, že se tady bavíme o pojišťovně, tak by mělo být také v zájmu toho, jakým způsobem to bude účtováno u těch jednotlivých lékařů. A tam se ztrácejí také obrovské peníze.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Ještě upozorním na oslovování se navzájem, prosím prostřednictvím předsedající nebo předsedajícího. Pan poslanec Brázdil, prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Já bych se jenom pana senátora rád zeptal, jestli by nemohl pravděpodobně do příště, protože dnes to nestihneme, připravit pro nás, členy správní rady VZP, de facto i pro vás, nějaký rozbor toho, co hrozí, pokud vy byste to tlačítko – dokonce tím, že to tady obhajujete, jestli už to není něco špatně, já bych hrozně rád – ta pojišťovna pro pojišťovnu, ten Lloyd, co jsme u ní pojištěni v podstatě proti nějakému pochybení, tak co z toho plyne. Možná i vás by to zajímalo, když vlastně to obhajujete, jestli vám něco nehrozí, když to náhodou projde, co s tím budou za konsekvence pro poslance, kteří jsou členy správní rady a de facto by potvrdili něco proti VZP. Kolega Janulík tady vznesl pochybnost. Já si myslím, že by to byl asi těžký postih. Děkuji, kdyby to bylo možné, jestli je možné to vypracovat.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Ještě s faktickou pan poslanec Miloslav Janulík. Prosím.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo. No, já na margo pana senátora řeknu, že samozřejmě svého času na správní radě VZP jsme se shodli, že tento návrh není úplně tak, jak já tady celou dobu říkám, takže by bylo výhodou ho nějakým způsobem neříkám snad předělat, ale tam v zápisce se dá dojít (?), že naše stanoviska byla shodná – dneska říkáte, že výborné, takže to je pro mě otočka, prostě posun, nevím, co se odehrálo v tu dobu – ale na margo toho, co říkal kolega, abyste to pochopili: my jsme proti chybným rozhodnutím, protože jsme jenom lidé, pojištěni, ale pojišťovna se může také pojistit, ale pojišťuje se u zajišťovny. Ta zajišťovna je Lloyd v Londýně, to je logické. Takto to funguje ve všech pojišťovacích společnostech. A když učiníme špatné rozhodnutí, kterým způsobíme škodu, tak samozřejmě tu škodu – protože v tomto případě ta rozhodnutí se týkají velkých sum, není v lidských silách to uhradit tu škodu – tak na to je tam ta zajišťovna. Ale zajišťovna už se k případnému, k té dvojjediné roli poslance a člena správní rady VZP, kde jako poslanec působí VZP škodu, protože způsobí škodu její dcera potažmo, a ty škody bude muset sanovat matka, tak se k tomu postavila negativně. Lloydové řekli, že nic takového sanovat nebudou. Takže to si klidně dožádejte, ten papír, já jsem ho viděl, mám ho tady v kopii, to stanovisko je černé na bílém a existuje. Ale jednoznačně, pokud tady dojde k poškození ekonomických zájmů PVZP, tak ta odpovědnost tam je.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času.

Ještě načtu, než přistoupíme k další přihlášené paní poslankyni, omluvy, co v mezičase došly. Omlouvá se paní poslankyně Iveta Štefanová celý jednací den ze zdravotních důvodů a pan ministr Vlastimil Válek celý jednací den z pracovních důvodů.

Nyní tedy prosím, paní poslankyně. Připraví se pan poslanec Jan Síla.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, jak vidíte, tak záležitost, která jistě měla přinést mnoho dobrého a jistě přinesla, je zdrojem velké debaty a já mám ráda ve věcech jasno, tak bych položila několik základních otázek a podle toho dále se bude ubírat tedy i další šetření.

Zeptala bych se: Brno, velká fakultní nemocnice, nemá žádné nedobytné pohledávky od cizinců? Já jsem si ta čísla zjistila. Předpokládám, že musí – ano, má, děkuji. Děkuji za správnou a pravdivou odpověď.

Chápu, je to těžké. Vrátím se trošku do historie. V roce 1990–1991 samozřejmě cizinci měli poněkud omezený přístup, ne že by jim byla omezena zdravotní péče, ale vzniklo v nemocnici na Homolce velké oddělení pro cizince, kde jsem měla tu čest pracovat, a tudíž mi věřte, že se tím zabývám opravdu dlouho, protože je to téměř třicet let. My tady hovoříme zejména o určitých nejasnostech, někdy i lžích, které se říkají cizincům z východních zemí, ale já vás mohu ujistit z praxe, že každý člověk vychází ze svých ekonomických možností, ale i západní cizinec, takže je zcela přirozené řekněme, a pro nás pochopitelné, že se jde zeptat, když někam jede, kde se může pojistit co nejlevněji. To mu nevyčítám. Prosím vás, to je běžné, i my si porovnáváme. Otevřeme televizi a máme tam Srovnej to, at' už je to povinné ručení, nebo i to pojištění. A samozřejmě se ukázalo, že na tomto trhu jsou lidé nebo právní subjekty, které chtějí vybrat peníze, ale to plnění pokud možno ne, takže všechny velké nemocnice, které s tím mají zkušenosti, mají nedobytné pohledávky.

Proč říkám nedobytné? Sloužím mnoho desítek let a řeknu vám svoje případy. Nebudu se odvolávat ani na literaturu ani na to, co mi kdo řekne. Mám vlastní zkušenosti mnoho. Dvě hodiny v noci, kolegové, kteří slouží, znají tuto situaci, přichází pacient. Není to úplně akutní, nemá krvácení, prostě přichází, je mu špatně, je to cizinec. Nikdo v našich podmínkách si nedovolí to, co se někdy ve světě děje, pacienta neošetřit, nikdo, to také budeme asi ve shodě. Je hezké, že by měl vzniknout registr, ale pane senátore, řediteli, doktore, kterého si velmi vážím, přece ve dvě hodiny v noci vám můžu garantovat, že bude trvat léta, než se do něj dostanu. A bude to tak, jak říká kolega Janulík: pacient má u sebe jakousi kartičku a on je i hluboce přesvědčen, že je pojištěn na všechno, prosím pěkně. On prostě hledal nejlevnější pojistku. Ta pojistka by možná stačila na nějaké úplně běžné ošetření, ale z toho ošetření, které se původně nezdálo zcela akutní, bylo to jen zhoršení obtíží, vyplýne nutnost gastroskopie v půl třetí ráno, povolání chirurga a ten člověk náhle zjišťuje, že vlastně je akutní. Pak se to řeší samozřejmě jinak. Nikdo z našich nemocnic nikdy – a předpokládám, že kolegy tady znám – pacienta neodmítne, protože to prostě neděláme.

Chci jenom říct, že to je třeba příklad, který se poněkud zvrtnul, ale i situace, která je jiná, kdy prostě pacienta ošetřím a on tam třeba je někde dvě hodiny na sledování, porovnáme tlak nebo něco podobného, on opravdu dostává potom – bud' nám podepíše jakýsi dlužní úpis a něco a přichází ráno – a teď začíná velký kolotoč pro pracovníky na tom oddělení, které jsou bud' pro cizince v některých nemocnicích, někde to splývá s pracovišti pro styk s pojíšťovnou, protože ti začínají, prosím vás, pátrací akci. Začínají zjišťovat, jestli vůbec tedy to razítko je platné, protože opravdu ve dvě hodiny v noci to nikdo nejsme schopni zjistit, to mi věřte, že ne. Předpokládám, že máte podobné zkušenosti. Náhle zjistí, že sice razítko platné je – to je potom i dobré, to už máme radost, čili jakási tato instituce existuje, akorát že ji nikdo nedohledá, takže fakturu nikdy nedostaneme. Nemocnice mají desítky milionů nedobytných pohledávek. Upozorňuji, že ten pacient za to opravdu nemůže, protože on hledal jenom nejlevnější pojistku a prostě nalítl. Bohužel to tak je.

Abychom se trošku vrátili ještě do té doby, prosím, abych tady nebyla jenom, že se díváme na východ, tak vás ujišťuji, že jsem byla u toho, kdy pro pacientku přijel zlatovolantový zahraniční vůz, ale faktura zůstala kompletně neuhraněna. Prostě stane se. Čili tam ty problémy jsou a je to záležitost opravdu poněkud složitější.

Další věc, kterou bych chtěla říci, je – podíváme se trochu na tu historii, která tady byla, protože v roce 1990 jsme opravdu byli taková vlajková loď pro toto, tak se zjišťovaly informace, údaje. Musím vás ujistit, že když nám poprvé odešel cizinec vědomě bez zaplacení – to se také stalo – s nějakou malou pojistkou, tak jsme na to všichni velmi překvapeně koukali, protože jsme se domnívali, že to není možné. Ale samozřejmě to možné je, je to život a je to běžné. Musíme s tím počítat a musíme se proti tomu bránit.

Chtěla bych jenom říci, že VZP – nyní tedy PVZP, ale VZP – to výsadní postavení dostává vždycky v době krize. Když je doba míru a nic se neděje, máme jiné problémy a tak dále. Poprvé to bylo v roce 1995 za vlády ODS, kdy jsme přesně s těmi kolegy mluvili – tehdy jsem vůbec netušila, že bych někdy stála tady – protože bylo potřeba toto řešit a bylo potřeba vnést jasno do toho problému. To znamená, opět se hledala cesta, jak zamezit únikům, které tady jsou, až do roku 2004 a posléze v roce 2012. Bylo to tak, že vláda České republiky usnesením 180 z 21. března 2012 rozhodla o zpracování návrhu zákona, zrušila zákon č. 266/2006, ve znění pozdějších předpisů. Na to navazovalo rozhodnutí Legislativní rady vlády ze dne 26. ledna 2012, kterým se měnil zákon č. 266, ve znění pozdějších předpisů, a tak dále. Z toho byly dále závěry porady ekonomických ministrů k problematice z 15. února 2012. Tyto dokumenty – a teď mi jenom dovolte vsuvku, je mi jasné, že tady máme věhlasné právníky a že každý má nějaký právní názor a ten mu samozřejmě nikdo nebere – ale už z toho, co tu bylo řečeno, mám pocit, že v předkládané novele je tolik nejasností a tolik problémů, které se mají řešit, a je třeba vylepšit ji, že nejlepší by opravdu bylo ji stáhnout a dopracovat po předchozí dohodě. Takže jenom chci říct, že v roce 2012 se ukázalo, že pokud nebude dále nakládáno jinak, tak tam ty dokumenty by měly nesoulad s právem Evropské unie. Čili monopolní postavení Kooperativy a České pojišťovny vzhledem k tomu, že se nezrušila ústava, stále trvá, přestože už má tady to, že to není správně, abychom si jenom ujasnili věci.

Čili když se sahá k těm řekněme ochranným mechanismům, které mají ochránit jednak trh zdravotnictví – protože to je prostě samozřejmě služba jako jiná, byť poněkud specifická, ale také služba – tak obvykle, a jak vidíte, udělaly to vlády úplně jiné než naše, sáhly k tomu, že určily pojišťovnu. Za prvé měly jasnou představu o tom, kolik těch řekněme pacientů tam může projít, mohly si udělat určitou predikci. Za druhé to, co bylo pro ně důležité: chránit zdravotnická zařízení, protože my jsme tu pro občany České republiky, nás jako vás všechny volí občané České republiky a volí nás proto, abychom zabezpečili jejich práva, samozřejmě s tím, že jsme velmi solidární, a s tím, myslím si, že není problém. Ale tady už potom dochází tedy k velkým problémům, které se bohužel jinak nedaly zhodnotit. Čili vždycky to bylo kvůli nějaké krizové situaci, nekalým praktikám, které přerostly únosnou mez. Jak už tady bylo zmínováno, provize 80 %, nízké ceny a vědomé podpojištění toho člověka, protože mnohá ta pojišťovna to má samozřejmě jako svůj byznys plán, chce vydělat a je jí úplně jedno, jestli toho pacienta ošetříte, nebo jestli to zdravotnické zařízení kvůli tomu zkrachuje. Prostě tam nehledejte žádnou velkou etiku, ona tam také nebývá.

Jinak abychom si řekli, PVZP proplatila nyní 98 % nákladů přímo zdravotnickým zařízením, ostatní pojišťovny asi 5 %. Ty pojistky navíc, jak dobře víte, od roku 2020 měly problémy v době covidu, kdy tyto pojišťovny prostě nehradily jednak covid, jednak ani očkování proti covidu. Můžu vás ujistit, že jsem sloužila v očkovacím centru IKEM, takže tam přicházeli tito cizinci, byli zmatení, byli z toho nešťastní, my jsme byli také nešťastní, samozřejmě, protože oni měli představu, že když se tam jednou pojistili, takže ta pojišťovna je seriózní. Prostě nebyla v tomto případě, hleděla pouze na svůj zisk a bylo jim úplně jedno, co s tím člověkem bude. Takže to bylo pro mě velmi nepříjemné i smutné, protože jsme tohle tam museli řešit.

Podívejme se ještě na některé věci, které tady jsou. Musím říci, že při pohledu na zájem o tuto problematiku – a jsem ráda, že jste přinesli ten problém, máme o něm hovořit, jenom si myslím, že ta novela prostě není k tomu, ji schvalovat, je to k hovoru bezesporu, možná i k vylepšení, může se tam dát i řada dalších věcí, ale ke schválení to opravdu v tomto polotovaru není. Ten je tak syrový, že i z toho, jak jste odpovídali, je mi jasné, že tam je mnoho věcí dále k řešení.

Když se tak dívám do těch lavic, pojďme si to trošku zjemnit kulturou. Jistě mnoho z vás má klasické vzdělání a znáte čínské Verše psané na vodu. Když tady vidím zájem o tu věc, tak bych si dovolila parafrázovat. Tam je psáno: "Marno do duše může psát, když nechce vás milovat." Já bych řekla: "Marno do uší kolegů hovořiti, když nechtějí vás slyšet." Je mi to líto,

ale musím to tak říct, protože zájem o to evidentně velký není. Přitom je to velmi důležité, protože ta nejasnost samozřejmě zatěžuje zdravotnická zařízení, bere tam kapacitu, která by mohla být využita účelně. Kromě toho, že to asi nedělá dobrou vizitku, protože mnozí cizinci, prosím vás, sem nepřijíždí, aby tady parazitovali na tom systému, to tak není. Mnozí samozřejmě mohou přijet za ekonomickou výhodností, to je naprosto v pořádku, dělá to mnoho našich občanů a nemůžeme k tomu říct ani slovo, ani že je to špatně. Ale oni se stávají obětí řekněme pouze toho tvrdého byznysu. Myslím si, že Česká republika by v tomto měla mít jasno a měla by být seriózní, protože to by nám jistě mnoho přinášelo.

Jinak bych řekla, že ještě se tady samozřejmě objevilo, že snad něco není v pořádku, co se týče nějakého protisoutěžního postavení. Tak prosím, pravda je, že ÚOHS dal k pozměňovacímu návrhu platné novely v roce 2020 kladné stanovisko po velmi pečlivém zkoumání, a věřte mi, že byla velmi tvrdá ta situace, kdy oni opravdu zkoumali každé slovo a vyjadřovali se k tomu odborníci jednoznačně.

Dále chci ještě říct, že možnost intraunijní arbitráže vylučuje nejen skutečnost, že došlo k ukončení platnosti dohod o ochraně a podpoře investic k 10. 12. 2021, ale judikatorní závěry vyslovené Soudním dvorem Evropské unie ve věci Achmea versus Slovensko, spisové číslo C 284/16, které bylo východiskem pro zrušení těchto dohod, protože bylo konstatováno, že tato doložka obsažená v intraunijní dohodě o podpoře a ochraně investic by ohrožovala autonomii unijního práva a musela tak být považována za zakázanou ve smyslu čl. 264 a 344 Smlouvy o fungování Evropské unie, tedy že všechny rozhodčí doložky obsažené v intraunijních dohodách o podpoře a ochraně investic jsou neslučitelné s unijním právem. Máme tady k tomu názor tedy Soudního dvora.

Jak říkám znovu, domnívám se, že je tady tolik nejasností, že si to zasluhuje velké povídání našich kolegů expertů – právníků, protože já vám tady mohu toto citovat, ale nejsem schopna samozřejmě říci, z jakých věcí ten Soudní dvůr vycházel, nejsem právník, ale ten závěr je pro mě jednoznačný. Jestliže naši kolegové právníci mají jiný názor, mohou mít pravdu, já vůbec netvrdím, že Soudní dvůr jediný má právo na to, říkat pravdivé věci, tak ale, prosím pěkně, musí se o tom hovořit a musíme mít jasnou oporu v těch podkladech, které by k tomu vedly. Protože jinak musím říci, že všechno, co tu je řečeno, je to nějaký osobní názor právníka, kterého si vážím, ale pro mě má zásadní význam to, co napsal evropský dvůr a jeho Soudní dvůr, protože se doložil, protože to dali jako výnos, je to rozhodnutí a to je platné.

Takže říkám znovu, věci se mění, může tam být názorů mnoho, můžeme třeba vylepšit ten názor a ukázat, že nebylo všechno jasné, ale zatím tady tuto debatu nevidím. Vidím tady předkládanou novelu, která je nedokonalá, má mnohé nejasnosti, na některé nemáme ani odpovědi, a hlavně jde proti tomu rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie.

Jinak rozpor s právem Evropské unie je jedním z konkurenčních si právních názorů, které jsem už říkala, a nemůžeme nahlížet na zdravotní pojíštění cizinců, kteří pobývají na území naší republiky, jenom formálně, chtít vyhovět jedné straně jenom kvůli výnosům byznysu, protože říkám znovu, že jako Česká republika máme za prvé absolutní závazek k našim občanům, ale za druhé i k lidem, kteří sem přijíždějí v dobré víře, chtějí splnit všechny podklady a prostě narazí, a proto je musíme chránit.

Čili já se domnívám, že předkládaná novela nyní je opravdu napsaná trošku nešťastně, nedokonalá, nedokončená, s mnoha otazníky velkými, a jestliže ty otazníky jsou takové, že předkladatelé na ně ani neumějí – ani nechci, aby odpovídali ted', protože to je složitá záležitost a nemůžeme chtít od jednoho člověka, aby tam všechny ty nuance pojmenoval, protože jsou složité – tak se domnívám, že by se opravdu měla vrátit, přepracovat, ale předtím – předtím, ne až bude tady na stole – bychom měli opravdu využít zkušeností našich kolegů právníků, samozřejmě zkušeností zdravotníků, pacientské organizace a tak dále, abychom prodiskutovali všechny problémy, plus těch pojišťoven, které by se k tomu mohly vyjadřovat.

Další takovou věcí – která je velmi úsměvná z mého pohledu, ale zakládá velké podezření, že ty pohnutky nejsou čisté – Asociace pojistitelů a pojišťoven si objednala u jedné televize nějakou reportáž, byli za mnou včera. Musím říci, že paní reportérka byla velmi slušná, snažila se zorientovat v problému, ale když jsem jí vysvětlila, že to si stěžuje někdo, opravdu paní, která si nikde jinde nestěžovala, a doporučila jsem jí, že předsedou dozorčí rady VZP je pan Ing. Kalousek, kterému jistě nikdo nemůže vnucovat myšlenku, že by chtěl jakkoli chránit nějaký názor ANO, ale je velmi spravedlivý, zkušený, a nedostal toto, neobrátili se na něj, neobrátili se na vedení PVZP tito lidé, tak to ve mně nutí myšlenku, že to je trošku manipulované, že to není jasné, protože jinak se mohli domoci nápravy – je-li tam co napravovat, já samozřejmě ten případ neznám. Ale ono to takhle vypadá, jako když nakoupíte – abych neříkala – v jednom hypermarketu, ale půjdete to reklamovat do druhého. Je to nesmyslné, oni se neobrátili vlastně vůbec na pojišťovnu. Takže je to špatně a jak vidíte, to obsazení je tam jednoznačně takové, že by to bylo určitě posouzeno velmi dobře.

Čili doporučuji, prosím pěkně, znovu to opakuji, tuto novelu vrátit, je podle mě nedokonalá, povrchní a je tam mnoho věcí, které se musí vyjasnit – ne proto, že by předkladatelé se tomu nevěnovali, ale proto, že ta problematika je tak široká, takže to si myslím, že se ještě musí vzít v potaz.

Dále bych chtěla ještě říci, že co se týče té nadbytečné Kanceláře pojistitelů, což tam senátní návrh má, prosím vás, ona vlastně nikdy nedořešila žádné návrhy na nějaké nekalé praktiky.

Co se týká možnosti stornování pojistek, to je velmi těžká právní bych řekla otázka. Jenom když jsem viděla ten návrh, tak jsem se ptala renomovaných právních kanceláří a ony nemají vůbec jednotný názor, protože by mohlo dojít právě k poškození té pojišťovny. A já opakuji znovu to, co už řekl kolega Janulík, že tam opravdu všichni máme osobní zodpovědnost, takže jenom pozor na to, abychom – nebo abyste tedy ve snaze někomu vyhovět – nepoškodili opravdu to české prostředí více, než je únosné.

Jinak rozšiřovat veřejné zdravotní pojištění o další skupiny osob cizinců s dlouhodobým pobytom dle některých právníků je v rozporu s usnesením vlády č. 607/2014, které není zrušeno. Já nevím, je to právní názor, je to názor právníka, čili pozor na to, že byste se mohli dostat do rozporu i s tímto.

Jinak opakuji znovu, že naprosto majoritní, monopolní pojišťovny Kooperativa i Česká pojišťovna přes to, že tam bylo vysloveno významné zdvižení palce evropskými strukturami, tak se to stále neřeší. Takže bych byla velmi ráda, kdyby všechno se řešilo opravdu pro všechny.

A pozor, budeme-li hovořit o této novele, můžeme se opravdu podívat na všechny problémy, které tam jsou, a říkám znovu, myslím si, že tady je tolik zkušených právníků, že nám pomohou nějak najít tu cestu, plus že tam budou i ty pojišťovny, abychom se nedopustili nějaké nepravosti vůči českému prostředí. A chci upozornit na to, že tam opravdu je osobní zodpovědnost.

Čili já musím říci, že z mého pohledu tady je mnoho otázek. Za prvé – další, jak by byl řešen, a opravdu to nevím, ptám se, pacient, který přichází, nezdá se nám nic akutního, ale ono se z něj stane to, čemu říkáme v medicíně milionový pacient, prostě jeho nemoc bude taková, že jakmile ji začneme léčit, dostáváme se do situace, kdy to léčení je opravdu tak drahé – a já se ptám, tam nenacházím odpověď, tam prostě jsem nenašla odpověď. Čili může to být třeba jednoduché, třeba právníci řeknou: Ano, to půjde takhle, takhle – já to prostě nevím a tato otázka třeba je velmi důležitá, protože si neumím představit, jak bychom teď, ať už ten občan je původně z jakékoliv země, prosím pěkně, opravdu nekoukám jenom na východ, protože mám osobní zkušenosti s tím dalším světem – to ho pošleme domů? To se tu ještě nestalo, to ještě česká nemocnice nikdy neudělala, aby rozléčeného pacienta jenom proto, že je drahý, poslala pryč. A já bych byla nerada, kdybychom tady brali praktiky některých zemí, kde by se toto stát mohlo. Takže to je třeba moje otázka, na kterou nemám odpověď.

Zrovna tak ne úplně jasně je tam formulováno i pojištění dětí. Plně chápu, co jste říkal, pane senátore, prostřednictvím paní předsedající, ale to vysvětlení je vaše osobní. Já tam chci ten právní podklad, právní názor, protože už jsem se tady poučila, že ono někdy to, co se zdá jako úplně jednoduché a rozumné, tak v momentě, kdy k tomu přihlédnou kolegové právníci, ukážou mi, že se mýlím, že to není tak jednoduché. Já to jenom nevím, čili to je další věc, kterou bych chtěla říci.

A pak je tady další věc, to je eventuální – a na to tam také nenacházím odpověď, a když už to tady máme, tak pojďme se na to podívat kompletně – to je tedy doléčení těchto cizinců, kteří opravdu mohou podstoupit nějakou léčbu – prosím, nepřijeli kvůli ní, nechci nikomu podsouvat, že by sem jel kvůli tomu, že se jde léčit, prostě lidi jsou nemocní, nemoci nechodí po horách, ale po lidech a běžná, banální záležitost se může ukázat jako závažná nemoc. Běžní naši pacienti by posléze končili v té doplňující lázeňské léčbě, máme to běžně, a mně tady z toho není jenom jasné, jestli tedy tím, že tyto dvě pojišťovny by tam chtěly vstupovat, a my víme, že nikdy tu péci neposkytovaly, zda by byla poskytnuta, protože kdyby nebyla, tak vlastně neléčíme stejně a oni měli jiná, bohužel nižší práva pacientů, než mají naši pacienti.

Jsou to otázky, ke kterým opravdu neznám odpověď, myslím si, že je potřeba o tom hovořit, a někdy i z pohledu předkladatele je potřeba v rámci toho, abychom mohli eventuálně vybrat i to připojištění, o kterém by tam mohlo být samozřejmě velmi důsledně řekněme hovořeno, a je potřeba o něm hovořit, tak je potřeba trošku se zachovat jako u sicilského gambitu a to, co se zdá v první chvíli, že je prohra, nakonec bude výhra, protože tady bude kvalitní novela, proč ne, která bude akceptovat všechny nové věci, všechny nové vztahy, které přicházejí, a můžeme se o nich bavit.

Takže, prosím pěkně, chci jenom shrnout, nechci vás zdržovat dlouho. Věřte mi, že ta situace byla proto, aby se zamezilo nekalým praktikám, a vlastně pouze kopírovala už třikrát předtím použitou praktiku vlád ODS, a myslím si, že správně, protože v době míru se dají dělat různé věci, ale pak jsme viděli, že nikoli, že ten trh se bere úplně jiným směrem, a je potřeba to, co bylo vždy dobré uděláno, tak samozřejmě, proč ne.

Za další, nepodsouvezjme všem pacientům – cizincům, že chtějí někoho obcházet. Oni se stávají opravdu oběťmi klamavé reklamy. Domnívají se, že jsou pojištěni na péči, na kterou pojištění nejsou, a opakuji znova, co z toho plyne. Budou-li v zemích některých – nechci žádnou zemi jmenovat, abych se někoho nedotkl, třeba jedna neutrální malá krásná země, která je kousek od nás – tak je nebudou ošetřovat, a víme to zase z případů mnohých kolegů. Ale v momentě, kdy jsou v českém zdravotnictví, tak my je samozřejmě nepustíme nikde na ulici. Myslím, že tady vidím kolegy lékaře, a potvrdí mi to. My se o ně postaráme, ovšem víme, že tedy ta péče nebude zaplacena, což samozřejmě také není možné.

Navíc si uvědomme současnou situaci našeho zdravotnictví, kdy covid vyčerpal mnoho peněz, a já jsem opravdu hrdá na to, že jsme mohli poskytnout péci tak, jak byla poskytnuta.

Za další, máme tady krizi, kterou náš moderní svět nezná, takže nevíme úplně přesně, co to přinese, a odborníci na ekonomické otázky vlastně nám neumí ani odpovědět přesně, jak to bude s inflací.

A uvědomte si ještě jednu věc. Zdravotněpojistné plány pojišťoven vycházely z nějaké predikce, která byla ale platná před tři čtvrtě rokem. To je dneska fikce. Tyto pojistné plány jsou vlastně dneska už hodný předělání, čili uvidíme, a je to opravdu hraní si s duhovou koulí, protože nikdo neví, jak tedy bude ten přísun do výběru. Na druhou stranu vyhrožují malé, střední, teď už i velké – no, řekněme, že tam je to vyhrožování – podniky, že opravdu budou muset omezit výrobu, čili tam bychom se dostávali do úplně jiných čísel, a myslím si, že by bylo opravdu teď troufalé říkat, že někdo to ví úplně přesně. Myslím si, že to neví nikdo úplně přesně.

Takže tím jenom chci říct, že ta situace je trošku napjatá, naštěstí ne vinou snad českých lidí, tak ale musíme se s tím poprat, ale rozhodně se opravdu naprosto zodpovědně stavím k tomu, že musíme o této situaci hovořit, musíme to vzít pod zorným úhlem současné doby. Tato novela neodpovídá tomu, co bychom mohli schvalovat, je horší než to, co platí, a schvalovat něco horšího a nejasného než to, co je opravdu funkční, co tady prošlo celým řádným kolečkem, ÚOHS k tomu dal správné stanovisko, a říkám znovu, víceméně to kopíruje tedy určitá rozhodnutí vlád předchozích, která se vždycky – pozor, musím říct ještě jednu věc k dobru, všechna tři rozhodnutí, tedy vlády ODS, já vím, že nevládla sama – se ukázala jako správná.

Takže prosím pěkně, tady jenom proto, že toto byla novela daná hnutím ANO, tak abychom ukázali, že teď máte sto osmičku, je opravdu ne úplně hodné tohoto shromáždění. A myslím si, že tady je tolik odborníků, že je potřeba o tom hovořit a tu novelu dopracovat. Já jsem ráda, že jste s ní přišli, protože je situace jiná, nebyla taková, jaká byla. Čili udělejme k tomu seminář, společné sezení. Máme tady ekonomy, právníky, pozvěme k tomu pojišťovny, abychom opravdu si nenaběhli, protože máme tady nejasné sdělení – znovu opakuji – Soudního dvora Evropské unie vůči dvěma pojišťovnám, které dneska samozřejmě se cítí, že by mohly z té novely něco mít, ale to prosím, nenabíhejte tomu.

Za druhé nejsou tam úplně jasné věci, které jsou formulační, to je potřeba dopracovat a ještě se o tom pobavit, a v každém případě nemůžeme nikdy poškodit poskytovanou zdravotní péči, jednak pro naše občany, ale i pro pojištěné cizince, a tady bychom se mohli dostat k nějakému poškození, tedy i pojišťovny, kde jsme odpovědní osobně, ale i finančně jako osoby.

Tak prosím pěkně, domluvme se na tom, že tato novela bude vrácena k přepracování. Samozřejmě všichni, myslím, že cítíme, že je potřeba na ní pracovat a udělat ji co nejlepší, a myslím si, že to bude řešení, které bude hodné této Sněmovny. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Ještě, paní poslankyně, mám to brát tak, že jste přednesla tento návrh? (Poslankyně gestikuluje.) Dobре, eviduji.

A nyní se hlásil s faktickou, protože jinou možnost k vystoupení nyní nemá, pan senátor, takže, prosím, upozorňuji, že to budou dvě minuty.

Senátor Roman Kraus: Já jen krátce. Byl jsem dotázán na dluhy nebo pohledávky FN Brno za cizinci. Já je teď aktuálně neznám, protože už tam 2,5 roku ředitelem nejsem, ale jenom chci říct, ty pohledávky vždycky nebo z 90 %, aspoň ve FN Brno, vznikaly u cizinců, kteří měli i nějaké cestovní pojištění, s kterým přijeli ze své země, to znamená, během těch prvních 90 dnů, a to tento zákon neřeší. Takže tím pádem samozřejmě, že v noci žádný lékař se nedívá, jestli ten člověk, jak je pojištěn, protože první poskytne pomoc u neodkladné péče – to je samozřejmě a o tom není diskuse, ale právě tady tím, že ti lidé jsou pojištěni podle tohoto zákona, tak je jakási jistota těch 120 000 euro minimálně, ale v těch prvních 90 dnech ani tento zákon to neřeší, a tam jich je nejvíce.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a ještě načtu došlou omluvu. V mezičase se omluvil pan poslanec Jaroslav Bašta od 12.45 hodin do 9 hodin ze zdravotních důvodů.

A nyní tedy přihlášený pan poslanec Jan Síla, připraví se pan poslanec Radek Vondráček. Prosím.

Poslanec Jan Síla: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, dámy a páновé, dovolte, abych se vyjádřil k projednávané senátní novele zákona také z hlediska nebo z pohledu SPD a chtěl bych... nebudu tady opakovat všechny argumenty, které byly řečeny zatím. Mám

několik nových pohledů, a sice chtěl bych zdůraznit, že hlavním důvodem pro přijetí původní novely byly neuhrané pohledávky za zdravotní péči poskytnutou cizincům, a tyto pohledávky vznikaly vůči cizincům, kteří nebyli vůbec pojištěni. Zavedení monopolu VZP tento úkol mělo, tento problém mělo řešit. Tyto legislativní změny se provedly zhruba před rokem, bohužel zatím v praxi nemohly být rádně ověřeny a nebyly vyhodnoceny rádně, nebyl čas zvážit jejich rizika, a Senát se už teď snaží o jejich zrušení, což je trošku k diskusi.

Já bych se chtěl ještě zmínit jiný pohled na tuto problematiku, a sice z pohledu nebo z úhlu pohledu garance zdravotnictví státu. Proč monopol VZP? Ústava České republiky ukládá státu, aby zajišťoval dostupnost zdravotní péče pro každého občana, protože jde o rovný přístup k patřičné, to jest úplné, kvalitní péči, jak to blíže určují další zákony vyšší právní síly. Ústava republiky také stanoví, že tato péče se přímo neplatí, hradí se solidárně z veřejného zdravotního pojištění, což pro stát znamená zřídit a mít pod kontrolou veřejnou zdravotní pojišťovnu. Na soukromý subjekt nelze podle našeho názoru odpovědnost za plnění ústavní povinnosti přenést.

Pluralita pojišťoven zvětšuje provozní náklady, které by byly při jedné pojišťovně asi zhruba 33 %, což je v současné době uzákoněno, v zemi s rozvinutou pluralitou je to více jak 6 %. Když se podíváme do Spojených států, kde je komerční systém rozběhnutý a zavedený nejvíce, tak ve Spojených státech je náročnost nebo výnosy jsou – zhruba 23 až 24 % spotřebují komerční zdravotní pojišťovny, kterých je 800 zhruba. V České republice by už se ušetřilo až 10 miliard korun za rok. Pluralita také způsobuje problémy s uzavíráním osobních smluv, zakrývá nesrovnalosti v úhradách, dochází při ní k zániku kontrolních systémů.

A teď se vraťme k té novele, k připomínkám, které mám konkrétně k novele zákona č. 274 ze dne 13. července 2021. Podstata napadení této novely je doplnění o odst. 13 v bodu 132, paragrafu 180j, článku I, části první, a to jsou změny zákona o pobytu cizinců na území České republiky. Asi ten bod číslo 13 zní: "Cestovní zdravotní pojištění podle odst. 6 je pro přechodnou dobu 5 let od nabytí účinnosti zákona oprávněna poskytovat výhradně pojišťovna VZP, akciová společnost." Nyní se pojďme podívat na předloženou novelu, která měla umožnit uzavírání cestovního pojištění cizinců i komerčním pojišťovnám. Vláda k tomuto stanovisku zaujala souhlasné postavení, ale navíc vláda v této souvislosti upozornila, že správa Registru zdravotního pojištění cizinců Českou kanceláří pojistitelů je možným řešením, ale v platné právní úpravě České kanceláře pojistitelů nepředstavuje systémový prvek, což bylo velmi opatrné vyjádření.

Rád bych upozornil na několik negativních momentů z pohledu SPD. V části šesté, Změna zákona o pojistném na veřejném zdravotním pojištění, čl. 9 IX za § 30 se vkládá nový paragraf 3d, který zní: "Vyměřovacím základem pro osobu, která se na území České republiky narodila matce pobývající na území České republiky na základě povolení dlouhodobého pobytu, a to do konce kalendářního měsíce, v němž tato osoba dovršila 60 dnů věku, se snižuje základ pro výpočet pojistného na polovinu, což je minimální mzda." V původním předpisu byl dvojnásobek minimální mzdy jako vyměřovací základ pro stanovení výše pojistného.

Za druhé, novela ruší omezení provizí za uzavírání pojistky, ergo se vrátí do hry asi půl miliardy ročně do šedé zóny.

Za třetí, navrhovaný limit plnění 120 000 eur je v dnešní době spíš výsměchem a jistá cesta k dalšímu ekonomickému propadu zdravotnických zařízení, protože třeba například v takovém IKEMu jsou účty za jednoho pacienta třeba 6, 7 milionů korun. Roční pojištění u toho pojišťovacího trhu bude vzhledem ke konkurenci muset být co nejnižší, z toho eventuálně sleva a pak ještě provize. Přitom se musí podotknout, že není zde zakotvena povinnost, že tyto pojišťovny si musí zřídit síť poskytovatelů. Prostě je to blamáž a výsledek: formalita pro policii, že je cizinec pojištěn zdravotně, ale přitom budou dál narůstat dluhy zdravotníků.

Za čtvrté, v Senátu přišli s Registrem pojistění cizinců se zvýšeným limitem, ale vážení, když je špatný ten základ, tak žádný registr přece nepomůže, a limit také ne. Pojišťovny bez sítě a veřejné kontroly, ale bude to v registru – no a co se stane. Cizinec si u lékaře bude muset zaplatit sám cash, pojišťovna mu pak nedá nic anebo minimum, protože nemocnice s ní po první takto špatně a směšně úhradě vypoví smlouvu.

Za páté, návrh skandálním způsobem ruší povinnost sítě zdravotnických zařízení. Jak se má zajistit, aby si klienti v rozporu zákonem o pobytu cizinců neplatili za péči v hotovosti? Ročně se jedná zhruba o 170 milionů korun dle statistik ÚZIS. Když jím komerční pojišťovny prodají pojistku za 2 000, to znamená velmi nízkou, je ten člověk prakticky nepojištěný, nebo lépe řečeno podpojištěný, protože zbytek nebo náklady, které budou na léčbu nad tuto částku, kterou uhradí pojišťovna za tak nízkou pojistku, bude muset vlastně uhradit zdravotnické zařízení, nebo lépe řečeno, to zdravotnické zařízení půjde do dluhu, přičemž ovšem cizinec má předloženou na Ministerstvu vnitra pojistku, že je pojistěn zdravotně, i když je prakticky bezcenná ta pojistka. Zavádí se registr při České kanceláři pojistitelů, což je dceřiná společnost České asociace pojišťoven. To je asociace, co si tady svůj monopol hájí už třicet let, a teď si stěžují kvůli cizincům Evropské komisi. To je nesystémový krok, protože registr cizinců vede už mnoho let Ministerstvo vnitra a pojišťovny jsou na něj napojeny. Samo Ministerstvo vnitra ve svém vládním stanovisku ten registr doporučilo vyřadit, ale nakonec nám dalo samozřejmě kladné stanovisko k návrhu zákona. Je opravdu neuvěřitelné, čí zájmy ti ministerští úředníci hájí, jak v průběhu času otáčí svá vlastní stanoviska.

Dámy a páновé, jsem členem dozorčí rady VZP a mám možnost vidět konkrétní čísla. Nedávno jsem taky četl nějaký článek, jak pojišťovna PVZP má malý zisk kvůli cizincům a tak dál. Ona totiž VZP pojistné vrací do systému, platí lékaře, platí zdravotnická zařízení a poskytovatele, a když se podíváte do sazebníku, všichni lékaři, kteří se tím zabývají, to vědí, že své pojistěnce VZP platí relativně nejvíce ze všech zdravotních pojišťoven. Projednávaný senátní návrh by způsobil, že ten ohromný zisk budou mít komerční pojišťovny a lékařům zůstane opět Černý Petr ve formě dluhů.

Já bych chtěl zdůraznit, že jde o pokračování politiky komercializace zdravotnictví v režii ODS, s kterým začala vláda pana premiéra Topolánka. Julínskovo ministerstvo totiž v roce 2008 udělilo licenci zdravotní pojišťovně Agel, která během roku nabrala 60 000 pojistenců. Záhy poté využila mezery v zákoně a požádala o sloučení s Hutnickou zaměstnaneckou pojišťovnou a s Českou národní zdravotní pojišťovnou. Poslanec Hovorka tehdy proto předložil návrh zákona, který tomuto sloučení měl zamezit. Tato Sněmovna jeho návrh zákona schválila v červnu 2009, ale v ten samý den ministryně zdravotnictví – opět za ODS – Jurásková podepsala sloučení zdravotní pojišťovny Agel s Hutnickou zaměstnaneckou pojišťovnou, a než zákon vstoupil v platnost, ještě stihla podepsat sloučení s Českou národní zdravotní pojišťovnou. Vznikla tím Česká průmyslová zdravotní pojišťovna ovládaná stejnou osobou jako zdravotnický řetězec Agel, který provozuje dvanáct nemocnic a více než dvacet dalších zdravotnických zařízení, poliklinik, lékáren a distribučních firem, laboratoří a různých obchodních společností se zdravotnickým materiélem. Po volbách v roce 2010 nová vládní koalice ODS, VV, TOP 09 a Starostů a nezávislých zrušila ten původní Hovorkův paragraf omezující další sloučování pojišťoven a znova otevřela prostor pro posilování České průmyslové zdravotní pojišťovny a řetězce Agel. V srpnu 2012 ministr Heger podepsal sloučení České průmyslové zdravotní pojišťovny se zdravotní pojišťovnou Metal-Aliance. Přestože na sloučení není právní nárok, Ministerstvo zdravotnictví postupně třemi darovacími smlouvami umožnilo během tří let z miniaturní zdravotní pojišťovny Agel vytvořit druhou největší zdravotní pojišťovnu, která má nyní 1 200 000 pojistenců a obrat zhruba 25 miliard korun. Tím ale samo Ministerstvo zdravotnictví přispělo k obrovské nerovnosti mezi zdravotnickými zařízeními a mezi pojišťovnami. Totiž když se vezme kolem dokola, tak snad na světě nikde není normální, aby jedna osoba, která provozuje zdravotnická zařízení, mohla současně ovládat zdravotní pojišťovnu a z výběru veřejných odvodů, čili veřejných daní zdravotního pojistění, platit za

poskytnutou zdravotní péčí vlastním zdravotnickým zařízením, a toto vše bez zákonného omezení možnosti hrazení za stejný výkon různé částky různým poskytovatelům, různým nemocnicím. Dalo by se to nazvat, že tím začalo vlastně tunelování zdravotnictví ve velkém.

Řešení krize VZP z důvodu nedostatku finančních prostředků v roce 2006 David Rath řešil tím, že dlouhodobě stagnující platby státu za státní pojištěnce zvýšil o 16 %. Sněmovna návrh vlády schválila. V Senátu tehdy opoziční senátor Tomáš Julínek navrhl ještě vyšší zvýšení, celkem o 25 %. Řekneme si, proč to pravicový politik udělal? Zatím ještě na konci roku 2007 měla VZP ztrátu 10 miliard a pak na konci roku 2008 měly všechny zdravotní pojišťovny přebytek 40 miliard. A zde máme odpověď: Totiž zdravotní pojišťovny se měly stát obchodními společnostmi, měly být privatizovány. Část vybrané zdravotní daně, protože jinak se zdravotní pojistné nedá nazvat, mělo směřovat do kapes majitelů zdravotních pojišťoven stejně, jak tomu bylo na Slovensku.

Za druhé, po získání těsné většiny v Poslanecké sněmovně za pomoc přeběhlíků vláda Mirka Topolánka za pomoci Miroslava Kalouska prosadila bez jakékoliv diskuse vládní prohlášení a chtěla se vydat slovenskou cestou transformace a privatizace zdravotních pojišťoven a všech zdravotnických zařízení. Nemocenská pokladna byla v přebytku z našich daní, mohlo se tedy začít privatizovat. Na podzim roku 2007 schválila vláda plán legislativních změn v rezortu zdravotnictví, který předpokládal transformaci zdravotních pojišťoven a jejich privatizaci, zdravotní pojištění, vznik univerzitních nemocnic jako akciových společností, na jaře 2008 vláda představila sedm reformních zákonů ve věcných návrzích podobně jako na Slovensku, mimo jiné taky zavedení regulačních poplatků jako příjmů zdravotnických zařízení. V květnu 2008 se však zvedli studenti a profesoři lékařských fakult a postavili se na odpor proti novému zákonu o univerzitních nemocnicích jako akciovkách. Univerzity měly mít pouhých 34 % akcií a zbytek měl mít stan (stát?), který se jich ale mohl kdykoliv zbavit. V květnu poslanci přinutili premiéra Topolánka zastavit privatizaci zdravotnických zařízení státu včetně fakultních nemocnic a učinit o tom veřejné prohlášení ve Sněmovně. Pod tlakem z obav o výsledky krajských a senátních voleb se nakonec Topolánkova vláda rozhodla balík zákonů rozdělit a kontroverznější zákony odložit na dobu po volbách. Naštěstí pro zdravotníky, občany vznikla na podzim roku 2009 vládní krize, předčasné volby, což stálo hlavu ministra zdravotnictví Julínka. Reforma však měla jet dál. V březnu před hlasováním o důvěře premiér Topolánek privatizační návrhy raději stáhl. Přesto náměstek Marek Šnajdr, člen ODS, skutečný vládce na Ministerstvu zdravotnictví, úspěšně prosazoval další kroky směrem ke komericializaci zdravotnictví. K 1. červenci se miniaturní zdravotní pojišťovna Agel a Hutnická zaměstnanec pojišťovna HZP sloučily, jak už jsme řekli.

Aby bylo vyvádění peněz ze systému legální, musela se však ještě připojit novela zákona č. 48/1999 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, který historicky původně pocházel z toho, že úhrada smluvnímu poskytovateli není dána libovůlní zdravotní pojišťovny či volnou dohodou smluvních stran, ale vychází z právních předpisů Ministerstva zdravotnictví dle § 17, to jest z dokumentu typu seznam výkonů s oborovými hodnotami a z úhradové vyhlášky pro daný rok vzniklé na základě dohodovacího řízení. Tam však zapracovala opět privatizační lobby ODS, a to následovně: k 1. lednu 2008 byla novelou zákona č. 261/2007 Sb. provedená nenápadná, ale zcela zásadní změna. Do tehdejšího § 17 odst. 5 upravujícího vydávání úhradových vyhlášek byla doplněna poslední věta o tento text: "Vyhláška podle věty čtvrté a páté se použije" – a ted' – "pokud se poskytovatel a zdravotní pojišťovna nedohodnou o způsobu úhrady, výši úhrady, výši záloh na úhradu hrazených služeb a regulačních omezeních jinak." Nikdo si toho moc ani nevšimne a všechno je takzvaně legální. Tato věta obsažená v dnešním § 17 odst. 5, která je tam neustále, umožňuje zdravotním pojišťovnám a vybraným poskytovatelům odpoutat se od vyhláškové regulace prostou vzájemnou dohodou. Příklad nemocnice dotované z našich daní je jasný, tak se dělá zisk nemocnic některých a vlastně se taky krade na nový způsob.

Zdravotní pojišťovny zůstaly plně závislými na veřejných prostředcích povinně vybraných od pojištěnců, ergo zákon byl co do litery naplněn, ale současně zdravotní

pojišťovny získaly v jejich vynakládání smluvní volnost, jako by byly soukromými podniky. Existující právní stav přímo vybízí k tomu, aby zdravotní pojišťovny selektivně zvýhodňovaly z veřejných peněz vybrané podnikatele ve zdravotnictví, zpravidla s vazbami na rozhodující funkcionáře pojišťoven nebo na vládnoucí politickou garnituru. Polotržní charakter tohoto soukromého podnikání s veřejnými penězi je extrémně náchylný ke korupci. Vůči občanům – pojištěncům bylo naplněno normalizační rčení: Co je tvoje, to je moje – povinné odvody na zdravotní pojištění – a co je moje, po tom ti nic není – absence veřejné kontroly nad uzavíráním individuálních smluv s poskytovateli. Vznikl systém, kdy v současné době máme podle zákona veřejné právní zdravotnictví, ale soukromé firmy si do něj zavedly vlastní kapitalismus.

Současný stav je následovný. Jak jsem řekl, dle názoru ÚOHS se na zdravotní pojišťovny nevztahuje právo hospodářské soutěže, které by jinak bránilo tržně dominantnímu podniku nebo více podnikům jednajícím ve shodě k selektivnímu a diskriminačnímu přístupu ke smluvním partnerům. Podívejme se, co všechno teď není možné kontrolovat, když privátní subjekty rádí v zóně nikoho, kde pro ně platí jen cenové vyhlášky. Při uzavírání smluv a nastavování úhrad nejsou vázány ani právem veřejných zakázek, které by jinak zajišťovalo transparentní výběr aspoň smluvních partnerů. Po novelách z let 2005, 2006 již nemají občané pojišťovací právo přímo volit ani kandidovat do orgánů zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven, což by umožnilo demokratickou kontrolu nad chováním jejich funkcionářů. Při každoročním nastavení úhrady již nejsou zdravotní pojišťovny vázány předpisy Ministerstva zdravotnictví, dohodnou-li se s poskytovatelem jinak. Stačí pouze vzájemná dohoda obou smluvních stran a regulace je k ničemu, protože dodatek stanoví skutečně platné ceny. Špunt takzvaný je tím vytázen, finance volně protékají systémem, ze kterého ukapává jen trošku, ale zato stále, a tvoří to zhruba 30 až 40 miliard korun ročně. Jedno netěsné místo mohl zacpat opravený dodatek, viz zákonná úprava, o kterou se bojovalo v Parlamentu v roce 2014 a o kterém naše noviny mlčely. V § 17 odst. 5, který jsem zmíňoval, se doplňuje nový text, který zní: "Cenový dodatek vyžaduje ke své platnosti souhlasu Ministerstva zdravotnictví." Tento pozměňovací návrh s propracovaným a vysvětleným řešením přinesl do Sněmovny opět poslanec Hovorka v září 2014. Na jednání zdravotního výboru nebyl jeho návrh přijat. Navrhl průběžnou kontrolu smluvních ujednání, těch nejdůležitějších a nejzásadnějších, a to s nemocnicemi, kde se točí největší peníze.

Pak jsou možná ještě nějaké další důležité dodatky mezi těmi, kdo provozují zdravotnická zařízení, která byla vyvázána outsourcingem z nemocnic. Ta jsou z kontrolního hlediska velmi důležitá. Celkově odborníci odhadují kontrolu maximálně 300 poskytovatelů, u kterých by bylo potřeba zkontolovat i dodatky. Za ČSSD hlasovali pro zpřísňení kontroly tři poslanci a za komunisty už pouze dva poslanci. Komu to asi bylo ku prospěchu? Dále byly omezovány průběžně rozpočty krajských hygienických stanic a zdravotních ústavů, privatizace laboratorních činností a tak dál.

Nejhorší, myslím si, podraz byl, že když vláda Mirka Topolánka předávala žezlo úřednické vládě premiéra Fischera, schválila účast ve společných podnicích s firmou Primecell, a. s., dále schválila nákup akcií v podivných firmách Národní tkáňové centrum, a. s., Brno, a Centrum buněčné terapie a diagnostiky, a. s., Ostrava. Firmy mají údajně rozvíjet tkáňové inženýrství a výrobu tkání. Firmy s nulovými zdroji získaly peníze z evropských fondů za 0,5 miliardy korun a vybudovaly centrum v budově Univerzitního kampusu v Brně. Podle návrhu pana poslance Marka Šnajdra se měla tato oblast zdravotnictví otevřít byznysu. Na to stačí novela zákona o bezpečnosti lidských tkání a buněk, čímž vznikne prostředník mezi tkáňovou bankou fakultních nemocnic a zdravotnickými zařízeními, která tkáně potřebují. Tento prostředník vydělává na tom, co bylo dříve společným bohatstvím nás všech jako dárců tkání kostní dřeně pro transplantace a tak dále. Dalším příkladem lobbistického pozměňování zákonů a tunelování prostředníků VZP je známá IZIP a tak dále.

Po volbách 2010, po nástupu vlády Petra Nečase, Miroslav Kalousek vybírá do čela Ministerstva zdravotnictví doktora Leoše Hegera a ten je přitlačen ke zdi skutečnými vládci

ministerstva, Markem Šnajdrem za ODS, Petrem Tluchořem za ODS a poradcem ministra Kalouska, panem Rudolfem Zajacem. Poslední jmenovaný byl ministrem zdravotnictví v Dzurindově vládě coby úspěšný privatizátor slovenského zdravotnictví pro firmu Penta. Vláda ODS připravila takzvané reformní zákony, zákon o veřejných zdravotních pojištěních, zdravotních službách, specifických zdravotních službách, zdravotnické záchranné službě. Jmenovatelem těchto zákonů je omezení ústavních práv občanů a omezení nároků pojištěnců ze zdravotního pojištění. Zákony ukládají nesmyslné administrativní povinnosti lékařům podobně jako vysoké až likvidační sankce, včetně odebrání licencí privátním lékařům. Tyto zákony dokazují rezignaci ministerstva na jakoukoli řídící a koordinační funkci ve zdravotnictví a otevírají volný prostor zdravotnickým řetězcům, které v tichosti v dohledné době ovládnou celé české zdravotnictví. Nové zákony nepřinášejí žádné standardy ani nadstandardy. Místo nároku na bezplatnou péči přinášejí povinnost zaplatit za všechno, co nebude nejlevnější variantou poskytované péče. Nejlevnější varianta není ale nikde blíže specifikovaná. O lepších právech si pacienti mohou nechat jen zdát. (Poslanec Síla se odmlčuje.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Prosím.

Poslanec Jan Síla: Už, už budu. Je na pováženou, jestli senátoři, co jsou lékaři nebo řediteli nemocnic, vůbec tuší, co jim ta asociace předhodila a co vlastně panu senátorovi Jirsovi poradili, nebo – nechci sahat nikomu do svědomí – přímo napsali. Zdá se mi totiž, že tato celá novela, která byla předložena Senátu k nám do jednání, nemá jiný úkol než pokračovat v komercializaci zdravotnictví tím, že bude předána pravomoc pojišťovat cizince komerčním pojišťovnám. Prosím, přestaňme to neustálé nesystémové vymýšlení obskurních řešení, která budou přesouvat problém financování zdravotnictví na státní rozpočet. Copak nemáme v nynější době za cíl veřejné fondy spíše stabilizovat, a ne privatizovat zisky? Argumenty o monopolech a etatizaci nejsou relevantní ve světle například současného, jak už tady bylo zmíněno vládou, ustanovování státního obchodníka s energiemi.

Myslím, že jsem snad vysvětlil důvody, proč je potřeba tento senátní návrh zamítнуть. V této formě je nešťastně načasovaný, nebezpečný, jde proti zájmům státu, zdravotníků, cizinců a podporuje jen nekalý trh. Sami předkladatelé uvedli na správní radě VZP, že si uvědomují, jak rizikový ten návrh je, a budou činit vše pro stažení. Pokud vážená Sněmovna přece jen rozhodne propustit dál, pak je ale potřeba tento senátní návrh úplně předělat a změnit a vypracovat řešení dobré pro stát, zdravotníky, cizince a férový – zdůrazňuji férový – trh, mimo jiné řešit monopol úrazového pojištění, který jediný opravdu Evropské komisi vadí.

Chtěl bych na závěr navrhnutí zamítnutí této novely předlohy. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad opozice.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, bylo to poznamenáno. A nyní se s faktickou poznámkou přihlásil pan poslanec Jiří Mašek.

Ještě načtu omluvu, co v mezičase došla: pan poslanec Jan Bauer se z celého jednacího dne omlouvá ze zdravotních důvodů.

Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty k faktické.

Poslanec Jiří Mašek: Vážená paní předsedající, dámy a páновé, já jsem se hlásil se svou faktickou již před vystoupením pana kolegy Síly, paní předsedkyně si toho zřejmě nevšimla, bylo to v reakci na pana senátora, který zde řekl jako zkušený lékař – ano, my na začátku při poskytování akutní péče nezajišťujeme, zda ten pacient je, nebo není pojištěn. To je pravda, nezajišťujeme, a jeden z důvodů je, že my to nemáme z čeho rychle zjistit. A právě tento možná kritizovaný monopol PVZP, který mimochodem si řekněme, že za čtyři roky má končit,

a zrovna v těchhle těch turbulentních dobách, kdy se přesunuje spousta cizinců a řada z nich tady má potom delší pobyt než těch 90 dnů a to pojištění řeší, právě nabízí to, že tam je jednotná databáze, a stálo by za zvážení určitě, aby všechna zdravotnická zařízení tam měla rychlý vstup a aby věděla hned na začátku poskytování akutní, případně život zachraňující péče, zda ten člověk je, anebo není pojištěn, protože my lékaři víme, že lze tu péči, ten další postup, svým způsobem diferencovat. Jistě poskytneme život zachraňující péči a některé další postupy odkladné se již dají potom řešit podle toho, jestli ten člověk je rádně pojištěn, nebo ne, například se to dá také řešit třeba převozem do té země, ze které ten člověk pochází.

Takže já bych teď viděl to, že by bylo lépe to neměnit a zařídit, aby bylo možné, aby zdravotnická zařízení měla jednoduchý přístup do databáze pojišťovny Ministerstva vnitra s tím, že tam nemusí být žádné podrobnosti, ale jenom jestli je, nebo není ten člověk pojištěn. Kolega Síla, prostřednictvím předsedajícího, řekl, že očekávané registry, které by to měly řešit pod Ministerstvem vnitra (Předsedající: Čas.) ve skutečnosti nefungují. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, děkuji i za upozornění. A nyní se vracíme k přihlášenému panu poslanci Radku Vondráčkovi, připraví se jako další pan poslanec Karel Haas. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já se na tu problematiku podívám trochu z jiné stránky, ale samozřejmě si neodpustím, abych si trošku nepřihrál svoji polívčíčku, protože předmětem dnešního projednávání je senátní návrh novely zákona o pobytu cizinců a já si neodpustím říct, že by mě velice zajímala lobbistická stopa tohoto tisku, který k nám doputoval, a můžu si jenom postesknout, že jsem hned v úvodu volebního období podal návrh zákona o lobbingu. A kdyby tento byl přijat a nebyl koalicí vrácen k přepracování – koalice svůj vlastní ještě nemá, a pan předseda Výborný to dobré ví a odchází – tak jsme se mohli dočít o původu tohoto zákona, protože při veškerém respektu k panu kolegovi senátorovi jistě se nestalo to, že by nějaký pan senátor se ráno probudil, podíval se z okna a řekl si: Tak a já nachystám a napíšu novelu zákona o pobytu cizinců. Podle našich informací, které tady nebyly vyvráceny, pokud vím, skutečně tento předpis nebo to, co projednáváme, byl napsán Českou asociací pojišťoven. Je to v podstatě klasický lobbing a na klasickém lobbingu není nic špatného. Prostě ti, co lobbují, chtějí prosadit své ekonomické zájmy. Lobbing není problémem lobbujících, lobbing je problémem těch, kteří se nechají zlobbovat.

A já se přiznám, že nepovažuji až za důstojné této Poslanecké sněmovny, že tady tento tisk projednáváme, protože víme, jaké cíle sleduje, víme, proti čemu směřuje, a vyslechli jsme si to ve všech příspěvcích mých předrečníků, mých kolegů. Dokonce tady mě zastoupila má ctěná kolegyně Věra Adámková, kdy dokonce zmínila i to rozhodnutí Evropského soudního dvora.

Já bych chtěl právě upřít pozornost v souvislosti s projednáváním tohoto tisku na právní stránku věci. Jednak je to věc monopolního postavení, zda je, či není v souladu s unijním právem, zda je, či není v souladu se správními a s právními předpisy České republiky. Už tady bylo také bud' citováno, nebo odkazováno na vyjádření antimonopolního úřadu starého staré dva roky, které vlastně vzniklo v souvislosti s projednáním té novely. Mohu říct z právního hlediska, že možná nebyla ideální cesta, jakou ta novela byla přijata. Bylo to formou pozměňovacího návrhu a samozřejmě mělo to velký dopad na soukromé pojišťovny. Ale zase musím říct, že to byla cesta správným směrem, protože už se ukazuje, že PVZP odstranila naprostou většinu nekalých praktik a že novela zákona dala svůj smysl.

Už to tady říkal kolega Janulík: hlavně nevytvářejme dojem, že výsadní postavení PVZP je v České republice něco nevidaného, protože opravdu existuje pojištění zaměstnavatelů při odpovědnosti za škodu způsobenou zaměstnanci, kde vlastně mají monopolní postavení dvě

dominantní pojišťovny – je to Kooperativa a Česká pojišťovna – a nikdo se nad tím nepozastavuje, přičemž je to objem pojistného 10 miliard ročně, kdežto u toho zdravotního pojištění cizinců se bavíme o 1 miliardě, jestli tedy mám správné informace.

Co je jedním z hlavních argumentů předkladatelů nebo na co poukazují? Na hrozící arbitráže v souvislosti s tím zákonem. A já znovu říkám, že je to věc právní a že bychom se na to měli podívat v rámci ústavně-právního výboru, a až přijde okamžik po ukončení rozpravy a kdy se nás bude předsedající ptát, tak já tedy avizuji, že budu navrhovat, aby ústavně-právní výbor byl další výbor, nikoliv garanční, ale aby byl dalším výborem, ve kterém by se ta otázka projednala. My máme ten prostor na ústavně-právním výboru, nemám informaci, že by nám tam bylo tedy přiděleno větší množství tisků. Když se nebude nějak nesmyslně zkracovat lhůta, tak na to budeme mít čas. A já si vždycky vážím každé debaty, protože my to tam opravdu na tom ústavně-právním výboru řešíme tak trošku nestranicky, my to tam řešíme opravdu po právní linii. A já bych rád pozval zástupce Ministerstva financí, aby nám tedy lépe vysvětlil to, co se vždycky v náznacích objevuje v té argumentaci, proč bychom měli přijmout tuto novelu, to znamená, že tam přišla nějaká oznámení o arbitrážích, nepřišla, jaká je právní stránka věci.

Tady se mluví o tom, že je zde snad rozpor nebo není rozpor s právem Evropské unie, a to z těchto důvodů, že právní úprava pojištění obsažená v § 180j zákona o pobytu cizinců jako ustanovení veřejného práva je součástí přistěhovalecké politiky Evropské unie a patří do prostoru svobody, bezpečnosti a práva, nikoliv do oblasti volného pohybu osob, služeb a kapitálu. Pravomoc Evropské unie sdílená s členskými státy v této oblasti umožňuje vytvářet a přijímat právně závazné akty jak Unii, tak i členským státům, přičemž členské státy vykonávají svou pravomoc v rozsahu, v jakém ji Unie nevykonala, a v rozsahu, v jakém se Unie rozhodla svou pravomoc přestat vykonávat. To je čl. 2 odst. 2 smlouvy o Evropské unii. Ustanovení § 180j zákona o pobytu cizinců upravuje problematiku cestovního zdravotního pojištění cizinců pro účely povolování dlouhodobého pobytu, respektive rozhodování o jeho prodloužení. Provádí tak čl. 5 odst. 1 písmeno b) směrnice 2003/109/ES, jejíž závaznost coby unijního právního aktu se vztahuje k výsledku, jehož má být dosaženo, přičemž volba formy a prostředků se ponechává vnitrostátním orgánům, to je čl. 288 smlouvy o Evropské unii.

Směrnice kromě požadavku vztahujícího se k rozsahu krytí rizika žádné jiné požadavky na tento druh pojištění či pojistitele nestanovuje a je tak plně v pravomoci členského státu upravit další podmínky pojištění cizinců pro účely pobytového řízení. Komplexní zdravotní pojištění cizinců podle § 186j odst. 6 zákona o pobytu cizinců nepředstavuje produkt, který by byl poskytován v rámci pojistných služeb určených pro státní příslušníky členských států Evropské unie. PVZP je subjektem soukromého práva, kterému bylo zákonem svěřeno plnění zvláštního úkolu – provádění cestovního zdravotního pojištění státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobými rezidenty v České republice, za účelem naplnění požadavků plynoucích z čl. 5 odst. 1 písmeno b) uvedené směrnice. Vytváření nástrojů, které jsou způsobilé k ochraně zdraví cizinců s dlouhodobým pobytom přispět, je plně souladné s politikou Evropské unie a nelze před ochranou lidského zdraví a dostupností zdravotní péče upřednostňovat zájem na ochraně vnitřního trhu. Tolik řekněme k právní stránce věci.

Já jsem někde zachytil, že podle odhadu Ministerstva financí snad ty pojišťovny, které se cítí být poškozeny monopolem PVZP, odhadují, že za dobu pěti let mohou jejich škody činit až 1,5 miliardy, to je ušlé pojistné 1,3 miliardy a 255 milionů za zmařené investice. Monopolní povaha pojištění není na území České republiky žádnou novinkou. Já jsem už za tom mluvil. Přeskočím tady ten historický exkurz, protože také nám už plyne čas, a já bych si chtěl většinu těch argumentů nechat na diskusi v ústavně-právním výboru, bude-li podpořen ten můj návrh, za což tedy všem přítomným i nepřítomným děkuji. My bychom se tam chtěli zaměřit na tu otázku dohody o podpoře investic, protože údajně Ministerstvo financí obdrželo celkově tři oznámení o existenci sporu a výzvu ke smírnému jednání ve smyslu dohod o ochraně a podpoře investic. Ta oznámení konkrétně podala Slavia pojišťovna, a. s., Maxima pojišťovna, a. s.

a ERGO pojišťovna, a. s. Celkem uplatňují pojišťovny v rámci mezinárodních arbitráží údajně prozatím škodu ve výši 1 miliardy korun.

My bychom si mohli ale na tom ústavně-právním výboru vyjasnit, jestli to je, nebo není součást nějaké nátlakové akce odpůrců toho zákona, který jsme tu před rokem a půl přijali, protože těžko si představit, že by se ostatní komerční pojišťovny nějak dobrovolně vzdaly náhrady škody, kdyby jim vznikly, jak tvrdí. Přijetím senátního návrhu zákona by naproti tomu mohlo vzniknout při předpokládaném rušení smluv ve výši 250 milionů k úbytku předepsaného pojistného ve výši 600 milionů a bavíme se o akciové společnosti, která patří VZP a VZP patří nám všem – to je státní pojišťovna, dominantní pojišťovna na našem trhu – ke škodě 300 milionů za těch pět let a ke zmaření investic, které v současné době jsou odhadovány na 30 milionů.

Co se týče samotných sporů, tady je postavení České republiky poměrně problematické, protože jak Ministerstvo financí, tak Ministerstvo zdravotnictví při přijetí toho zákona mělo nesouhlasné stanovisko, a upozorňují právě na skutečnost, že přijetím zákona dojde k porušení předpisů Evropské unie. Pokud jde o mezinárodní arbitráž, je nutné vzít v úvahu skutečnost ukončení platnosti dohod o ochraně a podpoře investic k 10. 12. 2021. Je dobré zmínit právě to, co už tady říkala kolegyně Adámková, že Evropský soudní dvůr 6. března 2018 vydal rozhodnutí, ve kterém uvedl, že rozhodčí doložky ve smlouvách na podporu a ochranu investic uzavřených mezi členskými státy Evropské unie jsou neslučitelné s unijním právem pro rozpor s veřejným pořádkem. To je ten rozsudek Soudního dvora Achmea versus Slovensko, o kterém mluvila paní doktorka. V reakci na rozhodnutí vydaly členské státy deklaraci, ve které uvedly, že do konce roku 2019 společně ukončí všechny dvoustranné investiční smlouvy a po ratifikaci dohody příslušnými členskými státy bude platnost dvoustranných intraunijních dohod o podpoře a ochraně investic uzavřených mezi členskými státy Evropské unie, které dohodu podepsaly, ukončena. Členské státy, které dohodu nepodepsaly, ukončí dvoustranné dohody o podpoře a ochraně uzavřené členskými státy Evropské unie bilaterálně.

Uvedené vede ke komplikaci ohledně výkonu potenciálního rozhodčího nálezu v České republice, proto lze posuzovat, že vedení arbitrážního řízení v dané věci může sloužit především k ovlivnění mínění veřejnosti a politických představitelů a jaksi na nás vytvořit určitý nátlak, abychom v tomto kontextu případně rozhodovali o tom návrhu, který je nám dnes předložen. Tuto úvahu podporuje rovněž skutečnost, že řízení před rozhodčím tribunálem má být vedeno, přestože je časově i finančně náročnější, a jelikož kompetenčně příslušným orgánem pro ochranu zahraničních investic je samo Ministerstvo financí, což je současný řekněme odpůrce té právní úpravy. Jedná se proto z mého pohledu o možný účelový argument, který slouží spíš na podporu odpůrců toho monopolu. Ale monopol v uvozovkách, protože už to tady říkal kolega poslanec Janulík, nic nebrání dalším zdravotním pojišťovnám také si založit akciové společnosti a podnikat na tom trhu, a byly by to české subjekty, které by nějakým způsobem generovaly zisk v České republice a ty peníze by se vraceely do zdravotního systému.

Navrhují se tedy urychlená novelizace zákona o pobytu cizinců, která by zrušila monopol VZP a tím uvedla národní právo do souladu s právem EU. Tím by došlo k zastavení dalšího nárůstu nároků ze strany pojišťoven. To je hlavní teze, se kterou zřejmě přichází i skupina senátorů, a my bychom se na to opravdu chtěli podívat v rámci ústavně-právního výboru a chtěli bychom zjistit, jestli skutečně je tam nesoulad s právem EU, nebo je to jen tvrzený nesouhlas, a chtěli bychom mít konkrétní informace o těch arbitrážích. Myslím si, že tahle diskuse patří právě na půdu ústavně-právního výboru.

Český stát by měl zajistit dostupnost zdravotní péče pro cizince tak, aby neohrozil dostupnost pro vlastní občany, a pokud vím, PVZP usiluje o to, aby cizinec platil aspoň přibližně tolik, co platí český občan. A abyste věděli... myslím, že to také říkal kolega Janulík, že cizinec platí průměrně 22 000 korun. Když zprůměrujeme odvody českých zaměstnanců, zaměstnavatelů, tak se dostáváme na 64 000 korun za pojištěnce.

Co se týče nové navrhované úpravy, v rámci připomínkového řízení bych chtěl ještě upozornit na námitky, které byly tuším ze strany Ministerstva vnitra, a ty se týkají toho registru, nového registru, který má být spravován Českou kanceláří pojistitelů, který podle Ministerstva vnitra představuje značně nesystémový prvek, protože "Česká kancelář pojistitelů je právnická osoba založená podle § 18 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, ve znění pozdějších předpisů, a tato ustanovení definuje ČKP jako profesní organizaci pojistitelů, tedy pojíšťoven oprávněných nabízet pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla. Oprávnění a povinnosti ČKP je stanovené, právní předpisy se týkají výlučně problematiky pojistění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla. Její působení v oblasti zdravotního pojistění nebylo předpokládáno. Navrhovaná úprava dále zcela ignoruje vedení Centrálního registru pojistenců podle § 27 zákona č. 592/1992, o pojistném na veřejném zdravotním pojistění, kam by údaje o zdravotním pojistění cizinců měly být zřejmě zařazeny. Nelze pominout ani to, že výměna informací v kontextu zdravotního pojistění je realizována mezi několika stranami, jimiž jsou poskytovatelé zdravotních služeb, zdravotní pojíšťovny" – tedy včetně VZP, (jíž) jsou zákonem svěřeny specifické úkoly, například i vedení Centrálního registru pojistenců – "dozorové orgány, pojistenci a lékárny. Zapojení ČKP jakožto další strany by znamenalo nutnost koordinace souvisejících administrativních procesů, a to včetně informačních systémů, což by zřejmě znamenalo další dodatečné náklady." Tolik citace ze strany Ministerstva vnitra.

Já si myslím, že v demokratickém právním státu opravdu není možné iniciovat změnu zákona pouze z důvodu nespokojenosti některých soukromých subjektů s platnou a účinnou právní úpravou, aniž by došlo k důkladnému uvážení, a hlavně legitimnímu zdůvodnění těchto změn, a to se nám v současné době děje. Například vůbec nechápu, proč jsme ten tisk předřadili. Proč zrovna dneska musíme projednávat tenhle tisk za situace, kdy jsme včera hlasovali asi padesát návrhů opozice a týkalo se to opravdu energetické krize, týkalo se to inflace? Čeká nás příští týden druhé čtení rozpočtu. My tady opravdu máme úplně jiné věci na práci, než je tento zákon, a já si tedy kladu otázku, komu ku prospěchu se děje tento proces? Já si myslím, že orientace v té dané problematice, vy jste to teď slyšeli od doktorů, já jsem vám nastínil, že se to týká i právníků, že se to týká práva EU, že se to týká té arbitráže, a proto budu moc rád, jestli se tady najde většina těch přítomných, to je těch 81 v tuto chvíli, kteří by hlasovali pro to, abychom to dostali do ústavně-právního výboru. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní je přihlášen pan poslanec Karel Haas a připraví se pan poslanec Jan Kuchař. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Haas: Děkuji mnohokrát za slovo, vážená paní předsedající. Já jsem se do diskuse, milé kolegyně, milí kolegové, přihlásil až v jejím průběhu a teď použiji slova, prostřednictvím paní předsedající, ctěného předčeňka kolegy Radka Vondráčka, o lobbingu. Mě k tomu vystoupení přinutilo to, když jsem slyšel, jak se tady lobbuje – a já to řeknu natvrdo – za zachování monopolu. To jsem tedy nečekal, že tady uslyším takovou masáž pro monopol, a připravil jsem si pro vás, prosím vás, osm konkrétních věcných důvodů, jsou z větší části právní, i to je odpověď ke kolegovi předčeňkovi. Osm důvodů, protože bych byl nerad, aby touto Sněmovnou zněly jenom hlasování podporující monopol. Takže osm konkrétních důvodů, proč je dnes projednávaný návrh návrhem jediným možným a správným.

Za prvé. Kolega Radek Vondráček, prostřednictvím paní předsedající, zmiňoval právní aspekty. Každý, kdo tu současnou monopolní situaci zná, každý právník ví, že současná situace v České republice je protiprávní z pohledu mezinárodních závazků, smluvních závazků České republiky. Proč? Protože jsme jako Česká republika uzavřeli a přistoupili jsme ke smlouvě, k jedné ze zakládacích smluv EU, ke smlouvě o fungování EU. Současný monopolní stav je v rozporu s čl. 46 Smlouvy o fungování EU, v rozporu s čl. 49 Smlouvy o fungování EU, 56,

102, 106 a tak dále. Opravdu, ten stávající monopol je z pohledu mezinárodních závazků České republiky, viz smlouva o fungování EU a mnou uváděné konkrétní články, protiprávní.

Za druhé. I kdybychom – to je pro evropské škarohlídy – i kdybychom nebyli členským státem EU, tak je současný stav monopolu v rozporu s tím, co bychom měli ctít my všichni, v rozporu s Listinou základních práv a svobod, s čl. 26. Víte, co zakotvuje čl. 26 naší Listiny základních práv a svobod? Právo na podnikání. V rozporu s tímto článkem nemůžeme nikomu v České republice zakázat podnikat, což se nepochyběně monopolem stalo. Důvod ad 2.

Důvod ad 3. Slyšeli jsme tady spoustu strašení o tom, jak tržní konkurence ve zdravotním pojištění cizinců vyrobila dluhy za zdravotní péči poskytovanou cizincům. Prosím vás, já mám k dispozici tvrdá data z pěti největších fakultních nemocnic za rok 2021. Víte, kolik – pro ty, kteří tady tak strašili – víte, kolik činily procentně pohledávky za pojištěnými cizinci z celkových pohledávek těch pěti největších fakultních nemocnic v České republice v roce 2021? 1,2 %. Takže prosím vás, kdo tady straší tím, že zdravotní pojištění cizinců a tržní konkurence v něm vyrábí dluhy, tak bud' nemluví vědomě pravdu, anebo ta data nemá. Opravdu jsem schopen ta data za pět největších fakultních nemocnic v České republice za rok 2021 poskytnout. Objem pohledávek procentně z celého balíku za pojištěnými cizinci byl 1,2 %.

Čtvrtý důvod. Pokud tady zase někdo straší konkurencí na trhu pojištění, tak prosím vás, jenom připomínám, že pojišťovnictví, distribuce pojištění, je právně velmi přísně regulovaný sektor dohlížený Českou národní bankou, ať velmi přísný zákon o pojišťovnictví, ať velmi přísný zákon o distribuci pojištění a zajištění, ať velmi přísná a robustní evropská úprava pojištění v režimu Solvency II. Důvod ad 4.

Důvod ad 5. Představte si, že i ti, co tady tak konkurenci na trhu pojištění kritizují, žijí a využívají výdobytky toho, co naopak demonopolizace přináší. Od roku 2000 máme v České republice demonopolizované povinné ručení a od roku 2000 všichni motoristé v České republice žijeme z výhod, které konkurence přináší. Ty nejlepší tržní ceny, konkurence a ty nejlepší možné produkty, to přináší konkurence a to naopak monopol umrtvuje. Důvod ad 5.

Důvod ad 6. V návrhu zákona je celá řada – a to nepopíram, že stav před monopolem byl ideální – takže já na návrhu oceňuji a zmíním tady minimálně tři až čtyři věci, které návrh zákona do principu zdravotního pojištění cizinců velmi dobře přináší. Do té doby se nikdo nezabýval zvýšením minimálních limitů pojistného plnění. Teď se zvyšují na 120 000 nebo na limit odpovídající částce 120 000 eur, což jsou 3 miliony korun, což zase dopadá na v zásadě dominantní většinu poskytované zdravotní péče. Za b) z důvodu transparentnosti novela zavádí zveřejňování pojistných smluv a pojistných podmínek pojišťoven na webu, to znamená, veřejnou přístupnost, vytváří Registr zdravotního pojištění přístupný nejen pro zdravotnická zařízení, ale pro Ministerstvo vnitra, pro Policii České republiky a tak dále, zařazuje děti cizinců do 12 měsíců věku do systému veřejného zdravotního pojištění. To jsou všechno velmi pozitivní věci, které oblast zdravotního pojištění cizinců posouvají dopředu. Důvod ad 6.

Důvod ad 7, to je ke kolegyni, ctihodné a ctěné kolegyni poslankyni Adámkové, opět prostřednictvím paní předsedající. Tady byla zmínka o tom, že úprava účinná od srpna 2021 byla velmi dobře připravená. Prosím vás, to samozřejmě vůbec neodpovídá realitě. Monopol byl zaveden, a to si řekněme na rovinu, díky pozměňovacímu návrhu ze 6. května roku 2021, díky pozměňovacímu návrhu tehdejšího i současného kolegy poslance Miloslava Janulíka, takže nebyl to vládní návrh. Ve vládním návrhu tehdejší novely zákona o pobytu cizinců se monopol nevyskytoval, takže argumentace, že monopol byl krok, který by byl projednán komplexním legislativním procesem včetně vlády, samozřejmě neplatí.

A poslední bod, protože to tady bylo zmiňováno také – a zase bud' ti lidé, kteří tento argument používají, nemluví pravdu, ať už vědomě, nebo nevědomky – bylo tady zmiňováno stanovisko Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, které skutečně vzniklo v loňském roce v souvislosti s tou novelou. Je to stanovisko, abyste si ho mohli dohledat, z 15. 4. 2021, číslo jednací – já mám rád faktu – 12545/2021/440/LCI. Tady bylo argumentováno tím, že ÚOHS se

vyjádřil k novele tak, že ta novela není v rozporu s principy veřejné podpory. Tak si, prosím vás, to stanovisko přečtěte. ÚOHS se vyjádřil úplně přesně opačně. To, k čemu došlo, že ÚOHS se vyjádřil tak, že navrhovaná novela zakládá rozpor s veřejnou podporou, rozpor s dominantním postavením, a to, co se stalo, že předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ve svém individuálním osobním vyjádření, nikoliv v oficiální dokumentaci a v oficiálních dokumentech ÚOHSu, se vyjádřil odlišně. Z jakých důvodů, to nehodlám nijak komentovat. To je poslední argument.

Děkuji vám za pozornost, prosím o podporu tohoto jediného rozumného návrhu a doufám, že tato Sněmovna nebude podporovat v jakémkoliv oboru monopoly v České republice. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Než dostane příležitost pan poslanec Jan Kuchař, máme zde faktické. První se přihlásil pan poslanec Radek Vondráček, připraví se Robert Králíček a poté paní poslankyně Věra Adámková. Pan poslanec Síla se bohužel přihlásil z místa, takže tito poslanci mají přednost, protože se přihlásili elektronicky. Děkuji. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Budu velice stručný. Chci poděkovat panu kolegovi za ten příspěvek, že nám tady prezentoval jeden řekněme z konkurenčních si právních názorů. Já zase můžu argumentovat tím, že se jedná o nástroj regulace v obecném zájmu, že se skutečně podařilo odstranit nekalé praktiky, že skutečně je zde zájem na nějakém veřejném zdraví, že pojištění cizinců není jenom formalita, že skutečně reálně je čerpáno a my se na to musíme zaměřit. Ten monopol, který nemusí být monopolem, který je v současné době faktickým monopolem, je, nebo není v rozporu s unijním právem? Tady jsou prostě dva právní názory. Já si myslím, že tahle debata bude právě slušet tomu ústavně právnímu výboru a doufám, že pan kolega bude hlasovat pro. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní pan poslanec Robert Králíček, připraví se paní poslankyně Věra Adámková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Já bych chtěl reagovat na dvě věci, které tady zazněly od mého předřečníka. Chtěl bych se ho, prostřednictvím paní předsedající, zeptat, zdali, pokud má ta tvrdá data, jestli by nám mohl prezentovat, jaký objem, jaká částka je 1,2 %, protože to může být poměrně zásadní mluvit o tom, jaký je to byznys, protože prezentovat 1,2 % je zavádějící.

Druhý dotaz je, jestliže mluvíte o tom, že ten výzkum se týkal pěti fakultních nemocnic, tak mě zase v tomto případě zajímá, kolik procent těch pacientů to je, aby to nebylo zase mizivé procento a abychom mohli mluvit o těch číslech relevantně, protože oba údaje pro mě byly zavádějící.

Ta poslední reakce je – no, vy říkáte, že v minulém volebním období byla tato věc upravena v uvozovkách pouhým pozměňovacím návrhem kolegy Janulíka. Co je na tom špatného? Vy zásadní zákony, jako je třeba zákon o státní službě, děláte také poslaneckými návrhy, nikoliv vládním, tak je to přece jedno. Jestliže ten pozměňovací návrh je kvalitní, doplňuje to, proč by ho pan Janulík nepodal? Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní paní poslankyně Věra Adámková s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji, paní místopředsedkyně. Také se vrátím k tomu, co říkal ctěný pan kolega Haas. Pane kolego, já bych začala jednou větu: Vy jste neposlouchal. Když jsem tady hovořila, říkala jsem o tom, že tady máme mnoho skvělých právníků, ke kterým

vás počítám, takže bezesporu je tam mnoho právních názorů, a ty byly i předtím. Přece jenom naivní člověk by si myslel, že nebyly jiné právní názory. V tom se asi shodneme. Takže prosím pěkně, já jsem říkala víceméně to, co vy, že tam je mnoho právních názorů. Je potřeba toto vyjasnit, aby tam byl větší pocit jistoty – protože už jsem tady naučila termín právní nejistoty, což určitě ne – ale v každém případě zrovna tak bych jenom řekla to, co už řekl pan kolega Králíček: poslanecký pozměnovací návrh je plnlohodnotný, v tom se asi shodneme, prošel touto Sněmovnou, to nikdo nemůže udělat sám, takže ten názor byl většinový, aby byl přijat, takže určitě ta Sněmovna, která tady byla, se dohodla, že to bude takto.

A jinak opravdu, je tam mnoho právních názorů, a právě pro tu nejistotu nás lékařů, protože vy právníci se nemůžete domluvit, se domnívám, že je třeba se tomu věnovat ještě více. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně. Nyní s faktickou poznámkou chce zareagovat pan poslanec Karel Haas.

Poslanec Karel Haas: Děkuji mnohokrát za slovo. Já jen dvě poznámky. Prosím vás, hlaste se u mě poslanci, kteří chcete poskytnout ta data, rád vám je poskytnu. Toť odpověď ad 1.

A ad 2 – já jsem, prosím vás, ve svém předchozím vystoupení nijak nekritizoval poslanecké návrhy. Já jsem se tady vyjadřoval k tomu, že ctěná kolegyně Adámková, prostřednictvím paní předsedající, ve svém prvním vystoupení uváděla to, že současný stav monopolu je výsledek plného legislativního procesu a výsledek vládního návrhu. Tak jsem uváděl pouze na pravou míru to, že to není výsledek celého legislativního procesu začínajícího na vládě a že to je výsledek pozměnovacího návrhu kolegy Janulíka za 6. května 2021. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji. Paní poslankyně, před vámi se přihlásil pan poslanec Robert Králíček s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Já se omlouvám a nemyslím to teď zle, ale já bych o těch částkách, protože vy jste je tu zmínil, vy jste vykopl ta procenta a za mě zavádějící údaj, já o té částce bych chtěl mluvit na plénu, já ji nechci znát potom. Tak pokud tady argumentujeme nějakými čísly a daty, tak pojďme si to říct. Jestliže 1,2 % může být 100 milionů, no tak je to super byznys.

Tak se bavíme o stromilionovém byznysu, o který ty pojišťovny soutěží a kde je nějaká snaha něco něco. Ale jestliže 1,2 %, jak vy říkáte – a bylo naznačeno z vašeho kontextu, že je to tak mizivá částka, že to není takřka důležité diskutovat, tak jsem to vycítil z toho kontextu – tak já ji potřebuji znát, abych se tedy rozhodl, zdali to podpořím či nikoliv.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Další s faktickou je přihlášena paní poslankyně Věra Adámková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo. Já už to nechci extendovat. Když tak si to řekneme s kolegou kuloárně. Ten vládní návrh jako takový prošel samozřejmě celým systémem a poslanecké návrhy neprocházejí samozřejmě vládním. Čili to je jenom otázka toho, jak si rozumíme.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně. Nyní do rozpravy je přihlášen pan poslanec Jan Kuchař. Omlouvám se, ještě pan poslanec Síla s faktickou poznámkou, prosím.

Poslanec Jan Síla: Děkuji za slovo. Já jsem jenom chtěl zmínit. Když tady byla ta zmínka, kolik to stojí a jak je to prostě výhodné, jak ta pluralita těch pojišťoven je ekonomicky výhodná. Když si to vezmete dokola kolem, tak komercionalizace zdravotnictví vede vždycky k úbytku peněz v systému. Je to logické, protože ty peníze zůstanou po kapsách právě těch podnikatelů ve zdravotnictví, ať jsou to pojišťovny, nebo jsou to majitelé různých zdravotnických zařízení.

Pár čísel, když si to vezmete dokola kolem, u nás z DPH jde zhruba kolem osmi procent do zdravotnictví a máme na zdravotní pojišťovny náklad tří procenta. Když si vezmeme Spojené státy, tak je to 18 a 23 %, které jsou komercionalizované. Jak mi toto vysvětlíte, když říkáte, jak je to výhodné mít komerční pojištění?

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní v rozpravě vystoupí pan poslanec Jan Kuchař. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Kuchař: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegové, kolegyně, já nebudu teď mluvit o tom, jestli se má rušit monopol nebo nemá. Ten se jednoznačně zruší mít. Nebudu mluvit o tom, jestli je tady něco prolobováno. Budu mluvit spíš o tom, co mi chybí v tom návrhu senátorském. Jedna věc je, že je pro mě trošku zavádějící i terminologie, že se jedná o cestovní pojištění. Protože se jedná o pojištění dlouhodobě pobývajících cizinců na území České republiky déle než tři měsíce spojené s vízem, pobytovým povolením a tak dále. Takže by se mělo říkat, že je to pobytové zdravotní pojištění.

Druhá věc je, že bychom také měli v prvé řadě zapracovat transpozici evropského práva, a to je pojištění dětí do 18 let, které by mělo právě přejít na veřejné zdravotní pojišťovny. V ten moment, pokud se nad tím zamyslíme na počty těch pojištěnců, tak se bavíme zhruba o 60 až 70 % těchto pojištěnců, kteří nebudou vlastně do budoucna byznysem pro jakékoli jiné než veřejné zdravotní pojišťovny.

Protože když si vezmete, kdo je tím pojištěncem, tak to nejsou pracující v České republice, ale jsou to jejich rodinní příslušníci, kteří s nimi přišli, případně jejich děti. Ty děti samozřejmě do 18 let by měly procházet veřejných zdravotním pojištěním. V ten moment by se také mělo těm, kteří usilují o to, aby mohli poskytovat tuto službu, říct, že při zapracování tohoto evropského práva do českého práva přijdou zhruba o 60 až 70 % trhu.

Další věc, která mi trošku vadí, je, že pojištění by měly poskytovat pojišťovny, které v současné době nemají se zdravotními zařízeními smlouvy. Tedy jinými slovy říkám, že pokud tedy máme zrušit monopol, zrušme ho tím způsobem, že budou moci tuto službu poskytovat všechny zdravotní pojišťovny na českém trhu. Pokud jsou schopny, těchto sedm zdravotních pojišťoven, pojistit deset milionů obyvatel, je určitě v jejich možnostech pojistit dalších 100 tisíc zahraničních pojištěnců, o kterých se zhruba bavíme.

V ten moment se totiž bavíme o tom, že to jsou pojišťovny, se kterými zdravotnická zařízení, ať už to jsou nemocnice, doktoři a tak dále, mají smlouvy. Budou tím pádem snižovat administrativní zátěž pro tato zdravotnická zařízení, protože se bude fakturovat pojišťovnám, kterým se fakturuje v současné době a jednoznačně pod kódem, ať už to bude 333 nebo 888, je to celkem jedno. Ale jednoznačně budou zasmluvněny pojišťovny se svými dceřinými společnostmi.

V neposlední řadě je tedy na nás, abychom umožnili podnikání této veřejným zdravotním pojišťovnám. To si uvědomuji, že je záležitostí nového zákona. Ale umožněme

veřejným zdravotním pojišťovnám podnikání v komerčním připojištění, at' už to bude cizinců, nebo v budoucnu i třeba českých občanů, kteří si budou chtít připojistit svoje zdravotní pojištění.

Tím pádem ale, řekněme, že budou mít možnost pojišťovat pouze ve zdravotnictví. To znamená, ať pojistí zdravotníky, pojistěnce, nemocnice, jejich zařízení a tak dále a budou muset být stoprocentně vlastněny těmi veřejnými zdravotními pojišťovnami. Protože v ten moment zajistíme, že tenhle vyšší příjem zdravotnictví zůstane ve zdravotnictví, protože zisky a dividendy z těchto akciových společností, veřejných zdravotních pojišťoven, které budou stoprocentně vlastnit, nemohou odcházet do jiných aktivit, než je zdravotnictví. Tedy otevřeme si cestu opravou tohoto zákona, otevřeme si cestu k tomu, abychom dostali víc finančních prostředků do zdravotnictví. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo jednu faktickou poznámku, ke které se hlásí pan poslanec David Kasal. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já bych zareagoval na svého předčeřníka vaším prostřednictvím. Děkuji, že to tady zaznělo. Já to doplním ještě o jednu věc, abych to vysvětlil. Pojišťovnám fakturujeme elektronicky. Pokud se týká zasmluvnění lidí ze zahraničí, kteří tady jsou, tak tam musíme vystavovat papírovou fakturu, která nemá vůbec žádnou kontinuitu právě s tou firmou, která pojišťuje, protože to je komerční firma, která nemá žádné smlouvy s tím zdravotnickým zařízením.

Konkrétně u pediatrů je obrovský problém, jak máme účtovat očkovací látky. Protože systém podávání očkovacích látek, které jsou z pravidelného pojištění, je takový, že my to dostáváme v zásadě zdarma a účtuje se přímo pojišťovně. Takže já ani nejsem schopen dát konkrétní cenu třeba Hexavakcín, jakou mám účtovat pro ty komerční pojišťovny. Takže tohle všechno je nevyjasněno. Aby se v tom neudělal ještě větší maglajz, tak si myslím, že je nutné to projednat tímto způsobem.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan Miloslav Janulík. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, paní předsedající. No, já bych na margo kolegy – já jsem si říkal, koho, někoho najdou, kdo bude hájit ty jejich barvy. Rozdíl mezi námi dvěma je obrovský, v tomto případě nejsme v rovném postavení, protože já nesedím u počítače a neteoretizuju, nikdo mi nestrká žádné podklady a čísla, a ta čísla, o kterých vy mluvíte, já dělám těmato rukama. To je ten zásadní rozdíl, a vy když řeknete 1,2 %, vůbec netušíte, co je za tím, jak obrovský objem peněz to je. Ale ty fakulty, to je jenom jedna část toho koláče, ta minimálně stejně velká nebo větší, to jsou ty tisíce nás takových malých, kteří to těmato ručičkama děláme, a z toho se skládají ty velké a zajímavé sumy. A kdybyste tady seděl a poslouchal mě, tak byste viděl, že se jedná o stamiliony korun, nejedná se o jednotky milionů korun, o stamiliony korun. A podívejte se na údaje ÚZISu za rok třeba 2020 nebo za rok 2015, rok 2013, co se v tom odehrávalo, jaké to byly částky. A podívejte se, jak to vypadá teď. Moje otázka je pořád stejná: Komu to má sloužit? Když to vyhovuje poskytovatelům, vyhovuje to pojištěncům, vyhovuje to státu, a nevyhovuje to komu? A váš právní pohled na věc, to je bohapusté teoretizování, protože vy s tím vůbec nepřijdete do styku, pro vás je to virtuální realita. Ale znova vám říkám, když to musí člověk prostě rukama udělat a pak to ručně vyfakturovat, a pak zjistí, že mu za to nikdo nezaplatí, a dotyčný pojištěnec, kvazipojištěnec je někde daleko za horama, už ty peníze nikdy neuvidíte a takto se vám to hromadí, tak to je ta pointa. Já jsem neměl žádnoujinou motivaci než udělat v tom konečně porádek, protože to bylo prostě pro mě osobně velice úkorné. Nebyl to pro mě žádný právní úkon. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, na základě dohody přerušuji projednávání tohoto bodu a 41. schůzi Poslanecké sněmovny do zítřka, to je do čtvrtka 13. 10. do 9 hodin, kdy jednání zahájíme bodem 175, což jsou písemné interpelace. Poděkuji prozatím oběma pánum senátorům.

Mám tu ještě jedno sdělení, prosím členy organizačního výboru, aby se za pět minut sešli v místnosti Dagmar Burešové, což je místo číslo 106.

Děkuji vám všem a přeji vám dobrou chuť.

(Jednání skončilo ve 14.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
13. října 2022
Přítomno: 151 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji třetí jednací den 41. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak jsem vás nejprve odhlásila, prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo žádá o vydání karty náhradní, jako již učinil pan poslanec Jiří Slavík, který bude hlasovat s náhradní kartou číslo 28.

Sděluji, že o omluvení neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Bartošek Jan z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Bašta Jaroslav z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Bauer Jan z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Bělica Josef z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Bělor Roman od 9 do 14.30 z pracovních důvodů, Brázdil Milan od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů, Bžoch Jaroslav z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Dražilová Lenka od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů, Dubský Tomáš od 11 hodin do 9 hodin z důvodu zahraniční cesty, Exner Martin celý jednací den – zdravotní důvody, Fialová Eva celý jednací den ze zdravotních důvodů, Fifka Petr z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Fridrich Stanislav z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Hájek Jiří od 9 hodin do 14.30 z pracovních důvodů, Heller Šimon z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jáč Ivan z celého jednacího dne také z pracovních důvodů, Jílková Marie od 9 do 12 hodin bez udání důvodu, Kasal David z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Klíma Pavel z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Kolář Ondřej od 9 do 10.30 z rodinných důvodů, Kolovratník Martin z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Kuchař Jan z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Liška Petr z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Mašek Jiří z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Navrátil Jiří z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Pokorná Jermanová Jaroslava z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Potůčková Lucie od 9 do 14 hodin z pracovních důvodů, Pražák David od 9 do 10 hodin z pracovních důvodů, Quittová Petra od 9 do 17 hodin ze zdravotních důvodů, Růžička Pavel od 17 hodin do zítřejších devíti ráno ze zdravotních důvodů, Staněk Pavel celý jednací den z pracovních důvodů, Šebelová Michaela z celého dne z důvodu zahraniční cesty, Vojtka Viktor celý jednací den z důvodu zahraniční cesty, Vondrák Ivo od 15 hodin do 9 hodin z pracovních důvodů, Vrána Petr z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Wenzl Milan z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů a Zajíčková Renáta od 11.30 do 14 hodin z rodinných důvodů.

Z členů vlády se omlouvají: Fiala Petr od 9 hodin do 10.30 z pracovních důvodů, Bek Mikuláš z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Blažek Pavel z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Černochová Jana z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Hubáčková Anna z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jurečka Marian z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Kupka Martin od 9 do 13 hodin z pracovních důvodů, Langšádlová Helena z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Lipavský Jan od 9 do 16 hodin z pracovních důvodů, Nekula Zdeněk celý jednací den z důvodu zahraniční cesty, Rakušan Vít z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty a Stanjura Zbyněk po celý jednací den taktéž z důvodu zahraniční cesty.

Dnešní jednání zahájíme bodem 157, tedy odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Připomínám, že bezprostředně po projednání bodu 157 budeme pokračovat projednáváním bodu 18, tedy sněmovním tiskem 263, Česká televize a Český rozhlas, první čtení.

A upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a poté proběhne jejich losování. Nyní tedy otevím bod číslo

157.
Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Odpověď na písemnou interpelaci, se kterou poslanec vyslovil nesouhlas, a proto byla zařazena na pořad 41. schůze Poslanecké sněmovny. Předseda vlády Petr Fiala byl interpelován panem poslancem Patrikem Nacherem ve věci nastupující cenzury na sociálních sítích a omezování svobody slova, což je sněmovní tisk 239. Minulé jednání bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády. Na pořad jednání 41. schůze Poslanecké sněmovny byla předložena celkem jedna odpověď na vznesenou interpelaci, s níž poslanec nebyl spokojen, a z toho důvodu požádal o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny.

Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní: "Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani dále o ní nejedná."

Nyní přistoupíme k projednání odpovědi na písemnou interpelaci, pan poslanec přítomen je, a předseda vlády odpověděl na interpelaci pana poslance ve věci nastupující cenzury na sociálních sítích a omezování svobody slova. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 239.

Projednávání této odpovědi tedy bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády Petra Fialy dne 8. září 2022. Nyní tedy můžeme pokračovat v rozpravě. Pan poslanec má zájem vystoupit. Pan premiér je opět omluven, ale prosím, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Vážená paní předsedkyně, členové vlády, my jsme minule přerušili na můj návrh tuto písemnou interpelaci, kterou jsem tedy mimochodem podal prapůvodně v dubnu, ústní v březnu, dubnu. Odpověď přišla 3. června, vám byla zaslána 6. června jako tisk 239. Dostalo se na to na začátku září, byla nějaká předběžná dohoda, že se to bude projednávat tuším 29. září, to přerušení. Nicméně na základě rozhodnutí koalice tady byla mimořádná schůze, takže se na to dostalo až dnes. A jak již bylo řečeno na mikrofon, pan premiér je omluven do 10.30, takže já možná, vzhledem k tomu, že tady není přítomen, tak by se tahleta písemná interpelace měla tedy přerušit do 10.30, protože interpelace jsou do 11 hodin, jestli já dobře chápnu, a potvrzuji, že i ze sekretariátu mi oficiálně přišlo, že pan premiér přijde v 10.30.

Tak aby bylo naplněno to, co jsme si řekli minule, abych já tady neměl interpelaci na premiéra, který tady není, tak jestli můžeme tedy přerušit v tom případě tu interpelaci do přítomnosti pana premiéra do 10.30. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: B tuto chvíli se jedná o procedurální návrh přerušení do přítomnosti premiéra do 10.30 přesně. Pan poslanec to takto... jestli to můžu zformulovat, o čem budeme hlasovat? Ano, podle omluvy. Takže je nutné přistoupit k tomuto procedurálnímu návrhu, jak to chápnu, tedy jako procedurální návrh. Já zagonzuji, abychom přivolali kolegyně a kolegy. Prosím, paní předsedkyně.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já tedy namítám to, že my to máme přerušeno. My máme přerušenu tuto interpelaci do přítomnosti pana premiéra, takže já si myslím, že není nutné o tom teď hlasovat znovu. My jsme o tom hlasovali posledně.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ne, nicméně teď jde o časový údaj a ve chvíli, kdy my máme přerušeno pouze obecně, tak jako je v tom minulém přerušení, tak v tuto chvíli musíme rozhodnout o dalším postupu, a ten procedurální návrh je možné samozřejmě hlasovat, respektive je nutné jej hlasovat bezprostředně právě proto, že je tam konkrétní časový údaj, který pan poslanec zmínil.

Ano, vyplývá z omluvy pana premiéra, ale my se musíme vypořádat s tím, jestli budeme pokračovat dále v jednání, anebo jestli skutečně přerušíme až do 10.30, do konkrétního času, který tady je zmíněn. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. No ne, já jsem to myslел nikoliv jako procedurální návrh, ale jako že to skutečně přerušujeme, že to přerušujeme proto, že pan premiér je oficiálně omluven do 10.30. Ta celá interpelace je přerušena do jeho přítomnosti. Já to respektuji, nechci tady mluvit, protože teď kdybych mluvil na mikrofon, tak vlastně porušuji usnesení Sněmovny, protože pan premiér tady není. To znamená, že by se to teď mělo přerušit automaticky do přítomnosti pana premiéra v 10.30 a pak máme půl hodiny na vyřízení té interpelace. Takhle to chápou já tu proceduru.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nicméně další se hlásí s přednostním právem pan předseda Výborný. Není to tak, jak popisuje pan poslanec, já myslím, že v tom to je jasné, že se přerušuje do přítomnosti předsedy vlády obvykle a je nutné, pokud není přítomen, se s tím vypořádat znovu.

Takže prosím, pane poslanče, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, předesílám, že dám procedurální protinávrh, proto tady mohu teď vystoupit vůči tomu, co říkal kolega Nacher. Já jsem přesvědčen o tom, že to přerušení projednávání sněmovního tisku 239, interpelace kolegy Nachera, bylo na té schůzi, kterou on zmiňoval, na té minulé, nikoliv na té dnešní, takže v tuto chvíli, abychom vyšli vstříc tomu, aby byla interpelace projednána, tak navrhoji, abychom bod projednání písemné interpelace Patrika Nachera na premiéra Petra Fialu, sněmovní tisk 239, zařadili dnes naopak na 10.30, kdy podle omluvy má být premiér přítomen. A nyní, protože už – pokud se nepletu, a to prosím případně o korekci ze strany paní předsedkyně – tam žádná další písemná interpelace a odpověď na ni není v programu, tak abychom nyní otevřeli program schůze tak, jak byl schválen na začátku, tedy v úterý tohoto týdne. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já se omlouvám, ale v tomto případě se domnívám, že tento návrh není hlasovatelný, a to z toho důvodu, že my se musíme ještě také vypořádat s návrhy na změnu pořadu schůze, a tudíž nemůžeme hlasovat o tom, že bychom jeden bod pevně zařadili tak, jak navrhujete. Myslím si, že tento návrh hlasovatelný v tuto chvíli není, ale je hlasovatelný procedurální návrh na přerušení interpelace, kterou tady máme pod tiskem 239, do 10.30 dnešního dne, kdy v ní můžeme pokračovat, ale je nutné se následně také vypořádat s tím pořadem nebo změnami na pořad schůze, protože už máme jak pevně zařazené body na dnešní jednání, tak tady máme hned několik přihlášek k tomu, abychom pořad schůze změnili.

Nicméně navrhoji, abychom se teď na pět minut poradili mezi předsedy klubů. Přerušuji tedy jednání na pět minut a prosím všechny předsedy klubů, jak vládní koalice, tak opozičních, abychom se poradili o dalším postupu.

(Jednání bylo přerušeno v 9.13 hodin na 5 minut. V 9.20 hodin předsedkyně oznámila, že předsedové klubů zatím nedospěli k dohodě, takže jednání bude pokračovat až v 9.30 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.30 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přestávka určená pro jednání předsedů klubů vypršela. Máme 9.30 hodin, takže pokračuji v naší debatě. Nyní nevidím, že by se někdo z kolegů hlásil s přednostním právem – hlásí se paní předsedkyně Schillerová.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Možná by bylo dobré, kdyby někdo ze zástupců pětikoalice vystoupil a řekl nám tedy, jak to je s panem premiérem, jestli nám přijde v 10.30 hodin, nebo nám nepřijde vůbec v tom vymezeném čase, protože jsem dostala teď kuloárovou informaci – opakuji, kuloárovou – že snad nepřijde vůbec.

Já bych tady chtěla zopakovat, že čas mezi 9. a 11. hodinou je vymezen na písemné interpelace. Ta písemná interpelace je tady už další dobu. Bylo to přerušeno do přítomnosti pana premiéra, takže my bychom rádi slyšeli, jestli se pan premiér dostaví, nebo nedostaví. My skutečně trváme na projednání té písemné interpelace a na tom, že tento čas je nedotknutelný pro cokoliv jiného než pro písemné interpelace, takže já první očekávám zprávu o tom, jak to bude s panem premiérem, a pak případně učiním další návrhy, až poté, kdy budu slyšet, kdy se dostaví a co vlastně pětikoalice navrhuje. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní se přihlásil s přednostním právem pan předseda Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, interpelace pana kolegy Nachera byla podána někdy v březnu, vypořádána byla v červnu, do Sněmovny se dostala v září. V podstatě dnes se zase dozvídáme, že pan premiér nepřijde. Podle mého názoru to je precedentní rozhodnutí tím, že jak řekla paní předsedkyně Schillerová, v ústavě, v zákonu o jednacím rádu, je napsáno, že čas od 9 do 11 hodin je vymezen na písemné interpelace. Takže když pan premiér nebude chodit už do konce roku, tak se vlastně přeruší na základě většiny ve Sněmovně, 108 hlasů, a my budeme začínat v 9 hodin ráno. My si nemůžeme vzít žádné přestávky. Nám nejde o přestávky, ale o vypořádání písemných interpelací, na které pan premiér nechodí. Já teď nebudu spekulovat, jestli úmyslně, nebo neúmyslně, aby koalice mohla začít v 9 hodin ráno. O tom si sami v sobě rozhodněte a zkuste se nad tím zamyslet, jak to vypadá. Ale my jako opozice přece nemůžeme tady trpět to, že pan premiér nebude chodit na písemné interpelace, byť je jenom jedna. To prostě je jeho povinnost a je to věc, která je daná zákonem.

Takže já tady apeluji na pana premiéra, aby začal chodit do Sněmovny. On se zpovídá Poslanecké sněmovně, byť tady máte stoosmičkovou většinu. To jsou věci, které prostě i on musí dodržovat.

To znamená, že my si žádnou přestávku nevezmeme, my žádnou přestávku nechceme. My chceme, abyste dodržovali zákon, to znamená, že od 9 do 11 hodin budou probíhat písemné interpelace. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní je přihlášen s přednostním právem pan předseda Benda, prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, byl jsem informován o tom, že pan premiér dorazí až po 11. hodině. Bude dnes odpoledne na

ústních interpelacích, můžete mu klást aktuálně dotazy dnes během odpoledne. Netvařme se, že zrovna interpelace Patrika Nacherá, která je z března, je tou nejdůležitější, kterou musíme teď projednávat.

Všichni víme, o co v tuhle chvíli jde. Jde o souboj o to, jak dlouho budete zdržovat projednávání bodu, který byl na dnešek zařazen. Já vám neberu právo vzít si přestávky. Jenom říkám, a bylo to v minulém volebním období to samé, když tady nebyl příslušný ministr, nebyl příslušný premiér, tak se příslušná interpelace přerušila do další schůze, kdy tady ministr nebo premiér bude.

To, že máte jenom jednu písemnou interpelaci, tím pádem nemůže být projednáváno jiné, a že se tváříte, že jakoby za to může premiér, protože tady dnes není přítomen – já jsem měl dojem, že jsme tady měli nějakou nepsanou gentlemanskou dohodu, že přece jenom v době předsednictví budeme lehce tolerantnější k tomu, v jakých chvílích tady musí být premiér, ministři, že chápeme, že mají celou řadu zahraničních povinností. Ale je to asi podobné jako s tím, když váš pan předseda Babiš vyhlašoval, že v době předsednictví se nebude hlasovat o nedůvěře vládě, a pak se o ní přece jen hlasovalo. Bohužel, úplně se vám vždy věřit nedá. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je přihlášena s přednostním právem paní předsedkyně Schillerová, prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Já bych prosila svého ctěného kolegu Marka Bendu, prostřednictvím paní předsedkyně, aby nechal na nás, co je či není důležitá písemná interpelace. Ano, právě proto, že je jenom jedna, nemůžete tvrdit, že vás tady nějak zatěžujeme. Ono je jich tedy více, jenomže Úřad vlády je nevypořádává, nechodí nám ty odpovědi v termínech tak, jak by tady měly být, a tudíž nemohly doputovat do Sněmovny, ale to teď nechám být. Tady je na pořadu jedna jediná. To je velká zátěž v době předsednictví, vypořádat jednu jedinou písemnou interpelaci? Jednu jedinou písemnou interpelaci!

Takže já znova opakuji, nebudu si brát žádnou přestávku, tento čas je vymezený písemným interpelacím. Pan premiér se opakováně nedostavil. Včera byla omluva Patriku Nacherovi z jeho sekretariátu, že přijde v 10.30 hodin. Teď jsme se tedy na mikrofon dozvěděli, že nepřijde vůbec. Takže já se domnívám, že začít se může v 11 hodin, ale pokud má pětikoalice jiný návrh, nechť ho učiní na mikrofon a já případně učiním také protinávrh. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Nyní se tedy hlásí s přednostním právem pan předseda Výborný, prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Je to jenom zdržování toho, abychom se nedostali k bodu, který byl řádně schválen do programu. Ale, ale... (Poslanci z levé strany sálu pokřikují na řečníka.) Já myslím, pane kolego Juchelko, že nebudeme na sebe pokřikovat, že, prostřednictvím paní předsedající.

Po dohodě předsedů koaličních poslaneckých klubů prosím, aby bylo procedurálně hlasováno s vědomím toho, že zde, u té jediné písemné interpelace kolegy Nacherá, která tady je, že není možno ji vypořádat, protože pan premiér je dnes omluven. Kolega Nacher tu interpelaci může položit, aby to bylo jasně řečeno tady na mikrofon, dnes ve 14 hodin v rámci ústních interpelací. Pokud skutečně tak touží po odpovědi, má jedinečnou šanci, nic mu v tom nebrání. I tak bude ta písemná interpelace kolegy Nacherá vypořádána na příští schůzi Poslanecké sněmovny.

Nechci se tady vracet k tomu, jakým způsobem tady bylo odpovídáno vašimi ministry a vaším premiérem v minulém období, nemá to smysl. Navrhoji, aby teď z důvodu nepřítomnosti omluveného pana premiéra byl bod Odpovědi na písemné interpelace přerušen do příští schůze Poslanecké sněmovny.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Předpokládám, že to by bylo nehlasovatelné – do příštího týdne.

Poslanec Marek Výborný: Příští čtvrtek, to znamená tak, abychom plnili jednací řád, to znamená, příští jednací den, kdy bude čtvrtek a budou v pořadu z jednacího rádu interpelace, písemné odpovědi, tak do té doby. V tom okamžiku bude naplněn tento bod dnes a můžeme v souladu s jednacím rádem pokračovat tím, co máme, to znamená debatou o případných změnách v programu schůze na dnešní den. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní tedy je procedurální návrh, který bychom měli bezprostředně hlasovat. (O slovo se hlásí předsedkyně Schillerová.) Pokud má paní předsedkyně protinávrh, samozřejmě vystoupit může. Takže prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Já se domnívám, že to je protinávrh, i když to bylo tak podivně navrženo.

Já mám protinávrh, aby bylo přerušeno jednání do 11 hodin, protože tento čas je vymezen na písemné interpelace. To znamená, navrhoji, aby rádné jednání Poslanecké sněmovny začalo v 11 hodin.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní máme tedy protinávrh, který budeme hlasovat jako první.

S dalším procedurálním návrhem? Protože jedině tak můžete vystoupit.

Poslanec Radek Vondráček: Já chci být vstřícný ke koalici, navrhoji přerušit do 10.59 hodin. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Takže tady máme další protinávrh proti původnímu protinávrhu. Budeme tedy hlasovat v pořadí tak, jak jsou hlasovatelné. Nikdo další se s návrhem nehlásí? Přivolala jsem...

Ještě máte další protinávrhy? Výborně, tak máme tady další protinávrh, paní poslankyně Dostálová.

Poslankyně Klára Dostálová: Děkuji. Tak já se pokusím být ještě vstřícnejší a navrhoji přerušení do 10.58 hodin. (Potlesk z levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní se hlásí paní poslankyně Malá s protinávrhem, jinak by se hlásit nemohla.

Poslankyně Tat'ána Malá: Dobré dopoledne. Já budu ještě vstřícnejší a navrhoji přerušení do 10.56 hodin.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní se hlásí pan poslanec Kobza, opět s protinávrhem, předpokládám.

Poslanec Jiří Kobza: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych chtěl být také vstřícný k panu premiérovi a navrhoji přerušení do času 11.05 hodin. Děkuji. (Výkřiky z pléna: To nejde.) Aha, tak omlouvám se, omlouvám se, dobře. Tak 11.00 hodin už tady bylo, takže 10.56 hodin.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: To už tady ale taky bylo. (Smích a veselí v pravé části sálu.) Když už tedy navrhujete, tak aspoň dejte přehled tomu, co už zaznělo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji. Omlouvám se, paní předsedající. Jenom jsem chtěl být vstřícný k panu premiérovi, aby nebyl tak tlačený tou jedenáctou. Ale budiž, takže dáme 10.50 hodin. To tady ještě nebylo.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dobře, 10.50 hodin. Pan předseda Fiala, prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Asi si nevysloužím takový potlesk jako kolega Kobza, navrhoji 10.54. To ještě nebylo, ne?

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ne, to ještě nebylo. Pan poslanec Juchelka se svým protinávrhem.

Poslanec Aleš Juchelka: Ano, děkuji. Já mám také protinávrh: když na to šlápně pan premiér a jeho ochranka s majáčkem, tak tady můžou být i v 10.47 hodin, to je můj protinávrh.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Tak jdeme tedy hlasovat o jednotlivých protinávrzích. Přivolávám kolegyně a kolegy z předsálí. Ještě jeden protinávrh pana poslance, prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Rozvoral: Já navrhoji přerušit do 10.46 hodin. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Máme tady tedy celkem osm protinávrhů, které budeme nyní hlasovat v časovém pořadí tak, aby byla dodržena logika jednotlivých návrhů. Takže ještě jednou prosím, aby se kolegové a kolegyně dostavili k hlasování.

Nyní tedy začneme návrhem, který přednesl jako poslední pan poslanec Koten, což je 10.46 hodin.

Zahajuji hlasování (číslo 55) o přerušení schůze do 10.46 hodin tak, jak bylo navrženo v protinávrhu pana poslance Kotena. Kdo je pro? Kdo je proti?

(Poslanec Okamura namítá z pléna, že nejde o poslance Kotena.) Omlouvám se, možná jsem se – pardon, omlouvám se, spletla jsem jméno pana poslance, nebyl to záměr, ale hlasovali jsme o jeho předloženém návrhu, takže není to... Ano, pana poslance, já si totiž teď nemůžu vybavit jméno, já se vám omlouvám... pan poslanec... Rozvoral. Omlouvám se, ale byl to návrh pana poslance Rozvorala. Pokud to považujete za tak velký problém, nechám to hlasovat znovu a prohlásím tady toto hlasování za zmatečné. Ještě jednou se omlouvám.

Ano, zaznamenávám váš zájem o odhlášení, proto jsem vás odhlásila. Přihlaste se znovu svými kartami. Jakmile se počet ustálí, budeme hlasovat.

Připomenu, o kterém návrhu, a je to návrh pana poslance Rozvorala na přerušení do 10.46.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 56, je přihlášeno 149 přítomných, pro 72 proti 74. Návrh byl zamítnut.

Další návrh přednesl pan poslanec Juchelka, a to konkrétně na čas 10.47.

Zahajuji hlasování o přerušení do 10.47. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 57, přihlášeno 150 přítomných, pro 74, proti 75. Návrh byl také zamítnut.

Následuje návrh pana poslance Kobzy, který navrhoval 10.50.

Zahajuji hlasování o přerušení do 10.50. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 58, přihlášeno 150 přítomných, 73 pro, proti 75. Ani tento protinávrh nebyl přijat.

Návrh pana předsedy Fialy na přerušení do 10.54.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro přerušení do 10.54? Kdo je proti?

Hlasování číslo 59, přihlášeno 150 přítomných, pro 74, proti 75. Ani tento protinávrh nebyl přijat.

Dále přednesla návrh paní poslankyně Malá, která má návrh na přerušení do 10.56.

Zahajuji hlasování o tomto protinávrhu a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 60, přihlášeno 150 poslankyň a poslanců, pro 72, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Dostálová má protinávrh na přerušení do 10.58.

Zahajuji hlasování o tomto protinávrhu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 61, je přihlášeno 150 přítomných, pro 74, proti 74. Návrh byl taktéž zamítnut.

Konečně protinávrh pana poslance Vondráčka, který navrhl přerušení do 10.59.

Ano, zaznamenávám, že máte zájem o odhlášení. Opětovně tedy všechny odhlašuji, prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami.

A než tak učiníte, tak načtu další omluvy. Pan poslanec Ondřej Lochman se omlouvá od 9 do 9.45 z rodinných důvodů – tak přišla mi tady odpověď, musím ji přijít zrušit, když tak – Salvetr Rudolf od 9 do 18 hodin pracovní důvody, Smetana Karel z celého jednacího dne z pracovních důvodů a pan ministr Válek se omlouvá od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů. Pan poslanec Lochman ruší omluvu, ta byla do 9.45, takže je otázkou, jestli si rozumíme, na kdy ta omluva byla.

Nicméně už se počet přihlášených ustálil a já zopakuji, o čem hlasujeme.

Je to protinávrh pana poslance Vondráčka na přerušení této schůze do 10.59.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 62 přihlášeno 150 přítomných, pro 74, proti 75. Návrh taktéž nebyl přijat.

Nyní se dostáváme k protinávrhu paní předsedkyně Schillerové, která navrhovala přerušení do 11 hodin.

Zahajuji hlasování o tomto protinávrhu, ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 63 přihlášeno 150 přítomných, pro 74, proti 75. Návrh byl taktéž zamítnut.

A nyní se dostáváme k samotnému návrhu, proti kterému byly vzneseny tyto předchozí protinávrhy. K hlasování, paní poslankyně? Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Vážená paní předsedkyně, kolegové, kolegyně, já bych se pouze chtěla zeptat, abych věděla, o čem tedy budeme v tuto chvíli hlasovat, protože pan Marek Výborný řekl, že tato písemná interpelace by se tedy měla řešit až na další schůzi. Takže jenom jestli...

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já to samozřejmě zopakuji. Když budeme hlasovat, zopakuji, o čem budeme hlasovat. Pan předseda Výborný navrhl přerušení bodu písemných interpelací, písemných interpelací, takto to mám zaznamenané. Přerušení bodu Písemné interpelace do příštího jednacího čtvrtičního dne, na který musí být zařazeny písemné interpelace.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Tak já jsem zaregistrovala do příští schůze. Ale...

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: To původně, ale pak se opravil.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Pak jste se opravil. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Tak to bylo, ano, tak se opravoval. Ještě se hlásí pan předseda Benda, prosím.

Poslanec Marek Benda: Já se moc omlouvám, ale teď tedy jdu opravit i kolegu Výborného: přerušení interpelace Patrika Nachera do příštího projednávání písemných interpelací. Tím je bod vyčerpán, protože žádné jiné nejsou, pak následují další body. Souhlasím s tím a je mi jasné, že by opozice křičela. Bod Písemné interpelace asi opravdu, fakt hlasováním přerušit nemůžeme. Můžeme v souladu s tím, co jsme mnohokrát dělali minule, přerušit konkrétní interpelaci do přítomnosti příslušného ministra, premiéra. Takhle jsme to dělali vždycky v minulosti. Mnohokrát to bylo z umpire, mnohokrát se o tom ani nehlasovalo. Chápu, že je dneska nějaký válečný stav, ale to, co musíme přerušit, je interpelace Patrika Nachera na premiéra Petra Fialu.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Hlásíte se s protinávrhem, pane poslanče?

Poslanec Radek Vondráček: Námitka. (Předsedající: S námitkou.) Pan předseda Benda má pravdu, já s ním souhlasím, akorát zase namítám, že my budeme přerušovat přerušenou interpelaci. Ona je přerušená a pan premiér tu není, tudíž ji nemůžeme dál projednávat. Takže tím je to vyřešené, takže abychom nehlasovali. To je spíš můj pohled na věc, že nemůžeme přerušovat už jednou přerušené. A má pravdu, nelze přerušit písemnou interpelaci do příští schůze, do jiného termínu, protože je to dáno jednacím rádem, v podstatě vychází z ústavy.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Situace se má tak, že je ujednocená nebo sjednocená praxe právě u písemných interpelací, jejich přerušování úplně není. My jsme

tady toto konzultovali i s organizačním a opravdu v minulých obdobích docházelo k různému typu přerušení, jak tady už i zaznělo od obou předchozích řečníků.

Nicméně nyní se zeptám, zda se pan předseda Výborný ztotožňuje s úpravou hlasování? To by měl asi říct na mikrofon, protože je důležité, abychom měli přesnou formulaci toho, o čem hlasujeme. Jako předkladatel tohoto procedurálního návrhu by bylo dobré, aby jej přednesl on sám.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Souhlasím s tím, co říkal pan předseda Vondráček, tohleto je nejčistší varianta. Nicméně pokud tady byl načten procedurální návrh, který odpovídá tomu, co říkal pan kolega Vondráček, s tím připomenutím, že tedy přerušujeme přerušené, je to protimluv? Ano, přerušujeme něco, co bylo přerušeno a co nemůže nyní pokračovat, ale když to tady odhlasujeme, tak to nebude v rozporu s tím, co říkal kolega Vondráček. Jenom připomínám, že v tom okamžiku je vyčerpán bod Písemné interpelace a můžeme pokračovat dle jednacího řádu v dnešním programu, tedy debatou o případných změnách.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Což doplním, jak bylo v souladu s dohodou z grémia.

Nyní tedy budeme hlasovat o procedurálním návrhu pana poslance předsedy Výborného a je to přerušení písemné interpelace Patrika Nacheru na premiéra Petra Fialu, sněmovní tisk 239, a to do příštího jednacího dne, kdy jsou zařazeny písemné interpelace, tedy čtvrtka v druhém týdnu Poslanecké sněmovny.

Ještě jednou se hlásí pan poslanec Nacher s námitkou.

Poslanec Patrik Nacher: Ne, spíš s dotazem. teď tím, že je to dvakrát přerušeno, protože to je moje interpelace, tak mám snad právo se na to zeptat, pane kolego?

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ne, podle jednacího řádu máme hlasovat bezprostředně o předneseném návrhu. (Poslanec Nacher: Ano.) A já jsem benevolence sama, že tady vůbec tato diskuse probíhá.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuju. Co když neprojde tenhle návrh, platí to přerušení z minula? Nebo – rozumíte, abychom věděli, co nastane, když je to – sám pan Výborný řekl na mikrofon, že to je dvakrát přerušeno v této chvíli, tak mě zajímá, co se stane, kdyby tenhle návrh neprošel.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pokud tento návrh neprojde, tak se s tím vypořádáme dále, ale nicméně tento návrh je hlasovatelný. Je to procedurální návrh.

Já jsem vás už před chvílí všechny odhlásila, proto vás prosím, abyste se znova přihlásili svými identifikačními kartami. A abych zopakovala už úplně naposled, o čem budeme hlasovat.

Jedná se o návrh pana předsedy Výborného na přerušení této písemné interpelace, tedy sněmovního tisku 239, do čtvrtka v příštím jednacím týdnu Poslanecké sněmovny, této schůze.

Zahajuji hlasování o předneseném návrhu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 64, přihlášeno 149 přítomných, pro 76, proti 69. Návrh byl přijat.

A konstatuji, že jsme tedy přerušili projednávání této interpelace, čímž jsme vyčerpali bod Písemné interpelace, a já jej tedy uzavíram.

K hlasování, pane poslanče? Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo. Já jsem hlasoval proti a na sjetině mám "zdržel se", takže tímto zpochybňuji hlasování.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, dobře. Budeme hlasovat – hlásí se pan předseda Benda, prosím.

Poslanec Marek Benda: Já moc prosím tedy, aby toto zpochybнní nebylo uplatněno. To fakt jako z té Sněmovny uděláme úplný guláš. Říkali jsme si to tady v minulých osmi letech x-krát: "zdržel se" a "proti" je ve výsledku samé, to se na mě nezlobte. Já jsem vždycky vstřícnost sama, když se fakt někdo splete, hlasuje jiným způsobem, aby to mělo vliv na hlasování. Ne, nenechám tohle na poslancích, pane kolego Okamuro, nekřičte na mě, nebo si začneme přehlasovávat námitky a z toho se zblázníme. Dávejme ty námitky fakt tak, aby byly korektní. Když někdo napsal "pro" a má tam něco jiného nebo..., ale ne "zdržel se" a "proti". To je to samé ve výsledku.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: S tím se ztotožňuji a nyní se hlásí pan předseda Fiala. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Chápu Marka Bendu, že to je to samé, ale přece nemůžete říkat poslancům, co si mají myslit nebo co je správně a co není správně. Má právo poslanec zpochybnit svoje hlasování? Má právo? Má, pane kolego, poslanec právo zpochybnit svoje hlasování? Já myslím, že má právo každý poslanec, ať už je v koalici, nebo v opozici. Nebo máme nějaký nový jednací řád, kdy se část vztahuje jenom na koalici, a na opozici ne? To já myslím, že zákon platí pro všechny, nejenom pro všechny poslance, ale pro všechny lidi v České republice. Tak já bych nechal pana poslance. Chápu, že jsou nějaké dohody, já tomu rozumím, ale jestli to chtěl zpochybnit, tak ať to zpochybňí. No tak tady budeme hlasovat o jedno hlasování déle. Co se stane? Co se stane?

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan předseda Benda se hlásil znova s přednostním právem.

Poslanec Marek Benda: Mohli jsme to hlasování mít za sebou. Ale prosím, nastolujeme tady úplně děsivé precedenty, které... Už způsob projednávání těchto interpelací. Podívejte se na organizační odbor, jak trpí. A já neříkám, že žádný – každý poslanec má právo jít říct: Já jsem chtěl hlasovat jinak, chci, aby to bylo do záznamu. Ale nemůžu zpochybnit hlasování, když můj výsledek hlasování na něm nic neměnil. Nemůžu přijít a říct: Hlasoval jsem pro, zpochybňuji hlasování, protože tam mám pro. To prostě fakt nejde. To fakt nejde, a jestli tohle zavedeme, tak se tady úplně zblázníme. Moc prosím, abychom se chovali alespoň trochu racionálně. V minulosti tyhle spory – nevím, kde je pan kolega Vondráček – tady byly x-krát a vždycky jsme vycházeli z toho, že opravdu to hlasování by muselo změnit výsledek, ne počtově, ale muselo to být obrácené hlasování, než jaké jsem chtěl projevit.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nicméně tento návrh byl vznesen a v jednacím řádě není napsáno úplně přesně, jestli to je tak, jak takhle je výklad pana předsedy, a já se přikláním k tomu, abychom tady tuto debatu neextendovali a rozhodli ji hlasováním. Bude to myslím úplně nejjednodušší. Ať se rozhodneme. Vnímám atmosféru tady v sále,

nicméně, pane předsedo Bendo, já si myslím, že bude jednodušší námitku pana předkladatele této námitky hlasovat.

To znamená, zpochybňíme nebo respektive hlasujeme o zpochybňení předchozího hlasování. Všichni tušíme, víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování o této námitce. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 65, je přihlášeno 151 přítomných, pro 74, proti 4. Návrh byl zamítnut.

Nyní tedy pokračujeme dále. Načtu došlé omluvy. Paní poslankyně Hanzlíková od 10.30 do 13 hodin se omlouvá z pracovních důvodů a pan ministr Šalomoun Michal se omlouvá od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů.

Nyní bychom se měli věnovat pevně zařazenému bodu 18, sněmovní tisk 263, Česká televize a Český rozhlas, první čtení. Poté bychom případně pokračovali body dle schváleného pořadu schůze. Připomínám, že odpoledne se budeme věnovat bodu 158, což jsou ústní interpelace. V případě nedopojednání bodu 18 se jím budeme zabývat i po projednání bodu 158, tedy po ústních interpelacích nebo v 18 hodin. Případně bychom pokračovali v projednávání dalších bodů dle schváleného pořadu schůze.

Nyní je tedy možné vystoupit k změně pořadu schůze a mám zde už desítky přihlášených. To znamená, v pořadí tak, jak byly tyto přihlášky vzneseny, s přednostním právem je nejdříve přihlášen k pořadu schůze pan předseda Tomio Okamura, (Hluk v sále.) následuje pan předseda Radim Fiala a následuje pan předseda Babiš.

Nyní tedy poprosím pana předsedu Okamuru a vás ostatní, kolegyně a kolegové, prosím o ztištění v sále, případně své rozhovory přesuňte do předsálí, ať se můžeme věnovat projevu pana předsedy a všichni i slyšíme. Ještě prosím, pane předsedo, posečkejte, než se kolegyně a kolegové ztiší. Opakovaně vás žádám o ztištění či opuštění sálu v případě, že chcete cokoliv řešit. Prosím, myslím, že už můžete vystoupit. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, také jako první, já bych chtěl navrhnout změnu pořadu schůze, abychom zařadili jako první bod dnešního jednání tisk číslo 8, a je to zákon o referendu. Jedná se o návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky. (Hluk v sále neustává.) A já samozřejmě každý ten svůj bod v souladu s jednacím řádem podrobně zdůvodním, proč chci, aby to bylo zařazeno přednostně na pořad schůze Poslanecké sněmovny.

Samozřejmě problémem je, že Česká republika nemá zatím zákon o referendu. Jak víte, tak hnútí SPD... (Otáčí se k předsedající.) Já bych jenom poprosil ještě o klid, paní předsedkyně.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano. Kolegyně a kolegové, ještě jednou vás žádám, abyste v případě, že chcete cokoliv rozebírat, odešli ze sálu, a to platí úplně pro všechny kluby, a ztišili se. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: My jako SPD, jak známo, tady v podstatě jako jediná strana dlouhodobě prosazujeme demokracii, to znamená, aby byl i v České republice zákon o referendu, aby občané mohli mít kontrolní možnost právě se vyjádřit i během volebního období na závažná téma, která hýbou Českou republikou. My jako SPD navrhujeme tento zákon s přesvědčením, že přijetí referenda jako běžně užívaného institutu v jiných demokratických zemích – a tady právě má Česká republika kvůli vládě Petra Fialy, kvůli pětikoalici Petra Fialy máme tady deficit demokracie, protože vláda Petra Fialy odmítá zákon o referendu, celá ta pětikoalice, protože vy nechcete, aby občané mohli něco rozhodovat v referendu. My jsme naopak jako SPD přesvědčeni, že to povede ke kvalitnější demokracii

v České republice. Podmínkou z našeho pohledu je, aby otázka v referendu byla co nejméně omezená a možnosti přímého rozhodování občanů byly co možná nejširší.

Podívejme se, jaká je tedy situace a proč je z našeho pohledu důležité tento zákon skutečně už předřadit poté, co ho vládní pětikoalice tady neustále blokuje a brání tady tomu, aby byl v České republice zákon o referendu. Dneska je ta situace taková, že od 1. 1. 1993 Česká republika postrádá zákon o obecném referendu, ačkoliv k němu čl. 2 odst. 2 ústavy v podstatě vyzývá.

Česká republika je přitom jednou z mála evropských zemí – v tuto chvíli tuším, že jsme pouze jednou ze dvou evropských zemí – zemí Evropské unie, které ve svém právním řádu obsažen zákon o obecném referendu nemají. Podle těch informací, co mám, tak je to pouze Česká republika a Kypr. Ústavní listina z roku 1920 sice institut referenda znala, ale zákon o obecném referendu, který měl § 46 ústavy z roku 1920 provést, byl jako vládní návrh zákona Národním shromážděním tehdy zamítnut. Vzhledem k tomu, že zákon, který ústava z roku 1920 předpokládala, nebyl nikdy schválen, tak nemohlo být ani žádné obecné referendum realizováno.

Určitý prostor pro uplatnění přímé demokracie v podobě referenda poskytlo až ustanovení čl. 21, odst. 1 Listiny základních práv a svobod, dále jen Listina, abych to tedy zkrátil, a jeho reálným naplněním se stal ústavní zákon č. 327/1991 Sb. o referendu, podle něhož mohly být v referendu občanům České a Slovenské Federativní Republiky předloženy k rozhodnutí jen zásadní otázky formy státoprávního uspořádání České a Slovenské Federativní Republiky, přičemž o návrhu na vystoupení České republiky nebo Slovenské republiky z České a Slovenské Federativní Republiky bylo možno rozhodnout jen referendum. Referendum tedy mohlo být tehdy vypsáno jen v tomto jediném a velmi specifickém případě, přičemž tato právní úprava nakonec nebyla realizována.

A tady si myslím, že už u toho bodu je potřeba se zastavit a podrobněji to rozebrat, protože vždyť podívejme se na to, že i v tom zákonu ještě z doby České a Slovenské Federativní Republiky tak v podstatě byla možnost, aby občané České nebo Slovenské republiky vystoupili z nějakého svazku, a já už tam vidím analogii třeba i s Evropskou unií, ano? Takže vidíte, jak je to poučné, jak to moje zdůvodnění jde přímo k věci a od samého počátku, protože tady už vidíme ty důvody, proč by bylo dobré, aby ten zákon o referendu tady byl, má to hlavně tu historickou paralelu, má to tu historii tady.

No, a když trošku odbočím – ale stále mluvím k věci, protože zdůvodňuji návrh zákona o referendu, jeho potřebu, jeho aktuálnost a urgentnost toho, proč to chci zařadit – tak se tady podívejme, co tady říkali vládní představitelé zrovna dneska před chvílí? Oni říkali, že je potřeba nechat čas premiérovi Fialovi, prý na to, že předsedá Evropské unii, Radě EU. Jako čas na co? A vy jste zase utratili z našich veřejných peněz 50 milionů korun za – promiňte mi to slovo, snad není vulgární – žranici a nějakou pijatiku, která občanům neprinesla vůbec nic. Vůbec jste nezlepšili životy občanů, 50 milionů korun jste vyhodili do luftu za ten summit, který tady byl v pátek.

A já, když jsem se ptal občanů i na svých sociálních sítích, a mě sleduje na sociálních sítích 400 000 občanů dohromady, což je poměrně hodně vzhledem k počtu obyvatel České republiky, tak jsem se ptal, jestli mají pocit, že jim to zlepšilo nějak životy, premiér Petr Fiala a vláda tímhle summitem za 50 milionů korun, že předsedáte Radě EU – a občané jsou rozčileni, pochopitelně, protože žádné zlepšení svých životů nevidí, protože výsledek byl nula. Takže výsledek byl absolutní nula, kdy premiér Petr Fiala a vláda ODS, TOP 09, STAN, Pirátů a KDU-ČSL si tam prostě zachlastali, popili si tam, pobavili se v luxusních prostorech a výsledek byl nula. Takže vidíte, že to referendum, o kterém hovořím, je neustále aktuální, protože vy naštíváváte občany čím dál víc a občané by zajisté rádi rozhodli v referendu o tom, zdali s tou vaší vládou, souhlasí nebo ne. A úplný vrchol byla tedy tisková konference premiéra Petra Fialy po tom summitu v pátek. No, já jsem to tedy čekal, takže mě to nepřekvapilo, když

řekl, že výsledky jsou nula a že v podstatě se tam domluvili, že se domluví a že mají zrychlit to, aby se domluvili na řešení energetické krize. Tak ona je tady ta krize už téměř rok a oni se domluvili na tom, že mají zrychlit nějaké řešení, které nepřichází. Domluvili se, že se domluví, a korunu tomu nasadil premiér Petr Fiala, když nakonec řekl, že se čeká na to, co navrhne Evropská komise – která ale už tři čtvrtě roku nic nenavrhla a evidentně ani nenavrhne.

Takže tyhle záležitosti dnes a denně, které ukazuje vaše vláda, dávají další a další důvody pro to, aby zákon o referendu tady byl, protože jak víte, vaši vládě v tuto chvíli už nevěří cca 80 % občanů, vládě Petra Fialy. A je úplně nabíledni, aby tady byl právě zákon o referendu, aby se občané mohli vyjádřit.

Chápu, že vy ho nechcete, protože samozřejmě, kdyby tady byl, tak už vám mnoho věcí neprojde, které vy prosazujete. Například kdyby tady byl zákon o referendu – a právě proto i vaše roční vládnutí ukazuje právě na aktuálnost mého návrhu, návrhu SPD – tak třeba jenom připomenu, jak jste vzali teď před třemi měsíci 14 miliard korun zdravotním pojišťovnám. Vláda Petra Fialy vzala 14 miliard korun zdravotním pojišťovnám! Zhoršili jste dostupnost zdravotní péče v České republice. Už dneska lidé nemají například ani na to, aby si třeba nechali opravit zuby, mnozí lidé nemají, protože je to velmi nákladné, a na specializované zákroky se čeká i mnoho měsíců a tak dále, péče bývá často nedostupná pro občany, a vy vezmete 14 miliard korun zdravotním pojišťovnám! My jsme to tady obstrukovali. Protože není zákon o referendu, samozřejmě využíváme další prostředky, politické prostředky pro to, abychom samozřejmě alespoň vytvářeli tady maximální politický tlak a v rámci zákona o jednacím rádu Sněmovny, který vy si tady vykládáte po svém, tak samozřejmě, abychom tomu bránili. Ale kdyby tady byl zákon o referendu, a proto o tom hovořím – takže mluvím samozřejmě stále k věci, to tady schválne zdůrazňuji, když tady vidím paní předsedkyni Pekarovou, protože má někdy tendence taky si to trošku upravovat – to znamená, kdyby tady byl zákon o referendu, tak vám to, abyste doslova ukradli veřejné peníze zdravotním pojišťovnám, které tam – ale to jsou peníze občanů, kteří je tam zaplatili ze svých odvodů. To je neuvěřitelná krádež za bílého dne, co předvedla vláda Petra Fialy. Kdyby tady byl zákon o referendu, tak vám v tom občané zabránil, já jsem si tím jistý, protože každý občan chce mít zdravotní péči a vy jste vzali zdravotním pojišťovnám 14 miliard korun, zneužili jste stav, kdy je tady zákon o referendu není, takže občané se nemohou bránit, a místo toho jste ty miliardy poslali například na Ukrajinu, Ukrajincům. Nejenom na Ukrajinu, ale tady i Ukrajincům, protože pro vás není český občan na prvním místě.

A právě zákon o referendu by způsobil právě tu pozitivní situaci, že by vlastně vládnoucí garnitura byla pod permanentním politickým tlakem, aby i během volebního období jste jednali rádně, protože by tady byl Damoklův meč pochopitelně toho, že občané by se mohli vyjádřit v referendu.

Tady bych rád zdůraznil, a k tomu se pochopitelně ještě dostanu – protože samozřejmě zákon o referendu si zaslouží podrobné zdůvodnění, proč to chci předřadit, protože už to tady navrhují v podstatě osm let a ostatní strany tady v tom brání – tak právě je důležité říct, že my navrhujeme závazné referendum – k tomu se pochopitelně ještě dostanu, až se dostanu do podrobností, proč je to tak důležité tady opravdu ten zákon zařadit – takže tady je důležité, aby to bylo závazné referendum, aby se podle toho samozřejmě vládnoucí garnitura musela řídit, aby musela podle toho samozřejmě jednat, podle vůle občanů.

Takže těch příkladů bych tady mohl dávat vícero, co vláda Petra Fialy tady předvádí a co už by mohlo být právě otázkou zákona o referendu. Ostatně nemusím chodit daleko. Včera – no, to se děly věci tedy, co tady předvedla vláda Petra Fialy, a opět už tam vidím další otázky, ke kterým by zajisté občané se rádi vyjádřili v námi navrhovaném zákonu o referendu. Například ministr Jurečka z KDU-ČSL řekl jménem vlády, že – on je ministrem práce sociálních věcí, předseda KDU-ČSL, lidovců – že uvažujete nad tím, vláda uvažuje nad tím, ministr Jurečka, že chcete zvýšit věk odchodu do důchodu nad 65 let. No to je neuvěřitelné vyjádření! A já už předem říkám, že my jsme jako SPD zásadně proti tomu, jo, abyste vy tady

navrhovali, vláda Petra Fialy, zvýšení odchodu do důchodu nad 65 let. To je neuvěřitelné! A už tady vidím další prostor pro to, aby právě na tyhle vaše škodlivé návrhy už si občané mohli sbírat podpisy a aby už mohli i tím, jenom tím sběrem podpisů a ukázáním toho, že prostě s tím tématem, že to vidí jinak než vaše vláda, tak už by se mohli vyjádřit. To znamená, urgentnost mého návrhu, aby zákon o referendu byl skutečně zařazen přednostně – je to tady číslo tisku 8, návrh zákona SPD – to je úplně jasné a já budu zdůvodňovat samozřejmě dál podrobně ten svůj návrh, proč si myslím. Takže včera tady ministr Jurečka z KDU-ČSL, ministr práce a sociálních věcí, normálně úplně beze studu, úplně bezskrupulózně normálně řekne, že uvažuje, v podstatě navrhujete, aby se zvýšil věk odchodu do důchodu nad 65 let. No to je šílené, tomu musíme opravdu – to je šílené, je to šílené hlavně v tom kontrastu, hlavně taky, samozřejmě nejenom, že je to šílené samo o sobě a my s tím zásadně nesouhlasíme, ale teď si uvedeme do kontextu to, co on vlastně řekl a co by občané zajisté v referendu rádi vyhodnotili.

Takže na jednu stranu vaše vláda Petra Fialy, pětikalice, navrhuje koupit nejdražší americké stíhačky za 100 miliard korun – a ty náklady budou pochopitelně mnohem vyšší – F-35, místo aby se násobně levněji zmodernizovaly stávající gripeny, a ta nabídka je tady nabíledni, je tady v podstatě na stole. Takže 100 miliard najednou chybí a více než 100 miliard vám bude chybět. Nebo vám nechybí, protože vy jste se zaprodali ve Washingtonu samozřejmě a je vám úplně jedno, jestli tady budou mít občané na důchody. Vy nehájíte zájmy České republiky, vy hájíte zájmy Washingtonu a dalších míst. K tomu se dostanu postupně, co by občané rádi vyhodnotili ručně v tom referendu. Takže vydáte 100 miliard na nejdražší americké stíhačky. Pak ještě lžete, že někdo je proti moderní české armádě. My nejsme proti moderní české armádě, naopak, SPD prosazuje modernizaci, ale musíme na ni mít peníze a musí to mít samozřejmě význam, takže modernizace gripenů byla namístě.

Následně necháte vyplácet desítky miliard solárním baronům, tady projekt EU, bůhvído z vašich politiků je do toho taky... je skrytými majiteli solárních elektráren. Dále jste nám tady odmítli náš zákon na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými a prostě najednou peníze – takže vy v podstatě dáváte peníze všude možně, na Ukrajinu tuším, že v tuto chvíli je to cca 10 miliard, co už jste do toho investovali jak Ukrajincům, tak ještě na tu výzbroj, a teď řeknete, že důchodci, tedy že nemáte na důchody, zároveň řeknete jedním dechem, vláda Petra Fialy řekla, ministr Jurečka, a že tedy je potřeba zvýšit věk odchodu do důchodu.

No, tak to je samozřejmě úplně nepřijatelné, co tady předvádí vaše vláda, a typická otázka na referendum, ale vy to referendum nechcete umožnit, aby se lidé v takto závažných momentech mohli sami vyjádřit a vystavit vám ihned vysvědčení, co si přejí a co si nepřejí.

No, vy jste tady včera předvedli samozřejmě několik ještě horších věcí, například včera s tou VZP, tady vládní koalice, nejenom že jste vzali – to už se vám povedlo, SPD to půl roku obstruovalo, a hrdě se k tomu hlásím, že jsme tady ze všech sil obstruovali vládní návrh zákona, kde jste v podstatě ukradli občanům jejich peníze, které poslali do zdravotních pojišťoven, aby měli dobrou zdravotní péči – a ty peníze jste přesunuli na tyhlety věci, o kterých jsem hovořil. To je opravdu úplně neuvěřitelná drzost z vaší strany, ale vy té VZP chcete vzít ještě další peníze. Včera jste tady celý den navrhovali zákon, který tady předložili právě představitelé vládní koalice, aby se zrušil monopol VZP na komerční pojištění cizinců, kteří mají v Čechách povolení k pobytu, ale těch jsou statisíce. Nejsem pro nějaké monopoly, ale u strategického odvětví, například ČEZ nebo energetická infrastruktura nebo voda, tu by měl mít pod kontrolou stát. Právě vaše dosavadní vlády, ve kterých byla hlavním exponentem ODS, ale i ČSSD – ta už ve Sněmovně není – nechaly zprivatizovat, jinými slovy v uvozovkách rozkrást všechno, co šlo, a teď samozřejmě jsou občané České republiky kvůli vašim dosavadním všemožným vládám – SPD tam nebylo v těch vládách – tak jsou v problémech. A vy teď chcete vzít VZP další prostředky, protože vládní představitelé podlehli evidentně lobbingu jiných pojišťoven. Přitom VZP má ty nejnákladnější pacienty, kteří vyžadují nejkomplikovanější léčbu a nejnákladnější léčbu, protože ostatní pojištění je samozřejmě nechtejí vzít. Takže VZP z logiky věci by měla mít nějaké prostředky navíc, aby mohla zajistit samozřejmě adekvátní

pěci těm nejtěžším pacientům, nejnákladnějším pacientům, kteří jsou opravdu velmi těžce nemocní, a vy ještě tomu VZP chcete vzít další peníze.

Já jsem takhle šílenou asociální vládu, která jde přímo proti lidem, ještě nikdy neviděl, jako je vláda Petra Fialy z ODS a tady paní Pekarové Adamové z TOP 09 a tady ještě pan Jurečka z KDU-ČSL a pan Rakušan ze STANu a pan Bartoš z Pirátů. To je ta pětikoalice, to jsou předsedové pěti koaličních stran. A opět, to jsou všechno otázky na referenda, která, kdyby občané tu možnost měli, tak by měli příležitost se k tomuto vyjádřit. To jsem teď jenom tady, už jenom ze včerejška vidím téma, proč si myslím, že je dobré ten nás zákon, návrh zákona SPD o referendu, předřadit, abychom dali lidem možnost toho, aby se demokraticky mohli vyjádřit a aby vládě mohli dát jasné najevo, co si o tom všem myslí.

Samozřejmě, už jsem to tady teď zmínil, ale i nákup nejdražších amerických stíhaček F-35 za 100 miliard korun – a to odborníci říkají, že samozřejmě náklad bude mnohem větší ještě, protože se jedná o údržbu, změnu infrastruktury, školení, výcviky a tak dále – tak to je taky typicky otázka na referendum, protože jestli je tady na misce vah – a je to na misce vah, že stát zmodernizuje stávající gripeny, což je násobně levnější, a to ani nemluví o nákladu na letovou hodinu, která je taky násobně levnější u gripenu, anebo nakoupit nejdražší americké stíhačky, o kterých se tady ještě proslýchá, že nejsou ani nové, že jsou už staršího data – což by taky mimochodem měl premiér Petr Fiala, potažmo paní ministryně Jana Černochová z ODS, ministryně obrany, vyjasnit konečně, nemlčet k tomu a tenhle ten vládní kšeft by měli prostě osvětlit, protože řada občanů mi hodně toho píše – tak to je další typická otázka na referendum, protože jestli tedy občané na úkor toho, že vy utratíte peníze za nejdražší americké stíhačky, místo abyste rekonstruovali gripeny, a potom říkáte, že tedy občané mají jít do důchodu, že chcete zvýšit věk odchodu do důchodu, protože nebudou peníze na důchody, tak to je typická otázka na referendum. A já už předem vím, jak to referendum dopadne.

Jenže vy jste naslibovali před volbami v Americe hory doly a teď samozřejmě nehledě na to, že Česká republika nemá peníze a občané nemají na energie, kvůli vaši vládě nemají na energie peníze, protože jste nekompetentní a vůbec občanům nepomáháte, jenom pomáháte Američanům tady a Němcům, k tomu se ještě dostanu – další otázka typická, která by byla vhodná na referendum. Tak samozřejmě občané se dostávají do problémů.

A když už jsem nakousl, vidím další aktuální téma, proč je potřeba tady ten návrh předřadit. Zmínil jsem to, že jste servilní. Chtělo by se mi říct, že lezete do zadku – ale aby to zase nebylo moc, aby mě někdo neokřikl, že třeba říkám něco moc neslušně, mně to připadá tedy poměrně slušný výraz – ale právě k tomu Berlín: proč prostě nezastropujete ceny elektrické energie přímo u výrobců a proč nejprve tou levnou elektřinou, které máme v České republice dostatek, proč nejprve nenaplníme – SPD to navrhoje tady celou dobu už od jara – aby se nejprve tou levnou elektrickou energií naplnily potřeby českých občanů a českých firem a na lipskou unijní burzu aby se posílaly až případné přebytky? My máme dostatek levné elektřiny. No jo, ale vy se bojíte Německa, protože Německo potřebuje naši elektrickou energii, protože dělají ten nesmyslný Green Deal, pochopitelně. A teď se dostávají tyhlety země samy do své pasti, do své aktivistické ideologické pasti, nesmyslný projekt Zelených a Pirátů. Zelení rovná se Piráti – to všichni víme, jsou spolu a Piráti jsou jenom přejmenovaní Zelení. Jsou ostatně spolu i v Evropském parlamentu v jedné frakci. To jsou Zelení Piráti, tam je rovnítko. To znamená, vy nehájíte české zájmy. A opět typická otázka, aktuální otázka z letošního roku na referendum – kdyby tady platil zákon SPD, aby se občané vyjádřili, a my bychom to referendum, samozřejmě všechny ty otázky bychom iniciovali my jako SPD formou sběru podpisů, ale k tomu se ještě dostanu, k parametrům mého návrhu, aby bylo jasné, jak je to aktuální a že je to skutečně potřeba předřadit dneska na schůzi. Času máme pochopitelně dost, abychom to zdůvodnili, protože jak tady říkám, tyto návrhy, urgencie, aktuálnost toho našeho návrhu je samozřejmě tady zcela jasná, už to nesnese odkladu. Takže je potřeba té škodlivé vládě dát jasné znamení ze strany občanů a demokraticky samozřejmě, politickým způsobem. To je taky samozřejmě problém, protože kdybychom nastolili otázku, a SPD by ji rádo

v referendu nastolilo, jestli tedy máme prodávat naši levnou elektřinu, jak to dělá vaše vláda, na unijní energetickou burzu, kde se našim občanům zdražuje původně naše levná elektřina, až o 2 000 % je dražší, jak říkají odborníci na energetiku, a pak si naši původní levnou elektřinu kvůli vaší vládě tady a kvůli Evropské unii a kvůli vládě Petra Fialy tady občané kupují draze zpátky. A my bychom dali tu otázku, právě přesně tu jinou, jestli občané s tím souhlasí, nebo ne. A nás alternativní návrh je ten, o kterém jsem hovořil – levnou elektřinou nejprve zastropovat ceny přímo u výrobců, a nikoliv u obchodníků, jako jste to udělali vy. A teď jim ještě chcete dávat 100 miliard z našich daní, abyste jim kompenzovali zisky. No to je neskutečné, co předvádí vaše vláda. My bychom chtěli, aby se naopak tou levnou elektřinou naplnily nejprve potřeby českých občanů a firem. Typická otázka na referendum, ale vy ho nechcete umožnit. Vaše vláda nechce umožnit tuto otázku, protože nechcete, aby tady byl zákon o referendu. A takhle bych mohl pokračovat, co tady v letošním roce předvádít.

Mimochodem, teď se mluvilo o energetice, mluvilo se o tom, jak zhoršujete dostupnost zdravotnictví, ale nehovořil jsem třeba ještě o potravinách, protože jak víme, tak se zdražují potraviny markantním způsobem, ale za téměř rok vládnutí vlády Petra Fialy tady neslyšíme ani jedno slovo, že by vláda Petra Fialy chtěla řešit drahé potraviny a zdražování potravin. Vy jste se na to téma úplně vykašlali.

Jenom připomenu, že SPD tady už od jara navrhuje nejenom konkrétní návrhy k řešení energetické krize, to znamená, co se týče plynu – taky otázka na referendum. A já už jsem viděl, byl na to průzkum přece, teď nevím, která to byla agentura, ale proběhlo to i mainstreamem, že co se týče plynu, 50 % občanů si přeje, aby vláda nasmlouvala plyn přímo s Ruskem, ten levný plyn, 50 % občanů České republiky a je to mainstreamový průzkum. To znamená, neříká to Okamura, ale občané si to přejí. Já to teda říkám taky a pro tuto zimu nemáme jinou alternativu. Pro tuto zimu nemáme jinou alternativu! Samozřejmě tady bych jedním dechem zdůraznil, protože někteří vládní poslanci permanentně lžou o mých výrocích, že už jsou zouflalí asi z těch svých klesajících preferencí, tak my říkáme: diverzifikovat zdroje, my říkáme: zajistěme energickou bezpečnost. To jsem tady říkal jako jediný v minulém volebním období, tady na mikrofon jsem to říkal, nikdo mě... Andrej Babiš neposlouchal a poslanci vládní současné pětikoalice, ti se tomu smáli. Takže diverzifikujeme zdroje, zajistěme energetickou bezpečnost, nebud'me závislí na Rusku, nebud'me závislí na jiném zdroji, a teď pro tuto zimu jiná alternativa levného plynu prostě není. Takže po vzoru demokratického Německa, Rakouska, Maďarska, Slovenska by to bylo dobré nasmlouvat napřímo, ať máme levný plyn, a 50 % občanů si to podle průzkumu myslí. Takže o tom chci hovořit teď a vy to nechcete udělat. Takže typická otázka na referendum by to byla, zvláště když tady máme ten průzkum a byla to nějaká mainstreamová agentura, prošlo to i mainstreamovými médiemi. Takže občané by mohli v referendu rozhodnout, co si tedy přejí, a podle toho by se vláda měla potom závazně řídit. Ale vy to nechcete, vláda Petra Fialy to nechce takto udělat.

Takže těch důvodů, proč by tady měl být zákon o referendu, je skutečně obrovské množství, a já znova bych chtěl zdůraznit, zákon o referendu už tady navrhují devátým rokem a ostatní strany mně tady v tom brání, přestože, znova zdůrazním, v drtivé většině zemí Evropské unie zákon o referendu už existuje. Tady je dobré říci, kdo se dokonce explicitně vyjadřuje proti tomu, aby tady vůbec byla demokracie. Je to například TOP 09, ti přímo jsou proti demokracii, protože ti tady řekli, že nechtějí žádný zákon o referendu, nechtějí, aby občané měli kontrolní roli. Říkali to tady lidovci, KDU-ČSL, říkal to tady STAN – no pochopitelně, protože kdyby tady byl zákon o referendu a kdyby se například uzákonila přímá hmotná odpovědnost politiků, jak by to dopadlo s hnutím STAN, do kterého prorostl organizovaný zločin? Takže to je prostě současný stav.

Hnutí ANO sice jakoby říká, že by jim zákon o referendu nevadil, ale nechce, aby součástí toho byla možnost hlasovat o vystoupení z EU nebo například z NATO, takže v podstatě je to takový postoj – jak se to řekne – ani nahá, ani oblečená, ale ve skutečnosti je to taky proti demokracii, protože občané by měli mít možnost hlasovat o své budoucnosti ve své zemi, zdali

chtějí být součástí nějakého svazku, nebo ne. To je, jako kdyby se někdo oženil a pak mu tady ostatní bránili, aby se třeba rozvedl, že jo, to je přece úplně stejná záležitost. Takže ve svých osobních životech tomu bránit nechcete, sami sobě, ale občanům tomu bránit chcete z té politické roviny, když nějaký svazek uzavřete a pak to má nějaký vývoj a vznikne nespokojenost. Tady je vidět přesně to pokrytectví, pokrytectví ostatních politických stran kromě SPD.

Podstatou námi navrhované právní úpravy zákona o referendu je, že je jejím předmětem referendum, nikoliv plebiscit, jak je znám především z francouzské praxe Napoleona III. a Charlese de Gaulla. Zatímco plebiscit se omezuje na základní otázky, potažmo věci politiky, tedy výkonu státní moci, jako je ústava či suverenita, referendum je širší a jeho předmětem jsou všechny politické otázky. Referendum má být proto předem neomezené vyjma základních povinností státu vnitrostátních i mezinárodních. A tady už je přesně ten střetový bod mezi tím, že SPD chce tu plnou demokracii, protože my jsme přesvědčeni o tom, že stát vlastní občané, nikoliv politici, ale ve Sněmovně ostatní strany jsou přesvědčeny, že stát vlastní oni, politici, a nikoliv občané. Takže my žádáme plnou demokracii, ale tady jsme v tomto bohužel ve Sněmovně osamoceni. Ale jak vidíte, bojujeme ze všech sil, abychom demokracii skutečně pro naše občany prosadili. Je úplně směšné samozřejmě to, co předvádí některá mainstreamová média, označují návrh SPD, když prosazujeme referendum, za nedemokratický, protože už neví, co na to říct, a naopak strany vládní pětikoalice, které referendum nechtějí, označují jako demokratické. No tak to snad není možné už vůbec, tomu už opravdu nemůže uvěřit vůbec nikdo.

Mimochodem, příznačné je, že si toho minimálně někteří občané už všimli, takže když jsem viděl včerejší preference KDU-ČSL, že klesly na 2,5 %, tak minimálně tady už to občané reflektují. Ale jak říkám, někdy nahoře, někdy dole, my také se můžeme dostat samozřejmě – každá strana, jak víte, tak během volebního období může jít nahoru, dolů. Uvidíme, jak to bude, takže tady se nechci ani více věnovat těm preferencím, protože jak říkám, říkám pokorně, jednou nahoře, jednou dole a uvidíme, jak to všechno potom dopadne s námi, s každou stranou, občan potom rozhodne.

Chci jenom říci, že právě referendum by mělo být předem neomezené, protože občan by si měl určit, na jaké téma, na jaké otázky referendum chce vyvolat. Tady už trošku předběhnu, ale samozřejmě se k tomu dostanu, očekávám tak za hodinu, za dvě, k tomu, abych trošku rozebral parametry toho referenda, vzhledem k interpelacím možná až po 18. hodině, ale chtěl jsem říci, protože my chceme, aby samozřejmě bylo kvorum na sesbírání těch podpisů takové, aby to samozřejmě ukázalo na závažnost té otázky. My samozřejmě nechceme, aby tady ti, kteří lžou o referendu, aby tady bylo referendum, prostě pořád byla samá referenda. Tady má prostor přece Parlament, má prostor Sněmovna, to všechno má fungovat, ale u závažných otázek – přece není cílem, aby se tady někdo ureferendoval – ale u závažných otázek, na které si občané sesbírají například 50 000 podpisů nebo 100 000 podpisů, samozřejmě my těch variant tady máme víc, abychom vyšli vstříc i ostatním stranám, kterým se do referenda nechce, tak aby právě palčivost té otázky byla projevená adekvátním množstvím podpisů. To znamená, mně připadá ideální, nám připadá ideální, aby na základě 100 000 sesbíraných podpisů na danou otázku aby mohlo být vyvoláno referendum, ale k tomu se ještě dostanu. Ale už to předem říkám, že se jedná o to, že tím je vlastně doložena palčivost té otázky pro občany a závažnost té otázky, že to pálí skutečně signifikantní množství občanů, a že tedy má smysl takové referendum realizovat.

Takže chtěl jsem říci, že náš návrh zákona vychází z přirozeného práva i z ústavního principu, že suverénem v České republice jako i v každé demokracii jsou občané, kteří buď svoji moc delegují na své zástupce, nebo ji vykonávají přímo, a to je přesně ta záležitost toho referenda. Ale stávající systém to dnes občanům neumožňuje. Zastánci toho v uvozovkách čistě zastupitelského systému tvrdí, že občané odevzdali dobrovolně mandát svým zastupitelům, a ti proto mají právo rozhodovat. Ignorují ovšem skutečnost, že tento druh mandátu vytváří vnitřní

rozpor. Legitimní mandát je jako legitimní dar, je možné ho darovat pouze dobrovolně. A dobrovolnost znamená, že občan musí mít možnost mandát nedarovat, ale zvolit si možnost přímo rozhodnout prostřednictvím referenda. Mandát vynucený je falešný, je falešným, ukradeným mandátem.

A teď vlastně, na to jsem zapomněl, mi dovolte zdůvodnit, proč vlastně tady takto už déle tady vystupuji, aby nebylo řečeno, že tady něco zdržuju nebo že něco obstrukuji jen tak. Podívejme se, co tady navrhoje vláda za zákon, co má být dneska na programu. Ano, to je důležité, to jsem měl říct hned na začátku, proč tady vlastně teď navrhoji prioritně jiné body: protože vládní koalice Petra Fialy tady dnes zařadila zákon, který chtějí za každou cenu prosadit, že chtějí politicky ovládnout Českou televizi. Vláda Petra Fialy chce politicky úplně ovládnout Českou televizi, aby Česká televize vysílala, aby to byla vládní televize, Fialova vládní televize, a aby vysílala prostě v souladu s vládní linií vlády Petra Fialy a aby potažmo byla šikanována opozice. To tady dneska vláda předkládá návrh a my s tím prostě v SPD zásadně nesouhlasíme, protože my chceme demokracii! My chceme názorovou různorodost v souladu se zákonem o České televizi, který vy chcete změnit. My chceme, aby Česká televize, protože je placena z koncesionářských poplatků, reflektovala názory celé společnosti, ty hlavní názorové proudy, které jsou mimochodem právě zastoupeny v Poslanecké sněmovně do značné míry, ty hlavní určitě, protože tady se dostaly názorové proudy, které mají podporu více než 5 % občanů České republiky. A proto já se v podstatě hlásím k tomu, že tady děláme všechno pro to a budeme dneska dělat všechno pro to, abyste nemohli politicky ovládnout Českou televizi, aby se z toho nestala totalitní televize – totalitní televize v rukou vlády Petra Fialy. A místo toho já si myslím, že bychom měli projednat například zákon o referendu, proto tady teď stojím. Ano, měl jsem to říct na začátek, tak to říkám radši teď, proč tady teď stojím.

Samozřejmě, návrhů zákonů tady budu mít více, které budu chtít předřadit, ale už jsem o tom hovořil. Pro nás je důležité, aby se tady dneska projednávaly způsoby, jak přimět vládu, aby pomohla občanům v energetické krizi. To je pro nás priorita v SPD, ne to, co chcete vy, že chcete politicky ovládnout Českou televizi! To je priorita vlády Petra Fialy. Vy chcete politicky ovládnout Českou televizi a zneužít koncesionářské poplatky občanů, zneužít i koncesionářské poplatky voličů SPD! A vám to vyhovuje, že už jsem nebyl pozván osm let do Otázeckého Václava Moravce, přestože ten pořad platí i voliči SPD. Já jsem ani jedno pozvání neodmítl, oni mě prostě nepozvali. A vám to plně vyhovuje, protože umlčujete politickou opozici! A v tomhle vy chcete pokračovat, v tomhle vy chcete pokračovat, vládní pětikoalice Petra Fialy.

Takže jenom aby bylo všem jasné, i veřejnosti, proč tady teď mluvím a budu ještě mluvit a budu mluvit poměrně dlouze, protože návrhů, které chci předřadit, tady mám minimálně deset, protože SPD samozřejmě pracuje naplno, takže tady máme spoustu důležitějších zákonů než ten váš, kdy chcete ovládnout politicky Českou televizi. To není zákon, který by tady měl vůbec dneska být. Vy jste se zbláznili úplně, vaše vláda! Vy podle našeho názoru byste měli řešit pomoc lidem s energiemi, s drahými energiemi lidem, firmám a podnikům, kde hrozí krachy a už utlumují výrobu, hrozí propouštění, respektive už začíná propouštění lidí z práce – kvůli vaší vládě, kvůli vaší nečinné a nekompetentní vládě, a vy místo abyste tady řešili a navrhovali, tak jako to dělá SPD, kdy už tady od jara navrhujeme řešení drahých energií, tak vy tady dneska chcete na sílu protlačit zákon na politické ovládnutí České televize, abyste si politicky vy ovládli Českou televizi! No, to je neskutečné! Proto to tady říkám na rovinu a my tady tomu budeme jako SPD bránit, protože chceme, aby se tady projednávala pomoc lidem proti zdražování. Proto tady jsem a proto tady budu a budu navrhovat tady ty důležité zákony.

Mimochodem, to, co také budu navrhovat předřadit, ale k tomu se dostanu až v nějaké fázi, to bude až za delší dobu – chceme zestátnit exekutory. Proč jsem si to teď jenom vytáhl a malinko předbíhám? Protože za vaši vládu – a mluvila o tom i paní, teď jsem zapomněl její jméno, ale článek byl na Novinkách, ze Sociologického ústavu Akademie věd – za vaši vládu o 40 % narůstá podíl nových exekucí, kdy svou nečinností uvrháváte lidi do exekučních pastí, a také to vůbec neřešíte! Vám je to úplně jedno, že jdou slušní pracující lidé na dlažbu, nebo

i důchodci. Vám je to úplně jedno, vaši vládě! A s tím prostě my nesouhlasíme. My prostě nechceme, aby tady byl zákon, abyste mohli ovládnout politicky Českou televizi. Chceme, aby místo toho tady byly zákony na pomoc lidem. Jednoduchá věta, proč já tady teď jsem a proč budou vystupovat i poslanci SPD, je to úplně jednoduché. Je to jednoduché jak facka, proč tady teď jsme a proč dneska se to bude prostě protahovat, protože vy máte opravdu divné priority, přímo škodlivé priority, přímo protinárodní priority bych řekl, řekl bych až vlastizrádné priority, protože tohle není normální. Tady lidé padají na ústa kvůli vaší vládě, nemají peníze, a vy navrhujete zákon a stojí vám to za to, že tady jste avizovali dokonce, že tu budete i přes noc kvůli tomu zákonu. Ano, to tady avizovala vládní pětikoalice. Její zástupci nám avizovali před dnešním jednáním, že tu budete i klidně přes noc, abyste protlačili zákon na politické ovládnutí České televize. To jsou vaše priority, místo abyste pomáhali lidem! To je neuvěřitelné! Já vám na to řeknu jinou věc. Já tady klidně budu přes noc, pakliže budeme pomáhat lidem, pakliže necháte prosadit naše zákony na pomoc lidem s drahými energiemi. Pochopitelně budu tady přes noc i dneska, když to bude přes noc, s tím problém nemám. Ostatně víte, že já jsem stejně plný energie pořád, takže mně je to v podstatě jedno, jestli tady budu přes noc nebo jak to vlastně bude.

Takže chtěl jsem pokračovat dál. Právo hlasovat v referendu má prostě podle našeho názoru každý občan a měl by ho mít, kdyby tady byl náš zákon, který se tady snažím předřadit. Podle našeho návrhu by právo hlasovat v referendu měl mít každý občan České republiky, který nejpozději v den konání referenda dosáhl zletilosti, tedy od 18 let. Rozhodnutí v referendu podle našeho návrhu by bylo přijato, pokud se pro něj vysloví nadpoloviční většina hlasujících, jestliže se zároveň referenda zúčastnilo alespoň 20 % občanů České republiky oprávněných v referendu hlasovat. A tady už jsme vyšli právě vstříc kritikům, protože samozřejmě pro mě by bylo ideální a čirou demokracií by bylo, kdyby tam to 20% kvorum nebylo, a tady zase je tedy obrovské pokrytectví stran vládní pětikoalice, a když si vzpomínám na debatu z minulého volebního období o tom našem návrhu, jak říkali: Přece nemůže být referendum bez kvora. A jak to bylo s referendem o vstupu České republiky do EU, se kterým vy jste tak rádi souhlasili – já také, protože já jsem pro referendum, pro referendum jako takové, souhlasil jsem, aby proběhlo to referendum – tam kvorum přece nebylo. Tam kvorum nebylo! Takže když se vám to hodilo, tak jste tam žádné kvorum nedali. To znamená, kdyby přišel pouze jeden jediný občan k referendu o vstupu do EU, Česká republika vstoupila do EU. Ono jich přišlo víc, samozřejmě. To referendum už bylo téměř před dvaceti lety, proto by také bylo dobré, aby se to referendum zopakovalo, protože Evropská unie se od té doby zásadně změnila, a rozhodně tady nikdo neříkal, že bude zcela neomezeně přijímat nelegální muslimské migrancy a že nám tady z centra budou diktovat všechno, co máme tady dělat. To je přece úplně něco jiného ten Green Deal a podobně a další věci, solární baroni a všechno možné. To znamená, bylo by dobré to zopakovat, ale teď to, co jsem chtěl říci, je, že u toho referenda to kvorum nebylo. Ale tady v tomhle okamžiku už vlastně my jsme jako SPD vyšli vstříc vám, odpůrcům referenda, a trošku jsme v našem návrhu ty podmínky změkčili. My jsme je změkčili, aby to mělo větší šanci, aby ten zákon prošel, ale je vidět, že vy nechcete evidentně ani žádné referendum.

Ustanovení článku 10a ústavy – to bych také okomentoval – které je v navrhované právní úpravě referenda ve vztahu lex specialis. Na referendu vyhlášeném na základě ústavního zákona ve smyslu čl. 10a ústavy, to je za účelem vyjádření souhlasu s ratifikací mezinárodní smlouvy, kterou se přenesou některé pravomoci orgánů České republiky na mezinárodní organizaci nebo instituci, se právní úprava obsažená v tomto předloženém návrhu ústavního zákona o celostátním referendu nepoužije a bude se postupovat podle zvláštního ústavního zákona podle čl. 10a ústavy. Postup podle zvláštního ústavního zákona je v tomto speciálním případě zvolen proto, neboť podle čl. 10a ústavy se rozhoduje o přenosu některých konkrétních pravomocí orgánů České republiky na mezinárodní organizaci nebo instituci a je na posouzení a rozhodnutí ústavodárce, zda k ratifikaci konkrétní mezinárodní smlouvy, kterou se přenáší některé pravomoci orgánů České republiky na mezinárodní organizaci nebo instituci, bude třeba souhlasu parlamentu, nebo zda bude přijat ústavní zákon, který stanoví, že k ratifikaci bude

třeba souhlasu daného v referendu. K vyhlášení referenda podle čl. 10a ústavy by mohlo být přistoupeno například při přenosu dalších pravomocí orgánů České republiky na Evropskou unii. Právní úprava obsažená v tomto návrhu ústavního zákona se nepoužije ani na referendum ve věci výpovědi mezinárodní smlouvy podle čl. 10a ústavy.

A podívejme se, jaký je mimochodem stav, tedy abyste viděli, že to, že já to tady navrhoji předřadit, ten tisk 8, zákon SPD o referendu, že to není nějaký ojedinělý návrh, jak už jsem hovořil, naopak. Ve většině zemí EU nějakou formou je – tedy země od země je různá ta forma, tak to funguje. Pojďme se podívat, jak je tedy právní řád ve vybraných evropských zemích, jak je institut celostátního referenda upraven, a je to následovně. Takže za a) se pojďme podívat na Francii. Na Francii, to je tady, jak premiér Petr Fiala tady říká, jak hovoří s prezidentem Macronem, ale opět jsou to jenom prázdná slova, protože příklad si tam evidentně nebere, v těch věcech, ve kterých by si příklad měl brát. No, ale my už jsme si u něj zvykli, u premiéra Fialy, jenom prázdná fotografie a žádný přínos pro občany, skutek utek. Takže francouzská ústava na celostátní úrovni rozlišuje takzvané ústavní a legislativní referendum.

Jak tam tedy mají upraveno legislativní referendum? Legislativní referendum je zakotveno v čl. 11 francouzské ústavy. Tento článek umožňuje prezidentu republiky na návrh vlády nebo na společný návrh obou komor parlamentu předložit občanům návrh zákona. Takovým návrhem zákona lze upravovat otázky týkající se organizace veřejné moci, reforem národních, hospodářských, sociálních a environmentálních politik a veřejných služeb, které k nim přispívají, a schválení ratifikace mezinárodní smlouvy mající vliv na fungování orgánů za podmínky, že mezinárodní smlouva není v rozporu s francouzskou ústavou. Od 1. ledna 2015 může být k témuž otázkám uspořádáno referendum takzvané sdílené iniciativy. Lze jej vyhlásit na základě iniciativy pětiny členů parlamentu, která musí být podpořena desetinou voličů zapsaných na seznamech voličů. Tato iniciativa má formu návrhu zákona a nesmí derogovat ustanovení právního předpisu v době jednoho roku od jeho vyhlášení. Referendum ke stejnemu návrhu je možné konat po uplynutí dvou let od konání referenda, v němž byl návrh schválen. Byl-li návrh schválen, zákon je přijat.

Tady tu pasáž je dobré, abyste si zapamatovali, protože mimochodem tady si právě bere i v tom návrhu SPD příklad, třeba v tomto momentu si bereme příklad. Přesně tady si bereme příklad právě z toho francouzského modelu. Takže jestli vládní pětikoalice chce aspoň trochu tedy přejít v činy, a nikoliv jenom v prázdné proklamace a prázdné sliby, tak byste měli podpořit náš návrh o referendum.

A co se týče Francie, abych to ještě dokončil, toto referendum je ve Francii blíže upraveno v ústavním zákoně č. 2013-1114 ze dne 6. prosince 2013 o použití čl. 11 francouzské ústavy. Ústavní rada přezkoumává ve lhůtě jednoho měsíce od předložení návrhu zákona veškeré výše uvedené podmínky. Dále přezkoumává rozpor s francouzskou ústavou. O těchto otázkách Ústavní rada rozhoduje odůvodněným rozhodnutím. Ano, další okamžik, kde jsme si vzali právě příklad i z francouzského modelu v našem návrhu zákona SPD, který chci předřadit, protože my také chceme – a máme to tam, jak je to ve zvyklosti právě v demokratických zemích – aby tu otázku samozřejmě přezkoumal Ústavní soud, zdali je v souladu s ústavou.

O co jde: SPD v žádném případě nechce a nebude omezovat občany, aby si mohli udělat referendum, ale otázky typu: Můžeme někoho vraždit, můžeme někoho oloupit, můžeme někoho a tak dále, tak ty samozřejmě jsou podle mého názoru nepřípustné a jsou v rozporu s ústavou a potažmo se základní Listinou práv a svobod, která je součástí ústavy. Takže o to tady jde, o to tady jde. Ne o tom, že by se měly snad omezovat otázky, ale o porovnání s ústavností jde právě ohledně takového typu otázek, kde se doufám shodneme všichni, že jsou určitě nepřípustné, to je v rozporu, aby k tomu někdo vyzýval, to nechceme.

Pojďme k té Francii pokračovat. Začátek období sběru podpisů voličů – takže vidíte, jaká je to přesně ta metoda sběru podpisů – je stanoveno do měsíce od zveřejnění rozhodnutí Ústavní rady o splnění podmínek referenda. Sběr podpisů trvá devět měsíců – takže je to tam ohrazeno

určitou lhůtou – a provádí se v elektronické formě, což samozřejmě tady jsme v České republice také pozadu. Mimochodem, my to řešíme i na petičním výboru, v kterém jsem, že vlastně by bylo dobré ještě více zjednodušit možnost podávání, elektronického podávání petice, protože dneska samozřejmě v podstatě všichni lidé mají internet, nebo téměř všichni, a velmi by to ulehčilo. A byl by to určitě další krok k demokracii, který SPD podporuje, samozřejmě, protože my podporujeme demokracii na rozdíl od vládních stran. A v případě, že – tady je zajímavá poznámka, že sběr podpisů trvá devět měsíců, provádí se v elektronické formě a zpětvzetí podpisů není možné. To má logiku, samozřejmě. K voličům je prostřednictvím největších obcí v každém kantonu umožněn přístup k elektronickým službám, kterými mohou podpořit návrh zákona. Ústavní rada zajišťuje řádnost celého procesu sběru podpisů a také přezkoumává všechny stížnosti.

No, a to je přesně to, co my bychom chtěli v podstatě taky, aby vlastně byl co největšímu možnému množství občanů zpřístupněn přístup k elektronickým službám tak, aby mohli připojit podpis k referendu. To znamená, tady v Čechách, prostě je tady nějaká ta identifikace občana a tak dále, je to prostě komplikovanější záležitost pro mnoho občanů, ale kdyby prostě to bylo uděláno tak, že na obecním úřadě člověk ukáže občanku a připojí podpis k tomu, co považuje za vhodné k nějaké petici, tak by to bylo opravdu myslím že velký posun, byl by to velký posun mimo samozřejmě i fyzické podpisy na tu listinu.

No, pojďme se podívat na druhý typ referenda, který mají ve Francii – protože teď jsem popisoval takzvané legislativní referendum – a jedná se o ústavní referendum. To je upraveno v čl. 9 francouzské ústavy a jeho účelem je schválení novely francouzské ústavy. Změna francouzské ústavy může být iniciována prezidentem republiky na návrh předsedy vlády nebo členy parlamentu. Po schválení v obou komorách je návrh novely francouzské ústavy předložen ke schválení občanům v referendu. Je tedy pojistkou změny francouzské ústavy, a tady tedy musím říct, že to je opět zajímavý bod Francie, že změnu ústavy schválí sice, v první fázi ji schválí v podstatě v obou komorách parlamentu, ale následně je ještě změna francouzské ústavy předložena ke schválení občanům v referendu. No, to mi připadá, to mi samozřejmě připadá velmi demokratické, protože ta země patří všem. A teď si vezměte, že Senát v České republice, který má v podstatě minimální legitimitu, ostatně viděli jsme to teď před týdnem, že ke druhému kolu senátních voleb třeba přijde jenom páár tisíc občanů, což samozřejmě každý hlas občanů má stejnou váhu a je to v pořádku, že občané hlasují, nikdy bych si nedovolil zpochybňovat hlas občana, ale mluvím o legitimitě Senátu. A samozřejmě potom, když třeba Sněmovna, když u voleb do Sněmovny je účast voličů cca 60 % a volí ji skutečně miliony občanů a teď návrh ústavy blokuje třeba Senát, který v podstatě volil jenom zlomek občanů, tak samozřejmě to všechno vzbuzuje ty otázky, zdali Senát je vůbec namístě. A já si myslím, že samozřejmě na zemi velikosti České republiky, že by tady Senát vůbec nemusel být, to je názor SPD, a právě že tím, tou pojistnou rolí, že by mohl být zákon o referendu. My si myslíme, že by roli Senátu mohl právě nahradit široký zákon o referendu, aby kontrolní moc místo Senátu měli přímo občané, a to si myslím, že je dobrá varianta. Takže to je, takto by to bylo samozřejmě podle mého názoru ideální.

Nicméně ve Francii vypsání referenda se nevyžaduje v případě – a je to vlastně po vzoru i Francie, je to i po vzoru Francie to, co jsem teď řekl – nicméně vypsání referenda se nevyžaduje v případě, kdy prezident návrh předloží na společném zasedání obou komor parlamentu a získá už přímo třípětinovou většinu odevzdaných hlasů. Takže opět je tam taková hezká pojistka. Vzájemně se všichni vlastně jistí vzájemně, aby změna ústavy nemohla proběhnout prostě účelově. A ze změny francouzské ústavy jsou vyloučeny otázky integrity území a republikánské formy vlády. Vidíte, to jsou v podstatě jediné dvě záležitosti, které jsou tam vyloučeny ze změny ústavy. Tak vidíte, jak to funguje ve Francii, a bylo by dobré si z toho vzít příklad alespoň dílčím způsobem.

Pochopitelně návrh, který já chci předřadit na dnešní schůzi Sněmovny, zákon o referendu, tisk 8, my jsme si, to je vlastně komplikace právě dobrých bodů různých návrhů z různých

demokratických zemí. Pojďme se podívat, jaká je situace v Německu, protože opravdu, proč to tady takhle rozebírám a zdůvodňuji ten svůj návrh na předřazení toho bodu, no protože když slyším ty lži představitelů vládní pětikoalice a s nimi spřažených novinářů – a zároveň jedním dechem dodávám, že řada novinářů je slušných, není spřažena s vládní koalicí a snaží se vyváženě psát – že zákon o referendu je špatně, že to není demokratické, a tady zástupci a podporovatelé vládní pětikoalice říkají, že někteří občané jsou houpí, že nemůžou rozhodovat o referendu, a uráží ještě občany elitářsky, to se opravdu nedá poslouchat. To se opravdu nedá poslouchat, protože jestli je z tohoto pohledu chytřejší například předsedkyně Sněmovny paní Pekarová Adamová, která doporučuje jako řešení energetické krize ze strany vlády, doporučuje občanům, aby si vzali dva nebo tři svetry, tak to mi připadá vysloveně houpý návrh, který by běžného občana opravdu nenapadl, že by toto mělo být řešení energetické krize. To je šílené úplně. Takže se pojďme podívat na to Německo. Ačkoliv čl. 20 odst. 2 základního zákona Spolkové republiky Německo, německé ústavy, výslovně stanoví, že státní moc vykonává lid mimo jiné prostřednictvím voleb a hlasování, obsahuje jinak německá ústava také ustanovení o lidovém hlasování, a to v čl. 29 týkajícím se změny členění spolkového území na země. V tomto případě jsou však oprávněni hlasovat pouze občané na území, kterého se změna má dotknout, nejde tedy o celostátní hlasování. Jiné lidové hlasování se na federální úrovni hlasovat nemůže.

Ano, já to tady čtu z toho pohledu a avizoval jsem to na úvod, že jak v které zemi to mají upravené různým způsobem, ale zákon o referendu tam prostě je. Zákonodárnou iniciativu má podle čl. 76 odst. 1 pouze spolková vláda, poslanci Spolkového sněmu, tedy Bundestagu, a Spolková rada, tedy Bundesrat. Lidová iniciativa tedy není na federální úrovni možná. Ale pozor, znovu říkám, budeme mluvit o zemské úrovni, kde už je to samozřejmě v Německu jinak. Právě proto lidová hlasování jsou upravena na zemské úrovni, a to v právních rázech všech spolkových zemí. Úpravy v jednotlivých zemích jsou velmi rozdílné. Jako příklad lze uvést Bavorsko a Braniborsko, takže na tyto dvě spolkové země se pojďme tedy blíže podívat, jak to tam vlastně funguje.

Základy jsou dány v zemské ústavě, jejíž čl. 71 stanoví, že návrhy zákonů předkládá zemská vláda, poslanci zemského sněmu nebo lid – takzvaná lidová žádost, Volksbegehren. Podle čl. 72 odst. 1 zákony přijímá zemský sněm nebo lid takzvaným lidovým rozhodnutím. Čl. 73 vylučuje z přijímání lidovým rozhodnutím – tedy lidové rozhodnutí rovná se referendum – státní rozpočet, ten musí být přijat zemským sněmem. Postup při podávání lidové žádosti, respektive lidového rozhodnutí, upravuje přímo zákon v § 62 až 82.

Jaká je tam procedura v podstatě k referendu? Mluvím o Bavorsku. Návrh na povolení lidové žádosti se podává zemskému ministerstvu vnitra, stavebnictví a dopravy. Musí se jednat o vypracovaný a odůvodněný návrh zákona, opatřený podpisy 25 000 oprávněných voličů. A tady bych chtěl zdůraznit, mám to tady v poznámce, že jsou to neověřené podpisy, jo? Takže opatřený neověřenými podpisy 25 000 oprávněných voličů. Jejich oprávnění volit se prokazuje při podání návrhu. Ministerstvo tuto lidovou žádost, žádost občanů, jinými slovy, zveřejní a určí čtrnáctidenní lhůtu, ve které mohou voliči žádost podepsat, takže ta lhůta je tady 14 dní, takže na spolkové úrovni v Bavorsku je poměrně krátká, dá se říct.

Obce stanoví místo a čas k podpisování žádosti, takže vidíte, že tam na druhou stranu je sice krátká, ale je tam spolupráce už těch měst a obcí. Podpis musí být vlastnoruční. Kdo na daném formuláři místopřísežně prohlásí, že se po celou dobu určenou k podepisování žádosti kvůli nemoci nemohl dostavit na místo určené k podpisu, může svou podporu žádosti na formuláři potvrdit a jím pověřená osoba tento formulář donese na místo určené k podepisování. Podpis opět nemusí být ověřený. Takže to je potřeba přesně tady říct a zdůraznit si tyhle zákonitosti, které jsou v demokratických zemích.

K platnosti lidové žádosti je třeba, aby ji podpořilo 10 % oprávněných voličů, tam je to kvorum, to je přesně to kvorum a my se tomu vůbec nebráníme, to už jsem tady říkal v úvodu. Takže znovu říkám, je lež to, co tady říkají odpůrci referenda, že se tady ureferendum jeme. Není

to pravda. Právě určeným kvorem nebo množstvím podpisů je zaručeno, že ta otázka prostě zajímá signifikantní množství občanů.

K takové žádosti následně musí vyjádřit své stanovisko zemská vláda a postoupit ji s tímto zemskému sněmu. Ten ji projedná do tří měsíců. Takže tady je potřeba si zase říci tu lhůtu, jak to mají pěkně, hezky, odstupňované těmi lhůtami, aby prostě referendum, ta žádost občanů nezapadla. Pokud ji nezměněnou přijme, nekoná se lidové rozhodnutí, ano, takže pokud to přijme, odsouhlasí žádost občanů, přijme to už napřímo, tak samozřejmě logicky není potřeba už dělat referendum. Když si prostě na základě podnětu minimálně 10 % občanů zemský sněm uvědomí: Ano, občané mají pravdu, je to tak, měli bychom toto přijmout, měli bychom to řešit, tak už není potřeba referendum. Ano, to mi připadá velmi logické a v podstatě to velmi usnadňuje tu proceduru. Ale pokud zemský sněm žádost odmítne, může k lidovému rozhodnutí předložit spolu s lidovou žádostí i vlastní návrh zákona s alternativou. Návrh zákona je schválen, pokud obdrží více hlasů "ano" než "ne", tedy prostou většinou. K přijetí zákonů měnících ústavu je však třeba, aby hlasy "ano" tvořily alespoň 25 % hlasů všech oprávněných voličů.

Takže vidíte, jak to mají hezky udělané. Kdyby zemský parlament v podstatě dobře nepracoval, jak si přejí občané, a občané mu to dají najevo svojí peticí, že chtějí na tuto otázku referendum, tak dokonce v Německu, v Bavorsku, ještě umožní politikům zpytovat svědomí a rychle ještě alternativní návrh připravit v souladu s tou žádostí občanů, aby tedy politici neodešli s ostudou, takže aby na tom ještě rychle zapracovali a v podstatě si mohli také udělat nějaké politické body, byť opožděně, ale je tam ten prostor – což také není od věci, proč ne.

Lidové rozhodnutí je v Bavorsku dále podle čl. 75 odst. 2 zemské ústavy potřeba ke schválení každé změny ústavy. Změnu nejdříve schválí zemský sněm dvoutřetinovou většinou a poté musí být potvrzena lidovým rozhodnutím prostou většinou.

Takže já vidím, že je tady řada vládních poslanců, kteří se opět pořád zaštiťují Německem, ale tady vidíte, jaké je to pokrytectví z jejich strany. Říkají Německo, Německo, mohl bych některé ty poslance, kteří tady pořád mluví o německém příkladu, dokonce i jmenovat. Ale když má skutečně přijít na to, aby se podle německého příkladu řídili, tak se řídit nechtějí. Zase je to lež ze strany vládních poslanců, protože v Německu například změnu ústavy musí potvrdit občané v referendu a jsou tady široké možnosti podávání referenda. Já si myslím, že je to tak správně, protože je to na spolkové úrovni.

Pojďme se podívat na Braniborsko. Protože jsem zkraje řekl, že ta řešení jsou v různých spolkových zemích různá, tak samozřejmě tady nebudu vyjmenovávat všechny spolkové země, protože jak jste si všimli, mluvím čistě k věci a v žádném případě zdůvodňování bodů neprotahuji, takže se tady naopak budu věnovat přísně jenom tém důležitým momentům. Tak Braniborsko. Ústava Braniborska jednak v čl. 75 stanoví, že návrhy zákonů může vedle poslanců zemského sněmu a zemské vlády předkládat lid formou lidové žádosti, jednak mají podle čl. 76 odst. 1 upravujícího lidovou iniciativu všichni obyvatelé právo předkládat zemskému sněmu v rámci jeho příslušnosti určité věci politického rozhodování, mezi které patří i návrhy zákonů a návrhy na rozpuštění zemského sněmu. Lidová iniciativa tedy není omezena na zákonodárnou iniciativu jako v Bavorsku. Čl. 76 odst. 2 označuje za nepřípustnou lidovou iniciativu týkající se zemského rozpočtu, platů státních zaměstnanců, dávek sociálního zabezpečení, poplatků a personálních rozhodnutí. Takže tady vidíme a s tím my už tak problém nemáme, v SPD, proto ostatně – a k tomu se teprve dostanu v další fázi, abych zdůvodnil náš návrh o referendu a ještě zdůvodnil aktuálnost toho, proč to chci předřadit, abych na to ještě více apeloval – tady vidíme, že o státním rozpočtu ne, ale to si myslím, že je v pořádku, ale my také nějaké otázky z toho vyjímáme. Ale k tomu se ještě dostanu.

Ale dávky sociálního zabezpečení? No, tak tady bych s tím nesouhlasil, s tím braniborským modelem, protože to by tady musela být normální vláda v České republice. Naopak by to mělo být otázkou referenda, protože vláda Petra Fialy zamítl letos na jaře návrh

SPD, kdy SPD chtělo ukončit zneužívání dávek nepřizpůsobivými. Takže vláda Petra Fialy – je to vláda KDU-ČSL, lidovci jsou tam nejhorší, protože oni mají ministra práce a sociálních věcí – KDU-ČSL přímo podporuje nepřizpůsobivé. To je vysloveně škodlivá strana. Také jak jsem říkal, občané už si to v tuto chvíli vyhodnotili, máte 2,5 % preferencí. Ale třeba to dáte nahoru, kdo ví, to nevíme. Jednou nahoře, jednou dole, to může potkat SPD i jakoukoliv jinou stranu samozřejmě. Ale ministr Jurečka, předseda KDU-ČSL, ten je přímo odpovědný za rezort práce a sociálních věcí. Takže samozřejmě je to plná odpovědnost celé vlády, celé vlády pětikoalice Petra Fialy. Ale vy jste zamítlí návrh zákona z pera SPD. Navrhli jsme tam sedmdesát změn, pracovalo na tom velké množství odborníků, příprava toho zákona nám trvala dva roky. Vy jste nám zamítlí návrh zákona na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými, protože vy podporujete nepřizpůsobivé. Přitom by ten zákon přinesl úsporu do státního rozpočtu cirka miliardu korun. Pak říkáte, že nemáte peníze na důchody, a chcete zvyšovat věk odchodu do důchodu. Stejný Marian Jurečka, předseda KDU-ČSL, to řekl včera. To je neskutečné, to je neskutečné. Řekl bych, že je to humus, přímo – snad to není sprosté slovo – co vy předvádít vůči slušným pracujícím lidem.

Takže abych šel zpátky k tomu návrhu. Zrovna v kontextu vlády Petra Fialy musím říct, že dávky sociálního zabezpečení bych na rozdíl od braniborského modelu referenda, u těch by určitě bylo dobré, aby o tom občané hlasovat mohli, aby zastavili vaši vládu Petra Fialy, hlavně lidovce, kteří v podstatě úplně otevřeně – oni to ministerstvo mají na starosti – oni úplně přímo škodí lidem tím, že jejich ministr a celá strana přímo podporují nepřizpůsobivé. Takže takhle bych to viděl. Myslím, že to vidíme takhle všichni, protože jsou to jasné činy, hlasování o našem zákonu. Celá vládní pětikoalice zamítlá návrh na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými. Zároveň – Ministerstvo práce a sociálních věcí mají na starosti lidovci – ještě ministr Jurečka, předseda KDU-ČSL, chce zvyšovat věk odchodu do důchodu. S tím SPD zásadně nesouhlasí. Takže miliardy na nejdražší stíhačky a na Ukrajince ano, ale pro české důchodce na důchody nemáte. Strašné, strašné. Strašná vláda.

Pojďme ale dál. K přípustnosti lidové iniciativy, tedy referenda, tento zákon v Braniborsku dodává, že nepřípustná je iniciativa ohledně věci, o které se již v uplynulých dvanácti měsících neúspěšně konalo referendum. To bylo i u toho bavorského vzoru, potažmo u Francie, a to my máme také v tom návrhu. My tam také máme lhůtu, že když to referendum jednou proběhne, ať úspěšně nebo neúspěšně, tak aby se neopakovalo za půl roku znova, protože to pak ztrácí smysl, takže je tam lhůta určitých let, kdy by se to referendum zase mohlo opakovat. Takže referendum, ta lidová iniciativa, musí obsahovat odůvodněné znění návrhu zákona nebo jiného návrhu. K jejímu vzniku v Braniborsku je potřeba 20 000 přezkoumatelných osobních a opět neověřených podpisů oprávněných osob s uvedeným jménem, datem narození a bydlištěm. A tato lidová iniciativa, tedy tady ty podpisy, aspoň 20 000 přezkoumatelných podpisů, se v Braniborsku předkládá zemskému sněmu. Pokud zemský sněm do čtyř měsíců přijme nezměněné znění lidové iniciativy, nepřistoupí se k lidové žádosti. A to je opět v podstatě ten pěkný okamžik, který už vidíme v Bavorsku, a vidíme, jak to funguje v demokraciích na rozdíl od České republiky, kde vláda Petra Fialy neustále drží v podstatě nedemokratický systém, respektive není tady plná demokracie. Ale to tedy musím vytknout i hnutí ANO, protože také jsme se v minulém volebním období a v předminulém se zákonem o referendu nikam neposunuli, přestože SPD to tady opakovaně navrhovalo, takže také tam byla laxnost. Ale to už jsem říkal, že SPD je tady jedinou stranou, která prosazuje zákon o referendu v plné míře, v plné míře! Takže tady je hezký ten moment, že když občané si sesbírají v Bavorsku, Braniborsku, potažmo v jiných spolkových zemích tu lidovou iniciativu, tak ještě tam vzniká prostor pro politiky, aby ještě zabrali, jak jsem říkal, aby zpytovali svědomí, aby šli do sebe a aby prostě ten zákon rychle napsali, to, co si přejí občané, a v podstatě to rychle přijali předtím, než ještě proběhne referendum samotné, což mi připadá, že je hezký nápad a že by to i v České republice celou tu záležitost urychlilo. Jenže to by tady musela chtít nějaká jiná strana zákon o referendu, jako chce SPD, protože vládní pětikoalice Petra Fialy nechce žádný zákon o referendu, nechce demokracii, protože jinak byste si nemohli

samořejmě dovolit ty věci, co tady teď předvádíte s tím, že jste uvrhli miliony lidí a našich firem, tisíce firem, jste uvrhli do obrovských finančních problémů. Jenže občané už by vám dali v referendu dávno stopku, že jo, pochopitelně, zvlášť když důvěra občanů ve vaši vládu už je jen asi 20 %, jak vidíme ty průzkumy.

Ale pojďme dál. Žádost o referendum je zveřejněna spolu se jmény, adresami zástupců lidové iniciativy a je určena šestiměsíční lhůta k jejímu podepisování, takže v podstatě tady je dostatečná lhůta. My tam taky máme lhůtu několikaměsíční v tom našem návrhu, aby se občané v klidu mohli podepsat, vyjádřit, aby byl dostatečně demokratický prostor k tomu, aby si to občané mohli podepsat, promyslet si to a tak dále. Podepsání může být provedeno dvěma způsoby, buď na určeném místě, nebo korespondenčně. Při podpisu na určeném místě se musí osoba dostatečně prokázat. Pro korespondenční hlasování se obdrží formulář a obálka a hlasující na formuláři místopřísežně prohlásí, že se jedná o jeho osobní rozhodnutí. Podpis nemusí být ověřený. Podporu žádosti je navíc možné učinit i před starostou, notářem nebo jiným zmocněným místem. K platnosti lidové žádosti je třeba 80 000 podpisů oprávněných osob.

Takže tady vidíte, a já myslím, že je to právě v pořádku, jak jsou v různých zemích a v různých zemích a v různých místech Evropy, v demokratických státech, jak mají třeba různé počty podpisů. A my se tomu nebráníme. Prostě pojďme se o tom bavit, kolik podpisů by mělo být na vyvolání zákona o referendum. Jenže problém je, že vy se nechcete bavit vůbec o zákonu o referendum. Nebo když se tady někdo v minulém období jakoby na oko, čistě teatrálně chtěl bavit, mám na mysli ČSSD, přišli s návrhem na 800 000 podpisů. My se na to tady všichni pamatujeme, respektive já jsem byl v komisi pro ústavu, takže jsem to podrobně sledoval – 800 000 podpisů! No, tak taky ČSSD dopadla, jak dopadla, protože oni říkali, že chtějí referendum, a dali tam takové kvorum, aby žádné referendum nikdy nebylo realizováno. Ale občané nejsou hloupí, občané to prokoukli a vyhodnotili ve volbách tohleto, co tady předváděla ČSSD. Ale oni předváděli i další věci samozřejmě, ale tohleto je jedna z mnoha věcí v tom negativním slova smyslu, samozřejmě.

Pokud zemský sněm do dvou měsíců lidové žádosti nevyhoví, koná se ve lhůtě dalších tří měsíců lidové rozhodnutí. Tak to je přesně ono. Takže politici dostanou prostor, aby tedy, když si nevšimli nebo nepracovali dostatečně pro občany, tak občané jim dají najevo svoji vůli. Politici dostanou prostor, aby tedy ten zákon přijali urychlěně bez referenda, ale jestli ho nepřijmou, tak prostě bude referendum. Tak, prostě občan by měl mít poslední slovo. Zemský sněm může žádost prohlásit za vyřízenou, i když přijme žádost v pozměněné formě, která stále odpovídá základnímu smyslu žádosti. Toto rozhodnutí však mohou zástupci lidové iniciativy napadnout u zemského ústavního soudu. Pokud soud žádost odmítne, může k lidovému hlasování připojit vlastní konkurenční návrh. A tohleto je super, protože když si vzpomínám na dlouhé diskuse s odpůrci referenda, což jsou strany vládní pětikoalice Petra Fialy, tak oni právě říkali: A jak bude v tom referendum, jak budou občané formulovat ten zákon? Jak to budou formulovat nebo jak to bude probíhat? Tady máte odpověď. Kdybyste to četli, kdybyste se zajímali a neplácali jenom nesmysly proti, tak to tady máte přece na demokratických zemích jasné dáno. Když zákon, který přijme zemský sněm na základě, že vidí iniciativu občanů – tak přijmou nějaký zákon. A v nuanci se to může lišit, tak znova tady mají právě ti zástupci té lidové iniciativy možnost to napadnout u ústavního soudu, pakliže by se to příliš lišilo od toho principu. Vždyť je tady všechno dané. Prostě vy máte vždycky nesmyslné argumenty, jenom jak se vymluvit z toho, aby tady nebyl zákon o referendum, hloupé argumenty, a proto to tady rozebírám trošku déle, protože konečně je prostor tady vám to vysvětlit.

A znova zdůrazňuji, proč tady takhle dlouho stojím – to ještě zdůrazním jednou, kdyby to někdo neslyšel: protože vládní koalice tady dneska chce protlačit zákon na politické ovládnutí České televize, protože chcete ovládnout politicky Českou televizi, vládní pětikoalice, chcete totalitně normálně ovládnout – je to taková až bych řekl fašizující metoda z vaší strany. Je to tak. Vy chcete mít ten jediný správný názor, aby státní televize vysílala jeden správný

názor, je to tak. A my prostě nechceme, abyste totalitně ovládli Českou televizi. My naopak chceme, abyste tady řešili pomoc občanům se zdražováním, a abychom tady řešili, to prostě SPD chce. My chceme pomoci občanům se zdražováním, vy chcete zákon na totalitní ovládnutí České televize vládní pětikoalicí Petra Fialy. Tak takhle teda prostě ne, my s tím nesouhlasíme a děláme tady z toho důvodu všechno pro to.

A říkám to z toho důvodu, protože zase některá média – neříkám všechna, protože je tady i řada slušných médií – ale některá média zase budou lhát, že Okamura zdržuje jednání Sněmovny a kolik to stojí. Takhle někteří novináři – znám spoustu slušných novinářů, musíme to oddělit – ale někteří také lhali, když jsme tady bránili tomu, jak tady vláda chtěla vzít 14 miliard korun – už se vám to povedlo, že jste vzali letos 14 miliard korun zdravotním pojišťovnám – že práv protahujeme jednání Sněmovny a že to stojí hodina 600 000 korun. No, tak já vám říkám na rovinu, já tady budu obstruovat, obstruovat a obstruovali jsme tady hodiny za to, abyste nevzali občanům České republiky 14 miliard korun ze zdravotního pojištění, protože jsme tím zhoršili dostupnost zdravotní péče. A já si za tím stojím, je to správně, protože my prostě nechceme, aby vy jste vzali, už jste to tedy udělali, že jste jim to nakonec vzali. Půl roku jsme tady snažili se tomu zabránit, ale je nás jen dvacet poslanců SPD z dvou set, a nakonec jste si to protlačili. Ale prostě pro mě má zdraví občanů větší hodnotu a my vám tady prostě budeme bránit v těchhletěch vašich škodlivých návrzích, abyste lidem zhoršovali dostupnost zdravotní péče. Některá média lhala, že Okamura a SPD tady zdržovali Sněmovnu. No, jak zdržoval? My jsme zdržovali a bránili jsme vašemu návrhu, abyste zhoršovali lidem zdravotnictví, to je správně a to budeme dělat.

Stejně jako teď nechceme, aby vy jste ovládli politicky Českou televizi, abyste tady věnovali dny a hodiny takovému zákonu, a místo toho my chceme, aby se tady řešilo zdražování. A proč jsem si tady vytáhl jako první náš zákon o referendu? Protože vy to zdražování nechcete řešit, nechcete pomáhat lidem, proto je tady namísto zákon o referendu, aby občané vás přitlačili demokraticky tím zákonem. Proto to tady navrhují, protože vy si prostě nedáte říct a škodíte občanům. Takže to je ten důvod. Budu to tady průběžně ještě zdůrazňovat, kdyby to někdo neslyšel, proč tady teď jsme. Nejsme tady proto, abychom tady zdržovali jednání Sněmovny. Jsme tady proto, protože chci, abyste konečně začali řešit zdražování a pomoc lidem a firmám a podnikům, a vy to udělat nechcete a místo toho tady tlačíte politické ovládnutí České televize, že chcete. To je neuvěřitelné, neuvěřitelná vláda.

Pojďme dál. A odchylky – jsme u toho Braniborska – odchylky jsou stanoveny pro návrh na rozpuštění zemského sněmu, kdy lidová iniciativa vyžaduje 150 000 podpisů, to je vlastně rozpuštění zemského parlamentu, lidová žádost musí být podpořena 200 000 podpisů ve lhůtě čtyř měsíců a k přijetí lidového rozhodnutí je třeba dvoutřetinová většina odevzdaných hlasů, která musí představovat alespoň polovinu všech oprávněných voličů.

U toho je potřeba se taky chvilku zastavit, protože jak vidíte, v Braniborsku mají možnost občané referendum rozpuštít parlament. Samozřejmě, kvora jsou tam hodně vysoká, ale to by tedy byl opravdu zajímavý návrh, protože kdyby tato iniciativa byla tady v České republice, tak si myslím, že vaše vláda už končí, vláda Petra Fialy končí. A to si myslím, že by byl skvělý návrh, protože potom by samozřejmě nemohlo dojít k tomu, že vy nebudeste pomáhat lidem, a k tomu, co děláte, respektive že neděláte nic pro pomoc občanům, protože občané by mohli rozpustit tady Sněmovnu a byly by nové volby. A tomu vy se bráníte zuby nehty. Já jsem někde říkal – bráníte se zuby nehty – já jsem to říkal někde před volbami, já bych byl pro to. Klidně ať jsou předčasné volby, ať občané tady rozhodnou do Sněmovny, ale do Sněmovny teď, klidně dneska, protože vy podle opakovávaných průzkumů nemáte už většinu ve Sněmovně, že jste to zpátkali. A vy čekáte, že to bude v budoucnu jinak, ale vidíte, že by to nemělo být o Okamurovi ani o SPD. Ale když občané by si teď sesbírali podpisy, tak jsem si jistý, že kdyby součástí referenda v České republice bylo toto ustanovení jako Braniborsku, tak vůbec nedojde k tomu, že vy budete nakupovat stíhačky za 100 miliard a že budete podporovat nepřizpůsobivé a že budete brát peníze zdravotním pojišťovnám, aby naši občané měli horší zdravotní péči,

a naopak budete pracovat, budete se snažit pracovat pro občany na rozdíl od toho, co děláte teď, respektive neděláte, a fungovalo by to jinak. Takže si berte příklady, prosím vás, z demokratických zemí.

SPD, jak říkám, my tady prosazujeme demokracii po vzoru demokratických zemí na rozdíl od vás a musím se smát – opravdu se vždycky tomu směju, je to takový vtip dne vždycky – když vidím některé ty servery, které jsou financované bůhví odkud, takové ty servery, ty sluníčkářské servery, které plně podporují pětikoalici Petra Fialy, a píšou, že SPD, potažmo i druhá opoziční strana, která tady je, že jsou ohrožením demokracie. Vy jste ohrožením demokracie, vy bráňte těmto demokratickým zákonům, vy chcete totalitně ovládnout Českou televizi! Je to přesně naopak. Ohrožením demokracie nikdy nemůže být strana, která chce zákon o referendu, protože tu moc dostává občan, nikoliv politik. Je to přesně naopak, tak už nelžete. I ti novináři at' už nelžou, stejně to nezabírá. Takže je potřeba tohleto říct úplně, úplně na rovinu: ten, kdo chce zákon o referendu a přímou demokracii – ale pojďme mluvit o zákonu o referendu – naopak prosazuje demokracii, a ten, kdo nechce zákon o referendu, je proti demokracii. A znova zdůrazňuji, v drtivé většině evropských zemí je zákon o referendu, je, proto to tady popisují, takže ten nestandardní stav je v České republice kvůli vládě Petra Fialy.

Pojďme se podívat, jak je to v Rakousku, a schválně, jak vidíte, se blížím k České republice, abych probíral, protože občas tady vždycky slyším ty výmluvy typu: Měli bychom se řídit podle zemí v našem regionu. No, tak proto o nich mluvím, proto jsem mluvil například o Bavorsku, ale pro srovnání jsem dal i Braniborsko. A teď pojďme se podívat na Rakousko. V Rakousku je lidové hlasování rozsáhleji upraveno i na spolkové úrovni. Podle čl. 43 rakouské ústavy se lidové hlasování koná o každém návrhu zákona, pokud tak rozhodne Národní rada nebo to požaduje většina jejích členů. Podle čl. 44 odst. 3 je lidové hlasování i obligatorní v případě celkové změny spolkové ústavy. V případě částečné změny se koná jen tehdy, když to požaduje třetina členů Národní rady nebo Spolkové rady, takzvaný Bundesrat. Při lidovém hlasování se rozhoduje absolutní většina. Pardon, při lidovém hlasování rozhoduje absolutní většina platně odevzdaných hlasů, kvorum stanoveno není. No tak vidíte, jak to je s tím kvorem. To je přesně tak, to je demokracie. Obligatorní lidové hlasování se koná také v případě odvolání spolkového prezidenta, kdy musí být tímto způsobem potvrzeno rozhodnutím Národní rady o jeho odvolání.

Vedle hlasování o legislativních návrzích, které již byly projednány v Parlamentu, nabízí rakouská ústava v čl. 41 odst. 2 i možnost lidové iniciativy. Podrobnosti upravuje zákon, který má takové složité německé dlouhé slovo, ale to tady nebudu číst, protože německy neumím, německy umím jenom pář slov, ale tohleto je příliš dlouhé. Lidová žádost může mít formu návrhu zákona nebo podnětu a musí podpořit 1 promile oprávněných voličů. Prohlášení podpory potvrzuje obec, ve které je osoba oprávněna volit, a musí být bud' podepsáno na úřadu obce, nebo musí být podpis soudně nebo notářsky ověřen. Poté spolkový ministr vnitra ve lhůtě tří týdnů rozhodne o předložení lidové žádosti k podepisování. Lhůta k podepisování je zpravidla osmidenní. Obce určí místa, kde mohou lidé žádost podepisovat, a korespondenční hlasování není možné. Jo, to je jenom pro ty zastánce. Lidovou žádost musí Národní rada projednat, pokud se shromáždí 100 000 podpisů oprávněných osob nebo podpis jedné šestiny oprávněných osob ze tří spolkových zemí. Nemusí však žádost požadovaný návrh přijmout.

Dále rakouská ústava upravuje v článku 49b) lidové hlasování, o jehož vyhlášení se usnáší Národní rada na návrh svých členů nebo Spolkové rady. Může se týkat všech záležitostí zásadního nebo celorakouského významu s výhradou voleb a záležitostí, o nichž přísluší rozhodovat soudům nebo správním úřadům. Výsledek toho hlasování je nezávazný.

Pochopitelně my jako SPD žádáme závazné hlasování o referendu, ale tady já popisuji ty modely, jak to funguje v různých zemích. Někde je to závazné, někde je to nezávazné a tak dále. V každém případě také to tak platí, že zákon o referendu tam je, to je ta pointa. U nás není žádný, protože to Fialova pětikoalice nechce. A Senát to taky nechce. Senát to taky nechce, to

víme. Miloš Vystrčil, to je předseda Senátu za ODS, ten nám to řekl přímo na rovinu, že v Senátu zákon o referendu nechtějí. Takže to je představa demokracie Senátu.

Takže pojďme se podívat, jaká je situace na Slovensku. Právní úprava referenda je v rámci Slovenské republiky zakotvena v čl. 93 a následně Ústavy Slovenské republiky a v zákoně č. 564/1992 Sb., o způsobu vykonání referenda. Na Slovensku je rozlišováno mezi referendem obligatorním a fakultativním, ke kterému se vztahují níže uvedené informace. V rámci fakultativního typu referenda můžou být řešeny otázky veřejného zájmu kromě záležitostí základních práv svobod, daní, odvodů a státního rozpočtu. Minimální počet podpisů pro vypsání referenda je 350 000 – u toho se samozřejmě ještě pozastaví – přičemž pro platnost referenda je nutná nadpoloviční většina oprávněných voličů.

Tady musím říci, a já Slovensko schválne jsem si tady zařadil do toho vystoupení, protože Slováci přijali takový zákon o referendu, který v podstatě není reálně funkční, ale přesto jsem to tady zařadil, abych vám ukázal: přestože i v zemích, kde nechtěli referendum, prostě ho nechtěli, tak přesto se přiklonili alespoň k nějakému náznaku posílení demokracie a referendum přijali tak, že kvora jsou tak vysoká, že v podstatě na Slovensku není možné témař realizovat platné referendum, protože pro vypsání referenda je sice 350 000 podpisů, ale pak je tam zároveň druhé kritérium nadpoloviční většiny oprávněných voličů, což samozřejmě nemá úplnou logiku, protože třeba i u voleb do Poslanecké sněmovny, kde následně poslanci rozhodují o zákonech, vlastně zásadních zákonech pro všechny občany, kvorum není u účasti u voleb. Protože u voleb do Senátu, tak tam je to vidět úplně flagrantně, že v podstatě i kdyby přišel jeden člověk k volbám, přijde jich prostě poměrně málo, tak ty volby, platí. Takže ta kvora u voleb nejsou a najednou politici vyžadují v nějaké zemi nestandardně vysoké kvorum. Ale já jsem to sem schválne dal, to Slovensko, aby byl můj projev zcela vyvážený, a o to se tady snažím, podat prostě pravdivou informaci, proč chci předřadit tento tisk 8 z pera SPD prioritně na pořad této schůze místo vašeho návrhu, místo vládního návrhu, že chcete politicky ovládnout Českou televizi, což je úplně mimo, že ano. To vůbec neřeší problémy občanů, že ano. Já chci, aby se tady řešilo zdražování energií a pomoc občanům, ale to už jsme tady návrhů předložili x, všechno jste tady nám tady zamítli, vládní koalice, to jenom tady musím dodat. Všechno zamítáte a sami žádný návrh nemáte, proto na to jdu přes referendum teď, protože by bylo dobré přijmout zákon o referendu, abychom přitlačili na vaši vládu, aby občané tedy přitlačili, také mohli přitlačit, že jsou nespokojení. Takže můj návrh má logiku, proč tady jdu s návrhem o referendu, protože využíváme všech možností k tomu, abychom vytvořili tlak na vaši neschopnou vládu, která škodí lidem. A samozřejmě ti Slováci, parametry jsou mimořádně vysoké, ale já říkám, alespoň nějaký zákon o referendu než žádný. Prostě pořád je to lepší než nic, jako je to u nás v České republice, kde zákon o referendu není.

Slovenská právní úprava také nezakotvuje povinnost následného ověřování pravosti podpisů a možnost lidové iniciativy návrhu zákona prostřednictvím referenda není Ústavou Slovenské republiky vyloučeno. Takže to ke Slovensku. Slováci, kteří mají v podstatě stejnou historii s námi po desítky let, byli součástí stejného státu, Československa, tak i ti už přijali zákon o referendu, byť tedy musím říct, ve velmi řekl bych pro občany nekomfortní formě, ale už tam je taky. Takže vidíte, jakou my jsme tady výjimkou kvůli vládě Petra Fialy, která je proti demokracii.

Pojďme k Polsku. Právní úprava referenda, abych tedy vzal – vidíte, že beru všechny sousední země, o to mi tady šlo, a bude to teď už poslední země, na které vysvětlím potřebnost toho našeho návrhu, vzal jsem prostě ty země kolem – tak Polsko, právní úprava referenda je v Polsku zakotvena v čl. 62 a v čl. 125 polské ústavy a zákonem č. 57 o celostátním referendu. Je rozlišováno mezi referendem obligatorním a fakultativním, ke kterému se vztahují níže uvedené informace. V rámci fakultativního typu referenda můžou být řešeny věci zvláštního významu pro stát kromě záležitostí výdajů, příjmů, obrany státu či amnestie. Minimální počet podpisů pro vypsání referenda je 500 000, přičemž pro platnost referenda je nutná účast nadpoloviční většiny oprávněných voličů.

Pochopitelně, u těch parametrů se tady zase musím chvíliku zastavit, protože jenom bych rád řekl, že samozřejmě nemůžeme porovnávat 350 000, množství podpisů na Slovensku, které je hodně vysoké nebo příliš vysoké z mého pohledu, a nemůžeme dávat rovnítko nebo podobně to vidět u Polska, které má 500 000 podpisů, protože Slováků je 5 milionů a Poláků je 40 milionů, to je rozdíl, takže v poměru 40 milionů obyvatel versus 500 000 musíme říci, že polský návrh na počet podpisů je poměrně vstřícný naopak, i když mám v hlavě třeba počty podpisů na vyvolání referenda ve Švýcarsku a podobně, takže to je poměrně k počtu obyvatel, to není zas tak hrozné, bych řekl. A tady samozřejmě musím znova zopakovat to, co tady předváděla ČSSD v minulém volební období, kdy pro desetimilionovou Českou republiku chtěli zazdít referendum tím, že tady jenom verbálně navrhovali 800 000 podpisů nebo navrhli 800 000 podpisů, a podívejte se, že Poláci, kteří mají 40 milionů, v pohodě 500 000 podpisů. Takže podívejte se, jak ten návrh ČSSD, jaké to bylo plivnutí do tváře občanů, v podstatě to byl výsměch. Asi by udělali líp, kdyby vůbec nic neříkali v tomhle ohledu, protože v podstatě naštvali jenom občany, že ano, kteří chtěli referendum nebo chtějí referendum.

No, samozřejmě nadpoloviční nutná účast oprávněných voličů, to je v Polsku hodně vysoké, to je hodně vysoké, ale znova říkám, férově tady říkám podmínky i v okolních zemích, kde vidíte, že třeba v Německu je to hodně vstřícné, v Německu, které je naším největším sousedem v podstatě, podmínky v spolkových zemích jsou poměrně hodně vstřícné na to referendum, a oproti tomu je kontra slovenská, které v podstatě má zákon o referendu, ale ta vstřícnost tam příliš není, myslím, co se týče parametrů, řekl bych ta realizovatelnost. Polská právní úprava zakotvuje povinnost následného ověřování pravosti podpisů. Je to v čl. 63 zákona č. 57. Možnost lidové iniciativy návrhu zákona je zakotvena v čl. 118 polské ústavy a zákonem č. 62 o výkonu legislativních iniciativ ze strany občanů. Následné použití je podmíněno schválením ze strany parlamentu.

Takže teď jsem tedy probral v úvodní fázi, protože to je pochopitelně jenom moje úvodní fáze mého vystoupení, ještě jsem se nedostal zdaleka ani, v podstatě možná tak o malý krůček jsem se dostal dál, tak co je ta pointa celého tohohle úvodu? Ta je ta, že ve všech okolních zemích kolem České republiky je zákon o referendu. To je to, co jsem tady chtěl vlastně říct, to je potřeba podtrhnout a zvýraznit. Takže ve všech zemích kolem České republiky platí zákon o referendu.

Jedinou zemí, ve které neplatí zákon o referendu ve střední Evropě, je Česká republika kvůli vládě Petra Fialy, kvůli koalici ODS, TOP 09, hnutí STAN KDU-ČSL a Pirátů. Kvůli těmto pěti stranám my jsme jedinou zemí ve střední Evropě, kde není zákon o referendu, nějaký zákon o referendu. Takže to je potřeba opravdu zvýraznit, podtrhnout, mluvit o tom, že vláda premiéra Petra Fialy z ODS s Piráty, kteří původně obelhali občany před pěti lety, že chtějí referendum, a pak nakonec na to zapomněli a zapomněli na tyhle sliby úplně, tak vlastně vy jste uvrhli naši Českou republiku do absolutně nedemokratické menšiny. Vy nás sunete úplně někam do zemí mimo demokratickou Evropu! To je realita s vládou Petra Fialy. Vy ukazujete na tamtu zemi, na tamtu zemi, na tamtu zemi, kde je demokracie a kde není demokracie, přitom vy sami jste žábou na prameni a bráníte demokracii v České republice zcela nestandardně, a řekl bych i extrémně a extremisticky ve srovnání s jinými zeměmi středoevropského regionu. Protože jaký je význam slova extrémní? Podívejte se, progoogljte si. Extrémní znamená, když někdo prosazuje názory mimo hlavní názorový proud. No tak to je vaše vláda evidentně, protože ve všech středoevropských zemích je zákon o referendu. A podívejte se, co předvádíte vy! Takže abych vám trošku nalil čistého vína, co předvádíte a jak mluvíte, jak nevíte, která bije vůbec, jak jste proti demokracii. Prostě vám jde jenom o ta vaše koryta, držet se prostě jak klíšťata, protože vám už nevěří 80 % občanů, tak jenom sát, sát, sát. Teď budete zakládat nový úřad. Pan Bartoš z Pirátů zakládá nový úřad. Kolik jsem to četl – 250 zaměstnanců nových? SPD prosazuje digitalizaci, my jsme celou dobu mluvili o digitalizaci, na každém ministerstvu jsou odbory pro digitalizaci. Ne, oni si budou stavět pomník, 250 úředníků nebo kolik jich je tam, takhle to nějak bylo. Vy jste si dali nové tři ministry, 70 milionů na platy navíc to tam stojí

s těmi sekretariáty. Přitom vzpomínám, jak jste tady vloni touto dobou lhali, že ti tři ministři navíc nebudou stát ani o nic navíc. Ano, v médiích přímo jste to říkali. Prostě protože je vás tam pět v té koalici, tak co nejvíc funkci, aby se dostalo na všechny, a na občany kašlete. No, kdyby tady byl zákon o referendu, tak vám to navýšení ministrů už by vám taky mohli třeba zamáznout občané. Já jsem přesvědčen, že by to zamázli, protože bud'me upřímní, o činnosti těch tří nových ministrů vůbec neslyšíme. Je to pan Šalomoun, je to paní Langšádlová a je to pan Bek. My vůbec nevíme, co dělají, protože je nevidíme ani ve Sněmovně. Tady pana Šalomouna vidíme po mnoha měsících. (Reaguje poslanec Jan Bureš z místa.) Vždyť já říkám, že ho vidíme po mnoha měsících! A že je nevidíme ve Sněmovně, to je nevidíme. Znamená, že když někdo přijde do Sněmovny jednou, dvakrát nebo třikrát, tak to vám připadá, že ho vidíte v práci? No tak, pane poslanče za ODS, to si děláte legraci! To je možná vaše docházka do práce, ale ne naše. (Poslankyně Jana Bačíková z místa: Prostřednictvím pana předsedajícího!)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Musím vás napomenout, pane předsedo, abyste oslovoval ostatní poslance prostřednictvím předsedajícího.

Poslanec Tomio Okamura: Já jsem pana poslance, nevíte ani, koho jsem oslovil, protože já neznám jeho jméno.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pane poslanče, mluvil jste k němu, tak prosím, abyste se toho vyvaroval. Děkuji pěkně.

Poslanec Tomio Okamura: Já jsem mluvil do toho prostoru. V pořádku, já jsem si myslел, protože neznám jméno toho pana poslance, protože taky nebyl ani jednou zřejmě na mikrofonu, tak jsem si ho nezapamatoval. Ale v každém případě, prostřednictvím pana předsedajícího, je to poslanec ODS, který obhajuje to, že ministři nechodí tady do Sněmovny. Tak to mi připadá trošku zvláštní, ale dobrá, je to vás způsob práce. Ale tak jako tak tady ve Sněmovně, není to jenom o Sněmovně, je to o tom, že ti tři ministři jsou neviditelní, a podle mého názoru zbyteční tím pádem. Protože jste navýšili počty ministrů, mluvím o tom, že jste navýšili počet těch funkcí.

Takže pojďme dál – já vím, že tady pan ministr je, já jsem ho viděl, když jsem přicházel k pultíku, to mi nemusíte vykládat, já mám periferní vidění, takže to tady ukazujete si mezi vámi vzájemně v ODS. Takže předpokládaný finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty. No, taky odpůrci referenda říkají, že to bude stát nějaké peníze, že vlastně demokracie bude stát peníze. No, to jsou neskutečné formulace. A já bych vám chtěl říct, že výdaje ze státního rozpočtu na realizaci tohoto ústavního zákona budou záviset na frekvenci využití institutu referenda v praxi. V případě referenda o přistoupení České republiky k Evropské unii v roce 2003, kdy bylo možno hlasovat pouze na území České republiky, činily tyto celkové výdaje podle Státního závěrečného účtu za rok 2003 přibližně 401,6 milionu korun, přičemž byly hrazeny z kapitoly 398 Všeobecná pokladní správa.

Ještě jenom panu předsedajícímu Skopečkovi, vaším prostřednictvím – ten, kdo na mě první volal v rozporu s jednacím rádem, byl poslanec ODS a já jsem reagoval až na něj, takže by bylo dobré sledovat řízení schůze, pane místopředsedo, opravdu pečlivě. Kdyby on na mě nezavolal, tak já nereaguji, a jak víte, v jednacím rádu je napsáno, že poslanci mluví na mikrofon, takže jestli jste měl někoho opravit a vyzvat, tak jste měl opravit i toho vašeho poslance spolustraníka, jehož jméno vy znáte. Takže ještě můžete opravit chybu, kdybyste chtěl být o opravdu spravedlivý, jenom pro vaši informaci. Takže byste měl být vyvážený a napomínat toho, kdo tady v rozporu s jednacím rádem to porušuje.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pane předsedo, napomínám, když vidím a slyším, napomínám všechny poslance bez ohledu na jejich politickou příslušnost.

Poslanec Tomio Okamura: No tak vidíte, že slyšíte a vidíte jenom někoho, to je ten problém. Proto vás musím já naopak napomenout.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Na rozdíl od vás pan kolega nemá mikrofon, tudíž...

Poslanec Tomio Okamura: No vždyť vám říkám, že podle jednacího rádu poslanci mají mluvit na mikrofon, takže si má počkat, až bude mluvit na mikrofon. Tak dodržujeme tady zákony, nebo ne? Já nevím, tak to si tady ještě chcete ohýbat zákony? Ano, je to tak, jsou přihlášeni poslanci v pořadí a do toho problému se dostal někdy každý poslanec, že chce neprodleně reagovat, ale protože v demokracii v parlamentu funguje to, že mluvíme podle pořadí, tak holt všichni čekáme na to, až na nás prostě dojde pořadí. Nebo jak to má teda být jinak? To se tady máme překřikovat podle vás, nebo co? To já se tady nechci překřikovat. Já chci, aby tady panoval řád, abychom postupovali podle zákona, tak je to. Tak jestli to nemůže vydržet pan poslanec, tak ho máte napomenout, protože poslanec mluví na mikrofon. Je to v jednacím rádě jasně napsáno, tak se do toho podívejte.

A já jdu ale dál. Takže v případě referenda o přistoupení České republiky k Evropské unii v roce 2003, kdy bylo možno hlasovat pouze na území České republiky, činily tyto celkové výdaje podle Státního závěrečného účtu za rok 2003 přibližně 401,6 milionu korun, přičemž byly hrazeny z kapitoly 398 Všeobecná pokladní správa. Konkrétně bylo z kapitoly 398 převedeno do kapitoly Ministerstva vnitra cca 51 milionů korun, do kapitoly Českého statického úřadu cirka 50 milionů korun, do kapitoly Ministerstva zahraničních věcí 3,6 milionu korun a územním samosprávným celkům bylo převedeno 293 milionů korun. Bude-li zákon upravující provádění referenda umožňovat i hlasování v zahraničí, náklady na konání referenda se přiměřeně zvýší. V případě, že bude referendum spojeno s rádnými volbami, budou tyto náklady rapidně nižší. Předpokládaný návrh nemá dopad na rozpočty krajů a obcí.

Tak vidíte, já tady přesně, férově vás o tom informuji, a právě proto my navrhujeme, aby referenda byla spojena s volbami. Když budou v termínu krajské volby, eurovolby, prostě jsou to ty celostátní volby, kde se hlasuje všude. Samozřejmě Praha by v takovém případě, u krajských voleb tam by to muselo proběhnout, ale ty náklady by byly už rapidně nižší – spojit prostě společně s jinými volbami, v termínu jiných voleb, takže i tuto otázku máme vyřešenou.

Jinak co se týče souladu navrhované úpravy s mezinárodními závazky a ústavním pořádkem – to je totiž takový nešvar – ještě se jenom vrátím k tomu, co tady před chvílí bylo – to je nešvar totiž vládních poslanců, že vykřikují z místa, protože jsou nervózní. Takže já bych chtěl opravdu požádat vládní poslance, aby byli ukáznění. Já vím, že jsou nervózní, možná i vzteklí, a vadí jim, že je tady opozice, ale prostě se uklidněte a vezměte si prášek třeba, že jo, nebo něco takového, abyste se uklidnili, protože prostě poslanec mluví na mikrofon. Jestli to nemůžete vydržet, tak prostě to...

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Prosím kolegy, aby nepokřikovali na pana předsedu, a pana předsedu prosím, aby si nechal rady, co se týče medikace pro někoho jiného. Děkuji.

Poslanec Tomio Okamura: Jenom bych chtěl říci, že na mě poslanci nepokřikovali, pokřikoval na mě pouze jeden poslanec, jinak se ostatní tady dneska chovají slušně, takže je to v pořádku, protože zase média minule napsala, že na mě tady někdo pokřikuje, přitom on to pokřikoval někdo, koho jsem ani neznal, a byl to takový jednotlivý výkřik jenom. Takže takhle asi tak.

Doufám, že už jsem vám teď dostatečně vysvětlil – a to jsem jenom v úvodu ještě – že to naopak je zcela standardní a že navrhovaná právní úprava, kterou my navrhujeme, je v souladu s mezinárodními závazky České republiky včetně závazků vyplývajících z práva Evropské unie, například s Mezinárodním paktem o občanských a politických právech z roku 1966 a s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod z roku 1950, ve znění dodatkových protokolů, a je v souladu s principy ústavního pořádku. To znamená, že to plně v souladu – plně v souladu – s ústavním pořádkem, plně v souladu s mezinárodními závazky České republiky. Návrh ústavního zákona je v souladu s usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2012 k povaze petice připojené ke kandidátní listině kandidáta na funkci prezidenta republiky a návrh námi navrhovaného ústavního zákona nezapracovává do právního rádu České republiky předpisy Evropské unie a není s nimi v rozporu.

Návrh ústavního zákona z pera SPD předpokládá, že k němu bude vydán prováděcí zákon. Vzhledem k tomu, že procedura hlasování v referendu je obdobná, jako je procedura hlasování ve volbách do Poslanecké sněmovny, budou do prováděcího zákona zapracovány instituty shodné s instituty uplatňovanými při těchto volbách, a zejména instituty obsažené v zákoně č. 114/2003 Sb., o provádění referenda o přistoupení České republiky k Evropské unii a o změně některých zákonů – zákon o provádění referenda, který se při provádění prvního referenda osvědčil. Návrh ústavního zákona vylučuje hlasování o základních právech a svobodách zaručených ústavním pořádkem a mezinárodními smlouvami, stejně jako vylučuje hlasování vedoucí k porušení mezinárodních závazků České republiky.

Takže to je v podstatě první část mého zdůvodnění, proč bych chtěl předřadit tisk 8, zákon o referendu z pera SPD, jako první bod dnešní schůze Poslanecké sněmovny místo vládního zákona, kterým chcete ovládnout politicky Českou televizi a zneužít tak koncesionářské poplatky voličů jiných stran – v podstatě aby vysílali jenom to, co chcete vy, což už se v České televizi v některých pořadech děje, že vám jdou na ruku, ale k tomu se ještě dostaneme určitě taky během schůze Poslanecké sněmovny. To je to, jak Reportéři ČT, jak šéfredaktor Reportérů ČT Marek Wollner, jak vlastně říkala redaktorka, co tam pracovala, že zastavil reportáž o organizovaném zločinu ve STANu, v hnutí STAN. Takže to je úplně... Podle vyjádření té redaktorky, které jsme slyšeli, se ukazuje, že to je, respektive potvrzuje se, že to je podle mého názoru zmanipulovaný pořad, a my jsme na to poukazovali už delší dobu. Je to tak a pořád dál. Ten člověk tam vůbec nemá pracovat, takový člověk, který kryje organizovaný zločin, podle toho, co říkala ta redaktorka.

Takže pojďme teď k tomu zákonu. Návrh našeho zákona vyjadřuje náš zájem SPD na tom, aby sami občané České republiky mohli rozhodovat o věcech v případě, že budou mít zájem a sesbírají si podpisy, aby mohli rozhodovat o věci obecného zájmu zásadní povahy, týkající se vnitřní nebo zahraniční politiky státu. Náš návrh zákona má na zřeteli uplatnění vůle většiny, ale zároveň klade nezbytné meze výčtem věcí, které se nemohou stát předmětem referenda. Ale vidíte, že to je v souladu i s demokratickými návrhy v ostatních zemích.

Právě tady k tomu bych dodal, že na základě našeho zákona o referendu bude samozřejmě možné i ohledně mezinárodních smluv České republiky, to znamená, bylo by možné rozhodnout i o členství, respektive vystoupení České republiky z Evropské unie nebo z NATO a podobně, prostě co bude vůle občanů. Na základě čeho si sesbírají podpisy, budeme moci hlasovat na základě našeho návrhu i o těchto věcech, protože my jsme přesvědčeni v SPD, že občané České republiky by měli mít právo rozhodnout o své budoucnosti ve své zemi v takto zásadních otázkách. Jsme o tom prostě přesvědčeni, my v SPD, protože jsme ryzí demokraté, my prosazujeme demokracii na rozdíl od vlády Petra Fialy, která referendum nechce. Sledujeme tímto ochranu ústavně zaručených práv a svobod jedince a skupin obyvatelstva, takže to je samozřejmě naším cílem.

Koncepce námi předloženého návrhu spočívá na věcném předpokladu, že pod ochranou musí být iracionalita státní finanční politiky, neboť odpovědnost za správu státu má výlučně vláda. Proto se v našem návrhu stanoví, že v referendu nelze rozhodovat o státním rozpočtu

nebo přijmout rozhodnutí, které by znamenalo zásah do právní úpravy nebo správy daní, poplatků nebo jiných obdobných peněžitých plnění. To, že se v referendu nebude moct rozhodovat o státním rozpočtu, to my tam navrhujeme, ale v podstatě máme tam těch výjimek ještě několik, ale v podstatě principiálně občan může rozhodovat o všem zásadním, o všem zásadním. Mimochodem to, že se rozhoduje o daních – slyšel jsem, že tu taky jsou odpůrci referenda, kteří říkají, že o daních se nemůže rozhodovat – tak tady bych jenom chtěl připomenout Švýcarsko, které v referendu rozhoduje o daních, protože ono rozhoduje o změně ústavy, probíhá referendem, a oni mají v ústavě sazbu DPH. To referendum už proběhlo nedávno, bylo to o zvýšení DPH, takže i o daních se v tradičních demokraciích může rozhodovat, například je to Švýcarsko. To jenom upozorňuju, že i ten argument, že o nějakých daních nemůžou rozhodovat občané, že jsou země, kde naopak to takto mají, konkrétně o DPH. Jinak my v podstatě umožňujeme – já se k tomu ještě dostanu – umožňujeme rozhodovat v podstatě o všem, kromě několika explicitně konkrétně vyjmenovaných bodů, ale k těm se ještě dostanu.

Dál tedy samozřejmě z toho také vylučujeme zasahování do rozhodnutí soudů, protože to si myslíme, že bychom nechali tedy na těch, že by nebylo obsahem referenda, ale jak jsem říkal, v podstatě jinak se může hlasovat téměř o všem. Také upravujeme požadavky kladené na formulaci otázky pro referendum, která má být v referendu položena. Vycházíme z toho, že v rámci referenda může být k jedné věci položeno i více otázek, pokud nejsou ve vzájemném rozporu. V tomto ohledu nelze vyloučit ani to, že otázka k rozhodnutí v referendu bude formulována sugestivně nebo tak podobně. A samozřejmě bylo by dobré, aby otázka byla formulována, ale to tady samozřejmě explicitně nepřikazujeme, aby na ni bylo možné odpovědět "ano" nebo "ne", to by byl samozřejmě ideální stav.

Jinak navrhujeme – můj původní návrh jsme navrhli, aby konání referenda bylo možné, podpoří-li návrh petice podepsaná nejméně 100 000 občany. My jsme v tomto návrhu právě po minulé diskusi v minulém volebním období zvýšili to kvorum na 250 000 podpisů. My s tím sice nesouhlasíme v SPD, náš návrh je 100 000 podpisů, ten původní, a taky jsme měli k tomu připraveno v minulém volebním období a máme připraveny pozměňovací návrhy – 100 000, 250 000, ale když jsem slyšel tu nechut' ostatních stran přijmout zákon o referendu, tak jsme se právě rozhodli trošku ty podmínky – vyjít vstříc jiným stranám a doufali jsme, že byste pro to mohli hlasovat, aby tady byl aspoň nějaký zákon o referendu. Ale ukazuje se, že vy nechcete žádný zákon o referendu na rozdíl od ostatních demokratických států v Evropě. V našem návrhu je sice 250 000, ale to už je ten druhý návrh, který jsme podali, protože 100 000 se ukázalo, že je tady úplně neprůchodné, že to nechce ani hnútí ANO. Vládní pětikoalice nechce ani referendum jako takové. Proto jsme se snažili vyjít vstříc, ale evidentně marně.

Doba sběru podpisů na této petici: tady dáváme poměrně široký mantinel právě proto, aby se mohlo demokraticky zúčastnit co nejvíce občanů, a dáváme časové rozpětí dvanáct měsíců ode dne, kdy počíná běžet den od zahájení sběru podpisů. Samozřejmě den zahájení sběru podpisů začíná rozhodnutím Ústavního soudu, kterým byl vysloven souhlas s návrhem na konání referenda v souladu s ústavním pořádkem a referendum se stalo vykonatelným. To už jsem hovořil, že tam máme posouzení Ústavním soudem, protože otázky typu "je možné někoho zavraždit", "je možné někoho oloupit" a podobně by byly v rozporu s ústavním pořádkem, takže proto je tam kontrola Ústavního soudu. Ne že bychom chtěli omezovat občany v těch otázkách, to v žádném případě nechceme, ale je to z tohoto důvodu, protože jinak by bylo nemožné ten zákon tady i navrhnout, logicky – byl by možný, ale byl by to nesmysl.

Jinak podpisy pod peticí, stejně jako jsem tady dával příklady z ostatních zemí ve střední Evropě, kde vše zákon o referendu mají, podpisy i v našem návrhu nemusí být úředně ověřeny, neboť by to představovalo přílišnou administrativní překážku. Každopádně podobně jako v případě petic v rámci volby prezidenta republiky bude v zájmu navrhovatele sebrat vždy vyšší počet podpisů, aby se předešlo zpochybňení takové petice, respektive relevantního počtu podpisů pod ní.

Navrhovat konání referenda je oprávněn také Parlament České republiky. K podání návrhu je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců a nadpoloviční většiny přítomných senátorů. To tam máme také, to bychom chtěli, aby byla možnost, že referendum podá i Sněmovna nebo Senát. Takže abychom jenom správně rozuměli této mé větě: to není, že s referendem, které navrhnou občané na základě petice, musí souhlasit také poslanci či senátoři – ne, ne, ne, v našem návrhu je to odděleno, takže občané samostatně mohou navrhnut, anebo může navrhnut i samostatně – chceme nově zavést, aby mohla referendum navrhnut i Sněmovna i senátoři, abychom rozšířili možnosti na návrh referenda. A říkáme jasně v čl. 4 návrhu, že návrh na konání referenda musí obsahovat konkrétní otázku nebo otázky k též věci, o níž se má v referendu rozhodnout. Návrh na konání referenda se podává prezidentu republiky. Takže to je krok jedna, který tam navrhujeme. Je to taková standardní varianta, která je navrhovaná i v demokratických zemích, takový ten mechanismus. Můžeme se bavit o parametrech, samozřejmě se rád budu bavit, ale samozřejmě tam není nic nestandardního.

K čl. 5 našeho návrhu zákona o referendu: jak už jsem avizoval, poté, co občané podají podpisy, Ústavní soud posoudí, zda je návrh na konání referenda v souladu s ústavním pořádkem a také se zákonem o provádění celostátního referenda podle čl. 11 – ale to mluvíme o tom našem zákonu. Navrhujeme-li konání referenda navrhující občan, předloží návrh na konání referenda k posouzení Ústavnímu soudu. Navrhne-li konání referenda Parlament, předloží předseda Senátu návrh Ústavnímu soudu neprodleně po jeho schválení oběma komorami. To znamená, ano, musí ho schválit obě dvě komory a pak bude předložen. A tady je důležité, že jsme tady dali lhůtu i Ústavnímu soudu, aby Ústavní soud nemohl zmařit to referendum. Lhůtu pro rozhodnutí Ústavního soudu jsme stanovili nejdéle na šest měsíců od podání návrhu. Takže skutečně musím říci, že náš návrh na konání referenda je hodně vstřícný i vůči těm, kteří nechtějí referendum, aby byl čas na veřejnou diskusi po podání referenda, aby se nic neuspěchalo, aby proběhla veřejná diskuse i nad tím tématem. Takže vidíte, že ty lhůty jsou poměrně dlouhé, abychom vyšli vstříč i vám, kteří referendum nechcete, abyste to eventuálně podpořili, i když vím, že tady hází hrách na zed', protože vy žádné referendum nechcete podpořit. Ale to neznamená, že SPD rezignuje na to, abychom prosazovali demokracii a svobodu. My budeme vytrvale prosazovat svobodu a demokracii.

A poté, co Ústavní soud musí rozhodnout o tom, zdali otázka o tom referendu je v souladu s ústavou, a pakliže je v souladu s ústavou, prezident republiky, ale to už jsem u čl. 6, vyhlásí referendum do 30 dnů ode dne, kdy se rozhodnutí Ústavního soudu, kterým byl vysloven soulad návrhu na konání referenda s tímto ústavním zákonem a zákonem podle čl. 11, stalo vykonatelným. Aby byl vytvořen následně potřebný časový prostor pro řádnou přípravu referenda a současně bylo zajištěno, že referendum se uskuteční v přiměřené době od jeho vyhlášení, navrhujeme, aby se referendum konalo nejdříve 90 dnů a nejpozději 180 dnů ode dne, kdy ho prezident republiky vyhlásil. A u toho se ještě jenom zastavím, protože tímhletím právě vycházíme vstříč kritikům z řad odpůrců referenda, což je Fialova vládní pětikoalice, kteří říkají: Nebude čas na nějakou diskusi, občané by se mohli rozhodnout unáhleně. To znamená, představitelé Fialovy vládní pětikoalice dělají z občanů hlupáky. To znamená, ten stejný občan jim vyhovuje, když jednou za čtyři roky jde k volbám, a pak říkají představitelé vládní pětikoalice: Už držte hubu a krok, říkají občanům. Tak s tím tedy nesouhlasím, protože hlas občana má stejnou váhu. Má stejnou váhu, ať je to u referenda, nebo má stejnou váhu, ať je to hlas u voleb. Vždyť ten občan je pořád ten stejný občan. Takže je úplně neuvěřitelné, že vám ve vládní pětikoalici Petra Fialy z ODS vyhovuje a pro vás je dostatečně tedy občan edukovaný a dostatečně způsobilý, když vám má hodit hlas u voleb jednou za čtyři roky, a najednou říkáte, že ten stejný občan není způsobilý hlasovat u referenda. To je neskutečná arogance vůči občanům, co předvádí Fialova vláda a vaše vládní pětikoalice, neskutečná arogance.

A tady bych se ještě zastavil u jednoho z nejhoupějších argumentů odpůrců referenda z řad vládní pětikoalice, protože jsem to tady slýchával minulé volební období i předtím, že

přece občan nebude způsobilý, že nebude mít tolík informací o nějaké jedné otázce, aby o ní mohl rozhodnout. To už si děláte úplnou sstrandu z občanů. To znamená, u voleb, kde občan rozhoduje o volebních programech jednotlivých politických stran, které má každá strana třeba na deset stran a je to na celé spektrum témat, tak u voleb ten stejný občan pro vás je způsobilý, když rozhoduje o komplikovaných programech politických stran – a voleb se účastní desítky stran – a najednou vám ten stejný občan nepřipadá způsobilý, když rozhoduje pouze o jedné jediné otázce z volebního programu té které strany nebo o jedné aktuální otázce? Vždyť to si přece protiřečí, vždyť vy říkáte úplné nesmysly. Přece z takového pohledu z logiky věci by tedy rozhodování v referendu bylo jednodušší logicky pro občana, protože ta otázka je jenom jedna, není to soubor programových bodů, a ještě x stran politických. Takže je to přesně naopak, než vy říkáte. Jenom to svědčí o tom, jak už jste úplně bezradní, jak se zuby nehty bráníte demokracii, zuby nehty se bráníte tomu, aby občan mohl něco rozhodnout v referendu, a už vaše argumenty úplně ztrácí jakoukoliv logiku, jakoukoliv logiku. Ale příznačné je, že na tento způsob argumentace naskakují i provládní média, ta, která jsou provládní. Takže ta v podstatě argumentují úplně už podobně, což je úplně neuvěřitelné, že vůbec na to někdo může skočit, na takovýhle úplně nelogický způsob argumentů, kterým ale ve finále děláte vy z občanů hlupáky, co já si myslím, že naopak, že občané naopak vůbec hlupáci nejsou. Občané jsou velmi inteligentní a jsou velmi způsobilí rozhodovat o své republice a o všech věcech, které my tady naopak navrhujeme v referendu.

A my samozřejmě pamatujeme v našem návrhu i na případ, kdy by se konání referenda v rozmezí šesti měsíců časově překrývalo s volbou prezidenta republiky, s volbami do Poslanecké sněmovny, s volbami třetiny senátorů, s volbami do Evropského parlamentu nebo s volbami do zastupitelstev územních samosprávných celků. Pro tyto případy především z důvodu hospodárnosti navrhujeme, aby se referendum konalo spolu s těmito volbami. Má-li se konat více referend a umožňují to lhůty, prezident by měl vyhlašovat referenda tak, aby se konala současně. Takže i na to tady myslíme, aby to referendum nestálo tolík peněz, aby to bylo komfortní a aby to bylo komfortní v podstatě pro všechny.

Takže všem, i těm hle argumentům, které se nám tady snaží odpúrci referenda, což je vládní pětikoalice Petra Fialy, podsouvat, tak všechny, jeden po druhém, tady máme zpracovány a v zákoně to je tak, aby to bylo prostě co nejkomfortnější. Navíc všichni víme, že když to pustíte konečně do prvního čtení, kdybyste to pustili, jakože vy to nepustíte, tak formou pozměňovacích návrhů přece můžeme udělat tady diskusi a může se to všechno vyladit tak, aby aspoň něco prošlo, nějaké referendum.

Tady bych rád připomněl, že se nám podařilo v minulém volebním období, podařilo se to SPD poprvé v novodobé historii České republiky, v parlamentu protlačit zákon o referendum přes první čtení, bylo to minulé volební období. To bych tady jenom připomněl, že se nám to podařilo v minulém volebním období. Prošlo to přes první čtení, ale tam už se to zadrhlo a už jsme se neposunuli dál. Ale ten historický krok se SPD povedl, že aspoň přes první čtení se to povedlo. A tady musím samozřejmě poděkovat i zástupcům hnutí ANO, protože přestože oni nechtějí referendum v takovém rozsahu jako my, nechtějí hlasovat o možnosti vystoupení z EU nebo z NATO, kdyby si to přáli občané, tak umožnili aspoň v minulém volebním období hlasování poslanců ANO to, aby to prošlo přes první čtení, ten návrh SPD. A to si myslím, že vidíte, že tady férově přiznávám. Ale já to neříkám samozřejmě tady samoúčelně, že bych tady chtěl za každou cenu někoho pochválit, ale říkám to z toho důvodu, že právě ta opozice, která tady dneska je, prosazuje demokracii. To je ten důkaz, černé na bílém. A kdo tady prosazuje – je proti demokracii a prosazuje totalitní manýry, je přesně vládní Fialova pětikoalice. Tak to přece je! Tak to přece je ve skutečnosti! To tady vidíme i na hlasování, tak to přece je ve skutečnosti. Nemá smysl mít slova. Je krásné české přísloví: Ne slova, ale činy. A činy se přesně ukázalo, kdo je pro referendum a kdo ne, i kdyby v osekané formě.

Takže pojďme dál. Navíc znova připomenu, proč tady dlouhosáhle o tom mluvím, o tomhle, že chci předřadit tento bod, protože teď vládní koalice Petra Fialy dneska chce tady

na sílu prosadit a zařadit, a prosadit hlavně, zákon na totalitní politické ovládnutí České televize vládní pětikoalicí, a s tím my prostě nesouhlasíme. Takže totalitní manýry má samozřejmě tady vládní pětikoalice, a znova zdůrazňuje, hodlá jí zneužít i koncesionářské poplatky voličů SPD, protože si to chtějí tady ohnout podle svého. Přitom jde o to, ale k tomu se ještě dostaneme, k tomu zákonu – já už jsem to říkal na tiskové konferenci – protože si neumíte prosadit v plné míře své radní v Radě České televize ve Sněmovně, tak chcete, aby to také byl Senát, který ale nemá dostatečnou legitimitu, protože Sněmovna je volena největším množstvím občanů neboli koncesionářů, to znamená, logicky by Sněmovna měla volit členy Rady České televize, z tohoto pohledu je nejlegitimnějším zástupcem koncesionářů. A vám, protože se tady nedaří zvolit, dokonce jste si udělali po vzoru Severní Koreje veřejné hlasování, protože jste neměli pod kontrolou ani své vlastní poslance, tak aby bylo přesně vidět, jestli všichni hlasují správně při minulé volbě Rady ČT. Média v každém jiném případě by o tom psala, u vás, protože jsou většinou, tedy mainstream médií, na vaší straně, tak to nějakým způsobem tady nerozmázly, ale vy máte úplně totalitní praktiky v té pětikoalici. To znamená, když zjistíte, že vaši poslanci nechtějí hlasovat podle diktátu svrchu, tak jste si tady prohlašovali veřejné hlasování jako v Severní Koreji, aby každý z šéfů vašich pěti koaličních stran viděl na to, jak poslanec ve skutečnosti hlasuje, pro jakého radního, protože se vám prostě nedařilo navolit ty nadiktované radní seshora. Některým poslancům pětikoalice se to prostě nelíbilo, ten váš diktát ve vašich stranách, ty vaše totalitní praktiky ve vašich politických stranách, nedemokratické praktiky, diktátorské praktiky, tak jste si tady udělali veřejné hlasování jako v Severní Koreji, aby nikdo nemohl hlasovat jinak a aby případně mohl být perzekvován, kdyby hlasoval jinak. A teď tady navrhujete, pář měsíců po tom, co k téhle ostudě tady došlo ze strany vládní pětikoalice, tak teď navrhujete, aby se zvýšil počet radních na osmnáct, to znamená, aby to stalo ještě více peněz občany České republiky, protože ti radní mají odměnu samozřejmě. Takže to je další věc, že navrhujete zbytečně vycucnout z peněz daňových poplatníků další peníze, ale navíc ještě to chcete přesunout do Senátu, který ale volí zlomek občanů, takže nezastupuje ani adekvátní množství koncesionářů. Takže logicky, z logiky věci, by ti radní České televize měli zůstat u volby ve Sněmovně, protože tady je největší množství zástupců koncesionářských poplatků. Anebo snad chcete říct, že v Senátu zastupují téměř 600 000 voličů SPD? Tam nezastupuje v Senátu ani jeden senátor voliče SPD, přitom prokazatelně nás volí při sněmovních volbách více než půl milionu lidí. Takže to je nesmysl. Je to nesmysl, aby volil radní České televize Senát, a vy to chcete pouze a jenom z toho důvodu, protože v Senátu, v té dvoukolové volbě, tam máte většinu, a samozřejmě chcete ovládnout tím Českou televizi. Samozřejmě, kdyby volba v Senátu byla jednokolová, složení Senátu je úplně jiné, to je potřeba si pochopitelně říci, to by bylo jiné složení Senátu. Takže to je jasné. A už by byli úplně jiní vítězové v Senátu, protože... A pak by to samozřejmě mnohem více odpovídalo náladám ve veřejnosti. Ale tomu se teď nebudu věnovat, protože k takové změně samozřejmě kvůli pětikoalici nikdy nemůže za stávající situaci dojít. To je ústavní změna.

A teď právě ještě bych rád řekl, a to už jsem tady avizoval párrkrát, už jsem to tady říkal, že navrhujeme, aby ve stejně věci bylo možné konat referendum nejdříve po uplynutí nejméně tří let ode dne oznamení výsledku hlasování v předchozím referendu, což má logiku. Vidíte to, že je to i v těch jiných návrzích v zahraničí, protože samozřejmě když už v referendu jednou občané rozhodnou, asi nemá smysl, aby za půl roku bylo stejné referendum, zase by třeba rozhodlo stejně a bylo by to pořád dokola, takže to je v souladu s demokratickými principy.

Ještě těch detailů tady mám samozřejmě vícero, ale ještě bych snad zmínil tady to, že jsme původně chtěli do našeho návrhu referenda dát, aby bylo neomezené kvorum účasti u referenda, což považuji za skutečně demokratickou variantu, ale po diskusi ve Sněmovně – je to diskuse samozřejmě v minulém volebním období, kdy jsme návrh o referendu hned následně navrhli v tomto volebním období a podali jsme ho do Sněmovny, takže vycházeli jsme z diskuse v minulém volebním období – jsme tam určité kvorum účasti u referenda zavedli, abychom vyšli vstříc ostatním stranám, protože proto, aby se prosadil zákon o referendu, pochopitelně to si nemůže prohlásovat SPD s 20 poslanci. Potřebujeme tady ústavní většinu

120 poslanců, protože je to ústavní zákon, takže i tady jsme to velmi změkčili, dali jsme tam kvorum minimální účasti aspoň 20 % občanů České republiky a tak podobně, takže opět jsme vyšli vstříc i odpůrcům referenda. Takže jsou tam různé pojistné mechanismy, aby skutečně to referendum proběhlo v závažných věcech, aby občané svoji vůli těmito způsoby, těmito parametry projevili, že skutečně je to věc, která je zajímá, která je prostě pálí, a má to relevanci. To jsme tam také dali, aby to bylo vstřícné.

Takže proč to všechno tady říkám: není opravdu jediný důvod kromě toho, že vládní pětikoalice odmítá demokracii, abyste odmítli zařazení tohoto mnou navrhovaného bodu jako prvního bodu dnešní schůze Poslanecké sněmovny, toho bodu 8, proto to tady celé takto podrobně zdůvodňuji. Ve srovnání s návrhem zákona o referendu, který jsem tady posledně navrhoval před osmi lety, kde to opravdu byla stoprocentní demokracie v čirém pojetí, ten můj návrh, to znamená, nebyla tam kvora, maximální množství otázek, aby si občané mohli vyvolat referendum, a tak dále, tak ten návrh jsme upravili tak, aby měl teoretickou šanci, co největší teoretickou šanci projít tady Sněmovnou, aby tady aspoň nějaký zákon o referendu v České republice začal platit. Protože jak říkám, jsme jedinou zemí, jedinou zemí dokonce ve střední Evropě, jak říkám, tuším, že jsme jedinou ze dvou zemí pouhých v celé Evropské unii, která nemá nějaký zákon o referendu. Znovu zdůrazňuji, proč to tady pořád opakuji, tenhle tenhle údaj, protože to právě ukazuje, jak vládní pětikoalice Petra Fialy je proti demokracii ve skutečnosti, brání demokracii a brání občanům v demokracii. Je to nedemokratická vláda v tomto smyslu, o kterém tady hovořím, nebo antidemokratická spíš, bych řekl.

Jinak, jak jsem říkal, my chceme, aby se ve stejně věci mohlo referendum konat nejdříve po uplynutí nejméně tří let ode dne oznámení výsledků hlasování v předchozím referendu, protože my samozřejmě ctíme – a to bych chtěl zdůraznit – my tady samozřejmě chápeme a respektujeme politické prostředí založené na zastupitelské demokracii – to tady ještě nepadlo – protože samozřejmě stát nějakým způsobem funguje a musí fungovat, musí fungovat tady legislativa a tak dále. Ale současně navíc připouštíme, právě chceme připustit možnost referenda a chceme zároveň připustit i možnost opakování referenda ve stejně věci po uplynutí určité doby, a minimálně tříletá doba se v tomto ohledu jeví jako přiměřená na to opakování. Samozřejmě, o tom už jsem tady říkal, že k provedení ústavního zákona o referendu, pakliže by prošel – což tady tedy přes vládní pětikoalici evidentně neprojde, ale my samozřejmě politicky za něj bojujeme, to je jasné – je nezbytné zároveň vydat zákon, který upraví způsob ověření správnosti údajů na petici podle čl. 4 tohoto zákona a dále podrobnosti provádění a vyhlašování referenda, jakož i soudní přezkum ve věcech referenda tak, aby nemohlo dojít k nesrovnalostem při interpretaci a aplikaci ústavního zákona o referendu a aby se referendum mohlo realizovat tak, aby práva oprávněných občanů byla naplněna a výsledek hlasování v referendu byl zjištěn včas a bezchybně. Ony ty postupy při provádění referenda budou v podstatě do značné míry shodné s postupy při provádění voleb do Parlamentu České republiky.

Jinak samozřejmě ten zákon máme poměrně hodně propracovaný, takže skutečně nic nebrání tomu, abychom ho předřadili jako bod 1 na dnešní schůzi Poslanecké sněmovny. My tam samozřejmě se venujeme i rozšíření kompetencí prezidenta republiky o pravomoc vyhlašovat referendum a oznamovat jeho výsledek. Z našeho pohledu stačí, když to bude pravomoc nekontrasignovaná – proč by ji měl kontrasignovat premiér? To je tady zbytečné u této věci. Samozřejmě tu pravomoc ted' prezident nemá, takže také to navrhujeme rozšířit.

To jsem v podstatě nějakým způsobem zdůvodnil, jakým způsobem chceme pojmotit zákon o referendu. Takže já bych chtěl znova zopakovat tady, aby se na to nezapomnělo, že navrhují jako první svůj návrh navrhnut zákon o referendu, číslo tisku 8, jako první bod dnešní schůze Poslanecké sněmovny.

Ted' pojďme dál, mám tady další návrh. Jako další navrhoji předřadit tisk 12 a tisk 12 je návrh zákona, z pera SPD pochopitelně, který má pracovní název "Můj dům, můj hrad". To je důležitý zákon, který my se tady snažíme protlačit už téměř osm let. Spočívá to v principu jednoduché věci. Dnes, když občana přepadne doma nějaký zločinec, pachatel, překoná

dokonce nějakou překážku, tak vlastně, a bráníte se, třeba v noci vás někdo přepadne doma, ve tmě, vy jste rozespalí, vy se bráníte, třeba ho přizabijete toho útočníka, tak ještě na základě dnešních věcí jste popotahováni, zdali vaše obrana byla přiměřená. No to snad není možné, co se tady dneska děje. Slušný člověk, kterého přepadnou doma, je ještě dneska popotahován za to, když toho zloděje třeba... já nevím, nějak se mu bránil, fyzicky ho zneškodnil, nějakým způsobem, má tam manželku, rodinu, ta oběť a podobně, nebo i třeba sám, tak dneska aby se vlastně bál se občan bránit na základě stávajících zákonů, protože ta obrana může být nepřiměřená. A jak to má ten občan rozpoznat ve tmě, v noci, kdy ten pachatel tam hlavně nemá co dělat vůbec u něj doma? A ten případ je skutečně aktuální, je to velmi aktuální zákon, takže my navrhujeme, SPD – a já bych vás rád požádal, abych mluvil k věci, to dát jako druhý bod dnešního programu schůze, číslo tisku 12.

Vlastně my to posouváme, chceme posunout jako SPD ten takzvaný institut nutné obrany tak, aby ten, kdo je napadený doma, a ten pachatel přítom překonal překážku, aby byl vždycky v právu ten, kdo je napaden. Je to v podstatě poměrně jednoduchá novela trestního zákoníku, kde v § 29 odst. 3 nově vkládáme jednu větu, že "o nutnou obranu se naopak jedná, je-li obrana vedena vůči osobě, která neoprávněně vnikla do cizího obydlí za použití násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí, nebo překoná-li překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí, pokud takové jednání může vyvolat u obránce oprávněnou obavu z ohrožení života či zdraví jeho nebo jiné přítomné osoby". A já myslím, že je to úplně jasné. To znamená, pakliže nějaký člověk, pachatel tím pádem, vnikne do cizího obydlí, kde za použití násilí nebo pohrůžky bezprostředním násilím, nebo překoná-li překážku, to znamená vypáčí okno, vylomí zámek, vykopne vám dveře, tak pakliže vnikne za použití násilí nebo pohrůžky násilí, to znamená přijde, pistoli vytáhne, otevřete dveře, nebo já nevím, co všechno, a pakliže vyvolá toto u toho obránce neboli u toho obyvatele oprávněnou obavu z ohrožení života, tak se bude jednat nově také o nutnou obranu.

Je to úplně jednoduché. SPD prostě brání slušné občany, SPD je na straně slušných občanů, ale vy ten návrh zákona nechcete, vládní pětikoalice ho nechce. Já vím, jak to tady probíhalo v minulém i předminulém volebním období, tady to tedy musím vytknout pochopitelně hnutí ANO, protože ani vláda Andreje Babiše tento zákon nechtěla. Dokonce v předminulém období jsme to tady navrhovali, a dokonce, jestli si pamatuju dobře, tak to prošlo přes první čtení, ale pak se to zadrhlo, jo, jo, jo. Bylo to tak, bylo to ještě za Úsvit tenkrát, já se na to moc dobře pamatuju. To znamená, ten zákon tady leží, my jsme ho chtěli několikrát předřadit i v minulém volebním období, a i vláda Andreje Babiše nám ho odmítla předřadit a zařadit a toto projednat, takže o pětikoalici ani nemluvě, pochopitelně. A dokonce jsem slýchával v kuloárech nějaké řeči: co když dítě kopne míč na zahradu a pak si chce pro ten míč jít? Tak o tom tady vůbec nemluvíme, o žádné zahradě. Mluvíme tady o obydlí, které je násilím tady, prostě pod pohrůžkou násilí nebo násilím tady vniknete. O tom tady vůbec nikdo nemluví, jo, takže to byly zase jenom výmluvy.

To znamená, SPD je jedinou stranou ve Sněmovně, která stojí na straně slušných lidí, a chceme bránit jejich obydlí a jejich bezpečnost. A já bych chtěl, aby tento zákon prošel v České republice, aby se všichni občané mohli cítit doma plně bezpečně. A pojďme si dát příklad z minulého roku. Minulý rok, vzpomeňte na tu kauzu, kdy u Plzně na samotě byl právě propuštěným recidivistou přepaden doma manželský pár v noci, normálně vloupání do domu a v noci tam byli, spali tam starší manželé. Ten pán vytáhl legálně drženou pistoli a střelil toho pachatele do břicha. Bylo to i v médiích všude a policie a všichni ho začali popotahovat v souladu se stávajícím zákonem a zkoumali měsíce, zdali to byla nutná obrana, nebo ne. A pak se ještě během vyšetřování, během krátké doby se ukázalo, že to nebyl jenom nějaký recidivista propuštěný zrovna z vězení, on to byl propuštěný vrah. On to byl propuštěný vrah dokonce, který si odpykal trest, recidivista. Takže takový člověk v noci u Plzně na samotě na okraji města či obce přepadl v noci manželský pár, který tam spal, a v podstatě za to, že se ten manžel bránil, sebe a svoji manželku, a legálně drženou zbraní střelil doma v podstatě tohohle kriminálníka,

tak ještě byl popotahován a měsíce se řešilo, jestli to byla nutná obrana, nebo ne. To je neuvěřitelné. Proto se dneska lidé, občané, bojí i bránit sami sebe, svoji rodinu, protože zákony nejsou na jejich straně, zákony jsou na straně různých nepřizpůsobivých lidí, gaunerů, kriminálníků a dalších, chtělo by se mi říct nějaké tvrdší slovo, ale nebudu, jo, protože pro tyto typy lidí já nemám prostě hezkých slov, jo?

To znamená, musím říci, že náš zákon na to, abychom posunuli institut nutné obrany, je úplně namístě. A i pro ty, co se v tom nevyznají – protože jsem si všiml, že tady ve Sněmovně rádi mluví lidé hlavně z vládní pětikoalice, kteří si vůbec ty zákony nepřečetli, a jenom proto, že to navrhoje někdo jiný než vládní pětikoalice, už prostě útočí a špiní a podobně, a taky to tak vypadá tady s touhletou vládou ve finále a občané to vidí, jo, že chybí věcnost a chybí konkrétní řešení vládě – tak jenom vám chci říct, že to není americký model, protože ten americký model jde mnohem dál. My jsme si plně vědomi toho, že jsme ve střední Evropě, proto jsme přizpůsobili náš návrh právě něco mezi americkým modelem, který platí v některých státech USA, to znamená, že skutečně tam lze v podstatě člověk, co se brání nebo je toho pozemku, má ta práva ještě vyšší, než my navrhujeme, na obranu, ale my jdeme prostě mezi. Takže opět je to velmi takový vstřícný návrh, aby i ti lidé, i zástupci vládní pětikoalice, kteří nejsou na straně občanů a nechtějí bránit bezpečnost našich občanů, tak aby se cítili alespoň poměrně komfortně. Takže já si myslím, že to je velmi dobrý návrh. Já si myslím, že bychom byli opravdu rádi, abyste tento návrh nám zařadili jako druhý bod dnešního jednání.

A já samozřejmě jsem ho ještě ani nezdůvodnil, takže jdu zdůvodnit to, proč chci, aby byl zařazen – protože platná právní úprava, která platí dnes, příliš limituje případy, respektive možnosti nutné obrany, a my si myslíme, že právě institut možností takzvané nutné obrany, že je to naopak nutné posílit s ohledem na stále rostoucí agresivitu pachatelů zločinů, která se týká zejména porušování domovní svobody, kdy se pachatelé snaží násilně vniknout do obydlí či obdobných soukromých prostor bez ohledu na skutečnost, je-li v nich někdo přítomen. A musím říct, že hlavním principem posílení nutné obrany, právě našeho zákona z pera SPD, je prostě a jednoduše poskytnout občanům vyšší míru jistoty a bezpečnosti, aby se nemuseli obávat použít adekvátní nástroje a prostředky, když někdo poruší jejich domovní svobodu, když se někdo bude snažit vniknout do jejich obydlí a vyvolá v nich pocit, že pachatel může ohrozit jejich zdraví, nebo dokonce život.

Naše nová námi navrhovaná úprava zakotvuje zásadu "můj dům, můj hrad", která je ale součástí některých zahraničních úprav. Posiluje postavení a sebevědomí občana, který je napaden ve svém domě a hodlá se bránit, aby se nemusel obávat následného stíhání ze strany státních orgánů, když použil přiměřené nástroje proti pachateli, který bývá často ozbrojen. V takovém případě podle našeho návrhu útočník na sebe bere riziko, že vyvolá-li odůvodněnou obavu z ohrožení majetku, zdraví či života oprávněné osoby, bude se napadený bránit, a to účinně, avšak bez případné sankce ze strany státu.

A tady, u tohoto momentu, je potřeba se pochopitelně zastavit, protože to je právě ten dnešní problém, že o občanech už jsem mluvil, že občané budou mít na základě našeho návrhu možnost se účinně a beze strachu bránit, když se jim někdo vlopá domů a překoná násilně překážku, ale ještě jsem nehovořil o tom, co to znamená pro pachatele, protože dneska v podstatě ten pachatel si myslí, že má Eldorado, myslí si, že mu v podstatě nic zásadního nehrozí. A náš zákon, a to chci tady teď trošku rozebrat, nemá právě jenom pozitivní vliv na občana, protože ten občan se bude cítit lépe, bezpečně, protože pochopitelně mu náš zákon rozšiřuje pocit možnosti, aby se adekvátně bránil, když se mu někdo vlopá domů, do bytu nebo do domu, ale zároveň je to i signál vůči pachateli přece, protože dneska když se pachatel cítí beztrestně, nebo se cítí, že mu hrozí malý trest, a nehrozí mu nebezpečí, tak samozřejmě kriminalita eskaluje a jsou s tím problémy. V okamžiku, že pachatel bude vědět, co může očekávat, když překoná násilně překážku k někomu domů a vlopá se mu tam, a že tím pádem bude v plném právu ten napadený, tak samozřejmě je důvodný předpoklad, že bude té násilné trestné činnosti mnohem méně.

Tady bych rád jenom zdůraznil, že to na základě našeho zákona, návrhu, nebude fungovat tak, že pachatel se vlopá a někdo ho může jen tak střelit, ne, ne, ne, tady bych připomněl pasáž v té naší větě, kterou tam vkládáme: "Pokud takové jednání může vyvolat u obránce oprávněnou obavu z ohrožení života, zdraví jeho či jiné přítomné osoby." To znamená, je tam prostor pro to, to posoudit. Takže to není, že to bude jako na Divokém západě. Musí se tady samozřejmě zvážit i ten napadený, zdali je tam oprávněná obava, nebo ne. To samozřejmě se bude posuzovat.

Ale v každém případě to už nebude tak, jako je to dneska. Rozhodně se to právo posune na stranu slušného občana na základě našeho návrhu. Samozřejmě, když ten kriminálník, ten zločinec, bude očekávat, že třeba doma může být někdo se zbraní a právem se tam potom bude adekvátně bránit, takže ho nečeká nic dobrého, tak samozřejmě to potom může velmi zásadně pomoci v poklesu trestné činnosti.

Vzpomeňme ostatně na minulé volební období, kdy s tím měla problémy vláda Andreje Babiše, konkrétně ministr vnitra Hamáček, jak tady byla série vlopání a trestné činnosti ve Středočeském kraji, kdy se prostě nedářilo dopadnout pachatele. Občané mi zoufale psali, už se doma ozbrojovali zbraněmi, a dělali dokonce hlídky, nějakou domobranu a podobně, protože ti pachatelé tam vykrádali sériově rodinné domy a stávající zákony je prostě vůbec neodradily. Takže to je prostě dnešní stav, nad kterým SPD rozhodně nebude zavírat oči. Vládní pětikoalice nad tím zavírá oči, ale my nad tím nebudeme zavírat oči. Proto vás žádám o to, aby se tento náš návrh zákona zařadil jako druhý bod.

Jenom dodám, že změna trestního zákoníku tak, jak ji navrhujeme, má sloužit k uznání takové obrany jako obrany nutné za situace, kdy v nechráněném prostoru by se o nutnou obranu jednat nemuselo. Současně zpřesňujeme požadavek zákona, že se musí jednat o přímo hrozící nebo trvající útok, neboť podle stávající úpravy musí obránce například ve svém domě nejdřív čekat, než bude útočníkem přímo napaden, nechce-li riskovat trestní stíhání. Tak to je opravdu úplný vrchol. Takže občan je doma rozespalý, spí s rodinou doma, přepadnou ho tam a občan má jako ve tmě čekat, až ho ten druhý napadne? Jak má asi ve tmě rozeznat, jestli ten pachatel, který tam vůbec nemá co dělat, u něj doma pochopitelně v noci, když má občan zamčeno a zavřená okna, a občan má tedy čekat, než bude útočníkem přímo napaden, nechce-li riskovat trestní stíhání? Tyhle zákony vy tady tolerujete? Jak má asi ve tmě občan poznat, jestli proti němu je někdo s nožem, s pistolí nebo jestli je to mistr světa v karate, to znamená, že sice není ozbrojen, ale jednou ranou toho občana uzemní? To je prostě úplně absurdní, co se tady děje.

Takže za vhodný příklad lze použít i například střelbu skrze vnitřní dveře na útočníka, který do chráněného prostoru pronikl. Ano, to znamená, někdo se vám vlopá do domu, vyzývá vás, a dneska abyste čekali na to, až k vám skrze dveře do ložnice vstoupí, a vy ještě čekáte na to, co bude. Ten současný stav je přece úplně neúnosný, proto SPD navrhuje novelu toho trestního zákona. Námi navrhovaná nová úprava současně pokrývá situaci, kdy je útok veden proti jiné přítomné osobě a obránce zasahuje v její prospěch. Ano, to je důležité, to jsme tam právě vložili, protože třeba doma spí dítě nebo manželka nebo přítelkyně a tak podobně, manžel nebo partner se probudí a v podstatě dneska aby málem čekal, jestli bude na ně veden útok, ale to už je pozdě. Jestli má doma své blízké lidi a je na ně veden útok, tak aby už mohl samozřejmě zasáhnout, respektive aby ten útočník věděl, že už se nepotká s ničím dobrým, pakliže už vůbec vnikne do takového objektu a vlopá se tam, ať tam pak napadne kohokoliv, tak prostě že už zákon není na straně útočníka, jako je tomu dneska.

Ted' – to už jsem tady zmiňoval – meze použití nutné obrany jsou nastaveny takzvanou oprávněnou obavou, která potlačuje možnost případného zneužití. Oprávněnou obavou obránce nemůže být například vedení obrany na velmi vysokou vzdálenost nebo proti prchajícímu útočníkovi, to je potřeba říct, takže i tyhle věci jsme ošetřili. Takže i ty argumenty, že by to mohlo být nějak zneužito a že prchající osoba, že na velkou vzdálenost, to jsme prostě v tom zákoně vyřešili. Takže ten zákon je napsán velmi dobře, aby skutečně posílil adekvátní nutnou obranu na straně slušného občana, aby byl pro slušné lidi, aby to prostě fungovalo, takže

v podstatě, proč o tom tady takhle sáhodlouze hovořím. V podstatě to tady vysvětlují a mám tady všechny důvody, proč byste to měli podpořit. Samozřejmě platí, že závěr o naplnění či nenaplnění podmínek nutné obrany při ochraně obydlí bude mít soud, takže to je v podstatě také velmi důležité pro ty z vás, kteří by se obávali nějakého zneužití toho institutu. Ne, ne, ne, ta obava není namístě.

Nicméně podstatné je, že při vyhodnocení adekvátnosti nutné obrany se bude vycházet z toho, jak se okolnosti napadení jevily obránci, nikoliv útočníkovi. To je právě důležité, to je to podstatné, protože dneska se situace vyhodnocuje – přiměřená obrana – tak ještě se přihlíží k tomu útočníkovi. To snad není možné, co se tady děje. Takže člověk, který vůbec nemá co dělat u vás doma, tak se přihlíží k němu. To snad vůbec není možný. Takže samozřejmě my tady chceme, aby se při vyhodnocení adekvátnosti nutné obrany přihlíželo k tomu, jak se to jevilo tomu obránci, tedy tomu, kdo byl napadený, protože to, jak se to jeví útočníkovi, to si už umíme představit, že?

Jinak námi předložená úprava následuje současný vývoj judikatury, který směruje ke stále vyššímu respektování a posílení chování a oprávnění poškozeného v neočekávané životní situaci, na kterou je nutné okamžitě reagovat.

Jinak můžu se jenom zeptat, jestli je ve 13 hodin pauza? (Obrací se na předsedajícího. Předsedající: Je.) Je, ve 13 hodin je pauza, škoda, protože já mám těch bodů ještě víc, takže budeme pokračovat ještě v další fázi.

Protože mám tedy ještě dvě minuty, tak bych znova ještě jenom zdůvodnil, proč tady navrhujeme tyto body – protože vládní koalice Petra Fialy, pětikoalice, místo aby ve Sněmovně řešila pomoc lidem s drahými energiemi, místo aby tady iniciovala mírová jednání, například v konfliktu na Ukrajině, a prosazovala mír, tak tady dneska za každou cenu chce protlačit zákon, kterým chtějí politicky ovládnout Českou televizi. Takže prioritou vlády Petra Fialy je politické ovládnutí České televize, aby Česká televize, potažmo Český rozhlas v další fázi, vysílali jenom to, co vyhovuje vládní většině, vládě Petra Fialy.

My tomu prostě chceme tady zabránit, proto říkáme jasně: chceme, aby se tady projednávaly zákony na pomoc občanům s drahými energiemi, potažmo tady máme x zákonů, já je ještě budu postupně představovat. Chceme předrudit zákon – nejenom zákon o referendu, zákon "Můj dům, můj hrad" na posílení možnosti obrany slušných občanů. Chceme tady zvýšit daňové zvýhodnění dětí z pracujících rodin. Chceme předrudit zákon zvýšení daňových slev na poplatníka pro pracující lidi, aby měli více peněz. Chceme zestátnění exekutorů. Chceme ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými, což už jste nám tady jednou zamítlí. Chceme také zavést přímou volbu a odvolatelnost politiků, ten zákon nám tady také leží. Chceme taky zamezit vydělení nezdaněných dividend zahraničními nadnárodními korporacemi z České republiky, což je výjimka, kterou si tady prosadila Evropská unie na úkor České republiky, na úkor českých firem. Chceme také předsadit návrh zákona na minimální důstojný důchod, na výši minimální mzdy za splnění zákonných podmínek a u té částky zásluhově, protože za ty malé důchody se prostě nedá vyžít. To znamená, my tady chceme zvýšení příspěvků na péči o zdravotně postižené.

Tyto zákony tady chceme předrudit, a ne abyste si tady prosazovali politické ovládnutí České televize vládní pětikoalicí. My chceme zákony, aby lidé měli více peněz, slušní lidé bezpečí a spravedlnosti, a vy chcete politicky ovládat Českou televizi, a s tím my zásadně nesouhlasíme.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: (Vstupuje do řeči.) Je 13 hodin. Pane předsedo, je čas na standardní polední pauzu, takže bych vás nyní přerušila. Vy potom můžete dostat slovo.

Nicméně dostala se ke mně informace, že tedy než vyhlásím pauzu, je třeba oznámit, že na základě dohody všech předsedů klubů dnešní jednání končí v 18 hodin.

A já tedy jenom zrekapituluji, že se sejdeme zde v sále ve 14.30 hodin na ústní interpelace a potom budeme končit v 18 hodin. Přeji klidnou polední pauzu.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážený pane premiére, vážení kolegové, zahajují odpolední jednání a dalším bodem našeho pořadu jsou

158. Ústní interpelace

které jsou určené předsedovi vlády České republiky a ostatním členům vlády.

Dnes bylo za účasti ověřovatele vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Petra Fialu či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16 hodin, na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic. Upozorňuji všechny poslance a interpelované členy vlády, že pokud budou vyčerpány interpelace na předsedu vlády Petra Fialu, bude ihned zahájen blok interpelací na ostatní členy vlády.

A ještě, než dám slovo paní poslankyni Lesenské, přečtu omluvy. Omlouvá se Eva Decroix po celý jednací den z pracovních důvodů, Lenka Dražilová od 14.30 do devíti – pracovní důvody, Mračková Vildumetzová Jana od 14.30 do 21. hodiny z rodinných důvodů, Michaela Opltová po celý jednací den z pracovních důvodů. Z ministrů se omlouvají Vladimír Baláž od 13 do 16 z pracovních důvodů, Bartoš Ivan od 16 do 18 z pracovních důvodů, Lipavský Jan po celý jednací den z pracovních důvodů a Jozef Síkela od 17 hodin do devíti z pracovních důvodů.

A nyní dávám slovo paní poslankyni Vladimíře Lesenské, která byla vylosována na prvním místě, aby přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Petra Fialu, a připraví se paní poslankyně Marie Pošarová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji, paní předsedající, za slovo. Vážený pane premiére, kolegyně, kolegové, můj dotaz je nazvaný – nebo moje interpelace – Vysokorychlostní síť. Směřuju ho, pane premiére, na vás, protože si nejsem zcela jistá, do gesce kterého ministerstva budování těchto sítí vůbec patří. Navíc pan ministr Síkela, pokud vím, byl z dnešního dne omlovený.

Předpokládám, že pro přenos signálu pro vysokorychlostní síť bude nutné vybudovat trošku hustší síť vysílačů, než která funguje v dnešní době. Můj první nebo moje první část dotazů zní, zda vůbec někde existuje porovnání nebo výsledky měření elektromagnetického záření stávajících sítí právě v porovnání s těmi vysokorychlostními.

Nicméně druhá část mého dotazu směřuje k zabezpečení nejenom vysílačů, ale celých sítí jako takových. V době digitalizace a elektronizace státní správy a vůbec všech institucí se stáváme celá společnost na nich závislou. Jak jsou připravena opatření na jejich ochranu a jak případně budou nebo jak by měly vůbec fungovat úřady bez dlouhodobého připojení k internetu? A tím mám na mysli výpadky jeden, dva, ale i více dnů. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji a nyní má slovo pan předseda vlády Petr Fiala. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Dobrý den. Vážená paní poslankyně, děkuji za to, že tady zmiňujete toto téma, protože je téma vysokorychlostních sítí určitě důležité. Já bych dokonce řekl, že to je jeden z nejdůležitějších kroků pro modernizaci naší ekonomiky.

Podpora budování a rozvoje vysokorychlostních sítí probíhá na několika úrovních a je samozřejmě jasné, že v liberalizovaném českém, respektive evropském trhu sítí elektronických komunikací budují ty sítě především podnikatelé, ale v případě tam, kde jsou rozsáhlé investiční náklady, tak tam se jeví i podpora ze strany státu jako nezbytná. Ale to, co opravdu potřebují podnikatelé pro budování vysokorychlostních sítí, jsou legislativní a nelegislativní opatření.

Tady vycházíme z nějakých dokumentů, které jsme v rámci České republiky už přijali. Je to strategie rozvoje sítí s velmi vysokou kapacitou a je to rovněž akční plán 2.0 k provedení nedotačných opatření na podporu plánování a výstavby sítí elektronických komunikací. A je zde i materiál, který se týká rozvoje mobilních sítí, což s tím úzce souvisí nebo je naprostě propojeno, a to je implementace a rozvoj sítí 5G v České republice.

Na základě tohoto materiálu byla založena také aliance, které se pracovně říká 5G aliance, která je společnou platformou na podporu sítí a služeb páté generace. A právě proto, že ta otázka je komplexní a nemůže si s ní poradit jenom stát nebo jenom podnikatelé, tuto alianci tvoří zástupci jak soukromé, tak veřejné, tak akademické sféry, a to jsou důležité kroky k tomu, abychom se posunuli dál.

To, co může udělat stát a má udělat stát, se týká legislativních opatření. Tady se podařilo prosadit několik věcí, které usnadňují a urychlují výstavbu elektronických komunikací. Je to třeba zjednodušení pro připojky do 100 metrů, usnadnění kolaudačního řízení pro stavby sítí elektronických komunikací nebo zavedení institutu takzvaného přípoloží, aby se ušetřily náklady na stavební práce. Současně se také legislativně upravila možnost podélného umístění vedení inženýrských sítí, včetně kabelovodu pozemních komunikací a snadnější překladka.

Pokud jde o dotační programy, dotační mechanismy, tady jsme vytvořili možnost využít operační program Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost a počítáme s podporou i v rámci budoucího operačního programu Technologie a aplikace pro konkurenceschopnost, tedy ve zkratce OPTAK.

Rovněž předpokládáme využití evropských prostředků pro rozvoj sítí s velmi vysokou kapacitou. Tady máme na mysli především využití prostředků z Národního plánu obnovy. Jedná se o komponentu 1.3 Digitální velkokapacitní sítě a v rámci této části Národního plánu obnovy byly již některé výzvy vyhlášeny. V této komponentě se rovněž počítá s alokací pro zkvalitnění signálu v síti 5G na železničních koridorech.

Dále se předpokládá, to jste možná měla také na mysli, využití evropských prostředků pro dokrytí takzvaných bílých míst sítěmi 5Gm zejména na venkově, to je v obydlených lokalitách, ve kterých není žádný nebo dostatečný mobilní signál. Ani se tam nepředpokládá, že by v blízké budoucnosti na základě tržních podmínek některý operátor tady do těchto lokalit rozšířil svoji síť.

Jak vidíte, uvedené aktivity jsou ve vysokém stupni přípravy. Některé už se realizují, u některých je ještě potřeba, aby proběhla takzvaná notifikace veřejné podpory Evropské komise nebo veřejné konzultace, kde třeba dochází k vyhodnocení v případě pokrývání železničních koridorů nebo lokalit (Předsedající: Čas.) bez mobilního signálu. Takže jenom, abych to shrnul. Ta cílená veřejná podpora – poslední věta – směruje pouze do míst, kde ty tržní mechanismy selhávají, a tak to má být.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedo vlády. A táži se paní poslankyně, chce-li položit panu předsedovi ještě doplňující otázku? Má zájem? Prosím, máte slovo.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji, mám. Já moc děkuji za slova pana premiéra, nicméně už kolegům, kteří tady vyzvídali, kam můj dotaz směruje, bylo řečeno, že právě do oblasti zabezpečení těch sítí, což jste mi bohužel neodpověděl. Takže na koho nebo na které ministerstvo nebo na který úřad se můžeme obrátit s dotazem, jak ty sítě budou zabezpečeny, jak budou fungovat úřady, pokud dojde k výpadku elektrické energie, k výpadku sítí jako takovým, a nemluvím opravdu o dnech, mluvím dva, tři, týden. My jsme zažili u nás na úřadě práce výpadek připojení internetového v délce dvou dnů a mohli jsme úřad na tři dny zavřít. Klienty jsme neměli kam poslat, neměli jsme jak s nimi komunikovat. Takže spíš opravdu bych čekala vaši odpověď na téma zabezpečení takovýchto připojení.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Pan premiér má zájem o odpověď, ano. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Děkuji za doplňující otázku. Já jsem samozřejmě tu vaši otázku pochopil mimo jiné tak, že se ptáte, jak zaplníme ta bílá místa a tam, kde ten systém není, na což jsem se vám snažil odpovědět, a v těchto odpovědích bych mohl i pokračovat. Samozřejmě že součástí celé té problematiky je i zabezpečení, ale můžete potom i ten dotaz třeba upřesnit písemně – jestli máte třeba na mysli výpadky, které jsou způsobeny nějakými útoky, na to máme tady poměrně rozsáhlý systém zabezpečení v České republice, který, myslím si, funguje dobře, včetně toho, že jsou tu příslušné orgány, které se touto ochranou zabývají, nebo zda máte na mysli případné výpadky z důsledku nějakých technických poruch, což je případ, který tedy úplně obvyklý není, ale i na ten se samozřejmě při vytváření těch vysokorychlostních sítí myslí.

Jenom bych chtěl říct, že my chápeme kvalitní digitální infrastrukturu jako pevnou součást nejen digitální ekonomiky, ale i něco, co je naprosto nezbytné pro běžný chod našeho státu, a považujeme za samozřejmé, že nejde jenom o vybudování infrastruktury, ale jde o to, aby ta infrastruktura co nejlépe fungovala a aby byla dostatečným způsobem zabezpečena, aby nedocházelo k tomu, co vy ze své minulé zkušenosti jste zažila a před čím varujete. Nicméně vážným rizikem je také otázka některého typu útoku, kybernetických útoků, kterým bývají poměrně často vystaveny naše instituce. Z dosavadních zkušeností můžeme říct, že systém zabezpečení a ochrany je kvalitní. Dokážeme těm útokům čelit (Předsedající: Čas, pane premiére.) a postupně ho také zlepšíme.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za dodržení času. S další interpelací vystoupí paní poslankyně Marie Pošarová, která byla vylosovaná na druhém místě, připraví se poslanec Radek Koten. Ano, omlouváme se, ale bohužel nám nefunguje dole časomíra, což je velká nevýhoda jak pro ty, kteří interpelují, tak pro pana premiéra. Prosím.

Poslankyně Marie Pošarová: Dobrý den. Vážený pane premiére, chtěla bych se vás zeptat, vy jste vždycky se odvolával na evropské řešení a tvrdil, že Německo podporuje evropské řešení, my podporujeme evropské řešení, a ejhle, Německo se připravuje zadotovat, zastropovat cenu plynu i u průmyslových podniků. Na základě expertní komise by podniky měly do výše 70 % své spotřeby platit pouhých 0,07 euro za kilowatthodinu a cenový strop by se měl týkat všech i velkých podniků. Německo jde ještě dál, uvolní 200 miliard eur na ceny elektrické energie, což je proti všem pravidlům jednotného volného trhu, jestli tomu tak

můžeme ještě nyní říkat. Dále plánují zastropovat cenu plynu ve výši ještě 100 miliard eur, zadotovat. Pokud to udělají, popřou funkčnost Evropy v energetické politice.

Jaký máte plán vy pro naše velké podniky? Jaké kroky podniknete, pokud toto Němci udělají? Protože v německé televizi o tom mluví tak, že to berou za hotovou věc. Já jsem k tomu dělala pozměňovací návrh, který měl zastropování cen řešit i u velkých podniků, bylo to ignorováno. Jaký máte tedy plán nyní? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně. Nyní má slovo pan předseda vlády. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážená paní poslankyně, ano, všichni jsme zaznamenali informaci z médií a z projevu německého kancléře Olafa Scholze, který oznámil vytvoření zvláštního hospodářského fondu v objemu 200 miliard eur na podporu kroků, které mají chránit obyvatele i podniky zasažené vysokými cenami energií. Jenom pro přesnost – tam nejsou jasné přesné parametry toho záměru, ale už teď je řečeno, že ta suma má být rozprostřena až do jara roku 2024 a má být financována půjčkami. Německý kancléř ten balíček nazval obranným deštínkem a v závislosti na tom oznámil, že v Německu již nebude potřeba nový poplatek na obstarání plynu, který měl platit od října.

I na tomto příkladu vidíte, že v každé zemi platí, že rozhodnutí, která se dělají v současnosti, nejsou vůbec jednoduchá a mění se v závislosti na situaci, která je na trhu s energiemi a na který má extrémní vliv ruská agrese na Ukrajinu a následné kroky, ruské kroky, na poli energetiky, takže i v Německu dochází prostě k proměnám těch opatření a těch postojů. Ale v žádném případě to neznamená, že Německo pomáhá víc než my, a pokud by to někdo chtěl tvrdit, tak si pojďme srovnat naši pomoc s tou německou, a mluvíme tady o zemi, která má více než osmkrát tolik obyvatel co Česká republika, hlavně patnáctkrát vyšší HDP. Takže srovnávat to sice není jednoduché, ale přesto můžeme.

Německo přijalo – to tady zmiňujete, stejně jako my – snížení daně na energie. Naše vláda v oblasti pohonných hmot snížením spotřební daně, v oblasti elektřiny odpuštění poplatku na obnovitelné zdroje energie, udělali jsme v České republice. Na rozdíl od Německa my jsme zregulovali maloobchodní ceny pro domácnosti, živnostníky, menší firmy a střední firmy zastropováním cen elektřiny na 6 korun s DPH a plynu na 3 koruny s DPH bez distribučních poplatků. Co se týká příspěvku v ohrožených skupinách v boji proti cenám energií, k tomu přistoupilo jak Německo, tak Česká republika a k tomu se přidávají i další evropské státy.

Pokud jde o podporu velkých podniků, kterou jste také specificky zmínila, stejně jako Německo i česká vláda přišla s celou řadou programů, výzev a podpor. Jedná se například – a konkrétních kroků – jedná se například o odpuštění poplatku za podporované zdroje energie, za každou spotřebovanou megawatthodinu nebudou muset podniky platit tento poplatek, což je 599 korun včetně DPH. Dočasný krizový rámec – další krok, naplno využíváme, slouží pro podniky zasažené současnou krizí nebo souvisejícími sankcemi a odvetnými protiopatřeními. Firmy, tedy velkoodběratelé elektřiny a plynu, budou moci od počátku listopadu zažádat o podporu v celkové výši až 30 miliard korun. Tento program pomáhá i s likviditou firem, která je v současné době stěžejní. A děláme další kroky. Já je tady nemám čas ani všechny vyjmenovat, ale připomenu některé, po kterých volali podnikatelé, po kterých volal Svaz průmyslu a dopravy, po kterých volala Hospodářská komora. Dočasný rámec a EGAP Plus, kompenzace nepřímých nákladů, Trend program Ministerstva průmyslu a obchodu na podporu podnikového výzkumu, úspory energie, dotace na úspory energie ve firmách, program Záruka 2015 až 2023, dotace na fotovoltaické elektrárny pro podnikatele, výzva na podporu modernizace, distribuce tepla v systémech dálkového vytápění z Národního programu obnovy a další a další věci.

To jsou kroky, které naše vláda udělala na podporu průmyslu, na podporu velkých podnikatelů vedle těch kroků, kterými jsme pomohli občanům, kterými jsme pomohli veřejnému sektoru a kterými jsme pomohli živnostníkům a drobným a menším a středním podnikatelům.

Pokud jde o to samotné německé opatření, protože ještě neznáme jeho parametry, ani nevíme, v jakém rozsahu bude moci vstoupit v platnost. I pro Německo platí stejná pravidla jako pro ostatní země Evropské unie.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane premiére. Táži se paní poslankyně, zda má zájem položit předsedovi vlády doplňující otázku? Má zájem. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marie Pošarová: Ještě bych se chtěla zeptat – vy jste říkal, že vlastně pro velké podniky také něco máte, ale pouze to je do spotřeby 4 200 megawatthodin roční spotřeby. Nad to pro podniky není vůbec nic. Necháte tedy velké podniky padnout? Nemůžeme srovnávat německou podporu a českou.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně. Pan premiér vám odpoví na vaši doplňující otázku. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: No, to nemůžeme srovnávat německou podporu a českou i z hlediska toho, jaké jsou rozdíly mezi oběma zeměmi, ale přesto můžeme srovnávat to, co Česká republika udělala pro občany, pro domácnosti, pro drobné a střední podnikatele, pro veřejný sektor, s tím, co pro ně dělá Německo. A to, že hledáme tady všichni nějaké řešení, jak pomoci velkým podnikům a průmyslu, to je pravda. Já jsem vám tady jmenoval konkrétní kroky, které udělala naše vláda a které je možné udělat, a samozřejmě hledáme další cesty. Ta nejspolehlivější, i když to tady mnozí v tomto sále na levé straně nechtějí slyšet, je evropské řešení, které prokazatelně vede ke snižování cen energií. Ty kroky, které jsme udělali, rady, které jsme jako předsednická země svolali, jejich výsledky, to prostě vede ke snižování cen energií a to se nedá popřít. Dokonce funguje i něco, co se nazývá slovní intervence, a ceny energií díky tomu klesají a v tom je potřeba pokračovat, protože to je nejspolehlivější, nejlevnější, nejpřímější, nejfektivnější cesta, jak snížit ceny energií a skutečně reálně pomoci velkým podnikům.

Ale příklad Německa a příklad tady těch 200 miliard eur nám jasně ukazuje, že volání po evropském řešení je správné, protože pokud přistoupíme na to, že budou spolu soutěžit národní rozpočty, že budeme soutěžit navzájem bez ohledu na otevřený prostor Evropské unie, když budeme soutěžit o to, kdo a jak více podpoří vlastní průmysl, tak co se stane vzhledem k síle České republiky? No, z takovéto soutěže nevyjdeme jako vítězi a nemůžeme z ní vyjít jako vítězi, takže toto nemůžeme připustit, musíme jít cestou evropského řešení pro velké firmy a využívat všechny možnosti, které máme, což česká vláda nepochybňě dělá.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane premiére, za dodržení času. Ještě než dám slovo třetímu vylosovanému, panu poslanci Radku Kotenovi, přečtu omluvy. Omlouvá se Adámková Věra od 14.50 do 17.45 ze zdravotních důvodů, Helena Válková od 14.30 do 9 z pracovních důvodů a Válek Vlastimil od 16 do 9 hodin z pracovních důvodů.

Ještě poprosím o posečkání, pokoušíme se restartovat časomíru. Zdá se, že se to podařilo. Pane poslanče, máte slovo, připraví se pan poslanec Radek Vondráček. Děkuji.

Poslanec Radek Koten: Děkuji, paní předsedající. Vážení kolegové, kolegyně, vážený pane premiére, já bych na vás měl takový hlavní dotaz a potom ještě několik menších dotazů.

Dá se říct, že včera jsme se shodli s jedním z členů ODS ohledně emisních povolenek, protože zrušení emisních povolenek a i v rámci toho summitu a našeho předsednictví v Evropské unii, tak si myslím, že bychom měli podpořit Polsko a odstoupit od emisních povolenek v EU, protože ty nám jednak zdražují elektřinu, a také bychom měli odstoupit od takzvaného Green Dealu, protože ten nám zdražuje také energie.

Co se týká zastropování energií, samozřejmě je to sice krok dobrým směrem, nicméně to zastropování je poměrně na vysoké úrovni a bude likvidovat jak naše podniky menší, větší, budou se výroby stěhovat mimo Českou republiku a bude to indukovat poměrně velkou nezaměstnanost. A já se divím, protože ODS jako pravicová strana vždycky byla proti přerozdělování finančních prostředků, které někdo získá v podnikání, a to přesně se nyní děje, to znamená, sektorová daň, daň podniků, které vydělávají na energetické krizi, a vy to chcete přerozdělovat. Já bych byl pro to, aby ty peníze zůstaly v těch spotřebitelů a aby se to vyřešilo hned na začátku systémově. Já si myslím, že jste tady po tom i v minulém volebním období volal, aby se veškeré věci řešily systémově, to znamená, v případě, že vyrobíme elektřinu lacino, tak vy jako majoritní vlastník, jako stát, můžete samozřejmě tu elektřinu prodávat napřímo, nikoliv přes další překupníky, kteří na tom vydělávají a potom konečným distributorům tu elektřinu prodávají.

A co se týká rozpočtu, kde potom budete brát peníze, pokud se tedy zavřou podniky? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za dodržení času. Odpoví vám nyní pan premiér. Prosím, máte slovo, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče, za vaši – já jsem chtěl říct otázku, ale musí říct za vaše otázky, a nevím úplně přesně, na kterou z nich mám odpovídat. V těch pěti minutách určitě nestihnu například vysvětlit, jaká je skutečná cena vyrobené energie v České republice, na čem to závisí, že to, co se objevuje v médiích, že to stojí 10 nebo 20 eur, že to prostě opravdu není reálné a neodpovídá to vůbec tomu, za kolik skutečně jednotliví producenti tu elektřinu vyrábějí. Mohl bych vám i vysvětlit, proč to tak není a proč to tak ani nemůže být, ale já se pokusím nejprve odpovědět na tu otázku, kterou jste začal, a to je otázka emisních povolenek.

Asi vás překvapím, já naprosto – i když pokud mě tady posloucháte opakovaně, tak vás nepřekvapím – nejsem spokojen s tím, jak funguje trh s emisními povolenkami nebo ten systém s emisními povolenkami. Jsem přesvědčen, že je to potřeba změnit, ale na rozdíl od předcházející vlády, která o tom mluvila a neudělala v tom nic, my v tom něco děláme. Musím také ale otevřeně říct, že vůle k tomu, aby se změnil systém emisních povolenek tak, že se zruší, ta vůle mezi většinou evropských států absolutně není a takovouto většinu nemáme a nezískáme ji. A hlavně, a to ještě větší problém, není vůbec vůle u poslanců Evropského parlamentu – asi víte, že Evropský parlament má ve svém výsledku zelenější politiku než Rada a řadu návrhů vychyluje ještě dál v tomto směru, takže se nedá jednoduše říct, že to jsou orgány Evropské unie, ale jsou to také členské státy a poslanci evropských zemí, které revizi povolenek brání, a to je potřeba mít na paměti. Je to jeden z nástrojů, jak dosáhnout klimatických cílů, jak se o tom mluví v Green Dealu, který Andrej Babiš odsouhlasil a zavázal Českou republiku být klimaticky neutrální v roce 2050 bez nějakých kompenzací, takže nám nezbývá než ve zmírňování těchto povinností začít něco dělat a naším cílem v první řadě je, abychom snížili ceny těchto povolenek, aby měly menší dopad na cenu elektřiny, tepla nebo pro výrobu průmyslových podniků. Musím říct, že jsme v tom vyjednávání docela úspěšní. Za za prvé jsme získali část povolenek zdarma pro naše teplárny. To jsme vyjednali, to je konkrétní výsledek

této vlády. Znamená to, že občané budou platit za teplo méně, než by v jiném případě platili. Samozřejmě ten výsledek je vyjednaný v Radě, ale nevstoupil ještě v platnost. Závisí to na dialogu Rady, Komise a Evropského parlamentu, který právě probíhá. My se budeme snažit, aby skončil ještě v průběhu českého předsednictví. Může se stát, že se přesune do švédského předsednictví, ale ten základ jsme v Radě ministrů vyjednali.

V září jsme prosadili závěr – a bylo to na mimořádné radě pro energetiku, kterou jsme svolali jako předsednická země – že Komise má najít řešení pro lepší využití povolenek z rezervy tržní stability a jejich využití pro financování balíčku REPower EU, pomocí kterého budou financovány energetické projekty u nás, což je také důležité – další úspěch českého předsednictví. Minulý týden se usnesla i rada ECOFIN ministrů financí. Rozhodla o uvolnění 300 milionů povolenek v hodnotě 20 miliard eur.

Proč říkám, že jsou to úspěchy? Protože jsou to konkrétní kroky, které mění systém obchodování s povolenkami, a protože se nám poprvé podařilo vůbec dostat otázku povolenek na vážná jednání, jednání o nich i v Evropské radě. Osobně jsem toto téma otevřel na neformálním summitu v Praze. Ano, máme zde podporu a společně s námi to chce Polsko a některé další země. Bohužel, většina se tomu dost brání, přesto jsme dosáhli těch výsledků, které jsem vám řekl.

To, že do toho systému zasahujeme, má jeden zásadní a pozitivní efekt. Zatímco v březnu nebo červenci ceny povolenek atakovaly hranici 100 euro, nyní se pohybují v rozmezí mezi 60 a 70 eury. Budeme-li pokračovat v těch mechanismech, docílíme toho, že nebudou překvapivě růst ceny emisních povolenek.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane premiére. Pan poslanec má zájem položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Děkuji, paní předsedající. Já jsem se chtěl ještě zeptat – samozřejmě vím, že to je rozsáhlá otázka, doufám, že mi tedy odpovíte v druhé části na ty ostatní otázky. Nicméně cena povolenek je tak vysoká z toho důvodu, že se obchodují na burze a že ti, kteří si ty povolenky mohou kupovat, samozřejmě to jsou všechno například důchodové fondy a podobně, nejsou to jenom tedy ti výrobci energií, takže to si myslím, že je obrovská chyba. Co se týká podpory Polska, já si myslím, že jsme je měli podpořit a z toho systému povolenek se skutečně mělo vystoupit.

Nicméně vy jste mi neodpověděl na celkem zásadní otázku, kde budete brát peníze do rozpočtu, pokud tady zavřou obrovští zaměstnavatelé, jako například Škoda Auto nebo podobně, z důvodu cen energií, a bude to indukovat obrovskou nezaměstnanost. Z čeho budete tedy potom platit podpory v nezaměstnanosti a další kompenzační balíčky? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za dodržení času. Pan premiér vám odpoví na doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Já už jsem u té předcházející interpelace odpověděl na otázku, co děláme pro to, aby takovýto vývoj nenastal, abychom prostě nepřipustili krach nebo významné problémy velkých firem. Jsme si vědomi toho, že jsme průmyslová země, a podle toho také jednáme. V případě této vazby na emisní povolenky bych ještě připomenul, co jsem neříkal v té předcházející odpovědi, že na pomoc větším firmám s energeticky náročným provozem vláda také připravila kompenzace nepřímých nákladů na emisní povolenky. Tady je notifikována v tuto chvíli podpora 800 milionů korun, ona se může využít a využívá už v letošním roce. My jsme to notifikovali tak, že počítáme s tou podporou i pro příští rok.

Souhlasím s vámi, že systém povolenek neplní svůj účel, protože jejich smysl byl v penalizování ekologicky špatných činností v oblasti klimatu, ale ve chvíli, kdy čelíme tak vážné energetické krizi způsobené ruskou agresí na Ukrajině a ruským postupem vůči dodávání energií do Evropy, samozřejmě musíme využívat všechny dostupné zdroje energie na maximum a tady v tomto případě povolenky ty náklady prodražují občanům a firmám.

My na toto téma docela pravidelně vystupujeme spolu s polským premiérem Morawieckim a přidávají se k nám i někteří další kolegové. Ale znova opakuji, za úspěch považuji už to, že jsme vůbec téma povolenek dostali do debaty na jednotlivých radách, že jsme prosadili úpravy toho systému, například s automatickým uvolňováním povolenek v případě, že jejich cena prudce roste. To vede k tomu, že se dneska ta cena drží v těch číslech, které jsem tady jmenoval a prudce nekolísá. Myslím si, že to není malý úspěch.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane premiére. Nyní máme na pořadu čtvrtou interpelaci, kterou přednese pan poslanec Radek Vondráček, připraví se pan poslanec Radovan Vích. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. My jsme byli připraveni dopoledne diskutovat na téma cenzury a na téma činnosti oddělení strategické komunikace Úřadu vlády, nepodařilo se nám to. Já se tady pokusím zhubnit několik svých otázek do dvou minut.

V prvé řadě jsme se chtěli ptát, protože ta interpelace kolegy Nachera je vlastně už z března, už opravdu něco pamatuje, od té doby došlo k zásadnímu vývoji, už se nejedná jenom o nějaké cenzorské zásahy, ale vláda už začala připravovat svoje informační kampaně. Ta první informační kampaně nás stála 24 milionů korun. Shodou okolností byla zahájena týden před komunálními volbami, jaká to náhoda. Mě by zajímal, jestli tedy jediným účelem a jediným výsledkem té kampaně bylo, že byly hájeny kroky této vlády před komunálními volbami, nebo jestli máme i nějaké výstupy a nějaký měřitelný účinek – jestli si třeba více lidí začalo chodit pro dávky, jak jste jim doporučovali, nebo jakým způsobem proběhla osvěta mezi obyvatelstvem. Hlavně by mě zajímal, co nás to všechno stálo, protože těch 24 milionů – pokud vím, tu zakázku obdržela společnost, která tam měla nějaké problémy s osobami stíhanými pro daňové úniky. Nevím, jestli je to náhoda, prostě ODS má smůlu, protože když měla předtím předsednictví, tak tam bylo Promopro, teď máte zase problémy u této kampaně. Ale opravdu by mě zajímal, kolik nás to stálo a jestli je nějaký měřitelný účinek, a jestli tedy budou další. Protože já jsem slyšel, že budou nějaké další kampaně.

Pak bych chtěl odpovědět na otázku, jestli tedy to oddělení strategické komunikace – protože v těch materiálech je napsáno, že se musí posílit stávající personální kapacity – tak by mě zajímal, co tedy pan Klíma doopravdy dělá, kolik lidí to s ním dělá, kolik nás to stojí peněz a kolik peněz nás budou stát oddělení na jiných rezortech, protože už přichází další rezorty se svými vlastními týmy, jako je například KRIT na Ministerstvu vnitra, kterému bych se věnoval v doplňující otázce. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní se vám dostane odpovědi od pana premiéra na vaši interpelaci ve věci informační kampaně vlády před volbami. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážený pane poslanče, samozřejmě na vaši otázku vám rád odpovím. Jak ta kampaně vypadá, to všichni vidíte, nejenom vy, ale vidí to i občané, takže je jasné, že to není žádná kampaně na podporu vlády nebo kampaně před volbami, ale má úplně jiný smysl a ten vám tady objasním, včetně toho, proč byla spuštěna právě k tomu datu, tedy k 12. září. My jsme na konci srpna dokončili systém cílených opatření pomoci občanům, to

bylo to dokončení Deštníku proti drahotě. Na pomoc jsme vyčlenili celkově 200 miliard korun. V souvislosti s tím, jak jsme schválili hlavní balík pomoci, byla spuštěna informační kampaň, kterou tady zmiňujete, a bylo to 12. září. Nešlo to udělat určitě dříve a nemělo by žádný smysl to dělat ani později, protože bylo potřeba informovat občany o tom, jaké pomoci se jim může dostat a kde se jim té pomoci může dostat.

Vzhledem k tomu, že těch nových forem pomoci nebo rozšířených forem pomoci je opravdu celá řada, takováto informační kampaň je zcela na místě. Nejsou to standardní nástroje, nežijeme v běžné situaci, nejsme v normální době, je potřeba dělat mimořádná opatření a je potřeba také o tom občany informovat. Kampaň je zcela apolitická a každý, kdo se na ni podívá, to přece vidí. Jde o informativní kampaň, která pomáhá lidem se orientovat v podpoře, kterou jim stát poskytuje.

Kampaň byla připravena oddělením strategické komunikace na Úřadu vlády ve spolupráci s Armádou České republiky. Má mnoho forem, od televizních, rádiových spotů až po outdoorové formáty. Její hlavní smysl je následující: občané často nečerpají pomoc, na kterou mají nárok, kterou jim stát nabízí, protože nevědí, na jakou pomoc mají nárok, netuší, že ta pomoc existuje, mají obavu z toho, že třeba bude administrativně náročná, a toto je forma, kterou stát občany informuje, tady se můžete obrátit na toto místo, pokud máte problémy. Máte nárok na tuto pomoc, takto jednoduše o ni můžete požádat. A to, si myslím, je něco, co by stát měl dělat.

Informační kampaň a nový web Deštník proti drahotě toto občanům ukazuje a podle mého názoru je to správná cesta. Kampaň se také zaměřuje na překonání ostychu z čerpání pomoci a představuje v tomto směru tři hlavní pilíře vládního programu, tedy jednorázový příspěvek 5 000 korun na dítě, příspěvek na bydlení a základní pomoc se snížením cen energií. Pak má další atributy, jako je zjednodušení cesty využití pomoci, podpora on-line komunikace mezi občanem a státem, aktivizace společnosti v této věci a tak dále.

Pokud jde o web Deštník proti drahotě, což je rozcestník státní pomoci, občané tady mají možnost přímo požádat prostřednictvím on-line formulářů o pomoc, dozví se také o aktuálních formách státní pomoci, kterých je více než dvacet. Když se ptáte na další vývoj, tak ano, tento web bude pravidelně aktualizován a budeme se snažit o to, co nejvíce zjednodušit komunikaci v oblasti sociálních, ekologických, rozvojových programů.

Tato kampaň probíhá, jak jste sám řekl, od 12. září 2022, bude probíhat do 31. října 2022. Rozpočet na kampaň byl 30 milionů korun, finálně vysoutěžená cena včetně komplexní produkce je 24,5 milionu korun.

A ještě vám odpovím i na tu otázku nebo poznámku, která se týká vítězné agentury, je k tomu i stanovisko oddělení veřejných zakázek. Jde o agenturu, která je zalistována jako oficiální dodavatel. My nemůžeme hodnotit nic jiného než kritéria soutěže, vysoutěženou cenu, ta byla suverénně nejnižší. A tato agentura je v současné době největší mediální agenturou v České republice (Předsedající: Čas.). Podle několika ukazatelů dostává běžně zakázky od komerčních subjektů i státních institucí.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane premiére. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Času je málo. Já jsem se hlavně ptal, co nás ten pan Klíma stojí a kolik tam má lidí, kolik nás to ještě bude stát a jestli se chystají další kampaně. Máme informace, že další ministerstva a rezorty si chtějí dělat také svoje vlastní týmy. A moje doplňující otázka je právě na ten KRIT, to je ten nový materiál z Ministerstva vnitra, kde se mají sledovat náladu úředníků, kde se musí bojovat proti radikalizaci ve státní správě. Chtěl

jsem se zeptat, jestli je to součást nějaké té strategie, kterou máte? A zase, ptám se jako nešťastný daňový poplatník, co nás to bude stát a kde se to zastaví?

A na závěr mám tady, protože nemám čas, přečtu tady jen kousek z Vojáka Švejka, že oni vlastně vyplňovali tenkrát... strážmistr Flanderka vyplňoval dotazník o náladě mezi členy místní samosprávy a inteligenty nebo dotazník o náladě mezi odvedenými a těmi, kteří mají být odvedeni, dotazník o tom, jak se chová místní obyvatelstvo k vypsaným válečným půjčkám a sbírkám, a tak bych mohl pokračovat. (Předsedající: Čas.) Já bych opravdu nerad, abychom dopadli jak ve Vojáku Švejkovi.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Má pan premiér zájem o odpověď? Ano. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Já s vámi budu souhlasit, že bych nechtěl, abychom dopadli jako ve Vojáku Švejkovi, a právě proto děláme kroky, které děláme. Každý se může podívat a sám posoudit, jestli ta kampaně, kterou vidí a která má všechny parametry, které informační kampaně má mít, jestli ty peníze na to byly vynaloženy dobře a jestli to splnilo svůj účel. Samozřejmě i nějaké vyhodnocení bude k dispozici. Počítáme i s dalšími kampaněmi, to vám mohu určitě slíbit, že další informační kampaně ze strany státu budou, protože takto je to správně.

A pokud jde o vaši konkrétní otázku, kolik lidí tam má pan Klíma, tak na to vám také jednoduše odpovím. Jsou tam čtyři lidé na tom oddělení, oddělení strategické komunikace Úřadu vlády, a tito lidé dělají spoustu věcí sami, takže my ušetříme za kreativu, za kupování si dalších služeb. Je to nepochybně způsob, který je pro stát výhodný a šetří státu peníze. Myslím, že se shodneme na tom, že čtyři lidé, když se podíváte na velikost té kampaně a těch výsledků, že to zase tak dramatický počet není. A samozřejmě že využívají i – jinak by to nešlo ani dělat – že využívají i kapacity, kterou nabízejí jiné součásti státu, které mají v popisu práce, strategickou komunikaci. A asi se shodneme na tom, a bylo by tedy opravdu hodně naivní, nebezpečné a asi i švejkovské, kdybychom opravdu neměli strategickou komunikaci na takových rezortech, jako je obrana nebo vnitra. To si snad ani nedovedu představit. A právě tyto kapacity jsou využívány k tomu, abychom nebudovali nic navíc, ale naopak (Předsedající: Čas.) to koordinovali a dali dohromady.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za dodržení času. Nyní přistoupíme k páté interpelaci, kterou si vylosoval pan poslanec Radovan Vích. Bude interpelovat pana premiéra ve věci propouštění a zvyšování nezaměstnanosti v České republice.

A ještě než vám dám, pane poslanče, slovo, přečtu omluvu. Omlouvá se Petra Quittová od 17 do 18 hodin dnes ze zdravotních důvodů.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážený pane premiére, představitelé vaší vlády i vy osobně do médií tvrdíte, že nenecháte nikoho padnout. Jak se to ale slučuje s tím, že mnoho firem v současné době zavírá svoje provozy nebo postupně propouští své zaměstnance, a další firmy to plánují, a to hlavně z důvodu neúnosných nákladů na energie? Navíc výhled na další měsíce je podobně skličující. Je snad cílem vlády razantně zvýšit nezaměstnanost v České republice, a proto není vaše vláda schopna zajistit dostatečnou podporu firmám na území České republiky? Spoléhali jste na společné evropské řešení, ale to tak nějak nepřichází. Zato Německo si masivně podporuje a podpoří vlastní firmy. Setkání ministrů energetiky evropské unie v Praze ohledně společného postupu také žádné konkrétní návrhy nepřineslo, a tak maďarský ministr rovnou odletěl jednat do Moskvy.

Aktuálně Německo plánuje výrazně zastropovat cenu plynu i pro průmysl. Hovoří se i o odchodu výrobních závodů koncernu Volkswagen Group z České republiky, tedy závodu v Mladé Boleslaví, Vrchlabí a Kvasinách. To by mělo velký dopad na nezaměstnanost. Ale hovoří se i o uzavírání skláren, pekáren a dalších podniků. Nebylo by lepší, pane premiére, přestat se už konečně spoléhat na to, že ostatní členské státy Evropské unie České republike nějak výrazně s energiemi pomohou, a začít se konečně starat sami o sebe? V Evropské unii je zatím pouze shoda na společném formátu USB konektorů pro mobilní telefony, a to je hodně málo.

Pane premiére, proč nezastropujete ceny energií přímo u výrobců? Bojíte se Německa? Bojíte se odstoupit od energetické burzy v Lipsku a dodávat našim podnikům naše levné energie za nízké ceny a zajistit tak, aby nedocházelo k propouštění a uzavírání firem a ke zvyšování nezaměstnanosti? Jaká konkrétní opatření přijmete, aby nedocházelo ke zvyšování nezaměstnanosti (Předsedající: Čas.) z důvodu energetické krize a kdy je hodláte učinit? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Na vaši interpelaci vám odpoví pan premiér. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Já skutečně odpovím asi na většinu otázek, na které jste se ptali, i když jich bylo hodně, a začnu základním mottem vaši otázky, interpelace, a to bylo, že spoléháme na evropské řešení – to jste řekl několikrát, ale nic takového jste ode mě nikdy nemohli slyšet. My nespoléháme na evropské řešení, my jsme připravili národní řešení, ale pracujeme na evropském řešení, a to je velký rozdíl. A pracujeme na evropském řešení, protože jsme přesvědčeni, že evropské řešení je levnější, efektivnější a výhodnější.

Takže jestli chce někdo hájit skutečně národní zájmy, tak se musí snažit, abychom dosáhli evropského řešení a na jeho základě snížili ceny energií. Soupeřit v tom, jak budeme dotovat – z čeho taky – jak budeme dotovat vlastní průmysl a soupeřit v tom s Německem a dalšími bohatými zeměmi, považuji za nesprávnou cestu, a ta cesta, kterou jsme se vydali, už úspěchy nese. Podívejte se na ceny energií, na jejich pokles. Neříkám, že jsou tam, kde je chceme mít, ani zdaleka, ale už ty kroky, které jsme udělali na celoevropské úrovni, vedou k tomu, že cena elektřiny klesá.

Pokud se nám podaří dotáhnout další věci, po kterých voláme, a to je třeba oddělení ceny plynu od ceny elektřiny, respektive zastropování ceny plynu, který se používá pro výrobu elektrické energie, tak se v snižování cen dostaneme ještě dál, a to je skutečný krok, který pomůže České republice, který pomůže České republice a pomůže našemu průmyslu.

A znovu opakuji, nespoléháme se na evropské řešení a nečekáme, s čím kdo přijde. My jsme aktivní. Třikrát jsme svolali mimořádnou radu ministrů pro energetiku, a aktivit vzešlo z českého předsednictví, které fungují, které si ostatní země osvojily, a myslím, že obecný názor je, že české předsednictví právě v tomto směru mimořádně aktivní je. Jsme aktivní ve všech směrech, takže nespoléháme na evropské řešení, ale z hlediska zájmu České republiky ho považujeme za nejvýhodnější a nebudeme rezignovat na to, abychom ho dosáhli.

Pokud jde o nezaměstnanost a co děláme pro to, aby nezaměstnanost nebyla vysoká, tak jenom si připomeňme – a nestrašme se tady opravdu – že zatím tedy k žádnému dramatickému vývoji na pracovním trhu nedochází. Podíl nezaměstnanosti dosáhl v srpnu letošního roku 2,5 % podle metodiky EU – at' mě nikdo nechytá za slovo – 2,6 %. Meziročně se snížil o 0,4 procentního bodu, došlo k mírnému zvýšení nezaměstnanosti v poslední době o 0,1 procentního bodu, ale ta hodnota odpovídá stejněmu období loňského roku. Podíl zaměstnaných v celé populaci k celé populaci 15 až 64letých dosáhl v srpnu 70,4 %, to znamená, že se oproti roku 2021 zvýšil o 0,5 procentního bodu.

A takto bych mohl uvádět další čísla, která ukazují, že tady k žádnému nejenom dramatickému, ale ani negativnímu vývoji nedochází. A co je pozitivní, daří se snižovat taky mezeru mezi podílem ekonomicky aktivních mužů a žen, což se v době koronavirové krize z objektivních důvodů asi nedařilo. Úřady práce evidují k poslednímu září 256 tisíc uchazečů, to je o něco více než v předcházejícím měsíci a zase to odpovídá těm trendům v jednotlivých letech. Naše nezaměstnanost je podle dvou různých statistik buďto nejnižší, nebo druhá nejnižší v celé Evropské unii.

A je také potřeba mluvit se zaměstnavateli a s podnikateli. Já to pravidelně dělám, a když si poslechnete, co oni říkají, tak oni po nás naopak chtějí, abychom ještě liberalizovali pracovní trh a vytvořili lepší podmínky pro příchod lidí ze zahraničí, protože jim chybí pracovníci, protože jim chybí zaměstnanci. Naposledy v tomto směru před pár dny apeloval Svaz průmyslu a dopravy na sněmu v Brně, kterého jsem se osobně účastnil. A i důkaz toho, že je tu prostor, je to, jak se podařilo našim podnikům, našim firmám zaměstnat 100 000 ukrajinských uprchlíků (Předsedající: Čas.), čili nezaměstnanost tu v tuto chvíli opravdu nehrozí a nestrašme ji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, pane premiére. Vidím, že pan poslanec Vích má zájem o doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo, paní předsedající. No, pane premiére, mě jste tou svojí odpovědí úplně nepřesvědčil, navíc pokud pan ministr průmyslu a obchodu Síkela tvrdí, že se mají velké průmyslové podniky chovat jako střední a malé, tak asi jistota majitelů nebo zaměstnavatelů, těch velkých průmyslových podniků, asi ji to nevyvrátilo, ty pochyby. Já bych se vás chtěl zeptat, jestli skutečně můžete garantovat, že nedojde k razantnímu zvyšování nezaměstnanosti uzavíráním našich velkých průmyslových podniků typu Škoda Mladá Boleslav, sklárny, hutě a tak podobně, které nemohou prostě stávajícími cenami energií konkurovat tak masivní podpoře svých průmyslových podniků jako v Německu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče, a poprosím pana premiéra o odpověď na doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Není jasné, co, kdo může garantovat ve chvíli, kdy tady čelíme tak strašným dopadům válečného konfliktu v celé Evropě. Ale to, co mohu garantovat, je, že naše vláda dělá všechno pro to, aby k tomu kritickému vývoji nedošlo. Já už jsem tady zmínil řadu kroků, které jsme udělali, zastropování cen – to je taky důležité. Zastropování cen elektřiny a plynu neslouží jenom domácnostem a v kombinaci se státním obchodníkem veřejným službám, což je tedy mimochodem důležité i nepřímo pro podnikatele, ale umožňuje i díky těm opatřením, která jsme udělali, legislativě, kterou jsme si připravili, a rozhodnutím, která jsme připravili na evropské úrovni, slouží také přímo menším a středním podnikatelům, kterým významně pomohou.

A pokud jde o ty velké, tak to je samozřejmě největší problém jak z hlediska evropské legislativy, tak z hlediska objemu finančních prostředků, který je na to potřeba, ale i tady se snažíme dělat kroky, které dělat můžeme, jak jsem vám některé z nich tady připomenul, včetně toho, co jsme udělali pro energeticky náročné firmy, včetně toho – zase evropská věc – Dočasný krizový rámec, které firmy chtějí, díky těm můžeme pomáhat i těm velkým a energeticky náročným, a Dočasný krizový rámec je do konce tohoto roku.

Je zase naším úkolem jako předsednické země, abychom – úkolem... je to naše iniciativa – prodloužili Dočasný krizový rámec i na příští rok. Když se to povede, zase budeme mít větší možnost pomáhat firmám.

No a pak je tu další věc, která je taky důležitá z hlediska zaměstnanosti a z hlediska velkých firem, a to je kurzarbeit, a tady Ministerstvo práce a sociálních věcí již zahájilo příslušné kroky (Předsedající: Čas.), abychom tento mechanismus mohli aktivovat.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za dodržení času a za odpověď. Nyní přistoupíme k šesté interpelaci, kterou si vylosoval pan poslanec Jan Síla, a bude interpelovat pana premiéra ve věci cenzury a její likvidace. Připraví se pan poslanec Andrej Babiš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Síla: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane premiére, dovolte, abych vás znova interpeloval, protože už jsem tak jednou učinil na toto téma, a to je cenzura. Má otázka – dopředu, já bych řekl: Jak bude vláda bránit svobodu slova a alternativní názory? V roce 1989 jsme zvonili klíči za zrušení cenzury v komunistické totalitě. Já jsem taky zvonil a mám pocit, že po třiceti letech je to tu zpět.

Moje úvodní interpelace probíhala v období uzavření nebo zrušení fungování alternativních webů a do dnešní doby narůstá neustále opatření, které má omezit svobodu slova. Rozumím vaší snaze nebo snaze vaší vlády umlčet nepohodlné názory obnažující její protiřídovou politiku, která má za úkol prosazovat nečeské zájmy, ale hlavně hájit zájmy nadnárodních korporací.

Co je to dezinformace? Je to sdělení s úmyslně nepravdivými údaji. Skoro vždy jde jen o názory jiné, nadnárodním korporacím nevyhovující. Pokud ješíření názoru nebo informací v rozporu se zákonem, musí o překážení v šíření rozhodnout orgán, který je k tomu ze zákona zmocněn, a to by měl být nejčastěji soud. Musí být konstatován jednoznačně důvod a toto rozhodnutí musí být nezávislým orgánem přezkoumatelné.

Každý má právo na svůj názor, mýlit se a třeba se i zesměšnit, ale každý má také právo své názory šířit. Je to nedílnou součástí svobody slova. Proto je nepřijatelné narušovat šíření názorů, které nejsou v rozporu se zákonem. Cenzuru (Předsedající: Čas!) bez výhrad zakazuje Ústava ČR. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji. Prosím o odpověď pana premiéra. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Děkuji, paní předsedající. Já bych rád odpověděl panu poslanci, kdyby mně bylo jasné, na co se ptá, a mně to jasné opravdu není. Já jsem přesvědčen o tom, že žijeme, ne že jsem o tom přesvědčen, objektivně žijeme ve svobodné společnosti, kde každý může říkat svůj názor tak, jak to považuje za potřebné, může ho šířit nejrůznějšími cestami. Různé názory i ty, které ne vždy hájí zájmy českých občanů a České republiky, se ve veřejném prostoru objevují, jsou reprezentovány i v politice, jak jsme viděli třeba v poslední době v kampani před komunálními a senátními volbami. Nikdo ničemu nebrání, nikdo nic necenzuruje, nemáme žádné orgány, které by se zabývaly cenzurou, takže opravdu těžko říct, v jakém světě žijete a v jakých konspiračních teoriích se pohybuje vaše mysl. My ani tady nejsme ovládání nějakými nadnárodními korporacemi, ani nevím, jakými a proč, ale jako vláda České republiky respektujeme plně ústavnost, zákony České republiky a garantujeme všem lidská práva a svobody v tom rozsahu, v kterém je demokratická společnost stanovila. Je to věc, na které mně osobně hodně záleží i právě proto, že mám zkušenosti ze života v totalitní diktatuře. Pamatuj si, jaké to bylo, a nikdy bych nechtěl, abychom se jakýmkoliv krokem blížili k tomu, že budeme obnovovat cenzuru, omezovat svobody nebo něco podobného, a budu první, kdo bude svádět souboj s těmi, kteří by něco takového chtěli. Vláda také nic takového nedělá, nic takového neiniciuje, nemá k tomu žádné nástroje. Neomezuje ani nezakazuje média na rozdíl od předcházející praxe ani nikoho nevyčleňujeme z tiskových konferencí a z dalších věcí.

Prostě svoboda slova, svoboda vyjádřit se je tady je tady úplná a v tomto směru jsem rád, že tomu tak je. Jsme také opakovaně v poslední době lépe hodnoceni mezinárodními institucemi, pokud jde o index hodnotící úroveň svobody tisku, a posunuli jsme se tady s nástupem nové vlády v tomto mezinárodním žebříčku, to je také potřeba říct, protože tu existují instituce nezávislé, které hodnotí to, jaká je svoboda tisku v jednotlivých zemích. Ať už si o těchto žebříčcích myslíme cokoliv, posun České republiky směrem nahoru tady je zjevný.

Možná narázíte najinou věc, a to je to, že některé dezinformační weby jsou v tuto chvíli blokovány, ale ne na základě rozhodnutí nebo doporučení české vlády, protože k tomu nemáme žádný mandát, ale vypnutí ruských médií bylo nařízeno Radou Evropské unie v rámci sankčních opatření. Naposledy toto nařízení bylo rozšířeno v rámci šestého sankčního balíčku, kde bylo rozšířeno spektrum ruských dezinformačních prostředků. O blokaci webu je případně rozhodováno telekomunikačními operátory, ale vláda tady nemá možnost nic vyžadovat ani vynucovat, a ta opatření, která jsem tu zmínil, jsou opatření celoevropská, nejsou to opatření specificky česká.

Takže shrnu to: My žádné cenzurní kroky neděláme, dělat je nechceme, nikdy by nás to nenapadlo, a i kdyby to náhodou někoho napadlo, v rámci české legislativy zaplatí pánbůh je ani dělat nemůžeme. Občané vyjadřují svoje názory svobodně formou nejrůznějších médií, nikdo jim v tom nebrání. Mohou se vyjádřit i formou demonstrací a dalších věcí. Všechny nástroje vyjádření, svobodného vyjádření názoru, na které si vzpomeneme, je možno v České republice naplno uplatnit a myslím, že náš systém je v tomto směru ještě liberálnější, než je tomu v některých jiných demokratických zemích. A za sebe říkám, že to je dobré, protože svoboda slova je pro politickou kulturu nesmírně důležitá.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane premiére. Má pan poslanec zájem o doplňující otázku? Má, máte tedy slovo. Prosím.

Poslanec Jan Síla: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom tedy upřesnit, o co mi vlastně šlo, a sice je to úřad vládního funkcionáře Michala Klímy coby hlavního odborníka na dezinformace. Potom je to vytvoření zvláštního útvaru na Ministerstvu vnitra s názvem KRIT čili Krizový informační tým, který se má zaměřovat na detekci nežádoucích nálad a postojů ve společnosti. Ten má svoje úkoly shrnuté ve třech bodech: je to anonymizovaný monitoring nálad ve státní a veřejné správě, včasná identifikace osob, které mohou šířit antisystémové nálady a jejich zapojení do dialogu, za druhé vytvořit a zlepšit interní komunikační kanály, které umožní obousměrnou komunikaci po vertikální ose, a za třetí aktivně a empiricky empaticky sbírat kritické podněty a důsledně se vyhýbat bagatelizujícím reakcím. To jsem měl v úmyslu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče, pan premiér odpoví na vaši doplňující otázku. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Ano, to jsou dvě věci. Pokusím se odpovědět na obě. První se týká vládního zmocněnce pro oblast médií a dezinformací. Ten má v popisu práce koordinovat činnost složek státní správy, podporovat strategickou komunikaci, zpracovat připomínky k materiálům a návrhům zpracovaným a předkládaným k projednání vlády, které se týkají médií, dezinformací a souvisejících záležitostí, a to odpovídá úmyslu vlády hledat cesty, jak posílit roli kvalitních profesionálních médií, oslavit vliv dezinformačních médií – k tomu se určitě hlásíme, podpora mediální gramotnosti, tedy vést lidi k tomu, aby si dokázali sami rozpozнат, které zdroje informací jsou důvěryhodné a které ne. To jsou věci, na které se prostě standardně vládní zmocněnc pro média a dezinformace soustřeďuje, a určitě to není nic, co by jakkoliv souviselo s cenzurou nebo s něčím podobným.

Ta druhá věc se týká Ministerstva vnitra, které má skutečně za úkol sepsat novou právní úpravu, která by mohla vést až k blokování některých webů. Je to velmi citlivá problematika, toho jsme si vědomi, a proto to musí být dobře legislativně připraveno. Ale nevychází to z rozhodnutí naší vlády. Tady rádi navazujeme na aktivity vlády Andreje Babiše, která přijala Národní strategii pro čelení hybridním hrozbám a akční plán k této strategii, a z toho vyplynuly ty úkoly, které se postupně plní. A já jsem rád, že tady mohu konstatovat, že existuje kontinuita v činnosti státní správy, pokud jde o tuto strategii proti hybridním hrozbám, a k přípravě kroků, které k posílení bezpečnosti České republiky vedou. (Předsedající: Čas!) Tato kontinuita je určitě žádoucí.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji pane premiére, za vaši odpověď. Nyní přistoupíme k sedmé interpelaci, kterou si vylosoval pan předseda Andrej Babiš. Pana premiéra bude interpelovat ve věci nečinnosti vlády. Připraví se dále pan poslanec Karel Sládeček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Andrej Babiš: Pane premiére, když vás poslouchám, tak mám pocit, že nejenom vy nežijete v České republice, ale vy nežijete ani v Evropě. Proboha, kdo vám to píše? Proč vy stále lžete? Já jsem měl úplně jinou interpelaci, vy jste dneska lhal, že jsme neřešili emisní povolenky. Já jsem napsal Ursule a Charlesovi Michelovi dopis, všem premiérům jsem napsal dopis, pětkrát jsem vystoupil. Neříkejte, že žádná vážná jednání nebyla. Zase jenom opakujete vaše lži. Green Deal – kolikrát ten Vondra už lhal? Já jsem s polským premiérem vybojoval, že nemáme závazek 55 % snížení emisí. Proč stále opakujete lži? Vy lžete v projevech, vy lžete na sněmu Svazu průmyslu. Proč to děláte? Proč stále útočíte? Proč se nechováte normálně?

Co jste vy udělal od 1. 7.? Nesvolal jste ani jednu Evropskou radu. Tak se ptám, proč jste nesvolal? To, že váš nejhorší ministr Síkela svolal čtyři rady, a výsledek je nula? To je váš výsledek. Co jste vy dělal osobně? Emmanuel Macron za svého předsednictví měl sedm rad – dvě mimořádné, dvě řádné – vy budete mít ještě dvě řádné – neformální setkání. Vy jste měli jedno neformální setkání – na Hradě, díky mně, já jsem to prosadil, nemusel jste nic dělat. My jsme měli Porto-Sibiu v prostorech, které byly katastrofa. Ano, chtěl jsem Hradčany, přesvědčil jsem prezidenta. Vy jste neměl jedno bilaterální jednání! Vy jste měl s britskou premiérkou. Proč jste neměl s Erdoganem o migraci? Proč jste nesvolal Vé čtyřku, když Slováci teď s našimi policisty vracejí ty migranty? Proč jste nesvolal Vé čtyřku? Od 1. 7. jste neudělal vůbec nic, vůbec nic. (Předsedající: Čas.) Totálně jste propásl šanci prosadit něco!

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Čas, prosím. Děkuji za dodržení času. A nyní se vám dostane odpovědi na vaši otázku. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Děkuji, paní předsedající. Vážený předsedo Babiši, no, já nevím, jestli jste měl nějakou jinou interpelaci. Rozhodně neprojevujete velkou činnost a vaše interpelace – Nečinnost vlády. A vy teda velkou kreativitu neprojevujete, protože jste podal myslím pět interpelací, všechny se jmenují Nečinnost vlády, takže všechny jsou stejné. Nepředpokládám, že jste měl nějaký jiný obsah. A mně je z těch vašich slov musím říct docela smutno, protože vy se opakovaně usvědčujete z toho, nejenom že neříkáte pravdu, ale že vlastně vůbec nerozumíte tomu, co se v Evropské unii odehrává, takže se nedivím tomu, že jste neměl vlastně vůbec žádné výsledky a že na to doplácí Česká republika. (Pobouření v lavicích ANO.) Vy jste nevyjednal evropské povolenky, nic jste neudělal v tom směru. My jsme dokázali konkrétní výsledky pro Českou republiku, jmenoval jsem je tady při předcházejících interpelacích. Vy žádné výsledky nemáte. Dokonce jste seděl na jednání, kde jste ani nevěděl, že schvaluujete Green Deal. A opakovaně nám říkáte, že jste s tím nesouhlasil a že to vůbec není pravda. Ale to je prostě politická realita.

Já chápu, že vás štve ten úspěšný summit – nebo nechápu (Výbuch smíchu v lavicích ANO.), ale dokážu si to představit – ten úspěšný summit, který jsme tady měli. Mimochodem, ony to byly dvě akce, to je taky potřeba vysvětlit, protože veřejnost si toho všimla, vy asi ne. Jedno bylo neformální jednání Evropské rady a druhé bylo první jednání Evropského politického společenství.

Nevím, jak vás napadlo, že jsem neměl bilaterální jednání, já jsem jich měl obrovskou spoustu, ale hlavně já je nedělám na Instagramu jako vy, když někoho doženete v hotelu, tak si hned dáte fotku. Já se věnuji skutečné diplomacie a tomu, aby to mělo nějaké výsledky pro Českou republiku. Nepleťte sem to setkání s Liz Truss, s tou jsem se taky setkal samozřejmě několikrát během summitu, ale to, co se odehrálo a co vy jste viděli v médiích, to bylo normální mezistátní bilaterální jednání, které bylo mimo ten summit, takže zase nemíchejme jablka s hruškami.

A pak jedna důležitá věc – Radu ministrů svolává ten, kdo jí předsedá, a to je ministr ze země, která předsedá Radě Evropské unie, protože se taky jmenuje ne předsednictví EU, ale předsednictví Radě Evropské unie. Tam to svolává ten příslušný ministr. Já jsem skutečně požádal pana ministra Síkelu, aby svolal jednání Rady, on to udělal, proto jsme měli několik neformálních rad, pravidelně svoláváme rady ministrů tam, kde můžeme. Ale já vůbec nechápu, že nevíte, že v čele Evropské rady není premiér nebo prezident té předsedající země, ale že má svého předsedajícího, a to je Charles Michel, který svolává tu radu. A já se samozřejmě s ním domlouvám na tom, kdy kterou radu svoláme, jaký bude její obsah, ale primární odpovědnost za to svolání je samozřejmě na předsedovi Evropské rady. Tak tolik na vysvětlenou, co se v té Evropě vlastně děje a jakým způsobem ty věci probíhají.

České předsednictví je velmi aktivní a to se neprojevuje jenom v tom, že máme někde nějaké fotky, ale projevuje se to hlavně v těch výsledcích. A pokud jde o výsledky, například jednání ministrů pro životní prostředí, to jsou ty povolenky pro teplárny, o kterých jsem tady mluvil, to je automatický mechanismus zastropování povolenek, který jsme tam prosadili. Nebo pokud jde o jednání rady pro energetiku, princip solidarity, pokud jde o plyn, a další a další věci, o kterých jsem tady už měl možnost v rámci interpelací referovat, to jsou konkrétní výsledky pro občany České republiky.

Ano, že se o emisních povolenkách nedalo dřív na těch příslušných radách mluvit, to neznamená, že někdo něco neřekl, ale že to nebylo skutečným tématem jednání, to je pravda. Nám se podařilo, že to tématem jednání je, že se ten mechanismus upravuje a že se mění. A jestli tomu chcete pomoci, tak vyzvěte svoje europoslance za hnutí ANO, kteří se občas chovají při hlasování docela zvláštně, ať jsou aktivnější, ať pomohou tomu, ať trialog, který se teď vede právě o té věci, kterou jsme vyjednali, to znamená úpravu emisních povolenek, kde je mimo jiné úprava emisních povolenek, ať se ten trialog zrychlí a ať není posouván Evropským parlamentem někam dál. Protože jestli někdo nechce měnit systém emisních povolenek, tak je to většina v Evropském parlamentu, a to je potřeba změnit.

Takže pokud chcete v Evropě něco dosáhnout, musíte pracovat podle toho, k čemu ten orgán je uzpůsoben, a tam dosáhnout nějakých výsledků. My ty výsledky máme. Vaše vláda bohužel (Předsedající: Čas, pane premiére.) v evropské politice žádné výsledky neměla a na to doplácí Česká republika nejenom v minulosti, ale i teď.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Má pan předseda Babiš zájem o doplňující otázku? Má. Prosím, máte slovo.

Poslanec Andrej Babiš: Mě skutečně baví, když pan premiér mě poučuje o Evropské radě. Samozřejmě že to vím! Já jsem tam seděl čtyři roky. Vy jste se tomu vyhýbal, i tu radu 16. prosince jste nechal na mě naschvál. O čem mluvíte? Já co jsem prosadil? Zastavili jsme kvóty ilegálních migrantů. Přivezl jsem 42 miliard navíc, 1 000 miliard Modernizačního fondu,

1 000 miliard evropské fondy. Takže o čem mluvíte? Taxonomii, slovo kůrovec, lesy, plyn, jádro – to jsem všechno prosadil já. A kde jste měl tu bilaterálku? Ano, Macron měl summit. My jsme objednali Hrad a vy jste vítal na koberci, to je všechno. Macron šel z Hiltonu za mnou do Buddha-Baru (?) a měl jsem 30 minut bilaterálku. Vy jste neměl ani jednu. Orbán se potkal s Morawieckim. Když jednala Ursula s Erdoganem, tak vy jste tam seděl jako předsedící. Nic jste neudělal, nesvolal jste jedinou mimořádnou radu. Měl jste zavolat Michelovi, jak já jsem volal, když bylo Bělorusko s Morawieckim (Předsedající: Čas.) Angele: Udělej radu okamžitě. (Předsedající: Čas, prosím.) Tak nelžete! Totálně jste selhal (Předsedající: Čas, pane poslanče.) Jste neschopnej a propásl jste historickou šanci (Předsedající: Pane poslanče, uběhl vám čas.) předsednictví v prospěch České republiky.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Prosím o dodržování času. Platí to pro vás i pro každého ostatního poslance. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Já toho moc nečekám, ale člověk by si přece jenom myslel, že i představitel opozice bude mít zájem na dobrém jménu České republiky a na dobrých výsledcích a bude se z nich radovat. A my jsme byli centrem pozornosti nejen Evropy, ale i celého světa. Měli jsme možnost tady přivítat státníky z celé Evropy, vytvořit prostor pro jednání a prosazovat taky české národní zájmy, což vám se nikdy nepovedlo. Já chápu, že nemůžete posoudit to, co třeba představitel hostitelské země v průběhu toho summitu má dělat. Nikdy jste takový summit nezorganizoval, ani byste ho nezorganizoval, takže to vám ani nevyčítám. Ale některé věci, které si přisuzujete, si přisuzujete opravdu neprávem a je to i zábavné. Když se třeba podíváme na tu taxonomii, kterou jste teď zmínil, tak se stačí podívat na data, kdy se o té taxonomii rozhodovalo. Každý zjistí, že to je výsledek práce naší vlády, že to je výsledek i mého jednání v Evropském parlamentu, že to je výsledek práce našich europoslanců, kteří v tom sehráli obrovskou roli, a že ta taxonomie by se nikam neposunula, kdybychom toto neudělali a nepřesvědčili ostatní, jak je pro nás jádro důležité a co to znamená.

A pokud zmiňujete ten summit poslední, kterého jste se účastnil, tak jsem tam prostě nemohl jet, protože v tu chvíli nebyla jmenovaná vláda, jinak bych tam samozřejmě rád jel. A jel bych tam rád, protože by se ty věci konečně pohnuly, jak se hýbou teď, a nemohlo by se nám stát to, co se stalo vám, že jste prostě přijal Green Deal a dodneška o tom ani nevíte. To je jediný výsledek vaší evropské politiky. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za odpověď. Nyní přistoupíme k osmé interpelaci, kterou přednese pan poslanec Karel Sládeček ve věci ministra Síkely, který nabádá firmy, aby podváděly. Připraví se pan poslanec Oldřich Černý. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Sládeček: Děkuji, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane premiére, rád bych se vás zeptal, co říkáte na vystoupení pana ministra Síkely, kdy na sněmu Svazu průmyslu a dopravy nabádal velké firmy, aby podváděly a tvářily se jako malé a střední. Dovolte mi citovat vystoupení pana ministra Síkely, abych vám jej připomenul: "Umím si představit, že při definici malých a středních firem budeme asi umět v rámci sporných limitů přimhouřit oko. To znamená, já všem velkým doporučuji, tvařte se jako malé a střední, alespoň na přechodnou dobu." Řekl ministr průmyslu a obchodu pan Síkela.

Poslechl jsem si celé vystoupení pana ministra Síkely a každý, kdo si toto vystoupení poslechl, na vlastní uši slyšel, že o žádnou nadsázku opravdu nešlo. Pan ministr navádí velké podniky k tomu, aby podváděly, za což se mohou dostat i před soud. To je už opravdu za hranou. Kdy konečně pana ministra Síkela odvoláte a nahradíte jej skutečným odborníkem na energetiku, kterého si naše firmy i občané zaslouží? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Na vaši otázku vám odpoví pan premiér. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče, že připomínáte sněm Svazu průmyslu a dopravy. Já jsem se ho účastnil a vyjádření pana ministra Síkely jsem slyšel osobně.

Jenom připomenu, že ten sněm se uskutečnil během Mezinárodního strojírenského veletrhu, to je takový neformální svátek českého průmyslu, a je dobré, že se toho členové vlády účastní, protože to mu dodává současně prestiž, ale zároveň je to příležitost, jak mluvit se spoustou podnikatelů a získávat poznatky o tom, jak může vláda ještě více podnikatelský sektor podpořit. A to se na tom veletrhu také dělo. Tím hlavním tématem, které sněm Svazu průmyslu provázelo, byla energetika, ceny energií, které dopadají na naše firmy stejnou silou jako na občany. Já jsem tam měl možnost také vystoupit a v tom vystoupení jsem shrnul kroky, které vláda dělá na pomoc podnikatelskému sektoru, a myslím, že některé z nich je dobré připomenout v reakci na váš dotaz, protože je to důležité.

Tou první oblastí, po které podnikatelé volají a kde my jsme pokročili významně dál, je zjednodušování pravidel a snižování byrokracie. Připomínám, že rušíme povinnou EET, ale taky připravujeme už druhý antabyrokratický balíček. Dopravcům jsme zjednodušili podnikání takzvaným ropným trojlístkem, který zahrnoval snížení daně na naftu, konec povinných biopaliv, kontrolu marží na čerpacích stanicích. Vedle toho jsme odložili platbu DPH do konce října, zrušili jsme silniční daň pro nákladní vozidla. Podnikatelé také žádali o urychlené dopracování příslušných nařízení ke kurzarbeitu, to Ministerstvo práce a sociálních věcí po dohodě se sociálními partnery už začalo dělat. Vláda připravuje dvě nařízení, která definují schéma podpory. První bude reagovat na přerušení nebo omezení dodávek plynu, druhé se bude zabývat možným výpadkem v dodavatelsko-odběratelských řetězcích. Obě opatření vyžadují notifikaci Evropské komise, ale postoupili jsme tady dál a je to přesně to, co podnikatelé potřebují.

Podnikatelé na sněmu a už předtím v setkání, které jsme měli, volali po urychleném schválení programu EGAP Plus a jeho vyhlášení. Tento program zpracovaný na základě Dočasného krizového rámce umožní poskytovat podnikatelům záruky na nové individuální úvěry, provozní kapitál a investice. Před týdnem – před čtrnácti dny prošel tento program prvním čtením v Poslanecké sněmovně.

Samozřejmě nejpalcivější pro podnikatele jsou otázky energií a tady jsme udělali také důležité kroky, které se tady dlouho odkládaly. Odblokovali jsme tendr na dostavbu jaderné elektrárny v Dukovanech, který jsme spustili, připravujeme horkovod z Dukovan do Brna. Pokud jde o ceny energií, v červnu jsme schválili nařízení, které umožní odpuštění poplatku za podporované zdroje energie. 12. září vláda schválila novelu energetického zákona, která nám umožnila zastropovat ceny silové elektřiny a plynu, a to se týká, jak už jsem tady v interpelacích měl také možnost říct, nejenom domácností, nejenom veřejného sektoru, ale týká se to i malých a středních podniků a živnostníků. Pomůžeme také malým, středním podnikům a živnostníkům zárukou na provozní komerční úvěr v rámci programu Záruka, EXPANZE – záruky, a tak bych mohl v těch konkrétních opatřeních pokračovat.

Samozřejmě se zabýváme i pomocí těm velkým z energeticky náročných odvětví. Tady Ministerstvo průmyslu a obchodu aktuálně připravuje podporu v rámci Dočasného krizového rámce a už od 1. listopadu budou moci firmy žádat o podporu, na kterou jsme vyčlenili 300 miliard korun. Program máme pro velké odběratele energie, mohou počítat s podporou až ve výši 200 milionů korun, a tak bych mohl pokračovat. To jsou věci, o kterých jsme mluvili s reprezentanty Svazu průmyslu a dopravy. Konkrétní věci, konkrétní kroky, které vláda dělá. Musím říct, že podnikatelé ocenili kroky vlády ve většině oblastí, přáli by si samozřejmě silnější podporu pro ty největší podniky, pro průmysl, což ale sami objektivně uznávali, že to je to nejtěžší a že nikde v Evropě (Předsedající: Čas.) se dobré řešení nenalezlo.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za odpověď. Má pan poslanec zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Karel Sládeček: Děkuji. Pane premiére, asi mám špatné uši, ale vy jste mi neodpověděl na mé otázky – nevadí. Vím, že jste na tom sněmu byl. A když jste tam seděl, tak proč jste tam nezareagoval? Není to navádění k trestnému činu dle § 364 trestního zákoníku?

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Pan premiér má zájem odpovědět. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Já jsem vám, pane poslanče, odpovídal, protože jsem vám říkal ten celkový kontext, ve kterém probíhala ta debata, a vlastně jsem i připomíнал to, jak je důležité, že tam ministři jsou a že reagují a mohou vyslechnout podněty od podnikatelů. A jenom bych opakoval – ano, byl jsem tam osobně a výrok pana ministra Síkely jsem slyšel. A teď, proč jsem na něj nezareagoval? No, když ten výrok vytrhnete z kontextu, tak to není výrok ani správný, ani vhodný a určitě bychom se nad ním mohli pozastavit. Ale právě proto, že jsem tam seděl a poslouchal jsem, jak to pan ministr Síkela říkal a jak na to reagovala i moderátorka, všem bylo jasné, že se jedná o určitou nadsázku, pokus o odlehčení, o vtip a současně vyjádření toho, že vláda se bude snažit maximálním způsobem hledat cesty, jak podnikatelům pomoci. Nikdo to v tu chvíli prostě nebral doslova, možná jeden, co tam seděl z hnutí ANO, ale jinak to nikdo nebral doslova, všichni to považovali v rámci té debaty za určité odlehčení.

Mě opravdu mrzí – a budou si muset členové vlády dávat větší pozor, co říkají – mě opravdu totiž mrzí, že ta poznámka to vystoupení poškodila, protože vystoupení pana ministra Síkely bylo velmi fundované. Pan ministr poskytl podnikatelské veřejnosti odpovědi na spoustu otázek, mluvil o tématech, která podnikatelé vznášeli. Já myslím, že celkově tam na místě v tom kontextu byl jeho projev vnímán velmi pozitivně a příznivě přijat. Pak se tady tematizovala tato poznámka, z které se stala tato kauza, ale jak říkám, nereagoval jsem na to mimo jiné proto, že jsem to vnímal úplně stejně jako ty stovky lidí, co byly v tom sále – jako nadsázku, jako něco, co není myšleno vážně.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane premiére, za dodržení času. A vzhledem k tomu, že je 16.00, uplynul tedy čas, kdy je možné podat podle jednacího rádu poslední ústní interpelaci na předsedu vlády.

Nyní budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády. Vyzývám tedy pana poslance Zdeňka Kettnera, aby přednesl interpelaci na ministra školství, mládeže a tělovýchovy Vladimíra Balaše a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Pan poslanec bude pana ministra Balaše interpelovat ve věci volby nanečisto na středních školách. Prosím, pane poslanče, máte slovo a já předávám řízení schůze. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji za slovo. Bohužel tady pan ministr není, abych si vyslechl jeho odpověď naživo, což mě mrzí.

Jde o to, že máme tady organizaci Člověk v tísni. Je to organizace, které jsem si vždycky vážil, i jsem ji finančně podporoval, ale bohužel se zpronevěřila svému názvu a začala mít i takzvaně politické programy. Mezi ně patří i takzvané volby nanečisto. V rámci výuky společenských věd jsem s dětmi trénoval, jak vypadají volby, v životě by mě ale nenapadlo použít reálné politické strany. Děti si zakládaly strany ve stylu: zakážeme penály a chceme zrušit ústní zkoušení, vytvořily si vlastní program. A teď se nám tady pod Člověkem v tísni,

program Jeden svět na školách, objevily volby nanečisto, kde těsně před volbami jsou použity reálné politické subjekty, jejich reálné programy. Ty volby proběhnou a výsledky jsou zveřejněny před skutečnými volbami. Za mě je to prostě něco nepřípustného. Legislativa hovoří jasně: propagace politických hnutí, názorů a tak dále na půdě škol je nepřípustná. A teď jsem se dozvěděl, že se bude opakovat něco podobného, teď pro změnu před prezidentskými volbami, kde opět budou reální prezidentští kandidáti, a opět ty výsledky budou vyhlášeny před skutečnými, reálnými volbami.

Takže já bych položil tři otázky panu ministrovi: Jestli o tomto programu ví. Jestli se mnou souhlasí (Ministr vchází do jednacího sálu.) – děkuju – jestli souhlasí s tím, že to skutečně je problém, protože to je v rozporu s legislativou. A pokud se shodneme, že to je v rozporu s legislativou, jaké k tomu Ministerstvo školství zaujme stanovisko. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Také děkuji. Pan ministr školství dorazil do sálu, tak já mu hned předám slovo a může reagovat na váš dotaz. Pane ministře, vašich pět minut.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimír Balaš: Děkuji. Dobrý den, dámy a pánové. Děkuju, pane předsedající. Já se trošku vydýchám, ale děkuju za tu otázku. Já si myslím, že obecně předvolební kampaně nepatří do škol, nakonec zakazuje to i školský zákon ve svém § 32 odst. 1, ale je otázka, co je tou předvolební kampaní. A když učitel, který něco takového dělá, není sám účastník té kampaně, tak by to mohlo být na hraně. Znáte právníky. Ale obecně si myslím, že jestli chce škola vychovávat k občanské uvědomělosti naše žáky a studenty, tak to může dělat i jiným způsobem, nemusí to spojovat s konkrétními jmény. Možnost tomu nějak čelit, nebo jsou-li pochybnosti o tom, jestli je ustanovení zákona dodržováno, lze například tím, že se ten, komu se to nezdá, obrátí třeba na školní inspekci. Primárně je to tedy úloha ředitele, a kdyby nebyl spokojen s tím, jak se k tomu ředitel postaví, nebo vedení školy obecně, je možno obrátit se na školní inspekci, která by něco takového mohla prošetřit. Ale to mě vlastně napadá, že my mluvíme o předvolební kampani. Já jsem pozorně dopoledne sledoval výklad pana předsedy Okamury o referendech. Myslím si, že by možná stálo za to se zamyslet i obecně nad otázkou politických kampaní, protože i v tomto případě může docházet k dezinformacím a zkreslování toho, co má být předmětem referenda, a ten problém by mohl být širší.

Pak je otázka – u prezidentských voleb je to asi složitější, protože tam nekandiduje politický subjekt, nějaká strana nebo hnutí, ale kandiduje tam jednotlivec, který se žádnou stranou nemusí mít nic společného. Tak jenom říkám, že ten výklad může být různý, ale obecně souhlasím s vámi, že taková tvrdá politická kampaně, která nabádá studenty, jaké by měli mít preference, určitě do škol nepatří. Děkuju. Já nevím, jestli to takhle stačí – děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju panu ministrovi a táži se pana poslance, chce-li položit doplňující otázku? Není tomu tak.

Nyní tedy předám slovo panu poslanci Robertu Králíčkovi, který byl vylosován na druhém místě, k přednesení ústní interpelace na prvního místopředsedu vlády a ministra vnitra Vítu Rakušana. Připraví se paní poslankyně Ivana (správně Iveta) Štefanová a pan Králíček bude interpelovat ve věci početní stavby příslušníků policie. Pane poslanče, vaše dvě minuty na položení dotazu.

Poslanec Robert Králíček: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, možná bych mohl říct drazí pozůstalí, protože moc nás tu není. Mě velmi mrzí, že nemohu interpelovat pana ministra Rakušana. Přiznám se, že jsem ráno přeslechl, z jakého důvodu je omluven na interpelaci, protože si vzpomínám, že on byl jeden z těch, který velmi, velmi intenzivně kritizoval vládu Andreje Babiše za to, že nechodí na interpelaci a že jim jako opozici

bylo odepíráno právo interpelovat, a tím ubírána možnost diskutovat. Mě to trochu mrzí, protože po tom, co jsme si tady vyslechli, jak nás pozurázel pan premiér Fiala, jaká jsme špatná opozice a co všechno jsme zkazili, tak mě mrzí, že i pan první místopředseda vlády nemůže přijít na tu interpaci, abychom diskutovali o vážných témaech, protože za mě to, co se děje teď v policii, je vážné téma. A mě mrzí, že mu tu interpaci nemohu položit, takže mně nezbývá nic jiného než požádat o hlasování o přerušení této interpelace do přítomnosti ministra vnitra. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pane ministře... (Pobavení.) Tedy, pane poslanče, díval jsem se na seznam omluv a pan ministr vnitra je omluven celý den z důvodu zahraniční cesty.

Poslanec Robert Králíček: Tak to se mu omlouvám. Netušil jsem, že to zahraniční cesta, ale tu si asi nemohl přeplánovat, nicméně i tak mě to mrzí, že s ním nemohu tady interpelovat, a moje žádost o přerušení této interpelace do přítomnosti ministra trvá. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pane poslanče, z titulu jednacího řádu není možné o takovém přerušení hlasovat. V případě, že načtete tu interpaci, je pan ministr povinen vám v souladu s jednacím řádem písemně do 30 dnů odpovědět. V případě, že interpelaci nenačtete, tak se počká na přítomnost ministra a interpelaci de facto stáhnete.

Poslanec Robert Králíček: Tak já ji nechám propadnout a načtu ji, až tu pan ministr bude.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Další vystoupí paní poslankyně Štefanová Iveta, která byla vylosována jako třetí pro ústní interpelace. Bude interpelovat pana ministra Síkelu, a to ve věci omezení teplot v budovách. Paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Iveta Štefanová: Děkuji za slovo, vážený paní předsedající. Vážený pane ministře, moje interpelace se týká řešení krizové situace při nedostatku energií, kterému se věnuje připravená vyhláška z Ministerstva průmyslu a obchodu, a to vyhláška, kterou se stanoví zvláštní pravidla pro vytápění a dodávku teplé vody při předcházení stavu nouze nebo ve stavu nouze. Ta stanovuje maximální teploty v místnostech, a to i v bytových budovách a v jejich obývacích místnostech, včetně například dětských pokojů, kde je tato teplota určena dokonce na 18 stupňů Celsia. Můj dotaz se ale týká kontrol, které by podle mých informací měl mít na zodpovědnost vlastník nemovitosti, který by při případném nedodržování měl nahlásit toto na Státní energetické inspekci, která provede poté kontrolu, a následně se tedy budou řešit ty případy, tak jak jsem se dočetla, individuálně, tedy případ od případu, a nikdy nebude pokutována ta domácnost.

To znamená, pane ministře, že ten vlastník ano, tam budou určené sankce nebo jiné tresty pro toho vlastníka nemovitosti? Pokud já jsem vlastník domu, uloží mi někdo povinnost dělat ty kontroly? Bude někdo kontrolovat to, zda vlastník kontroly provádí a jestli správně udává na inspekci ta případná zjištěná nedodržování? Prosím o dovysvětlení toho, jak si toto řešení, ke kterému doufajme vůbec nedojde, jak si vláda představuje, že bude fungovat v praxi. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju. Nyní bude mít slovo pan ministr průmyslu a obchodu Síkel. Pane ministře, prosím, vašich pět minut na odpověď.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci a vážené paní poslankyně, pardon, to jsem se špatně vyjádřil. A ještě předtím, než se budu zabývat otázkou sankcí, kontrol a trestů, je z mého pohledu velmi důležité vysvětlit, proč jsme vlastně opatření v souvislosti s úsporami energií a regulací teplot přijali.

Ministerstvo průmyslu a obchodu připravilo v reakci na možný nedostatek zemního plynu s ohledem na vojenskou agresi Ruské federace vůči Ukrajině návrh vyhlášky, kterou se stanoví zvláštní pravidla pro vytápění a dodávku teplé vody v případě, a to chci zdůraznit, předcházení stavu nouze nebo v případě vyhlášení stavu nouze.

Chtěl bych připomenout, že od února 2022 došlo k výraznému poklesu dodávek plynu do Evropské unie z Ruské federace, potažmo do České republiky. Jedná se o plyn v objemu 153 miliard kubíků, který není možné nahradit ze dne na den. Toto snížení dodávek zapříčinilo historicky nejvyšší ceny energií v České republice, což přispívá k inflaci a vytváří i riziko dalšího hospodářského poklesu v Evropě.

S ohledem na tyto okolnosti má navrhovaná úprava vést k přímým úsporám energie a snížení spotřeby fosilních paliv včetně zemního plynu při zachování přijatelných požadavků na tepelnou pohodu a dodávky teplé vody. Návrh vyhlášky stanovuje teploty vnitřního vzduchu v pobytových i nepobytových místnostech v budovách při předcházení stavu nouze a ve stavu nouze v teplárenství. Za účelem úspory tepelné energie umožňuje vyhláška dosahovat nižší teploty vnitřního vzduchu oproti navrhovaným teplotám při projekci budov. V obývacích místnostech se ty teploty vnitřního vzduchu pohybují v rozmezí 18 až 21 stupňů. Požadavky stanovené návrhem vyhlášky jsou v souladu s doporučeními Světové zdravotnické organizace a byly připraveny ve spolupráci s kolegy z Ministerstva zdravotnictví a jsou v souladu s jejich předpisy pro tuto oblast.

Návrh vyhlášky nezavádí žádné nové kontroly oproti současnemu stavu, to znamená oproti legislativě, která tady byla před zavedením této vyhlášky. Povinnosti stanovené vyhláškou se týkají vlastníků budov, nikoliv samotných uživatelů. Stávající ani připravované právní předpisy s plošnými kontrolami v bytech nepočítají. Vyhláška byla rozeslána do mezirezortního připomínkového řízení, v rámci kterého bylo doporučeno upravit výši teplot pro vybrané typy budov, jako jsou školy a zařízení péče o děti, pobytová zařízení sociálních služeb a zdravotnická zařízení. Ministerstvo průmyslu a obchodu tyto připomínky akceptovalo, zpracovalo je do návrhu vyhlášky a pokračuje ve vypořádání ostatních připomínek všech připomínkových míst.

Takže já děkuji za zájem o tuto problematiku o vytápění budov a tepelné pohody a chci vás ubezpečit, že navrhovaná vyhláška nepovede ani k ohrožení zdraví našich občanů, ani k nějaké nové šikaně nad rámec zákonů, které v této zemi platily do doby, než byla tato legislativní předloha připravena. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji panu ministru a táži se paní poslankyně, chce-li položit doplňující otázku? Ano, je tomu tak, takže vaše minuta na doplňující otázku.

Poslankyně Iveta Štefanová: Ano, já děkuji za vaši odpověď, pane ministře. Já jsem to takto pochopila, že se jedná o jakýsi krizový plán a ta vyhláška se uplatní v době stavu předcházejícího stavu nouze nebo ve stavu nouze. Tak jsem to i pochopila i jsem tak ten svůj dotaz uvedla, ač tedy s některými teplotami, tam úplně z lékařského hlediska nesouhlasím. Nerozporuji v tom to, že jste to řešili napříč rezorty, a můj dotaz se týkal pouze těch kontrol, jestli budou nějaké speciální kontroly. Přece jenom to určitá změna ve výši, v mnoha těch případech jsou tam dost podstatné změny ve výši těch teplot, tak můj dotaz byl na ty kontroly – zda se to, že vlastně chceme tímto uspořit v nějaké krizové situaci, která doufám samozřejmě, že nenastane, bude to nějakým způsobem plošněji kontrolovat, zda se to dodržuje. Ale

pochopila jsem to správně, že tedy ne, žádné plošné kontroly nejsou v plánu. Tak vám moc děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju, paní poslankyně. Táži se pana ministra, jestli chce využít práva na doplňující odpověď? Není tomu tak. (Hovor mimo mikrofon.) Tak nakonec ano. Prosím, máte k dispozici dvě minuty na doplňující odpověď.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: Chci upozornit na to, že se jedná o vyhlášku, která se v tuto chvíli zatím nachází pouze v mezirezortním připomínkovém řízení. K návrhu vyhlášky se vyjádřilo 21 subjektů z původně 8 (8 z původně 21?) stanovených. Mezirezortní připomínkové řízení bylo omezeno rozhodnutím ministra pro legislativu a vypořádávání připomínek stále probíhá. To je jenom v reakci na to, že s některými tepelnými limity třeba nesouhlasíte. Ale právě proto máme mezirezortní připomínkové řízení, abychom měli takovou vyhlášku, která splní ten účel, který chceme.

Předpokládám, že vyhláška by vstoupila v platnost v prosinci, nejpozději od 1. ledna, a ta vyhláška je vlastně preventivní, je něco, co nám říká, že bychom se v krizových dobách měli uskromnit, protože kdybychom to neudělali, tak ty následky by mohly být ještě horší. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane ministře. Nyní dám slovo panu poslanci Patriku Nacherovi, který byl vylosován jako čtvrtý k přednesení ústní interpelace na pana ministra Bartoše, a to ve věci vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj – rozúčtování tepla o 80% průměr. Pane poslanče, prosím, máte slovo a dvě minuty.

Poslanec Patrik Nacher: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Pana ministra tady nevidím. Musím tedy říct, že jsem smolař, protože já mám interpelace písemné, ústní, vesměs vždycky na ministry, kteří tady nejsou. Možná přště si na začátku toho čtvrtka počkám, kdo je omluven, a pak budu dávat interpelace na ty, co tady, na ministry, kteří tady jsou přítomni. Ale pak ta interpelace nebude mít tu autentičnost a aktuálnost. V tomhle tom případě já si tedy počkám na písemné vyhotovení z Ministerstva pro místní rozvoj.

O co jde? Jde o velmi častý dotaz právě v dnešní době, kdy se po lidech chce, aby šetřili. Existuje vyhláška Ministerstva pro místní rozvoj č. 269/2015, která vlastně říká, že se to zprůměrovává tak, že když šetříte moc, zaplatíte, myslím teď teplo, zaplatíte 80 % průměru domu nebo vchodu. Když je to naopak hodně, horní limit je 200 %, takže se pohybuje mezi 80 a 200 procenty. A na mě se obraceli lidé, a to nejen v kampani, jak to jde do souladu s tím, že se chce po lidech, aby šetřili, ale zároveň když šetří moc, tak se jim to stejně zvýší do výše 80 % průměru domu.

A ten můj dotaz je prostý. Ve své době to asi nějaký smysl mělo z hlediska nějaké větší spravedlnosti, já jsem se na to díval na to odůvodnění, tehdy v roce 2015, a tenkrát se tomu říkalo "nezdravé šetření" – když se vůbec netopí, tak tam vznikají plísň v bytech, poškozuje to tu nemovitost, a to i veřejné prostory. Ale jestli by nestálo za to tohleto v současné situaci změnit (Místopředseda: Čas, pane poslanče.) a zaktualizovat. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju. Čili chápu to tak, že jste interpelaci načetl, a pan ministr vám v souladu s jednacím rádem odpoví do 30 dnů. Děkujeme, pane poslanče.

A nyní dám slovo paní poslankyni Lence Knechtové, která byla vylosována jako pátá v pořadí k ústní interpelaci na pana vicepremiéra Rakušana ve věci Opravdu chce tato koalice šetřit?. Připraví se pan poslanec Kubíček. Paní poslankyně, prosím, máte dvě minuty na vaši interpelaci.

Poslankyně Lenka Knechtová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Dámy a pánové, vážený pane nepřítomný ministře. Po volbách byl rozeslan všem obcím e-mail z Ministerstva vnitra, kde informují nové zastupitele o své roli, o povinnostech a o mnohem dalším. Ministerstvo dále nabízí mnoho kurzů včetně e-learningových. To vše je bohulibé a s ohledem na moderní dobu přiléhavé. Děkuji i za elektronickou brožuru, která je hezky zpracovaná, obsahově jí nelze nic vytknout. Co mě ale zarazilo, je informace, že brožura bude vytiskena a přes všechny ORP distribuována pro všechny nově zvolené zastupitele. V době, kdy máme krizi, žádáme všechny, aby šetřili, si přece můžeme brožuru prostudovat elektronicky. Šetřme státu peníze, proto se ptám na rozpočet celé akce. Počet výtisků, cena tisku, předpokládám barevné publikace, cena distribuce na ORP. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně, paní poslankyně. Pan ministr je omluven, tudíž rovněž odpoví na vaši interpelaci v souladu s jednacím rádem písemně do 30 dnů.

A já dám slovo panu poslanci Kubíčkovi, který byl vylosován jako šestý v pořadí, aby přednesl interpelaci na pana ministra Síkela, a to ve věci pomoc teplárenství. Připraví se pan poslanec Zlínský. Pane poslanče, prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, vážení členové vlády, dámy a pánové. Má otázka bude velmi rychlá. My sledujeme i v tisku oznámení různých tepláren o navýšování cen, nejvíce navýšují ceny pochopitelně teplárny plynové, ale například teď přijde oznámení ze SAKO Brno o navýšení cen teplárenských produktů. Pane ministře, máte připravené projekty pro podporu teplárenství a pro zmírnění dopadu, a to jak pro domácnosti, tak pro průmyslové teplo, to znamená pro firmy, které používají teplo pro přípravu svých výrobků? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Slovo má nyní pan ministr průmyslu, pan Síkela, který odpoví na vaši interpelaci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, vážený pane poslanče. Ve věci pomoci českému teplárenství a zabezpečení dostatku paliv v současné mezinárodní situaci i rostoucích cen energetických komodit bylo přijato několik opatření, která mají za cíl překonat toto období a zabezpečit dostatek tepelné energie, především pro vytápění.

Současná situace nejvíce dopadá na výrobce tepla ze zemního plynu. Pro plynové zdroje byl proto nastaven cenový strop, což by mělo mít pozitivní dopad na výši cen tepla z těchto zdrojů, neboť v případě promítnutí cen plynu do ceny tepla by tato cena byla pro odběratele neakceptovatelná. Za velice významné považujeme zavedení a schválení materiálu pro předcházení stavu nouze v teplárenství a úpravu vyhlášky Ministerstva životního prostředí o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, které umožní využívat pro výrobu a dodávku tepla zdroje jako uhlí, lehký topný olej, mazut u zdrojů, které by jinak musely být odstaveny z důvodu nedodržení emisních limitů.

Proto jsme také navrhli zařazení teplárenství pod takzvaný Dočasný krizový rámec jako program notifikovaný Evropskou komisí pro podporu. U Evropské komise probíhá notifikační řízení takzvané přechodné transformační podpory tepla, které by mělo umožnit kompenzovat část nákladů na emisní povolenky, které výrobce tepla významně finančně zatěžují a které se promítají do konečné ceny tepla. V této souvislosti musím ale poznamenat dvě věci. Ta notifikace probíhá již dva roky a byla zahájena ještě pod vedením mého předchůdce, pana

ministra za ANO Karla Havlíčka. Začala v roce 2019 v rámci notifikace celého zákona o obnovitelných zdrojích. V roce 2020 ve druhém čtení nechal pan poslanec – tehdy za ANO – Pavel Pustějovský načíst ustanovení o přechodné transformační podpoře tepla. Komise byla o této změně informována. Já však mohu říct, že v podstatě bylo do procesu spuštěno něco, co je podle evropských zákonů takřka nenotifikovatelné. Nevejde se to pod GBER, což je nařízení o blokových výjimkách, a nevejde se to ani pod ustanovení o veřejné podpoře. Proto legislativní proces skončil o tom zákonu v lednu 2021 a já se po nastupu do funkce snažím tuto věc upravit tím, že se snažím o zařazení teplárenství do toho takzvaného Dočasného krizového rámce, kde je větší flexibilita. Jednal jsem na to téma dokonce i s eurokomisařkou Margrethe Vestager tento týden, kde jsem apeloval na to, že potřebujeme nějaké řešení v souvislosti s tím, že teplárenství a zásobování domácností v České republice je na poměry v západní Evropě trochu jinak organizované a že je na něm závislé až 40 % domácností.

Pro obnovitelné zdroje se již podařilo zajistit slučitelnost provozní podpory pro teplo z obnovitelných zdrojů, a to do 20 megawattů, pro velké zdroje se dokončuje notifikační řízení nad 20 megawattů, pro zdroje využívající biomasu byla zavedena takzvaná udržovací podpora. Probíhají jednání s cílem o úpravu pravidel EU, to je to nařízení z GBER, tak aby se menší a střední zdroje pro teplárenství včetně kombinované výroby elektřiny a tepla mohly podřadit v případě investičních dotací i provozních podpor pod toto nařízení a nebylo potřeba provádět časově a věcně složité notifikační řízení. Pro řešení situace v dlouhodobém horizontu byl zpracován materiál posouzení dekarbonizace dálkového vytápění v České republice, pro transformaci českého teplárenství jsou pak nastaveny nemalé investiční dotace, a to jak pro zdroje, tak i pro rozvody tepla, především v Modernizačním fondu (Předsedající: Čas, pane ministře.) a operačním programu Technologie a aplikace pro konkurenceschopnost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji panu ministrovi a táži se, zda má pan poslanec zájem položit doplňující otázku? Ano, má. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuju. Já mám takovou ještě doplňující otázku. Bavili jsme se o emisních povolenkách, což vlastně pro jednotlivé teplárny tvoří nemalou finanční zátěž, a chtěl jsem se zeptat, zda se pracuje na tom, aby emisní povolenky byly staženy ze sekundárního trhu, protože víme o tom, že se staly předmětem spekulací. A další věc – o tom, jak byl vlastně nastaven mechanismus ubírání emisních povolenek, tak pro tuto těžkou dobu zda nebudou tyto emisní povolenky umožněny dále používat na evropském trhu bez omezení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Já předám slovo panu ministrovi pro doplňující odpověď. Vaše dvě minuty, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: Já mám být ve druhé části nebo později interpelován ve věci emisních povolenek ještě panem poslancem Kotenem, tak jak jsem viděl ty otázky interpelací, takže využiji aspoň část toho času.

Mluvil o tom dnes už i pan premiér, jak jsem měl možnost sledovat jeho vystoupení. Stávající role cen emisní povolenky s ohledem na vývoj ceny elektrické energie je významná, ale není určující. V tuto chvíli všechny ceny tláčí nahoru primárně zemní plyn. Ale samozřejmě ty emisní povolenky mají nepřímý vliv v podobě přechodu části uhelných zdrojů na plynové zdroje, ale tu hlavní roli hraje prohloubení závislosti na dovozu zemního plynu.

V rámci Evropské unie na expertní úrovni existuje konsenzus, že aktuální výše ceny elektřiny, respektive její výkyvy, nejsou primárně způsobeny emisními povolenkami. Jsou na to různé názory v rámci různých členských zemí. My jako členská země jsme vyjádřili názor, že jako mimořádné krizové opatření v případě války si umíme představit bud' dočasné omezení

obchodu s emisními povolenkami, nebo jejich vyšší emisi z tržní rezervy. V tuto chvíli ale nepanuje v této otázce jednotný kvalifikovaný majoritní názor, ale určitě se o této věci bude dále jednat, a já pak si dovolím odpovědět ve druhé části panu poslanci Kotenovi, pokud on bude mít zájem, abych tu otázku dále rozpracoval. Díky.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju panu ministrovi a nyní dávám slovo panu poslanci Zlínskému, který byl vylosován s pořadovým číslem 7, k interpelaci na pana ministra Válka, pana ministra zdravotnictví, ve věci e-preskripce pro osobní potřebu lékařů. Pane poslanče, prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené dámy a páновé, vážený pane ministře, vážený nepřítomný pane ministře Válku, obrátili se na mě zástupci lékařů zaměstnanců ohledně problémů, které nastaly u nich z důvodu nemožnosti předepisování léků v jejich volnu. Jedná se o to, že dle interpretace zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech, a vyhlášky č. 329/2019 Sb., o předepisování léčivých přípravků při poskytování zdravotních služeb zástupci Ministerstva zdravotnictví, nemá lékař-zaměstnanec mimo svoji pracovní dobu legální možnost předpisu léčiv bez souhlasu zaměstnavatele, pokud mu tento nedá k dispozici svoji část certifikátu e-receptu, a to ani pro svoji osobní potřebu, ani pokud je ochoten si léky uhradit sám, což je tedy poměrně absurdní záležitost. Lékaři- důchodci, lékařky na mateřské dovolené, lékaři nevykonávající lékařské povolání nejsou zákonem ani vyhláškou preskripcí omezováni, mohou léky pro vlastní potřebu předepisovat. Dochází zde tedy k jednoznačné diskriminaci, kdy jsou lékaři vykonávající lékařské povolání nuceni buďto zákon obcházet, tedy preskripci zajistí jejich kolega, který je v práci, nebo se sami musí dostavit do nemocnice či na LSPP k ošetření, které je potom fakturováno zdravotním pojišťovnám. Legislativa zde tedy vytváří naprostě absurdní situaci, kdy lékař v průběhu ordinační doby může léčit jiné lidi a případně i sebe, ale po pracovní době nesmí žádné léky předepsat.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za načtení interpelace. Pan ministr zdravotnictví je omluven, tudíž vám odpoví v souladu s jednacím řádem písemně do 30 dnů.

A já dávám slovo paní poslankyni Pošarové, která byla vylosována jako osmá k interpelaci na pana ministra Bartoše ve věci dotační politiky. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Marie Pošarová: Děkuji za slovo. Já mám jednu otázku. Tuším v únoru končil příjem žádostí pro výzvu Technická infrastruktura na síťování a komunikace nových obytných zón. Někdy v květnu, červnu obce dostaly vyrozumění, že byly přijaty nebo zamítnuty. Od té doby se nic neděje. Obce i přes urgenci na podpisy dotačních smluv stále čekají. Chtěla bych se zeptat, jak to tedy vypadá, jestli je na Ministerstvu pro místní rozvoj chaos, nebo kdy dostanou nějakou odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za načtení interpelace. Pan ministr Bartoš je omluven, tudíž zase podle jednacího řádu vám písemně odpoví do 30 dnů.

Dávám slovo panu poslanci Radkovi Vondráčkovi k interpelaci na pana ministra průmyslu a obchodu Síkelu. Pan Vondráček byl vylosován jako devátý v pořadí, ale nevidím ho v sále, tudíž jeho interpelace propadá a já dávám slovo... (Poslanec Vondráček vchází do sálu.) Už je tady, tak v poslední chvíli pan poslanec Vondráček k interpelaci. Málem jste o ni přišel.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Moje interpelace se vztahuje na pana ministra vnitra a na tento materiál, který se jmenuje Radikalizace pracovníků státní a veřejné správy, předběžné varování.

Já jsem se chtěl zeptat pana ministra, jak to je vlastně celé myšlené, protože tady v tom materiálu se hned v úvodu píše, že v této zemi probíhá politický střet o to, zda bude energetická krize interpretována jako selhání státu, nebo jako důsledek ruské energetické války, kdy si klade za cíl rozklad české společnosti. Lidé se krajně bojí o budoucnost, jsou znejistělí, často nevědí, jak zaplatit účty za elektřinu a zda budou mít na základní životní potřeby. Část společnosti se radikalizuje a volá po změně politické reprezentace.

Já se chci zeptat: my si tady vlevo všichni myslíme, že to je selhání této vlády a že to je selhání státu, a myslíme si, že je nejvyšší čas na změnu politické reprezentace, a jestli tedy jsme radikalizováni a jestli nás tady ten tým, krizový informační tým Ministerstva vnitra, začne nějakým způsobem řešit a zda bude zjišťovat naše názory a naše nálady.

Mně to nedá, abych tady necitoval z knížky o Dobrém vojáku Švejkovi, kdy strážmistr Flanderka musel vyplňovat neustále formuláře z Ministerstva vnitra o náladách obyvatelstva, kdy musel vyplňovat dotazník o náladě mezi členy místní samosprávy a inteligenty, nařízení o bezodkladném zjištění, z jakých politických stran se skládá místní obyvatelstvo, jak silné jsou jednotlivé politické strany, dotazník o tom, jaké noviny, časopisy a brožury docházejí do rajonu četnické stanice, instrukce týkající se toho, jak získati z místního obyvatelstva placených donašečů a informátorů, a tak dále a tak dále. A ty nálady se v Švejkovi hodnotily písmeny 1, 2, 3, 4, vždycky 1A, B, C, přičemž (Předsedající: Čas, pane poslanče.) A byla vlastizrada, 4A byla vlastizrada a provaz. Já bych se chtěl zeptat, jak pan ministr Rakušan (Předsedající: Čas.) hodnotí náladu v České republice (Předsedající: Čas.) a mezi úřednictvem (Předsedající: Prosím, děkuju.). Děkuji. Já tipuji 2A. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Pan ministr Rakušan je omloven, tudíž vám odpoví písemně v souladu s jednacím rádem do 30 dnů.

A já dávám slovo paní poslankyni Maříkové, která byla vylosována jako desátá, k interpelaci na pana ministra Síkelu ve věci Malé a střední firmy. Připraví se paní poslankyně Lesenská.

Paní poslankyně, máte dvě minuty na položení dotazu.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, já budu velmi stručná. Na sněmu Svazu průmyslu a dopravy jste směrem k velkým firmám, pro které jste nepřipravil pomoc s drahými energiemi, pronesl toto: "Všem velkým firmám doporučuji, tvařte se jako malé a střední, alespoň na přechodnou dobu." Mě by tedy zajímalo, jaké kroky mají tedy velké firmy učinit, aby se tvářily jako malé a střední. Ony si ted' totiž nevědí rady, tak jestli jim můžete dát návod a poradit, co mají dělat, aby dosáhly na pomoc, která je určena pro malé a střední firmy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Slovo má pan ministr průmyslu a obchodu Jozef Síkela. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: Vážená paní poslankyně, vážený pane předsedající, vážené zbývající paní poslankyně a páni poslanci, dovolte mi, abych zareagoval na dotaz, na který už tady reagoval i pan premiér, a ubezpečil vás, že snahou Ministerstva průmyslu a obchodu je zajistit co nejúčinnější pomoc pro české podniky, jak pro malé firmy a střední, tak i pro velké společnosti.

Intenzivně jednáme se zástupci Evropské komise o prodloužení a rozšíření dočasného krizového rámce určeného na pomoc velkým firmám. Tato jednání se posouvají dobrým směrem a v půlce října by měla dát Evropská komise na stůl první návrh.

Pokud se jedná o podporu malých a středních firem a co musí firma splňovat, aby se pro tuto podporu vešla. V této souvislosti chci upozornit na to, že právě díky našemu předsednictví a právě díky České republice se podařilo na minulé radě pro energetiku schválit možnost plošné pomoci pro malé a střední firmy. Chtěl bych poznamenat následující. Definice malého a středního podniku vychází z doporučení Evropské komise č. 2003/361/ES ze 6. května roku 2003, kde jsou právě definovány malé, mikromalé a střední podniky. Podle této definice se za středního podnikatele považuje podnikatel, pokud zaměstnává méně než 250 zaměstnanců a jeho majetek nepřesahuje korunový ekvivalent částky 43 milionů euro – limit je stanoven v eurech – nebo má obrat, případně příjmy, nepřesahující korunový ekvivalent 50 milionů euro. Za malého podnikatele se pak považuje podnikatel, pokud zaměstnává méně než 50 tisíc (50?) zaměstnanců a jeho aktiva, majetek nebo obrat a příjmy, nepřesahují korunový ekvivalent 10 milionů euro. Za drobného podnikatele se považuje podnikatel, pokud zaměstnává méně než 10 zaměstnanců a jeho aktiva či majetek nebo obrat, příjmy, nepřesahují korunový ekvivalent 2 milionů euro. Živnostníci, malé a střední firmy, a dokonce i velké firmy mohou zároveň aktuálně využít investiční podporu, zejména z operačního programu Technologie a aplikace pro konkurenceschopnost, Národního plánu obnovy a Modernizačního fondu.

Pokud by ty stanovené limity, paní poslankyně, prostřednictvím pana předsedajícího, nebyly jasné, ještě si vás dovoluji odkázat na šestnáctistránkový dokument CzechInvestu, který se jmeneje Aplikační výklad pro vymezení pojmu drobný, malý a střední podnikatel a postupů pro zařazování podnikatelů do jednotlivých kategorií. Tam nejen vy, ale každý, koho to bude zajímat, nalezne odpověď, jak se definuje velká, střední, malá firma a mikrofirma.

Na doplnění ve zbývajícím čase si dovoluji ještě upozornit, že do konce listopadu 2022 mohou podniky bez ohledu na svoji velikost žádat o dotaci na fotovoltaické systémy s (akumulací) nebo bez akumulace z Národního plánu obnovy, o dotace na komplexní úsporné projekty zahrnující rekonstrukci budov určených pro podnikání, zvýšení účinnosti technologických a výrobních procesů. Na instalace pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů lze žádat z OP, také opět bez ohledu na velikost firmy, do konce listopadu 2023. Dále mohou z OP tak žádat všechny firmy o podporu na výstavbu větrných elektráren, a to do 1. února 2024.

Zodpovědné úřady, tedy Ministerstvo průmyslu a obchodu, Energetický regulační úřad, spolupracují při hledání řešení tak, aby dopady cen energií na domácnosti i průmysl byly co nejmenší. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za dodržení času. Táži se paní poslankyně, zdali chce položit doplňující otázku? Ano, chce. Tak minuta prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Pane ministře, já jsem neslyšela ten návod. Vy jste na tom sněmu řekl velkým firmám: "Tvařte se jako malé a střední, alespoň na přechodnou dobu." Vcelku vás chápu, že jste se té odpovědi vyhnul, protože jste si zřejmě uvědomil, že právě kvůli tomuto sedí před soudem Andrej Babiš a je kvůli tomuto předmětem kritiky právě vaší pětikoalice, ve které jste ministrem. Pane ministře, není náhodou to, co jste pronesl, veřejné nabádání k podvodu, když říkáte směrem k velkým firmám, aby se na přechodnou dobu tvářily jako střední a malé? Já mám takový dojem, že vy jste si stále neuvědomil, že jste politik a ministr. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Táži se pana ministra, má-li zájem o doplňující odpověď. (Nemám.) Není tomu tak.

Ted' bychom měli přejít k interpelaci paní poslankyně Lesenské, ale ta se omluvila z pracovních důvodů. Dávám tedy slovo paní poslankyni Berkovcové Janě, která byla vylosována jako dvanáctá. Přednese interpelaci na pana ministra školství Balaše ve věci Chybějící finance ve školství. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Jana Berkovcová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, obdržela jsem téměř stovku e-mailů od ředitelů škol, kteří si stěžují, že nemají v letošním roce dostatek financí na takzvané ostatní neinvestiční výdaje a musí chybějící peníze na ONIV dorovnávat z financí určených na platy učitelů. Z ONIV se přitom hradí například pomůcky a učebnice pro žáky, prvních čtrnáct dnů nemocenské nebo plavecký výcvik žáků nebo další vzdělávání pedagogů. Oproti minulému roku byly ONIV seškrtnány v průměru o třetinu, venkovským malotřídním školám dokonce o 43 %. V oficiálním materiálu k zákonu o státním rozpočtu na rok 2022 se u kapitoly 3.3.3 Ministerstva školství uvádí, že ONIV byly veřejným školám sníženy o 995 milionů korun, a přitom 850 milionů korun bylo převedeno do rozpočtu soukromým školám.

Můžete prosím tisícům ředitelů veřejných škol vysvětlit důvod tohoto přesunu a můžete prosím desítkám tisíc učitelů veřejných mateřských, základních a středních škol vysvětlit, proč vlastně mají ze svých platů dotovat provoz soukromých škol? Letošní státní rozpočet měl být úsporný, ale soukromým školám jste navýšili rozpočty o 40 % oproti roku 2021, přestože počet žáků v nich vzrostl pouze o 2 %.

Ze státního rozpočtu jde tak v tomto roce v přepočtu na jednoho žáka soukromé školy více než na jednoho žáka veřejné školy, což je naprosto absurdní. Ředitelé chybějící peníze často čerpají z peněz na odměny učitelům a těm tak reálně klesají platy. Počítá opravdu návrh rozpočtu na příští rok se snížením ONIV o 30 %? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Slovo má ministr školství, mládeže a tělovýchovy Vladimír Balaš.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimír Balaš: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní poslankyně, dámy a pánové, já bych to rád uvedl na pravou míru. Samozřejmě nejsem spokojen s tím, že ONIV klesl. On obecně vzrůstal, a teď skutečně máte pravdu, že je tam propad. Ale rozhodně to není tím, že by byly přesunuty prostředky z ONIV na soukromé školství. Naopak, na soukromé a církevní školství je třeba vynaložit 1,5 miliardy a v rozpočtu je jenom 800 milionů. Ty výdaje, které se tam dávají, jsou kvazimandatorní, takže my musíme najít ještě dalších 700 milionů, abychom dostali tomu, co po nás požaduje zákon, a financovali i soukromé a církevní školství. To financování je na základě zákona, který vychází z koeficientu, který je zcela běžný, takže možná máte nepřesnou informaci. Prostředky z ONIV rozhodně nebyly přesunuty na soukromé školství. Naopak, v soukromém školství ještě chybí téměř polovina prostředků, které jsou potřebné pro příští rok. Počítá se výkon učitelek v září minulého roku, takže to bohužel ani nezohledňuje inflaci.

Pokud jde o ONIV, samozřejmě existuje nějaká možnost, jak si ředitelé mohou pomoci, ale to je krajní prostředek. Budu rád, když o té věci budeme diskutovat a podaří se nám ty chybějící prostředky najít. Rozhodně to ale nejde na úkor jiného segmentu ve vzdělávacím procesu. Myslím, že to je opravdu problematické. Je to věc, kterou my neustále řešíme a dokud se neuzavře rozpočet... Dokonce si dovolím tvrdit, že vzhledem k tomu, že jsou velké nejasnosti jak na příjmové, tak na výdajové stránce, tak se do něj bude muset sáhnout, takže předpokládáme, že dojde i na návrh Ministerstva školství a posílí se právě ONIV.

Opravdu s tím nejsem spokojen, někde dokonce psali, že jsem prohlásil, že školy mají peněz dost. To bych asi byl mimo sebe, kdybych něco takového dokázal říct. A já doufám v to, že vládě se podaří naplnit svoje programové prohlášení a do školství bude investovat 5,2 %

hrubého domácího produktu, a pak bychom byli samozřejmě za vodou. Pro mě, stejně jako doufám pro vládu, je stále školství a věda prioritou a ty prostředky zkrátka musíme najít, jakkoli chápou, že doba je těžká. A vím, že ten přesun mzdových prostředků do ONIVu v případě učitelů, kteří jsou v pracovní neschopnosti, ten problém může částečně řešit, ale nevyřeší ho úplně. Rozhodně výdaje tohoto rázu jsou mnohem vyšší. Držte nám palce, budu rád, když nás podpoříte a když ty prostředky najdeme.

Nevím, jestli jsem vám odpověděl úplně skvěle, ale opravdu není to tak, že by se přesouvaly ze soukromého školství peníze, tedy na soukromé školství peníze z ONIVu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji panu ministrovi a táži se paní poslankyně, chce-li položit doplňující otázku?

Poslankyně Jana Berkovcová: Děkuji za reakci. Jenom ještě k tomu, že vlastně nelze říct, že ředitelé škol ušetří finance, když mají nemocného zaměstnance, protože většina nemocenských je do těch čtrnácti dnů, a v tomto roce byly spojeny právě s karanténami a izolacemi. Za učitele musí někdo suplovat, samozřejmě, a učitel, který supluje, má nárok na dvojnásobek hodinové sazby. Takže vlastně škola neušetří, naopak ještě přijde o peníze na odměny.

Já se jenom vrátím k tomu, jak jste říkal, že chcete ty peníze najít. Jakou tedy můžeme dát ředitelům naději, že třeba se jim ještě něco vrátí v letošním roce, nebo až v tom příštím?

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Pan ministr s doplňující odpovědí.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimír Baláš: Mluvíme o rozpočtu na příští rok. Myslím, že pokud jde o tento rok, v zásadě tam k nějakému dramatickému propadu nedochází. Samozřejmě máte pravdu, že ty prostředky byly hodně vyčerpány právě v důsledku covidu. Ale to, co nás trápí hlavně, už to nejsou ty poslední tři měsíce nebo dva a půl, ale hlavně ten příští rok. Takže tam, doufejme, že ještě budeme o rozpočtu jednat a že se nám podaří ještě nějaké prostředky najít, eventuálně přesunout. I ministerstvo se tím zabývá, hledá vnitřní zdroje, aby školám tímto způsobem vyšlo vstřícně, ale je to složité. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane ministře. Nyní dávám slovo panu poslanci Kotenovi, který byl vylosován jako třináctý k interpelaci na pana ministra financí Zbyňka Stanjuru. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Radek Koten: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane nepřítomný ministře. Já bych se chtěl zeptat na několik věcí, ale jsou to samozřejmě věci, které souvisejí s rozpočtem České republiky, zároveň samozřejmě i s navýšením rozpočtu pro letošní rok a samozřejmě i s rozpočtem na rok příští. Důvody, proč jste nepřítomen, jste omluven z pracovních důvodů – tak nevím, jestli jste na nějaké zahraniční cestě, nebo zda jste si tam jel pro nějaké doporučení, jakým způsobem využít navýšení letošního rozpočtu.

Nicméně chtěl bych vlastně vyčíslit nějakým způsobem výdaje, které byly spojené s migrační krizí směrem z Ukrajiny do České republiky. A dále jsem se chtěl zeptat, zda tedy máte kvantifikovaný výdaje, které byly, co se týká dodávek zbraní směrem na Ukrajinu, a zda tedy s takovými to výdaji počítáte i na příští rok, protože vzhledem k tomu, jaká je situace s energiemi, mi připadá asi férovnější zajistit laciné energie pro občany České republiky, a nejsem si zcela jist, zda tyto výdaje schvaluji daňoví poplatníci v České republice.

Každopádně děkuji za odpovědi na tyto mé otázky písemně.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, děkuji. Pane poslanče, pan ministr je omluven, cili podle jednacího rádu vám do 30 dnů písemně na vaši uplatněnou interpelaci odpoví.

Dám nyní slovo panu poslanci Raisovi, který přednese svoji interpelaci s pořadovým číslem 14, a sice na pana ministra školství, mládeže a tělovýchovy Balaše, a to ve věci Platů pedagogických pracovníků a programové prohlášení vlády. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Vážení páni ministři, vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové. Já bych nejprve vznesl dotaz směrem k panu ministru školství. A ten dotaz se týká v podstatě programového prohlášení vlády, jestli vláda plní svoje programové prohlášení, které konkrétně zní, že vláda garantuje kvalitní platového ohodnocení pedagogických pracovníků a udrží jejich platy na úrovni 130 % průměrné hrubé měsíční mzdy. Proč se na to ptám? Protože se mi dostala do rukou docela solidní studie renomovaných kolegů Münicha a Smolky: Platy učitelů v roce 2021 – vrchol dosažen, a co dál? A tam oni hovoří o tom právě, ukazují to na grafech, že v roce 2021 byl tedy ten vrchol a teď to padá, finančně padají dolů ty platy, a to ještě vzali jenom platy učitelů základních škol, vůbec do toho nedali mateřské školky a eventuálně by se do toho taky podle mě měli dávat i nepedagogičtí pracovníci, to znamená školníci, kuchařky a podobně. Musím připomenout to, že jsme mnohokrát byly tázáni ze strany tehdejší opozice, a je potřeba říct, že vláda vždycky, vláda Andreje Babiše, splnila svoje programové prohlášení.

Já se domnívám, že nyní tato vláda programové prohlášení neplní v oblasti školství, proto bych docela rád slyšel názor pana ministra, jaká je jeho představa vývoje platů na úrovni základních a středních škol. V doplňující otázce bych se pak věnoval ještě samozřejmě vysokým školám. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Slovo má ministr školství, mládeže a tělovýchovy pan Vladimír Balaš.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimír Balaš: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane poslanče, dámy a pánové. Pokud jde o plnění vládního programu, jednou ze součástí je zabezpečení nebo garantování zákona a garance toho, aby ten plat byl ve výši 130 % průměrné mzdy. To je ostatně propsáno i v návrhu zákona o pedagogických pracovnících, ke kterému jsme se včera nedostali. A samozřejmě to bude složité, bude to ve stávající ekonomické situaci problematické. Ten zákon předpokládá, že by zákonem garantovaná výše měla být od roku 2024, a je to na nás, jakým způsobem se k tomu postavíme v Poslanecké sněmovně, jestli ten zákon projde, anebo neprojde, a věřím, že ano.

Jenom bych chtěl říct, že jedna věc je – a bude se to týkat jak učitelů na základních, tak na středních školách, to si myslím, že je docela důležité – jenom bych rád řekl, že trošku postrádám takový jako holistický pohled na školství jako takové, protože v tom kontextu, když se podíváte na rozpočet Ministerstva školství, vidíte, že se rozevírají nůžky mezi financováním vysokého a regionálního školství, takže podíl vysokého školství na celkovém financování neustále klesá procentuálně, jakkoliv nominálně ta částka možná roste, tak je to problém. Stává se – to vlastně byla jedna z otázek vaší jedné kolegyně, která myslím, že se chtěla ptát na vysoké školství, ale, a to možná jenom doplním – stává se to, že mladí nadějní vysokoškolští absolventi, třeba studující doktorská studia, raději odcházejí do středního školství, protože průměrná mzda ve středním školství je asi o 15 000 vyšší pro ně, než je na vysokém školství, a tahleta nerovnováha může způsobit podle mě katastrofu dříve nebo později, protože za chvíli nebude mít kdo učit. Nebude mít kdo učit ty, kteří mají učit. A to si nemůžeme dovolit.

Takže já bych byl rád, kdyby ten rozpočet byl předvídatelnější, aby byl minimálně střednědobý a garantovaný střednědobě, možná řekněme na pět let. A myslím si, že opravdu

nejvíc by tomu pomohlo, kdyby skutečně jsme se shodli všichni, že se do školství bude dávat určitý objem prostředků, které jsou vyprodukovaný v rámci našeho hrubého domácího produktu. Těch 5,2 % je poměrně hezká, ambiciozní částka, určitě by to našemu školství pomohlo. A jak říkám, pokud jde o platy na středních a na základních školách, záleží na tom, jestli se rozhodneme, že přijmeme, akceptujeme návrh zákona o pedagogických pracovnících, který zákonně garantuje, takže z té částky se stane mandatorní výdaj. Takže jenom, jestli jsem odpověděl na tuhle část, a abych se přiznal, já jsem se trošku ztratil. Vy jste se ptal ještě na něco jiného, tak vás poprosím, když tak mně to doplňte. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane ministře. Táži se pana poslance, chce-li uplatnit doplňující otázku.

Poslanec Karel Rais: Mám doplňující otázku, byť jsme si trochu prohodili role, protože já jsem se chtěl zeptat na mzdy vysokoškolských pracovníků a na konflikt s regionálním školstvím. Na to jste už z větší části odpověděl. Tam jde... já už tady pár týdnů pracuji, takže v podstatě, kdo mě sleduje, ví, že na tohle se ptám velice často, a upozorňoval jsem na to předcházející ministry, ale teď skutečně se ty nůžky otevřely už absolutně dost výrazným způsobem, takže v podstatě odborní asistenti nebo asistenti, ti víceméně právem křičí nebo se ozývají, že jejich platy a podmínky jsou horší než na středních školách.

Tady vidím, je potřeba, to je apolitická záležitost nebo je to politická záležitost, ale je potřeba shoda Ministerstva školství a i nás, politiků, abychom tam. (Předsedající: Čas. Čas, pane poslanče.) skutečně protlačili výrazné zvýšení platů (Předsedající: Děkuji.) vysokoškolských učitelů. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Pan ministr, doplňující odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimír Balaš: Ano, já děkuji. Já jsem si toho vědom, sám vedu několik studentů doktorského studia, vím, jaké jsou jejich podmínky. Tuhle otázku do jisté míry, alespoň u doktorandů, řeší teď novela vysokoškolského zákona, která se týká zejména doktorského studia, a doufejme, že se nám podaří ji systémově nastavit. Specificky je to problém spíše v humanitních oborech, možná, že trošku lepší situace je v exaktních vědách nebo v oborech, které se zabývají jinými stránkami výuky, technické vědy a přírodní a matematika. A jsou také samozřejmě ty školy lépe placeny, protože vysoké školy získávají prostředky podle nějakého koeficientu podle náročnosti studia, a zejména humanitní obory myslím, že strádají v tomhle ohledu, a nelze říct, že by byly úplně nevýznamné a studium nebo vzdělávání v téhle oblasti nevýznamné.

Takže jenom doufám, že najdeme nějaký model, a společně – já si myslím, že by to mělo být v zájmu všech, jestli to je vládnoucí koalice, nebo opozice – a pokusíme se ten systém narovnat, protože je třeba chápat školství v celém kontextu, a když se vám rozpadne jedna část, tak už to nemůžete napravit někde jinde. Zkrátka je třeba k tomu přistupovat vyváženě a hodnotit práci na všech stranách kvalitně, dobře. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju, pane ministře. Nyní dám slovo paní poslankyni Adámkové, která byla vylosována jako patnáctá k přednesení interpelace na paní ministryni Langšádlovou, nicméně paní profesorku Adámkovou nevidím v sále, tudíž její interpelace propadá. A já předám slovo panu poslanci Novákovi, který byl vylosovaný jako šestnáctý v pořadí k interpelaci na pana ministra průmyslu a obchodu Jozefa Síkelu. Tak, ani pan poslanec Novák není přítomen, tedy i jeho interpelace propadá. Pak tedy poprosím, aby se slova ujala paní poslankyně Pošarová, která byla vylosována jako sedmnáctá v pořadí k interpelaci na pana ministra průmyslu a obchodu Síkelu. Není přítomna, čili i její interpelace

propadá. Osmnáctá v pořadí, paní poslankyně Maříková Karla, stahuje interpelaci z důvodu nepřítomnosti pana vicepremiéra Jurečky. Pak tedy poprosím paní poslankyni Berkovcovou, která byla jako devatenáctá vylosována k interpelaci na pana ministra Stanjuru. Není přítomna, tedy i její interpelace propadá. Jako dvacátý v pořadí by měl interpelaci uplatnit pan poslanec Kettner Zdeněk. Pan poslanec Kettner Zdeněk není přítomen, čili jeho interpelace propadá. Pak se zeptám, jestli je přítomna paní poslankyně Štefanová Iveta, která by měla interpelovat pana ministra Válka? Není přítomna, tedy i její interpelace propadá. Dalším poslancem s interpelací v pořadovém čísle 22 byl vylosován pan poslanec Nacher Patrik, který už jednu interpelaci přednesl, ale není v sále, čili i jeho interpelace na pana ministra Kupku propadá. Pak se zeptám, je-li tu ještě přítomen pan poslanec Koten Radek, který by měl jako dvacátý třetí interpelovat paní ministryni Černochovou? Pan poslanec Koten není přítomen, čili jeho interpelace rovněž propadá.

Dvacátá čtvrtá interpelace je vylosována pro pana poslance Kettnera, ale ten nebyl před malou chvílí... (Poslanec přichází.) Už je tady. Pan poslanec Kettner bude interpelovat pana ministra školství, mládeže a tělovýchovy pana Balaše. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji za slovo. Já se chci zeptat. Od 1. září došlo k navýšení tarifů pro nepedagogické pracovníky. Pokud jsou mé informace správné – nevím, jestli pan ministr je bude mít přesnější – tak stále nedošlo k přesunu financí. To znamená, že stále hrozí to, že ředitelé budou nuceni přesouvat finance z té složky na platy na nenárokové složky platů pro pedagogické pracovníky. Takže se chci zeptat, jestli tedy už je v plánu navýšení, jestli se našly nějaké rezervy tak, aby k navýšení došlo bez poškození pedagogických pracovníků.

Spojím to ještě s jednou otázkou, a to je takzvané sladění českého školství s ukrajinským. Tak se chci jenom zeptat, jaké konkrétní kroky si pod tím sladěním mám představit, protože mám dva systémy, které se takzvaně sladí, tak vždycky to je nějaký kompromis, a obávám se, aby to nebylo na úkor kvality výuky českých studentů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Děkuji a předám slovo panu ministru školství. Pane ministře, prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimír Balaš: Děkuji pane předsedající, děkuji, pane poslanče. Vy jste stihl hned ty dvě, takže jsem o nic nepřišel.

Já začnu možná tou první vaší otázkou. Pokud jde o ukrajinské školy a sladění, my jsme se potýkáme nebo školy se potýkají s tím, že ukrajští žáci a studenti mohou studovat on-line a že to on-line vzdělávání, které organizuje Ukrajina na úrovni zejména základních škol, může zasahovat do výuky. To si myslím, že se ve většině případů asi podařilo vyřešit na základě dohody, ale asi ne úplně ve všech školách, protože některé školy ukrajinské vysílají i v čase, kdy by děti měly chodit do školy – a všichni víme, že není důležitá jenom výuka, ale také nějaký sociální kontakt. Tak to ještě budeme řešit a řešíme to i na dálku s ukrajinskými protějšky. Doufejme, že se nám to podaří vyřešit. Problém ale je, že ukrajinské děti jsou stále ale vystaveny větší záťaze mimo čas, kdy chodí do školy v České republice, a to vede k jejich přetížení. Jsou zahlcovány poměrně značným počtem domácích úkolů, pak jsou unavené a jsou takové apatické při standardní výuce. Takže to je další věc, kterou řešíme. A teď nedávno byl náměstek ministra školství pan Miller na Ukrajině a řešil to i s ukrajinským ministrem školství, osvěty tedy. Tak doufejme, že se nám to podaří vyřešit. Zatím to není na úkor výuky českých dětí, tedy aspoň si nemyslím, spíš to zatěžuje ty ukrajinské děti nadměrně a ani to není dobře, samozřejmě. A chceme-li je adaptovat, tak jim musíme dát také prostor pro nějakou sociální interakci i mimo školní výuku. Takže to je ta první otázka.

Pokud jde o nárůst platů, jestli máte na mysli do konce tohoto roku, v roce 2022 došlo k navýšení prostředků na platy o 2 % u pedagogických pracovníků a o 2,66 %

u nepedagogických pracovníků, což v této (?)... 10% navýšení tarifních platů nepedagogických pracovníků od 1. září, a u nepedagogických zaměstnanců právnických osob vykonávajících činnost škol a školských zařízení, které zřizují kraje, obce nebo dobrovolné svazky obcí. A já mám takový pocit, že si nejsem vědom, že by ty prostředky nedoputovaly těm školám, ale přiznám se, že vám to nedokážu říct úplně přesně, raději to ještě ověřím a potvrďm vám to. Zatím si nikdo nestěžoval na to, že by tam ty prostředky nebyly. Jestli máte ty signály, tak rád o ně poprosím a zkusíme tu věc napravit. Doufejme, že to tak není. Víc opravdu nevím, nezlobte se. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane ministře. Ptám se, jestli chce pan poslanec uplatnit doplňující otázku? Není tomu tak. A k poslední interpelaci s pořadovým číslem 25 předám slovo panu poslanci Kotenovi, který bude interpelovat pana ministra průmyslu a obchodu Síkelu. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Děkuji, pane předsedající. Tak ještě jednou dobrý den, dámy a pánové. Dá se říct, že tuto otázku už jsem položil panu premiérovi, ale byl bych rád, kdybyste se k tomu vyjádřil písemnou formou i vy. Jedná se tedy o to, zda Česká republika a kdy odstoupí od systému emisních povolenek. Je to z toho důvodu, že tyto emisní povolenky v podstatě neslouží svému účelu, ale obchodují se kdesi na burze a slouží pouze spekulantům k pěknému výdělku. Nemají tedy za úkol, aby emitent, tedy Evropská komise nebo Evropská unie, získala nějaké prostředky a trestala lidi anebo firmy, kteří vlastně provozují neekologické provozy a ničí tak životní prostředí, ale v podstatě je to jenom jakási spekulativní měna, která vylepšuje cash flow různých amerických a jiných důchodových fondů. A potom, když si to potřebuje výrobce energie koupit, anebo nějaká firma, která vyrábí nějaké zboží, které je zatíženo touto ekologickou daní, tak je musí kupovat za násobně větší prostředky, samozřejmě to promítá potom do svých výrobků a samozřejmě to zdražuje i elektrickou energii, plyn a podobně.

Já jsem předpokládal, že během předsednictví v Evropské unii naše předsednictví a vláda Petra Fialy tady toto využije pro zrušení a odstoupení od emisních povolenek, protože přece jenom tady máme krizový stav, a důsledky pro nás průmysl, pro zemědělství budou obrovské, nedozírné a ani si to dnes nedokážeme představit. Nebo my si to dokážeme představit, ale mám pocit, že vláda si to nedokáže představit. Takže chtěl bych vědět, jak se s touto věcí vypořádáte a jakým způsobem zabráníte krachu firem v České republice. (Předsedající: Čas, pane poslanče.) Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Pan ministr Síkela je od 17 hodin omluven, tudíž podle jednacího řádu vám písemně do 30 dnů odpoví.

Konstatuji, že jsme pro dnešní den ukončili projednávání ústních interpelací, protože pan poslanec Koten byl poslední ze seznamu vylosovaných přihlášených poslanců k interpelaci, čili projednávání ústních interpelací končí. A podle mých informací je dohoda mezi předsedy poslaneckých klubů, že po ústních interpelacích nebudeme dál dnes pokračovat, čili končím tento jednací den a potkáme se opětovně zítra, kdy bude naše schůze pokračovat, tedy v pátek v 9 hodin. Do té doby vám přeji příjemný zbytek dne.

(Jednání skončilo v 17.14 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

14. října 2022

Přítomno: 163 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují čtvrtý jednací den 41. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak jsem vás právě všechny znova odhlásila, prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Babiš Andrej celý jednací den z pracovních důvodů, Bašta Jaroslav z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Bělica Josef z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Bernard Josef z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Bžoch Jaroslav z důvodu zahraniční cesty po celý jednací den, Decroix Eva z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Dražilová Lenka z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Dubský Tomáš z důvodu zahraniční cesty po celý jednací den, Exner Martin z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Fiala Radim z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Fialová Eva z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Fifka Petr z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Foldyna Jaroslav po celý jednací den z pracovních důvodů, Fridrich Stanislav z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Gazdík Petr od 12.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, Kasal David z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Kašník Pavel z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Kolovratník Martin z důvodu zahraniční cesty z celého jednacího dne, Kovářová Věra od 9 hodin do 12.30 z pracovních důvodů, Králíček Robert od 9 do 10 hodin z rodinných důvodů, Kuchař Jan z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Okleštěk Ladislav z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Olšáková Eliška mezi 9. a 11. hodinou z pracovních důvodů, Opltová Michaela z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Peštová Berenika od 9 do 11 hodin ze zdravotních důvodů, Pivoňka Vaňková Pavla od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů, Potůčková Lucie od 12 hodin do 9 hodin z pracovních důvodů, Rais Karel z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Ružička Pavel z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Smetana Karel z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Strýček Jiří od 10 hodin do 9 hodin z pracovních důvodů, Šebelová Michaela z celého jednacího z důvodu zahraniční cesty, Tureček Karel z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Urbanová Barbora po celý jednací den z pracovních důvodů, Válková Helena od 9 do 10.30 z pracovních důvodů, Vlček Lukáš od 11.30 do 14.30 z pracovních důvodů, Vojtko Viktor z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Vondrák Ivo z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Wenzl Milan z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Žáček Pavel od 11 hodin do 9 hodin zítřejších bez udání důvodu, Ženíšek Marek celý jednací den z rodinných důvodů.

Z členů vlády se omlouvají: Baxa Martin od 11 hodin do zítřejších 9 z pracovních důvodů, Bek Mikuláš po celý jednací den z pracovních důvodů, Blažek Pavel od 9 do 14 hodin z pracovních důvodů, Černochová Jana z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Hubáčková Anna z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jurečka Marian z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Lipavský Jan od 9 hodin do 11.30 z pracovních důvodů, Nekula Zdeněk z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Rakušan Vít z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Stanjura Zbyněk z celého jednacího dne, taktéž zahraniční cesta, a Šalomoun Michal z celého jednacího dne z pracovních důvodů.

Dnešní jednání bychom měli zahájit body z bloku Zákony – třetí čtení, a to v pořadí: bod 96, sněmovní tisk 160, nízkoemisní vozidla; bod 97, sněmovní tisk 31, autorský zákon; bod 99, sněmovní tisk 139, digitální nástroje; bod 100, sněmovní tisk 175, mezinárodní justiční spolupráce; bod 101, sněmovní tisk 199, užívání bytů; bod 102, sněmovní tisk 207, civilní letectví; bod 103, sněmovní tisk 216, podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích; bod 104, sněmovní tisk 256, sankční zákon. Dále pak pokračovat bodem 59, sněmovní tisk 313, energetický zákon, první čtení, podle § 90 odst. 2. Poté případně projednávat body dle schváleného pořadu schůze.

Dále mám informaci, že na základě dohody předsedů poslaneckých klubů se přihlášky k návrhům na změnu schváleného pořadu 41. schůze ze včerejšího jednacího dne, tedy čtvrtka 12. října, považují za stažené.

Nyní tedy přistoupíme k těm, kteří se přihlásili k pořadu schůze. Nejdříve je přihlášen pan předseda Výborný – stahuje, pan předseda Jakub Michálek a připraví se pan poslanec Nacher, který následuje. (V sále je hluk.) Prosím o klid v sále, o ztištění, a pana předsedu o vystoupení. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, navrhoji úpravu programu jednání dnešní schůze jménem vládních klubů tak, aby za pevně zařazené body byly zařazeny ještě bod 12, sněmovní tisk 287, digitální služby, druhé čtení, to je priorita pana vicepremiéra pro digitalizaci, a dále bod 28, sněmovní tisk 312, politické strany, to je reforma ÚDHPSH, první čtení, což je priorita Ministerstva vnitra. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Nyní je tedy přihlášen pan poslanec Patrik Nacher. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Vážená paní předsedkyně, páni ministři, kolegyně, kolegové, já bych si dovolil zařadit, i po nějaké předběžné dohodě, tisk 48, což je změna občanského řádu, zákon, tisk 48 jako první bod po pevně zařazených bodech, které jsme na dnešek zařadili. Jde o tu změnu posilující práva spotřebitele v tom, že v momentě, kdy on se obrátí na mimosoudní orgán a nakonec skončí u soudu, tak soud musí informovat ten mimosoudní orgán, že to soudní jednání probíhá, což se dneska neděje, a před tím soudem je ten spotřebitel sám samotinky.

Já vám děkuji za podporu – jako první bod po pevně zařazených bodech.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, děkuji, zaznamenala jsem. Nikoho dalšího přihlášeného k pořadu schůze již neviduji, proto přistoupíme k hlasování o přednesených návrzích. Nejdříve budeme hlasovat návrhy, které přednesl pan předseda Michálek.

Pan předseda Michálek navrhoje bod číslo 12, což je sněmovní tisk 287, digitální služby, druhé čtení, zařadit dnes za již pevně zařazené body jako bod první za témito pevně zařazenými body.

Já tedy zahajuju hlasování o předneseném návrhu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 66, je přihlášeno 145 přítomných, pro 80, proti 63. Návrh byl přijat.

Další návrh pana předsedy Michálka byl bod 28, tedy sněmovní tisk 312, politické strany, taktéž druhé čtení, za již pevně zařazené body, tedy i za tento, který jsme nyní pevně zařadili za bod 12.

Já tedy zahájím hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 67, přihlášeno 146 přítomných, pro 80, proti 63. Návrh byl přijat a i tento bod jsme pevně zařadili.

A poslední návrh je návrh pana poslance Patrika Nachera. Jedná se o bod číslo 53, sněmovní tisk 48, občanský soudní řád. Pan poslanec navrhl zařadit tento bod jako první po pevně zařazených bodech, tedy i po těch, které teď byly schváleny předchozími dvěma hlasováními.

Zahajuji hlasování i o tomto návrhu. Ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 68, je přihlášeno 146 přítomných, pro 145, proti žádný. Návrh byl taktéž přijat.

Takže jsme se vypořádali se všemi návrhy na změnu pořadu schůze a můžeme přistoupit k jednotlivým zařazeným bodům.

Já tedy otevírám projednávání bodu číslo

96.

Vládní návrh zákona o podpoře nízkoemisních vozidel prostřednictvím zadávání veřejných zakázek a veřejných služeb v přepravě cestujících /sněmovní tisk 160/ – třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele místopředseda vlády pro digitalizaci a ministr pro místní rozvoj Ivan Bartoš a zpravodaj garančního výboru, tedy výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, pan poslanec Robert Stržínek.

Pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 160/4, který byl doručen dne 29. září 2022. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 160/5.

Nyní se táží navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy? Pan ministr má zájem vystoupit před otevřením rozpravy? Nemá. Pokud nemá, tak otevíram rozpravu, do které už se pan ministr hlásí s přednostním právem.

Ještě k hlasování – pane ministře, omlouvám se, ale paní poslankyně se chce vyjádřit k hlasování. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych ráda k hlasování číslo 66, kde mám na sjetině, že jsem hlasovala pro, ale hlasovala jsem proti. Nezpochybňuji hlasování.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji, je to tedy pro záznam. Nyní tedy předávám slovo panu ministrovi v rozpravě k tomuto tisku.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Já vám děkuji. Dámy a páновé, já bych jenom v krátkosti chtěl uvést ten dnešní tisk, jenom zase nejdůležitější informace. Už jsme zde několikrát měli možnost diskutovat tak velké detaily. Jedná se o návrh zákona o podpoře nízkoemisních vozidel, který se týká zadávání veřejných zakázek a veřejných služeb v přepravě cestujících. Jedná se o implementační předpis k novelizované směrnici 2009/33/ES o podpoře čistých, energeticky účinných silničních vozidel.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pardon, já se omlouvám, ale požádám kolegyně a kolegy o ztištění. Děkuji.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Fakticky tato směrnice ve svém novelizačním znění požaduje po členských státech, aby zajistily, že při pořizování silničních vozidel prostřednictvím nadlimitních veřejných zakázek budou pořizovány jisté stanovené podíly nízkoemisních vozidel v harmonogramu do roku 2005 a dále. Návrh, který zde leží, má toto zajistit.

Já už jsem to několikrát zmiňoval, transpoziční lhůta pro implementaci té novely uplynula již 2. srpna minulého roku, je to tedy jeden z nejpalcivějších implementačních dluhů předchozího období a proti České republice již bylo zahájeno řízení o nesplnění povinnosti České republiky notifikovat transpozici směrnice, a hrozí nám tedy bezprostřední finanční sankce. Velmi tedy záleží na tom, aby ten zákon byl přijat co nejdříve, protože případná sankce se bude odvíjet právě od lhůty zpoždění transpozice od toho data, ke kterému byla závazná.

Já tedy připomínám, že pokud by byla podána žaloba, že k implementaci došlo pozdě, a i kdybychom ji stihli dotáhnout, v momentě podání žaloby už Česká republika musí platit. Proto tou ambicí bylo probrat tento tisk co nejdříve.

Já bych jenom chtěl zdůraznit, že se v případě tohoto návrhu jedná o čistou transpozici, neboli povinnosti, které tato novela obsahuje, nikterak nezpřísňují požadavky kladené evropským právem. Naopak Česká republika využila veškerých možností, jak dopady tohoto zákona zmírnit. Je to možnost jednotlivých výjimek, na které se ta legislativa nevztahuje, ať už je to doprava a velikosti třeba autobusů a podobně, nebude se to týkat žádných sanitek, což občas zaznělo, ani hasičských vozidel, ani tanků, co tady bylo mnohokrát podle mě žertem vytaženo, tank na baterky to rozhodně není.

Využili jsme také možnosti, aby zadavatelé mohli plnit povinnost minimálního podílu nízkoemisních vozidel společně. Jsou to třeba města, která společně nakupují, město s čistě autobusovým provozem a město, které má jen trolejbusy, aby zde byly možné ty kombinace.

A samozřejmě ten zákon dává možnost naplnit požadavky směrnice až ke konci toho sledovaného období.

K návrhu byl předložen pouze jeden pozměňovací návrh, který je technického charakteru a se kterým budu moci jako předkladatel zákona vyslovit souhlas. Jiné pozměňovací návrhy nejsou ani ve druhém čtení a ta diskuse se především vedla o tom, zda tento návrh zákona jako celek má být schválen, či nikoliv, ne o jeho jednotlivých modifikacích.

Já bych chtěl jenom uvést – a zaznělo to a já s tím plně souhlasím: tento návrh není vhodným nosičem pro všeobecnou diskusi o mobilitě, nicméně, a to si myslím, že je zcela legitimní diskuse, i s tím, jak se bude vyvíjet otázka elektromobility a naplňování tohoto zákona v případě jiných alternativních nebo řekněme čistějších pohonů, ať už je to vodík či další, máme několik let na to, abychom v rámci jednotlivých příslušných rezortů, ať už je to MPO, či další, i ve věci dotačních titulů evropských či dobrého míření řekněme titulů národních, pokud takovéto budou, akcelerovali zejména infrastrukturální investice, které tuto změnu, která prostě jednou přijde, podpoří, ať už je to lehčí umisťování nabíjecích stanic či čerpacích stanic na specifický pohon v daných městech, skutečně ta infrastruktura, která souvisí i s postupným přechodem na elektromobilitu, který bude nastávat v Evropě i ve zbytku světa, je zcela zásadní.

Proto je důležité kromě toho bavit se o této implementaci, pak v následujících letech maximálně akcelerovat podporu rozvoje infrastruktury, která s tou modernizací zásadně souvisí. Já vám děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Nyní se přihlásili do rozpravy páni poslanci Lochman a Král. Nyní tedy poprosím pana poslance Lochmana o jeho vystoupení a vás, kolegyně a kolegové, žádám, pokud máte cokoli k řešení, ať se přesunete do

předsálí a udržujeme v jednacím sále větší klid pro komfortnější vystupování řečníků. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Pěkné dopoledne, vážení kolegové a vážená paní předsedkyně. Jako předseda podvýboru pro dopravu bych chtěl krátce okomentovat tuto normu. Jak už bylo řečeno, tato norma měla být projednána už v minulém volebním období. Měla být transponována do 2. srpna 2021. My tady máme zpoždění rok a dva měsíce, a ač Evropská komise prodloužila tuto lhůtu do 6. 9. 2022, tak ani to nestihneme a už bylo zahájeno sankční řízení vůči České republice.

Tady bych chtěl říct, že tedy doděláme věc, kterou minulá Sněmovna nestihla. My ji napravujeme a současně je vidět, že kdybychom tu měli méně obstrukcí, tak to stihнем rychleji. Já bych chtěl požádat, abychom i v případě všech dalších transpozic a mezinárodních smluv se snažili ty lhůty maximálně dodržet, jinak sami přivádíme naši republiku do nepříjemných momentů, kdy nastává sankční řízení, a opravdu nyní tato Sněmovna napravuje tu chybu dřívější. To je k tomu procesu.

Někteří kolegové se mě ptali, jestli jsme poslední, nebo ne. Tak přátelé, ano, jsme poslední. V rámci EU už zůstalo akorát Bulharsko a Maďarsko s námi, které zatím netransponovaly tuto normu, tedy nepřijaly ji do svého právního rádu, a to proto, že nemají zákon, takže vytvářejí speciální zákon. My tu novelu můžeme udělat, nicméně trvalo nám to nejdéle, tak v tomto máme opravdu mizerné vítězství, protože se to v minulém volebním období nestihlo schválit.

Jinak k tomu obsahu bych chtěl dodat, že všichni chceme dýchat čerstvý vzduch, všichni chceme, aby veřejná doprava ve městech neprodukovala příliš emisí, takže tady je to rozhodně správný směr. Nicméně jsem toto konzultoval s několika provozovateli, několika obcemi, městy, provozovateli veřejné dopravy, a musím zde upozornit na to, že tím, že zde došlo ke zpoždění a schvaluji to výrazně později, tak si také musíme uvědomit, že některé obce, některá města, které provozují pouze autobusovou dopravu, mohou mít problém s harmonogramem, protože už příští rok budou muset provést soutěž, aby rok 2025 stihly. Větší města, která mají kolejovou dopravu nebo mají trolejbusy, tu normu naplní. Ti, kteří ji nemají, mohou mít problém s tím, že tu normu, kterou mají dodržet, prostě budou mít problém dodržet, protože mají naftové autobusy, i když s velmi vysokou, s vysokou nebo s nízkou hladinou emisí. Prostě nebudou mít dostatečnou infrastrukturu na vodík nebo bezpečnou infrastrukturu na bateriový pohon, o tom už mluvil pan ministr. Jsem rád, že ministerstvo, MPO ve spolupráci s MMR, bude připravovat tuto infrastrukturu.

Mimochodem, je zde i výzva IROPU, která obcím nabízí možnost koupit si vozidla, která jsou nízkoemisní, a ta výzva nyní je vyhlašovaná právě přes Ministerstvo místního rozvoje. Takže to jsou ta opatření, která odsud z Poslanecké sněmovny můžeme říci našim kolegům na obcích, že jsou pro ně připravena.

Nicméně jako předseda podvýboru pro dopravu musím upozornit na to, že ten harmonogram je opravdu napjatý, a jestli mají pro městskou dopravu to obce a kraje zajistit, tak s tím budou bojovat. Počítejme s tím, že z území, z jednotlivých krajů a obcí nám budou chodit připomínky o tom, jak to mají splnit, o tom, že doprava se prodražuje. A možná bude stát i za to, abychom mluvili s Evropskou komisí a například požádali o nějaké přechodné období, které by tuto normu upravilo.

Každopádně, jak jsem řekl, my bychom ji schválit měli. Mimochodem, v hospodářském výboru byli všichni pro, jak z části koalice, tak z části opozice, tedy jednoznačně je podporována. A jak jsem řekl, bohužel zde je zpoždění a už probíhá sankční řízení vůči České republice, takže čím méně obstrukcí, tím rychleji zákony zvládneme a tímto o to zde žádám. Pěkné dopoledne.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Dále vystoupí pan poslanec Král, zatím poslední přihlášený v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Král: Dobrý den, dámy a páновé, děkuji za slovo. Já bych se tady nechtěl strašit tím, že nestihneme nějaké transpoziční termíny a že nestihneme vybudovat dostatečné množství infrastruktury na obsluhu těchto nízkoemisních vozidel. Já si myslím, že aktuální situace v energetice nám ukazuje spíš jiné problémy.

Řekněme si, jaká to ta nízkoemisní vozidla jsou. Jsou to vozidla, která využívají elektřinu, případně zemní plyn jako řekněme náhradu fosilních pohonných hmot založených na bázi ropy. A jak všichni víte, my dnes tady zažíváme bezprecedentní energetickou krizi, kde hrozí nedostupnost jak zemního plynu, tak i elektrické energie, a nechápu, jak v těchto dnech, kdy situace v energetice je diplomaticky řečeno nejistá, jak můžeme chtít po obcích, aby využívaly přesně tato paliva k pohonu vozidel. Já tomu prostě nerozumím. Nechápu, proč v době, kdy obecní rozpočty budou a jsou zatíženy různými dalšími náklady jako právě například na energie, jak po nich můžeme chtít další výdaje.

Abyste si o mně nemysleli, že jsem nějakou brzdou rozvoje a nedej bože nepřítelem pokroku, tak vězte nebo ne, byl jsem někdy možná před patnácti, dvaceti lety ten, který zaváděl tyto technologie do praxe. Byl jsem u rozvoje plynofikace veřejné dopravy a částečně i elektrifikace a velmi tato řešení podporuji, zejména v té řekněme sdílené části, to znamená například v místní hromadné dopravě. Jako průměrný poslanec prostě nemám na to, abych si kupil elektromobil a využíval výhody a nevýhody elektromobility, protože prostě ta individuální řešení jsou obrovský nákladná. Nicméně to sdílené řešení, například právě v městské hromadné dopravě, má smysl i v plynu a elektřině, ale prostě v tuto chvíli my přece nevíme, jestli ty energie vůbec budeme mít dostupné. A jako člověk z energetiky si tady troufnu říct, že se můžeme velice rychle dostat do situace, kdy nebudeme řešit to, jestli obce stihnou nakoupit dostatek osobních automobilů, autobusů, respektive trolejbusů na tato alternativní paliva, ale budeme řešit to, kde vlastně vezmou ty energie. A myslím, že spousta starostů, kteří tady dnes sedí, tak to řeší již dnes, a řeší to, kde nakoupí elektřinu a zemní plyn pro své školy, objekty. Za chvíliku to budeme řešit i pro velký průmysl, případně domácnosti, takže řešit to v tuto chvíli mi přijde skutečně krátkozraké. A jako velký fanda těchto technologií a související infrastruktury prostě se mi chce říci, že jsme si měli dát ještě nějaký čas a prostě s implementací tohoto nařízení řekněme nebo tohoto zákona počkat.

Když se vrátím k elektřině, dovolte mi v krátkosti tady zopakovat několik tezí, a to jsou ty, a myslím, že mi dává za pravdu i analýza ČEPSu, že my prostě jako Česká republika, pokud budeme pokračovat v odstavování uhelných elektráren, budeme v relativně krátké době, to znamená někde kolem roku 2025, deficitní a deficitní ve výrobě elektřiny budou i okolní státy Evropské unie. To znamená, že se nám – já tady nechci malovat čerty na zed’, proboha – ale může se nám velice rychle stát, že ty nakoupené trolejbusy, elektrobusy a já nevím co ještě, a osobní vozidla nám prostě zůstanou stát a my pro ně nebudeme mít elektřinu. A to podporuji tyto technologie skutečně i proto, že je to jistá diverzifikace oproti právě například dodávkám do budoucna nedostatkové ropy. Ale toto nebezpečí tady je.

Musíme si prostě přiznat jedním dechem, pokud chceme schválit tuto normu, že bez ropy, zemního plynu a uhlí to v energetice, a nově ted’ tedy i v dopravě nezvládneme, a do chvíle, než tady v této zemi vybudujeme cirka 5000 MWh kapacitu v jádře, to znamená kapacitu, která je schopná stabilně do té sítě dodávat dostatek elektřiny pro pohon těchto vozidel, respektive pro výrobu biometanu, respektive vodíku, a o této problematice bych tady mohl mluvit nekonečně dlouhou dobu, ale nechci vás tím unavovat. Tak prostě bez toho, než vybudujeme tuto stabilní výrobu energií, se dál nepohneme.

A já bych chtěl podpořit tuto normu, protože jsem skutečně jedním nebo považuji se za jednoho z průkopníků těchto technologií v České republice, nicméně chtěl bych, aby tady

zaznělo z úst premiéra – ale bohužel tady není, tak alespoň pana ministra Bartoše, že Česká republika bude pokračovat v těžbě a energetickém využívání uhlí do roku 2050, protože když se podíváte do těch bilancí, tak prostě do té doby a do těch harmonogramů, prostě do té doby my tu jadernou flotilu nevybudujeme. A vsadit vše na obnovitelné zdroje tak, jak se nám snaží tady někdo vysvětlit, je obrovský risk. Nově tento risk pouštíme nejenom do energetiky, ale nově tedy i do dopravy, což považuji za další obrovské riziko. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dále se do rozpravy přihlásil pan zpravodaj poslanec Stržínek. Prosím.

Poslanec Robert Stržínek: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážená vládo, kolegyně a kolegové, z pozice zpravodaje navrhoji opravu legislativně technické chyby, na které jsme se shodli již na garančním výboru. Chyba spočívá v chybném odkazu v zákoně. Návrh opravy zní: "V § 8 odst. 1 a odst. 2 se slova § 4 nahrazují slovy § 5." Toť vše. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Nyní se již do rozpravy nikdo nehlásí, proto rozpravu končím.

Je zájem o závěrečné slovo pana navrhovatele? Není. A případně pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo? Ještě může vystoupit i pan zpravodaj Lochman z výboru. Taktéž nikoli.

Přikročíme tedy k hlasování. Prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednesl pozměňovací návrh a před hlasováním k němu sdělil stanovisko. Prosím, máte slovo.

Poslanec Robert Stržínek: Vzhledem k tomu, že ve druhém čtení nebyl podán návrh na zamítnutí návrhu zákona a současně nebyl nyní podán ani návrh na opakování druhého čtení, navrhoji dle usnesení garančního výboru následující proceduru hlasování. Za prvé návrhy legislativně technických úprav podaných podle § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, za druhé návrh A, sněmovní dokument 1212, a za třetí návrh zákona jako celek.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Jelikož se jedná o poměrně jednoduchou proceduru, nebudu dávat hlasovat o proceduře. Nevidím zájem nikoho, ale pro jistotu se ujišťuji – myslím, že je to poměrně snadné. Takže nyní přikročíme k hlasování tak, jak tady pan zpravodaj přednesl. Prosím, aby nás tedy provedl, o čem hlasujeme nyní jako první.

Poslanec Robert Stržínek: Takže nejdříve budeme hlasovat o návrhu legislativně technické opravy, kterou jsem načetl před malou chvílí v rozpravě.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji.

Já tedy zahajuju hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 69, je přihlášeno 149 přítomných, pro 148, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Robert Stržínek: V dalším hlasování budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu A, jedná se o sněmovní dokument 1212. Jde o opravu chyby v odkazu na zákon o odpovědnosti za přestupky. Stanovisko výboru je doporučující.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Stanovisko navrhovatele? Prosím, zapnout mikrofon. (Souhlasné.) Děkuji.

Zahajuji tedy hlasování o předloženém návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 70, přihlášeno 149 přítomných, pro 147, proti žádný. Návrh byl také přijat.

Nyní tedy bychom měli přikročit k hlasování o celém návrhu zákona jako celku. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o podpoře nízkoemisních vozidel prostřednictvím zadávání veřejných zakázek a veřejných služeb v přepřavě cestujících, podle sněmovního tisku 160, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Já tedy zahajuji hlasování. (Kdo je pro?) Kdo je proti?

Hlasování 71, bylo přihlášeno 147 přítomných, pro 125, proti 15. Návrh zákona byl přijat.

Tedy konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas, a končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu zpravodaji, panu navrhovateli.

Než přistoupím k otevření dalšího bodu, načtu došlé omluvy. Okamura Tomio se omlouvá od 9 do 10 hodin z pracovních důvodů, Okamura Hayato se omlouvá od 10 do 17 hodin z pracovních důvodů a pan ministr Válek Vlastimil z celého jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní tedy otevírám projednávání bodu 97. Jde o

97.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 31/ – třetí čtení

Prosím – a už se tak stalo, místo u stolku zpravodajů již zaujal za navrhovatele ministr kultury Martin Baxa – a prosím ještě i zpravodaje garančního výboru, tedy výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, pana poslance Šimona Hellera.

Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 31/6, který byl doručen dne 27. září 2022. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 31/7.

Nyní se tedy táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy? Má, tak prosím, pane ministře. A prosím, kolegyně a kolegové, opět o ztištění zejména v pravé, ale i v ostatních částech sálu. Děkuji. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně poslankyně, vážení kolegové poslanci, vážení hosté, ve třetím čtení dnes projednáváme návrh novely autorského zákona a dalších souvisejících zákonů, který transponuje dvě směrnice Evropského parlamentu a Rady. Myslím si, že jsem už ve druhém čtení poměrně podrobně představil nejenom samotný návrh novely, ale také to, co bylo už načteno... (V sále je stále hluk.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, pane ministře. Poprosím ještě jednou, kolegyně a kolegové, přesuňte se do předsálí, pokud chcete cokoli řešit, ať je tady klidnější atmosféra pro vystoupení pana navrhovatele.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Paní předsedkyně, děkuji. To, co bylo načteno při jednání garančního výboru, a chci komentovat i další části toho návrhu. Dovolte mi, abych jenom řekl předtím, než okomentuji některé pozměňovací návrhy, speciálně tři důležité poznámky. Tou první je to, že jsem rád, že jsme se naším společným jednáním dobrali toho, že se o tomto zákoně může hlasovat ve třetím čtení. Jedná se, jak už jsem zmiňoval, o transpozici, kde jsme ve velkém zpoždění, a pokud se nám dnes podaří tento návrh zákona ve třetím čtení projednat a schválit, tak se řekl bych velmi vzdálíme od možnosti toho, že by bylo proti nám zahájeno řízení, které by obsahovalo nějaké finanční sankce.

Druhá věc je ta, že – a to platí při každém otevření autorského zákona na legislativní půdě – že tento návrh vyvolal samozřejmě řadu reakcí od dotčených aktérů. Pro autorské právo speciálně platí to, že balancuje situaci v prostředí, kde se scházejí a rozcházejí různé zájmy a kde je zapotřebí velmi opatrně v tomto ohledu našlapovat. Patří mé velké poděkování mým kolegům z Ministerstva kultury za velmi detailní a podrobnou debatu, kterou vedli s aktéry v době, kdy se připravil návrh transpozice, a připravili návrh, který byl všeobecně akceptovatelný. Nicméně poté, co měl dojít na půdu Poslanecké sněmovny, k tomu nedošlo, myslím si, že v nějaké míře také nepříliš velkou energií mých předchůdců v ministerské funkci toto dotáhnout, takže já jsem nakonec tento návrh sem přinesl. Řekněme, že vyvolal celou řadu dalších iniciativ, které se v tom nějak objevují a které budu následně komentovat.

Třetí věc, dámy a pánové, je taková, že jsme v tuto chvíli sladěni k velké většině pozměňovacích návrhů, které okomentuji s jednou výjimkou, kterou také detailně zmíním. Považuji za velmi poctivé říci, jaké je stanovisko ministerstva k jednotlivým pozměňovacím návrhům, protože to je nejenom podstatné pro hlasování, ale především pro věc samu.

Dovolte mi, abych nyní okomentoval čtyři pozměňovací návrhy, které se objevily ve druhém čtení, a přidal bych ještě jeden pozměňovací návrh, který už byl odsouhlasen garančním výborem, ale k němuž se ted' rozvinula velká debata.

První z pozměňovacích návrhů, o kterých bych rád hovořil, je označen ve sněmovním tisku 31/6 jako B. Jedná se o pozměňovací návrh pana poslance Laciny a souvisí s nově zaváděným právem vydavatelů a periodik. Cílem tohoto pozměňovacího návrhu je posílit ochranu vydavatelů kromě ochrany poskytované samotným čl. 15 směrnice. Jenom bych chtěl podtrhnout, že jedním ze dvou hlavních důvodů, proč byla tato evropská směrnice vydána, je vlastně posílení ochrany vydavatelů ve vztahu vůči takzvaným poskytovatelům služeb informační společnosti s dominantním postavením na trhu. Ten termín "poskytovatelé služeb informační společnosti" označuje především ty největší platformy, zmínil bych třeba Google nebo Facebook, a vlastně celá směrnice i naše transpozice se vyrovnanává s tím, jaké jsou jejich vzájemné vztahy a co vlastně je třeba udělat pro to, aby to prostředí bylo řekl bych vyrovnanější.

Návrh pana poslance Laciny je tedy výsledkem velmi intenzivních diskusí se zástupci vydavatelů včetně vydavatelů online periodik. Chci zdůraznit – a objevilo se to v několika podnětech, které nám do poslanecké pošty přišly v posledních dnech – že cílem poslaneckého návrhu pana poslance Laciny rozhodně není ztěžovat boj s dezinformacemi anebo omezovat rozvoj těchto služeb informační společnosti do budoucna. Chci to takhle zdůraznit a podtrhnout, že opravdu nebylo naším cílem blokovat boj s dezinformací nebo obecně omezovat rozvoj těchto služeb. Díkce některých nesouhlasných materiálů řekl bych byla velmi naléhavá, proto považuji za důležité vás ujistit o tom, že některé body, které se tam objevovaly, opravdu neodpovídají tomu, co je obsaženo v tom samotném pozměňovacím návrhu. Ministerstvo kultury má k pozměňovacímu návrhu pana poslance Laciny souhlasné stanovisko.

Další pozměňovací návrh, kterému bych se rád věnoval, je pozměňovací návrh označený jako C, který předložili společně kolegové poslanci Michálek a Heller. Tento pozměňovací návrh doplňuje § 23 autorského zákona o negativní vymezení pojmu "sdělování veřejnosti" v případě rádií a televizí v některých provozovnách. Tady je důležité říct jednu podstatnou věc. Mluví se o pojmu "sdělování veřejnosti", který je autonomním pojmem unijního práva, a jeho

výklad přísluší pouze soudnímu dvoru EU. To znamená, není to náhodné sousloví, které se použilo pro označení nějaké věci, ale je to prostě jeden z klíčových pilířů této části autorského zákona. Zdůrazňuji, že ustanovení, které je navrhované v tomto pozměňovacím návrhu, je možno vykládat pouze eurokonformně, to znamená v souladu s judikaturou Soudního dvora EU a velmi restriktivně. Znovu zdůrazňuji, velmi restriktivně. Musejí být tedy splněna všechna kritéria najednou, zpřístupnění pro úzký okruh osob, nahodilé, nezávislé na přání příjemců a nevýdělečné povahy. Ve výsledku se tedy tento pozměňovací návrh dotýká omezeného počtu provozoven či spíše konkrétních situací, protože prakticky téměř v každém případě rozhlasový nebo televizní přístroj umístěný a puštěný v provozovně je tam takto umístěn nikoliv nahodile, ale naopak je tam umístěn pro zpříjemnění prostředí a zkvalitnění nabízené služby – typově velké obchody, restaurace a podobně – a tímto nepřímo přispívá k většímu zisku. Chci tedy zdůraznit, že pozměňovací návrh pánů Michálka a Hellera nenarušuje tento základní princip výkladu toho, co znamená sdělování veřejnosti, ale týká se opravdu nějakého velmi omezeného počtu provozoven a situací, neboli když použijí zjednodušený termín, může se týkat situací, kdy si paní prodavačka pustí rádio pro sebe ve vedlejší místnosti a zvuk bude nahodile možno zaslechnout i v prostorách přístupných veřejnosti. V tomto případě by se tady neplatilo za provozování, když to řeknu takto jednoduše, tohoto sdělování veřejnosti. Ve všech ostatních případech se to nemění.

Je to návrh, který vyvolává velkou diskusi. My jsme jej na Ministerstvu kultury velmi detailně nejenom diskutovali, ale také vedli debatu s těmi aktéry. Jsme si vědomi, že je to nějaké krajní stanovisko nebo krajní pozice této věci, ale jsme přesvědčeni, že to naplňuje oba podstatné znaky, tedy je to soulad s judikaturou Soudního dvora EU. Není to tedy ustanovení, které je proti evropské legislativě, a tedy velmi restriktivně splnění všech kritérií najednou musí být uplatňováno. Proto dáváme k pozměňovacím návrhům pánů poslanců Hellera a Michálka souhlasné stanovisko.

Pozměňovací návrh, který byl odsouhlasen garančním výborem, už po prvním čtení vyvolal, zejména teď v posledních dnech, poměrně velké reakce, a proto se k němu ještě vrátím. Je to pozměňovací návrh paní poslankyně Kocmanové, který se vztahuje k takzvanému automatickému blokování obsahu. Používá se pro něj takový ten jednoduchý žargon "overblocking". Já se k němu chci vrátit proto, že i přestože tento pozměňovací návrh byl garančním výborem po prvním čtení odsouhlasen, nevyvolal žádnou větší diskusi ani ve druhém čtení, tak zdůrazňuji, že v posledních dnech, opravdu v posledních dnech, vyvolal v našich e-mailových schránkách řekl bych takovou malou bouři a já jsem měl několik podnětů v této věci. Tak si dovolím shrnout, proč my tento pozměňovací návrh podporujeme a proč si nemyslíme, že jsou opodstatněny ty obavy, které se objevují.

Chceme zdůraznit, že tímto pozměňovacím návrhem má být upřesněno, že takzvané automatické blokování – tento pozměňovací návrh se týká jenom takzvaného automatického blokování – se bude týkat jen takového obsahu, který je totožný nebo rovnocenný s obsahem nahlášeným nositelem práv. Doplňuje se definice pojmu "totožný obsah" a "rovnocenný obsah".

Tento pozměňovací návrh vychází z pokynů Evropské komise k uplatňování čl. 17 směrnice, ze stanoviska generálního advokáta a z judikátu Evropského soudního dvora ve věci žaloby Polské republiky. Jsou nám známy obavy zástupců některých dotčených subjektů, především nositelů práv týkajících se ustanovení o automatickém blokování obsahu. Nejčastěji zaznívající obavy jsou takové, že pozměňovacím návrhem dojde k zúžení výkladu povinnosti odstranit či zablokovat protiprávně nahraný obsah a že obsah, který by měl být dle názoru nositelů práv zablokován, se na úložištích bude objevovat nadále. Tohoto se tento pozměňovací návrh netýká.

Chci zdůraznit, že samotným cílem číslo 2 vedle toho vztahu mezi platformami a vydavateli té samé evropské směrnice je posílit pozici nositelů práv. Smyslem toho, co my tady transponujeme, je to, aby – a já nechci konkrétně nikoho jmenovat, nicméně v českém prostředí rozhodně alespoň jedno toto úložiště je všeobecně známé – tak cílem této transpozice

je to, aby se ztížily možnosti tohoto nelegálního užívání obsahu. Ale to, co navrhuje paní poslankyně Kocmanová, to toho nijak netýká, že by to mělo ztěžovat pozici těch, kteří jsou nositeli práv. Týká se to pouze situací takzvaných automatických filtrů a nemění se nic na tom, že povinnost blokovat nebo odstranit obsah se bude vztahovat ke konkrétním dílům na základě informací poskytnutých nositeli práv provozovateli úložišť. Vyvolává se podle mého názoru neopodstatněná obava toho, že by pozměňovací návrh paní poslankyně Kocmanové toto zhoršoval, proto i k tomuto pozměňovacímu návrhu mé ministerstvo klade stanovisko.

Poslední, čtvrtý pozměňovací návrh, který bych chtěl okomentovat, je jediný pozměňovací návrh z těch předložených, ke kterému moje ministerstvo dává jednoznačně negativní stanovisko. Je to pozměňovací návrh paní poslankyně Kovářové. Souvisí s nově navrhovanou úpravou licenčních smluv v občanském zákoníku. Jedná se o takzvané buy-out smlouvy. Pro ty, kteří toto prostředí znají, je to velmi důležitá věc. Pokud bychom hypotheticky měli přjmout to, co paní poslankyně Kovářová navrhuje, tak to bude mít velmi negativní dopad na trh s licencemi a povede to ve výsledku ke zhoršení, zdůrazňuji ke zhoršení postavení některých autorů a výkonných umělců, tedy přesný opak než to, co paní poslankyně pravděpodobně svým pozměňovacím návrhem sledovala. Je to další z témat autorského práva, které je samozřejmě komplikované, které popisuje situaci, řeknu-li to zjednodušeně, kdy výkonné umělci, autoři, kteří vytvoří dílo, budou mohou získat za něj odměnu jednorázovou, nebo získávat průběžně odměnu, jak je s jejich dílem nakládáno. To také je vždycky předmětem nějakých obchodních vztahů mezi jednotlivými aktéry. Ale to, co navrhuje paní poslankyně Kovářová, by v této situaci nijak nepomohlo, takže tady dáváme stanovisko negativní.

Závěrem jenom dodám to, že s ohledem na to, že projednávání tohoto návrhu trvalo poněkud delší dobu, pan poslanec Heller, pan zpravodaj, po domluvě s ministerstvem přednese technický pozměňovací návrh ohledně změny účinnosti. To je jenom takové avízo k tomu.

Tím, že jsme se, dámy a pánové, věnovali této problematice několik měsíců – vyjma toho jednoho pozměňovacího návrhu jsme věnovali velkou pozornost předloženým pozměňovacím návrhům – zůstalo ve zdech ministerstva a poslaneckých kanceláří několik dalších pozměňovacích návrhů, které jsme neshledali jako vhodné. Díky tomuto dobrému dialogu mezi poslanci a mým ministerstvem si myslím, že i ve znění pozměňovacích návrhů, které podpoříme, se transpozici podaří schválit v dobrém znění.

Proto chci závěrem říci, že ve znění pozměňovacích návrhů, o kterých tady budeme hlasovat, vyjma pozměňovacího návrhu paní poslankyně Kovářové, jednoznačně doporučím tento návrh zákona schválit. A myslím si, že bude znamenat jak v části, která se týká vztahů služeb informační společnosti a vydavatelů, tak v části, která se týká ochrany autorských práv, zejména ve vztahu k takzvaným úložištěm, bude velkým přínosem. Děkuju a jsem připraven v rozpravě reagovat na jakékoli dotazy, které budou předneseny.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji panu předkladateli. Nyní tedy otevírám rozpravu, do níž se přihlásila paní poslankyně Pokorná Jermanová a páni poslanci Babka, Jáč a Heller. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové, paní předsedající, pane ministře. Budu velmi stručná a asi vás nepřekvapím, že budu říkat to, co jsem říkala v prvném a druhém čtení, a to, že je mi velmi líto, že jsme neuchovali ten konsenzus, dohodu, která vznikla při původním návrhu zákona, který tady leží poměrně dlouho, a je mi líto, že se k němu dostáváme až teď. Nicméně k jednotlivým pozměňovacím návrhům se budou vyjadřovat моji kolegové – pan kolega Babka, pan kolega Jáč, já jim jejich téma brát nebudu, jsem ráda za to, že se k tomu tak aktivně postavili. Nicméně dovolte mi, abych na závěr vyjádřila naději, že at' přijmeme autorský zákon v jakékoli podobě, jenom doufám, že nebude napaden a že nebude v rozporu s evropskou směrnicí, protože já o tom nejsem

přesvědčena, a nejsem sama. A znovu opakují, že je mi líto, že konsenzus, který tady byl dosažen, v tuto chvíli není. Chválím výborný dialog, který máte s Poslaneckou sněmovnou, pane ministře, bohužel s ostatními aktéry už ta dohoda je horší. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je přihlášena s faktickou poznámkou paní poslankyně Mračková Vildumetzová a následuje ještě s přednostním právem pan předseda Michálek. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, chtěla bych reagovat na vaše vystoupení, a především na pozměňovací návrh, který předložil Jakub Michálek. Chtěla bych říct, že v prvním čtení jsem vás vyzývala k tomuto pozměňovacímu návrhu, kde jsem avizovala, že již v minulém funkčním období jsme předložili tento návrh zákona právě s pozměňovacím návrhem, aby nemuseli podnikatelé, kteří mají v uvozovkách puštěné rádio v železářství, kadeřnictví a tak dále, aby za to nemuseli platit. Jsem moc ráda, že pan Jakub Michálek tento pozměňovací návrh předložil, protože musím říct, že při projednávání v prvním čtení jsem vnímala, že k tomu dáváte negativní stanovisko. Proto jsem velmi ráda, že jste ho změnil a že ho předložil koaliční partner, protože kdybychom ho možná předložili my, tak je otázkou, jaké by k tomu to stanovisko bylo. Chtěla bych říct, že právě v minulém funkčním období jsme to předložili s Milanem Ferencem, s Adamem Kalousem, ale již nedošlo na projednávání, takže bych chtěla říct, že jsem velmi ráda, že tady je, že jste toto stanovisko změnil a že jste k tomu dal podporu, protože určitě se v rámci této věci podnikatelům i v této složité době ulehčí, že nebudou muset popřípadě ty poplatky hradit. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za dodržení času. Nyní s přednostním právem je přihlášen pan předseda Jakub Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych stručný komentář k několika návrhům, na kterých jsem se podílel nebo na kterých se podíleli kolegové z našeho klubu.

Za prvé, my jsme k celé záležitosti autorského zákona přistupovali s tím, co jsme měli v programovém prohlášení vlády, a tam jsme se zavázali k citlivé implementaci s důrazem na práva uživatelů a spravedlivou odměnu pro tvůrce. Z toho vychází i všechny ty pozměňovací návrhy, o kterých budeme dnes hlasovat. V pozměňovacím návrhu A1, který výbor doporučil, tak ten se týká toho, aby nevznikl nový svaz, který by rozhodoval za lidi, které nezastupuje, což jsme považovali za ne ideální směr dalšího rozvoje autorského práva. V pozměňovacím návrhu A2 kolegyně Kocmanová navrhla takovou úpravu, která by dokreslila evropskou směrnici z hlediska filtrování, protože evropská směrnice jako taková obsahuje nové požadavky na to, aby byl nějakým způsobem filtrován přístup k materiálům uloženým na úložištích. To samozřejmě může být užitečné z hlediska autorského práva, ale vyvolává to celou řadu otázek z hlediska svobody projevu a toho, aby nedošlo k tomu, že se přešvihne ta správná míra, aby to nevedlo k tomu, že budou fakticky cenzurovány například satirické videonahrávky, videopořady a tak dále. Takže návrh kolegyně Kocmanové zajišťuje, že bude vhodně implementován mechanismus filtrování, o němž samotném jsme vyjádřili určité pochybnosti.

Další návrh, který jsme předložili s kolegou Hellerem, to je to takzvané lex železářství, nebo kdo chce kadeřnictví, nebo pan ministr má prodavací, tak to je návrh, který skutečně navazuje na judikaturu Soudního dvora Evropské unie. Musím zde reagovat na obavy, které tady zazněly, že ten návrh by mohl být v rozporu s evropským právem. Není tomu tak, naopak si myslím, že Ministerstvo kultury ho zpracovalo kvalitně a zcela na hranici toho, co je možné, jak je možné této skupině lidem pomoci. Je tomu totiž tak, že v návrhu není obsažena pouze

podmínka, že to sdělování, že respektive to provozování vysílání musí být nevýdělečné, ale je tam také druhá podmínka, že musí být ve vztahu k úzkému okruhu a musí být to zpřístupnění nahodilé, takže tyto podmínky musí být splněny současně. Skutečně neznamená to, že ve velkých nákupních centrech nebo v luxusních provozech podkresová hudba bude zadarmo, to opravdu ne. Sledujeme tam ten princip spravedlivé odměny pro tvůrce, který jsme vyjádřili tím, že se vybírat poplatek má tam, kde se skutečně provozuje hudba, která má ekonomický efekt, a naopak se nesmí ale vybírat tam, kde k sdělování veřejnosti nedochází. Bohužel historicky praxe byla taková, že zájmové skupiny se snažily rozšiřovat a rozšiřovat pole své působnosti, aby logicky vybraly co nejvíce peněz pro zastupované subjekty, ale my se v tomto musíme řídit principem spravedlnosti – každému to, co mu náleží.

Tento návrh ostatně podpořila i Asociace malých a středních podniků a živnostníků, takže je skutečně po něm i poptávka. A je pravda, co tady říkala kolegyně Vildumetzová, že s tím ten návrh už byl zvažován v minulém volebním období, kde se bohužel na něj nedostalo. Tehdy jsme ho navrhovali my jako Piráti, navrhovalo ho ANO, navrhovalo ho SPD a navrhoval ho Senát, takže to si myslím, že je velmi pozoruhodná shoda jednotné vůle napříč politickým spektrem. Věřím, že i dnes se nám podaří tuto záležitost dotáhnout do konce a že návrh přijmeme tak, jak byl předložen Ministerstvem kultury a na základě koaliční dohody zpracován.

Závěrem jsem chtěl také poděkovat Ministerstvu kultury i jmenovitému panu ministru a koaličním partnerům, protože energie do toho vložená – skutečně všechno se to odpracovalo velmi poctivě, bylo to předmětem mnoha debat a doladování a diskusí se zájmovými skupinami, různými aktéry tak, aby se nám skutečně podařilo předložit takový návrh, který odpovídá slibům v programovém prohlášení vlády. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je tedy přihlášen pan poslanec Babka a následovat bude pan poslanec Jáč. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Babka: Paní předsedkyně, děkuju za slovo. Já bych asi začal své vystoupení reakcí na pana ministra. Vy jste tady vystoupil s tím, že autorský zákon byl připravován velmi opatrně, že byl připraven dobře, a pak druhým dechem dodáte, že tenhleten pracně domluvený kompromis podkopete tím, že podporujete různé pozměňovací návrhy, které do autorského zákona, jak sem přišel, zavádějí například nové pojmy, a ti aktéři, kteří jsou v tom zainteresovaní, s těmi některými pozměňovacími návrhy výrazně nesouhlasí.

Ještě než se dostanu k tomu, co chci zde zdůraznit, tak se možná vyjádřím k pozměňovacímu návrhu pana kolegy Michálka, a teď tady asi musím říct to, že s principem toho naprostě souhlasím a že si myslím, že cíl, kterého ten pozměňovací návrh chce dosáhnout, je správný. Nicméně bohužel tak, jak je napsaný, je podle mého názoru napsaný špatně a ty pojmy, které obsahuje, jako například úzký okruh osob, nahodilé zpřístupnění či nevýdělečná povaha, jsou značně neurčité a jsou to pojmy, které autorský zákon nezná. A jenom tady vyjadřuju obavu z toho, že bude v budoucnu vedena řada soudních sporů, které toto budou muset vyřešit.

Cílem mého vystoupení zde – a prosím tedy pana zpravodaje, aby mě v tuto chvíli poslouchal – je pozměňovací návrh kolegyně Kocmanové, který, jak už tady bylo řečeno, se týká overblockingu, a já tam vidím problematické zavádění nového § 51a. A proto potom bud' v reakci na pana zpravodaje, až navrhne proceduru, anebo bych ho chtěl poprosit, jestli by to bylo možné, toto vyčlenit a nechat o § 51a hlasovat zvlášť.

A teď se dostávám k tomu, jaké důvody mě vedou k tomu, abych v hlasování nepodpořil pozměňovací návrh kolegyně Kocmanové A2, a speciálně tedy § 51a. Pozměňovací návrh paní poslankyně Kocmanové považuju za dobrý příklad pro použití přísloví, že cesta do pekel je dlážděná dobrými úmysly. Problém České republiky není v overblockingu, jak by mohlo vyplývat z pozměňovacího návrhu paní kolegyně pod bodem A2, ale v porušování autorských

práv. Důvody, proč ten pozměňovací návrh nepodpořit, čerpám hlavně ze stanoviska JUDr. Tomáše Dobřichovského, který je uznávanou kapacitou v oboru autorského práva a je spoluautorem velkého akademického komentáře k autorskému zákonu a lektorem Ústavu autorského práva – tato stanoviska jste všichni obdrželi, speciálně tedy členové školského výboru – a taky stanoviska sekce kulturního a kreativního průmyslu Hospodářské komory. Dobrý úmysl paní poslankyně spočívá v tom, že chce zabránit tomu, aby provozovatel služby sdíleného obsahu on-line – a tady můžeme říct, třeba Ulož.to nebo Rajče – neblokoval třeba nahrávání fotek z dovolené, které obsahují nějaké autorské dílo nebo se třeba jmenují stejně jako nějaké autorské dílo. V takovém případě totiž ten automatický filtr zasáhne a tu fotku vám z důvodu ochrany autorských práv nenahraje, přestože existuje řešení takového dílčího problému, například v tom, že by filtr tu fotku nahrál, ale do odstranění problému v podobě porušování autorských práv třeba omezil jeho sdílení jen na malý počet uživatelů, dejme tomu na sto, tak aby ji omezil na těch sto, abyste tu fotku mohli sdílet se svým přáteli, se svou rodinou a podobně. Pozměňovací návrh paní poslankyně bude v důsledku mít velmi negativní dopad na fungování těchto služeb sdíleného obsahu jako takových, a to z důvodů, že budou porušena ústavní práva na spravedlivý proces na straně klienta služby, bude porušení ústavních práv na podnikání na straně provozovatele služby, dojde k porušení autorských práv na straně autorů, a to jsou ti tři hlavní aktéři, u kterých dojde k porušení jejich práv. A teď se dostanu k tomu, jak.

K porušování práv spotřebitele dojde jednoduše tak, že spotřebitel, který povede soudní spor s provozovatelem, nebude moci hájit sám sebe, protože se na scéně objeví žaloba ze strany právnické osoby oprávněné hájit zájmy soutěžitelů nebo zákazníků, tedy prakticky jakékoli právnické osoby, třeba záměrně nastrčené tak, aby žalobu s platformou prohrála. Na scéně se tedy objeví žaloba této pochybné právnické osoby, která bude mít přednost před soudním sporem spotřebitele, a tento spor přeruší. Takže místo toho, aby spotřebitel dosáhl nápravy protiprávního jednání provozovatele třeba tím, že mu fotku nahraje, bude muset čekat na výsledek tohoto sporu, který vede s provozovatelem právnická osoba, který buď ta právnická osoba prohraje a spotřebitel tak tu fotku nenahraje, anebo ta právnická osoba spor vyhraje a spotřebitel si tu fotku ale zase nenahraje, protože vítězství právnické osoby ve sporu znamená, že provozovatel nesmí službu sdílení, tedy nahrávání fotek, nadále provozovat. V obou případech spotřebitel nedosáhne toho, o co usiluje, tedy o nahrání fotky. Jsou tak porušena jeho spotřebitelská práva a i ústavní práva na spravedlivý proces.

Ted' k tomu, jak bude docházet k porušování ústavních práv na podnikání. K tomu bude docházet jednoduše tak, že právnická osoba, která vyhraje spor s provozovatelem služby, nemůže usilovat o nahrání fotky, ale jen o zákaz provozování služby, protože tak je ten pozměňovák podle mě nepromyšleně napsán. Takže opakuju, nemůže usilovat o nahrání fotky, ale jen o zákaz provozování celé té služby. Provozovatel služby je tedy v případě soudní prohry naprostě nepřiměřeně potrestán zákazem služby, a to nijak časově a místně omezeně, v rozporu se zásadou proporcionality. Místo toho, aby provozovatel služby musel fotku nahrát – tu, která byla předmětem toho sporu – a uhradil škodu, která tím spotřebiteli vznikla, a hlavně aby ostatní spotřebitelé nebyli tímto sporem negativně dotčeni, a mohli službu nahrávání a sdílení fotek i nadále využívat a své fotky sdílet. Tedy ještě jednou to zopakuju – ten, kdo vyhraje ten spor, se nedočká zpětného nahrání, ale zrušení celé služby, tedy to dopadne na všechny ostatní uživatele té služby. K porušování autorských práv bude docházet tak, že nekorektní provozovatel služby sdíleného obsahu on-line – protože samozřejmě ne všichni podnikatelé jsou korektní – tak třeba pirátsky web, který slouží ke sdílení nelegálního obsahu, bude mít výmluvu, proč nenastavít účinný filtr, který má bránit ukládání tohoto nelegálního obsahu.

Pokusil jsem se velmi zjednodušeně vysvětlit, proč dobrý úmysl v podobě bránění svobody slova a práva na soukromý život povede k přesnému opaku, tedy k porušení práv spotřebitelů, podnikatelů a i autorů. Doufám, že jsem to vysvětlil tak nějak pochopitelně a že i uznáte, že celý ten pozměňovací návrh je podle mého špatný, ale ten § 51, který tam zavádí hromadnou žalobu, do autorského zákona prostě nepatří.

Proto mi tedy dovolte ještě jednou zopakovat, že já zřejmě nepodpořím nebo zcela určitě nepodpořím pozměňovací návrh kolegyně Kocmanové. Poprosím pana zpravodaje, pokud bude možné vyčlenit hlasování, aspoň ten § 51a, a tímto vám děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní se s faktickou poznámkou hlásí pan poslanec Pavel Svoboda, pak se ještě přihlásil pan ministr s přednostním právem. Nejdříve poprosím pana poslance, faktická má přednost i před přednostním právem. Prosím.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji. Kolegyně, kolegové, dovolte mi stručně vyjádřit postoj mě jako předsedy podvýboru pro kulturu k novele autorského zákona. Nejprve bych rád řekl, že takovou míru lobbingu jsem tady zažil poprvé. Ano, jsem nováček, ale tak aspoň vím, jak to tady chodí, a už i proto chápu, proč pan ministr nechce otevřít, byť z důvodů, památkový zákon. Rozumím.

Co se týče autorského práva, když to velmi zjednoduším. Tak máme tady nalevo věci, které bychom všichni chtěli zadarmo, lidi, kteří za to nejsou ochotni zaplatit. Na straně druhé máme lidi, firmy a asociace, kteří chtejí zkrátka vydělávat víc. A ministerstvo se tady podle mého názoru dostalo do nějakého velmi křehkého kompromisu, který je vyjednaný.

Já budu cítit stanoviska Ministerstva kultury, budu je podporovat, a znám autorské právo z vlastní zkušenosti z mnoha rolí, jednak jako interpret, který je zastupován INTERGRAMem, to znamená, taky na mě tlačí tyto organizace. Potom jako pořadatel, který platí Ochrannému svazu autorskému, to je zase ta druhá rovina. A tyhle věci prostě potřebujeme vyvážit. Kompromis tady máme, prosím, pojďme ho podpořit. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní se hlásí s přednostním právem pan ministr Baxa. Prosím.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuji za slovo. Jenom kratičce k panu poslanci Babkovi. Pane poslance, prostřednictvím paní předsedkyně, velice oceňuji váš zájem o tuto problematiku, ale musím vás požádat, abyste opravdu nemátl tady kolegy a kolegyně ze všech stran napříč Poslaneckou sněmovnou, protože příměr, který jste použil o té fotce, se úplně mijí s tím, co je cílem toho, co říká paní poslankyně Kocmanová, a proti němu se ohrazuji. Vy pořád používáte příměr s vaší fotografií nebo s fotografií, kterou ten člověk pořídí a chce někam nahrát, ale to se vůbec overblockingu netýká, protože ten, kdo tu fotku udělá, je ten autor. Takže vy používáte úplně příměr mimo, protože vy používáte v této situaci to, že ten, kdo tu fotku pořídí, je tedy jejím autorem a usiluje o její nahrání, zatímco kolegyně Kocmanová a celá ta problematika toho se týká blokování děl, která jsou v rozporu s nositelem práv. Tady nositelem práv je samotný autor fotky, ano? To je úplně – omlouvám se, pane poslance – ale ten příměr je úplně mimo to, o čem se tady hovoří. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dále je přihlášen pan poslanec Jáč do rozpravy a následovat bude pan poslanec Heller. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Ivan Jáč: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, dovolte, abych se krátce ještě připojil s některými poznámkami k novelizaci autorského zákona. Já si myslím, že tady v sumaci zazněly podstatné názory a podstatné argumentace a dostáváme se do té situace, jak už tady teď přede mnou předřečník naznačil, že bychom měli – a samozřejmě zodpovědné ministerstvo mělo – přijmout nějaké rozřešení tohoto ne snad sporu, ale této komplikované situace.

Já jsem se tím mírně zabýval už i v minulém období, jak tady bylo vzpomenuto, kdy se to téměř blížilo ke zdárnému vyústění. Ovšem známe situaci, která u nás bývá, že nic není jisté a všechno se neustále může změnit, takže to tady máme znovu. Přibyly čtyři pozměňovací návrhy, které jsou těmi stranami, jak tady bylo naznačeno, které chrání svá práva, a těmi, kteří by je chtěli nějakým způsobem využívat, nechci říkat v uvozovkách zneužívat, a najít nějaký kompromis.

Já bych možná připomenul, když už tady zaznělo tolik kritiky, také alespoň některá pozitiva. Já sám jako pedagog, vysokoškolský profesor, velice kvituji, že ta novela by měla umožnit za prvé nemazání obsahu, jak už jsme tady říkali, karikatur, eventuálně satir a simulaker, což je sice často spíše v poloze virtuálních obsahů a nějakých řekněme uměleckých děl, ale mohou mít i velice futuristicko-technologický záměr nastínit nějakou perspektivu lidského vývoje třeba, ale může to být i v té beletrické poloze. To je jedna věc.

Za druhé velice vítám, že se dnes dá výuka poměrně hodně takzvaně internetizovat, to jest, že my kantoři můžeme bez obav a bez plateb využívat pro nekomerční studijní účely výukové materiály nebo přepracované některé zdroje a výukové materiály a šířit je mezi studentstvem tak, aby bylo možné velice aktuálně a originálně bez nějakého metazpracování tyto dokumenty poskytnout.

Ještě bych chtěl říci, že jsme asi jako každý, kdo se tím zabývá, dostali neskutečné množství různých vyjádření asociací, zájmových skupin, ochránců různých autorských děl a na druhé straně i Asociace malého a středního podnikání a živnostníků České republiky, jejímž jsem také členem, a nerad bych také pominul její úlohu – zase žádá, aby nebyla poškozována druhá strana, ta uživatelská, živnostenská, provozovatelská, což je možná kamenem úrazu právě v případě toho jednoho pozměňovacího návrhu pana poslance kolegy Michálka, prostřednictvím paní předsedkyně, prosím, že – bylo to tady už rozebíráno – by mohlo docházet k tomu, že budu tvrdit, jsem v provozovně nebo máme provozovnu, něco tam přehráváme, ale tvrdíme, že to není provozovna, protože tam zároveň třeba nikdo není, anebo tam si toho nevšímá ten dotyčný. Tak ať to rádio či televizi dá do kvelbu někde, s dovolením, a tam si to poslouchá sám, anebo prostě musíme najít nějaký kompromis.

Já jsem řekl, že bych také třeba zkusil nějaký návrh. Pojd'me u malých živnostníků se zamyslet nad tím, zdali by do toho nemohla vstoupit třeba i Hospodářská komora nebo hospodářské komory, které by měly nějakou pověřenou pravomoc – asi silné slovo – pověřenou gesci pomoci vyřešit tenhle problém na konkrétních provozovnách tak, že by se vymyslela nějaká přiměřená odměna za ta používaná, využívaná licencovaná autorská práva tak, aby obě dvě strany – nechci použít případ z živočišné říše o vlkovi a koze – oba dva to přežili, ano? No, možná, že by se nad tím dalo alespoň zamyslet, zda bychom takto nemohli postupovat, protože známe, že někdy, když nás navštíví, nějakou provozovnu, pracovník Osy, vymyslí tam nějakou zdrcující částku a po nějaké diskusi klidně ustoupí o desítky a více procent, takže je vidět, že v tom ta vůle by mohla být a že by ta komora – nejsme sice v režimu Spolkové republiky Německo, kdy je to povinné pro živnostníky – že by to bylo možné plošněji, ale tak zase by to třeba i vedlo k tomu, že by i některí živnostníci – a protože jsem sám také představitel Ochranného svazu tamhle (?) v Liberci – mohli tím pádem více vstupovat, protože by tady byla jakási jejich ochrana nebo nějaký přístup, který by jim umožnil se třeba bránit i těm některým poměrně brutálním postupům při vymáhání, vybírání těch poplatků.

No, to je ale asi otázka třeba ještě potom nějaké další budoucnosti. Já bych tedy, s dovolením, ukončil své připomínky, jistě by se dalo pokračovat. Můžu jenom říci, že bych nějakým způsobem nechtěl doporučovat či uzavírat nějakými hodnoceními ano – ne jednotlivé pozměňovací návrhy. Pravděpodobně to rozhodneme nějakým plenárním hlasováním a praxe si bude muset trochu pomoci ještě sama. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo faktickou poznámku pana poslance Babky. Prosím.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuji. Nebylo to vystoupení kolegy Jáče, ale chtěl bych reagovat na pana ministra, právě proto, že jsme se nepochopili. Já jsem nemyslel autorství té fotky, ale to, že ta fotka obsahuje něco, co je třeba autorský chránit, anebo třeba je to název, a proto jsou tam ty automatické filtry, a proto zřízení paragrafu 51a povede právě k těm důsledkům, které jsem tady zmiňoval.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Heller je další přihlášený v rozpravě a připravit se už může pan poslanec Lacina. Prosím.

Poslanec Šimon Heller: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych načetl opravu data účinnosti návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 121/200 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 31, tak, jak už o tom hovořil pan ministr. Jedná se o úpravu v části sedmé, účinnost čl. VII, se slova "s výjimkou ustanovení části šesté, čl. VII, bodu 2, které nabývají účinnosti dnem 7. června 2022", zruší.

Důvod je následující: vládní návrh zákona počítal s dělenou účinností – zatímco většina zákona měla nabýt účinnosti 15. dnem po jeho vyhlášení, účinnost části šesté, čl. 7 bodu 2 byla v souladu s transponovanou směrnicí Evropské unie 2019/790 předkládána k datu 7. června. S ohledem na průběh legislativního procesu, jehož délku nebylo možno předjímat, nemá nyní dělená účinnost opodstatnění, neboť uvedené datum již uplynulo. Z tohoto důvodu se navrhoje vypuštění uvedených slov. Zákon tedy nabude účinnosti jako celek 15. dnem po jeho vyhlášení. Pro úplnost tedy účinnost článku části VII, čl. 8, bude "Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení." Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní tedy zatím poslední přihlášený v rozpravě, pan poslanec Lacina. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Lacina: Děkuji za slovo a přeji všem příjemné páteční dopoledne. Přece jenom cítím jako jeden z aktérů toho, co se teď odehrávalo u tohoto bodu v posledním zhruba půl roce, potřebu trošičku se k tomu nebo krátce vyjádřit. My jako hnutí STAN vycházíme z toho, že za všech okolností chráníme české autory, české producenty a vydavatele, aby prostředky z jejich invence zůstávaly tady, a nejen z invence, ale z toho všeho, co vytvářejí, a podporovali pluralitu, kreativitu, pestrost a kvalitu, at' už se jedná o díla hudební, anebo například o práci novinářů, vydavatelů periodického tisku a tak dále. Obrazně řečeno jsme vždycky na straně Davida proti Goliášovi. Těch Davidů je samozřejmě více a Goliášů také.

Směrnice EU míří k témuž. Evropská unie je na té scéně o něco silnějším hráčem proti celoplanetárním hráčům, kteří už tady byli zmíněni. Národní státy v tomto ohledu jsou relativně slabé, takže vítám, že ta směrnice s vysokou mírou pravděpodobnosti spatří světlo světa a že ji dneska schválíme.

Dovolte mi poděkovat panu ministru Baxovi za to mediování kompromisu, který dnes společně předkládáme. Někdy to pro nás jako pro reprezentanty hnutí STAN bylo trošku na prahu bolesti, ale bolesti, která se ještě dá vydržet. Je to opravdu kompromisní návrh.

Čili já už bych tady jenom rád deklaroval, že klub poslanců hnutí STAN podpoří ty pozměňovací návrhy v souladu se stanoviskem předkladatele, tedy pana ministra kultury Baxy. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Pokud se již nikdo nehlásí do rozpravy, nikoho takového už nevidím, tak rozpravu tímto končím.

Než přistoupíme k vypořádání se s jednotlivými pozměňovacími návrhy, ještě načtu došlé omluvy. Paní poslankyně Peštová Berenika se omlouvá od 11 hodin do zítřejších 9 ráno ze zdravotních důvodů, pan poslanec Skopeček Jan od 9.30 do 11.10 hodin z pracovních důvodů.

Zeptám se, zda je zájem o závěrečná slova pana ministra? Má zájem vystoupit, prosím.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: (V sále zesiluje hluk.) Paní předsedkyně, děkuju za slovo. Já bych chtěl ještě jednou poděkovat za debatu, která byla vedena v uplynulých měsících, nebyla úplně jednoduchá. Chtěl bych také poděkovat za debatu, která proběhla tady. Jak zmínila paní kolegyně Mráčková Vildumetzová, jedná se o návrh, který už má nějakou historii, tak v jeho kontextu jsme také uvažovali.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Prosím, kolegyně a kolegové, omlouvám se, pane ministře, ale prosím o ztišení!

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Pokusil jsem se také vysvětlit panu kolegovi Babkovi kontext argumentace, kterou on používal, a chtěl bych závěrem říct ještě jednu podstatnou věc a vlastně navázat na to, co tady zmínil pan profesor Jáč. On přesně pojmenoval jednu důležitou věc: u autorského práva obecně je bez ohledu na to, jak je přesně formulovaný text zákona, vždycky velký prostor a mnoho aktérů, kteří vlastně teprve v praxi směřují to, jakým způsobem je ta norma aplikována. Proto jakýkoliv zásah do aktuálního znění autorského práva – včetně toho, a to chci zdůraznit, že se jedná o transpozici směrnice – vyvolává nějaké řekl bych rozkývání toho prostředí. Ale myslím si, že i v minulosti se vždy podařilo tuto situaci vyřešit ku spokojenosti všech stran včetně toho, že v některých případech, jak se odehrálo v minulosti ohledně – mám – pocit hotelů nebo zdravotnických zařízení, soud nakonec korigoval to, co bylo původně přijato v Poslanecké sněmovně.

Takže my jsme přistupovali opravdu s nejlepším vědomím a svědomím k tomu, abychom, co se týká těch pozměňovacích návrhů, dali souhlasná stanoviska k tomu, co nenarušuje základní principy autorského práva. A věříme, pokud tato norma nakonec nabýde účinnosti po projednání v Senátu, se nám podaří tyto pozměňovací návrhy proměnit v účinnou a funkční praxi. Takže ještě jednou děkuju.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dále se ptám, zda zpravodaj má zájem o závěrečné slovo? Nemá.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko.

Eviduji také váš zájem o odhlášení, proto jsem vás všechny odhlásila. Prosím, abyste se opětovně svými identifikačními kartami přihlásili.

Prosím, pane zpravodaji, a ostatní prosím o ztišení a věnování pozornosti, o čem budeme hlasovat.

Poslanec Šimon Heller: Vážené kolegyně, vážení kolegové, procedura o hlasování u sněmovního tisku číslo 31, novela autorského zákona. Procedura by byla následující: návrh na zamítnutí návrhu zákona nebyl podán, za prvé bychom tedy hlasovali technickou úpravu podanou podle § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Jedná se

o technickou úpravu účinnosti v části VII, čl. 8 Účinnost. Posléze bychom hlasovali pozměňovací návrh A1, vypuštění rozšířené kolektivní správy, posléze pozměňovací návrh číslo A2, kde jsou body 1 až 3. Návrh procedury je hlasovat en bloc tak zvaný overblocking. Posléze pozměňovací návrh A3, výslově doplněn zákaz obecného dohledu nad obsahem ukládaného uživateli úložišť, posléze pozměňovací návrh A4, zrušení povinnosti hlásit živé hudební produkce kolektivnímu správci OSA, a posléze bychom hlasovali pozměňující návrh pana poslance Laciný B1 až B4. Návrh procedury je to hlasovat opět en bloc. Posléze pozměňující návrh C poslance Michálka a Hellera alias "železárství" a posléze pozměňující návrh Věry Kovářové D1 a D2, také hlasovat en bloc jako celek. Na závěr hlasovat závěrečný návrh zákona jako celek.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji, pane zpravodaji, a protože tady od pana poslance Babky zazněla prosba o hlasování samostatné, pan poslanec ji dále neuplatňuje, není tady zájem tedy o protinávrh k dané proceduře. Přesto bych ale vzhledem k většímu množství jednotlivých návrhů dala o této proceduře tak, jak byla panem zpravodajem přednesena, hlasovat. Pokud má ještě někdo nějaký protinávrh k proceduře, tak teď je ta příležitost se přihlásit. Nikoho ale nevidím.

Zahájím tedy hlasování o předneseném návrhu procedury. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 72, přihlášeno 153 přítomných, pro všech 153. Návrh procedury jsme tedy schválili.

A já ještě znovu prosím pana zpravodaje, aby nás prováděl hlasováním. Prosím.

Poslanec Šimon Heller: Jako první bychom hlasovali návrh technické úpravy podaný podle § 95 zákona 2 o jednacím rádu. Jedná se o technickou úpravu účinnosti v části VII čl. 8 Účinnost a jedná se o vypuštění toho textu tak, jak bylo zmíněno v rozpravě.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Stanovisko? Předpokládám... (Zpravodaj: Pozitivní, souhlas.) Ano. A pana ministra? (Ministr: Souhlas.)

Zahajuji hlasování o legislativně technických úpravách. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 73, přihlášeno 153 přítomných, všech 153 pro. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Šimon Heller: Pozměňovací návrh A1. Týká se vypuštění rozšířené kolektivní správy pro vydavatele periodik. Stanovisko garančního výboru: souhlasné.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Stanovisko předkladatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o tomto pozměňovacím návrhu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 74, přihlášeno 153 přítomných, pro 102, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Šimon Heller: Pozměňovací návrh A2, takzvaný overblocking. Hlasujeme body 1 až 3.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Stanovisko? (Zpravodaj: Stanovisko garančního výboru: souhlasné.) Stanovisko pana předkladatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o předloženém návrhu a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 75, přihlášeno 153 přítomných, pro 101, proti 40. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Šimon Heller: Pozměňovací návrh A3 – výslovně doplněn zákaz obecného dohledu nad obsahem ukládaným uživateli takzvaných úložišť. Stanovisko garančního výboru: souhlasné.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 76, přihlášeno 153 přítomných, pro 148, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím dále.

Poslanec Šimon Heller: Pozměňovací návrh A4 – zrušení povinnosti hlásit živé hudební produkce kolektivnímu správci OSA za určitých podmínek. Stanovisko garančního výboru: souhlasné.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Stanovisko předkladatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o předloženém návrhu a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 77, přihlášeno 153 přítomných, pro 140, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Šimon Heller: Nyní pozměňovací návrhy přednesené ve druhém čtení. Pozměňovací návrh B1 až B4 en bloc poslance Laciny – doplnění úpravy nového práva vydavatelů periodik, kromě ochrany poskytovatele, čl. 15 směrnice, zavedené nové implementace ministra kultury pro situace vyjmenované.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Stanovisko? (Souhlasné.) A pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro předložené návrhy? Kdo je proti?

Hlasování 78, je přihlášeno 153 přítomných, pro 148, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Šimon Heller: Poslanecký návrh C pana poslance Michálka a Hellera – železárství alias kadeřnictví. Stanovisko garančního výboru: nezaujal stanovisko.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Stanovisko pana předkladatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro předložený návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 79, přihlášeno 155 přítomných, pro 138, proti 3. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Šimon Heller: Poslanecký návrh paní poslankyně Věry Kovářové D1 a D2, hlasován en block. Omezení okruhu případů, kdy bude možné sjednat licenční odměnu v podobě jednorázové paušální platby. Stanovisko garančního výboru: neutrální.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Stanovisko předkladatele? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o předložených návrzích a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 80, přihlášeno 155 přítomných, pro žádný, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme se tedy vypořádali se vsemi pozměňovacími návrhy, je to tak, pane zpravodaji? (Ano.) Děkuji, a měli bychom hlasovat návrh zákona jako celek. Mám tady faktickou pana poslance Cogana, ale to bude omyl, protože jsme mimo rozpravu.

Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, autorský zákon, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 31, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování o tomto usnesení a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 81, přihlášeno 155 poslankyň a poslanců, pro 128, proti 17. A já konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu překladateli a uzavíram projednání tohoto bodu. Předám řízení schůze.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Přeji pěkné dopoledne a otevímám bod číslo

99.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s využíváním digitálních nástrojů a postupů v právu obchodních společností a fungováním veřejných rejstříků
/sněmovní tisk 139/ – třetí čtení**

Poprosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal zástupce navrhovatele. Poprosím tedy, kdo je pověřen zastupováním pana ministra spravedlnosti? (Hlásí se místopředseda vlády Bartoš.) Výborně, pan vicepremiér Bartoš, a také poprosím pana zpravodaje. Ten už také usedl ke stolku zpravodajů.

Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 139/2, který byl doručen dne 8. září 2022. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 139/3. A nyní se tázá pana ministra, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy? (Ano.) Prosím.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Vážené dámy, vážení páновé Ministerstvo spravedlnosti, které zde dnes zastupují, vyhotovilo v souladu s plánem legislativních prací vlády na rok 2020 návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s využíváním digitálních nástrojů a postupů v právu obchodních společností a fungováním veřejných rejstříků.

Cílem tohoto návrhu je v první řadě zapracovat směrnici Evropského parlamentu a Rady EU 2019/1151, pokud jde o využívání digitálních nástrojů a postupů v právu obchodních společností, jejíž transpoziční lhůta uplynula 1. srpna 2022. Směrnice vyžaduje především:

a) Ve všech členských státech musí být možné alespoň společnost s ručením omezeným založit a zapsat do obchodního rejstříku prostřednictvím vzoru zcela on-line, tedy digitálně, stejně jako musí být možné zcela on-line zapsat pobočky společnosti.

b) Společnostem musí být umožněno předkládat požadované dokumenty či údaje příslušným orgánům také přes internet.

c) Členské státy musí vytvořit evidenci osob, které jsou vyloučeny z výkonu funkce v orgánech společnosti.

d) Ten čtvrtý, nejdůležitější pilíř je: Posiluje se výměna informací mezi obchodními rejstříky členských států a rozšiřuje se množství údajů o evropských společnostech bezplatně dostupných na internetu.

Navržené změny týkající se procesu on-line založení společnosti navazují na novelizaci notářského řádu z loňského roku, v níž se umožnilo sepisování notářských zápisů v elektronické podobě a uspořádání zabezpečené videokonference s notářem. Proces založení společnosti se dále zjednoduší vytvořením vzoru společenské smlouvy dostupného na internetu a zrušením požadavku získat živnostenské oprávnění před vznikem společnosti.

Podle stávající úpravy je potřeba, aby zakladatelé kapitálové společnosti nejprve se sešli s notářem, poté ohlásili živnost u živnostenského úřadu, pokud chtejí podnikat živnostenským způsobem, a teprve poté opět s notářem dokončili zápis společnosti do obchodního rejstříku. Nově budou moci zakladatelé s notářem společnost založit i zapsat do obchodního rejstříku a nezávisle na tom vyřizovat živnostenské oprávnění živnostenským úřadem, což bude výrazně jednodušší a zároveň levnější.

Navrhujeme také další snížení administrativní zátěže zakladatelů společností, kdy napříště nebude nutné dokládat některé údaje duplicitně jak při zápisu společnosti do obchodního rejstříku, tak při ohlášení třeba živnosti živnostenskému úřadu. Například první důvod užívání prostor, v nichž bude mít společnost sídlo, a podobně.

Návrh zákona dále obsahuje změny navazující na poznatky v praxi v oblasti fungování veřejných rejstříků. Jedná se například o úpravu rozsahu zapisovaných údajů, například zápis organizačních jednotek v zahraničních fundacích a zahraničních ústavů nebo zabránění souběžným zápisům rejstříkovými soudy a notáři. Tím předkládaným návrhem je tedy naplněn požadavek programového prohlášení vlády navrhnut změny, které dále usnadní zakládání a zápis společností s ručením omezeným do obchodního rejstříku s využitím prostředků pro elektronickou komunikaci a identifikaci.

Účinnost je v návrhu stanovena na 1. července 2022, bude však nezbytné ji s ohledem na postup projednávání tedy posunout. K posunu účinnosti se také vztahuje jeden z uplatněných pozměňovacích návrhů pana poslance Bendy.

Jinak to projednání jak probíhalo: ústavně-právní výbor projednal návrh zákona dne 27. června 2022 a vydal usnesení, v němž doporučuje tento návrh schválit. Druhé čtení pak proběhlo 8. 9. K návrhu byly uplatněny čtyři pozměňovací návrhy, s nimiž Ministerstvo spravedlnosti jako předkladatel souhlasí.

Ústavně-právní výbor jako garanční výbor po projednání návrhu zákona po druhém čtení vydal na své schůzi 14. 9. usnesení, jímž doporučil Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona v jím určeném pořadí a zaujal ke všem předloženým pozměňovacím návrhům stanovisko souhlasné. Tolik tedy na úvod. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji a nyní otevím rozpravu, do které nevnímám žádného přihlášeného. Přihlásila se paní poslankyně Iveta Štefanová – prosím, paní poslankyně. (Reakce ze sálu ohledně zpravidla.) Jenom tady slyším ze sálu dotazy, ve třetím čtení zpravidla v tom úvodu není, stanoví to jednací řád. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Iveta Štefanová: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně a vážení kolegové, dovolte mi, abych se zde vyjádřila za klub SPD k předloženému návrhu zákona. Návrh digitální novely, kterou připravilo Ministerstvo spravedlnosti, má implementovat z českého právního řádu další změny vyplývající z evropské směrnice, pokud jde o využívání digitálních nástrojů a postupů v právu obchodních společností.

Cílem této směrnice je zejména umožnit plně elektronické vytvoření kapitálových společností a umožnit využívání digitálních nástrojů v průběhu dalšího životního cyklu společností, zejména vytvořením vzorových společenských smluv, možností zapisovat údaje do veřejných rejstříků, ukládat listiny do sbírky listin či zakládat pobočky v jiných státech plně elektronickou formou. Novela tedy v některých případech umožní například sepsat společenskou smlouvu společnosti, aniž by bylo nutné se fyzicky dostavit k notáři. Počínaje zářím je tak už možné založit společnost úplně on-line.

Účinnost této normy – návrh také definuje nezpůsobilost k výkonu funkce člena voleného orgánu u obchodní korporace. Důvody nezpůsobilosti jsou trojí: zakládá je rozhodnutí českého nebo zahraničního orgánu veřejné moci, zakazující dané osobě výkon funkce, dále jsou to důvody související s insolvenčním řízením nebo důvody spočívající v odsouzení za vybrané trestné činy. Směrnice o digitalizaci dále požaduje, aby v každém členském státě existovala evidence osob, u nichž je daná překážka výkonu funkce. Zákon tedy zavádí evidenci takzvaných vyloučených osob, které nemají šanci založit firmu ani být součástí vedení společnosti. Zákon se zmiňuje o tom, že tuto takzvanou černou listinu v celé Evropské unii bude podnikatel zařazen hlavně z důvodu hospodářské kriminality.

Klub SPD je pro digitalizaci státní správy, proto náš klub tento návrh podpoří. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji, paní poslankyně, a nyní se hlásil do rozpravy pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych jako zpravodaj chtěl načít návrh legislativně technický a přihlásit se k dokumentu, sněmovní dokument 1358, což je návrh legislativně technických úprav podaných podle § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, který opravuje číslování v daném materiálu.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a ještě jednou se rozhlížím, zda je zájem o vystoupení v rozpravě? Není tomu tak. Pokud se tedy již opravdu nikdo nehlásí, rozpravu končím.

A optám se, zda je zájem o závěrečná slova? Pan zpravodaj nikoli, pan ministr nikoli.

Takže zagonguji, přivolám kolegy a kolegyně do sálu a přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Já tedy nejprve poprosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, aby poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a aby nám před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Takže prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji, paní předsedající. Myslím si, že teď to bude velmi hladké. Máme před sebou proceduru ústavně-právního výboru, takže nejprve budeme hlasovat návrh legislativně technické úpravy, podaný podle § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, sněmovní dokument 1358 s opravou číslování, za druhé budeme hlasovat návrh A, potom za třetí návrhy B1.1, B1.2, B1.3 a B1.4, společně jedním hlasováním, za čtvrté návrhy B2.1 a B2.2, společně jedním hlasováním, za páté návrhy C – legislativně technické úpravy, společně jedním hlasováním, a nakonec návrh zákona jako celek.

Stanoviska z výboru jsou ke všem návrhům doporučující a já u jednotlivých návrhů stručně uvedu, čí je to návrh a jaký je jeho obsah.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, zazněl tedy jasný návrh procedury. Optám se – nyní je to místo, kdyby měl někdo protinávrh k proceduře? Není tomu tak.

Takže zahajuji hlasování o předneseném návrhu procedury.

Kdo je pro tuto navrženou proceduru? Kdo je proti?

Hlasování číslo 82, bylo přihlášeno 149 hlasujících, pro 139. (Proti 0.) Procedura byla schválena. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji, paní předsedající, čili budeme pokračovat podle schválené procedury. Prvním bodem schválené procedury je legislativně technická úprava podle § 95 odst. 2 jednacího rádu, načtená ve třetím čtení.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a já poprosím o stanovisko k proceduře pana ministra k té legislativně technické. (Ministr: Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro legislativně technickou? Kdo je proti?

Hlasování číslo 83, hlasovalo 151 poslanců a poslankyň, pro 143, proti 0. Návrh byl schválen. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji. Druhým bodem procedury je pozměňovací návrh A paní poslankyně Malé, který navrhuje postavit najisto, že překážka výkonu funkce je dána až pravomocným odsuzujícím rozhodnutím týkajícím se vyjmenovaných trestních činů. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Stanovisko pana ministra? (Ministr: Souhlasné.)

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 84, bylo přihlášeno 151 hlasujících, pro 144, proti 0. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji. Třetím krokem schválené procedury je hlasování o pozměňovacích návrzích B1.1, B1.2, B1.3, B1.4 pana poslance Bendy. Jedná se o odklad účinnosti, obecně 30 dnů po vyhlášení k 1. 7. 2023 a v částech, kde to umožňuje transpoziční lhůta, k 1. 7. 2024 tam, kde nejde o transpoziční body. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Pan ministr? (Ministr: Souhlasné.)

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Nechť zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 85, bylo přihlášeno 151 poslanců a poslankyň, pro 143, proti 0. Opět byl návrh přijat. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Já vám děkuji, paní předsedající. Nyní budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích B2.1 a B2.2, opět pana poslance Bendy. Jde o prodloužení existujícího režimu ztotožňování dlužníků v insolvenčních řízeních založeného na rodnych číslech, a to aspoň do doby, dokud nebude Ministerstvem spravedlnosti dokončen projekt elektronického informačního systému insolvenčního rejstříku, tedy do konce roku 2024. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Pana ministra? (Ministr: Souhlasné.)

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Nechť zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 86, bylo přihlášeno 151 poslanců a poslankyň, pro 144, proti 0. Návrh byl rovněž schválen. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji. Poslední pozměňovací návrh je návrh C1, C2, C3. To je můj návrh, který se týká legislativně technických změn v navrhované novele zákona o veřejných rejstřících. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Stanovisko pana ministra? (Ministr: Souhlasné.)

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Nechť zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 87, hlasovalo nás 151, pro bylo 145, proti 0, čili tento návrh byl také schválen.

Poněvadž jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy, můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s využíváním digitálních nástrojů a postupů v právu obchodních společností a fungováním veřejných rejstříků, podle sněmovního tisku 139, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Nechť zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 88, bylo přihlášeno 151 poslanců a poslankyň, pro 147, proti 0, čili konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji i panu zástupci navrhovatele. Ukončuji tímto projednávání tohoto bodu.

Přistupujeme k následujícímu bodu číslo

100.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb.,
o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních,**

ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

/sněmovní tisk 175/ – třetí čtení

Poprosím, aby u stolku zpravodajů zaujal své místo nejenom pan zástupce navrhovatele, ale také pan zpravodaj, pan poslanec Ondřej Kolář, děkuji.

Shrnu, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 175/2, který byl doručen dne 29. září 2022, a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 175/3.

Nyní se táží pana ministra, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy? Ano, má zájem, takže prosím.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, předložený návrh zákona je předkládán opakovaně, bohužel se jej zatím

nepodařilo ukončit v předchozím volebním období. Hlavním jeho cílem je adaptovat v nezbytném rozsahu dvě nařízení Evropského parlamentu a Rady, a to jednak nařízení o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a příkazu ke konfiskaci a dále nařízení o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech.

Návrh dále v souvislosti s adaptační úpravou odstraňuje některé praktické problémy vznikající při aplikaci úpravy obsažené v zákoně o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení. Řeší nedostatky stávající právní úpravy v oblasti mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních a reaguje na nedávnou judikaturu Soudního dvora Evropské unie a na přijetí dohody o brexitu v části týkající se justiční spolupráce při zajištění a konfiskaci majetku v trestním řízení a při předání osoby na základě zatýkacího rozkazu.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a nyní otevím rozpravu. Rozhlédnu se po sále, zda se někdo do této rozpravy hlásí? Pokud tomu tak není a nikdo se nehlásí, rozpravu končím.

Zeptám se, zda je zájem o závěrečná slova? Ani pan zpravodaj, ani pan ministr.

Takže opět mohu přivolat paní poslankyně a pány poslance z předsálí, můžeme přikročit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, aby poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Prosím.

Poslanec Ondřej Kolář: Dobré dopoledne, vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Na projednání tohoto materiálu na ústavně-právním výboru zaznělo celkem třináct pozměňovacích návrhů. Já bych si vám dovolil představit návrh hlasovací procedury. Nejprve samozřejmě bychom hlasovali legislativně technické úpravy, budou-li předneseny, ale žádné jsem nezaznamenal, tedy bychom potom hlasovali pozměňovací návrh A.1, následně pozměňovací návrhy A2.1 a A2.3, potom pozměňovací návrh A2.2, následně pozměňovací návrhy A3.1 až A3.4 a společně s nimi ještě pozměňovací návrh A3.8, následně pozměňovací návrhy A3.5 až A3.7 a jako poslední pozměňovací návrh B, nakonec zákon jako celek.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za přednesený návrh procedury. Opět se táží, jestli je nějaký protinávrh? Není tomu tak.

Takže nyní zahajuji hlasování o předneseném návrhu procedury.

Kdo je pro tento návrh procedury? Kdo je proti přednesenému návrhu procedury?

Hlasování číslo 89, bylo přihlášeno 151 hlasujících, pro 138, proti 0. Procedura byla schválena.

Prosím – ještě poprosím o zklidnění v sále, ale už myslím, že to je lepší. Prosím o uvolnění místa u pultíku, děkuji.

Poslanec Ondřej Kolář: Děkuji. Já bych si tedy dovolil vám představit stručně pozměňovací návrh číslo A1, to je návrh, kterým se umožní doručení rozhodnutí o vydání zajištěných peněžních prostředků poškozeným na bankovní adresu. Stanovisko výboru je souhlasné.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Pan ministr?

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Souhlas.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Vnímám žádost o odhlášení, takže nejprve všechny odhlásím. Poprosím vás, abyste se znova přihlásili svými registračními kartami.

Hlasujeme tedy o návrhu A1.

Kdo je pro? Nechť zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je případně proti?

Hlasování číslo 90, bylo 145 hlasujících, pro 139, proti 0. Návrh byl schválen. Prosím.

Poslanec Ondřej Kolář: Děkuji. Další jsou pozměňovací návrhy A.2.1 a A.2.3. Je to příslušnost k rozhodování o znalečném a tlumočném, úprava odborného konzultanta. Stanovisko výboru je souhlasné.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Nechť zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 91, vyjádřilo se 145 poslanců a poslankyň, pro 144, proti 0. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Ondřej Kolář: Děkuji. Další je pozměňovací návrh A.2.2. Je to kladení otázek zvlášt' zranitelným obětem u trestních činů v sexuální oblasti a domácího násilí jen prostřednictvím orgánů činných v trestním řízení. Stanovisko výboru je souhlasné.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Nechť zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 92, bylo 145 hlasujících, pro 145, proti 0. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Ondřej Kolář: Děkuji. Další jsou pozměňovací návrhy A.3.1 až A.3.4 a společně s nimi návrh A.3.8. Týkají se terminologické úpravy pojmosloví u kurzů cizích mén. Stanovisko výboru je souhlasné.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Pan ministr? (Souhlas.)

Já jsem zahájila hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 93, bylo přihlášeno 145 hlasujících, pro 143, proti 0. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Ondřej Kolář: Děkuji. Další jsou pozměňovací návrhy A.3.5 až A.3.7. Týkají se požadavku na potvrzení evropského vyšetřovacího příkazu soudcem u úkonů, které vnitrostátně povoluje soudce. Stanovisko výboru je souhlasné.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Nechť zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 94, hlasovalo 145 poslanců a poslankyň, pro 144, proti 0. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Ondřej Kolář: Děkuji. Poslední pozměňovací návrh je návrh B. Týká se zvýšení příspěvků Probační a mediační službě na pomoc obětem trestných činů z majetku odčerpaného v trestním řízení ze 2 na 5 %. Stanovisko výboru je souhlasné.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 95, bylo přihlášeno 146 poslanců a poslankyň, pro 144, proti 0. Návrh byl přijat.

A jelikož bylo o všech návrzích hlasováno, jak uvedl i pan zpravodaj, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony podle sněmovního tisku 175, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh usnesení? Nechť zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 96, bylo přihlášeno 146 hlasujících, pro 146, proti 0. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministrovi a končím projednávání tohoto bodu.

A otevírám bod číslo

101.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 67/2013 Sb., kterým se upravují
některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů
a nebytových prostorů v domě s byty, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 199/ – třetí čtení**

Vnímám, že už místo u stolku zpravodajů zaujímá za navrhovatele pan místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj Ivan Bartoš a také pan zpravodaj garančního výboru, pan poslanec Jiří Havránek.

Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 199/2, který byl doručen dne 29. září 2022. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 199/3. A nyní se tází pana vicepremiéra, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy? Má, takže prosím.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Já vám děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, možná můj úvodní výstup bude o trošku delší, neboť tento návrh byl hojně diskutován na výboru i na podvýboru. Já bych nyní stručně zopakoval hlavní důvody předkládané novely zákona o službách a současně bych se vyjádřil i pak k dílčím pozměňovacím návrhům, které zazní.

Předkládaná novela byla zpracována z podnětu Ministerstva průmyslu a obchodu, které je gestorem transpozice, kterou se mění evropská směrnice o energetické účinnosti. Jak jsem již dříve uváděl, lhůta pro transpozici této směrnice uplynula již 25. října – a teď pozor – roku 2020. Z důvodu prodlení, které však bylo způsobeno různým souhrnem řady skutečností objektivní povahy, mezi něž třeba patří pandemie covid, došlo k zpoždění a Evropská komise zahájila proti České republice řízení o porušení povinnosti. To bylo 15. července tohoto roku

i na základě naší komunikace s Evropskou komisí zastaveno v návaznosti na projednání předkládané novely v prvním čtení, a tedy v očekávání, že tuto novelu, tuto transpozici přijmeme v druhém a třetím čtení. Evropská komise sleduje poměrně pozorně vývoj v tomto případě, neboť transpoziční doba uběhla již vlastně před dvěma roky, a nepředpokládáme tedy, že by se přijetí tohoto transpozičního zákona odkládalo, neboť by došlo vlastně opět k zahájení řízení o porušení povinnosti. Takže pokud nebude tato směrnice transponovaná v nejbližším možném období, hrozí České republice sankce, které by jí na návrh Evropské komise mohly vložit Soudní dvůr Evropské unie. To je asi pozadí tohoto tisku.

Jinak k samotnému obsahu návrhu. Já bych chtěl znovu upozornit, a zaznívá to stále, i když jsme toto již vyvrátili ve veřejném prostoru, i od některých partnerů, nestanoví tato transpozice povinnost k instalaci dálkově odečitatelných měřidel v domě s byty. Tahle povinnost, která tam je, je dávno ustanovena již od 1. ledna 2022 v § 7 odst. 11 zákona 406/2000 Sb., o hospodaření s energiemi, který je v gesci MPO.

Naopak které jsou ty tři nejdůležitější navrhované změny v té transpozici: je to povinnost měsíčního informování o spotřebě, povinnost poskytnout vyúčtování a informace o spotřebě poskytovateli energetických služeb a výslovné stanovení důsledků vad vyúčtování na splatnost nedoplatku.

Asi nejvíce probíraným ustanovením návrhu je právě ustanovení stanovující povinnost měsíčního informování o spotřebě. Opět bych zdůraznil: tato povinnost nastává pouze v případě, že jsou v domě instalovaná dálkově odečitatelná měřidla. Já se k tomu pak ještě trochu vrátím. Pokud instalována nejsou, žádná taková povinnost nevzniká. Případná instalace nových měřičů tepla, vodoměrů na teplou vodu, indikátorů na radiátorech, které budou považovány za dálkově odečitatelné, je v Česku povinná od 1. 1. 2022, a to zejména při jejich výměně. Tam je ten cyklus zhruba asi pětiletý, pokud se nepletu, kdy dochází k výměně měřidel, pak již se ze zákona mají vlastně instalovat tato dálkově odečitatelná měřidla, nicméně tato transpozice toto nezavádí, pouze s tím počítá. Od ledna 2027 by se pak měla používat už pouze měřidla s dálkovým odečtem.

Poměrně velkou roli – a já jsem zde několikrát zdůraznil slova "s dálkovým odečtem" – hraje i definice toho, co je považováno za dálkově odečitatelné měřidlo, přičemž Evropská komise ponechává definici na vůli každého národního státu. Je zde tedy prostor k vymezení pojmu tak, aby nepostihovala velké množství objektů, respektive subjektů, a poskytovatele služeb. My zejména nechceme, aby se tato povinnost vztahovala na ty subjekty, které to odečítají pochůzkově, pochůzkovým způsobem či jinak. Když jsme do té debaty vstoupili, tak jsme vlastně objevili, že existují dvě definice – tak, jak byla napsaná v tomhle návrhu, ale hlavně že do dálkově odečitatelného měřidla nejsou (zahrnuta) ta, která uděláte přes rádio nebo přes internet, ale byla za ně považována všechna měřidla, která vlastně nejsou za bytovými dveřmi objektu, což mi přišlo dosti zvláštní. Proto jsme se tady na to i v projednávání velmi zaměřili, jaká je definice dálkově odečitatelného měřidla.

V této souvislosti bych rád vyjádřil podporu pozměňovacímu návrhu, který zde zazněl a který je načten do systému, pana poslance Havránka, respektive garančního výboru. Ten je označen jako A1. Tento návrh obsahuje změnu definice dálkově odečitatelného měřidla v nově doplnovaném § 2 odst. 2 a 4 zákona o službách tak, aby zahrnovala pouze taková zařízení, umožňující provedení odečtu na vzdálenost větší než 250 metrů. Tato změna způsobí, že pak poskytovatelé služeb, kteří by každý měsíc museli zajišťovat pochůzkový nebo drive-by automobilový odečet měřidel, se nyní vyhnou vysokým nákladům na tyto odečty a do budoucna už budou pravděpodobně mít už ty odečty tak, jak zvažuje vlastně i novela, že to jsou ty, které jsou na větší vzdálenost anebo přes internet. Nejpozději od 1. ledna 2027 je však potřeba zajistit souhlas s definicí dálkově odečitatelného měřidla v § 7 odst. 12 zákona o hospodaření s energiemi. Transponovaná směrnice totiž předpokládá, že v této době již budou všude, kde je to možné a nákladově efektivní, instalovaná dálková odečitatelná měřidla, a tedy předpokládá, že to bude i v domech, kde bude docházet k měsíčnímu informování o spotřebě. My jsme

původně zvažovali úpravu definice v zákoně o hospodaření s energiemi, s čímž MPO souhlasilo. Návrh na tuto úpravu byl předložen panem poslancem Havránkem jako pozměňovací návrh, který věřím, že je nyní označen, až bude představena procedura, jako návrh C1.

Ukázalo se nicméně, že bychom tím zatěžovali zejména malá a vysoce samostatná SVJ. Poskytovatele služeb bychom totiž nutili do instalace nejnovějších technologií, přestože u nich jim skutečně nečiní potíže zajišťovat spotřebu tepla pomocí technologií starších, včetně například tím, že obejdou patra domu a provedou vizuální odečet zjištění hodnot z ciferníků měřidel, která jsou právě přístupná i z chodby domu. Zároveň byl proto panem poslancem Havránkem předložen pozměňovací návrh, který máte jako C2. Ten lze považovat za lepší řešení a my bychom ho jako Ministerstvo pro místní rozvoj upřednostnili. Proto tedy, až se budeme probírat těmi... s návrhem C1 bych vyhlásil nesouhlas, zatímco C2 ministerstvo skrže mě by podpořilo. C2 se navrhuje s účinností od 1. ledna 2027, kde se uvažuje sladění zákona v definici dálkově odečitatelného měřidla s definicí dálkově odečitatelného měřidla podle zákona o hospodaření s energiemi.

Do 31. prosince 2026 – já bych jenom chtěl, aby to tady zaznělo – tedy budou mít povinnost měsíčního informování o spotřebě pouze ti poskytovatelé, kteří již budou mít instalovaná měřidla nebo zařízení pro (nesrozumitelné) s teplem s možností odečtu větší než 250 metrů. Proto by jim plnění těchto povinností nemělo působit nějaké nadmerné a nesnesitelné náklady a od ledna 2027, tedy za čtyři roky, budou mít povinnost měsíčního informování o spotřebě již všichni poskytovatelé služeb, kteří budou mít nainstalována měřidla, k jejichž odečtu se nevyžaduje přístup.

Druhou transpoziční změnou je pak povinnost poskytovatele služeb, aby na žádost příjemce služeb předal poskytovateli energetických služeb podle zákona o hospodaření s energiemi vyúčtování příjemce služeb a informace o jeho spotřebě za poslední tři roky, jsou-li dostupné. Zde je zejména potřeba pak vysvětlit, kdo je poskytovatelem energetických služeb. To jsou osoby, které pro jiné osoby zajišťují zpravidla za nějakou úplatu snížení spotřeby energií nebo zvýšení energetické účinnosti a podobně.

A třetí změnou, kterou bych chtěl vypíchnout, je navrhované výslovné stanovení důsledků vyúčtování pro splatnost nedoplatků za služby v § 7 třetího odstavce. Pokud vada vyúčtování nebude mít vliv na vypočtenou výši nedoplatku, stane se nedoplatek splatným. Cílem je zabránit tomu, že se nedoplatek nestane splatným, například když dojde k nějaké změně. My jsme tady uvedli třeba uvedení rodného příjmení ženy, která se během zúčtovacího období provdala, příjmení si změnila. Informace, které musejí být ve vyúčtování uvedeny a které nemají souvislost s vypočtenou výší nedoplatku, byly navíc podstatně rozšířeny transpoziční novelou prováděcí vyhlášky k zákonu. Příklady vad, které mají a které nemají vliv na vypočtenou výši nedoplatku, jsou pak obšírněji uvedeny v důvodové zprávě k tomuto návrhu.

Já bych ještě jenom v krátkosti se vyjádřil zde k pozměňovacím návrhům takto v předstihu. Vyjadřuji plnou podporu návrhu označenému jako A2. Týká se změny § 8 zákona o službách a směřuje proti nepočitnému jednání příjemců služeb, které může způsobit újmu nejen poskytovateli, ale taky poctivým příjemcům služeb. Návrhem paní poslankyně Fialové a pana poslance Havránka, označeným jako B, se zejména navrhoje, aby poskytovatelé služeb nemuseli informovat příjemce služeb o zpřístupnění informací o jejich spotřebě na internetu každý měsíc. Za předkladatele vládního návrhu zaujímám k tomuto poslaneckému návrhu neutrální stanovisko. Uvedu tu genezi a díky za spolupráci na výboru pro veřejnou správu. Ačkoli doporučení Evropské komise o tomto takto hovoří, my jsme si provedli analýzu čtrnácti implementací této směrnice a zjistili jsme, že řada států, vlastně většina z těch čtrnácti, má zaimplementováno bez tohoto explicitního pravidla, tudíž chápou, z mého pohledu to je jako doporučující, přesto budu zaujímat stanovisko neutrální za ministerstvo, neboť ten výklad jsme odvodili právě z praktického příkladu implementace.

Co naopak nemohu podpořit, a souvisí to s důvodem, který jsem na začátku uvedl, je návrh označený jako A3. Ten návrh spočívá v odložení povinnosti poskytovatele služeb informovat příjemce služeb o jeho spotřebě alespoň každý měsíc. Jak už jsem řekl, transpoziční lhůta uplynula již 25. října v roce 2020. Měsíční informování o spotřebě mělo být v členských státech EU realizováno od 1. ledna 2022, je tedy velmi nešťastné ještě, byť třeba parciálně, se zavedením této povinnosti otálet. Ano, měla tam být pravděpodobně masivnější informační kampaň a aktivní komunikace ještě více, směrem, že tato povinnost v implementaci je i s plánem, kdy se to do ní překlopí. Musím varovat, že Česká republika by byla vystavena v případě přijetí tohoto pozměnovacího návrhu riziku řízení pro porušení povinnosti ze strany Evropské unie, a já tedy opět připomínám, že se zmiňovanou úpravou definice dálkově odečitatelného měřidla subjektu – tím, že měníme tu definici – se okruh subjektů, jimž se povinnost měsíčního informování o spotřebě, výrazně zúží. Takže i argument rychlého návrhu vyšších nákladů není relevantní nebo není relevantní pro ty skupiny, se kterými jsme se setkali, neboť často to bylo prezentováno nebo jejich uživatelské příklady se vázaly právě na definici dálkově odečitatelného měřidla dle starého formátu, tudíž všechna měřidla, která se nachází za hranicí třeba bytové jednotky a podobně.

Já vám děkuji za pozornost, omlouvám se za trochu delší úvod, ale strávili jsme i na výboru nad tímto tiskem s jednotlivými zástupci jak SVJ, tak společností, které spravují velké množství bytů, poměrně dlouho, proto mi přišlo namísto se zde vyjádřit k těm věcem, které jsme tam diskutovali. A já bych chtěl poděkovat všem, kteří se toho účastnili, poslancům, ale i zástupcům třeba právě těchto subjektů, za výbornou spolupráci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji panu ministrovi a otevím rozpravu. Pokud se chce přihlásit pan zpravodaj, může s přednostním právem v rozpravě, je tomu tak? Poté jsou přihlášeny paní poslankyně, jak je uvedeno na tabuli. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Havránek: Krásný pátek všem. Budu velmi krátký, protože pan ministr v mnohem tedy suploval zpravodajskou zprávu. Co se týče vlastně posledního jednání našeho výboru pro veřejnou správu, tak tedy byla schválena samozřejmě procedura. Co se týče jednotlivých pozměňujících návrhů, tak k návrhům, ježto už představil pan ministr, A1, A2, A3, B a C2, vlastně náš výbor přijal souhlasné stanovisko. U toho návrhu C1, tedy u té úpravy definic, která je vlastně méně přesná než úprava v pozměnovacím návrhu C2, jsme tedy dali stanovisko nesouhlasné.

Já taktéž, stejně jako pan ministr, bych rád poděkoval všem poslancům výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a taktéž podvýboru pro bytovou politiku, protože musím říct, že napříč politickým spektrem se zde vedla jak odborná debata, tak i debata vlastně nad tím, jak co nejméně v této současné situaci uškodit SVJ, popřípadě bytovým družtvům. Věřím, že práce za posledního půl roku na tom zákoně je vidět, i co se týče pozměňovacích návrhů, kde opravdu Ministerstvo pro místní rozvoj bylo velmi dobrým partnerem. Jak tu zaznělo, prováděly se ještě další následné v uvozovkách domácí úkoly a úpravy toho, jak probíhá transpozice v jiných zemích, a na základě toho jsme ji tedy doslova osekali až na dřeň. Stejně tak se sluší poděkovat zástupcům SVJ a bytových družstev, kteří docházeli pravidelně na naše jednotlivá setkání.

Zde si dovolím ještě vyjádřit se k nesouhlasnému stanovisku parciálního odkladu ze strany ministerstva. Tento návrh prošel taky nějakou genezí, nejprve tam byl odklad účinnosti celého zákona. Ten tedy následně byl upraven v průběhu prvního jednání výboru pro veřejnou správu k tomuto tisku pouze na parciální odklad informační povinnosti a opravdu zde to vychází z přání a požadavků sektoru. Rozumím stanovisku ministerstva, nicméně na druhou stranu máme dnes 14. 10. a ještě dojde ke schvalování v Senátu, proto si myslím, že tento

odklad je tedy namístě. Mnohokrát ještě jednou všem děkuji a budu se těšit následně při hlasování.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a nyní již přihlášená paní poslankyně Klára Dostálová, připraví se paní poslankyně Marie Pošarová. Prosím, ujměte se slova.

Poslankyně Klára Dostálová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové. Děkuji moc za slovo. Vlastně navážu na pana zpravodaje, na pana poslance Havránska. Já bych skutečně také chtěla ocenit, že nad tímto zákonem prostě opravdu excellentně spolupracovala koalice s opozicí, a je to vidět i na předaných pozměňovacích návrzích, na kterých v podstatě panuje shoda.

Já bych tady ještě vypíchla některé ty věci, na které se reagovalo v rámci výboru, protože ta alfa omega, na co si i stěžovala bytová družstva a SVJ, je, že od 1. 1. 2023 by měly povinnost měsíčně informovat vlastníky a nájemce o spotřebě tepla a teplé vody. Ony tvrdí, že jsou ty informace schopny poskytovat pouze rozúčtovatelské nebo správní firmy, které by tuto novou službu zpoplatnily. To byl vlastně ten hlavní důvod, proč jsme se tomu začali věnovat, protože v době opravdu velkých zatěžkávacích zkoušek pro úplně všechny jakékoli náklady navíc jsme se snažili eliminovat. Oni to dokonce odhadli, že cena těch služeb by odhadem mohla být až 800 korun ročně za jeden byt. Vzhledem k tomu, že podle Českého statistického úřadu v České republice v roce 2011 bylo 2 434 619 bytů, tak když si to každý propočítáme, by to byly zhruba 2 miliardy ročně. To skutečně byl ten důvod, proč jsme hledali řešení, které jsme promítli do pozměňovacích návrhů, které přijal i výbor, a spolupracovali jsme na nich opravdu koalice s opozicí, takže je tam absolutní shoda na těchto věcech.

Tam totiž vzniklo to, že ministerstvo uvedlo ve své důvodové zprávě, že se jedná o novelizaci transpozice směrnice, ale ministerstvo už neuvádí, že to bylo doporučující stanovisko, nikoliv závazný předpis. Doporučující stanovisko vlastně znamená, že si to členský stát může upravit samozřejmě podle svých místních podmínek a upravit tak, aby to bylo smysluplné a nákladově efektivní.

Vzhledem k tomu, že my jsme i komunikovali s jednotlivými bytovými družstvy, jako další věc se ukázalo, že oni skutečně v praxi – a vždycky je dobré poslouchat odborníky z praxe – se obávali, že příjemce služeb může využít obecné lhůty dané občanským zákoníkem a své námitky proti vyúčtování vlastně uplatňovat zpětně, což je samozřejmě pro bytová družstva i SVJ, koneckonců i pro dodavatele energií, velký problém. Proto jsem velmi ráda, že i ve spolupráci s ministerstvem skutečně bylo natvrdo postaveno, že tento návrh zákona se chová jako lex specialis, to znamená, nelze lhůty stanovené tímto zákonem obejít občanským zákoníkem. To znamená, že opravdu je to prostě natvrdo napsáno, že lhůty se budou řídit pouze tímto zákonem.

A to poslední, co zmiňoval pan poslanec Havránek, je původní harmonogram. Tady i já bych se přimlouvala za to, abychom skutečně, byť ministerstvo k tomu dalo nesouhlasné stanovisko, abychom se obrátili ve prospěch budoucích uživatelů tohoto zákona, protože si musíme uvědomit, že původně ta lhůta měla být někdy do 25. října 2020. Ted' tam je nově 1. 1. 2023 a máme 14. října 2022. Skutečně jsme souhlasili s tím, že nebudeme odkládat zákon jako celek, ale že skutečně tam je odklad nabíhání informační společnosti. Oni se na to musí připravit. Oni samozřejmě jsou připraveni to udělat v maximálně rychlých krocích.

Ale věřím tomu, že když celý zákon bude fungovat tak, jak to transpozice chce, k 1. 1. 2023, ale bude pouze odklad informační povinnosti k 1. 1. 2024, tak to bude ve finále ku prospěchu věci. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji. Nyní je na řadě se svým příspěvkem paní poslankyně Marie Pošarová. Jen konstatuji, že dále už není nikdo přihlášený do rozpravy. Prosím.

Poslankyně Marie Pošarová: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, myslím si, že už tady bylo skoro všechno řečeno. Chtěla jsem se jenom vyjádřit, že se na nás obrátil Svaz českých a moravských bytových družstev ve věci aktuální projednávané novely zákona a reagovali na aktuální návrh novely z pera Ministerstva pro místní rozvoj, který přináší další zbytečnou administrativu pro správce domů, a navíc s ní spojené výrazné finanční náklady pro bytová družstva. Doporučuji tedy schválit pozměňovací návrhy, které byly předneseny, které výrazně uleví rozpočtu bytových družstev a zabrání dalšímu zdražování bydlení pro občany České republiky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Ještě jednou se rozhlédnu, zda se ještě někdo nehlásí? Není tomu tak, rozpravu tedy končím.

Otážu se, zda je zájem o závěrečná slova? (Ministr: Ne. Zpravodaj: Není.)

Pokud není zájem, můžeme tedy přikročit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Opět přivolám kolegyně a kolegy z předsáli a poprosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a také aby k nim před hlasováním sdělil stanovisko, prosím.

Poslanec Jiří Havránek: Děkuji za slovo. Výbor pro veřejnou správu doporučil proceduru v tomto pořadí: nejprve návrhy technických úprav, které dále ve třetím čtení nezazněly, tudíž přistupujeme rovnou k návrhu A1, což je změna definice dálkového odečitatelného měřidla. Poté, pokud návrh A1 bude schválen, by měl následovat návrh C2, což je sladění definic dálkového odečitatelného měřidla s definicí v zákoně č. 406/2000 Sb., v gesci MPO. Pokud by tento návrh C2 nebyl schválen, přistoupili bychom k návrhu C1, což je také úprava definice, nicméně nikoliv do souladu, ale přímo v zákoně č. 406/2000 Sb. Dále by tedy by následoval návrh A2, což je nevyvratitelná domněnka souhlasu se způsobem a obsahem vyučování, poté návrh B, což je měsíční vyrozumění o zpřístupnění informací o spotřebě na internetu, a nakonec návrh A3, tedy dělená účinnost zákona, odložení povinnosti měsíčního informování o spotřebě, a úplně nakonec návrh zákona jako celek.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za přednesení návrhu procedury. Optám se pro pořádek, zda není nějaký jiný návrh ke změně procedury? Není.

Zahajuji hlasování k přednesenému návrhu procedury.

Kdo je pro takto přednesenou proceduru? Kdo je případně proti?

Hlasování číslo 97, bylo přihlášeno 151 poslanců a poslankyň, pro 138, proti 0. Procedura byla odhlasována. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Havránek: Nyní tedy přistoupíme k pozměňovacímu návrhu A1, což je změna definice dálkově odečitatelného měřidla. Stanovisko garančního výboru je doporučující, tedy souhlas.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Stanovisko pana ministra? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh? Nechť zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 98, bylo přihlášeno 152 hlasujících, pro 143, proti 0. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Jiří Havránek: Nyní tedy pozměňovací návrh C2, což je sladění definice dálkově odečitatelného měřidla s definicí ve druhém zákoně č. 406/2000 Sb. Stanovisko výboru pro veřejnou správu je doporučující, tedy souhlas.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Pan ministr – stanovisko? (Souhlas.) Děkuji.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 99, vyjádřilo se nás 151, pro 142, proti 0. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Jiří Havránek: Jelikož návrh C2 byl přijat, návrh C1 se stává nehlasovatelným. Přistupujeme tedy k pozměňovacímu návrhu A2, což je nevyvratitelná domněnka souhlasu se způsobem a obsahem vyúčtování, u nějž je stanovisko garančního výboru doporučující, souhlasné.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 100, bylo přihlášeno 152 hlasujících, pro 147, proti 0. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Jiří Havránek: Nyní se dostáváme k pozměňovacímu návrhu pod písmenem B, což je měsíční vyrozumění o zpřístupnění informací o spotřebě na internetu poslanců Havránka a paní kolegyně Fialové, u nějž také výbor pro veřejnou správu dal souhlasné stanovisko.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Pan ministr? (Neutrální.) Děkuji.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 101, hlasovalo nás 152 poslanců a poslankyň, pro 143, proti 0. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Jiří Havránek: Poslední pozměňovací návrh A3, tedy dělená účinnost zákona odložení povinnosti měsíčního informování o spotřebě, i zde výbor pro veřejnou správu přijal souhlasné doporučující stanovisko.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Pan ministr? (Nesouhlasné.)

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 102, bylo přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 128, proti 3. Konstatuji, že tento návrh byl přijat.

Poněvadž bylo o všech návrzích hlasováno... Je to tak, pane zpravodaji?

Poslanec Jiří Havránek: Je to tak, paní předsedající.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 199, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájila jsem hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 103, vyjádřilo se 152 poslanců a poslankyň, pro 147, proti 0. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám bod

102.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví
a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání
(živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 207/ – třetí čtení**

Opět poprosím, aby své místo zaujal za navrhovatele pan ministr dopravy, a také poprosím pana zpravodaje garančního výboru, pana poslance Karla Sládečka. Oba jsou přítomni.

Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 207/3, který byl doručen dne 8. září 2022. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 207/4.

Nyní vnímám, že pan navrhovatel má zájem vystoupit. Prosím.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jde o další z norem, které mají adaptovat nařízení Evropské unie, ale kromě toho přináší celou řadu důležitých pozměňovacích návrhů. Celkově se tímto krokem podaří adaptovat šest nařízení Evropské unie, kdy u řady z nich se už naplnila lhůta pro adaptaci v českém legislativním prostředí.

Nicméně důležité je doplnit komentář k pozměňovacím návrhům. Předně se jedná o pozměňovací návrh obsažený v usnesení hospodářského výboru, jehož cílem je zmírnit právní úpravu provozování a řízení bezpilotních systémů v rámci spolku. Je to významný krok, který se podařilo dojednat v úzké spolupráci se zástupci modelářských spolků tak, aby zásah adaptace evropských nařízení neovlivnil to, jakým způsobem se bude dařit spolková činnost v oblasti modelářského letectví. A myslím, že v tomto případě se opravdu i po intenzivní práci šéfa hospodářského výboru Ivana Adamce podařilo najít shodu, která je užitečná pro české prostředí.

Pak jde o další pozměňovací návrhy, které byly předneseny ve druhém čtení, a týkají se úpravy hranice pro projednání záměru rozvoje letiště. Tady nám jde o to, snížit zbytečnou administrativu, byrokraci, zbytečná jednání, která pak zatěžují dopravce i samotné letiště. Dalším bodem je zpřesnění právní úpravy pojistění odpovědnosti za škody z provozu bezpilotního systému a konečně rozšíření možnosti odchýlit se při létání hasičských bezpilotních letadel od pravidel létání, a to i pro případ plnění jakéhokoli úkolu Hasičského záchranného sboru České republiky.

U toho se trochu jenom zastavím, protože v základní právní úpravě počítáme s tím, že bude možné odchýlit se od pravidel pro případ plnění základního úkolu, a na tom je shoda i s Ministerstvem vnitra. Základním úkolem se samozřejmě míni základní ochrana zdraví a majetku a životů obyvatel, životního prostředí a podobně. V takových případech je namísto, aby se hasičské drony mohly odchýlit od základních pravidel. Ale při ostatních úkolech, při nacvičování, je důležité z hlediska bezpečnosti zachovat shodná pravidla i pro takový případ. Jak znova zmiňuji, i v tomto případě se podařilo najít dobré řešení s Ministerstvem vnitra, a jak Ministerstvo dopravy, tak Ministerstvo vnitra s pozměňovacím návrhem, který rozšiřuje možnosti až za únosnou mírou, vyslovuje nesouhlas.

Dovolují si vás požádat o schválení předloženého návrhu zákona ve znění zmíněných uplatněných pozměňovacích návrhů, s nimiž Ministerstvo dopravy souhlasí. Děkuji vám moc za pozornost a věřím, že tohle je jeden z konkrétních kroků, kde se podařilo zachovat i při nezbytné adaptaci evropských nařízení zdravý rozum a podmínky, které nebudou znamenat omezení spolkové činnosti, modelářů v tomto případě, v českých podmírkách. Díky.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji a otevím rozpravu, do které jsou zatím přihlášeni pan poslanec Drahoslav Ryba a pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Drahoslav Ryba: Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, pane ministře, kolegyně a kolegové, pokusím se ještě jednou vysvětlit svůj pozměňovací návrh k vládnímu návrhu zákona, kterým se tedy mění zákon o civilním letectví, sněmovní tisk 207.

Můj pozměňovací návrh měl dva cíle. Ten první je zcela technického charakteru a to je to, že v zákoně je nesprávně uveden název Hasičského záchranného sboru, správně tam patří Hasičský záchranný sbor České republiky, jak je uvedeno v zákoně. Ale to je opravdu technický detail a myslím si, že by s ním asi nikdo neměl problém.

Tím druhým úkolem je umožnit plnění i mimořádných úkolů a tady se neshoduji ani s panem ministrem, bohužel ani s Ministerstvem vnitra a s Ministerstvem dopravy, protože jedná se o plnění i mimořádných úkolů, ne jakýchkoli úkolů, s využitím hasičských bezpilotních letadel.

Tento bod si dovolím více objasnit. Ministerstvo dopravy, a zřejmě tedy i Ministerstvo vnitra – jejich stanovisko jsem neviděl – úpravu považuje za vyvážený kompromis a současně argumentuje tím, že by změna umožnila využití dronů při plnění jakéhokoli úkolu – to tady říkal i pan ministr. Já tedy musím říct, že s tím nesouhlasím, a budu se snažit vám to zdůvodnit. Hned v úvodu chci citovat novelizační bod 15 vládního návrhu, který v § 50a definuje létání hasičských bezpilotních letadel. Tady si dovolím citovat, a bude to jediná citace, tak jestli si můžu dovolit: "Nelze-li jinak zajistit plnění základního úkolu Hasičského záchranného sboru podle zákona o Hasičském záchranném sboru, lze se výjimečně při létání hasičských bezpilotních letadel v rozsahu zcela nezbytném odchýlit od pravidel létání. V takovém případě je nutné dbát zvýšené opatrnosti, aby nebyla ohrožena bezpečnost létání, a zajistit koordinaci létání hasičských bezpilotních letadel s létáním vojenských, policejních a celních letadel." Toto ustanovení prakticky umožňuje použití těchto bezpilotních letadel při zásahu, ale bohužel pouze při plnění základního úkolu, protože všechna pravidla létání při zásahu jako takovém není možné nikdy dodržet z hlediska zejména časových, protože každý takový let si vyžaduje několik desítek dnů předem tento let ohlásit. To znamená – jinak řečeno, při plnění základních úkolů to Hasičský záchranný sbor použít může, při plnění mimořádných úkolů to použít nemůže. Několikrát se tam uvedlo: při jakýchkoli, při výcviku a podobně. Prosím vás, Hasičský záchranný sbor České republiky je státní organizace a jako taková ze zákona může plnit pouze ty úkoly, které jsou jí dány zákonem, žádné jiné, a zákon definuje dva druhy úkolů – základní úkoly a mimořádné úkoly. Prvně vezmu ten základní, ten je asi jednodušší. Základním úkolem

je chránit životy, zdraví obyvatel, životní prostředí, zvířata a majetek před požáry a jinými mimořádnými událostmi a krizovými situacemi. Tam asi není o čem hovořit, základní úkol platí někdy od roku 1985 a je to v pořádku. Ovšem v roce 2015 vyšel nový zákon o Hasičském záchranném sboru, který kromě základního úkolu vymezil i takzvané mimořádné úkoly nebo mimořádný úkol. Já jsem při tom projednávání byl, i s řadou kolegů jsem tehdy tady jednal, protože jsem v té době byl generálním ředitelem, a my jsme cítili, že potřebujeme dělat řadu úkolů, které rovněž ohrožují (zachraňují?) životy – a není to o tom, že bychom s těmi drony chtěli cvičit nebo jezdit pro svačiny – ale které rovněž ohrožují (zachraňují?) životy, a přitom nepatří do základních úkolů. Proto tedy mimo jiné v tomto zákoně byl i tento mimořádný úkol zakotven. Přečtu definici toho mimořádného úkolu, jiné úkoly tam nejsou v tom zákoně. "Mimořádný úkol: Hasičský záchranný sbor plní mimořádné úkoly, jejichž splnění je nezbytné v zájmu ochrany života nebo zdraví obyvatel, životního prostředí, zvířat nebo majetku, pokud... a současně musí být splněny další, jedna, dva, tři, čtyři podmínky. Bud' plnění takového úkolu nenáleží jinému orgánu, nebo mu náleží, ale ten orgán o to požádá, protože z nějakého důvodu to není schopen udělat sám. Hasičský záchranný sbor je k plnění takového úkolu způsobilý. Takovým plněním není ohrožena jeho činnost a hrozí nebezpečí z prodlení." To je ten druhý, takzvaně mimořádný úkol.

V poslední době – abych vám to přiblížil – v poslední době hasiči plní celou řadu mimořádných úkolů a musím říct, že v době, kdy jsme ten zákon připravovali a schválili, jsme o těch úkolech neměli vůbec ani povědomí. Nicméně některé úkoly jsme v rámci mimořádného úkolu plnili i tehdy. Pojďme se podívat, co jsou ty mimořádné úkoly. Mimořádné úkoly jsou třeba všechny úkoly, kromě toho základního zásahu, které byly prováděny ve Vrběticích, to znamená pomoc policii, včetně dronů ve Vrběticích, to je mimořádný úkol, protože to není základním úkolem Hasičského záchranného sboru, protože to přináleží policii. Je to řada úkolů, které jsme plnili při covidu. Základním úkolem Hasičského záchranného sboru rozhodně není testování v terénu, které jsme celou dobu prováděli, provedli jsme několik set tisíc odběrů vzorků, protože jsme k tomu byli vybaveni – měli jsme k tomu 160 hasičů s příslušným zdravotnickým vzděláním a mohli jsme to udělat. Zrovna tak jsme vozili lidi ze zahraničí, to rovněž je mimořádný úkol. Ale abych vám to přiblížili ještě více, tak takovým typickým – který děláme každoročně a několikrát – základním úkolem je třeba plošné vyhledávání v terénu. Jestliže se někdo ztratí, zpravidla policie na to není sama a řekne: Hasiči, jestli můžete, pojďte nám pomoc najít to dítě, které se někde ztratilo, pojďte nám pomoc najít dědečka, babičku, kteří třeba mají nějaké onemocnění, ztratí se v terénu a není možné je rychle najít. Tak hasiči samozřejmě se zvednou a jdou. A kromě toho, že k tomu mají desítky lidí, a to je v pořádku, možná i stovky někdy nasazených, mají k tomu psovody, kteří vyhledávají v terénu, tak k tomu také používají i drony. Ale to je typický mimořádný úkol, protože základním úkolem hasiče, Hasičského záchranného sboru, rozhodně není vyhledávání osob v terénu. No a my dneska říkáme: u toho požáru si to teda použijte – a myslíme si, že to je dostatečný kompromis – a u toho vyhledávání dědečka nebo babičky v terénu už ne. No, nezdá se vám to nějaké divné? Mně teda se to divné zdá.

Možná abych to přiblížil. Já jsem se díval na složení Sněmovny, je tady řada lékařů. Je to asi tak, jako kdybyste měli v ordinaci, v nemocnici rentgen a někdo vám řekl: Rentgen použijte, ale jenom na horní část těla, na horní končetiny, na spodní už ne, protože už jsme vám toho dovolili dost. A spodní proč byste měli rentgenovat tady tím rentgenem? To je tak obdoba. Obdoba je to i v pedagogice, jsou tady učitelé: jestliže mají tabuli interaktivní, tak přece říct, že tu interaktivní tabuli použijte jenom pro fyziku, a už ne pro matiku – to přece je taky kravina. Tak pojďme, prosím, se nad tím zamyslet, protože tady nejde o jakékoli úkoly, tady jde jen o ty úkoly, které jsou dané zákonem, a to jsou tyto dva druhy, a v obou případech se zachraňují lidské životy. Chápu, že to možná posuzoval někdo, i možná na tom vnitru, který tomu nerozumí, ale hasiči to rozhodně nebyli.

Shrnutí: Hasiči vždycky budou pomáhat při těchto případech, budou pomáhat i při plošném vyhledávání, ale bohužel nebudou moci použít tuto techniku, kterou mají k dispozici, kterou by mohli použít, mohli by zachránit o x lidských životů více. A já bych vám přál, kdybyste u takové události byli, abyste viděli na vlastní oči, jak maminka, když hledá svoje dítě, jak jí jede o každou minutu a jak těžce budeme vysvětlovat těm maminkám, že jsme hasičům nepovolili, aby použili dron, který jí dítě nebo toho dědečka mohl najít daleko dřív.

Proto vás, prosím, zkuste odhodit opoziční – koaliční trička, zkuste se zamyslet, protože tady může jít o životy a zdraví i vašich blízkých, a pojďme tento pozměňovací návrh schválit. Děkuji vám. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a s faktickou chce reagovat pan ministr. Prosím.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Já bych jenom rád doplnil i argumenty Ministerstva vnitra i teď, po přímé konzultaci. Prostě platí, že základním úkolem Hasičského záchranného sboru je chránit životy a zdraví, životní prostředí, zvířata a majetek před požáry a jinými mimořádnými událostmi a krizovými situacemi. Z toho jednoznačně vyplývá, že nejde jen o požáry a že zmíněné příklady současný definovaný základní úkol nepochybňě pokrývá. Takže neplatí, že by v tu chvíli nebylo možné v takovém případě, když jde o život, jak jste to popisovali, využít i dron. Dává to přirozenou logiku.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Rozumím. Poprosím o oslovoování mým prostřednictvím. A s žádostí o druhou faktickou pan poslanec. Prosím.

Poslanec Drahoslav Ryba: Pane ministře, nemohu s vámi souhlasit, protože oba tyto úkoly, jak základní, tak mimořádné úkoly, jsou dány zákonem. Kdyby tomu bylo v té vaší teorii, tak by to znamenalo, že žádné mimořádné úkoly plnit nemusíme. Ale hasiči musí plnit jen ty úkoly, které jsou dány zákonem. Ale třeba plošné vyhledávání nebo činnosti, které opravdu byly při covidu, přitom nejsou základním úkolem, byť se chrání životy. I u těch mimořádných úkolů je, že tu musí být ohroženy lidské životy. To v tomto případě jsou, přesto to není základním úkolem. Je to mimořádný úkol a na tom si jako bývalý ředitel generálního ředitelství trvám. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji i za dodržení času a dalším přihlášeným je pan poslanec Ivan Adamec. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně poslankyně, kolegové poslanci, tak mi dovolte také pár slov při dnešním třetím čtení, než to uzavřeme. Já jsem byl ten, který v prvním čtení tady spustil trošku křik, že vlastně tady proti sobě jdou některé zájmy, které evropské nařízení od začátku definovalo do role toho, že jedni budou mít všechno a druzí nic, nebo skoro nic. A problém ještě byl v tom, že ti, co měli mít v uvozovkách skoro všechno, je velmi perspektivní obor, a ti, co neměli mít nic, je zájmová činnost, sportovní činnost, která v současné době zrovna neprožívá dobu konjunktury. Já jsem rád, že jsme se o tom tady pobavili, že se našlo řešení. Za to bych strašně chtěl poděkovat Ministerstvu dopravy a i úředníkům Ministerstva dopravy, panu náměstkovi, protože když se podíváte na ten pozměňovací návrh, není to úplně jednoduché.

Musím říct, že ty drony – a teď v souvislosti třeba s válkou, která tady probíhá vedle nás – jsou velmi perspektivní obor. Vidíte, že ve vojenství drony dneska hrají roli číslo jedna. A vždycky to tak bylo v historii lidstva, že války urychlovaly technický rozvoj zbraní, a tím

samořejmě řadu věcí pro civilní sektor, protože ono se to samořejmě osvědčí bohužel v těch konfliktech a pak pro ten civilní sektor se to využívá, a u těch dronů to nebude jinak. A navíc, Česká republika, pokud to nevíte, je velmi – řekl bych, je to vělmoc ve výrobě dronů. To si řekněme na rovinu, že je děláme tady a děláme je úspěšně, a já ten obor vnímám jako něco, co nás bude potkávat v životě v příštích letech, a možná víc, než si myslíte.

Já si myslím, že doba rozvoje této oblasti velmi rychle předběhla právní systém, právní prostředí, což není dobře. Sami víte, že takové to focení, natáčení z dronů, prakticky ilegálně, s tím jsme se asi setkali každý, někdo z nějakého hecu, z nějaké legrace, někdo to používal ze žárlivosti nebo z jiných důvodů, obchodních důvodů, a prostě to je něco, co tady v České republice nechceme, a nejenom v České republice, nechtějí to nikde takhle. Takže ty drony podle mne jsou velmi perspektivní a musím říct, že jestli si myslíme, že tohle je poslední právní úprava toho prostředí, které se bude týkat používání dronů ve společnosti v mírových dobách, tak já si myslím, že se myslíme. Není to pravda, přijde to sem ještě několikrát, a já znova opakuji, že bylo velmi nešťastné, že nařízení Evropské komise definovalo ten bezpilotní prostředek tak, jak ho definovalo, tím vlastně s vaničkou vylilo i děcko a my jsme to pak museli oklikou všechno tohle upravovat.

Já si myslím, že názorový střet tady ohledně hasičů je asi na diskusi mimo toto plenáře, protože řada z nás nerozliší nuance toho, jak vlastně funguje profesionálně Hasičský záchranný sbor, a na druhé straně možná nevíme, že některé věci může zařizovat někdo jiný, aniž by musel být třeba členem Hasičského záchranného sboru prostě profesionál, který se najme, který má zkoušky, který umí s dronom zacházet a ví, co má dělat.

Musím říct, že s tímto se budeme potkávat ještě řadu let, protože holt ta doba jde dopředu. Můžeme si o tom myslet, co chceme, někdo je nadšený z dronů, jak to funguje, já zase tak nadšený úplně nejsem, protože jsem starý konzervativní a vím, že dá-li se něco zneužít, vždycky se to zneužije, a drony jsou krásný příklad, krásný. Nedělejme si iluze, že všechno bude zalité zářivým sluncem v této oblasti, nebude. Ona už i ta válka ukazuje, jaký je to prevít. Takže za mne – samozřejmě chápu, jsem rád, že se podařilo v této chvíli vybalancovat ten problém mezi zájmovou činností a profesionální činností.

Mimochodem, ten střet je tady delší dobu, to nebylo nic nového, proto jsem se ozval. A musím říct, že bych si přál, abychom tento návrh zákona schválili s pozmenovacími tak, jak souhlasilo Ministerstvo dopravy, a pokud budou nějaké další problémy, je potřeba diskuse. Já si myslím, že abychom odstranili všechny pochybnosti, tak bychom se o tom měli znova bavit, jestli to, co tady padlo z obou stran, jestli je to ten správný průsečík těch řešení. Já fakt v tuto chvíli nevím. Jsme ve třetím čtení, prostor tady není, a navíc ta směrnice nebo to nařízení už mělo být dávno přijato. Máme skluz, je to vlastně z minulého období. Takže já bych prosil, kdybychom to dneska schválili ve znění souhlasných pozmenovacích návrhů tak, aby prostředí pro bezpilotní prostředky dosáhlo zlepšení. A rozhodně pamatuju na má slova: nebavíme se o tom rozhodně naposledy. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a s faktickou se hlásí paní poslankyně Jana Pastuchová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Já bych asi měla z tohoto místa poděkovat panu ministrovi dopravy, i když je to asi zvláštní, že opozice děkuje koalici, panu kolegovi Adamovi, vaším prostřednictvím, protože jsem zjistila, kolik je tady hobíků a lidí, kteří se zabývají modelařením a tímto sportem. Já jsem se do této diskuse také připojila, protože můj manžel je velký hobík na bezpilotní letadla a na tento sport a vím, kolik tam chodí dětí. A když jsme přišli a řešili jsme to, tak jsem ráda, že došlo aspoň k tomuto kompromisu. Vím, že to nebylo jednoduché, ale myslím si, že se udělalo pro to, co mohlo, a jsem ráda, že tento sport hlavně pro mladé kluky, které to tak baví, bude a může pokračovat dál. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji i za dodržení času a ještě se rozhlijím, ale nevnímám, že by se ještě někdo chtěl přihlásit. Ještě s faktickou chce pan poslanec Brázdil. Prosím.

Poslanec Milan Brázdil: Pane ministře, prosím vás, věříte člověku, který vedl Hasičský záchranný sbor, že mluví pravdu? Myslíte si, že tento odborník to myslí nějak špatně a v tom duchu, aby uškodil státu nebo hasičům? Myslím si, že ta diskuse... kdybychom si teď vzali chvilku přestávečku a že byste ještě přece jenom, když je to takhle precizně odvykládané, že tohle je něco, co přece pozbývá... Vrátíme se k tomu někdy příště, však udělejme si pět minut. Zkuste to ještě jednou probrat. To je můj návrh, ale já vám nechci do toho moc mluvit, nicméně myslím si, že generální ředitel Hasičského záchranného sboru asi to myslí dobře jak pro hasiče, tak pro tento stát, i to šéfoval několik let.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Hlásí se opět s faktickou pan ministr. Prosím.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Já jsem v té své reakci nijak nezpochybnil odbornou způsobilost pana kolegy, v žádném případě ne. Probíhá i teď po dobu projednávání ve třetím čtení intenzivní komunikace s Ministerstvem vnitra, s Ministerstvem dopravy, s lidmi, kteří se předtím shodli i na tom doporučení a na tom stanovisku. Platí, co jsem zmínil v předchozí reakci. Bohužel, návrh toho pozměňovacího návrhu, to znění, rozšiřuje uplatnění na jakékoli jiné úkoly. Platí zároveň, že samozřejmě i použití dronu se základními pravidly musí řídit, a odchýlení od pravidel, a tady jde přece o společný zájem bezpečnosti, je myslitelné jen v těch případech, kdy, jak je vyjmenováno – a tady zazněl i ten případ, kdy je v ohrožení život, v tomto případě třeba dítěte a tam nepochybně takové použití dronů možné bude, ale za standardních okolností stejně jako i v jiných případech. Tak věřím, že pokud v tomto případě panuje shoda i na Ministerstvu vnitra, i u Hasičského záchranného sboru, že ani ze strany těch úředníků to není krok, který by mířil proti zájmům hasičů nebo ochrany životů lidí.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a s faktickou je ještě přihlášen pan poslanec Ivan Adamec. Můžete se ujmout slova, já současně předávám řízení schůze.

Poslanec Ivan Adamec: Ano, děkuji paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, no, tak kolega Brázdil – já ho mám rád, on to myslí fakt dobře, akorát fakt myslit dobře nestaci. Cesta do pekel je dlážděná samými dobrými úmysly. My všichni to tady myslíme dobře, ale každý jinak, proto tady je koalice, proto tady je opozice. Takže já bych byl opatrný na tato vyjádření. Já jsem to taky nemyslel, že se k tomu jako vrátíme úcelově v tuhle chvíli, nebo ne. Já si myslím, že jsme ve třetím čtení pozměňovací návrhy jsou dány, ty se měnit nedají a bud' ho schválíme, nebo ho neschválíme. A pak se bavme o tom, jestli ta pravidla tak jsou nastavená v tuhle chvíli, jestli jsou dostatečná pro ty činnosti, nebo jsou nedostatečná. To je něco úplně jiného. Tak já bych prosil, abychom fakt postupovali podle jednacího rádu. Jsme ve třetím čtení, pozměňovací návrhy jsou dány, máme jenom možnost ano, ne, anebo když jsme alibisti, tak se zdržíme. Děkuju vám na pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec.

Poslanec Drahoslav Ryba: Já ještě snad jednou a myslím si, že už naposledy, opravdu nechci zdržovat dnešní jednání. Já si myslím, že jsem se do toho nesnažil opravdu politiku

vůbec vnést, ani to o politice není, protože tady je to opravdu o lidech, které chceme zachránit. A říkal jsem, že ti hasiči tam půjdou zasahovat, ale mohli by zasahovat efektivněji a rychleji.

Co se týká pana ministra, já s ním souhlasím, že to projednávali s Ministerstvem vnitra. Problém je, s kým. Vy jste to projednávali zřejmě podle mých informací bud' s panem ministrem, nebo s odborem bezpečnostní politiky, kteří ovšem v této problematice mají, řekl bych, vědomosti při vší úctě minimální. Ale odbor legislativy generálního ředitelství zastává úplně zcela jiné stanovisko a zcela jiné názory, ale je to na vás.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a dívám se – ještě někdo má zájem vystoupit v rámci rozpravy? Pokud se již nikdo nehlásí, tak tímto rozpravu končím.

A táži se pana ministra, jestli má zájem o závěrečné slovo? Nemá pan zpravodaj? Rovněž ne.

Tak můžeme tím pádem přistoupit k hlasování o pozměňovacích návrzích a poprosil bych tady pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování a poté aby přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Děkuji.

Poslanec Karel Sládeček: Děkuji, pane předsedající. Milé dámy a pánové, k návrhu procedury hlasování o pozměňovacích návrzích podaných k návrhu zákona o návrhu zákona jako celku, který můžete nalézt také v usnesení hospodářského výboru...

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já vás přeruším a poprosil bych všechny přítomné, jestli by se mohli ztišit případně, aby si vyřídili vše, co potřebují, před sálem, ale pan zpravodaj teď představuje proceduru hlasování, tak at' tam neuděláme žádnou chybu. Ještě jednou moc prosím a děkuji. Máte slovo.

Poslanec Karel Sládeček: Děkuji. ... které můžete nalézt také v usnesení hospodářského výboru z 16. schůze dne 27. září 2022. Navrhoji hlasovat po bodech, přičemž navrhoji spojit do jednoho hlasování body jednotlivých pozměňovacích návrhů, které spolu věcně souvisí, tedy návrhy C2.1 až C2.4 a C3.1 a C3.2. Takže nejprve bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu A.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Tak tady, jestli už nemáte žádné další, se zeptám, jestli všichni souhlasí s touto procedurou, jestli někdo nemá jiný návrh? Pokud ne, tak se můžeme pustit do hlasování a poprosím bych vás, abyste vždycky zmínili konkrétní bod, a následně dám hlasovat. Děkuji.

Poslanec Karel Sládeček: Takže nejprve bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu A, zmírnění právní úpravy provozování a řízení bezpilotních systémů v rámci spolků.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a prosím o vaše stanovisko.

Poslanec Karel Sládeček: Stanovisko hospodářského výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Teď poprosím o stanovisko pana ministra. (Ministr: Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 104, přihlášeno 154, pro se vyslovilo 149, proti nikdo. Výsledek je: přijato. Můžeme pokračovat.

Poslanec Karel Sládeček: Nyní bychom hlasovali pozměňovací návrh B, rozšíření možností odchýlit se od pravidel létání při létání hasičských bezpilotních letadel. Stanovisko hospodářského výboru: nesouhlas.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko pana ministra? (Ministr: Nesouhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 105, přihlášeno 154, pro 71, proti 72. Výsledek: zamítnuto. Poprosil bych o další bod.

Poslanec Karel Sládeček: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu C1, úprava hranice pro projednávání záměru rozvoje letiště. Stanovisko hospodářského výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan ministr? (Ministr: Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 106, přihlášeno bylo 155, pro bylo 154, proti nikdo. Výsledek: přijato. Můžeme pokračovat.

Poslanec Karel Sládeček: Pozměňovací návrhy C2.1 až C2.4. Jedná se o zpřesnění právní úpravy pojištění odpovědnosti za škody z provozu bezpilotního systému. Stanovisko hospodářského výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko pana ministra? (Ministr: Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji.

Hlasování číslo 107, přihlášeno 155, pro 155. Výsledek: přijato.

Jenom upřesňuji, hlasovali jsme vlastně C2.1 až C2.4, je to tak, pane zpravodaji? (Zpravodaj: Ano.)

Čili teď budeme hlasovat další, děkuji.

Poslanec Karel Sládeček: Poslední pozměňovací návrh C3.1 a C3.2, jedná se o zpřesnění právní úpravy pojištění odpovědnosti za škody z provozu bezpilotního systému v pozměňovacích návrzích. Stanovisko hospodářského výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a poprosím pana ministra. (Ministr: Také souhlasné stanovisko.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 108, přihlášeno 155, pro bylo 155, proti nikdo. Výsledek: přijato.

Vzhledem k tomu, že jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví

a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, živnostenský zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony podle sněmovního tisku 207 ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 109 přihlášeno 155, pro bylo 148, proti nebyl nikdo. Výsledek: přijato.

A já konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. A já děkuji za spolupráci všem.

Dovolte, abych otevřel další bod číslo

103.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 216/ – třetí čtení

A nyní prosím, aby místo u stolku – už zaujali – pan ministr dopravy Martin Kupka, zpravodajka garančního výboru paní poslankyně Zuzana Ožanová. Jenom podotýkám, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 216/3, ten byl doručen dne 29. září 2022.

Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 216/4, a táži se tedy navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy? Ano, pane ministře, máte slovo.

Jenom předtím se ještě ubezpečím, mám zde zřejmě omylem zmáčklé faktické poznámky pana poslance Marka Bendy a pana poslance Karla Krejzy. (Omyl.) Tak já je zde odmažu.

Máte slovo.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, předložený návrh zákona znova znamená nezbytný převod evropských nařízení do české legislativy, ale kromě toho přináší i celou řadu důležitých usnadnění a zlehčení podmínek pro české občany, a to zejména v oblasti zrušení povinnosti absolvování evidenční kontroly v případě, kdy má být jako nový vlastník silničního vozidla zapsán v registru silničních vozidel jeho dosavadní provozovatel. Jde o rádově desítky tisíc lidí, kterým v daném roce končí leasingová smlouva, a oni musejí doposud spěchat na příslušné úřady, aby provedli úkon, který je z hlediska bezpečnosti úplně zbytečný. Pokud se podaří schválit v následujících minutách příslušné pozměňovací návrhy, bude to znamenat v tomto případě významnou úlevu.

Stejně tak umožníme servisní jízdy vozidel vyřazených z provozu na základě povolení manipulačního provozu. Upravujeme také další podmínky v případě historických vozidel, a to včetně možnosti provádět technické prohlídky historických vozidel s konstrukční rychlostí do 40 kilometrů za hodinu mobilním způsobem, aby například traktory a další technika historického rázu zařazená mezi veterány nemusela mířit při svých reálných konstrukčních limitech na stanici technické kontroly.

Zároveň, a to je také důležitá změna, prodlužujeme platnost evidenční kontroly z 30 dnů na jeden rok. Jeden z mála pozměňovacích návrhů, se kterými nesouhlasíme, a to zejména po upozornění a jednání s Ministerstvem životního prostředí, je vypuštění jedné z podmínek pro dovoz ojetých vozidel ze zahraničí, a to splnění emisní třídy Euro 3.

A konečně zmíním důležitý pozměňovací návrh, který bude znamenat výrazné zlehčení, zmírnění administrativy a byrokracie, a to je faktické zrušení velkého technického průkazu tak, aby do budoucna byl vydáván pouze jeden technický průkaz, který bude sloužit v budoucnu fakticky už jen nezbytně v zahraničí, když se vydáte s vozidlem za hranice České republiky. Na území České republiky pak bude v zásadě potřeba jenom se prokázat jedním identifikačním průkazem a i data o vozidle už příslušné orgány zajistí samy. Nicméně i ono zjednodušení v tom, že bude potřeba jen jeden technický průkaz, že už se nebudeme muset trápit hledáním toho velkého dokumentu, který velká část lidí pak složitě dohledává ve svých dokumentech, je úleva. Bude to znamenat i zmenšení objemu práce pro jednotlivé úřady obcí s rozšířenou působností, bude to znamenat i zkrácení času nezbytného pro obstarání celého toho postupu a je to jeden z dalších kroků, kde digitalizace bude lidem výrazně usnadňovat život.

Děkuju mnohokrát za pozornost i za podporu zmíněných pozměňovacích návrhů i zákona jako celku.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane ministře, a já tímto otevíram rozpravu, do které se jako první s přednostním právem přihlásila paní zpravodajka Zuzana Ožanová.

A ještě předtím přečtu omluvy: paní Adámková Věra od 12 do 17 hodin z pracovních důvodů a současně ruším omluvu paní místopředsedkyně Věry Kovářové.

Máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení ministři, dámy a páновé, nebudu mluvit k tomuto tisku dlouze. Za prvé, zcela nestandardně chci skutečně poděkovat Ministerstvu dopravy za spolupráci na tomto tisku. Asi mi tento tisk byl souzen, protože již v minulém období pod číslem 1046 jsme došli před třetí čtení, akorát jsme se nedostali k hlasování, nicméně nyní tak už činíme. A opravdu Ministerstvo dopravy spolupracovalo velmi dobře na tomto tisku.

Já bych se vyjádřila k několika věcem, které byly na výboru. Pan ministr uváděl evidenční kontrolu, že dojde k prodloužení z 30 dnů na jeden rok. Ovšem mně jako zpravodajci se více líbí původní návrh Ministerstva dopravy, a to jsou dva roky, a řeknu důvod. Je to také proto, že když si lidé prodají mezi sebou vozidlo, potom někdo někomu dá plnou moc a ten druhý to neprepíše, potom jim domů chodí různé ne pokuty, ale jsou to částky, které mají hradit jako provozovatelé vozidla, poněvadž jsou tam neustále napsáni, a musí potom řešit situaci – administrativní přepis takového vozidla a jednou z podmínek pro přepis vozidla je platná evidenční kontrola. Pokud to bude rok od té doby, co byli na technické, tak se jim to relativně podaří přepsat, ale když to bude delší dobu, tak jim to ztížíme. Je pravda, že už posun z 30 dnů na jeden rok bude výborný, ovšem na dva roky by byl ještě lepší, navíc v situaci, kdy se zaváděly evidenční kontroly, to bylo v době, kdy se nefotilo na stanicích evidenční kontroly, nebyla taková evidence vozidel projíždějících stanicemi technické kontroly, i krádeže vozidel a předělávání vozidel. Opravdu, tato statistika je někde jinde. Domnívám se, že by byly dostačující dva roky pro platnost evidenční kontroly. Jinak to bude jako pozměňovací návrh A2.

Další věcí, ke které bych se chtěla vrátit... Já se úplně neslyším, pane předsedající.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já bych poprosil všechny, aby se ztišili, případně pokud potřebují cokoliv projednat, aby si to šli projednat před hlavní sál. Ještě jednou všechny prosím a děkuji. Máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Od pochvaly přejdu k drobné výtce. Je tam dán jeden velký pozměňovací návrh, který byl načten 27. 9., a výbor ho projednával už 6. 10. Vzhledem k obsáhlým změnám bylo nereálné to opravdu důkladně prostudovat. Myšlenka

skvělá, samozřejmě budu ji muset podpořit hlasováním, protože nic jiného nejde, nicméně nám nebyl dán dostatečný prostor. O čem mluvím? To je místo dvou technických průkazů jeden. Výborná myšlenka. Ministerstvo dopravy zcela jistě na tom pracovalo několik měsíců, a proto pozměňovací návrh v druhém čtení, na který mají členové výboru čas týden, opravdu, domnívám se, že tak zásadní a dobrá změna si zasloužila to, abychom měli čas se s ní důkladněji seznámit. Takže nejsem z principu proti této změně, ale to, že to opravdu nebylo úplně vhodným způsobem podáno.

Další věc, kterou budeme muset řešit, jsou dva pozměňovací návrhy pana poslance Kolovalatníka, F1, F2, které byly podány k pozměňovacímu návrhu poslance Blahy, který ovšem on tady nenačetl. Pan Kolovalatník slibil na hospodářském výboru, že je stáhne, nicméně tady není, tak je stáhnout nemůže. Nemůže zjednat ani jinou nápravu, že by řekl, že to myslí jinak. A já budu dávat návrh na změnu procedury, protože podle mě návrhy F1 a F2 jsou nehlásitelné, protože se prostě vztahují k pozměňovacímu návrhu, který nebyl načten. Budu dávat tento pozměňovací návrh, abychom o nich vůbec nehlásovali. To bych chtěla jenom tak uvést, že musíme si dávat pozor na to, co načítáme a co načítají naši kolegové.

Za mě v této chvíli vše. Ještě jednou zopakuji to, co jsem říkala na začátku, děkuji Ministerstvu dopravy za spolupráci při tomto tisku.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji paní zpravodajce. Jenom připomínám, že jsme v rozpravě, a táži se, jestli někdo má ještě zájem vystoupit v rozpravě?

Nikoho nevidím, tak rozpravu končím. Pardon, byla zde faktická poznámka, takže ještě faktickou poznámkou – pan ministr.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Já si dovolím jenom velmi stručně zareagovat. To, že nebylo tolik času, není dán vrtochem Ministerstva dopravy, ale opravdu tomu možná nebude věřit, ale ten návrh na zjednodušení, zrušení toho velkého technického průkazu, vznikl v průběhu letošního léta, teprve tehdy se na tom začalo pracovat a nebylo v našich silách to prostě udělat časově jinak, leda bychom rezignovali na to, že tuhle důležitou změnu doručíme v dohledném čase. Upřednostnili jsme čas, upřednostnili jsme to, abychom dokázali zajistit rychlejší zrušení jednoho zbytečného, v tomhle případě ne razítka, ale lejstra, a tohle pro nás bylo v tu chvíli důležitější kritérium a snažili jsme se to i s důležitými subjekty v rezortu projednat tak, aby tam nevznikl problém, stejně tak jako jsme se snažili to projednat i s pojíšťovnami. A věřím, že je to opravdu změna, která nikoho negativně nezasáhne, ale bude důležitou pozitivní změnou.

Zmíním ještě jednu věc, která souvisí s chystanými úpravami, a to je další digitalizace i samotného procesu registrace vozidla, v případě, že jej koupíte, at' už v autosalonu, v bazaru nebo od kohokoliv na základě třeba jen podepsané smlouvy. To je přímá odpověď i na délku té evidence, tak tady já si troufnu tvrdit, že brzy budeme schopni předložit návrh, jak i tenhle proces zajistit digitálně, elektronicky, aby i v takovém případě jste nemuseli spěchat nikam na úřad, ale mohli jste zvládnout registraci vozidla vlastně okamžitě digitálně, at' už přímo v autosalonu, nebo v případě bazaru přímo tam. Je to další významný krok k digitalizaci agend, které zbytečně lidem berou čas, kdy musejí ve svém volném čase, nebo ještě si dokonce brát volno v práci, aby zařídili své agendy, které jsme schopni do budoucna zajistit digitálně. A garantují tady odpověď na ten jeden rok, že tohle do roka a do dne přineseme v návrhu Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. S faktickou se přihlásila ještě paní zpravodajka Zuzana Ožanová.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, vážený pane předsedající. Já jsem samozřejmě pana ministra poslouchala. A víte, já doporučím, abychom hlasovali pro – samozřejmě, hospodářský výbor dal doporučení, já se k němu přikláním u těch technických průkazů místo osvědčení o registraci vozidla a technického průkazu, že bude jeden doklad. A víte proč? Protože Ministerstvo dopravy věnovalo čas, ukazovalo mi přípravu té vyhlášky, přípravu toho dokladu. Já jsem i konzultovala, ptala jsem se, které údaje na tom dokladu budou k dispozici, jak se lidé dostanou k dalším údajům, protože pro mě to bylo docela podstatné nejenom dát to do zákona, ale potom ta následná realizace.

A samozřejmě, Státní tiskárna cenin nebude muset tisknout velké technické průkazy, malé technické průkazy, je to i finanční úspora. I pro toho člověka je to jednodušší, když bude mít místo dvou dokladů jeden. Ale jenom jsem chtěla poukázat na to, že to bylo příliš rychlé, ale já chápu to vysvětlení, protože jinak by to muselo být zvláštním návrhem zákona.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A vidím zde ještě zájem o vystoupení v rámci rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Lochman: Ještě jednou pěkné dopoledne, vážení kolegové. Já chci pouze za hnutí STAN konstatovat, že my rozumíme tomu, že ten pozměňovací návrh je velmi široký. Nicméně velmi vítáme to, že technické průkazy budou sjednoceny. Máme tady pracovat pro občany, tohle je opravdu praktická věc, kdy z malého techničáku a velkého techničáku se stává jeden papír, když to řeknu, který se ale bude i postupně digitalizovat. Takže my tady přinášíme opravdu skvělou věc. Jsem rád za to, že se povedla do tohoto návrhu dostat.

Chápu jednotlivé připomínky, ale je to opravdu věc, která nám všem pomůže, a myslím tím opravdu všem občanům České republiky, ale i úřadům. Samozřejmě, ta transformace nebude jednoduchá. Znamená to změnu procesu, zavádíme vlastně nový produkt, a to bude chvílkou trvat, a držím palce všem, kteří jsou ve státní správě, aby to dobře zvládli. Chci ještě dodat, že samozřejmě v tom zákonu jsou i další plusy. Je tam například to, že se ruší nadbytečné evidenční kontroly, a také pro obce s rozšířenou působností, tedy radnice, které mají dopravní odbory, je tam úprava o hromadění takzvaných SPZ, tedy tabulek, tím pádem ty tabulky tam budou jen tři roky. Víte, že to bylo pro mnohé obce problém, takže to se vlastně po třech letech ruší a pak ten člověk dostává novou SPZ. Jsou to tedy praktické technické věci. A za nás rozhodně doporučuji, abychom tento zákon podpořili s těmito pozměňovacími návrhy.

A ten největší benefit tady vnímám opravdu to, že technický průkaz bude najednou jenom jedna záležitost. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a dívám se, jestli ještě někdo má zájem vystoupit v rozpravě? Už nikdo nemá, tak pokud se tedy nikdo nehlásí, tímto rozpravu končím.

Máte, pane ministře, zájem o závěrečné slovo? Paní zpravodajka rovněž ne.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích a prosím paní zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování včetně té změny, kterou jste už signalizovala, poté přednášela jednotlivé změny, pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělila stanovisko. Máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, vážený pane předsedající. Nejprve přečtu proceduru, jak ji schválil hospodářský výbor, a potom řeknu přesně tu změnu, o které jsem hovořila.

Návrhy legislativně technických úprav – ty nebyly podány.

Pozměňovací návrhy A1 a A11 hospodářského výboru, pozměňovací návrh A2, pozměňovací návrhy A3, A4, pozměňovací návrhy A5 až A10 a A12.

Pozměňovací návrh B1 poslance Ratiborského.

Pozměňovací návrhy E1.1 až E1.5 poslance Blahy, v případě neodhlasování hlasovat pozměňovací návrh B2.1 až B2.5.

Pozměňovací návrhy B2.1 až B2.5 poslance Ratiborského.

Pozměňovací návrh C poslance Munzara.

Pozměňovací návrh D poslance Maška.

Pozměňovací návrhy E2 poslance Blahy, pozměňovací návrh E3 poslance Blahy, pozměňovací návrhy E4.1 až E4.47 poslance Blahy. Bude-li odhlasován pozměňovací návrh E4.1 až E47, hlasovat pozměňovací návrh F1 poslance Kolovratníka. Nebude-li přijat pozměňovací návrh E4.1 až E47, hlasovat pozměňovací návrh E2.

Pozměňovací návrh F1 poslance Kolovratníka, pozměňovací návrh F2 poslance Kolovratníka, pozměňovací návrhy F3.1 a F3.2 poslance Kolovratníka.

Návrh zákona jako celek.

Osobně doporučuji vypustit pozměňovací návrh F1 poslance Kolovratníka, F2 poslance Kolovratníka, protože jsou podle mého názoru nehlasovatelné, vztahují se k pozměňovacímu návrhu, který nebyl vůbec načten, pozměňují něco, co tam není, takže z mého návrhu proto navrhuji stažení těchto bodů.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji paní zpravodajce. Všichni jsme slyšeli. Mimo toho, jak to schválil hospodářský výbor, zde máme návrh, takže se nebudou hlasovat F1 a F2. Já se táži, jestli jsou s tím všichni takto souzněni, jestli někdo má nějaký jiný návrh?

Pokud ne, tak se můžeme pustit do hlasování. Já bych vás poprosil, abyste nás prováděla celým hlasováním. Máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Legislativně technické úpravy nebyly načteny. A1, A11 – jedná se o pozměňovací návrh výboru, původně poslance Stanislava Blahy. Pokud dosavadní provozovatel vozidla bude zapsán jako vlastník vozidla, typicky při ukončení leasingu, nebude vyžadována evidenční kontrola a správní poplatek bude ve výši 50 korun namísto nynějších 800 korun. Hospodářský výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Poprosím pana ministra o názor. (Ministr: Silný souhlas.) Silný souhlas.

Tedy dávám hlasovat. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 110, přihlášeno 155, pro bylo 151, proti nikdo. Výsledek: přijato.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Nyní A2. Jedná se o pozměňovací návrh výboru, který původně dal poslanec Stanislav Blaha. V současnosti je evidenční kontrola platná 30 dnů, vládní návrh ji prodloužil na dva roky a tento návrh zkracuje navržené prodloužení na jeden rok. Hospodářský výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pan ministr? (Ministr: Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 111, přihlášeno máme 156, pro bylo 135, proti 4. Výsledek: přijato. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Pozměňovací návrhy A3 a A4. Jsou to pozměňovací návrhy výboru, které podal pan poslanec Blaha. Návrh umožní servisní jízdy vozidel vyřazených z provozu na základě manipulačního provozu, a to ve prospěch dopravců, nejvíše v okruhu 100 kilometrů od provozovny. Hospodářský výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: A pan ministr? (Ministr: Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 112, přihlášeno bylo 156, pro bylo 152, proti nikdo. Výsledek: přijato. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Zuzana Ožanová: A5 až A10 a A12, pozměňovací návrh hospodářského výboru, původně poslance Stanislava Blahy. Změny se týkají výhradně historických vozidel. Rozvolňuje se místní příslušnost registrujících úřadů, prodlužuje se platnost testování a ověřování technické způsobilosti ze 2 na 5 let, technickou způsobilost budou posuzovat stanice technické kontroly. Hospodářský výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pan ministr? (Ministr: Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 113, přihlášeno bylo 156, pro 152, proti nikdo. Výsledek: přijato. Můžeme jít k dalšímu bodu.

Poslankyně Zuzana Ožanová: B1, pozměňovací návrh poslance Ratiborského, evidován je pod číslem 1304. Návrh vypuštění jedné z podmínek pro dovoz ojetých vozidel ze zahraničí, a to splnění emisní třídy Euro 3. Hospodářský výbor: bez stanoviska.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pan ministr? (Ministr: Nesouhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 114, přihlášeno 156, pro 53, proti 16. Výsledek: zamítnuto.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Návrh E1.1 až E1.5 poslance Stanislava Blahy, evidovaný pod číslem 1157. V případě neodhlasování se bude hlasovat pozměňovací návrh Michala Ratiborského B2.1 a B2.5. Hospodářský výbor doporučuje. Jedná se o umožnění provádění technických prohlídek historických vozidel s konstrukční rychlostí do 40 kilometrů za hodinu mobilním způsobem.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pan ministr? (Ministr: Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 115, přihlášeno 156, pro bylo 147, proti 4. Výsledek: přijato. Můžeme k dalšímu bodu.

Poslankyně Zuzana Ožanová: B2.1 až B2.5 poslance Ratiborského je nyní nehlasovatelný. Přejdeme na pozměňovací návrh C poslance Munzara, evidovaný v systému

pod číslem 1193, vozidla vyvezená do zahraničí za účelem provedení zkušebních úkonů nebo přestavby budou mít prodlouženou dobu platnosti osvědčení o registraci vozidla ze 6 měsíců na 3 roky. Hospodářský výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pan ministr? (Ministr: Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 116, přihlášeno 156, pro bylo 153, proti nikdo. Výsledek: přijato. Můžeme k dalšímu bodu.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Návrh D poslance Maška evidovaný v systému pod číslem 1171. Cílem návrhu je umožnit muzeím autoveteránů provozovat historickou techniku formou manipulačních jízd na pozemních komunikacích. Hospodářský výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A názor pana ministra? (Ministr: Nesouhlas.)

Můžeme zahájit hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 117, přihlášeno 156, pro bylo 70, proti 78. Výsledek: zamítnuto. Můžeme k dalšímu.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Návrh E2 poslance Blahy, evidovaný v systému pod číslem 1158. Vypuštění podmínky platné technické prohlídky pro ukončení režimu vyřazení vozidla z provozu. Hospodářský výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pan ministr? (Ministr: Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 118, přihlášeno 156, pro 154, proti nikdo. Výsledek: přijato.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Návrh E3 poslance Blahy, evidovaný pod číslem 1161. Vypoústí se požadavek na zřizování tříčlenné zkušební komise Ministerstvem dopravy za účelem provádění zkoušky odborné způsobilosti kontrolního technika. Hospodářský výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pan ministr? (Ministr: Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 119, přihlášeno 156, pro 153, proti 1. Výsledek: přijato. Další bod.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Návrh E4.1 až E4.47 Stanislava Blahy, evidovaný pod číslem 1298. Místo stávajících dvou dokladů, to je technického průkazu vozidla – laicky velký technický průkaz – a osvědčení o registraci vozidla – pro ostatní. malý techničák – bude vydáván pouze jediný doklad, a to osvědčení o registraci vozidla. Zase trošku přiblížím – malý techničák. Bude obsahovat více údajů. Hospodářský výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pan ministr? (Velmi silný souhlas.) Velmi silný. Ted' jsem si dával záležet, abych to správně zmáčknul. (Smích.)

Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 120, přihlášeno 156, pro bylo 148, proti nikdo. Výsledek: přijato.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Nyní dva návrhy poslance Kolovratníka.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano, já vás přeruší. Máme zde – pane poslanče?

Poslanec Šimon Heller: Omlouvám se, u hlasování číslo 119 jsem měl na sjetině proti, hlasoval jsem pro, hlasování nezpochybňuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. To bylo to důrazné zrovna, že? (Hovor mimo mikrofon.) Tak, a můžeme ale pokračovat.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Nyní tedy k pozměňovacím návrhům F1, F2 evidovaným pod číslem 1293, které jsou nehlasovatelné. A přecházíme k F3.1, F3.2, také od kolegy Kolovratníka, evidované pod číslem 1293. Tady je stanovisko výboru nedoporučující. A já ještě uvedu, čeho se to týká. Při změně údajů pouze u podnikatelských subjektů, a ne u občanů, budou podnikatelé osvobozeni od povinnosti žádat o změnu údajů a pouze si zajdou vyzvednout nové ORV, osvědčení o registraci vozidla. Půjde-li o změny údajů u více než sto ORV, tak se původní ORV nebudou ani odevzdávat. Ještě jednou zopakuji, hospodářský výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 121, přihlášeno 156, pro nebyl nikdo, proti bylo 84. Výsledek: zamítnuto.

A vzhledem k tomu, že byly vyčerpány všechny pozměňovací návrhy, přikrocíme k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 216, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 122, přihlášeno 155, pro bylo 151, proti nikdo. Výsledek: přijato.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a děkuji všem za spolupráci.

A zahajuji tímto další bod

104.

Vládní návrh zákona o omezujících opatřeních proti některým závažným jednáním uplatňovaných v mezinárodních vztazích (sankční zákon) /sněmovní tisk 256/ – třetí čtení

A já bych poprosil, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan ministr zahraničních věcí Jan Lipavský a zpravodaj garančního výboru – zahraničního výboru, pan

poslanec Marek Ženíšek. (Hovor mimo mikrofon.) Je omluven a bude zastupovat nebo za něj bude pan poslanec Marek Benda.

Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 256/4. Ten byl doručen 29. září 2022 a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 265/5.

Táži se pana navrhovatele, jestli má zájem vystoupit před otevřením rozpravy? Pane ministře, pokud ano, děkuji, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Jan Lipavský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dámy a pánové, děkuji za možnost vystoupit ve třetím čtení k návrhu takzvaného Magnitského zákona, zkráceně k sankčnímu zákonu, neboli k vládnímu návrhu zákona o omezujících opatřeních proti některým závažným jednáním, uplatňovaných v mezinárodních vztazích, ke sněmovnímu tisku číslo 256. Do Sněmovny byl odeslán v červnu a již prošel logicky prvním a druhým čtením, kde ho uváděl můj kolega, vládní kolega Šalomoun. A já bych chtěl moc poděkovat Sněmovně za bezproblémové projednávání, velmi konstruktivní projednávání, a to především projednávání, které proběhlo jak v zahraničním výboru, tak v ústavně-právním výboru.

Na základě jednání v ústavně-právním výboru vzniklo jedenáct pozměňovacích návrhů, které jsou procedurálně sbalenы do jednoho hlasování. Já bych chtěl říct, že za Ministerstvo zahraničních věcí, za vládu tyto pozměňovací návrhy vítám. Děkuji těm, kteří se na tom podíleli, a považuji to za řekněme vylepšení té normy. To znamená, že věřím, že se to pak projeví i v tom celkovém hlasování.

Asi nemá smysl dlouze hovořit o závažné mezinárodní situaci a samozřejmě i to bylo impulzem, abychom urychlili práci na této sankční normě tak, abychom ji potom mohli jako vláda využít právě i skrze zahraniční politiku pro účely konfliktu na Ukrajině. Nicméně ten zákon má širší dopad a bude možné sankcionovat všechny ty, kteří porušují nebo narušují mezinárodní mír, bezpečnost, lidská práva a svobody, demokracii nebo jiné chráněné hodnoty. To znamená, nemusíme ho vnímat pouze ve vztahu k Ukrajině.

Také si dovolím zmínit, že ten zákon je plně v souladu s veškerými regulacemi Evropské unie, které už také znají nějaké sankční mechanismy, a tento rok jsme zažili bezprecedentní míru sankcí právě ze strany Evropské unie. Takže já bych chtěl ještě jednou moc poděkovat všem, kteří se podíleli na projednávání tohoto zákona ve Sněmovně, a věřím, že i nyní ve třetím čtení projde bez problémů. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a tímto otevím rozpravu, do které se – vidím – přihlásil pan Ondřej Lochman, pan poslanec Lochman. S přednostním právem chce vystoupit pan zpravodaj? Nechce. Máte slovo.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji, vážení kolegové. Jako člen zahraničního výboru bych chtěl komentovat tento zákon. My ho velmi vítáme, vyplňuje chybějící část právní úpravy naší legislativy.

My se jako Česká republika do tohoto momentu stále musíme spolehnout na to, že v Evropské unii se dohodneme na sankčním seznamu někoho, kdo porušuje mezinárodní právo, kdo páchá teroristické činy, a my ten sankční seznam potom musíme následovat. Nemůžeme si stanovit sami svůj vlastní sankční seznam.

Tento zákon, který představil pan ministr, toto bude umožňovat, a proto nám jako České republike umožňuje více svobody a více vlastního rozhodování, samozřejmě ovlivněn tou situací, která se děje na Ukrajině, agresí ruskou, a proto bylo přijímání tohoto zákona zrychleno.

Nicméně uvědomme si, že to není pouze věc rusko-ukrajinského konfliktu nebo ruské agrese, ruské agrese na Ukrajině, ale je to zákon, který nám bude fungovat na celosvětovém měřítku. Tedy za nás to velmi podporujeme a myslíme si, že je to právě příležitost pro Českou republiku, aby si sama rozhodovala v těchto věcech o tom seznamu a nemusela se spoléhat na mezinárodní orgány.

Jsem velmi rád, že se povedlo ten zákon dotáhnout až sem. Vím, že ho pan ministr – o něj usiloval v minulém volebním období. Nepodařilo se, nebyl předložen do Poslanecké sněmovny. Tak jsem rád, že se povedlo dotáhnout až sem, a věřím, že ho podpoříte, protože svrchovanost České republiky v tom, v tomto ohledu bezpečnosti České republiky, je velmi důležitá.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. Další přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Helena Válková. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, mně to přece jenom nedalo, protože si myslím, že to je takový dobrý příklad spolupráce mezi koalicí a opozicí, a současně využiji i této příležitosti k tomu, abych upozornila – i když byly takové určité snahy, jestli nejde o nějakou politizaci, obstrukci – že bylo velmi dobре, a pan ministr zahraničních věcí to už tady také nepřímo řekl, že se nám podařilo zpřesnit některé formulace, protože tady jde přece jenom o velmi důležitou ochranu osob na jedné straně tím, že když se dostanou na sankční seznam, tak mají opravné prostředky a budou vědět, jakým způsobem postupovat, na druhé straně nám to umožní, aby skutečně ty sankce, které se přijmou na evropské úrovni nebo na úrovni NATO, jsme tady byli schopni realizovat prostřednictvím vlastní národní legislativy.

Ale na co chci upozornit a co by mělo být takovým mementem pro všechna další jednání v této citlivé oblasti, je, že tady už byl návrh, abychom to – a velmi hezky zdůvodněný, pečlivě jsem to poslouchala – aby byl projednán hned v prvním čtení 13. července. Ted' máme přesně 13. srpna (14. října?), cíli lehce si spočítáme, že sice jsme se posunuli o čtyři (tři?) měsíce, jestli počítám dobře, ale jsme rádi, že jsme chytli nejenom některé nepřesnosti, ale že jsme i zkrátili některé lhůty a zavedli tam i procesní mechanismus, který tam do té doby nebyl. O tom budu mluvit jako zpravodajka ústavně-právního výboru. Tady jsem chtěla jenom upozornit, že někdy opravdu je lepší nespěchat, nechat si ten čas a mít potom normu, ke které se přihlásí jak koalice, tak opozice. Navíc nás to reprezentuje i navenek, mimo území České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Vidím ještě zájem pana místopředsedy vystoupit v rozpravě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Za mě jen velmi krátce. Chci pochválit pana ministra i vládu, že tento zákon předkládá, stejně tak jako i přístup opozice, kterého si velmi cením. Je to skutečně zákon, který je v současné době velmi potřeba, a já jsem rád, že jsme na něm našli shodu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane místopředsedo. Má ještě někdo zájem vystoupit v rozpravě? Pokud nikoliv, rozpravu tímto končím.

A táži se, jestli je zájem pana ministra, aby vystoupil? Není. Pan zpravodaj?

Ano, můžeme jít rovnou k hlasování.

Poslanec Marek Benda: Já už vás jenom s dovolením provedu hlasováním, je to poměrně jednoduché. Legislativně technické úpravy načteny nebyly, to znamená, doporučení

zahraničního výboru je, aby se hlasovaly body 1 až 11, to jsou ty pozměňovací návrhy ústavně-právního výboru, en bloc jedním hlasováním, a pak návrh zákona jako celek. Pokud nemá nikdo výhradu k této proceduře, doporučuji, abychom teď hlasovali o bodech 1 až 11 en bloc. Stanovisko zahraničního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko pana ministra? (Doporučující.) Děkuji. Vzhledem k tomu, že jsem neviděl žádný rozpor s touto procedurou, tak můžeme... Já ještě raději zagonguji, aby nikdo nepřišel o možnost hlasovat.

Hlasujeme tedy en bloc 1 až 11.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 123, přihlášeno 151, pro bylo 127, proti nebyl nikdo. Výsledek: přijato.

A nyní tedy můžeme přistoupit k hlasování návrhu zákona jakožto celku. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o omezujících opatřeních proti některým závažným jednáním uplatňovaných v mezinárodních vztazích, sankční zákon, podle sněmovního tisku 256, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou." Je zde zájem o odhlášení, takže vás odhlásím v tuto chvíli, prosím opět o přihlášení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 124, přihlášeno 130, pro 112, nikdo nebyl proti. Výsledek: přijato.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a děkuji všem za spolupráci.

Dovolte mi, abych zahájil další bod, a to je

29.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb.,
o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích
a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním rádu (stavební zákon),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 313/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení. Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr průmyslu Jozef Síkela. Prosím, abyste se ujal slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych krátce okomentoval předložený návrh, návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb. a tak dále. S ohledem na bezprecedentní situaci na trhu s energiemi a nutnost řešení bezpečnosti dodávek energie a snížení závislosti na dovozu paliv z Ruské federace předkládá Ministerstvo průmyslu a obchodu návrh novely energetického zákona, který významně usnadňuje povolovací procesy pro obnovitelné zdroje energie. Návrh novely energetického zákona vláda schválila na svém zasedání dne 26. září tohoto roku a rozhodla o doplnění § 19d odst. 7 až 9, podle kterého účastníci trhu s elektřinou a plynem mohou získat v mimořádné tržní situaci za podmínek stanovených v nařízení vlády záplýjku, úvěr nebo státní záruku k odvrácení škod v národním hospodářství nebo k řešení mimořádné tržní situace.

Návrh zákona je předkládán s cílem podpořit optimální rozvoj využívání obnovitelných zdrojů, tím také přispět k plnění závazků Evropské unie v oblasti energetiky a klimatu a současně k zajištění energetické soběstačnosti České republiky. Stávající energetický zákon

nedostatečně reaguje na potenciál využívání obnovitelných zdrojů pro zajištění pokrytí vlastní spotřeby elektřiny. Podle platného znění se subjekty musí stát licencovanými subjekty, to znamená subjekty podnikajícími na trhu s energií, i přesto, že jejich hlavní motivace je samovýroba, nikoliv podnikání v energetice. Předkládaná novela energetického zákona zvyšuje hranici výkonu výrobny elektřiny, od které je vyžadována licence na výrobu elektřiny udělovaná Energetickým regulačním úřadem, ve vazbě na vymezení podnikání v energetických odvětvích, a to z hodnoty 10 kilowatt na hodnotu 50 kilowatt.

Součástí předkládané novely energetického zákona je také úprava stavebního zákona, jejímž cílem je usnadnit rozhodování stavebním úřadům a zjednodušit povolovací procesy o umístění stavby pro výrobny z obnovitelných zdrojů s instalovaným výkonem do 50 kilowatt.

Pro instalaci obnovitelného zdroje energie s celkovým instalovaným výkonem do 50 kilowatthodin, který je součástí stavby, například tedy fotovoltaika na střeše, pokud splní podmínky bezpečnosti instalace, nebude nutné stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu. Zároveň nebudou zdroje pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů s instalovaným výkonem do 50 kilowatthodin, s výjimkou stavby vodního díla, pokud se nacházejí v zastavěném území nebo v zastavitelné ploše, vyžadovat rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas.

Navrhované úpravy energetického a stavebního zákona výrazně přispějí k urychlení výstavby výroben z obnovitelných zdrojů. Zároveň přinesou snížení administrativních požadavků a zefektivnění procesů nutných pro výstavbu a provoz obnovitelných zdrojů na úrovni státní a veřejné správy. Vzhledem k naléhavosti přijetí navrhované úpravy se navrhuje projednat předmětnou novelu ve zkráceném jednání ve smyslu ustanovení § 90 odst. 2 zákona č. 90/1990 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů. Tento výjimečný postup je navrhován s ohledem na současnou energetickou krizi. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane ministře. Poprosím, aby se slova ujal zpravodaj, a tím je pan poslanec Róbert Teleky. Máte slovo.

Poslanec Róbert Teleky: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Kolegyně a kolegové, předmětný návrh novelizace energetického zákona reaguje na akutní problémy na trhu s energiemi a navazuje na předchozí novely z tohoto roku. Cílem tohoto návrhu je konkrétně podpora výstavby OZE a snížení naší závislosti na dovozu paliv z Ruska. Návrh tak posiluje resilienci České republiky a zároveň podporuje naše závazky na snižování emisí CO₂.

Zmíněné cíle návrh plní tak, že odstraňuje byrokratické překážky při výrobě menších obnovitelných zdrojů energie, a to tím, že významným způsobem zvyšuje hranici pro povinnost získat pro takové zdroje stavební povolení a licenci Energetického regulačního úřadu, konkrétně pak tuto hranici nově stanovuje na 50 kilowatthodin. Do této kategorie se již vedle rodinných domů vejdu i menší bytové domy či sklady a podobně.

V případě stavebního povolení však platí výjimka, a to pro stavby vodního díla, kulturní památky, zvláště chráněného území památkové rezervace a památkové zóny. V těchto případech bude povolení nadále vyžadováno, nicméně tyto výjimky považuji za pochopitelné a odůvodnitelné. Pokud bude projednávána novela schválena, lze také předpokládat, že dojde k masivní výstavbě menších OZE. To vedle splnění primárních cílů, které jsem zmínil v úvodu, pomůže i českému hospodářství a dojde k vytvoření nových pracovních míst. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Otevímám tímto obecnou rozpravu, do které se přihlásila paní poslankyně Dostálová. Ještě předtím vidím zde paní předsedkyni Schillerovou, která chce vystoupit s přednostním právem. Máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem si dovolila předběhnout svou ctěnou kolegyni, protože ona určitě naváže na to, co tady teď nyní řeknu. Já bych chtěla jménem klubu hnutí ANO a SPD dát veto podle § 90 jednacího rádu, to znamená na to, abychom schválili tento zákon v prvním čtení. Není to politický odpor proti tomuto zákonu, my k němu přistupujeme velmi vstřícně, ale já jsem – a věřím, že moje kolegyně Klára Dostálová mě doplní – já jsem zaznamenala právě od ní, že se debatovalo na hospodářském výboru o potřebě umisťování solárních panelů v památkově chráněných územích, zastavitelných plochách, což jsou plochy například pro bytovou výstavbu, občanskou vybavenost a další. Takže my se domníváme společně, že je potřeba tento zákon a tento návrh a všechny problémy z toho vyplývající vydiskutovat právě zejména na hospodářském výboru. Proto podávám toto veto, ale otevřeně říkám, že jsem vstřícnost sama nebo jsme vstřícnost sama, co se bude týkat případného zkrácení lhůt. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Protože jsme v obecné rozpravě, přihlášena byla paní Klára Dostálová. Máte slovo.

Poslankyně Klára Dostálová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, opravdu plynule navážu na svoji kolegyni, paní poslankyni Schillerovou. My jsme skutečně na hospodářském výboru velmi podporovali to, aby vznikaly vlastně do 50 kilowatthodin ty malé elektrárničky, když to tak řeknu, na všech možných plochách, zejména na zastavěných plochách, to znamená tam, kde jsou střechy a tak dále, to je neoddiskutovatelné. Debatovali jsme o tom, že musíme ale být velmi obezřetní v památkově chráněných územích, rezervacích a tak dále. To jsem moc ráda, chtěla bych poděkovat panu ministrovi, že se to do toho návrhu dostalo a to se tam doplnilo.

Moje velká obava je z toho, že jsou tam obecně zastavitelné plochy. Zastavitelná plocha je všechno, na co si vzpomenete – občanská vybavenost, dopravní infrastruktura, ale pro mě zcela zásadní, i plochy pro bytovou výstavbu. A já bych chtěla moc před tímto varovat, protože si musíme uvědomit, že dneska mladí lidé shání zoufale pozemky pro výstavbu rodinných domků, oni se shánějí zoufale i pozemky pro velké bytové domy. Pokud umožníme, že si může každý postavit kde chce, co chce bez stavebního povolení, dokonce bez ohlášky, tak se nám skutečně stane... Ještě v kontextu toho na to bych chtěla upozornit, že se už veřejně mluví o tom – a asi je to správná cesta – o sdílení energií, takže je jasné, že potom vlastně majitelé těch pozemků raději půjdou cestou vybudování těchto malých zdrojů než nabídnout to k následné bytové výstavbě.

Proto jsem ráda, že jsme zavetovali jménem dvou klubů tu devadesátku. Určitě podpoříme zkrácení lhůty. Jde jenom o to, toto vydiskutovat, abychom skutečně všichni v této hluboké krizi, bytové krizi – všichni víme, jak poklesla výstavba bytů, že mladí lidé nemají kde bydlet – tak abychom jim nebrali možnost, že vůbec k nějakému pozemku se do budoucna dostaneme. To se týká jak měst, tak obcí, tato problematika je skutečně zcela zásadní, tak bych byla ráda, abychom to takto na výboru projednali s ministerstvem a zkusili najít nějakou cestu, abychom samozřejmě rozvoji bytové výstavby nebránili. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Máme zde přihlášku do rozpravy dále, ale mám zde ještě mezikrát faktickou poznámku, a to od paní Mračkové Vildumetzové, paní poslankyně, kterou zde nyní nevidím, možná to byl jenom překlep, a ještě pana poslance Krále, který má zájem vystoupit s faktickou. (O slovo se hlásí poslanec Müller, poslanec Král mu dává přednost.) Dáváte přednost? Ano, dobře, tak prosím.

Poslanec Tomáš Müller: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, navrhoji zkrácení lhůty na projednání návrhu zákona ve výboru na 7

7 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, mám poznamenáno. Nyní s faktickou pan poslanec Král. Máte slovo.

Poslanec Václav Král: Děkuji. Dámy a pánové, já si myslím, že jakékoliv zkracování, urychlené projednávání a jakási salámová metoda v energetice prostě nepovede k dobrému výsledku a nechápu, proč se neumíme skutečně napříč politickým spektrem domluvit na společném řešení pro českou energetiku. Vezměte si, já prostě nerozumím tomu, že se vracíme k energetickému zákonu v průběhu – já nevím – dvou, tří měsíců asi – já nevím, pane ministře, podruhé, potřetí. V dalším měsíci zřejmě budeme projednávat komunitní energetiku, která se solárních záležitostí bude také týkat. Já tomu prostě nerozumím, proč nemůžeme udělat jeden společný energetický balíček, systémově a systematicky, vše v klidu na úrovni ministerstev připravit, nejenom Ministerstva průmyslu a obchodu. Dnes má snad do mezirezortního řízení přijít zase řekněme nějaký daňový zákon, který se bude týkat windfall taxu. Za čtrnáct dní nebo za jak dlouho tady budeme řešit, nebo ministerstvo nebo vláda bude řešit, zavádění hranice odvodů zdaňování výroby elektřiny, jaká tam bude sazba na zdaňování výroby z fotovoltaických panelů. Neměli by to ti investoři například vědět už teď?

Proboha, pojďme už najít konečně jedno společné řešení. Ten vlak nám ujízdí a nemarněme další čas nesystémovými kroky. Tato salámová metoda prostě nikam nepovede, respektive povede jen a pouze ke zhoršování situace, a myslím, že jsme toho svědky dnes a denně.

A podívejte se například, kam vedl rozvoj obnovitelných zdrojů, nebo spíše z toho anglického označení říkejme občasných zdrojů energie, v Německu. Dojde ke dramatickému navýšení ceny distribučních nákladů, to znamená těch fixních, a teď nově ERÚ to nějakým způsobem řeší, ale půjde to pouze k tíži státního rozpočtu. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Táži se, jestli někdo má ještě zájem vystoupit v rozpravě? Zde na monitoru už nemám paní Dostálovou, tamhle je (Míněno na tabuli.), tak bych poprosil jenom kolegy, jestli by ji mohli vymazat i z tabule.

Pokud nikoli, tak tímto končím obecnou rozpravu.

Táži se pana ministra, zda má zájem vystoupit se závěrečným slovem? Nemá a pan zpravodaj rovněž ne.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání a nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhoje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nikoho nevidím. Můžeme přistoupit k hlasování. Zagongoval jsem, počkáme ještě chvíličku na kolegy.

Budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Ještě chvíličku, čekáme na kolegy.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 125, přihlášeno bylo 145, pro bylo 138, proti nebyl nikdo. Výsledek: přijato.

Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh žádnému dalšímu výboru. Táži se tedy, jestli někdo má návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání nebo výborům? Nikoho nevidím.

Nyní se musíme vypořádat s tím, že je zde návrh na zkrácení lhůty na 7 dní, o čemž tedy budeme hlasovat. Nevidím žádný protinávrh.

Zahajuji hlasování o zkrácení lhůty na 7 dní. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 126, přihlášeno 147, pro bylo 137, proti nikdo. Výsledek: přijato.

Děkuji všem za spolupráci.

Zahajuji další bod

12.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 12/2020 Sb., o právu na digitální služby a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 287/ – druhé čtení

Předložený návrh za navrhovatele uvede místopředseda vlády pro digitalizaci ministr pro místní rozvoj, pan Ivan Bartoš. Prosím, pane ministře, abyste se ujal slova, a poprosím všechny, aby se ztěšili, případně aby si šli věci vyjednat před hlavní sál. Ještě jednou prosím všechny o zklidnění, děkuji.

Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, máme zde návrh zákona, který přináší dluho potřebnou změnu, která nám pomůže lépe koordinovat a řídit digitalizaci v České republice. Schválně říkám: pomůže koordinovat a řídit, protože naším cílem je nezaostávat v digitalizaci a poskytování služeb našim občanům. A když se podíváte i na výsledky České republiky v mezinárodním srovnání v indexu DESI, Česká republika se – byť přes dosavadní snahu – v tomto propadá. Není to proto, že bychom úplně stagnovali, ale je to proto, že v jiných státech, jako je Polsko, jako jsou další naši sousedé, prostě výrazně akcelerují. V covidu se ukázalo, jak je důležité umět komunikovat digitálně, poskytovat služby digitálně, umět sdílet data.

Já se v tuto chvíli nebudu bavit o zákoně příliš obširně, neboť to jsme udělali v prvním čtení. Vede se i řada odborných diskusí po dobu více jak půl roku, ať jsou to lidé z Digitálního Česka, či z dalších organizací. My po dvaceti letech, kdy jsme digitalizaci nakopli a vznikly i důležité prvky, jako jsou centrální registry, CzechPOINTy, se dostáváme na jakýsi limit, kdy ta akcelerace, která je potřebná skutečně ve stávajícím uspořádání, ji dosahovat prostě nelze. Je tedy čas jít cestou jinou, ale podívat se, jak to udělali v jiných zemích, jako je třeba Estonsko, jako je Dánsko, nově třeba i státy, jako je Gruzie, ale ty výše zmíněné – Anglie, Dánsko, Estonsko a další – jsou považovány za světové lídry v digitalizaci.

Navrhované zřízení agentury DIA umožní koordinaci digitalizace v takzvaném režimu deštíku či umbrella organization, koncentraci dalších lidí, neboť já bych chtěl, aby ta instituce do budoucna byla nejlepším zaměstnavatelem v oblasti státní správy, a zároveň umožní efektivní sdílení informací, ale i principů mezi jednotlivými rezorty či podporu nadrezortních řešení, což stále častěji se nejedná o jednoúčelovou digitalizaci nějakého úkonu, ale skutečně o systémy, které kombinují agendy a data z jednotlivých rezortů. Digitální služby pod DIA – skutečně budeme podporovat vznik efektivních digitálních služeb včetně změn interních procesů v oblasti české digitalizace. To povede následně k vysokým úsporám nákladů na lidi, provoz, na agendy, na IT systémy.

Na návrhu legislativy, ale na celém projektu, který je připraven i v konkrétních realizačních krocích, kde legislativa je pouze částí, která ustanovuje vznik agentury, pracovalo

přes 80 lidí déle než půl roku, a připravuje i nadále zřízení agentury ve spolupráci s danými rezorty, zejména pak s rezortem Ministerstva vnitra. Vznikly tak například a vznikají soupisy majetku, dislokace zaměstnanců, úpravy prostor, bezpečnostní prověrky, a bude-li zákon schválen včas, tak skutečně 1. dubna 2023 by agentura měla vzniknout a v průběhu roku s předpokládaným datem k 1. 4. již zastávat ty funkce, které jsem zde zmínil.

Jinak myšlenku celého toho zákona velmi vystihuje následující pasáž z programového prohlášení vlády, která zní: "Vytvoříme již v roce 2022 centrální koordinační tým a transformační týmy podporující digitální transformaci jednotlivých centrálních úřadů. Posílíme tak odborné personální kapacity centrálních úřadů pro provedení transformace procesů, kvalitnějšího zadávání veřejných zakázek a jejich následné projektové řízení. Všem transformačním týmům přidělíme dostatečné pravomoci a zdroje pro řízení a provádění digitální transformace." Naschvál znovu zopakuji: řízení a provádění transformace – nejedná se, což občas zaznívá ve veřejném prostoru, o jakési stažení veškerého IT ze všech našich rezortů, jejich systémů do nějaké jedné organizace, ale měla by to být dynamická agentura po vzoru zahraničních států. Ostatně nedávno jsem byl v Tallinnu právě se setkat s vedením takovéto agentury a těch výsledků, které dosahuje Estonsko, které je naopak téměř o dvacet let napřed v některých řešeních – to je úžasné a chceme alespoň částečně toto dohnat už v následujícím roce. Ten zákon umožňuje vznik této agentury.

Dovolte mi ještě citovat prohlášení vlády minulé, protože to není věc, která by nebyla známá v českém prostředí. Vláda Andreje Babiše nebo ANO a sociální demokracie měla ve svém prohlášení: "Zavedeme jednu centrální IT autoritu pro digitalizaci státu zřízenou v té době vládním zmocněncem pro digitalizaci, která bude podléhat přímo premiérovi." My jsme udělali ten krok, že máme člena vlády zodpovědného za digitalizaci v pozici vicepremiéra, tudíž se toto realizuje v našem případě trochu jinak – není to pan premiér, který má pod sebou třeba NÚKIB, ale je to vicepremiér pro digitalizaci. Pokračuji v citaci z minulého vládního prohlášení: "Bude zastřešovat tvorbu standardů, koordinaci prací, architekturu a další činnosti, které zjednoduší ministrům a ministerstvům jejich rozvoj, státnímu úřadu zapojení do programu Digitálního Česka, zkonzentrujeme IT agendu, definujeme základní principy, standardy platné pro státní správu a budeme řídit náklady, architekturu a dobrou dodávku projektů, za které poneše tato centrální IT architektura plnou zodpovědnost." Prohlášení vlády ANO, ČSSD, 8. 1. 2018.

Ten proces se nastartoval, vletěl do toho covid, lidé, kteří měli toto řízení na starosti, se věnovali řekněme agilním projektům rychlého řešení, Chytrá karanténa, Tečka, Čtečka a masivní digitalizaci ve věci řízení pandemie. Ten proces byl přerušen, my jsme na něj navázali a paralelně ke všem pracím skutečně vzniká tento projekt, vznikl tento zákon. Tu reorganizaci potřebujeme. V tuto chvíli skutečně know-how vyplývající z Digitálního Česka má své obtíže propadávat na ta ministerstva. Architektura se řeší převážně na začátku projektů, nikoliv pak v jejich průběhu, a jak již jsem řekl, dle zahraničních vzorů prostě ta kontinuální pomoc, která třeba i v delivery týmech nebo v jednotkách, které mohou být poskytnuty jako pomoc na řešení třeba zakázek jednotlivých ministerstev či jejich transformaci, je zcela zásadní.

Já se nebudu zabývat dále tím, v čem jsou další a další příležitosti, at' už jsou to pracovní sdílení know-how, spíše bych řekl, co Digitální a informační agentura není. Není to žádný masivní vzniklý úřad. Je to skutečně spíše organizační změna, kdy dojde ke koncentraci důležitých agend, které v tuto chvíli jsou roztríštěné a bez institucionálního ukotvení je řídí meziresortní RVIS, což, jak se ukázalo, není postačující. Ve srovnání se zahraničím by pak DIA měla být malá a úsporná. Kdybych si vzal příklad z Británie, podobná agentura zaměstnává 900 lidí, Dánsko 350, Estonsko 141, ale Estonsko má 1,3 milionu obyvatel, takže je výrazně menší. Když jsme se dívali, jakým způsobem pracovat s náklady – a dojde k velké části i z delimitace některých kapitol Ministerstva vnitra, kam spadají třeba centrální registry a další – tak téměř polovina nákladů v prvním roce půjde z Národního plánu obnovy a ve státním rozpočtu očekáváme náklady, které se vrátí právě v těch zmíněných úsporách redundantním programováním třeba již existujících komponent. Ty náklady jsme vypočítali v prvním roce na

160 milionů ročně. Vznik pak samostatné kapitoly vede k tomu, že bude mít stabilní financování, jak jsme se naučili pracovat třeba s NÚKIBem. DIA je z mého pohledu investice, která se skutečně vrátí. Kalkulace úspor v řízení asi nejsou předmětem dnešní debaty, nicméně mohl bych je ukázat třeba v některých projektech, které nebyly řekněme vedeny v souladu s tím, jak by měly od počátku nebo jak byly namýšleny.

DIA není státní software house, není to žádný IBM, nebavíme se o tom, že by měla suplovat vývoj na poli řešení pro jednotlivé rezorty, i když, jak se ukázalo, není od věci v případě nějakých náhlých potřeb mít i odborníky, jako třeba v rámci NAKITu, kteří prostě pomohou realizovat nějaké ad hoc řešení nebo něco, co skutečně nemůže podléhat v danou chvíli z objektivních důvodů veřejnému výběrovým řízení public procurementem. Nicméně klasický vývoj digitálního řešení by v žádném případě suplovat neměla a nebude. Skutečně, jejím úkolem je realizovat, pomáhat, koordinovat, metodicky vést, sdílet potřebné know-how, ale i zajistit provoz a rozvoj těch základních systémů české digitalizace. Zmínil jsem datové schránky, zmínil jsem registry, zmínil jsem CzechPOINTy.

Zákon byl projednán dvěma výbory, kterým byl přidělen, ústavně-právní a výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a byl také projednáván podvýborem pro eGovernment. A já bych chtěl poděkovat těm, kteří se těchto jednání účastnili, za debatu, jejímž výsledkem byly i některé pozměňovací návrhy, které přichází, jak z ústavně-právního výboru, tak i z debaty mezi třeba bezpečnostními složkami, zástupci bank a pojišťoven a mají za cíl upravit ten původní návrh, vyvážit ochranu osobních údajů, bankovního tajemství, zájem na ochraně osob a bezpečnosti, například které plní nějaké úkoly vyplývající z bezpečnostních sborů. Výsledná úprava z ÚPV je obecně přijatelným kompromisem a já bych chtěl poděkovat Markovi Bendovi, který tento kompromis pomohl zprostředkovat. Pak přichází ještě pozměňovací návrhy z výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, je tam osm dílčích změn, které opět vyplynuly z prací na zřízení agentury samotné. Jejich společným cílem je urychlit a usnadnit práci onoho přípravného týmu a té agentuře zajistit patřičné zázemí a personál v prvních měsících její existence.

Možná co říci na závěr? Stav eGovernmentu v tuto chvíli nelze označit za uspokojivý vzhledem k porovnání se zeměmi, které do toho prostě šlapou. Prostředky, které budeme mít nejen z Národního plánu obnovy, ale i z dalších investic v oblasti digitalizace, jsou obrovské. Česká republika má skutečně šanci dostát závazku digitální transformace, jak si ostatně stanovila i naše vláda, a ukazuje se ze všech zkušeností jak ze zahraničí, že digitální agentura a tento způsob řízení je skutečně investicí, která nejenže se vrátí na úsporách a efektivitě státu v realizaci jednotlivých procesů, ale i na úspoře času a peněz lidí a firem. Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Jenom bych připomněl, že návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jakožto výboru garančnímu a tisk byl dále přikázán ústavně-právnímu výboru. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 287/1 až 3.

A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, pan poslanec Robert Králíček.

A předtím, než přijde k pultíku, ruším omluvu pana Hayato Okamury.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Nechci zdržovat, proto se za výbor pro veřejnou spáru a regionální rozvoj odkážu na sněmovní tisk 287/3, kde jsme na tomto výboru přijali osm pozměňovacích návrhů a tento tisk jsme projednali. Detailní text najeznete ve dříve uvedeném tisku 287/3. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji za informace o projednání návrhu ve výboru a prosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavně-právního výboru, pan poslanec Tomáš Kohoutek. Máte slovo.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, ústavně-právní výbor na své 15. schůzi dne 5. října 2022 přijal toto usnesení:

"I. doporučuje Poslanecké sněmovny Parlamentu, aby návrh schválila;

II. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona tuto změnu a doplněk, a to, že v čl. 10 se bod 20 zruší;

III. pověřuje místopředsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu;

IV. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi ústavně-právního výboru;

V. zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy."

Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Zahajuji obecnou rozpravu a s přednostním se hlásí pan zpravodaj. Máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych chtěl jenom krátce zareagovat na slova pana ministra a na nějakou debatu, která vznikla v minulých dnech na tiskové konferenci Pirátů a na Twitteru. My jsme byli na tiskové konferenci a na Twitteru obviněni kolegou Michálkem, že házíme Pirátům klacky pod nohy a že znemožňujeme vznik Digitální informační agentury. Když budu upřímný, tak když se podívám na čas, který strávil pan ministr svojí úvodní řečí, což bylo zhruba jedenáct minut, tak já bych mohl teď od 13.28 mluvit až do dvou hodin o tom, že koncepčně nesouhlasíme se vznikem této agentury, s věcnými argumenty, které mám připravené zhruba na osm stránek. Ale my opravdu neházíme – a já bych poprosil pana kolegu Michálka, prostřednictvím předsedajícího, aby toto už neříkal – my opravdu neházíme klacky pod nohy. Já už jsem v prvním čtení několikrát vyjádřil, jak se koncepčně neshodneme, proč se neshodneme, předložili jsme věcné argumenty. I tato debata na podvýboru a výboru probíhala věcně, tak by bylo vhodné, aby potom argumenty, které dává protistrana, byly fér a neobviňovali nás z něčeho, co opravdu neděláme. Jak říkám, mohl bych tu půl hodiny mluvit, nemuseli bychom to doprojednat, ale nechci to dělat. Je to váš projekt, se kterým jste přišli vy jako koalice, my respektujeme 108 hlasů. Prostě se na tom neshodneme, takže vám to tady projde, ve třetím čtení vám to projde a můžete si to realizovat, a uvidíme za několik let, kdo měl pravdu. Ale není to tak, že bychom vám házeli klacky pod nohy. Vidíte to, svůj výstup jsem zkrátil zhruba na dvě minuty, budou mluvit další kolegové, takže prosím, abychom používali alespoň trochu férovou argumentaci v rámci možností. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane zpravodaji. Připomínám, že jsme v obecné rozpravě, a jako první se přihlásil pan Robert Stržínek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robert Stržínek: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, snad mi pan ministr promine, když budu teď lehce kritický, ale myslím si, že to nebude nic, co by bránilo další diskusi. Podvýbor pro eGovernment minulý týden projednal sněmovní tisk 287 a k němu přiložené pozměňovací návrhy z pera ministerstva, kterých je v tuto chvíli již devět. Následně proběhla diskuse k tomuto tisku na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Není pochyb o tom, že digitalizace je cíl, ale k tomuto cíli vedou různé cesty. Cesta zvolená panem ministrem, tedy vznik Digitální a informační agentury, generuje mnoho otázek a mám vážné pochybnosti o tom, že se jedná o cestu přímou, úspornou a efektivní.

Velká debata byla vedena o organizační struktuře agentury, o dislokaci, personálním obsazení, finančním zajištění, spisové rozluce a smluvních vztazích. Důležitým tématem je měnící se pozice NAKITu a možnost či spíše nemožnost in-house zadávání zakázek v rámci rezortu Ministerstva vnitra. Tento zákon, respektive změnu zákona č. 12/2020 Sb., vnímám jako do jisté míry společné dílo pana ministra Bartoše a týmu lidí z Ministerstva vnitra. Opozice k jeho přípravě a tvorbě přizvána nebyla, a nejen opozice. Z odborné debaty byla vyřazena Hospodářská komora, Svaz průmyslu a obchodu a své výhrady také jasně formulovala ICT unie.

Široká debata je potřeba mimo jiné proto, že tato velká legislativní změna – mimochodem, sněmovní tisk 287 má 196 stran, zasahuje do celkem třinácti zákonů, a to do změny zákona o právu na digitální služby, dále do změny zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy ČR, do změny kompetenčního zákona, probíhá změna zákona o státní statistické službě, změna zákona o státním podniku, změna zákona o informačních systémech veřejné správy, změna zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, změna zákona o základních registrech, o státní službě, o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, o elektronické identifikaci, dále probíhá změna zákona o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací a do třinácté změna zákona o občanských průkazech.

Širší debatu si tak jistě zaslouží personální obsazení této agentury, která má v cílové podobě čítat bezmála 400 zaměstnanců, a to v oboru, kde je absolutní nedostatek potřebných profesí, tedy specializovaných IT odborníků. Samostatnou personální kapitolou je potom aparát ministra, tedy Rada vlády pro informační společnost, která by podle dostupných informací měla čítat 16 plus 32, tedy 48 členů. Provozní a transformační náklady by samy o sobě měly být také diskutovány, neboť se bavíme o stovkách milionů korun. Jen běžné provozní náklady se v rámci DIA odhadují po jejím zaběhnutí na 260 milionů korun. Sídlo agentury má být v Praze, ale minimálně otevřenou diskusi by si zasloužily alternativy jako Ostrava či Brno, tím spíše, že se jedná o digitální agenturu, kde přímo panem ministrem bylo řečeno, že nemalá část pracovních pozic může být řešena formou takzvaných home office. Předmětem diskuse je také pozice ředitele DIA. Bude pod služebním zákonem, nebo jej bude moci kdykoliv ministr odvolat?

Představitelé ICT unie navrhují, aby byl návrh zákona zamítnut nebo vrácen zpět k diskusi v širokém plénu jak veřejné správy, tak i odborné veřejnosti tak, aby získal maximální podporu nejen poslanců a senátorů, ale také u těch subjektů, které budou následné kroky realizovat. ICT unie vyjadřuje obavu, že přijetí tohoto zákona může ohrozit fungování českého eGovernmentu. Velké obavy jsou také z dopadu tohoto zákona na realizaci již probíhajících projektů eGovernmentu a dalších ICT projektů v České republice. Představený koncept tak může v důsledku znamenat vznik řady kompetenčních sporů a chaos při realizaci mnoha digitalizačních projektů financovaných z Národního plánu obnovy s ohrožením jejich čerpání.

Nevyjasněny jsou kompetence mezi agenturou, NAKITem, Cendisem, SPCSS, tedy Státní pokladnou Centrem sdělených služeb, Správou základních registrů, Radou vlády pro informační společnost a Ministerstvem vnitra. Není zřejmá kompetence agentury směrem k jednotlivým rezortům. Není jasné financování toho, co má agentura do budoucna provozovat. Nově vzniklá DIA v mnohém dubluje činnost RVIS, která také nezaniká a bude fungovat souběžně. O financích a problematickém personálním obsazení s ohledem na nedostatek kvalifikovaných odborníků jsem hovořil již dříve.

V neposlední řadě si dovolím zmínit stanovisko základní organizace Odborového svazu státních orgánů a organizací při Ministerstvu vnitra, které reflektuje oprávněné obavy státních zaměstnanců a zaměstnanců v pracovněprávním poměru zařazených v Ministerstvu vnitra. Z jejich materiálu jen krátce cituji: "Případné transformaci se rozhodně nebráníme, nicméně je

zarázející, jak je ze strany předkladatelů tlačeno na co nejrychlejší projednání sněmovního tisku, a obáváme se, že tlak na rychlé přijetí transformace může mít negativní dopady na zaměstnance dotčených útvarů a v důsledku na fungování celého eGovernmentu v České republice."

Tolik z mé strany několik postřehů, zejména z jednání podvýboru pro eGovernment a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Hezké odpoledne přeji, kolegyně, kolegové, s přednostním právem vystoupí pan ministr Bartoš.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Chtěl bych poděkovat za vstupy. Možná bych chtěl reagovat ve spoustě věcí, které tady zazněly, včetně třeba účasti odborné veřejnosti na těch osmi měsících prací. Jak zástupci ICT unie byli členy toho řídícího výboru, tak i třeba lidé ze Svazu průmyslu a dopravy jsou součástí českého digitálního týmu, s kterými ta věc byla zkonzultována. Já velmi rád, protože já jsem obdržel jistý dopis na minulém výboru, a už jsme na něj i odpovídali, sesli jsme se zástupci ICT unie ve věci této vnitřní státní změny od otázek smluv, probíhajících projektů. Všechny tyto věci vedeme v patrnosti a samozřejmě jsou řešeny, například smluvní závazky, které v tuto chvíli jsou vůči jednotlivým subjektům, ty nejsou dotčeny.

A já tedy jenom jsem chtěl v rychlosti zareagovat a zároveň – a já jsem to avizoval již vedení Sněmovny – mám setkání, které má za chvíli proběhnout s panem prezidentem, a požádal jsem pana kolegu Lipavského, jestli by v tuto chvíli mě mohl zastoupit (nesrozumitelné) s předkladatelem, řadu informací má k dispozici. A já samozřejmě jsem i dále k dispozici v této věci v dalších projednávání. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře, tedy zaznamenávám vaši omluvu do konce jednacího dne a zastoupí vás pan ministr Lipavský.

Nyní budeme pokračovat v rozpravě. Přihlášena je paní poslankyně Klára Dostálová, připraví se pan poslanec Ondřej Kolář.

A ještě, než dám paní poslankyni slovo, přečtu omluvy. Omlouvá se Markéta Pekarová Adamová od 13 do devíti z osobních důvodů, Ondřej Benešík od 12.40 do devíti z pracovních důvodů, Faltýnek Jaroslav od 11.30 do devíti – rodinné důvody, Jakub Janda od 13 do devíti – pracovní důvody, Kaňkovský Vít od 13.30 do devíti z pracovních důvodů, Věra Kovářová od 9 do 11.40 – pracovní důvody, Zdeňka Němcová Crkvenjaš od 13.05 do devíti – rodinné důvody a paní poslankyně Jana Pastuchová od 13 do devíti z rodinných důvodů.

S přednostním právem vystoupí paní předsedkyně Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já tedy bych chtěla velmi požádat pana ministra: chápu, že má určitě pracovní důvody, nezpochybňuji je, ale byla bych ráda, pan ministr Bartoš, aby tady zůstal, protože tento zákon, slyším neustále, že je vlajkovou lodí nebo jednou z vlajkových lodí Pirátské strany. Včera jsme se ještě domluvali, když jsme našli dohodu i s pětikoalicí na tom, že ukončí se jednací den v 18 hodin, takže se toto zařadí, a já si myslím, že tady budou padat docela závažné věci, takže já bych byla ráda, aby tady pan ministr zůstal. Ted' nevím, jestli tady zůstane, nebo ne, takže nebudu tím pádem dávat procedurální návrh, děkuji. Děkuji, protože já jsem chtěla dát procedurální návrh, který tím pádem postrádá smysl, pokud pan ministr Bartoš tady zůstane. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní předsedkyně. Pan ministr Bartoš bude reagovat s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Ten konflikt – mě čekala taková i věc související s oceněním Vesnice roku, což si myslím, že po těch dvou letech pauzy v covidu je poměrně i na druhou stranu radostná věc, ale tak pokud je toto podmínkou v druhém čtení, tak já zde rád zůstanu a budu reagovat na ty věci. Samozřejmě hledám za sebe nástup na předávání těchto ocenění.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře, čili rušíte svoji omluvu a zůstáváte za stolkem zpravodajů. Nyní vystoupí paní poslankyně Klára Dostálová a připraví se pan poslanec Ondřej Kolář. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Klára Dostálová: Děkuji za slovo paní předsedající a děkuji i panu ministru, že tady zůstal, protože já jsem si původně myslela, že vystupovat k tomuto tématu nebudu, ale považuju za velmi nutné upozornit Sněmovnu – protože já si nepamatuju, že by se toto někdy v minulosti stalo, aby se na poslance obrátili úředníci Ministerstva vnitra, to znamená, státní správa na státní správu v podstatě, a to opravdu považuju za zcela zásadní, aby u toho pan ministr byl, takže jsem moc ráda, že tady zůstal. Já se pokusím být maximálně stručná v tom, co nám kolegové z Ministerstva vnitra chtejí říci, ale jejich argumenty, které všichni máte ve svých e-mailových schránkách, si zaslouží pozornost. Budu opravdu číst takové ty asi nejzásadnější věci, se kterými oni se na nás obrací.

Z jejich pohledu legislativní podoba předložená Poslanecké sněmovně, jakož i související aspekty, vyvolávají zásadní rizika pro zaměstnance, a to jak z hlediska samotného výkonu práce, tak i z hlediska jejich postavení a nároků. Jako termín zahájení činnosti DIA, 1. ledna 2023, byl vytvořen umělý tlak na rychlé přijetí předkládaných změn. Samotný vznik DIA je v rozporu s usnesením vlády číslo 289, které ve svých přílohách opakováně předpokládá přesun útvaru do Úřadu vlády, nikoliv vznik samostatného úřadu. Tyto postřehy byly ze strany předkladatelů odmítány obecně s tím, že je berou na vědomí a vše se vyřeší. Pro úplnost lze dodat, že jednání pracovních skupin bylo nekvalitní, též administrativně nebyly pořizovány zápisy pro dokumenty, byla používána až tři různá úložiště, osoby zastupující předkladatele komunikovaly ze svých soukromých e-mailových adres a podobně.

První z pracovních skupin se začaly scházet v měsíci květnu 2022, tedy měsíc po přijetí usnesení vlády. Některé skupiny, například matriky, se setkaly pouze jednou. Připomínkové řízení trvalo pouhých čtrnáct dní a kromě předkladatele byl návrh změn zákonů zaslán tolíko Ministerstvu vnitra, Ministerstvu financí a Ministerstvu průmyslu a obchodu. Žádná jiná ministerstva ani ostatní ústřední orgány státní správy, včetně těch, kteří spravují klíčové informační systémy veřejné správy, například Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo zdravotnictví, Český úřad zeměměřický a katastrální, natož zpravodajské služby nebo organizace zastupující odbornou veřejnost, nebyly o návrhu zákona nijak informovány.

Z materiálu vyplývá, že obsahově je velmi nekvalitní i RIA, že lze zmínit absenci jakékoliv zmínky o odboru eGovernmentu nebo to, že jako zahraniční příklad, že nejvhodnější je vytvoření samostatného úřadu, bylo uvedeno uspořádání ve čtyřech zemích, z nichž u tří však bylo uvedeno, že orgán zabývající se eGovernmentem je součástí ministerstva, a u čtvrtého státu informace o tomto uspořádání zcela chyběla. Předkladatel však prakticky všechny připomínky vypořádal takzvaným vysvětlením, tedy je fakticky odmítl. Navrhovaný materiál byl předložen k projednání vládě se šesti rozpory. Předmětný návrh změn nebyl schválen vládou jednotně. Pan ministr financí se zdržel hlasování. Následně byl návrh předložen do Poslanecké sněmovny, kde se jej opět s odůvodněním a časovým tlakem pokusili předkladatelé nechat schválit již v prvním čtení.

A možná opravdu za zmínku stojí i stanovisko Legislativní rady vlády, která upozorňuje, cituji: "Vzhledem k tomu, že překladatel deklaroval politickou dohodu projednat návrh zákona

na schůzi vlády již 17. srpna 2022, je současně třeba poznamenat, že byl dán velmi malý prostor pro náležité zohlednění připomínek pracovních skupin Legislativní rady vlády." Není tedy překvapující, že výše popsaný proces vygeneroval významná rizika, obavy na straně zaměstnanců dotčených útvarů. Jak již samotné Ministerstvo vnitra opakovaně nejen při připomínkových řízeních upozorňovalo, jedná se zejména o tato téma? navrhované změny nebyly projednány s odborovou organizací Ministerstva vnitra, nebylo jednáno o žádné změně kolektivní smlouvy a kolektivní dohody.

Návrh státního rozpočtu na rok 2023 má být dle předkladatelů doplněn o DIA teprve na základě poslaneckého pozměňovacího návrhu. V návrhu předloženém vládou není DIA zmíněna. Zaměstnancům bylo na různých ústních jednáních, naposledy dne 3. října 2022, předkladateli opakovaně garantováno, že přejdou 1 : 1, tedy že přejdou veškerí stávající zaměstnanci a jejich dosavadní statut platová třída, stupeň, zaměstnanecké benefity a podobně zůstanou zachovány. Teprve na zmíněném jednání si i přes předchozí upozornění předkladatelé uvědomili, že část zaměstnanců nebude moci takto přejít vůbec, neboť prostředky na ně jsou poskytovány z prostředků Evropské unie, takzvaná implementační jednotka, která přesun takových zaměstnanců předpokládaným způsobem neumožňuje. Rovněž bylo ze strany vedení Ministerstva vnitra vyvráceno, že by některé benefity mohly být i nadále poskytovány delimitovaným zaměstnancům. Změna nebyla dostatečně projednána se Zařízením služeb ministerstva vnitra, která je mimo jiné vlastníkem budovy Centrotex, kde má DIA podle tvrzení předkladatelů sídlit.

Vz dor programovému prohlášení vlády i jiným prohlášením, které hovoří o debyrokratizaci, se počítá s přijetím takového počtu nových zaměstnanců, že by oproti převedeným útvarům měla mít DIA takřka dvojnásobek zaměstnanců.

Samozřejmě výčet výtek je tady celá řada. Zaměstnanci Ministerstva vnitra taktéž pocitují rizika v tom smyslu, že jde o ohrožení výkonu agend, které zajišťují, a to nejen ohrožení agend dotčených útvarů, ale i agend Ministerstva vnitra jako celku. Předchozí pokusy o oddělení eGovernmentu – například Uřad pro státní informační systém nebo Ministerstvo informatiky – se ukázaly jako neúspěšné. Oddělením odborníků zajišťujících elektronizaci veřejné správy od zajišťování veřejné správy dojde k zpřetrhání koordinace mezi zmíněnými částmi, absenci sdílení know-how a tak dále a tak dále a tak dále. Všechny tyto aspekty zaměstnanci dotčených útvarů velmi vnímají, neboť vedou ke zhoršení podmínek pro účinný výkon jejich práce. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem, které jsou z našeho pohledu zásadní, navrhují zaměstnanci, státní úředníci, aby byl návrh zákona zamítnut nebo vrácen zpět k diskuzi.

Toliko, protože jinak říkám, všichni máme tento dopis zaměstnanců Ministerstva vnitra k dispozici ve svých e-mailových schránkách, tak ho tady rozhodně nebudu číst celý. Jenom bych chtěla upozornit, že skutečně to není úplně obvyklá praxe. Sama si nepamatuju, že by se něco takového stalo, aby se jeden rezort obrátil na Poslaneckou sněmovnu s takovýmito výtkami. Sama mám k tomu mnoho výtek, zejména z pohledu in-house zadávání, protože skutečně jsem přesvědčená o tom, že to nebude fungovat, že jeden ústřední orgán státní správy nebude moci obhospodařovat na základě takzvané horizontální spolupráce ostatní rezorty.

My už jsme to několikrát řešili i s jinými agendami a vždy, vlastně i s ÚOHSe, jsme dospěli k tomu, že by takovýto útvar musel získat všechny peníze všech rozpočtů, aby za ně mohl dělat informatiku nebo vlastně elektronizaci veřejné správy jako takovou.

A jenom poslední poznámka, 300 lidí a více už není malý úřad, to už je trošku větší úřad. Ale dovoluji si tedy navrhnut – vím, že jsme ve druhém čtení, ale dovoluji si navrhnut dát návrh zpět k přepracování. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Paní poslankyně, dala jste návrh na zamítnutí, pak jste dala návrh na vrácení k... (Poslankyně Dostálová: K přepracování.) ne, dala jste návrh

na vrácení k diskusi. (Poslankyně Dostálová: Ne, k přepracování.) Návrh takto nelze. Nacházíme se ve druhém čtení a podle § 93 odst. 2 je možné pouze dát návrh k navrácení garančnímu výboru k novému projednání.

Poslankyně Klára Dostálová: Tak dávám návrh garančnímu výboru k novému projednání. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Dobře, zaznamenala jsem váš návrh.

Můžeme tedy pokračovat v projednávání. Nyní vystoupí pan poslanec Ondřej Kolář, který je přihlášen do obecné rozpravy, připraví se paní poslankyně Marie Pošarová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Kolář: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, milé kolegyně, vážení kolegové, ještě jednou dobré dopoledne. Já si dovolím jen krátce odůvodnit pozměňovací návrh, ke kterému se potom následně přihlásím i v podrobné rozpravě. My jsme ho předložili společně s kolegy Josefem Bernardem, Markem Výborným a Karlem Haasem a jeho cílem je odklad ukončení zápisu rodných čísel do občanských průkazů, a to o jeden rok, tedy do 31. 12. 2024. Ona je pravda, že o ukončení zapisování rodných čísel do občanských průkazů rozhodla vláda už v roce 2010, mělo to skončit rokem 2020, nicméně současná právní úprava předpokládá zrušení rodných čísel ke dni 31. 12. 2023. Rodná čísla má pro účely jednoznačné identifikace nahradit bezvýznamový směrový identifikátor neboli zkratkou BSI, nicméně informační systémy veřejné správy bohužel nejsou pro tuto změnu ještě připraveny a není vyjasněn ani způsob užití toho BSI, tedy bezvýznamového směrového identifikátoru, v řadě sfér, například v pojišťovnictví, ve zdravotnictví nebo u penzijních fondů.

Na problematiku BSI, konkrétně v oblasti insolvenčního řízení, reaguje nebo reagoval pozměňovací návrh pana poslance Bendy ke sněmovnímu tisku 139, v systému evidovaný pod číslem 1181, který odkládá ukončení vyhledávání v Insolvenčním rejstříku podle rodných čísel až k okamžiku uvedení do provozu nového Insolvenčního rejstříku a za účelem snadnějšího přechodu na nový systém BSI a bezvýznamových klientských identifikátorů v průběhu roku 2024 umožňuje paralelní vyhledávání podle rodných čísel včetně nových identifikátorů. Garanční ústavně-právní výbor zaujal k tomuto pozměňovacímu návrhu stanovisko kladné a dnes byl v rámci třetího čtení sněmovního tisku 139 schválen, Z toho důvodu je potřeba zajistit uvádění rodných čísel v občanských průkazech i v roce 2023, jinak by od 1. 1. 2024 nebylo – pardon, 2024 – protože by vyhledávání v rejstřících pomocí rodných čísel jinak nebylo možné. Ono se to netýká jenom Insolvenčního rejstříku, do problémů by se dostaly i další informační systémy veřejné správy, jako je například exekuční rejstřík, u kterého se také čeká na novelu zákona, která zavede obdobnou úpravu jako u toho už zmíněného insolvenčního rejstříku. Jak jsem říkal, k pozměňovacímu návrhu se následně přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji. Nyní vystoupí s faktickou poznámkou paní poslankyně Klára Dostálová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Klára Dostálová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem nechtěla zdržovat druhé čtení, a to by znamenalo vyvolání, kdybych to vrátila garančnímu výboru, tak by to znamenalo hlasování dneska. Já si to odehraji ve třetím čtení, takže stahuji ten svůj návrh. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Stahujete návrh na vrácení? Na zamítnutí necháváte. (Ujasňování si mimo mikrofon.) Opakování druhého čtení, takže zůstává pouze návrh na zamítnutí.

Mám pro vás jenom informaci – na základě dohody předsedů všech klubů budeme projednávat tento bod a poté budou následovat body 28 a 53. Je to dohoda všech klubů.

Budeme pokračovat v obecné rozpravě tohoto návrhu, tohoto sněmovního tisku... Pan poslanec Rozvoral se hlásí. Prosím.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Není to pravda. Já jsem říkal, že se mi do toho nechce. Pan Michálek za mnou byl, bavili jsme se o tom, že se mi do toho nechce, takže dohoda všech klubů to není.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Omlouvám se, pane poslanče, tuto informaci jsem neměla. Vystoupí teď s přednostním právem pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Chyba je prosím na mé straně. Já se omlouvám panu poslanci Kobzovi (správně Rozvoralovi) i paní místopředsedkyni, že jsem ji špatně informoval, ale je to dohoda většiny Poslanecké sněmovny. A omlouvám se.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano. Pan poslanec Rozvoral omluvu přijímá. (Pobavení.) Děkuji. Budeme tedy pokračovat dále v obecné rozpravě a prosím nyní paní poslankyni Marii Pošarovou, aby se ujala slova. Paní poslankyně? Paní poslankyně Marie Pošarová je přítomna. Ano, už zaznamenala moji výzvu. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marie Pošarová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jsme proti novele jako celku. Je nákladný, nesystémový a nemá smysl zřizovat další úřad, když každý rezort má příslušné odbory. Nesmíme také zapomínat na důležité, a to opačné právo – právo nepoužívat digitalizaci, ale normálně chodit na úřady. Mnoho lidí nechce jednat elektronicky, mít datovou schránku, bankovní identitu. Projednávání záměru i jeho legislativní podoba předložená...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Omlouvám se, paní poslankyně, že vás přerušuji. Prosím o zklidnění, aby paní poslankyně mohla přednést svůj proslov. Děkuji.

Poslankyně Marie Pošarová: Projednávání záměru i jeho legislativní podoba předložená Poslanecké sněmovně, jakož i související aspekty vyvolávají zásadní rizika pro zaměstnance, a to jak z hlediska samotného výkonu práce, tak i z hlediska jejich postavení a nároků. Dne 6. dubna 2022 schválila vláda usnesením číslo 289 realizaci projektu transformace, koordinace a řízení digitalizace, na jehož základě měly být navrhované změny realizovány. Do doby přijetí tohoto usnesení nebyla odborová organizace, natož zaměstnanci nijak informováni, že je tento záměr připravován, natož že je navrženo usnesení vlády. Usnesení stanovilo jako termín zahájení činnosti Digitální agentury 1. ledna 2023, čímž byl vytvořen umělý tlak na rychlé přijetí předpokládaných změn, kterým bylo následně ze strany předkladatelů opakovaně argumentováno.

Po přijetí usnesení byly vytvořeny čtyři, později pět pracovních skupin Úřadem vlády coby předkladatelem navrhovaných změn. Do pracovních skupin byli přizváni zaměstnanci Ministerstva vnitra, kteří spolu se zaměstnanci dalších zainteresovaných subjektů, státních podniků – Národní agentura pro komunikační a informační technologie nebo Státní pokladna

Centrum sdílených služeb, jakož i dalších orgánů, například Ministerstva financí – upozorňovali na rizika spojená se záměrem a postupem jeho realizace. Lze doplnit, že přítomné osoby zastupující předkladatele návrhu zákona se jevily nepřipravené, troufáme si říci nekompetentní, neboť teprve na jednáních těchto pracovních skupin překvapeně zjišťovali, co vše je vlastně nutné v souvislosti s transformací vyřešit, například majetkové aspekty včetně vztahů s dodavateli, ochranu utajovaných informací, kteří zaměstnanci jsou v pracovněprávním poměru a kteří ve služebním poměru, jaký je vůbec rozdíl mezi zákoníkem práce a zákonem o státní službě, přesun spisů a tak dále. Za dobrý příklad nekompetentnosti lze mimo jiné považovat průběh jednání předkladatelů se zástupci bezpečnostní komunity, kdy žádný ze zástupců předkladatele návrhu zákona nebyl vybaven příslušnou bezpečnostní prověrkou, a to i přesto, že na jednání měly být projednávány utajované informace. Ze strany předkladatelů docházelo k opakovaným změnám zařazení dotčených útvarů i agend, změnám v názvu Digitální agentura. Ostatně samotný vznik Digitální agentury je v rozporu s výše zmíněným usnesením vlády číslo 289, které ve svých přílohách opakovaně předpokládá přesun dotčených útvarů do Úřadu vlády, nikoliv vznik nového úřadu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně. Táži se, zase ještě někdo hlásí do obecné rozpravy? Nikoho nevidím, končím obecnou rozpravu. Táži se... dobře, pan předseda Michálek nechce tedy ještě promluvit, nebo chce? Ne. Výborně.

Táži se na závěrečná slova, jestli má zájem pan ministr? (Ne.) Pan zpravodaj? Také ne.

Nyní tedy zahajuji podrobnou rozpravu a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v rozpravě musí být vždy odůvodněny. O slovo se přihlásil pan poslanec Petr Letocha, připraví se pan poslanec Ondřej Kolář. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Letocha: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, hlásím se tímto k pozměňovacímu návrhu, sněmovnímu dokumentu číslo 1436. Cílem pozměňovacího návrhu je zrušit ještě před nabytím účinnosti dosud platnou, nikoliv však účinnou úpravu automatického zřizování datových schránek fyzické osoby tém fyzickým osobám, které použijí prostředek pro elektronickou identifikaci v rámci kvalifikovaného systému elektronické identifikace. Účinnost úpravy by měla nastat k 1. lednu 2022.

Ze strany fyzických osob je automatické zřizování datové schránky, jejíž případná deaktivace vyžaduje aktivní úkon fyzické osoby, vnímáno jako příliš zatěžující. Proto navrhuje návrat k dosavadní úpravě, kdy se datová schránka fyzické osoby zřídí výlučně na její žádost, tu lze přitom učinit jednoduše i elektronicky. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí pan poslanec Ondřej Kolář, připraví se pan poslanec Jiří Havránek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Kolář: Ještě jednou děkuji, paní předsedající. Hlásím se k pozměňovacímu návrhu, který je nahrán v systému pod číslem 1426. Je to pozměňovací návrh poslanců Ondřeje Koláře, Josefa Bernarda, Marka Výborného a Karla Haase, jehož cílem je odklad ukončení zápisu rodných čísel do občanských průkazů o jeden rok, to znamená do 31. 12. 2024, aby nebylo ohroženo vyhledávání v různých rejstřících veřejné správy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí pan poslanec Jiří Havránek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Havránek: Ještě jednou hezký pátek. Já se také přihlašuji ke dvěma pozměňujícím návrhům, nejprve k návrhu, který je v systému pod číslem 1437, který se týká onoho bezpečnostního směrového identifikátoru, jak zde zaznávalo i od pana kolegy Koláře. Naprosto rozumím tomu, že dochází k odkladu, tedy zrušení rodných čísel, nicméně věřím, že je to odklad poslední. Můj pozměňovací návrh se týká toho, že právě bezpečnostní směrový identifikátor se vydává na základě kombinace údajů, jejichž zavádění do praxe se ukázalo, že zde chybí funkctionalita, poskytování aktuálních údajů, tedy tento pozměňovací návrh tuto funkctionalitu doplňuje a byl konzultován s odborem hlavního architekta eGovernmentu Ministerstva vnitra.

Druhý pozměňující návrh, ke kterému se hlásím, je pod číslem 1427, kdy tedy s účinností od 1. ledna 2021 byl bankám a pobočkám zahraničních bank na základě úpravy zákona o bankách zřízen přístup do základních registrů. Praktické zkušenosti s užíváním přístupu do informačních systémů veřejné správy vyvolávají potřebu rozšíření přístupu pro výše zmíněné subjekty za prvé o typ identifikátorů datové schránky a za druhé o druh pobytu cizinců na území České republiky. Tento pozměňující návrh byl projednán jak s Ministerstvem vnitra, Ministerstvem pro místní rozvoj, tak Ministerstvem financí. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní s přednostním právem vystoupí pan předseda Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já jsem se tedy přihlásil do podrobné rozpravy, abych načetl několik technických pozměňovacích návrhů. První návrh je sněmovní dokument 1420, ke kterému se hlásím. Jde o přesunutí agend, které vykonávají úředníci, kteří jsou přesouváni do Digitalizační agentury. Druhý návrh je zřízení kompetenčních center, sněmovní dokument 1422. Třetí návrh se týká posuzování technického zhodnocení, sněmovní dokument 1423. A čtvrtý návrh, ke kterému se hlásím, jsou úpravy týkající se správy základních registrů, sněmovní dokument 1424.

Závěrem bych chtěl navrhnut zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 7 dnů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, zaznamenala jsem tedy váš návrh na zkrácení lhůt mezi druhým a třetím čtením na 7 dnů.

Do podrobné rozpravy se již nikdo nehlásí, končím podrobnou rozpravu.

A táži se, zda má pan ministr zájem o závěrečné slovo? Pan zpravodaj také ne.

Nyní bychom se tedy vypořádali s hlasováním o návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 7 dnů. Já si vás dovolím všechny odhlásit a poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Zagonguji a přivolám kolegy z předsálí. Počkáme, až se ustálí počet přihlášených.

Zopakuji, o čem budeme hlasovat: budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůt pro třetí čtení na 7 dnů.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 127, přihlášeno 100 poslanců a poslankyň, pro 56, proti 41. Návrh byl přijat a zkrátili jsme tedy lhůtu na 7 dní.

Končím druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Než zahájíme projednávání bodu 28, přečtu omluvy. Omlouvá se pan poslanec Jan Jakob od 14 do devíti bez udání důvodu.

Děkuji panu ministru, děkuji panu zpravodaji.

Nyní se budeme věnovat projednávání dalšího bodu, bodu 28, a tím je

28.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 312/ – první čtení

Z pověření vlády přednese uvedený návrh v zastoupení Vítka Rakušana pan ministr Balaš. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimír Balaš: Děkuji, paní předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych uvedl návrh novely zákona o sdružování v politických stranách a v politických hnutích. Tento návrh byl vypracován na základě vyhodnocení dosavadního fungování Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí... (V sále je silný hluk.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane ministře, já se velice omlouvám, ale poprosila bych kolegyně a kolegy, aby se ztišili, a pokud mají něco k projednání, nech' se přesunou do předsálí. Ještě jednou prosím o klid, děkuji. Můžete pokračovat, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimír Balaš: Ještě jednou, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych uvedl návrh novely zákona o sdružování v politických stranách a v politických hnutích. Tento návrh byl vypracován na základě vyhodnocení dosavadního fungování Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí a jako potřebné se ukázalo přistoupit k výslovné úpravě nastavení pravidel vnitřního chodu úřadu. Já bych si dokázal představit i jiné parametrické změny, ale zatím zůstaneme u tohohle.

Především jde tedy o vztahy mezi předsedou úřadu a členy úřadu tak, aby jejich role byly vyváženy a členové mohli být více zapojeni do činnosti úřadu. K přesnějšímu vymezení vztahů uvnitř úřadu vyzval také už v únoru 2021 tehdejšího ministra vnitra kontrolní výbor Poslanecké sněmovny. Na přípravě této předkládané novely Ministerstvo vnitra spolupracovalo se zástupci úřadu a volá po ní samozřejmě i sektor neverejný. Nyní projednávaný sněmovní tisk navazuje na materiály diskutované již v minulém volebním období z iniciativy tehdejšího předsedy Poslanecké sněmovny.

Hlavním principem navrhovaných změn je posílení kolektivního prvku ve vedení úřadu a za tímto účelem je navrženo vytvoření kolegia úřadu jakožto vrcholného orgánu úřadu složeného z předsedy i členů úřadu. Kolegium úřadu jsou vyhrazeny důležité kompetence v oblasti koordinace dohledové činnosti úřadu. Ústřední manažerská role předsedy, který stojí v čele úřadu, řídí jeho činnost a považuje se za služební orgán, ale zůstává zachována. V návaznosti na to jsou navrhovány změny směřující ke zpřesnění postavení členů a předsedy úřadu při dohledové činnosti, kterou by na určitém úseku působnosti úřadu nejen řídili, ale též dohled vykonávali.

Posílení transparentnosti a efektivního chodu úřadu při dohledu nad hospodařením politických stran a politických hnutí a financování volebních kampaní obecně lze považovat za velmi důležité, a proto si vás dovoluji požádat o podporu tohoto návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, poslanec Radovan Vích. Prosím, máte slovo.

A ještě než vám ho udělím, omluvím pana poslance Ondřeje Koláře od 14.15 do 9 hodin z pracovních důvodů. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené dámy a pánové, dobré odpoledne. Budu se snažit být poměrně stručný. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, jehož je garanční kontrolní výbor a rovněž jej bude zřejmě projednávat ústavní výbor, touto novelou se do zákona o sdružování v politických stranách a v politických hnutích zejména navrhuje zřízení kolegia úřadu tvořeného členy Úřadu pro kontrolu hospodaření politických stran a hnutí a upřesňují se zde jeho jednotlivé kompetence.

Hlavní navrhované změny jsou tedy následující: vytvoření kolegia úřadu, vymezení postavení funkcionářů úřadu při výkonu dohledové a metodické činnosti a zlepšení informovanosti uvnitř úřadu.

Nebylo navrženo projednání tohoto zákona ve zrychleném procesu, tedy podle § 90 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, a účinnost novely zákona je předkladatelem navrhována od 1. ledna 2023. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane zpravodaji. Nyní otevím obecnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Vích, připraví se paní poslankyně Zuzana Ožanová. Máte slovo, prosím.

Poslanec Radovan Vích: Ještě jednou děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené dámy a pánové, dobré odpoledne. Touto novelou se do zákona č. 424/1991Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích doplňuje ustavení kolegia tvořeného členy tohoto úřadu. Připomínám, že kromě předsedy jsou ve vedení úřadu čtyři členové úřadu. Z nich všech včetně předsedy má být vytvořen nový orgán, tedy kolegium úřadu. Tomuto orgánu budou podle důvodové zprávy svěřeny klíčové kompetence při výkonu dohledové a metodické role úřadu, jako koordinace činnosti předsedy a členů úřadu včetně možnosti jim ukládat úkoly, schvalování plánu činnosti úřadu, vyhlášek vydávaných úřadem nebo výkladových stanovisek, rozhodování o opravných prostředcích a podobně. Důvodová zpráva dále uvádí, že i u dalších agend je navrhováno zavést povinné projednávání úkonů předsedy úřadu kolegiem úřadu. Jedná se tedy o omezení samostatných kompetencí předsedy úřadu nově vytvářeným kolektivním orgánem.

Připomínám, že předseda úřadu je jmenován prezidentem republiky. To se tímto návrhem zákona nemění. Nicméně je třeba si uvědomit, že členové úřadu, tedy ty čtyři osoby, které se mají nově stát členy kolegia, a tím jejich pravomoci mají být posíleny, sice jmenuje prezident republiky, ale z návrhů od různých institucí je volí Senát. Navíc Senát má i posílenou pravomoc k návrhu těchto členů ještě před jejich volbou. Například člen úřadu může být navržen celou Sněmovnou, ale také jen jedním senátorem, což je velký nepoměr k vychýlení pravomoci v oblasti dělby moci ve prospěch Senátu. Schválením této novely by tedy došlo k neodůvodněnému dalšímu posílení pravomoci Senátu. Zastupování předsedy úřadu už je v platném zákoně řešeno.

Návrh zákona je podle mého názoru zbytečný a jen vkládá zcela nestandardní omezení předsedy úřadu a zeslabení jeho pravomocí. Navíc se neví, co by to v praxi přineslo. Podle mého názoru přenášení odpovědnosti předsedy úřadu na kolektivní odpovědnost je prostě špatně. Může to naopak vést k rozkolísání této instituce, kdy v ní po přijetí této novely vypuknou spory o směr činnosti úřadu a ve finále to tuto instituci oslabí jako celek.

Za mne osobně tedy tuto novelu zákona v navrhovaném znění nemohu podpořit, ale pojďme se o tom bavit a jednat v příslušných výborech. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí pan poslanec Petr Letocha a připraví se pan poslanec Petr Sadovský. Pane poslanče, jste přihlášen – stahujete, dobře. Takže je na řadě pan poslanec Petr Sadovský, připraví se paní poslankyně Helena Válková.

Než dám panu poslanci slovo, omluvím Tomáše Helebranta, který se omlouvá od 13.45 do devíti z pracovních důvodů. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Sadovský: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně, kolegové, můj předřečník tady víceméně shrnul, jakým stylem funguje dneska úřad, to znamená, funguje tak, že tam je jeden předseda úřadu, čtyři členové, v podstatě čtrnáct zaměstnanců. Já to nechci nějakým způsobem tady teď natahovat, protože vím, že vás tlačí čas. Připravím si pozměňovací návrh nebo připravíme pozměňovací návrh do druhého čtení, ale jenom vám v krátkosti chci říct několik připomínek, které mám k tomu návrhu.

V případě, že by byl schválen tento vládní návrh, řízení úřadu už nebude monokratické ani zcela kolektivní. Je to v podstatě nový typ, takzvané duální řízení. Předseda stojí v čele, řídí činnost a kolegium ukládá úkoly předsedovi. Předseda jako vedoucí organizační složky státu je sám přímo osobně odpovědný za personální a materiální technické zabezpečení úřadu. Proti tomu kolektivní orgán nemá právní subjektivitu a nemá způsobilost být garantem účelných výdajů veřejných prostředků. Pokud se budeme bavit o rozpočtu, předseda je osobně odpovědný za dodržování rozpočtových pravidel a proti tomu kolegium projednává rozpočet a jeho změny bez následné odpovědnosti. Předseda je sám a přímo odpovědný za řízení státních zaměstnanců, proti tomu kolegium pověřuje členy k řízení státních zaměstnanců, a to bez nutné účasti předsedy. A v dosud monokraticky řízeném úřadu by mělo být čtrnáct zaměstnanců, kteří budou v podstatě řízeni pětičlenným kolegiem. Pominu možnost interpelovat předsedu.

Celkově se může stát – já neříkám, že se to stane, ale může se stát – že ten úřad sám o sobě, tak, jak je dnes postaven, bude ještě více oslaben, než je teď, a může se stát, že to řízení bude opravdu zmatečné.

Já bych vás chtěl poprosit, abyste se ti, kdo jste se na to nepodívali – předpokládám, že skoro všichni jste se na to dívali – abyste se na to podívali a popřemýšleli o tom, co jsem vám teď řekl, protože si myslím, že tento návrh, který mi připadá, že byl ušitý horkou jehlou, by si zasloužil nějaký ten pozměňovací návrh. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí paní poslankyně Helena Válková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, milé kolegyně, milí kolegové, navážu na svého předřečníka, kolegu pana poslance Sadovského, velmi stručně konstatováním, že sice z hnutí ANO nebo ode mne a ostatních poslanců a poslankyň nepřijde návrh na zamítnutí, nicméně ten zde už zmiňovaný pozměňovací návrh musí přijít. Tam jsou neurčité pojmy, nové projednávání informace, mechanismus opravných prostředků, rozhodování kolegia. Na některé z nich už upozornil pan poslanec Sadovský, takže já si myslím, že tady se opakuje zase nějaký režim, který už známe z toho sankčního zákona, čili rozhodně nesouhlasím ani s tím zdůvodněním, čím dříve, tím lépe. 1. ledna dojde ke změně v postu předsedy a dalších zaměstnanců tohoto úřadu, a proto musíme mít už novou právní úpravu. Navíc víme, že kompetence, pokud je smyslem přijmout tuto normu, aby se jasně vymezily kompetence, tak to je přesný opak, k čemu by v tomto znění tato norma vedla, tím jsem si celkem jistá – mnohé možnosti výkladu a interpretací.

Docela mě to překvapilo, že to dnes je na plénu. Vidíte, že nemám žádný podklad, takže se omezím na konstatování – zamítnutí ne, protože je pravda, že se soustředí příliš velká pravomoc v jedněch rukou, ale v této podobě také ne. To znamená, musíme tedy ještě na tom všichni, doufejme, že společně, napříč politickým spektrem, zapracovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně.

Přečtu nyní ještě dvě omluvy. Omlouvá se pan poslanec Roman Bělor z pracovních důvodů a Jan Lacina, oba od 14.15, pan poslanec Bělor do 15, pan poslanec Lacina do 15.30. Ještě pan poslanec Letocha se hlásí.

Poslanec Petr Letocha: Děkuji za slovo. Navrhuji zkrácení lhůt na projednávání ve výborech ze 60 na 30 dní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, zaznamenám si, zkrácení lhůty ze 60 na 30 dnů. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Ano, s přednostním právem paní předsedkyně Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Já navrhuji prodloužení lhůty na 70 dnů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Není tomu tak, končím tedy obecnou rozpravu

Táži se pana ministra na závěrečné slovo? Ani pan zpravodaj nemá zájem, pan ministr také ne.

Slyším žádost o odhlášení, odhlásila jsem vás všechny a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami.

Než se ustálí počet přihlášených, přečtu omluvu. Josef Kott se omlouvá od 13.30 do devíti hodin z pracovních důvodů.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání kontrolnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Prosím, paní... Garančnímu. Nenavrhuje, takže přistoupíme k hlasování.

Táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru jako garančnímu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 128, přihlášeno 95 poslanců a poslankyň, pro 95, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh ústavně-právnímu výboru jako dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k hlasování? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavně-právnímu výboru jako dalšímu?

Zahájila jsem hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 129, přihlášeno 95 poslanců a poslankyň, pro 90, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme přikázali tento návrh ústavně-právnímu výboru jako dalšímu výboru.

V obecné rozpravě zazněl návrh na zkrácení lhůty z 60 na 30 dnů a také zazněl návrh na prodloužení lhůty. Souhlasíte s tím, abychom nejprve hlasovali o protinávrhu? Ano? Je tomu tak?

Ptám se tedy, kdo souhlasí s návrhem na prodloužení na 70 dnů. Je to prodloužení, ano? Abyste věděli, o čem hlasujeme, návrh na prodloužení, paní předsedkyně Schillerové, na projednání na 70 dnů.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 130, přihlášeno 97 poslanců a poslankyň, pro 48, proti 34. Návrh byl zamítnut.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na zkrácení, na projednání z 60 na 30 dnů.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 131, přihlášeno 97 poslanců a poslankyň, pro 51, proti 45. Návrh byl přijat. Lhůtu jsme tedy zkrátili na 30 dnů.

Tím končím projednávání tohoto návrhu. Poděkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Než zahájíme další bod, přečtu omluvy. Milada Voborská se omlouvá od 14.25 do devíti hodin z pracovních důvodů.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu číslo

53.

Návrh poslanců Patrika Nachera, Heleny Válkové, Roberta Králička, Jaroslava Bžocha, Kamala Farhana, Marka Nováka, Josefa Kotta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 48/ – prvé čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 48/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele poslanec Patrik Nacher. Prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Děkuji za zařazení tohoto bodu. Já to vezmu velmi stručně a pak se k tomu můžeme vrátit ve druhém a ve třetím čtení. Jde o novelu občanského soudního řádu v té části, která řeší, jakým způsobem a kdo je pozván potom k soudu poté, co občan využije mimosoudní orgán. Já to, já to lehce představím, velmi stručně.

Obrátíte se na finančního arbitra, ERÚ nebo ČTÚ. Občan, ten spotřebitel, vyhraje, ta instituce se odvolá, pak už to jde klasicky na soud.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Já se omlouvám, pane poslanče, že vás přerušuji, ale prosím o zklidnění. Kolegové a kolegyně, opakovaně prosím o ztištění. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Patrik Nacher: Pak to jde klasicky na soud a soud může, anebo nemusí přizvat ten mimosoudní orgán. Často se stává, že ten mimosoudní orgán, to znamená finanční arbitr, ČTÚ, ERÚ, se o tom ani nedozvídá, a v té chvíli je tam ten občan, ten spotřebitel, který je žalován,

a on samozřejmě, jeho schopnost hájit usnesení a výrok mimosoudního orgánu, je neskonale menší, než aby si to hájil ten mimosoudní orgán.

Upozorňuji, že když jsme to dávali dohromady i s Helenou Válkovou a s kolegy a s Ministerstvem spravedlnosti, tak to není vedlejší účastník trhu, vedlejší účastník sporu, pardon, ale je to, tím cílem je, aby ten mimosoudní orgán měl informaci, že probíhá soud, a mohl si tak on sám lépe obhájit své usnesení, které nemusí vždy dopadnout 100:0 pro spotřebitele nebo 100:0 pro tu instituci, někdy může vyjít vstříc jen částečně. Jinými slovy, cílem předkládaného návrhu je posílit procesní postavení specializovaných orgánů, což v důsledku pomůže i tomu spotřebiteli.

Tak tolik ve stručnosti, nechci zdržovat. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, pan poslanec Aleš Dufek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Aleš Dufek: Dámy a páновé, budu ještě stručnější než pan předkladatel. Skutečně jde v podstatě pouze o to, že se novelizuje občanský soudní řád a rozšíří se jaksi oprávnění, a já to tady zkonkretizuju, finančního arbitra Českého telekomunikačního úřadu, Energetického regulačního úřadu v řízeních, kde se přezkoumává jejich rozhodnutí. O nic jiného nejde.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Otevírám nyní obecnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Karel Haas. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Haas: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, děkuju mnohokrát za slovo. Já se také pokusím dodržet při pátečním odpoledni stručnost. Chtěl bych podpořit tento návrh v tom, abychom ho pustili dál do odborné debaty. Proč si to ten návrh zaslouží?

Jenom uvedu tři důvody, proč ten návrh podporuji. V tom stejném důvodu se totiž trošku liším od předkladatelů, a zdůrazním proč. Já bych byl nerad, aby vlajkovou lodí zdůvodnění podpory tohoto návrhu byla ochrana spotřebitele, protože to by prosím vás popíralo nezávislou roli správních orgánů, o jejichž rozhodnutí se jedná. Z důvodové zprávy to trošku zaznívá, jak kdyby ochrana spotřebitele byla tím nosným důvodem pro přijetí tohoto návrhu.

Ty důvody jsou v zásadě z mého právního pohledu tři. Za prvé, prosím vás, aktivní účast správních orgánů, které dneska žádné procesní postavení nemají, ony tam nemají ani vedlejší účastenství, ani postavení takzvané osoby zúčastněné na řízení, ony jsou zjednodušeně vyzvány, aby dodaly správní spis, a mohou se písemně vyjádřit v žalobě. To je jediné oprávnění, které dneska mají. Vzhledem k tomu, že jsou to specializované orgány, v tom má důvodová zpráva pravdu – ERÚ, ČTÚ, finanční arbitr, katastrální úřady a pozemkové úřady při restitucích, jestli se nepletu, je to těchto pět specializovaných orgánů – tak mají opravdu ve své agendě hlubší odborné znalosti než obecné soudy. Tak to prostě je, to opravdu pravda je, čili zapojení, aktivnější zapojení těchto orgánů do řízení podle části páté občanského soudního řádu přinese plusové body jak českým obecním soudům, protože české obecné soudy budou prostě konfrontovány s tou odbornou problematikou, a za druhé to ale přinese i pozitivní plusové body samotným správním orgánům, protože ony zase budou konfrontovány s rozhodovací praxí soudů o jejich rozhodnutích. To je podle mě ten nejpodstatnější argument.

Druhý podstatný argument: je tady opravdu jistá nelogičnost, kdy v českém duálním správním řízení v jednom pilíři správní orgány mají šanci opravdu svým účastenstvím v tom, kde se rozhoduje ve veřejnoprávních oblastech, tak tam opravdu správní orgány mají účastenství v řízení a mohou aktivně obhajovat svoje rozhodnutí. Tady v tom druhém pilíři

o soukromoprávních záležitostech podle části páté občanského soudního řádu správní orgány tuto možnost nemají, to znamená, je to odstranění jisté nelogičnosti.

A ten třetí důvod: opravdu, a to oceňuji, ten návrh byl připraven v zásadě v podobném rozsahu procesních práv, jako mají takzvané osoby zúčastněné na řízení, to znamená, jakási sekundární kategorie účastníků řízení právě podle soudního řádu správního, podle § 34. Rozsah práv a povinností, procesních práv a povinností je v zásadě totožný. Děkuji mnohokrát za podporu. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy? Není tomu tak, končím tedy obecnou rozpravu.

Táži se pana navrhovatele na závěrečné slovo. Pan zpravodaj také nemá zájem.

Nepadly žádné návrhy ani na zamítnutí, ani na vrácení, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Zagonguji a přivolám kolegy z předsály.)

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání ústavně-právnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhoje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak. Ještě jednou zagonguji a přistoupíme k hlasování.

Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavně-právnímu výboru jako výboru garančnímu?

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 132, přihlášeno 96 poslanců a poslankyň, pro 90, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavně-právnímu výboru jako výboru garančnímu. Předsedkyně Poslanecké sněmovny nenavrhla přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání? Není tomu tak. Končím projednávání tohoto bodu.

Ještě načtu omluvy, omlouvá se pan ministr Lipavský od 14.15 do devíti z pracovních důvodů.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, mám zde ještě sdělení: přerušuji 41. schůzi Poslanecké sněmovny do úterý 25. října do 14 hodin. Připomínám, že v úterý 18. října ve 14 hodin bude zahájena 42. schůze Poslanecké sněmovny. Přeji vám všem hezký víkend.

(Schůze přerušena ve 14.35 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
25. října 2022
Přítomno: 162 poslanců

(Schůze pokračovala ve 14.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 41. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás všechny odhlásím a prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Pekarová Adamová Markéta celý jednací den – zahraniční cesta, Babiš Andrej celý jednací den – zdravotní důvody, Babišová Andrea celý jednací den – zdravotní důvody, Bašta Jaroslav celý jednací den – zdravotní důvody, Bauer Jan celý jednací den – pracovní důvody, Bělobrádek Pavel celý jednací den – rodinné důvody, Benešík Ondřej celý jednací den – zahraniční cesta, Blaha Stanislav celý jednací den – zahraniční cesta, Bžoch Jaroslav do 16.30 – zahraniční cesta, Carbol Jiří celý jednací den – pracovní důvody, Dvořák Jaroslav celý jednací den – zdravotní důvody, Feranec Milan celý jednací den – zdravotní důvody, Flek Josef celý jednací den – pracovní důvody, Hájek Martin od 19 hodin – zdravotní důvody, Havel Matěj Ondřej celý jednací den – bez udání důvodu, Heller Šimon do 16.30 – zahraniční cesta, Jáč Ivan celý jednací den – pracovní důvody, Kasal David celý jednací den – pracovní důvody, Kohajda Michael do 19 hodin – pracovní důvody, Kolář Ondřej celý jednací den – rodinné důvody, Munzar Vojtěch celý jednací den – zdravotní důvody, Navrátil Jiří celý jednací den – zdravotní důvody, Okamura Hayato od 15 do 16 hodin – pracovní důvody, Pastuchová Jana do 17 hodin – rodinné důvody, Pokorná Jermanová Jaroslava celý jednací den – zahraniční cesta, Quittová Petra do 19 hodin – zdravotní důvody, Richterová Olga celý jednací den – zahraniční cesta, Skopeček Jan celý jednací den – zdravotní důvody, Smetana Karel celý jednací den – bez udání důvodu, Šebelová Michaela od 18.30 – bez udání důvodu, Špičák Julius celý jednací den – zdravotní důvody, Štolpa David celý jednací den – zdravotní důvody, Vondráček Radek celý jednací den – zahraniční cesta, Wenzl Milan celý jednací den – zdravotní důvody, Žáček Pavel celý jednací den – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvají: Baxa Martin celý jednací den – zahraniční cesta, Bek Mikuláš celý jednací den – pracovní důvody, Hubáčková Anna celý jednací den – osobní důvody, Jurečka Marian celý jednací den – rodinné důvody, Kupka Martin celý jednací den – pracovní důvody, Langšádlová Helena celý jednací den – zahraniční cesta, Lipavský Jan celý jednací den – zahraniční cesta, Nekula Zdeněk celý jednací den – zahraniční cesta, Rakušan Vít celý jednací den – pracovní důvody, Síkela Jozef celý jednací den – pracovní důvody a Válek Vlastimil do 15.30 se omlouvá z pracovních důvodů. Toliko tedy omluvy.

Paní poslankyně, páni poslanci, nyní bych vás chtěla informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium. Navrhujeme následující postup jednání v tomto týdnu.

Za prvé, dnes, to je 25. října, navrhujeme projednávání bodů v následujícím pořadí: bod 10, sněmovní tisk 254, daň z přidané hodnoty, druhé čtení; bod 22, sněmovní tisk 289, pedagogičtí pracovníci, první čtení, a poté pokračovat body dle schváleného pořadu schůze. Na základě dohody poslaneckých klubů bychom případně jednali po 19., 21. a 24. hodině, což bychom následně hlasovali.

Za druhé, zítra, to je ve středu 26. října, navrhujeme projednávání bodů v následujícím pořadí: bod 117, sněmovní tisk 291, poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, třetí

čtení; bod 1, sněmovní tisk 315, státní rozpočet na rok 2023, první čtení, s tím, že by Poslanecká sněmovna jednala až do ukončení projednávání bodu 1.

Dále na 13.30 navrhujeme pevně zařadit volební bod 123, návrh na volbu zástupce veřejného ochránce práv. Pokud bude tato volba v prvním kole neúspěšná, dohodneme se poté na konání druhého kola.

Na závěr mám dvě informace. Na základě dohody předsedů poslaneckých klubů nebude ve čtvrtek 27. října Poslanecká sněmovna jednat. A připomínám, že bod 114, sněmovní tisk 284, novela státního rozpočtu na rok 2022, třetí čtení, byl již projednán na jiné schůzi – prosím, škrtněte si jej, o tom není potřeba hlasovat. To je z mé strany vše. Přehled zbývajících bodů k projednání vám byl rozeslán elektronickou poštou.

A nyní se táží, zda má někdo zájem vystoupit ke změně schváleného pořadu 41. schůze? Mám tu přihlášené k návrhu pořadu s přednostním právem... pan předseda Jakob stahuje svoji přihlášku, pan předseda Jakub Michálek stahuje také přihlášku, takže nyní tu máme přihlášeného pana předsedu Tomia Okamuru, ale tady mám pocit, že ten se hlásil s přednostním právem ke státnímu rozpočtu, totéž pan předseda Fiala, a mám zde s přednostním právem k návrhu pořadu Olgu Richterovou, kterou zde nevidím, a podle omluv byla omluvena, takže také nic.

Ano, zaznamenala jsem s přednostním právem paní předsedkyni Alenu Schillerovou, prosím, k návrhu na změnu.

A ještě než vám udělím slovo, mám zde jedno sdělení. Paní poslankyně Monika Oborná hlasuje s náhradní kartou 33.

Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dámy a páновé, v důsledku dnů minulých přicházím s návrhem na změnu pořadu schůze a navrhoji dnes jako první bod tohoto jednacího dne s názvem Komunikace vládní koalice a ovlivňování burzy.

A dovolte, abych začala okřídleným: Odvolávám, co jsem odvolal, a slibuji, co jsem slíbil, protože tak by se daly popsat kroky vlády v posledních dnech. Nejprve vláda přijde s tím, že zavede novou speciální daň z mimořádných zisků, která bude platit od 1. ledna 2023, ale nebyla by to vládní pětikoalice, kdyby nepřišla s nějakým překvapením. Toto překvapení znamenalo propad na pražské burze, propad ceny akcií, o 31 miliard korun. A jak to celé bylo si zopakujme. V úterý minulý týden se objevila na twitterovém účtu místopředsedkyně Sněmovny Olgy Richterové informace o tom, že by daň z mimořádných zisků měla platit již tento rok, a to tedy retrospektivně. Obdobně reagoval ve středu ráno před jednáním vlády místopředseda vláda a ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka. Investoři samozřejmě na takový impulz okamžitě zareagovali a akcie firem, kterých by se tato daň měla týkat, začaly prudce klesat. Mluvím tady převážně o akcích skupiny ČEZ a vybraných bank. Tyto informace způsobily propad akcií ČEZu, Komerční banky, České spořitelny a dalších o celkových 31 miliard korun. (Ze sálu se ozývá "pst" kvůli velkému hluku. Hluk se díky tomu utišil.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkuji, kolegové a kolegyně, že jste se sami ztišili. Prosím, paní předsedkyně, můžete pokračovat.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Téměř 31 miliard korun za tak krátkou dobu, tak to je tedy výkon – neuvážené, bezohledné a hloupé. Uvědomují si vůbec členové vlády, že takové výstupy nabourávají důvěru investorů v kapitálový trh? A to tady vůbec nechci komunikovat možnost, že by tyto kroky byly úcelové. Věřím spíše, chci věřit spíše, že jde o amatérismus pětikoalice. I tak je to velmi špatná zpráva.

Nebyla by to vládní pětikoalice, pokud by totiž tomu byl konec. Po středečním jednání vlády přišel Zbyněk Stanjura s tím, že s retrospektivním zavedením daně za letošní rok se nepočítá. Sláva! Aspoň jedna dobrá zpráva v záplavě těch špatných. Popřel tedy tvrzení svých kolegů z pětikoalice. Já však za vrchol drzosti pokládám jeho tvrzení, že za chaos mohou novináři, kteří členům kabinetu kladou dotazy na vládní agendu. Tak tohle snad už není myšleno vážně. Novináři, ptáte se prostě moc a ptáte se brzo.

Nicméně jenom dvě hodiny po nahrání pozměňovacího návrhu k dani z mimořádných zisků od ministra financí Stanjury v roli poslance další poslanec vládní koalice, předseda pirátského klubu Jakub Michálek, nahrál svůj další pozměňovací návrh k dani z mimořádných zisků, ve kterém zcela zásadně mění základní parametry této daně oproti návrhu ministra Stanjury. Jednak požaduje ono zmíněné – nejdřív navržené, potom popřené – retrospektivní zdanění, navíc výrazně snižuje výšku zdanění ze 60 % na 40 %, a navíc chce zdanit všechny banky, nejen tedy ty velké, ale i banky střední velikosti.

Takže za mě – vláda chaosu pokračuje a my vlastně v přímém přenosu sledujeme, že tato vládní pětikoalice nejenom že zásadní daňovou změnu, kterou si vyčislila nebo vysnila na 85 miliard, načítá formou pozměňovacího návrhu, ještě komunikuje tak, že velkým firmám způsobí ztráty na burze, a ještě nakonec se dozvídáme ted' v atriu od novinářů, že ani není do poslední chvíle domluvena. Tak toto je politika této vlády. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. S přednostním právem se hlásí pan předseda Tomio Okamura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, my jako SPD plně podpoříme návrh na zařazení mimořádného bodu s názvem Komunikace vládní koalice a ovlivňování burzy.

Já bych k tomu ještě dodal, ale to je už můj dovětek – nekompetentní a chybná komunikace, protože je faktum, že místopředsedkyně Sněmovny za Piráty Olga Richterová a předseda KDU-ČSL Marian Jurečka způsobili podle řady ekonomů škodu minimálně 31 miliard korun. Právě místopředsedkyně Sněmovny za Piráty Olga Richterová a předseda KDU-ČSL Marian Jurečka, zároveň je to ministr práce a sociálních věcí, tedy jedni z nejvyšších představitelů Fialovy vládní pětikoalice...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Omlouvám se, pane předsedo, že vás ruším. Kolegové, kolegyně, prosím o klid. Před chvílkou jste se sami ztišili, ano, výborně, děkuji vám. Prosím, můžete pokračovat.

Poslanec Tomio Okamura: Tak právě tito dva, jedni z nejvyšších představitelů vládní pětikoalice Petra Fialy, svými výroky v médiích a na sociálních sítích o účinnosti či neúčinnosti – to už vlastně nikdo pořádně ani neví, protože panuje ve vládě takový zmatek a chaos, že tady do poslední chvíle vůbec nevíme, co vládní koalice chce vlastně předložit – právě o zavádění mimořádného zdanění energetických firem a bank, takzvaný windfall tax, tím, že řekli paní Richterová s panem Jurečkou, že chtějí zavést tuto daň už od roku 2022, způsobili pád akcií dotčených firem, které dosáhly ztráty minimálně 31 miliard korun, přičemž více než polovina z této částky je způsobena společnosti ČEZ, která je ve většinovém vlastnictví státu. O tuto částku tedy přišli akcionáři těchto firem, zejména českého státu, potažmo čeští občané, během pár hodin o to přišli pouze kvůli témtě hloupým nekompetentním a neuváženým vyjádřením nejvyšších představitelů vládní pětikoalice Petra Fialy. Oba tito vládní politici totiž veřejně prohlásili, že vláda zavede mimořádnou sektorovou daň, takzvanou windfall tax, již na zisky z roku 2022, a burza na to reagovala skokovým oslabením akcií dotčených firem. Později se ale ukázalo, že tato informace není pravdivá, protože ministr financí Stanjura za ODS prohlásil, že

to bude platit až od roku 2023, ale to již bylo pozdě, protože mezičím už akcie těchto firem klesly.

Jde tedy o opakovanou ukázku mimořádného diletantismu představitelů vládních stran, poškozujících Českou republiku, její firmy a občany. Kdo tuto škodu zaplatí a kdo za ni ponese odpovědnost? A nebylo to náhodou účelové vyjádření, které mělo někomu způsobit prospěch? V případě, že by se tímto způsobem, a bylo to takto, jednalo například ve Spojených státech, tak tam hrozí samozřejmě za taková kurzotvorná vyjádření mnohaleté těžké tresty a je to samozřejmě kriminální čin. Na tomto příkladu je jasné vidět, jak moc v českém právním rádu chybí ustanovení o hmotné a trestní odpovědnosti politiků, což je dlouhodobý návrh hnutí SPD už od doby jeho založení.

A to, že se politici vládní pětikoalice neumí dohodnout, jaké návrhy vlastně skutečně předkládají, jaké chtějí předložit, a mezičím v přímém přenosu způsobují škody v rádu desítek miliard společnostem, které za to vůbec nemůžou, protože se mluví o nich bez nich – a já nejsem žádný obhájce bank ani žádných jiných firem, ale takhle přece nemůže fungovat vláda v právním státě. Je to neuvěřitelná blamáž a já se ptám, jaké škody ještě chce vaše vláda způsobit. Už jste poškodili miliony občanů České republiky, kteří nemají na energie, tím, že nekonáte, na rozdíl od všech jiných evropských států, že nepomáháte, už uvádíte tisíce českých firem do obrovských finančních problémů, firmy krachují, propouštějí zaměstnance, a teď ještě svými neuváženými a diletantskými výroky způsobujete škodu v rázech desítek miliard korun.

Takže my plně podporujeme opoziční návrh a podpoříme samozřejmě tento návrh s názvem Komunikace vládní koalice a ovlivňování burzy. Myslím, že i ve vašem zájmu by se tady mělo projednat a vyjasnit, jakým způsobem a proč to vlastně tahle vláda takovýmto nekompetentním způsobem dělá.

Před chvílí jsem tady viděl premiéra Petra Fialu, že vcházel do sálu, ale evidentně když se doslechl, jaké téma tady opozice navrhuje, tak asi zase ze sálu odešel, nebo se zase někde schoval, aby tady nebyl za mnou vidět. Takže děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane předsedo, omlouvám se, znamená to tedy, že souzníte s bodem, který navrhla paní předsedkyně, a nechcete ho doplnit? (Souzním.) Souzníte, dobře. Takže nenavrhujete žádný nový bod? (Ne.) Výborně.

S přednostním právem se hlásí pan předseda Výborný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, dovolím si požádat mimořádně o zařazení nového bodu jako prvního bodu dnešního jednání. Bude to zcela rychlá a formální záležitost. Tady od tohoto místa se omlouvám, vaším prostřednictvím, paní předsedkyni Schillerové, že jsem jí to tam nestihl říci. Jedná se o zkrácení lhůty mezi prvním a druhým čtením na 30 dnů u zákona číslo sněmovního tisku 296. Je to lékařská posudková služba. Je to v konsenzu s celou Poslaneckou sněmovnou.

Čili prosím o zařazení nového bodu s názvem Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání ve výborech u sněmovního tisku 296, první čtení, a to jako první bod dnešního jednání. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Čili ten bod zní Návrh na zkrácení zákonné lhůty mezi prvním a druhým čtením u sněmovního tisku 296. Děkuji.

Hlásí se ještě někdo ke změně programu? Není tomu tak.

Přistoupíme tedy k hlasování. Nejprve bychom hlasovali o návrzích z grémia tak, jak jsem je zde před chvílí přečetla. Pokud není námitek, tak bychom hlasovali o návrzích z grémia

najednou. Zdá se, že není námitek. Přivolám tedy kolegy z předsálí. Ještě chvíliku posečkáme, než dorazí kolegové a kolegyně z předsálí.

Jenom zopakuji, že budeme hlasovat o návrzích tak, jak zazněly na grémuu, a to o všech najednou.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 133, přihlášeno 149 poslanců a poslankyň, pro 142, proti žádný. Návrh byl přijat a návrhy z grémia jsme schválili.

Nyní bychom hlasovali o návrhu paní předsedkyně Schillerové. (Přichází pracovnice organizačního odboru a vznáší námítku.)

Ještě než přistoupíme k hlasování o dvou navržených nových bodech, budeme hlasovat následující. Vzhledem k tomu, že byly přijaty návrhy na změnu schváleného pořadu tak, jak je navrhlo grémium, je třeba na základě dohody poslaneckých klubů hlasovat o tom, aby dnes, to je 25. října, Poslanecká sněmovna meritorně i procedurálně jednala a hlasovala i po 19., 21. a 24. hodině.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 134, přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 140, proti žádný. Návrh byl přijat.

Nyní bychom přistoupili k hlasování o nově navržených bodech. Prvním návrhem byl návrh paní předsedkyně Schillerové, která navrhuje nový bod s názvem Komunikace vládní koalice a ovlivňování burzy.

Zaznamenala jsem žádost o odhlášení, tedy vás všechny odhlásím a prosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Počkáme, až se ustálí počet přihlášených.

Hlasujeme tedy o návrhu paní předsedkyně Schillerové.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 135, přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 74, proti 65. Návrh byl zamítnut.

Nyní bychom přistoupili k hlasování o druhém návrhu. Tím je návrh pana předsedy Výborného, který navrhuje bod Návrh na zkrácení zákonné lhůty mezi prvním a druhým čtením, sněmovní tisk 296.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 136, přihlášeno 154 poslanců a poslankyň, pro 152, proti žádný. Návrh byl přijat.

Znamená to tedy, že jsme zařadili nový bod. Nyní budeme hlasovat o návrhu na jeho zařazení. Pan předseda navrhl tento bod zařadit jako bod první, a to dnes.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 137, přihlášeno 154 poslanců a poslankyň, pro 154, proti žádný. Návrh byl přijat. Bod jsme tedy zařadili jako bod první na dnešní den.

S přednostním právem se hlásí paní předsedkyně Schillerová.

Poslankyně Alena Schillerová: Dalo se asi očekávat, že mnou navržený bod a podpořený celou opozicí odmítnete, ale já doufám, že alespoň někdo z vládního tábora najde odvahu – máme tady pana premiéra, máme tady pana ministra financí – abyste se vyjádřili a alespoň nám tady vysvětlili, co ta komunikace má znamenat. Zahráváte si s ohněm. Já se domnívám, že příslušné orgány by prostě měly zkoumat, co se vlastně stalo na té burze. Já vás

tedy vyzývám, přijďte alespoň k tomuto mikrofonu, najděte odvahu a vysvětlete nám to. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji a nyní bychom zahájili projednávání bodu prvního a tím je bod číslo 159.

159.

**Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 296
ve výborech Poslanecké sněmovny**

Prosím, aby tento návrh uvedl navrhovatel tohoto bodu, pan poslanec Marek Výborný. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane premiére, vládo, kolegyně, kolegové, navrhoji u sněmovního tisku číslo 296, což je návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, zkrátit lhůtu pro jeho projednání ve výborech v rámci prvého čtení o 20 dnů tak, aby tento tisk mohl být projednán ve druhém čtení již na listopadové schůzi Poslanecké sněmovny. Prvé čtení tohoto sněmovního tisku proběhlo dne 29. září 2022, přičemž lhůta pro jeho projednání ve výborech nebyla zkrácena. Chybou, omylem, k tomu se přiznáváme.

Při projednávání tohoto tisku ve výboru pro sociální politiku, který byl určen jako výbor garanční, dne 19. října 2022, nebyly uplatněny žádné pozměňovací návrhy a výbor doporučuje schválení tohoto tisku, a to hlasy všech poslanců všech politických stran zde ve Sněmovně. O zkrácení lhůty žádám zejména s ohledem na širokou podporu tohoto sněmovního tisku mezi poslanci, jeho bezproblémové projednání ve výboru pro sociální politiku a dále též s ohledem na opatření, která činí Česká správa sociálního zabezpečení pro to, aby mohly být navrhované změny v oblasti lékařské posudkové služby realizovány již od 1. ledna 2023. Jedná se tedy o vstřícný krok vůči lékařské posudkové službě a já vás prosím o podporu tohoto návrhu, který načtu v přesném znění v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedo. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Hlásí se někdo? (Ne.) Zahajuji všeobecnou rozpravu. Nikdo se do ní nehlásí, končím všeobecnou rozpravu.

Ptám se na závěrečné slovo, jestli je zájem? Není tomu tak.

Přistoupíme tedy k podrobné rozpravě. O slovo se přihlásil pan předseda Výborný. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Já budu kontinuálně pokračovat. Navrhoji přijmout toto usnesení: "Poslanecká sněmovna zkracuje lhůtu pro projednání sněmovního tisku 296 ve výborech o 20 dnů.

Děkuji, že o tomto bude hlasováno, a děkuji za podporu.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedo, a táži se, zda se ještě někdo hlásí v podrobné rozpravě? Není tomu tak, končím podrobnou rozpravu.

Táži se, zda je zájem o závěrečné slovo? Není tomu tak.

Přistoupíme tedy k hlasování. Přečtu návrh usnesení, které zní: "Poslanecká sněmovna zkracuje lhůtu pro projednání sněmovního tisku 296 ve výborech o 20 dnů. Ještě přivolám kolegy z předsálí a myslím, že můžeme zahájit hlasování.

Táži se, kdo je pro návrh usnesení, tak jak jsem ho přečetla? Kdo je proti?

Hlasování číslo 138, přihlášeno 154 poslanců a poslankyň, pro 148, proti žádný. Návrh byl přijat.

A já končím projednávání tohoto tisku. Děkuji panu navrhovateli, děkuji všem za vstřícnost.

Nyní bychom přistoupili k projednávání bodu číslo 10 a tím je

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 254/ – druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr financí Zbyněk Stanjura. Prosím, pane ministře, ujměte se slova. (V sále je hluk.) Kolegové a kolegyně, prosím o klid. Pane ministře, prosím, ujměte se slova, pokud máte zájem. Má zájem pan ministr a já prosím ještě jednou především kolegy v pravé části sálu, aby své debaty přesunuli do předsálí... pánové!

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Tak já zkusím mluvit nahlas. (Předsedající: Ano, děkuji.) Doufám, že ti, kteří teď mluví, když zjistí, že se mluví od řečniště, že umožní, abyste má slova všichni dobře slyšeli. Jsme na začátku druhého čtení, můžeme tomu říkat daňový balíček, jak bylo obvyklé v poslaneckém žargonu, i když formálně se to jmenuje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, ale taky se mění zákon o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

Hlavní důvod pro předložení tohoto návrhu zákona je plnění programového prohlášení vlády, ve kterém najdeme minimálně tyto věty a tyto závazky: "Zvýšíme limit pro povinnou registraci k DPH na 2 miliony korun, na stejnou hranici se posune možnost využití paušální daně. Za druhé parametricky upravíme kontrolní hlášení a za třetí snížíme byrokratickou zátěž při správě daní a poplatků."

Je tady poptávka po zpravodaji, tak poprosím paní místopředsedkyni, aby této poptávce nějakým způsobem vyhověla.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ve druhém čtení to bývá tak, že nejprve přečte pan ministr svoji řeč nebo přednese svoji řeč a poté vyzveme pana zpravodaje, aby přečetl návrh usnesení, a ještě budeme k tomu měnit zpravodaje. Takže jenom předem upozorňuji, že dojde ke změně zpravodaje, protože původní zpravodaj je omluven, takže takto to bývá zvykem.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Ze zdravotních důvodů je omluven původní pan zpravodaj, pokud mě paměť neklame. Takže tato věc je vyjasněná, pan zpravodaj se tedy ujme své funkce ve druhém čtení, poté bude vyzván po mé úvodním slově, aby vás seznámil se stanoviskem rozpočtového výboru, který tento návrh projednával mezi prvním a druhým čtením. Děkuji, paní místopředsedkyně.

V návrhu zákona jsou obsaženy změny zákona o dani z přidané hodnoty, zákona o daních z příjmů, daňového rádu, zákona o opatřeních v oblasti daní v souvislosti s konfliktem na Ukrajině a dalších právních předpisů, jejichž změna je vyvolána změnami těchto daňových

zákonů. Účinnost je stanovena na 1. leden roku 2023 s výjimkou několika ustanovení v oblasti daně z přidané hodnoty, která nabudou účinnosti v den následující po dni vyhlášení tohoto zákona, a to z důvodu zjednodušení přechodu na novou právní úpravu.

Zkusím v tom úvodním slově – protože bezesporu budeme mít možnost vést docela detailní debatu, určitě budu, pokud budou dotazy, na ně odpovídat – takže v této chvíli shrnu jenom základní pozitivní změny pro daňové poplatníky. Není automatickým pravidlem, že změna daňových zákonů přináší pozitivní změny pro daňové poplatníky.

Ta první je, já jsem to už avizoval, zvýšení limitu pro povinnou registraci k DPH z 1 na 2 miliony korun. Musím říct, že díky úsilí minulé i současné vlády – já bych chtěl, aby to opozice zaznamenala, že říkám díky úsilí minulé i současné vlády – jsme jako Česká republika obdrželi výjimku, že to můžeme aplikovat vlastně dříve, než na čem je evropská dohoda, to znamená od 1. ledna příštího roku.

Za druhé reagujeme – já bych řekl – na opravněné připomínky zejména z menších firem. Měníme parametry pro podání následného kontrolního hlášení z 5 pracovních dnů ode dne doručení výzvy správce daně do datové schránky plátce na 17 kalendářních dnů ode dne jejího dodání. Myslím si, že to je pomoc zejména těm poctivým, kteří zprávy v datových schránkách otevírají ihned a nevyužívají institut fikce doručení. A zejména v menších firmách, kdy je buď externí účetní, nebo jeden či jedna účetní, někdy těch 5 kalendářních dnů činilo problémy, a i spolehlivý daňový poplatník měl občas problém, jak to vyřešit, pokud tato nebo tento účetní byli zrovna na dovolené nebo na nemocenské, a je tam jeden člověk, tak je velmi problém. Těch 17 kalendářních dnů je naprostě dostačujících. Ono se to v zásadě příliš nemění, protože když si sečteme fikci doručení, k tomu dáme 5 pracovních dnů, fikce doručení je 10 dnů, 5 pracovních dnů plus sobota, neděle, kalendářně do kupy je to 17, ale vytváří to přátelštější prostředí zejména pro ty poctivé, kteří mohli z administrativních důvodů učinit nějakou chybu v podání kontrolního hlášení.

A stejně tak se snižují pokuty, které vznikají ze zákona v případě pozdního podání, respektive nepodání kontrolního hlášení pro živnostníky, společnosti s ručením omezeným, kde je fyzická osoba jediným společníkem, a plátce – vlastně čtvrtletní plátce – DPH, to znamená, je to opět snížení pokut zejména těm nejmenším daňovým poplatníkům.

Tohle jsou vlastně ty základní změny v oblasti DPH.

Co se týče zákona o daních z příjmů, největší změnou je změna limitu pro možnost využívání paušální daně, která když byl limit pro povinnou registraci DPH 1 milion, stejný limit byl pro možnost využití paušální daně. Pokud v zákoně o DPH zvyšujeme limit na 2 miliony, tak bych řekl, zcela logicky i zde zvyšujeme limit na 2 miliony. Zavádíme tady tři pásmá a vím, že tento návrh vzbuzuje kontroverze či protinávrhy. Ten důvod je poměrně jednoduchý. Účelem paušální daně není snižovat daňovou zátěž, ale snížit byrokratickou náročnost, a pokud bychom měli ambici stanovit jednu jedinou sazbu pro živnostníky, kde výdajový paušál může být 80, 60 nebo 40 %, a současně ty příjmy byly od 0 do 2 milionů, tak každý z nás posoudí, že velmi těžko je najít něco, co by bylo adekvátní těm mezním situacím. Takže pokud si vezmu mezní situaci, že někdo má například výdajový paušál 80 % a příjem 2 miliony... Respektive naopak, pokud má někdo příjem kolem půl milionu, 600 000, výdajový paušál 80 tisíc (procent?), tak z toho platí velmi nízké daně i bez institutu paušální daně. Pokud to porovnáváme s poplatníkem, který by při 40% výdajovém paušálu měl příjem skoro 2 miliony, tak je vlastně nemožné stanovit jednu hodnotu tak, aby přiměřeně odpovídala oběma těmto – a přiznávám – mezním situacím. Takže v zásadě pro ty, kteří budou mít i v příštích letech příjem do 1 milionu stejně jako v letošním roce, se nemění vůbec nic. Pro ty klasické živnostníky, to znamená, jak jsou většinou chápáni OSVČ, to jsou ti, kteří mají 80% výdajový paušál, se nemění také nic, návrh v celém pásmu až do 2 milionů stanovuje stejný odvod. Ale u toho 60% a 40% – máme další dvě pásmá – v tom případě u 60% výdajového paušálu je to nad 60 %, nad 1,5 milionu,

omlouvám se, a u toho 40% výdajového paušálu je to při příjmech nad 1 milion, a pak nad 1,5 milionu je to to třetí pásmo.

Ale respektuji, že budou podány pozměňovací návrhy v této oblasti. Je to legitimní debata a o výsledném tvaru paušální daně rozhodneme v závěrečném třetím čtení. Myslím si, aspoň jsem nezaznamenal zatím z otevřené debaty, že by někdo zpochybňoval ten samotný princip, že limit pro paušální daň bude zvednut na 2 miliony, a to je ta klíčová informace. O tom, jak nastavujeme parametry, je legitimní debata v Poslanecké sněmovně. Já jsem se pokusil vysvětlit důvody, které vládu, nejprve Ministerstvo financí a pak vládu jako celek vedly k návrhu těch tří pásem.

Dále řešíme takovou dlouhodobou věc, která se podle mě řešila i v minulém volebním období a pravděpodobně z časových důvodů se nestihla dotáhnout do platného, účinného zákona, to je osvobození příjmu v podobě bezúplatného nabytí spoluživnostnického podílu na nemovité věci od obce, pokud tato obec na výstavbu této nemovité věci získala dotaci ze státního rozpočtu mezi lety 1995 – slyšíte dobře – 1995 až 2007. Myslím, že to je vstřícný krok vůči mnoha daňovým poplatníkům, kteří, já bych řekl, že oprávněně, nerozuměli, proč by měli platit další daň.

Pak se zvyšuje – takhle, důležitá věc je prodloužení mimořádných odpisů. Je to vlastně věc, kterou jsme společně schválili v minulém volebním období na dva covidové roky – 2020 a 2021. Ono se to osvědčilo, je to ve prospěch investiční aktivity firem, takže tyto mimořádné odpisy prodlužujeme do konce roku 2023. Pokud zazní otázka, proč ne dále, tak je ve vysokém stupni projednávání, a brzo už půjde do vlády, nový zákon o účetnictví, který bude nově definovat od 1. ledna roku 2024 odpisové skupiny a délku odepisování. Takže tímto návrhem, pokud ho Poslanecká sněmovna a Senát schválí, vyřešíme období do účinnosti nového zákona o účetnictví, kde budou jiným způsobem nastaveny odpisové skupiny a doby odepisování.

Dále se zvyšují částky ročního příjmu, do kterého se nemusí podávat daňové přiznání. Obecně je to z 15 000 na 25 000 korun ročně a v případě poplatníka, který má jinak příjmy ze zaměstnání, se ta částka zvyšuje z 6 000 na 10 000 korun.

A potom věc, která je podle mě také potřebná – osvobození odměny za výkon funkce člena volební komise. Tito lidé vlastně zaručují a přispívají k tomu, že máme férové volby, ty odměny nejsou nijak vysoké a přijde nám administrativně, ale i jinak zbytečné, aby odměny za to, že někdo dobrovolně ve svém volném čase vykonává zodpovědnou funkci člena volební komise, byly zdaněny.

Dále se novelizuje zákon o opatřeních v oblasti daní v souvislosti s konfliktem na Ukrajině, který jsme přijali společně v první polovině letošního roku, a dopresňujeme nějaké věci. Tak za prvé, odstraňujeme povinnost podat daňové přiznání, pokud by vznikla jenom z důvodu uplatnění odpočtu na dar zastupitelskému úřadu Ukrajiny. Víte, že zastupitelský úřad Ukrajiny zorganizoval sbírku na pomoc Ukrajině, do které se ohromujícím způsobem zapojila veřejnost, a myslím si, že je správné, že pokud by to byl jediný důvod, proč by konkrétní občan měl podávat daňové přiznání, tak je dobré je této povinnosti zbavit.

Další návrh, který reaguje na to, že poskytujeme solidární příspěvek těm domácnostem, které se dobrovolně rozhodly ubytovat ve svém domě nebo bytě ukrajinské uprchlíky, takže jednoznačně říkáme, že příspěvek pro solidární domácnost poskytovaný za toto ubytování se nebude počítat do příjmů manžela a poplatníci – nebo manželky – a poplatníci kvůli tomu nepřijdou o slevu na manžela či manželku. Opět si myslím, že to, že někdo prokazuje dobrou vůli, ubytuje ukrajinské uprchlíky ve své domácnosti a za to dostává nějakou část stanovenou zákonem, není důvod, aby přišel o slevu na svého manžela či manželku.

Pak dochází k novele daňového rádu, to znamená, dochází k zúžení povinnosti podávat daňová přiznání a další formulářové podání při správě daní elektronicky tak, aby se nově netýkala fyzických osob nepodnikajících, i když mají zpřístupněnu datovou schránku, takže

necháváme volbu. Já bych to všem doporučoval, aby využívali možnost elektronického podání, ale nebude to povinnost, pokud se jedná o osoby, které nepodnikají, a přitom jim vzniká daňová povinnost, zdanit příjmy, které mají z jiných oblastí než z podnikání, například z pronájmu a podobných věcí.

Myslím, že je správné, abych v této chvíli v úvodním slově zmínil i pozměňující návrh, který jsem podal do systému minulý týden, který se týká windfall tax. Jenom zopakuji, že to nebylo součástí původního návrhu zákona, já myslím, že to všichni víme, ale pro pořádek, ať to je ve stenozáznamu, aby to bylo jasné. Ten důvod je jednoduchý. Když jsme připravovali daňový balíček, v té době teprve vznikaly úvahy o zavedení daně, windfall tax v angličtině, daně z mimořádných zisků, válečné daně... těch názvosloví se samozřejmě objevilo poměrně hodně, my tomu říkáme česky daň z neočekávaných zisků.

My jsme čekali na evropské řešení, které ale přišlo z jiné oblasti než jen z oblasti daňové. Musíme si říci, že vlastně národní státy, a myslím, že se to týká všech států Evropské unie, kompenzují různými způsoby vysoké ceny energií jak pro domácnosti, tak pro podnikatele. Obecně platí, že nejtěžší je vymyslet způsob pomoci velkým firmám. U těch ostatních se to v minulých týdnech podařilo, na řešení velkých firem ještě nadále pracujeme. Pokud k takovému řešení dojdeme, nebude to formou změny daňových zákonů.

Členské státy dostávají do rukou dva možné nástroje. O obou se v otevřené debatě mluví jako windfall tax, já je tedy rozliším českým názvoslovím, aby nedošlo ke zmatení pojmu.

První nástroj, který není daňový, je, že na národní úrovni mohou členské státy stanovit maximální cenu u výrobců a všechno nad maximální cenu výrobci mají odvádět do státního rozpočtu ke kompenzaci vysokých cen energie. Všichni víme, že ta cena je stanovena na 180 eur za megawatthodinu. V této chvíli finalizují expertní jednání. My se v této chvíli kloníme k tomu, aby tento odvod byl stanoven rozdílně podle různých zdrojů, které mají elektrárny. To znamená, různě bude stanovena tato cena – nebo ten cenový strop – pro odvod, pro elektřinu vyráběnou z jádra, jiná pro vyráběnou z větrných elektráren, fotovoltaických elektráren, u hnědého uhlí budou dva typy, to znamená, to budou pánevní hnědouhelné elektrárny a ty ostatní, při výrobě z biomasy a podobně.

A druhý nástroj, který máme v tomto návrhu, je vlastně daň z nečekaných zisků, která se může charakterizovat jako doplněk daně z příjmů právnických osob.

Já bych prosil v té debatě, abychom to nesměšovali. První opatření, o kterém jsem mluvil, nemá charakter daně, protože to by musel schválit ECOFIN – jednomyslnost, protože v daňové oblasti platí jednomyslnost, má to charakter povinného odvodu. To nařízení to umožní od 1. prosince letošního roku a usnesení vlády směřuje k tomu, aby od 1. 12. 2022 tyto odvody byly stanoveny, ale bude to bezesporu vyžadovat novelu energetického zákona a následně vydání nařízení vlády.

Mohu říci, že na tom intenzivně pracujeme ve spolupráci se všemi relevantními výrobcími elektrické energie v České republice. Ten odvod, tu hranici, ten odvod chceme stanovit cost plus, česky náklady plus přiměřená marže. Nechceme tímto opatřením uvrhnout kteroukoliv firmu, kteréhokoliv výrobce do ztráty, protože stejně by státu nezbylo nic jiného než tu ztrátu vyvolanou nařízením státních orgánů kompenzovat.

U windfall tax – jsme u té daně z nečekaných zisků, u přírůstku z daně právnických osob – je několik možností. Obecně se nabízí jako první sektorová daň. Tu jsme jako vláda odmítli jako princip řešení, takže my adaptujeme vlastně všechny obory, kterých se to týká z evropského nařízení. Je to těžařský sektor, týká se to černého uhlí, ropy, zemního plynu a výroby ropných a koksárenských produktů, pokud příjmy z těchto činností v roce 2021 přesahovaly více než 25 % příjmů konkrétních společností.

Za druhé jsou to subjekty výroby a obchodu s elektřinou a plynem a velkoobchod s kapalnými a plynnými palivy, pokud měl daný subjekt nebo skupina, jejíž je součástí, příjmy

z těchto činností, to je důležité říci – ne příjmy ze všech činností skupiny, ale pouze z těchto činností, v roce 2021 alespoň 2 miliardy příjem. To není zisk, abych to vysvětlil.

A za třetí, a to už nepodléhá evropské legislativě, to je, jak říkáme poctivě, to je to národní řešení, týká se to bank. Pokud byly v roce 2021 roční čisté úrokové výnosy alespoň 6 miliard korun, jinými slovy, to by se týkalo velkých bank. Je jich šest, pokud mne paměť neklame. U těch menších a u těch o něco větších než menších, které jsou nějak formálně klasifikovány jako střední, z důvodů stability bankovního sektoru nenavrhujeme toto zdanění. Když se podíváte na ty čisté úrokové výnosy těch největších bank, vidíte, že to dlouhodobě je vysoké číslo, a k těm ziskům dochází díky vysoké inflaci a díky vysoké dvoutýdenní reposazbě, která v tuto chvíli činí 7 %. Moji kolegové na Ministerstvu financí udělali předběžnou rešerzi, jak dochází ke zdanění bank v Evropě a v Evropské unii. Tam pomíjíme sazbu z příjmů právnických osob, která je u nás opravdu nižší než zejména v západních členských státech, tak skoro všichni členové eurozóny, ne Evropské unie, přistupují nebo přistupovali k nějaké formě bankovní daně. Byly různé metody, ale skoro všichni členové.

Musíme říci, že převážnou většinu tohoto roku byla základní úroková míra v podstatě na nule a v posledních týdnech Evropská centrální banka zvýšila svou základní úrokovou míru na 1,25 procentního bodu. Kdybychom si modelovali, kdyby ta základní úroková míra v této chvíli byla i v České republice, určitě nenavrhujeme daň z neočekávaných zisků v bankovním sektoru.

Včera z veřejných zdrojů, myslím, že jsme to přečetli mnozí z nás – nevím, jestli to byla zpráva, nebo nějaký rozhovor – četl jsem o předpokládané ztrátě ČNB v roce 2022. Z informací, které byly včera publikovány, vyplývá, že ČNB v té vysoké ztrátě – což není žádná katastrofa, abych to hned uvedl na pravou míru – je způsobena tím, že na úrocích – protože dnes ta 7% sazba, ale v některých měsících byla nižší – vyplatí ČNB komerčním bankám letos 180 miliard korun. Tam vzniká ten neočekávaný zisk, protože těch 180 miliard korun nevzniká v důsledku lepších služeb, než má konkurence, zvětšení počtu zákazníků a podobně. Samozřejmě že banky mají úrokové náklady, proto pracujeme s pojmem čistý úrokový výnos, což je mimochodem povinná součást výročních zpráv bank, a každý z nás, když si s tím dá práci, si to může nastudovat, jak to bylo v minulých letech. Takže to jsou subjekty, kterých by se to mělo týkat.

Základ daně – tady vycházíme z evropského nařízení, to znamená, spočte se průměrný zisk za roky 2018, 2019, 2020 a 2021, ten se navýší o 20 % a pouze ta částka, která bude vyšší než těch 120 % průměrného zisku za poslední čtyři roky, bude základem daně pro daň z mimořádných zisků. Navrhujeme sazbu 60 % a období uplatnění roky 2023 až 2025.

Hned vám vysvětlím, jak budeme pracovat s rokem 2022 podle tohoto pozměňovacího návrhu. Pro rok 2022 si ty společnosti vypočtou daň, podají daňové přiznání, ale nebudou platit daň za rok 2022. Je to pouze základ pro zálohy, jak je normální – pro daně právnických osob se platí zálohy podle zaplacené daňové povinnosti v posledním zdaňovacím období.

Když jsem mluvil o tom prvním nástroji, to znamená odvod, který byl z výrobních cen elektřiny, který měl platit od 1. prosince letošního roku, tak tento odvod bude daňově uznatelným nákladem konkrétního výrobce elektrické energie, jinými slovy, o tento odvod si bude snižovat zisk. Jsou to spojité nádoby: čím vyšší bude odvod, tím nižší bude ten zisk, tím nižší bude základ pro windfall tax, tím nižší bude samotná daňová povinnost. Náš konzervativní odhad Ministerstva financí, že zapojením těchto dvou nástrojů, jednoho nedaňového a jednoho daňového ve smyslu záloh, to znamená, bavíme se o příjmech státního rozpočtu, a klasicky příjem státního rozpočtu například v letošním roce vidí tento vývoj daně z příjmu právnických osob – to plnění není pouze v březnu nebo v červnu, kdy se podávají daňová přiznání. Ted' pomíjím společnosti, které mají jiný účetní rok než 1. 1. a 31. 12., ale stejně tak je zvýšen příjem z této daně v září a v prosinci, kdy tyto firmy platí zálohu na tuto daň podle poslední známé daňové povinnosti.

Předpokládám, že jsem popsal aspoň základní parametry jak návrhu zákona, který schválila vláda, tak jeho pozměňovacího návrhu. Asi jsem řekl, že i u těch ostatních činností je

nějaký vstupní limit, to znamená, u těch, to jsem říkal, které produkují elektřinu, je to ten parametr 2 miliardy korun tržeb v roce 2021 z těchto předmětných činností. U ostatních, těch malých, je hranice 50 milionů, čili nechceme zdaňovat domácí fotovoltaické elektrárny a podobně, proto je tam ten limit poměrně velkorysý, 50 milionů korun.

A co se týče účinnosti, myslím, že jsem odpověděl naprosto jasně. Zákon má být účinný od 1. února 2023 včetně tohoto pozměňovacího návrhu. Ale u toho windfall tax předpokládám, že v roce 2023, a je to tak i v návrhu státního rozpočtu, který začneme projednávat zítra na plénu, protože v rozpočtovém výboru toto projednání už začalo, se počítá s tou částkou 100 miliard korun.

Co je ale důležité a co chci říct k tomu pozměňovacímu návrhu: jedná se opravdu o mimořádné kroky a mimořádné příjmy a s plnou vážností říkám, že vláda bude používat tyto peníze podle schváleného rozpočtu, to je samozřejmé, ale pouze na mimořádné výdaje. Tato daň nemá a nesmí sloužit k tomu, abychom například snižovali strukturální schodek, k tomu jsou jiná opatření. Říkám to zcela otevřeně, aby to bylo úplně jasné, že mimořádné příjmy budou použity pouze na mimořádné výdaje. Odhadujeme ve světle znalostí, které máme v září a v říjnu letošního roku, potřebu kompenzací u zastropovaných cen zhruba na 100 miliard korun. To nejsou jediné náklady, které slouží... Například zastropování – kromě té konkrétní částky je i vynulování plateb za obnovitelné zdroje. I to je mimořádný výdaj a mimořádné opatření, které bude platit 16 měsíců od 1. září letošního roku do konce roku 2023. V dluhové zprávě k tomu pozměňovacímu návrhu je i podrobněji uveden odhad příjmů této daně v letech 2023, 2024 a 2025.

Děkuji za pozornost. V této chvíli to bylo celé úvodní slovo.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 254/1.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru. Původně jím byl pan poslanec Vojtěch Munzar, ten je všem ze zdravotních důvodů rádne omluven. Zastoupí ho tedy pan poslanec Havránek a o tomto se nehlasuje, neboť se nacházíme v druhém čtení. Prosím tedy pana zpravodaje, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Havránek: Děkuji za slovo. Krásný den, kolegyně, kolegové. Dovolím si zde zastoupit nemocného kolegu Vojtěcha Munzara, jemuž přeju brzké uzdravení. Rozpočtový výbor tedy projednal na své schůzi tento návrh zákona 1. září letošního roku. Shodou okolností i zde jsem zastupoval kolegu Vojtěcha Munzara.

Co se týče nejprve diskuse, jež proběhla k tomuto návrhu zákona, myslím, že zejména se diskutovalo právě v oblasti nastavení parametrů paušální daně. Paní kolegyně Schillerová tehdy avizovala, že předloží nějaké pozměňovací návrhy, dva z nich jsou v systému. Dále v tuto chvíli v systému nalezneme celkem 12 pozměňovacích návrhů. Co se týče toho, co přijal rozpočtový výbor ve svém usnesení, je to jeden pozměňovací návrh skupiny poslanců zastoupené právě panem kolegou Vojtěchem Munzarem jako prvním z předkladatelů a právě tento pozměňovací návrh se týká limitů pro podávání přiznání k dani z příjmu. Prostřednictvím tohoto návrhu se navrhuje zvýšit minimální výši zdanitelných příjmů poplatníka daně z příjmu fyzických osob pro vznik povinnosti podat daňové přiznání podle § 38g odst. 1 zákona o daních z příjmů z dosavadních 15 000, respektive v návrhu obsažených 25 000, na 50 000 korun. Obdobné změny navrhované v ostatních dotčených ustanoveních jsou pak důsledkem jejich provázanosti s touto částkou. To tedy byl nejdůležitější bod 120. usnesení rozpočtového výboru.

Dále jsem byl zmocněn já, respektive pan kolega Munzar jako zpravodaj, k tomu, přednést takto usnesení našeho výboru. Kolegyně, kolegové, těším se na následující diskusi a děkuji zatím za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane zpravodaji. Prosím, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. A pan ministr ještě chce, tedy s přednostním právem...

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: (Vstupuje do řeči.) Moc se omlouvám, jenom doplním několik čísel. Když jsem říkal, že ten návrh zákona je ve prospěch daňových poplatníků, dovolte, abych to kvantifikoval odhady Ministerstva financí. Zvýšení ročního limitu z 1 na 2 miliony je odhad dopadů, to znamená snížení příjmu státu 10 miliard korun, z toho 6,4 miliardy na úrovni státního rozpočtu, 2,6 miliardy na úrovni obcí a 1 miliarda na úrovni krajů, takže to je plus 10 miliard ve prospěch daňových poplatníků.

U parametrických změn DPH předpokládáme pozitivní dopad pro daňové poplatníky, to je negativní pro státní rozpočet minus 180 milionů korun. U daně z příjmu to zvýšení limitu pro paušální daň nedělá tolik, jak občas čtu v otevřené debatě. Odhad je 600 milionů korun pro veřejné rozpočty, z toho 500 milionů na úrovni státního rozpočtu a 100 milionů na úrovni obcí, žádný dopad na rozpočty krajů, a u daně z příjmu u mimořádných odpisů je to vlastně jenom rozložení nákladů v čase, nicméně z dlouhodobého hlediska je to rozpočtově neutrální, ale v roce 2023 je negativní dopad 6,3 miliardy korun při daňových přiznáních z roku 2022, z toho 4,1 miliardy na úrovni státního rozpočtu, 2,2 miliardy na úrovni obecních a krajských rozpočtů, a v roce 2024 je ten negativní dopad pro státní rozpočet, ale pozitivní pro daňové poplatníky 9 miliard korun, z toho 5,8 miliardy na úrovni státního rozpočtu a 3,2 miliardy na úrovni místních rozpočtů. Když těchto několik čísel sečteme, zjistíme, že ve prospěch daňových subjektů, pokud to Poslanecká sněmovna a Senát schválí, bude v příštím roce plus zhruba 17 miliard a v roce 2024 plus 20 miliard, takže za ty dva roky 37 miliard ve prospěch daňových poplatníků, v neprospěch státního rozpočtu zhruba dvou třetin a jedné třetiny v úrovni rozpočtů obcí, měst a krajů.

Omlouvám se, že jsem takhle doplnil to úvodní slovo, ale chtěl jsem, aby to zaznělo i na záznam, zpráva o dopadech těchto pozitivních opatření pro daňové poplatníky do veřejných rozpočtů.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře, a nyní otevíram obecnou rozpravu, do které se s přednostním právem přihlásil původně jako první pan místopředseda Havlíček, ale dává přednost paní předsedkyni Aleně Schillerové s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo paní místopředsedkyně. Děkuji kolegovi za to, že mně umožnil vystoupit jako první. Pane ministře, milé kolegyně, milí kolegové, dnešní diskuse bude relativně nestandardní. Na jedné straně tady máme daňový balíček, který z velké části navazuje a je prací předchozího kabinetu – našeho kabinetu Andreje Babiše – a v rámci kterého zde budeme vést standardní klasickou politickou diskusi, kdy současná vládní pětikoalice navazuje vlastně na kroky naší vlády, za což jsem samozřejmě ráda, ale bohužel tam jsou některé výhrady, o kterých jsem mluvila v rámci prvního čtení a tady je zopakuji, i když ve velké míře ten daňový balíček bude mít a má naši podporu.

Kromě této politicky relativně běžné diskuse budeme diskutovat rovněž poslanecký návrh ministra financí v roli poslance, v tomto případě Zbyňka Stanjury, v rámci kterého za mě zcela bezprecedentně se vstupuje do rozpočtového procesu, kdy jednak – chtěla bych to shrnout – se poslaneckým návrhem chce vytvořit úplně nová kategorie daně, poslaneckým návrhem, za další, se chce vytvořit inkaso daně až ve výšce zhruba 150 miliard – sčítám rok 2023, 2024, 2025,

a navíc, za třetí, s těmito miliardami již počítá předložený návrh státního rozpočtu na rok 2023, což je za mě naprosto bezprecedentní jednání, protože hospodaření státního rozpočtu je založeno – včetně tohoto samozřejmě tam jsou další věci, podrobně si to budeme diskutovat zejména zítra v rámci prvního čtení – ale za mě je to založeno na imaginárních 150 miliardách korun na příjmové straně.

Dne 21. října se objevilo poprvé paragrafované znění daně z mimořádného zisku a již dnes, 25. října, jsme v jeho druhém čtení. Jakýkoliv prostor pro diskusi byl absolutně zdecimovaný. To je potřeba, abychom si tady řekli.

Já ale začnu první částí předloženého zákona, kterou jsme tu dnes měli řešit. Je to návrh, kdy Ministerstvo financí na základě projektu, který odstartovala ještě naše vláda, vláda Andreje Babiše, chce zvětšit okruh živnostníků, kteří mohou používat takzvanou paušální daň. Těch věcí je v daňovém balíčku více, ale tato je pro mě asi nejzásadnější. Tito živnostníci – a proto jsme kdysi za naší vlády zaváděli paušální daň – nemusí řešit daňové přiznání, nemusí řešit žádné další výkazy v sociální oblasti, v oblasti zdravotního pojištění. Čili paušální daň představila naše vláda, a hlavně tedy Ministerstvo financí pod mým vedením, jako řešení pro ty, kteří se nechtějí topit v účetnictví a účetních dokladech, kteří nechtějí utrácet nemalé finanční prostředky za daňové poradce nebo účetní poradce a raději se budou věnovat tomu, co opravdu umí, tedy své profesi, nástroj, který je jednoduchý, přehledný, a hlavně funkční. Jedna platba vyřešila povinnosti k dani z příjmů, sociálnímu, zdravotnímu pojištění. Desítky tisíc živnostníků ušetřily díky naší vládní koalici – ale připomínám, že tehdy to mělo širokou podporu i v tehdejší opozici – finanční prostředky, ale především svůj čas. V režimu paušální daně se nepodává ani daňové přiznání, ani hlášení. Nepřijde, není logické, aby přišla daňová kontrola – prostě živnostníci a OSVČ se věnují tomu, co umí nejlépe, ať je to mechanik, který opravuje auta, ať je to švadlena, která upravuje oděvy, ať je to zemědělec, který se má starat o své pole. Mají se věnovat hlavně svému podnikání a jednotlivé subjekty se tedy věnují činnosti, ve které mají komparativní výhodu, a to zvyšuje produkci celého národního hospodářství.

Toto chování je samozřejmě výhodné i pro stát. Je to jistý druh efektivního šetření, který určitě dává smysl. U těchto podnikatelů není co kontrolovat, jestliže nevedou účetnictví, nepodávají přiznání, tak nevidím žádný důvod, co kontrolovat, a šetří své kapacity i stát samozřejmě, který nemusí tím pádem navýšovat byrokratický aparát. To byla cesta, kterou jsme se chtěli vydat, a ta cesta samozřejmě měla několik fází a teď se nacházíme v té fázi druhé.

Naštěstí tedy jsem ráda, že se pokračuje v tomto projektu, už jsem to řekla v úvodu a toto skutečně oceňuji. Základem k tomu, aby se mohla měnit paušální daň a posunout její limit, bylo – a to od počátku jsem takto prezentovala, když jsem tu předkládala ke schválení tento projekt – že naše vláda směřovala k limitu 2 milionů korun, a to jak u paušální daně, tak u povinného plátcovství k DPH. To však v období, kdy jsme předkládali paušální daň, nebylo možné kvůli tehdy platné evropské směrnici o DPH. Několikrát jsme se tedy o to přeli s tehdejší opozicí. Proto jsem ještě jako ministryně financí ve vládě Andreje Babiše dlouhodobě prosazovala, abychom dosáhli posunu na 2 miliony povinného plátcovství tak, aby členské země mohly na základě vlastního uvážení rozhodnout o zvýšení... (Odmlka; poslanec Michálek hlasitě hovoří u stolku zpravodajů.) ... o zvýšení limitu obratu pro vznik plátcovství právě...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pardon, že vás přerušuji, paní předsedkyně – pane předsedo Michálku... děkuji.)

Poslankyně Alena Schillerová: ... právě až na hranici 2 milionů. A to se podařilo za naší vlády, já jsem byla ráda. Úprava byla schválena, nicméně s platností až od 1. ledna 2025, a toto zvýšení limitu pro registraci DPH je samozřejmě navázáno na zvýšení limitu paušální daně. To byly spojené nádoby, od počátku jsme to takto plánovali.

Ke konci mandátu naší vlády jsem ještě jako tehdejší ministryně financí požádala Evropskou komisi o výjimku pro Českou republiku, aby nemusela na tento termín čekat. To se podařilo a jsem ráda, že pan ministr navázal na tyto kroky, Ministerstvo financí, takže se mohlo hladce pokračovat v tomto snažení a představit tuto novelu, která zvyšuje limit DPH na 2 miliony. Je to něco, po čem podnikatelská veřejnost volala léta, a samozřejmě navázat i na zvýšení limitu pro paušální daň, která v tuto chvíli je do 1 milionu příjmů, a samozřejmě chtěli jsme, aby byla do 2 milionů.

Proč jsme to svazovali, je jasné: jestliže plátce DPH, takzvaný povinný plátce DPH dnes od milionu obratu musí vést určité povinné evidence, je nelogické, abychom zvedali paušální daň na 2 miliony, když od milionu musí být povinný plátce DPH s povinnými evidencemi. Proto bylo důležité svázat tyto dvě novely dohromady. To se stalo, ale za mě – já už jsem to tu kritizovala v prvním čtení – se nastavuje pro paušální daň pro mě nesmyslně systém tří pásem. Tři pásmata, která ve skutečnosti ale nejsou jenom tři, ale je jich mnohem více, respektive kritérií je více. Do kterého pásmata totiž budete spadat, se nebude určovat nebo nemá určovat podle návrhu Ministerstva financí pod vedením Zbyňka Stanjury, se nemá určovat jen podle příjmu, ale i podle výše výdajového paušálu.

Ovšem ani to neplatí vždy. Například instalatér, který může uplatnit výdajový paušál ve výši 80 %, bude patřit i s příjmem 2 miliony korun do prvního pásmata, a tudíž bude odvádět 6 500 korun měsíčně. Na druhou stranu například účetní bude spadat při totožném příjmu už do druhého pásmata a měsíčně bude odvádět 16 000, takže téměř o 10 000 korun navíc, protože ona má nárok na jiný výdajový paušál. A nakonec lékař – já jsem vybrala ty tři rozdílné profese kvůli výdajovým paušálům – opět s totožným příjmem 2 miliony bude platit nejvyšší sazbu čili 26 000 korun měsíčně, protože může uplatnit výdajový paušál ve výši 40 %.

Za mě je ten systém zkomplikovaný. V prvním pásmu jsou OSVČ s příjmy do 1 milionu korun ročně bez ohledu na typ samostatné činnosti, dále OSVČ s příjmy 1,5 milionu korun ročně, pokud k alespoň 75 % z nich lze uplatnit 80% či 60% výdajový paušál. Stejně tak jsou v prvním pásmu OSVČ s příjmy do 2 milionů, pokud alespoň k 75 % z nich lze uplatnit 80% výdajový paušál. Ve druhém pásmu jsou OSVČ s ročními příjmy do 1,5 milionu korun bez ohledu na typ samostatné činnosti a dále OSVČ s příjmy do 2 milionů korun, pokud alespoň k 75 % z nich lze uplatnit 80% či 60% paušál. Třetí pásmo... (Otáčí se od pultíku.) Čtyřiceti. Třetí pásmo paušální daně pak bude pro OSVČ s ročními příjmy do 2 milionů bez ohledu na typ samostatné činnosti.

Já už jsem v prvním čtení říkala, že orientace v tom nebude jednoduchá, a myslím si, že celá řada kolegů, bez ohledu na to, zda se jich to týká, nebo netýká, zda se pohybují v této materii, či nikoliv, mně možná neprozuměli, aniž bych je chtěla jakkoliv podceňovat, kohokoliv. A pokud ne, tak si potom budete muset připlatit – ti, kterých se to týká – jen pár tisíc, jen dávám do uvozovek, za daňového poradce.

Takže já toto nepovažuji za zjednodušení. A protože největší výhodou tohoto systému – a já mám zpětnou vazbu lidově řečeno z terénu od lidí, kteří využili paušální daň, že to skutečně je zjednodušení, je právě ta jeho jednoduchost. Takže proto jsem připravila, jak jsem avizovala, dva pozměňovací návrhy, ke kterým se přihlásím potom v podrobné rozpravě, a to: první se týká vrácení pojistného. Tento pozměňovací návrh souvisí se zavedením tří pásem paušálního režimu, ve kterých se platí paušální zálohy, daň z příjmů a veřejná pojistná v různých výších. Návrh zákona počítá s tím, že se poplatník na začátku zdaňovacího období přihlásí do určitého pásmata paušálního režimu a následně bude platit paušální obnos, který přísluší dané skupině.

V tuto chvíli je pro podnikatele nastaven ten návrh tak, že pokud jeho příjmy ve zdaňovacím období odpovídají zvolenému pásmu, pak je zaplacenymi zálohami splněna jeho povinnost k dani z příjmů a veřejným pojistným. Pokud jsou jeho příjmy ve zdaňovacím období vyšší, než je nastaveno pro zvolené pásmo, musí daň i veřejná pojistná doplatit na úroveň toho vyššího pásmata. Pokud však podnikatel zjistí, že jeho příjmy v rozhodném období odpovídají

nižšímu pásmu, je mu vrácena část daně, kterou zaplatil prostřednictvím záloh a která převyšuje daň podle tohoto nižšího pásmá. Veřejná pojistná se však dle tohoto vládního návrhu nevrací, zůstanou tedy zaplacena ve výši podle zvoleného pásmá, i když poplatník dosáhl příjmů pro nižší pásmo. Na to právě reaguje můj pozměňovací návrh, dle kterého by se vracela i část veřejných pojistných přesahující částku odpovídající nižšímu pásmu. Chci jenom pod čarou říct, aniž bych se na kohokoliv vymlouvala, že jsem to konzultovala i v odborných kruzích v oblasti daňových poradců, takže toto skutečně vyplynulo, tato potřeba, i z této debaty.

Co se týče mého druhého pozměňovacího návrhu, ke kterému se zase přihlásím v podrobné rozpravě, ten se týká snížení počtu pásem – to, co jsem kritizovala už od prvního čtení, protože považuji ta tři pásmá za zkomplikování systému, a obávám se, že právě tento atraktivní – pro mě doposud atraktivní – institut ztratí svoji atraktivitu. Navrhoji snížení počtu pásem paušálního režimu.

Redukce pásem bude ze tří, které navrhuje Ministerstvo financí a vláda, na dvě. Vém návrhu budou poplatníci, kteří ve vládním návrhu zákona spadají do třetího pásmá paušálního režimu, spadat do pásmá druhého. Nastavená výše pro druhé pásmo by měla taktéž zůstat stejná. Výše paušálních záloh, daně v paušální výši a paušálních veřejných pojistných navrhovaná pro druhé pásmo zůstává zachována. Tento poslanecký návrh se by se neměl projevit výrazným způsobem na nižším inkasu daňových příjmů, protože samozřejmě počet poplatníků (s) každým pásmem klesá, a za mě reálně sníží komplikovanost a byrokratičnost celého předloženého legislativního návrhu. Ten dopad jsem s vaším svolením konzultovala s kolegy z Ministerstva financí, takže čerpám z jejich propočtu. Tolik standardní politická debata k daňovému balíčku.

A já jsem si ještě před týdnem, nebo možná před více jak týdnem, ať mluvím přesněji, myslela, že tím by to bylo z mé strany, naší strany k novele všechno. Avšak nakonec došlo k tomu, co jsem neočekávala, že diskutujeme dnes a musíme diskutovat také daň z mimořádného zisku, kterou tak, jak nám to představil ted' pan ministr v roli poslance, připojuje jako pozměňovací návrh právě k daňovému balíčku. Rozhodnutí neprojednávat daň z mimořádného zisku jako samostatný zákon je podle mého pohledu zcela neakceptovatelné. Považuji to za naprostě nepřijatelné a svým způsobem i zbabělé, protože si myslím, že tak zásadní věc – a já zatím nepředjímám, jaký bude náš postoj, my to budeme debatovat, jsme samozřejmě jako opozice ve velmi nekomfortní situaci, kdy v podstatě máme dnešek na podání pozměňovacích zákonů k něčemu, co je vloženo v systému pár dnů, od pátku, pokud se nemylím – a byť uznávám, že pan ministr mi před více jak týdnem ten první návrh poslal nebo donesl, tak přece jenom doznał určitých změn od té doby, nehledě na to, že tak, jak jsem avizovala už několikrát, a znovu to tady zopakuji, nevím, který vlastně platí – jestli se přihlásí i poslanec Jakub Michálek, který má v systému poslanecký návrh na daň z mimořádného zisku s naprostě odlišnými parametry. A zdůrazňuji, že parametry jsou politickou věcí a politiku v daňové oblasti v tuto chvíli by měla vláda určitě prosazovat jednotně. Myslím si že mělo dojít aspoň k nějakému zkrácenému – já bych to chápala – připomínkovému řízení. Měla to dostat odborná místa, měla mít šanci mít vliv na tento text, měla to probrat Legislativní rada vlády, mělo to projít třeba i zkráceným, ale řádným legislativním procesem, mělo to jít na výbory. Opozice by neměla mít jenom dnešek na podání pozměňovacích návrhů k tak zásadní změně.

Upozorňuji, že zítra budeme diskutovat státní rozpočet a tento pozměňovací návrh – on to nakonec pan ministr i tady říkal – počítá, že přinese v roce 2023 do státního rozpočtu 85 miliard. To je přece naprostě nestandardní a bezprecedentní narušení. Já jsem se ptala zkušených legislativců, jestli to pamatuji za třicet let – nepamatují. Nepamatují!

Zítra budeme debatovat státní rozpočet na rok 2023 v prvním čtení, takže já dnes jenom se velmi lehce dotknou, nebudu tady říkat to, co budu říkat zítra. Vy jste se toho nakonec, pane ministře, také dotkl, tak já – to se nedá, ono je to provázané, ono se to nedá od sebe oddělit. Děkuji. Tento příjem je v rozpočtu na rok 2023 už započítán. Já to dlouhodobě kritizuju. Já jsem si dokonce našla – možná to použiji dnes, možná zítra, to je jedno – našla jsem si, kdy jste vy mě kritizoval v roce 2019 – našla jsem si stenozáznam, protože už jste mi to několikrát

připomenul – kritizoval za to, že jsem dala digitální daň, jednotky miliard, to víme oba. To jste dokonce i tam řekl, že by si s tím rozpočet poradil, kdyby ten příjem nebyl – to připouštím, že jste tam uznal. S tímhle by si tedy rozpočet neporadil, kdyby to nepřišlo, a i když na rozpočtovém výboru jste mi říkal, že není taková právní úprava, a já jsem tam hned reagovala a říkala jsem, že k posouzení legality a legitimity toho navrženého postupu je potřeba vyjít, a to říkám jako právník, a přitomní právníci určitě tomu budou rozumět, že je potřeba vyjít z účelu. Mluví o tom velmi často i Nejvyšší správní soud ve své poměrně konstantní judikatuře, který zpracování zákona o státním rozpočtu jako klíčového zákona sleduje. Čili zahrnutí daně z neočekávaných nebo mimořádných zisků do položky daně z příjmů právnických osob na straně příjmů státního rozpočtu nemá oporu v současné legislativě, nemá, a v tomto bodě představuje rozpor ze standardizovaným a dosud užívaným procesem přípravy státního rozpočtu i rozpor s právní úpravou stanovující pravidla rozpočtování, a tato pravidla jsme dodržovali my všichni. A ti, kteří tento postup, a znovu teda připomínám, přirovnávají k digitální dani, protože to slyším nejenom od vás, slyším to i od některých vašich... (Poznámka ministra financí.) Nevím, možná mám pocit, někde v Událostech, komentářích, ale nebudu vám sahat do svědomí, tak mně to připomínají vaši kolegové, tak ti, co mi to připomínají, nerozumí rozpočtovacímu procesu. Z toho vás nechci podezírat, protože – znovu připomínám – ta digitální daň byla v rádech nižších miliard korun a nemohlo to, a vy to dobře víte jako ministr financí, ovlivnit výsledek hospodaření, kdyby tam i nebyla. A tento závěr, který tady říkám, a zítra se mu budu věnovat podrobněji, je plně podporován stanoviskem výboru pro rozpočtové prognózy. Výbor deklaruje, a to jste určitě četl – nakonec to bylo deklarováno i v rámci jednání rozpočtového výboru – že daň z neočekávaných zisků, ale také ze zavedení stropu tržních příjmů z výroby elektřiny v úhrnné výši 100 miliard, protože vy jste tady správně rozlišoval mezi národním řešením a tím evropským, které připravuje MPO, ale zahrnuto to už vlastně ve státním rozpočtu je, jako i další věci, které si řekneme zítra – že to nemá oporu v současné legislativě, címž je to v rozporu s běžným procesem přípravy státního rozpočtu. A zase opakuji, nebabíme se o jednotkách miliard. To bych asi možná v té turbulentní době, kterou jsem zažila i já a zažíváte ji i vy, každý z jiných důvodů, to bych asi nechala bez nějaké zásadnější diskuse, ale toto je 100 miliard, což je skutečně, znovu opakuji, v rozporu s běžným procesem přípravy státního rozpočtu.

Výbor dále konstatuje, že toho času nedisponuje dostatečnými informacemi k hodnocení výše uvedených mimořádných příjmů rozpočtu z hlediska pravděpodobnosti jejich dosažení. Vážení kolegové, toto stanovisko výboru pro rozpočtové prognózy bylo schváленo jednomyslně všemi členy výboru bez výjimky, takže je zřejmé, že v okamžiku, kdy plánované příjmy státního rozpočtu jsou v návrhu zákona o státním rozpočtu konstatovány ryze formálně, aniž by jejich odhad vycházel z reálných skutečností, a to do té míry, že k tomu kompetentním orgánem, znovu opakuji, výborem pro rozpočtové prognózy, není možné stanovit ani v elementární míře pravděpodobnosti jejich dosažení, nelze zaručit, že schválený státní rozpočet bude naplněn. Takže znovu opakuji, kdyby nebyl naplněn z hlediska digitální daně, my jsme pak v nějaké fázi novely už ten příjem, když jsem viděla, že to tady neprosadíme, vyňali. Kdyby nebyl splněn v oblasti digitální daně, což byly jednotky miliard, tak by to státní rozpočet v podstatě téměř nepocítil nebo v rámci plnění státního rozpočtu by to nemělo zásadní dopad. Tady by to zcela zásadní dopad mělo.

Takže za mě nelze v žádném případě připustit, aby příjmy státního rozpočtu byly plánovány na základě právní úpravy, která nejen že nebyla v okamžiku projednávání návrhu zákona o státním rozpočtu schválena, nýbrž v této příjmové položce neexistuje ani elementární shoda ve vládní koalici. Takže já doufám, že to bude ještě nějak vysvětleno, ten pozměňovací návrh. Já nevím, jestli pan poslanec Michálek je přihlášen, nebo není, já to tam nevidím na tabuli, ale věřím, že tedy nějakým způsobem pan ministr financí nám toto vysvětlí a řekne nám, co je vlastně tím návrhem, protože my dneska víme, co je obsahem, a pan ministr to tady odůvodňoval, jeho pozměňovacího návrhu, a nevíme vlastně, jaký je postoj celé vládní koalice.

Takže na základě uvedeného znova opakuji, že je zřejmé, že schválení návrhu zákona o státním rozpočtu, který kalkuluje s příjmy, které nemají oporu v platné legislativě, a já zítra rozeberu ty jednotlivé položky, tedy příjmy, u nichž není možné kvalifikovaně stanovit pravděpodobnost jejich dosažení, přestavuje za mě zcela rozpočtově neodpovědný postup. A tento přístup odporuje základním zásadám nakládání s veřejnými financemi, které jsou vyjádřeny v zákoně č. 23/2017 Sb., o pravidlech rozpočtové odpovědnosti, a tedy odporuje smyslu a účelu tohoto zákona, jinými slovy, je nelegální a nelegitimní.

S tímto stanoviskem se shoduje v neposlední řadě také stanovisko Národní rozpočtové rady, která k předloženému návrhu rozpočtu na rok 2023 uvedla, že kvalitní vládnutí je neodmyslitelně spojené s transparentním rozpočtovým procesem a racionální fiskální politikou. Národní rozpočtová rada výslovně uvedla, že – cituji: "Ignorování základních pravidel a principů tvorby rozpočtu povede ve střednědobém horizontu k zeslabení parlamentní kontroly veřejných financí, jakož i kredibility České republiky na mezinárodních trzích." Konec citace.

Navíc, znova opakuji, pětikoalice – nevím, zda je shodnutá – nedokáže se shodnout ani na finální podobě toho předloženého zásadního a za mě nelegálního návrhu. Znovu opakuji, v systému je pozměňovací návrh poslance Michálka, který předložil svůj pozměňovací návrh jen dvě a půl hodiny po předložení návrhu poslance, ministra financí – ale tady v roli poslance – Zbyňka Stanjury, a tento návrh není založen na drobných úpravách, to by se mohlo stát, že je tam nějaký drobný nesoulad. Tam je v podstatě rozdíl v zásadních politických bodech.

V návrhu se počítá – já bych porovnala ty dva návrhy – se snížením limitu, který je určující pro subjekt daně, případně bank. Já to porovnám. Návrh – budu říkat poslance, pane ministře, omlouvám se – návrh poslance Zbyňka Stanjury počítá s 6 miliardami čistých úrokových výnosů bank, návrh poslance Michálka se 2 miliardami. To přece není malý rozdíl! To je zcela zásadní rozdíl! Dále poslanec Michálek požaduje snížení výšky přirážkové daně, vlastně té přirážky nad korporátní daň, a to ve výši 40 %, kdežto ministr financí v roli poslance Zbyněk Stanjura má ve svém návrhu 60 %. A také zase na tak základním parametru, jako je sazba, je rozpor uvnitř vládního tábora. A už jako absurdní, absurdní vnímám vyjádření poslance Michálka k účinnosti tohoto mimořádného zdanění. Zatímco ministr financí v roli poslance mluví o období 2023 až 2025, poslanec Michálek má ve svém návrhu období 2022 až 2024, čili zpětnou retroaktivitu. Tak jak to tedy zamýšlí vládní koalice? Totální chaos, který je spojen od začátku s tímto návrhem!

Před chvílí mi ještě psal – já myslím, že to tady můžu říci, že to není nic – psal mi pan předseda pirátského klubu Michálek, že mi posílá na e-mail, což už udělal, stanovisko Legislativní rady vlády. Já si ho přečtu, jen co dokončím svůj projev. Takže zřejmě, posílal mi to před chvílí, není to tak dřívno, ta disproporce není pořád vyjasněna – i to, že dnes nikdo z koaličních klubů neměl tiskovou konferenci, mluví samo za sebe. Já jsem mluvila o tom a snažila jsem se požádat zástupce pětikoalice, když už odmítli můj bod, aby se tady vyjasnila ta situace, která znamenala snížení cen akcií na burze o 31 miliard, tak jsem si myslela, že aspoň vystoupí, že tady vystoupí pan premiér, něco k tomu řekne, protože v podstatě názory, které jsem zaslechla, že snad to není žádný problém, že ty akcie už jsou zpátky na své hodnotě – ale tak je třeba někdo nakupoval. Možná by se na to měla podívat Komise pro cenné papíry, možná by se o to měl někdo zajímat, toto není možné. Když má někdo takovouhle obrovskou odpovědnost vládní, když je někdo tak vysoce postaveným ústavním činitelem, nemůže si plácat – promiňte mi ten výraz, je to výraz lidový, nikoliv hrubý – co se mu zalibí, prostě nemůže. A bavíme se o lidech, jako je místopředseda vlády, bavíme se o lidech, jako je místopředsedkyně Sněmovny, předseda klubu TOP 09 – to přece není možné. A kdyby aspoň to skončilo, ale to pokračuje dál, pozměňovací návrh poslance Jakuba Michálka je toho jasným důkazem.

To, že dnes nenašli odvahu zástupci koaličních klubů, aby vystoupili na tiskové konferenci a tam se k tomu nějak postavili, je jasným signálem – použiji vaše oblíbené slovo – jasným signálem, že nemáte dohodu o tak zásadní věci, která má ovlivnit příjmy státního

rozpočtu, která má pomoci lidem a firmám. Odvahu jste nenašli ani na tiskové konferenci, ani na moji výzvu tady na půdě Poslanecké sněmovny. A to, že nakonec byli označeni novináři jako ti, kteří můžou za chaos, to už jsem tady komentovala a v tuto chvíli už to znova opakovat nebudu.

Čekám k tomu nějaké vyjádření pořád, čekám vyjádření k těm pozměňovacím návrhům. Samozřejmě, kdyby k tomu bylo řádné připomínkové řízení, kdyby tady existovala takzvaná RIA, což musí ke každému daňovému a ekonomickému zákonu být, dopady na ekonomiku u každého takového zavedení, kdyby k tomu existovaly modelové příklady, kdyby k tomu byly aspoň nějaké výpočty, tak bychom věděli, jak se vlastně na to dívají instituce jako Česká národní banka, jako třeba bankovní asociace. Je jistota, že to nezaplatí nakonec lidé ve zvýšených poplatcích? Je jistota, že to nebude mít dopady, negativní dopady na zdražování úvěrů či jejich částečnou nedostupnost? Je ta jistota? Nevím, nevím.

A znova říkám a znova připomínám a musím se ptát: Pokud chce vládní pětkaalice používat tento nástroj a rozhodla se použít tento nástroj, já opakovaně připomínám – a určitě na mě naváže i můj ctěný kolega Karel Havlíček – že naše hnutí dlouhodobě mluví o nástroji efektivnějším, levnějším. Už v únoru 2022 jsme mluvili o zastropování. Mluvili jsme o tom, aby se nenechaly utrhnut tyto ceny energií ze řetězu, a to přesně se stalo. K zastropování přistoupila pětkaalice v okamžiku, kdy už většina těch cen je prodaných a skutečně za nehorázné ceny, a budeme je platit všichni ze státního rozpočtu. Dokonce Evropská komise – mluvíme o tom druhém nástroji – přišla mnohem dřív s tímto doporučeným řešením nástroje, v březnu 2022, tedy opět v naprosto jiném čase.

My jsme tady měli celou řadu poslaneckých návrhů a myslím si, že kdyby se tehdy zavčas zastropovalo, že jste mohli desítky miliard ve státním rozpočtu ušetřit a mohli jsme i včas diskutovat to zdanění. Myslím si, že toto je téma na diskusi v této těžké době, na diskusi i s opozicí, opakovaně jsme to nabízeli. Ale zásadním problémem byla a je nečinnost vlády. Prostě potom, až za pět minut po dvanácté, hektické přijímání zákonů, zásadních zákonů nestandardním způsobem. Prostě vláda zaspala příchod energetické krize. Nedbalala rad, aspoň aby o nich přemýšlela! Tím pádem vláda rezignovala i na řešení dopadů vysoké inflace, která je u nás jedna z nejvyšších, pátá nejvyšší podle posledních čísel. Před námi jsou pobaltské státy a nyní nově Maďarsko. České podniky ztrácí vůči svým konkurentům v zahraničí konkurenceschopnost.

Navíc vzniká velké množství dalších nedořešených otázek. Jakým způsobem vláda chce řešit podnikové energetiky, které tvoří zcela minoritní část trhu, je tam celá řada – a mí kolegové, kteří jsou experti na tuto oblast, mě doplní. Navíc – a pan ministr to tady přiznal – navíc česká vláda zastropovala ceny jen pro malé a střední firmy. Co velké firmy? Jak to dopadne? Čteme denně, že jsou na kolenou. Slyšíme – za mě tedy dost potichu, zástupce Svazu průmyslu a dopravy, myslím, že by měli mnohem hlasitěji křičet, křičí, ale dost potichu – znova opakuji, že jim hrozí krach. Slyšela jsem tady několikrát, že ta pomoc 200 miliard eur z Německa, že určitě k tomu nedojde, že to nejde. Co čteme? Německý parlament to schválil.

Takže kde jsme? Nechci říkat, kde jsme, protože jsem slušná. Znova musím zopakovat, měla tam být takzvaná RIA. Hodnocení dopadů regulace, to všechno by požadovala Legislativní rada vlády, šlo by to tam příslušnými sekczemi expertů, kteří by to posoudili, viděli by to odborníci, šlo by to do výborů. Jak je možné, že mluvím se zástupci profesních komor – nechtěli, abych je tady jmenovala, tak nebudu. Oni mi říkají: My jsme to vůbec nedostali, my se k tomu dostáváme pokoutně. To je prostě špatně, nerozumím tomu. Nerozumím tomu. Vždycky jako ministryně financí jsem měla zájem u každého takového zásadního nového covidového zákona nebo programu, který převážně procesoval Karel Havlíček, tak jsme měli zájem se všemi mluvit, třeba během dvou, tří dnů, ale jejich připomínky byly pro nás cenné. Navíc jsme se vyhnuli potom zdrcující kritice, která by přišla, protože to nevymyslité jenom s armádou úředníků. Oni vám pomohou, jsou to experti, ale chybí tam samozřejmě kontakt s tou realitou a s potřebami, které zase naopak znají profesní komory a svazy.

Musím se ptát na řadu technických věcí, které třeba mně kladli zástupci těch svazů a které by oni kladli, kdyby bývali mohli do toho diskutovat. Proč byl vytvořen tento pojem mimořádný zisk, proč má v sobě i určité diskriminační prvky, proč jsou vytipována tato odvětví, a ne třeba další, to se budou určitě ptát i moji další kolegové, proč se tam počítají také období z doby bezprecedentní zdravotnické krize a tak dále, proč jsou zálohy nastaveny na 100 %.

Rozumím, že je tady velmi těžká a mimořádná doba. Rozumím tomu, že vláda hledá na mimořádné výdaje mimořádné příjmy. Rozumím i tomu, že se tím neřeší strukturální deficit – to pan ministr řekl, zítra to řekneme podrobněji, to je jasné – i když peníze, v tom se také shodneme, nemají mašličky, takže přijdou příjmy, odejdou výdaje, víte, že zamašličkováno to není, a tak jste to asi určitě nemyslel, ale na druhé straně, když pominu tu jistotu nebo spíš nejistotu, zda vůbec ty peníze přijdou, když pominu i to, že tady budou platit jakési 100% zálohy, příjmy, tyto firmy vytipované, že pravděpodobně, a podívejte se také na ten vývoj v následujících letech, 85 – 2023, tuším že 39 – 2024, myslím že 23 nebo 25 v roce 2025. Jak to, že tam se už ví o takovém poklesu? Není tady riziko, že bude vracet právě stát tyto zálohy předfinancované, protože firmy prokážou, že to tak nebylo?

Je to chaos. Rozumím tomu, my podporujeme pomoc občanům a firmám, vždycky jsme vám tady všechny zákony podpořili, ale současně říkáme, že byste právě měli zajistit takové řešení, abyste se všem těmto rizikům, o kterých hovořím, vyšli, protože výsledkem tohoto vašeho chaosu může být, že dojde reálně ke zhoršení ratingu České republiky, protože se deformauje daňový systém a podnikatelský trh.

Pane ministře, zakončím svůj dnešní projev jednou citací z textu, který věřím, že velmi dobře znáte, cituji: "Postup státu musí být pro občany a podnikatele předvídatelný. Proto je třeba přjmout zákony a jejich změny s dostatečným předstihem." Konec citace. Nechám hádat vás i vaše kolegy, co to je za dokument. Děkuji vám. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nejprve přečtu omluvy. Olga Richterová ruší dnes svoji omluvu, dále pan ministr Jan Lipavský se omlouvá od 15.30 z pracovních důvodů.

Jako další v rozpravě vystoupí pan ministr s faktickou poznámkou. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Tak jenom fakticky. Kritika, že je to nestandardní – já tu kritiku přijímám. Jsme v nestandardní době, podle mě jsem neměl jiné řešení než to, které jsem zvolil. Ale abychom byli spravedliví, a nechci zapřádat debatu, během vystoupení paní předsedkyně jsem se mrknul do stenozáznamů a termínů, když jsme řešili daňový balíček pro rok 2021, a nevím, jestli to mělo být jako popichování, ministr v roli poslance – mně to nijak nevadí, hlavně jsem poslanec, tam mám mandát od voličů, a pak jsem také člen vlády – tak pan premiér ve funkci poslance podal pozměňující návrh ke zrušení superhrubé mzdy. Když budeme sčítat, dneska to má dopad 240 miliard, a teď úplně přesně, rozprava ve druhém čtení začala 27. října 2020 v 17.18. Pozměňovací návrh premiéra ve funkci poslance byl podán do systému 26. října ve 12.22, takže když to zaokrouhlím, tak je to 29 hodin před zahájením. Dopady jsou minimálně srovnatelné ze státního rozpočtu. Já to neberu jako argument, říkám, že jsem podle mě neměl jiné řešení. Pokud se někdo necítí komfortně kvůli nestandardnímu postupu, přijměte moji omluvu, ale neměl jsem jinou možnost z časového hlediska. Jenom jsem chtěl říct, že to není poprvé, doufám, že za mého působení je to naposled, aspoň doufám, protože nevíme, co bude za rok nebo za dva. A chtěl jsem říct, že to prostě není nic neobvyklého.

K těm ostatním otázkám, na to nebudu používat faktickou připomínku. Chtěl jsem jenom připomenout, 29 hodin před projednáváním, začátkem druhého čtení, jsme dostali pozměňovací návrh Andreje Babiše. Bez RIA, abychom věděli, logicky. Já jsem to nijak nekritizoval, já jsem ten návrh také podpořil hlasováním ve třetím čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji dvě faktické poznámky. Nejprve paní předsedkyně Schillerová, potom pan poslanec Aleš Juchelka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Tak označení ministr v roli poslance není nic hanlivého. Jen jsem chtěla zdůraznit, že podáváte ten pozměňovací návrh. Nedovolila bych si vás nějak hanlivě označovat, v tom si, doufám, rozumíme.

No, to je zásadní rozdíl mezi tím postupem, pane ministře. Zrušení superhrubé mzdy bylo něco – zrušili jsme něco, co tady roky fungovalo, věděli jsme přesně, jaké to má dopady, měli jsme už předtím politickou shodu, víte, že jsme se spolu o tom bavili i předtím, byla tady napříč shoda, podpořil to klub hnutí ANO, největší opoziční klub ODS, podpořilo to tehdy SPD, což se dá říct, že byla prostě obrovská shoda, a dokonce tehdy, když po té daňové noci, divoké, kdy tam Piráti – myslím, že to byli Piráti – načetli a prošly bohužel pozměňováky, které znamenaly opravdu obrovský zásek do veřejných rozpočtů, tak jsem požádala Senát o opravu a podařilo se nám dojednat v Senátu takovou verzi, která tam měla podporu, byla to verze, kdy jsme dohodli i kompromis v rámci rozpočtového určení daní, kdy se dohodl kompromis na navýšení slevy na poplatníka včetně zrušení superhrubé mzdy. To bylo něco jiného. My jsme rušili daň, přesně jsme uměli kvantifikovat, protože tam byly jasné dané dopady, které Ministerstvo financí znalo, a ty peníze jsme nechávali lidem, podnikatelům, zaměstnancům, ale i podnikatelům, myslím teď OSVČ, a dále krajům, městům a obcím. To byl úplně zcela zásadní rozdíl. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Aleš Juchelka a po něm pan ministr. Prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Moc děkuju, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vždyť přece to je úplně něco jiného. Tady to naštěstí teď v tuto chvíli vysvětlila má ctěná kolegyně, prostřednictvím pana předsedajícího, Aleny Schillerové. Vždyť přece tady se jedná o zásadní legislativu, která má určit, jakým způsobem budeme řešit tuto energetickou krizi v tomto roce, v roce příštím, možná v těch dalších, a vy, místo abyste to podali jako vládní návrh zákona, aby to prošlo garančním výborem, abychom o tom diskutovali tady v prvním čtení, tak jste nás o to první čtení normálně jednoduše připravili, o diskusi k tomuto návrhu zákona jste nás připravili, připravili jste nás o diskusi na půdě výboru a my v tuto chvíli jsme postaveni před hotovou věc, kdy máme úplně minimum času na to, dát do systému naše pozměňovací návrhy.

Vaši omluvu samozřejmě mohu přijmout, ale to, že na to je málo času, tak je pouze vaše výmluva, pane ministře. Je to vaše výmluva. Vždyť vy to víte už několik měsíců, měl jste se na to jednoduše připravit. My tady voláme po úplně jiných druzích řešení. Nediskutujete vůbec o ničem a teď přijdete s windfall tax, což i premiérový ekonomický poradce Štěpán Křeček označí za paskvil.

Vy nám tady teď říkáte, že se nám omlouváte a jakým způsobem to máme alespoň nastudovat, nějak to dočítst. Co po nás teď očekáváte? Vždyť to už je poněkolikáté, kdy tady – a pan ministr Síkela to tady před několika měsíci začal – tady dáváte do legislativního procesu věci během pár hodin, které si ani nejsme schopni nastudovat, a kdy ještě navíc od vládních poslanců přicházejí jejich vlastní pozměňovací návrhy, aby to ještě nějakým způsobem, ten paskvil, ústy Štěpána Křečka, napravili. (Předsedající upozorňuje na čas.) Tak já nevím. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan ministr s faktickou poznámkou, prosím.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Na rozdíl od druhé zprávy k pozměňovacímu návrhu Andreje Babiše, která obsahuje viditelnou lež, že to bude platit na dva roky... Já jsem nechtěl vést debatu, co bylo. Já jsem říkal, že jsem to tady zažil v opačném gardu, nic víc. Jestli nechápeme časový tlak, který máme, jak pan poslanec Juchelka zrovna předvedl, v pohodě. My ten komfort nemáme. Když jsem se ptal, jestli jsme schopni se domluvit na rapidním zkrácení lhůt, tak jsem dostal odpověď, že se to nedá garantovat, tak se na mě nezlobte. Byla to varianta, kterou jsem debatoval, dostal jsem odpověď, a já tomu rozumím, že se dopředu nedá garantovat zkrácení lhůt. Ale pokud to má platit nejpozději k 1. lednu, tak jsem neměl jinou možnost, neměl. A neříkejte tady o těch měsících, že zase tu debatu zavedeme úplně někam jinam. Měsíce jsem poslouchal o Maďarsku, měsíce o slovenských zastropovaných cenách, měsíce, jeden za druhým jste chodili. Jaká je realita? Já se snažím posuzovat realitu legislativy v jiných zemích a nečist jenom titulky, které jsou možná nepřesné, neodpovídají realitě. Já jsem řekl, že jsem neměl jinou možnost, a pokud se to někoho dotklo, tak se mu omlouvám. Pokud se omluva nepřijme, tak to se nedá nic dělat, víc udělat nemůžu.

Těch 100 miliard skončí taky u lidí, ty se použijí na kompenzace, na zastropované ceny, to není nějaké, že někomu vezmu 100 miliard a nechám je. Máme dvě možnosti a je to ve veřejném prostoru. Bud' těch 100 miliard vezmeme lidem, nebo jim je nedáme, to samé někde vezmeme, zvedneme daně z příjmů, které jsme společně snížili – radí nám to mnozí ekonomové – nebo to vezmeme těmhle několika největším podnikům, které profitují – já neříkám, že úmyslně – ze shody okolností. Já z těchto dvou možností vybírám tu druhou.

Pokud máte jinou možnost, máte jiný návrh, tak řekněte, že lidem nic nedáme nebo že to vezmeme jim. To je legitimní. Já si to ale nemyslím. Takže neměli jsme jinou možnost než tuhle rychlou, nestandardní cestu zvolit, abychom byli schopni platit kompenzace za zastropované ceny. To je prostě fakt.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní eviduji dvě faktické poznámky. První pan poslanec Juchelka, potom paní předsedkyně Schillerová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc. Pan ministr tady motá několik věcí dohromady. Tady nejde o obsah toho zákona. Tady jde opět o to, jakým způsobem se to projednává, a začíná to být takovým řekl bych nemehlovským standardem tady této vlády. Vy jste nám vzali čas. Vy jste nám vzali čas na to, to nastudovat, dát pozměňovací návrhy, nějakým způsobem se k tomu postavit. Sami to nemáte v koalici vyjednáno a jednáte o tom ještě dneska dopoledne. Je to jednoduše tak, že já vaši omluvu klidně přijímám, ale faktem je, že si nedokážete zorganizovat svou práci v Poslanecké sněmovně. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nyní paní poslankyně Schillerová, připraví se paní poslankyně Peštová, potom pan ministr. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Pane ministře, dopovíme celý ten příběh. Uznávám – a řekla jsem to několikrát veřejně: ano, přišel jste za mnou, je to zhruba deset dnů, možná čtrnáct, ten návrh jste mi představil a bavil jste se se mnou i o možnosti zkrácení lhůt. A já jsem vám řekla jasně – řekla jsem to i panu náměstkově Koubovi, který za mnou pak přišel s vaším souhlasem další týden – že požaduji alespoň nebo prosím, já jsem dokonce myslím, použila velmi mírné takovéto slovo, aby to prošlo alespoň zkráceným připomíkovým řízením.

Já jsem běžně dělala ke covidovým zákonům třeba dvoudenní připomíkové řízení, třídenní, abyste nám dali nějaké propočty. Nemám žádné propočty. Jak jsem vám mohla něco garantovat? Řekla jsem, že jsem otevřená – to si pamatujete – řekla jsem, že jsem otevřená jakékoli debatě. Prosím vás, nedělejte z nás lobbisty někoho. My rozhodně nejsme lobbisté,

ani bank, ani žádných firem, nikoho. My nejsme... (Ministr Stanjura má námítky.) ... ne, že říkáte, komu to teda vzít, když ne těmto firmám. My jenom chceme, abyste s námi standardně jednal. Ne z pozice síly, že tady máte většinu a vy si tady říkejte, co chcete, my si uděláme, co budeme chtít my.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní paní poslankyně Peštová, poté pan ministr, oba s faktickými poznámkami. Prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Většinou ti, co jsou přede mnou, řeknou velkou část toho, co jsem chtěla říct taky, ale v každém případě na mě se obrátily i některé svazy právě proto, že neměly tu možnost. Alespoň to krátké nebo to zkrácené mezirezortní připomínkové řízení – vůbec neviděly, co připravujete, protože vy ve své podstatě jste to vychrlili v pátek a oni to vůbec neviděli.

Takže já mám tady připravené své vystoupení, protože na vás přišel dopis ze Svazu chemického průmyslu. A nelobbyji zde za chemický průmysl jako takový, prostě ten chemický průmysl je široký, to není jenom Unipetrol, je tam mnohem víc těch firem, které opravdu v současné době, jak je to připravené, na tom budou bity, protože tak... Ale říkám, mám připravené svoje vystoupení a doufám, že na to budete reagovat.

Opravdu se přimlouvám za to, že to mezirezortní připomínkové řízení není jen tak. V minulých volebních obdobích jsem neustále od vás slyšela, že zákony jsou nedokonalé, že jsou to paskvily právě proto, že neprochází podle vás rádným legislativním procesem a nemají rádně zpracovanou studii dopadů, která v současné době není zpracovaná vůbec. Já vůbec nevím, kde jste ta čísla vycucali. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan ministr, prosím.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Dneska je 25. října, do systému jste to dostali 20. Ano, formálně připomínkové řízení neběží, neformálně běží a je mnohem intenzivnější. Neformálně o tom debatujeme se všemi, na které ta daň má dopadnout. Tak to prostě je, ať se vám to líbí, nebo nelibí. Některé z jejich pohledů jsme zohlednili, některé ne. To tak je, to se nebudu ani bránit. Uvidíme, jaké padnou pozměňovací návrhy. Bud' některé projdou, nebo neprojdou. Dopředu nevím, jaké padnou a co bude.

Ale k tomu časovému hledisku, to je prostě klíčové. A já to nikomu nevyčítám, já tomu i rozumím, že se dopředu nedá garantovat zkrácení lhůt, to fakt nebyla výčitka, jenom konstatování faktu. Pak nemám jinou možnost, jo? Já si myslím, že pokud chceme mít na kompenzace a neprohloubit schodek státního dluhu, tak to je nástroj, jak by to bylo ve střednědobém horizontu rozpočtově neutrální.

Za ten proces jsem se omluvil, za obsah ne. Podle mě to není ani tak složité. Já jsem ty základní principy popsal. To se dá pochopit rychle, a bud' jsem pro, nebo proti, nebo mám jiné parametry. Na tom není nic špatného. Opravdu ne, ale není to návrh zákona, který má sto stran paragrafů a tři sta stran důvodové zprávy. Kromě bank jsou všechny ostatní obory adaptací evropského nařízení, které bylo přijato 30. září. Tři týdny předtím, než jsme to dali v paragrafovém znění, tři týdny předtím. To určitě není dlouhá doba, abychom se s tím nějak flákali nebo dlouhodobě se tím zabývali. Navíc jsou banky. Vysvětlil jsem, jak se to počítá, co je základ, co je průměr, o kolik se to zvyšuje, to fakt není složité.

K procesu se nebudu vracet, protože pokud to někdo nechce chápát nebo říká, že to je špatně, já to nijak neudělám. Já jsem tady vysvětlil, že podle mě nemám jinou možnost. Nemám

z toho radost. Mnohem radši bych, kdyby to nařízení bylo v únoru a my jsme na to měli šest nebo sedm měsíců. Nemáme.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ještě jedna faktická poznámka paní poslankyně Peštové. Prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Aha, pan ministr teď odešel. Já bych na něj ráda reagovala. V každém případě jsem si ověřovala u Svazu chemického průmyslu, zda jim bylo odpovězeno na jejich dopis, který byl zaslán panu nepřítomnému ministru financí, který teď odešel. V každém případě nikdo nereagoval, nikdo na tento dopis nereagoval. Takže nechápu, jak neformálně formálně s nimi tedy diskutují, protože jim nikdo na nic neodpověděl. Ale když vznášeli dotazy a chtěli vědět ta střeva ve své podstatě toho, co se připravuje, tak jim na to nikdo nebyl schopen odpovědět. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Tím jsme vyčerpali všechny faktické poznámky. Nyní přihláška s přednostním právem pana místopředsedy Havlíčka. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, vážený pane ministře, začnu tím pozitivním. Budu se snažit být teď velmi věcný, nebudu ani dlouhý.

Co se týká vlastní novely zákona, tak k tomu fakticky nemáme žádné zásadní připomínky. Naopak, hodnotíme pozitivně to, že dochází ke změnám, zejména u podnikatelů. Myslím tím změny v DPH, v posunutí hranice. Určitě je dobré, že se rovněž řeší nebo zvedá ten paušál. V každém případě pozitivně hodnotíme prodloužení zrychlených nebo mimořádných odpisů, což bylo ještě z naší dílny, a určitě to udrží investice v nějaké rozumné míře. Takže k tomuto nic dalšího zásadního, asi by to byla velmi rychlá diskuse, možná bychom měli několik technických připomínek, nebýt tedy toho pozměňovacího návrhu, u kterého se krátce zastavit musíme. A budu se spíš věnovat věcným problémům a věcem, u kterých já tady osobně, a nejenom já, máme velký otazník.

My vám nevyčítáme, pane ministře, to, že se o tom jedná v krátkém časovém harmonogramu, že jste pod časovým tlakem, si celkem uvědomujeme, a tam nesměřuje ta výtná. Ono se dá leccos zvládnout v řádu desítek hodin nebo jednotek dnů. My vám vyčítáme zmatek, který kolem toho je, a ten přece musíme vidět. Dneska je to jak? Dneska je to tak, že na tom není shoda ani v rámci koalice. Co hodina, padá nějaký jiný návrh. Jsme v situaci, kdy máme pozdní odpoledne, mají se předkládat pozměňovací návrhy a je v nich takový zmatek, že nevíme, co tam vlastně ještě vloží vaši koaliční partneři. Po chodbě lítá celá řada odborníků, lobbistů, všech těch, kteří k tomu chtejí něco říci. Já jim to vůbec nevyčítám, protože hájí zájmy různých profesních skupin. Ty jsou z toho totálně zmatené. Určitě máte zaplavené mailové schránky všemi možnými názory a nesmírně komplikovaně se nám všem v tom orientuje, tím spíše, že tedy i my máme předložit v nějaké rychlosti nějaké pozměňovací návrhy tak, aby ty pozměňovací návrhy dávaly hlavu a patu. To je moje výtná, a kdybychom si tohleto ušetřili, možná diskuse byla rychlejší. Ale znova říkám, chápu ten časový tlak, méně už to, že se nedokážete v rámci pětikoalice domluvit na tom, aby to bylo aspoň z vaší strany jednotné. Jak potom to máme dávat dohromady my, když nemáme pochopitelně všechny relevantní informace? Nejdřív se o malou částku, jedná se o 85 plus 15 miliard, to je 100 miliard korun, a musíme si uvědomit to, že i těch 100 miliard korun je dnes na vodě. Nevíme, jestli se o to dá opřít, nebo ne, a stejně tak musíme vnímat to, že je tam do značné míry nejistota všech těch, kterých se to bude týkat, a ti pochopitelně se k tomu chtejí vyjádřit – neměli nejmenší možnost se k tomu vyjádřit. Pokud byly nějaké neformální schůzky, budiž, ale nedělá to na mě dojem,

že se to s nimi projednalo tak, aby se na tom alespoň částečně shodli, a to považuji za velkou chybu. I my jsme v covidu byli pod obrovským tlakem, ale nebylo dne, abychom s nimi nejednali, a vždycky, i když to třeba nebylo v rámci běžného připomíkového řízení, jsme k nějakému kompromisu nakonec došli.

Kde máme ty největší otázky? Podle našeho názoru i názoru celé řady odborníků zde může být nesoulad s tím, co tvrdí Evropská unie nebo Evropská komise, a s tím, jak to připravujeme my. Máme zde na jedné straně daň ze zisku, máme zde současně připravované takzvané odebrání nadměrných příjmů, a není možné, abyste i vy neviděli řadu odborných názorů, které tvrdí, že to není v souladu s tím, co tvrdí Evropská komise, jinými slovy, že může dojít k dvojímu zatížení.

Druhá věc jsou časy nebo kroky, kterých se to bude týkat, a nejenom roku 2023, jak doporučuje Evropská komise. Proč až do roku 2025? Proč se to vypočítává pouze z roku 2018 až do roku 2021 a ty další roky, pokud by to bylo, proč se to neposouvá? Přece všichni musíme vědět, jaké bylo v té době prostředí a jak se podnikalo a jaké v té době byly či nebyly zisky, o kolik se to tím pádem zvedá. Druhá věc.

Třetí věc: není mi jasné, proč mohou být zahrnutý firmy – nebo dokonce mají tedy být zahrnutý firmy – které mají alespoň 25 % obratu z takzvané rozhodné činnosti. My chápeme, že to někde být ohraničeno musí, ale co tím vlastně říkáme? Všichni ti, kteří podnikají v úplně jiné oblasti, a z 25 % se to dotýká té takzvané rozhodné činnosti, do toho spadnou. Nezlobte se na mě, ale to už není daň válečná, to už je daň z úspěchu, který vůbec není spjat s tím, že se podniká v energetice nebo v branži, která je takzvanou rozhodnou činností. Proč se to neposune výše? Pokud mám ale informace, tak snad zde začíná být určitá dohoda, že by se to skutečně zvedlo. Ale to jsou přesně ty detaily, které tady teď děláme a které tady tvoříme za pochodu v řádu desítek minut, a potom je otázka, jestli i to ostatní, které tam je, nemůže být zatíženo nějakou podobnou nelogičností. Otázka je, jestli ta výše těch sazeb, které tam jsou, odpovídá, to znamená, jestli těch 60 % je v souladu s tím, co říká Evropská komise, když k tomu ještě připočtu těch 19 % stávajících.

Abychom si rozuměli, to není obrana těch, kteří mají něco platit. My víme, že se nějaký nástroj musí najít, a chápeme i to, že státní kasa potřebuje peníze pro to, abychom zaplatili zastropování a veškerou ostatní podporu. Ale to, že se to činí výsledkem nestandardním způsobem, že se to činí tak, že je v tom takovýhle chaos, že se v tom nezorientují ani ti z vládní koalice, kteří to tvoří, a že se to s nikým neprojednává, výsledkem toho je to, že zde v tuto chvíli projednáváme něco, o čem ani nevíme, jak možná pořádně vypadá.

Principiálně se toto všechno dalo řešit možná i jinou a jednodušší cestou. Víme všichni, že ČEZ bude mít gigantický zisk. Já vím, že mi na to řeknete: Ale my i tak počítáme s tím, že ČEZ zdaníme, respektive pardon, ne zdaníme, ale stáhneme dividendu. Ano, to je pravda, ale pojďme počítat. ČEZ má nerozdelený zisk 150 miliard korun za minulý rok a jenom v tomto roce bude mít provozní hospodářský výsledek před opisy na úrovni minimálně 150 miliard. Dopočteme si to a zjistíme, že jenom ze společnosti ČEZ bychom možná dokázali získat minimálně stejnou částku, a to dokonce rychleji. Ostatní výrobci, ano, tam si dovedu představit, že může být otazník, ale ostatní energetické firmy zdaleka už takové zisky nemají.

Co se týká finančních institucí, proč šest? Ano, řeklo se nějaké číslo. Otázka je, proč nejdeme rovnou přes těch šest bank, které jsou, a nevyužijeme toho, co konečně i oni nabízeli, a to je to, že by vložili peníze například do Národního rozvojového fondu. Ty peníze by tam byly rychle, ty peníze by se multiplikačním efektem s dalším financováním mohly okamžitě použít na infrastrukturu, na vědecké projekty, na projekty spojené se zdravotnictvím a tak dále, na vše, co je mimo jiné samozřejmě i v rozpočtu roku 2023. Kdybychom možná použili tyto dva zdroje, které jsem teď zde zmínil, tak bychom ty peníze získali elegantněji, rychleji, nemuseli bychom jít tak komplikovaně a možná bychom se ani nevystavovali případným právním sporům, které zcela nepochybňě budou hrozit ať už ze strany finančního sektoru, nebo

ze strany energetického sektoru, i s ohledem na to, co jsem říkal, na možný nesoulad nebo pravděpodobný nesoulad s tím, co tvrdí Evropská komise.

Já se v tuto chvíli už odmlčím, protože myslím, že všechno ostatní zde padlo, nechci to prodlužovat. Chtěl bych, aby to byla spíše diskuse věcná než diskuse politická. Svoje připomínky jsem řekl a určitě věřím, že odpoledne bude čas ještě na to, o tom diskutovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane místopředsedo, a nyní přistoupíme k rádně přihlášeným do rozpravy. Jako první vystoupí paní poslankyně Klára Dostálová, připraví se pan poslanec Roman Kubíček. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Klára Dostálová: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážení páni ministři, milé kolegyně, kolegové, já zde nehdálám hovořit nějak dlouho, nechci tady hovořit o tom, proč jste nezastropovali ceny energií u výrobců v době, kdy jsme vás k tomu vyzývali, čímž byste do značné míry vyřešili současnou situaci, a nemusíte teď volit to možná asi nejhorší řešení. Mám spíše pár zcela konkrétních dotazů na pana ministra, protože je tu několik věcí, nad kterými se nepozastavujeme jen my jako opozice, ale i odborníci a ekonomové.

Ten první dotaz je velmi jednoduchý, ale vlastně naprosto zásadní: Proč se vláda nevydala cestou implementace nařízení Evropské unie? Já tomu opravdu nerozumím. Máme předsednictví, Evropa se pod vaším vedením na něčem shodla, vy jste to vydávali za úspěch, ale pak se stejně pouštíme do vlastního experimentu, který dělá z tohoto nařízení doslova trhací kalendář. Jeden takový experiment už máme za sebou. Určitě si pamatujete vaši vlajkovou lodě, energetický tarif, který končí tak rychle, jak začal. Na dnešním projednávání nemáte shodu ani v koalici. Vládní poslanci připravili naprosto zásadní pozměňovací návrhy, poradce pana premiéra o tom návrhu hovoří jako o paskvili, ekonomové, a to i ti, kteří se k té myšlence na začátku hlásili, ti nyní ten návrh, ale i samotný postup kritizují.

Ve veřejném prostoru se v podstatě neobjevuje pozitivní názor, a protože ta diskuse v podstatě neproběhla, tak se vás chci zeptat, proč zákon neschválila vláda a nejde do běžného legislativního procesu, třeba se zkrácenými lhůtami. Vím, že v rámci faktických poznámek už na toto pan ministr reagoval, ale samozřejmě opravdu není důvod, aby u tak zásadního zákona, jako je zavedení válečné daně, aby aspoň zkrácené připomínkové řízení neproběhlo. Proč nemáme tedy aspoň dneska na stůl, když už tedy se zvolilo toto řešení, nějaké detailní propočty, které vlastně by vyplývaly z analýzy hodnocení dopadů, ale tu nemáme, to už jsme se také dozvěděli, tak jsem předpokládala, že jako poslanci dostaneme alespoň nějaká základní čísla, data, jak o tom hovořila, vaším prostřednictvím, moje milá kolegyně paní Peštová, abychom věděli, z čeho ta čísla vůbec vyplývají, jak se k těm číslům došlo.

A tím se dostávám dál: nad rámec evropského nařízení jste do toho zahrnuli banky. Tak bych se vás chtěla zeptat, když už nerespektujeme to nařízení a rozšiřujeme si to o nějaké vlastní iniciativy, tak se chci zeptat, kterých segmentů se to tedy bude týkat. Sami říkáte, že jde o válečnou daň, a mimořádné zisky mají zcela nepochybně například i zbrojařské firmy. Tak se ptám, pane ministře, proč se to netýká i zbrojařských firem? Doufám, i když vy tady nejste teď přítomen, že na tyto otázky dostanu odpověď, protože jsme na to nemohli reagovat v prvním čtení. Toto by se jinak odehrávalo v prvním čtení, ale bohužel v této situaci nejsme, tak bohužel tyto dotazy musí být kladený teď, protože samozřejmě očekáváme v rámci podrobné rozpravy přijetí pozměňovacích návrhů. A jak už jsem říkala, nejsou ani ve shodě v koalici, natož samozřejmě v rámci debat s opozicí, a velmi by mě zajímalo, když tedy se nedržíme nařízení Evropské unie, rozšiřujeme ty segmenty, proč tak výrazný segment, kde i v médiích jsem se dočetla, že se očekávají rekordní zisky zbrojařských firem, proč nejsou, když se tomu říká válečná daň, proč nejsou mezi ty segmenty zahrnutý. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Jako další vystoupí Roman Kubíček a připraví se pan poslanec Jan Hrnčíř. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a páновé, já se pokusím být více stručný, protože ono tady toho už hodně padlo, tak bych se nerad opakoval. Pokud si vzpomínám, a zacouvám trošku do minulosti, vlastně o té válečné dani se začíná mluvit někdy v červnu tohoto roku, kdy Národní rozpočtová rada připravovala nějaké materiály pro NERV k rozhodování o tom, zda vytvořit takzvanou sektorovou daň či válečnou daň. Podporovatelé sektorové daně byli Piráti, STAN, KDU-ČSL a ODS podporovala v globálu tu válečnou daň.

Válečná daň není nic neobvyklého, to se ve světě odehrálo již mnohokrát, ať to byla Velká Británie, či Spojené státy, nicméně byla to daň jednorázová, předvídatelná a neovlivňující základní principy ekonomických priorit. V tuto chvíli si nejsem úplně jist, zda si nad tím někdo dal práci a propočítal veškeré dopady a veškeré náklady na zavedení této daně a ten ekonomický přínos.

Já se na to také musím dívat z pohledu Lafferovy křivky, kde bych řekl, že strop, který byl nasazen, to znamená 60 % daně plus 19 % daně, která je dána, je dohromady 79 %, a při teoriích o zdanění, vyšší než 50 % nemá velkého významu, protože veškeré firmy zahájí takzvanou optimalizaci, a to na úrovni národní, evropské a celosvětové. Ty peníze nedohledáte, a když jim na to dáte dostatek času, tak se budete divit, jak to dopadne.

V každém případě bych očekával právě v této době, že proběhne určité jednání, určitá dohoda s těmi producenty, výrobci, s těmi, co mají ty nadměrné zisky, banky, těžaři, energetici a tak dále, kde je vlastně nějaká rozumná míra té válečné daně, a pokud tato válečná daň – a jasně, že bude každý krvácat, já tomu rozumím, že každý bude říkat, že chce co nejmenší, a ministr financí jednoznačně bude chtít tu nejvyšší – ale to je prostě ta práce, která k tomu probíhá. A v každém případě musí být dán nějaký rámec, doba, rok, za rok se můžeme vrátit k tomu, zda situace nastupuje znova a bude pokračovat, protože tam je rok až 2025, to si myslím, že je zbytečné, a za rok se k tomu můžeme vrátit.

Já bych řekl z toho pohledu, co jsem se na to díval, tak by se mi asi více líbila daň ve výši Pirátů, ale zase se mi nelibí ta retroaktivita. Je to velký problém, a pokud mám informace, v Itálii už probíhají některé soudní procesy ohledně zavedení windfall tax a neví se, jak to dopadne. Může se nám to přihodit také. Takže nějaká ta předvídatelnost by byla.

Chápu i ten obrovský tlak, chápu i to, že to muselo být uděláno velmi rychle. Na druhé straně všiml jsem si – on to tady říkal pan kolega Havlíček, prostřednictvím pana předsedajícího – že vlastně některé obory byly stanoveny, ta rozhodující činnost, jen na 25 %, což je málo. Já si třeba vzpomenu na zemědělské podniky, pro které by to mohl být velký problém. Tak se jenom ptám – pro mě je nejhorší, že jsme nevedli tu diskusi. Pan ministr financí mě zná a ví, že já nejsem žádný kverulant, že se vždycky snažím bavit a dohlédnout na nějaké jádro pudla a nechat se i přesvědčit o určitých věcech, protože teď byl návrh zákona, pozměňovací návrh k tomu spousta mailů, dopisů, které nám posílají svazky a jednotliví lidé, a já se musím rozhodnout, někde najít tu míru, která je ta míra správná, aby to bylo pro všechny správné.

A znovu podotýkám, já si myslím, že tato mimořádná válečná daň je správná v dnešní době a ty firmy z těch mimořádných zisků se musí podělit, ať je to s občanem České republiky, tak s naším průmyslem, protože i ten je důležitý do budoucnosti. Ono to není jenom o lidech, ale i o tom, jak se to bude dále vyvíjet. Doufám, že diskuse se tady ještě povede. Já vím, že to je velmi krátké, velmi nestandardní, budeme se snažit podat některé pozměňovací návrhy, ale pouze takové, aby měly smysl, ne ve stylu, že něco dáme, aby se o tom mluvilo. Takže potom ještě si o tom můžeme popovídat.

Děkuji, že jste mě vyslechli a že váš názor bude takový, aby byl ve prospěch občanů a firem České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Teď by byly dvě faktické poznámky. Jako první vystoupí paní ministryně Jana Černochová, připraví se pan ministr Zbyněk Stanjura. Prosím.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já musím vystoupit, protože nad tím, co tady zaznělo od paní kolegyně Dostálové, skutečně zůstává rozum stát. Jestli si hnútí ANO takto představuje podporu českého zbrojního průmyslu, potažmo podporu zaměstnanosti, podporu ekonomiky České republiky, tak to je přesně ta cesta: pojďme zdanit každého, kdo se hýbe? Víte, paní Dostálová, prostřednictvím pana místopředsedy, část Evropy je ve válce, a pokud chceme, aby ta válka co nejdřív skončila, a věřím, že tady to chceme všichni, je zapotřebí zvýšit výrobu, zvýšit linky, skutečně udělat všechno pro to i v České republice, aby z toho profitovalo co nejvíce českých subjektů, ale ne tak, že ty firmy budou tvořit zisky. Tady se ty suroviny samozřejmě všechny zvedly, takže to, že hovořím o tom, že tady je nějaká vyšší exportní politika, je pozitivní v tom smyslu, že se zejména zaměřuje Česká republika na vývoz zbraní na Ukrajinu, ale neznamená to, že ty firmy mají enormní zisky. Víte, jakým způsobem stoupaly náklady těm firmám, uvědomujete si to? Prostě váš nesmyslný návrh opravdu absolutně nechápu já ani pan ministr financí, a pokud tedy hnútí ANO tady léta tvrdilo, jak chce podporovat české firmy, tak tímto vaším návrhem byste učinila úplně přesný opak.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan ministr Zbyněk Stanjura, po něm paní poslankyně Dostálová.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl zareagovat na vystoupení pana poslance Kubíčka. Retroaktivita – bude to účinné od 1. ledna 2023 – nehrozí. Jsem si vědom těch rizik přes to, že evropské předpisy to v zásady umožňují, ale že je něco umožněno, ještě neznamená, že to automaticky použijeme a zakotvíme do našeho právního rádu, takže vyřešíme.

K těm zemědělcům: ti tam nepadnou. Já myslím, že je důležité, když se podíváte na § 17c, bod 4: "Rozhodujícími příjmy pro daň z neočekávaného zisku jsou tuzemské příjmy z rozhodných činností." A ty rozhodné činnosti jsou vyjmenovány. To znamená, když si představíte skupinu, ve které je výroba elektrické energie, například bioplynová stanice a podobně, musely by příjmy z této konkrétní jedné činnosti přesáhnout 2 miliardy a takový případ v České republice není. Takže to nejsou příjmy celé skupiny ze všech činností, které ta skupina vykáže, pak by to bylo nespravedlivé vůči jiným firmám, které jsou té jiné činnosti a nemají výrobu elektrické energie nebo některé z těch vyjmenovaných. Takže týká se to pouze těch vyjmenovaných činností na c) a jenom té části, pokud (je?) ta skupina má, například zemědělská. Takže to je fakt vyřešeno, v tom není problém, to si podle mě rozumíme – mají se danit jenom ty rozhodné činnosti, které jsou vyjmenovány – to 5, 10, 06, jak jsou ty jednotlivé číselníky. Takže to skutečně nehrozí, ti nebudou poplatníky této daně, to můžu prohlásit s plnou zodpovědností.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a nyní požádám paní poslankyni Kláru Dostálovou. Prosím.

Poslankyně Klára Dostálová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní ministryně, já s vámi – prostřednictvím pana předsedajícího – ani tak nejsem v rozporu, ale já jsem to nazvala válečnou daní. Já jsem to nazvala válečnou daní, a pokud si přečtu článek

v médiích na iRozhlasu, že kvůli válce na Ukrajině jsou tržby třikrát vyšší než loni a cílem této daně je vybrat samozřejmě od společnosti, které na této situaci mají nadměrné zisky, aby se to dostalo zpátky našim občanům, tak je samozřejmě cílem asi vybrat co nejvíce peněz, aby ta podpora byla co nejvyšší.

Když vy argumentujete tím, že vzrostly zbrojařům náklady na energie, ty ale vzrostly například i výrobcům nebo těžařům fosilních paliv. To znamená, že to vzrostlo všem, náklady na energie. Takže když se bavíme o nadměrných ziscích jako takových v souvislosti s válkou na Ukrajině, tak jsem se jenom zeptala, proč jste doplnili banky a proč jste nedoplňili i další odvětví průmyslu, jako například zbrojařský, protože jsem si přečetla v médiích, že vzrostly tržby třikrát.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Opět dvě faktické poznámky. Nejprve paní ministryně Jana Černochová a po ní pan ministr Stanjura. Prosím, paní ministryně.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Nevím, jakou má představu paní kolegyně Dostálová o ziscích zbrojařských firem, já tu představu poměrně mám, hlavně mám i představu o tom, jak fungují rozpočty, pokud na Ministerstvu obrany máme nějaký akviziční proces, jak se zvedají ceny komodit, jak se zvedají ceny surovin, ze kterých se zpravidla vojenský materiál vyrábí.

Pokud chce paní Dostálová docílit toho, že budou náklady pro tento stát, pro stát, který se rozhodl, že bude modernizovat svoji armádu, náklady pro Českou republiku vyšší, zdanění pak tedy se projeví i tímto způsobem, že vlastně rezort obrany bude platit mnohem více finančních prostředků těmto subjektům právě proto, že pokud by došlo k zdanění, tak se to promítne do ceny. Tohle vám nedochází? Tady přece nejde o tržby. Tady jde i o to, že je nějaká kapacita těch zbrojařských firem, ty se snaží v tuto chvíli všichni vyrábět, zaměstnávají lidi. Některí lidi propouštějí, například Česká zbrojovka vyhlásila někdy v minulém týdnu, že bude propouštět – jestli se nepletu – 40 zaměstnanců, takže všechny ty firmy řeší ekonomickou krizi, nejenom firmy, o kterých hovoříte vy nebo hovořili vaši předchůdci. A pokud skutečně chceme my průmysl jako takový podpořit, chceme, aby dále ti lidé tvořili páteř nějaké zaměstnanosti, nemůžeme je zdanit v tuto dobu, kdy skutečně je stát potřebuje, jako je nepotřeboval nikdy předtím v minulosti – možná naposledy to bylo v roce 1938 a 1939.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní ještě s faktickou poznámkou pan ministr financí. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji. Jen k těm podnikům, na které navrhujeme daň z nečekaného zisku, je to v § 17c odst. 6 písm. a) až j). Odpovídají – mluvím k paní poslankyni Dostálové – evropským nařízením, jedině jsme tam přidali písmeno k), to jsou ty banky, a vysvětlil jsem proč. Nic dalšího vláda přidávat nechce. Je legitimní, pokud někdo navrhne něco dalšího, je to vědomé rozhodnutí, takže písmena a) až j) je adaptace, písmeno k) je vědomé rozhodnutí. Tady jsem to říkal, že to je národní řešení, to je to, co jsme k tomu přidali, nikoho dalšího přidávat nechceme. Pokud někdo přidá nějaký jiný obor, tak o tom budeme legitimně hlasovat. Nic víc k tomu nechci říkat. Písmeno a) až j) je adaptace, písmeno k) naše národní řešení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Nachera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Vážený pane místopředsedo, já jsem přihlášen, pak budu hovořit, ale moc nerozumím tomu tónu, který tady byl na moji kolegyni Kláru Dostálovou. To je prostě legitimní. Je tady věc, kterou byste měli řešit úplně samostatnou novelou, přilepíte to k dani z přidané hodnoty – přilepíte, já pak o tom budu mluvit – a potom když opozice dá nějaký pozměňovací návrh, tak se ještě do ní opřete, proč zrovna tuto oblast, proč nejinou. Já jsem tady neslyšel vysvětlení, proč třeba zrovna banky, a to jsem tedy já tady z těch dvou set poslední, kdo by je chránil, když tady dvanáct let nebo osmnáct let upozorňuji na výši bankovních poplatků v českých poměrech. Ale proč zrovna oni, proč ne právě ten zbrojařský průmysl? Chce to odůvodnění, dá se to zařadit pod různé obory. Pokud byste přišli s nějakým návrhem, respektujte, že opozice tady v rychlosti někde nahání pozměňovací návrhy. Prosím, ten tón si nechte od cesty, když už tímto způsobem řešíme věc, která má dát do rozpočtu 85 miliard. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana ministra Stanjury. Prosím.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: To není v těch stenozáznamech poznat, to je vždycky subjektivní: nechte si ten tón, důležité je, co je černé na bílém a v těch stenozáznamech pak ten tón neuslyšíte. To na odlehčení.

Já bych poprosil vyvarovat se toho, že je to přílepek. Je to v návrhu zákona 254, novela zákona o dani z příjmů, takže nic nepřilepujeme, je to v rámci tohoto zákona, ted' myslím z hlediska rigidního výkladu, že k zákonu o silničním provozu přilepím daň nebo něco podobného, takže není to přílepek. Je to rozšíření nebo jiná novela, jiného paragrafu, nový paragraf, ale zákon, který od začátku je součástí tohoto tisku. Není to jenom zákon o DPH, čirou náhodou je napsaný jako první. Také tam mohlo být napsáno zákon, kterým se mění zákon o DPH, o dani z příjmů a některé další zákony. Také mohlo být napsáno: je to zákon, kterým se mění zákon o příjmu DPH a některé další zákony. Takže je to přímo v tom názvu. Já vás prosím, nemáme, není to přílepek. Ano, k tomu jsme si už řekli hodně, tak to prostě je, to už nezměníme.

Já jsem tady říkal, že je to legitimní dávat k tomu návrhy, případně k jiným, možná jsem měl moc mírný tón, mohl jsem zvolit jiný tón. Já jsem zdůvodnil, proč jsme přidali pouze banky, to jsem ve svém úvodním slově zdůvodnil a nebudu zdůvodňovat, proč jsme ty ostatní nepřidali. Pokud chce někdo přidat, on to má zdůvodnit. Podle mne je to takhle správně. Nic proti, uvidíme, jaký pozměňovací návrh padne, pokud padne, tak se poradíme a pak o něm budeme hlasovat v rámci třetího čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Nyní ještě s faktickou poznámkou vystoupí pan ministr Šalomoun. Prosím.

Ministr pro legislativu ČR Michal Šalomoun: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, mám za to, že zbrojaře není vhodné zařazovat vlastně z toho důvodu, že ta daň, ta windfall tax, je myšlena na to, že jsou to nadměrné zisky v případě nepředvídatelných okolností, že přesto, že subjekty, na které to dopadá, nepřekupují nějakou novou aktivitou, ale přesto jim to tak osud přihrál do klína, že opravdu nadměrné zisky mají. U zbrojařů si myslím, že to je něco jiného, že oni začali násobně asi víckrát vyrábět, takže o to se jim zvýšil obrat, ale opravdu to mají za to, že toho zboží udělají podstatně více, kdežto tady to cílí na sektory, které, aniž by nějak zásadně inovovaly, aniž by to svou aktivitou nějak zvyšovaly, stejně se jim zisk nadměrným způsobem zvýší. A na to to miří, a proto asi zbrojaři nejsou vhodným sektorem na tento typ zdanění.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní s faktickou poznámkou paní ministryně Jana Černochová. Jen poprosím, kolegyně a kolegové, chcete-li diskutovat, diskutujte v předsálí, prosím.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Ještě možná pro doplnění. Žádná země na světě nezvyšuje daně zbrojařským firmám v tuto dobu. Pokud by tak učinila Česká republika, konkurenčně tyto firmy zlikviduje.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Žádná faktická poznámka není, v tom případě budeme pokračovat v rádně přihlášených do rozpravy. Nejprve tedy pan poslanec Jan Hrnčíř, připraví se pan poslanec Josef Kott. Prosím.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Jenom v krátkosti na začátku zareaguji, co tady říkal pan ministr pro legislativu Šalomoun. Ono to v tom návrhu, v tom pozměňovacím návrhu na zdanění mimořádných zisků, ono tam není úplně přesně vidět, na kterou ekonomickou činnost to směruje. Ty firmy samozřejmě budou mít příjmy mnohdy napříč obory, a je to spíše dáno nějakým průměrem o nějakých 20 % vyšším za poslední tři roky. To se nějakým způsobem zdaňuje, takže může se zdanit i činnost, která třeba zvýšila marži nebo zisk na základě nějakých inovací, takže ono to z toho návrhu tak úplně jasné není, nebo respektive směruje to na všechny činnosti. Ale o tom jsem nechtěl hovořit.

Původně jsme se tady dneska měli bavit o novele zákona o dani z příjmů, novele zákona o dani z přidané hodnoty, veskrze pozitivní novely, které jsem tady skutečně chválil už i minule při prvním čtení, že jsou to veskrze pozitivní věci, které tyto návrhy obsahují. Samozřejmě je to zvýšení hranice pro povinnou registraci DPH, ty 2 miliony, to jsme tady navrhovali i v minulém volebním období, v podstatě i kolegové z ODS, i my z SPD v podstatě velmi často, a jsem rád, že se to konečně dostalo do legislativního procesu a že to bude. Stejně tak zavedení paušální daně a i zvednutí na 2 miliony korun. Myslím si, že to je dobrá věc, a pomůže to živnostníkům, pomůže to občanům. Myslím si, že to je dobře.

Co se týče toho, o čem je dneska asi největší debata, to je už ten způsob. Myslím si, že skutečně pozměňovacím návrhem zavedení nové daně bratru témař za 100 miliard, myslím si, že to není vhodný způsob, že minimálně nějaké připomínkové řízení mělo proběhnout. I další opoziční strany by měly více prostoru nějakým způsobem zareagovat, protože takhle skutečně na to máme de facto pár hodin, na nějaké reakce takto obsáhlého pozměňovacího návrhu, který má myslím včetně důvodové zprávy 31 stran. Myslím, že to není úplně fér a košer takto přistupovat k takto zásadním věcem, aby opozice neměla odpovídající prostor a nemohla tyto věci třeba nějakým způsobem měnit a prodiskutovat, dejme tomu s nějakými odbornými týmy a podobně, protože skutečně se dá říct, že jsme na to měli hodiny.

Co se týče návrhu samotného, aspoň tak, jak jsem to viděl – a to se nebavím o tom, že ještě koalice je rozpolcená, že jsou vlastně dva pozměňovací návrhy, respektive pozměňovací návrh pozměňovacího návrhu další z koaličních stran, od Pirátů – myslím si, že je to velice, velice zvláštní a svědčí to do značné míry o jakési nekompetentnosti nebo amatérismu vlády, protože takovéhle zásadní věci se musí dobře prodiskutovat, a pak by měla vláda mluvit unisono, měla by na veřejnost jít teprve s nějakým hotovým návrhem, který prostě oznámí, a ne že o tom bude diskutovat, dohadovat se a ještě bude pozměňovací návrh pozměňovacího návrhu z koaličních stran. Myslím si, že to je naprostý amatérismus.

Ona ta navrhovaná daň skutečně – už to tady zaznělo od jednoho z předrečníků, že to je opravdu 60 % plus 19 % korporátní daně, že to zdanění 79 % je poměrně vysoké. A samozřejmě chápal bych, kdyby si vláda posypala hlavu popelem, řekla: Ano, selhalo jsme, neregulovali jsme ceny od jara tak, jak opozice vyzývala, čekali jsme, že to nějak přejde, že to nějak vysedíme, a teď hasíme nějaký požár, tak uděláme nějakou mimořádnou daň, kterou

prodiskutujeme a mimořádně zdaníme – ještě bych to chápal. Ale dělat daň z mimořádných zisků na roky, které ještě nezačaly, na tři roky dopředu, mně přijde jako velmi zvláštní postup. Samozřejmě to bude znamenat, že ty firmy se budou snažit optimalizovat daně, takže předpokládaný výběr tak, jak je naplánován už v návrhu rozpočtu na příští rok, to se podle mého názoru zcela určitě nepovede. I Itálie, která zavedla 25% daně jako jedna z prvních zemí, dneska je někde na polovině předpokládaného výběru, který očekávala. Je jasné, že to tak nebude.

Druhá věc je dopad zvýšených cen na občany a firmy, protože tříleté takhle vysoké zdanění bude znamenat i propsání do ceny výrobků a služeb. To si myslím, že je také zřejmé. Nepovažuji to za vhodné řešení, jak to vláda předkládá, respektive pan ministr financí, jako poslanecký návrh.

Ještě závěrem chci říct, že podávám tři pozměňovací návrhy k tomu původnímu, k čemu se vlastně vztahovala ta novela toho daňového balíčku. Jmérem SPD jsem podával návrh, který zvyšuje hranici pro nezdanění příležitostních příjmů z 30 000 na 50 000 korun. Jsou to takové ty pěstitelské přebytky a podobně, drobný prodej, který se nedaní. Vzhledem k růstu cenové hladiny a inflace si myslím, že by se ta hranice měla zvýšit.

Pak navrhujeme zvýšit slevu na manžela, který nemá vlastní příjem. Tato hranice se nezvyšovala na rozdíl od základní slevy na poplatníka. Jsou to třeba ty manželky, maminky na mateřské dovolené a podobně, kde uplatňuje slevu pracující manžel, a tak dále, takže aby zůstalo mladým rodinám o něco více peněz.

A třetí pozměňovací návrh, který jsme připravili spolu s kolegou Karlem Sládečkem, řeší zdaňování malých firem, protože když se podíváme na zdaňování živnostníků, kde se hranice bude zvedat na 2 miliony, podíváme se na malé rodinné firmy, ty malé s. r. o., kde jsou třeba manželé společníky nebo sourozenci a podobně, tak oni de facto mají to zdanění asi trojnásobné ve srovnání třeba s tím, kolik má živnostník nebo OSVČ. Takže my jsme tam dali, že tyto malé firmy, které mají zdanitelné příjmy za 12 měsíců do 2 milionů korun, tak že se jim sníží korporátní daň z 19 % na 10 %. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Než udělím další slovo, přečtu omluvy. Dnes od 17 hodin ze zdravotních důvodů se omlouvá paní poslankyně Jana Pastuchová, dále na celý jednací den z důvodu zahraniční cesty se omlouvá pan poslanec Karel Smetana.

Nyní vystoupí v rozpravě pan poslanec Josef Kott, připraví se pan poslanec Michal Kučera. Prosím.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, pane ministře, paní ministryně, milé kolegyně, vážení kolegové. Já jsem si připravil velice jednoduchý pozměňovací návrh, už tady ta otázka padla od kolegy Romana Kubíčka.

Děkuji panu ministru, že na to reagoval a vysvětlil, co ho vedlo k nastavení limitu, který ve svém pozměňovacím návrhu dal. Nicméně dovolím si načít ten pozměňovací návrh, protože se domnívám, že by mělo dojít ke sjednocení parametrů, jak on má na banky a ostatní podniky. Domnívám se, že i podniky, které – on to tady řekl – nedosahují parametrů bank, tak předpokládám, že pro sjednocení a jednoduchost by se mohl limit, který tam je nastaven pro banky 6 miliard a pro ostatní podniky 2 miliardy, sjednotit. Z toho důvodu jsem připravil a nahrál do systému sněmovní dokument 1473, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě.

Je to velice jednoduché. Sjednocují se, jak jsem zde řekl, ty parametry na 6 miliard jak pro banky, tak pro ostatní skupinu podniků a nehledám – a věřím, že ani ostatní za tím nebudou hledat nic jiného, než že dojde k parametru, který bude nastaven jednotně pro jak podnikatelské subjekty, tak pro banky.

Děkuju vám za pozornost a popřípadě za podporu mého pozměňovacího návrhu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní tedy pan poslanec Michal Kučera a připraví se paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Ale předtím ještě pan ministr a jeho faktická poznámka, prosím.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Jenom na vysvětlení pro pana poslance Kotta, já se to pokusím ještě vysvětlit pak před třetím čtením podrobněji. Tam je rozdíl – u energických firem jsou tržby a u bank je vlastně zisk, to je výnos, to je rozdíl mezi příjmy a náklady, proto se (nesrozumitelné). Jenom že se to prostě nedá tak jednoduše porovnávat, každý ten parametr je jiný, i když obojí jsou čísla. To znamená, těch 6 miliard není, že to jsou pouze příjmy z úroků, ale je to výnos, to znamená to, co inkasuje banka a co zase zaplatí. Takže abychom věděli, že to prostě není stejně. Jinak s tím pozměňovacím návrhem se nějak vypořádáme v třetím čtení, ale jsou to jiné metody. Obojí je čísla a já tam nevidím žádnou souvislost mezi těmi dvěma sektory, protože něco jiného je, kdybychom řekli, že třeba z energetické činnosti by byl výnos, respektive zisk, 2 miliardy. Ale já jsem se snažil vysvětlit, že se to týká pouze těch kódů, takže tam podle mého přesvědčení žádný zemědělský podnik nemůže padnout, protože nikdo nemá z našich databází takový příjem z těch činností.

Ale to si vysvětlíme před třetím čtením, případně připravíme podrobnější analýzu, abyste jim měl k dispozici nejenom vy, ale všichni členové Poslanecké sněmovny, aby to bylo úplně jasné. Já jsem chtěl jen vysvětlit rozdíl mezi těmi dvěma parametry.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Kotta. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Kott: Jasně, děkuji, děkuji za to dovysvětlení. Mě k tomu skutečně vedla jedna jediná záležitost. My jsme v rámci rozdělení portfolia jednotlivých, a nejenom zemědělských podniků samozřejmě byli nebo jsme ty podniky vedli k tomu, aby v podstatě se dostaly do soběstačnosti energetické, abychom vlastně eliminovali výrobu buďto bioplunu, nebo elektrické energie, aby mohly dodávat i do sítě. Jsou to stabilní výrobci na rozdíl třeba od větrné energie jako takové, a skutečně nehledám za tím nic. Děkuji za vysvětlení, akorát jsem to bral tak, že se ty podniky mohly dostat v rámci svého portfolia do nekomfortní pozice s tím, že ten podnik vyráběl. Ted' je tam tedy dodáno procento, že vyráběl více elektrické energie, než bylo zbývající portfolio jeho podnikání, a mohlo se stát, že prostě ta součinnost, která tam měla být a která nás k tomu vedla, mohla ukázat na to, že ten podnik by měl být nad jiné zdaněn. Ale skutečně v tom není nic, co by mělo být útočného, takže jenom toliko ode mě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče, ještě reakce pana ministra s faktickou poznámkou. Prosím.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Ještě jedno vysvětlení. Kromě toho, že tam je ten limit jenom z těch konkrétních činností, tak do toho limitu se podle textu zákona nepočítá, pokud tu elektrinu nebo plyn spotřeboval sám nebo jiné podniky ve skupině. O to se to ještě ponízuje. To znamená, soběstačnost je samozřejmě podporována mimo jiné tím, že nebude podléhat zdanění. Takže bavíme se teoreticky, to by musel být zemědělský podnik, který ostatním zákazníkům, ne sobě a ve skupině, dodá vyrobenou elektrickou energii za více než 2 miliardy ročně. Podle mě takový podnik neexistuje v České republice. Tak proto jenom to ujištění, že tam jsou dva ty kontrolní mechanismy. Pro vlastní spotřebu nepodléhá ani tomu základu, a kromě toho poměrně vysoký limit tržeb. Tak to jenom na vysvětlení, že nehrozí, že by této dani podléhaly. To je jediné, co jsem k tomu chtěl říct.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy další řádně přihlášení a první vystoupí pan poslanec Michal Kučera a připraví se paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, dámy a pánové, děkuji za slovo, pane předsedající. Já tady trošku navážu na debatu, která tady probíhala přede mnou. Pan ministr financí Stanjura už částečně vysvětlil situaci, která se týká zemědělských podniků, a můj pozměňovací návrh, který si tady dovolím představit, se týká tematiky stejné či podobné. Jedná se o pozměňovací návrh, který obsahuje vymezení daně z neočekávaných zisků pro podniky, které mají rozhodné příjmy pro daň z neočekávaných zisků minimálně 50 % z jeho úhrnného čistého obratu.

My jsme – protože ten pozměňovací návrh jsem připravoval společně s mým kolegou Honzou Jakobem a po konzultaci se členy zemědělského výboru – my jsme se snažili tímto zamezit aplikaci daně na poplatníky, u nichž jsou rozhodné činnosti vedlejší, či dokonce okrajovou aktivitou, a kvalifikovali by se jako poplatníci pouze z důvodu členství ve skupině podniků s neočekávanými zisky. On to pan ministr tady částečně vysvětloval, nicméně já si myslím, že právě tento pozměňovací návrh, který je tady představen, vnese poměrně jasné instrukce, respektive jasné vymezení, které nemusí vyplývat z aplikace toho zákona, respektive z jeho správného pochopení. To znamená, je to nastaveno tak, aby do mimořádné daně ta činnost musela skutečně tvořit nejméně 50 % tržeb podniku. Je to směrováno samozřejmě na organizace, respektive zemědělské podniky, které vyrábějí energii z bioplynových stanic. Samozřejmě ty bioplynové stanice tvoří uzavřený cyklus, který využívá rostlinnou produkci, respektive odpady z chovu hospodářských zvířat, a samozřejmě tím i přispívají k celkové pozitivní energické bilanci v České republice.

Ten pozměňovací návrh jsem do systému vložil pod číslem 1476, v podrobné rozpravě se k němu i přihlásím a věřím, že toto mé vysvětlení pozměňovacího návrhu, respektive jeho obhajoba, postačí k tomu, aby získala i vaši podporu. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní paní poslankyně Mračková Vildumetzová a po ní řádně přihlášený pan poslanec Patrik Nacher. Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře a vážené kolegyně kolegové. Já bych se také ráda vyjádřila k tomuto sněmovnímu tisku, a především k tomu komplexnímu pozměňovacímu návrhu, který se dotýká daně z neočekávaných zisků. Určitě jste zaregistrovali, když jsme tady při projednávání změny rozpočtu vedli velkou pří s panem ministrem financí ohledně rozpočtového určení daní, kde mě tady v uvozovkách trénoval, abych přinesla, kdo zajistil městům a obcím navýšený koeficient v rámci rozpočtového určení daní na 25,84 %, až to došlo do takového stadia, že jsme tady pomalu uzavírali sázky, a docházelo k tomu, že na 25,84 se to navýšilo v rámci zrušení superhrubé mzdy, kdy tedy se přišlo na to, že by města, obce, kraje přišly o část sdílených daní, a proto se ten koeficient navýšil.

V souvislosti s tím, protože to byla právě vládní současná koalice, která spolu s námi bojovala, aby se to takto navýšilo, jsem opravdu v naprostém v uvozovkách šoku, co jsem dnes zjistila se svými kolegy z našeho poslaneckého klubu, a to i prostřednictvím dopisů, které jsme obdrželi od Svazu měst a obcí, že sdílená daň v rámci daní z příjmů právnických osob je automaticky příjemem v rámci rozpočtového určení daní měst, obcí a krajů. Vidím, že pan ministr pokyvuje.

Proto mě velmi překvapuje, že pan ministr v komplexním pozměňovacím návrhu předkládá, respektive vloudila se tam, až bych řekla propašovala se tam věta, ve které říká, že to bude samostatná daň, na kterou nebudou mít města a obce, kraje nárok. To znamená, kdybych

to převedla do českého jazyka, že v rámci daně z neočekávaných zisků na to mají územní samosprávné celky automaticky nárok. Je to i logické.

A pan ministr financí, který je i bývalý primátor, přichází – a to ještě bych chtěla zdůraznit – s nepřímou novelou, která je podle mého názoru i v rozporu s legislativními pravidly, protože on, a není to velmi korektní způsob, s kterým přichází, protože do ustanovení § 21 odst. 5 – a doporučovala bych všem koaličním, komunálním politikům a poslancům, aby se na tento paragraf podívali – vkládaného zákona si tam pan ministr financí dal takzvaným tajemným písmenem Y nepřímou novelu, v které říká, že – a já to budu přesně citovat: "Daň z neočekávaných zisků je samostatnou daní z příjmů právnických osob a netvoří daňové příjmy rozpočtu územních samosprávných celků z daně z příjmů právnických osob." A předkládá to pan ministr financí do daně z příjmů.

Pokud by měla tato změna nastat, tak to musí být v novele zákona o rozpočtovém určení daní. Považuji to vůči městům, obcím, krajům, kteří zajišťují veškeré veřejné služby, kteří zajišťují chod nemocnic, sociálních služeb, škol a dalších věcí, kteří zajišťují uprchlickou krizi, covid a všechny věci, to považuji za obrovsky nekorektní přístup, který se propašoval do tohoto komplexního pozměňovacího návrhu, a jsem přesvědčena o tom, že starostové a hejtmani si toto v žádném případě nezaslouží. Oni sami ví, co jim ve svých městech, obcích, krajích chybí. Oni sami mohou vypisovat dotační programy, a když vláda nekoná – a vláda nekoná v mnoha způsobech v rámci energetické krize, v rámci zvyšování cen potravin, pohonných hmot – oni mohou vypsat pro jednotlivé zranitelné skupiny, můžou vypsat své dotační programy v rámci rozpočtových pravidel. A vy je chcete o tyhle finanční prostředky připravit? A ještě tímto způsobem?

Takže chtěla bych z tohoto místa říct, že se svými kolegy z našeho poslaneckého klubu předkládáme pozměňovací návrh, kde chceme, aby tato věta, která se tam tímto způsobem dostala, byla zrušena a aby města, obce, kraje na toto nárok měly, protože na to mají nárok v rámci zákona o rozpočtovém určení daní. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Dovolte, abych vás pozdravil touto cestou všechny, převzal jsem řízení schůze a vidím zde faktickou poznámkou pana poslance Ivo Vondráka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ivo Vondrák: Dobré odpoledne, dámy a páновé. Já bych chtěl potvrdit to, že teď, v daný okamžik, všechny kraje připravují své rozpočty. Lhal bych, kdybych řekl, že nejsme schopni ty rozpočty nastavit, protože přece jen díky tomu, že se zastropují ceny, dochází k tomu, že drastické nárůsty energií se podaří přece jenom udržet na přijatelnějších částkách. Nicméně pořád tyto částky jsou dvojnásobek toho, co jsme za energie utráceli v minulém roce. To znamená, třeba Moravskoslezský kraj je asi na 996 milionech, které nás budou stát energie.

Já si myslím, že windfall tax tak, jak je tady předkládána, je kritizována, někdy se tady předkládají nové náměty, jak (ji) změnit. Já si myslím, že bychom si měli říct, že tak, jak neseme kraje jakousi spoluúčast na všech těch problémech, které teď máme, to je ukrajinská krize, v podstatě vznikají i jiné problémy, byla to oblast covidu, kdy jsme taky celou řadu věcí museli nést na svých bedrech, já bych se přimlouval za to, abychom skutečně si řekli, že windfall tax bude příjem samospráv. Myslím si, že období tak, jak ho začínáme vnímat z budoucího pohledu výběru daní, se přece jenom začíná brzdit v tom, že se nebude vybírat tolik na sdílených daních, kolik předpokládáme, a budeme možná odkázáni právě i na windfall tax. Takže já bych se také přimlouval za to, abychom tam nechali to původní, co by tam mělo být, to znamená, že ty nároky budou mít i samosprávy. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče, a další s faktickou poznámkou je pan Ladislav Okleštěk. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, paní ministryně, kolegyně, kolegové, já se přikláním k názoru, který tady zazněl jak od kolegy Vondráka, tak od kolegyně Vildumetzové. To, že máme zastropovány ceny, ano, ale máme je zastropovány na cenách prodejců. A kdybychom reagovali pružněji, milá vládo, tak jsme je mohli mít zastropovány na cenách výrobců a nebyly potřeba další takovéto kroky. Takže velice se přimlouvám za to, aby ta kouzelná větička v § 21 vypadla a aby tato daň byla sdílená a aby byla nároková jak pro města a obce, tak pro kraje, protože ty se podílí na ekonomickém dopadu minimálně stejně jako vláda, a když vládě teče do bot, tak města, kraje a obce vždycky pomohou. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Další s faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Stržínek, a zatím žádná další faktická není. Máte slovo.

Poslanec Robert Stržínek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, pane ministře, vládo, kolegyně, kolegové, jako starosta dvacetitisícového města se musím ozvat, nejde to jinak. Samozřejmě že to není jenom o cenách energií, elektrině, plynu, zvedá se nám neskutečně cena tepla. Jsou oznámeny ceny na vodné a stočné, které jdou o desítky procent nahoru. Zvedají se ceny pohonných hmot, které zásadním způsobem ovlivňují naše rozpočty z pohledu měst, která provozují městskou hromadnou dopravu. Stoupají nám náklady na obsluhu úvěrů a dluhů, které jako města také mnozí máme. Přispíváme sociálním službám na zdravotnictví, i zde máme vyšší požadavky na spoluúčast ze strany měst. Samozřejmě stále doplácíme na obsluhu řekněme výkonu státní správy na jednotlivých obcích. To, že v rámci daní, které se teď zvedají, města jsou z mého pohledu okradena o svůj podíl, kterým jim jednoznačně patří, není v pořádku a určitě by to tady mělo zaznít. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, a vzhledem k tomu, že žádná další faktická není, dalším z rádně přihlášených je pan poslanec Patrik Nacher. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Pěkné odpoledne. Pane místopředsedo, vážený pane ministře, ministři, ministryně, dámy a pánové, no, já bych také k tomu si dovolil páár slov.

Za prvé, ještě v reakci na to, co tu zaznělo, že vyšší zdanění u zbrojního průmyslu snižuje konkurenční výhodu nebo zhoršuje konkurenční boj – souhlas. Logika: tam, kde je větší nebo vyšší zdanění, tak to samozřejmě snižuje konkurenci nebo znevýhodňuje to v konkurenčním boji, to zcela nepochybňu, nicméně celý ten pozměňovací návrh je o zvýšení daně. To je jedna poznámka.

Druhá: vždyť my tady přece posledních deset měsíců hovoříme o tom, že i přesto, že jsme takoví výrobci elektřiny, že ji dokonce vyvážíme, 20 % elektřiny vyvážíme, my jsme soběstační, vyvážíme ji, přesto ji máme jednu z nejdražších. A když to vezmeme na průměrný plat, to znamená na paritu kupní síly, tak je to nejdražší elektřina v Evropě, možná na světě. A to také přece ovlivňuje ten konkurenční boj. Takže já se ptám, proč tedy u toho zbrojního průmyslu se za to tak bojuje a u zbytku průmyslu se na to buď rezignovalo, anebo abych neměl tak silné slovo, za které by mě pan ministr chytil, tak řeknu, že se to tam řeší pomalu.

A tím se vracím třeba k novele zákona o státním rozpočtu na rok 2022, kde se pracuje s těmi 30 miliardami pro podnikatele, ale za mě a za nás, a vy jste to řekl na mikrofon, je to pozdě. Oni to nevyčerpají do konce roku. To znamená, že tady je jasná konkurenční nevýhoda toho, že český průmysl musí hrdat dražší elektřinu než ve všech okolních zemích, jakkoliv my ji u nás vyrábíme, dokonce ji vyvážíme! A to tady na mikrofon žádný z jiných ministrů neřekne. Ted' tady paní ministryně obrany – není klobouk dolů, ona bojuje za svůj rezort, v pořádku, ale bylo by dobré, aby takhle konzistentně za ty rezorty bojovali tedy i všichni ostatní ministři

včetně ministra průmyslu, protože pak tady tedy zachraňujeme jenom zbrojný průmysl, aby nebyl dodatečně zdaněn, ale jiná konkurenční nevýhoda v oblasti drahé elektřiny nám nevadí. Tak to je taková poznámka k debatě, která tady proběhla. (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já myslím, že je to v klidu, že se slyšíme dobře.

Poslanec Patrik Nacher: Sál je v klidu a já tady na pana ministra, on si pak vždycky ode mě půjčí ty poznámky, protože mám všechné otázky...

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Víte, že jsem slušnost sama, že nenapomínám pana premiéra, ale mně se fakt nezdálo, že by to bylo tak hlasité. (Premiér Fiala se omlouvá.)

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Pokud jde o samotný princip, já tady nekritizuju samotný princip zdanění neočekávaného zisku, takhle bych to popsali já. Neočekávané, to znamená něco, co je – nevím, jestli nezasloužené, ale co vlastně opravdu spadlo z nebe, on to také je přesný překlad z angličtiny – tak ten princip je v pořádku, protože jsme v mimořádné době. Co ale já si dovolím na tomhle konstruktivně kritizovat, je jednak procedura a jednak obsah. Ještě před závorkou procedury a obsahu si troufám říct, že výše dodatečného zdanění by nemusela být taková, kdyby se lépe nadesignoval koncept zastropování cen, protože my potom vlastně děláme dvakrát podobnou práci. My to nezastropujeme tam, kde bychom měli, čímž vlastně výrobci, distributori nejsou motivováni, ta cena se může vyvíjet jakkoliv a stát potom bude doplácet vlastně uměle často navýšenou cenu, která vzniká z burzy, a vlastně těm lidem je to v té chvíli jedno. Oni to nezaplatí jako konzumenti, spotřebitelé, zaplatí to jako daňoví poplatníci. Takže my jim umožníme vyšší zisk, ale pak ho tady vlastně zdaníme, to znamená, ale to je před závorkou.

Ale já se teď budu věnovat proceduře a obsahu. Možná, že ten obsah je důležitější, takže s ním začnu. V tom návrhu, když se podíváte, tak to, co doporučuje Evropská unie, tak se tam bavíme o roce 2022, 2023, určitě ne rok 2024, 2025, takže bych se chtěl pana ministra financí zeptat, proč jsou tam tedy ty roky 2024, 2025, když my opravdu nevíme, jak se to všechno bude vyvíjet? Platí-li teze, že tohle je mimořádná věc, která se sem šoupla ve druhém čtení, aby se dodržela nějaká rychlosť, tak proč tady budeme řešit rok 2024 a rok 2025?

Druhá poznámka z hlediska obsahu je: já si troufám říct, že není možné, aby to fungovalo retroaktivně. A tady bych se chtěl zase pana ministra zeptat – jestli mě tedy poslouchá, teď se baví s naší paní předsedkyní, tak já počkám (Pobavení v sále.) – že za mě to nemůže fungovat retroaktivně, nemůže, a proto mě mrzí ta komunikace vlády a vás, protože já jsem jenom za minulý týden zaznamenal dvakrát změnu, nejdřív, že to bude platit i za rok 2022 – načež se podívejte, jak zareagovala pražská burza, ten z vás, kdo obchoduje na pražské burze, ví, o čem hovořím – načež pan ministr financí, za mě správně, to odpoledne popřel a řekl, že ne, načež následující den, tuším, že na Twitteru Pirátů, se opět objevilo, že na tom budou trvat, a tohle stanovisko trvá dodnes. Takže mě by docela zajímalo, když my tady probíráme druhé čtení, jak to tedy vlastně je.

To znamená, že za mě ty parametry se mění v této chvíli za pochodu, a není na tom shoda ani ve vládní koalici, minimálně na úrovni těch veřejných prohlášení. Jestli jste domluveni, tak je to možné, já nevím, ale na úrovni veřejných prohlášení se v tom lišíte, což je opravdu těžko uchopitelné. Pane ministře, to se na mě nezlobte, jak my jako opozice se s tím máme popasovat, zvlášť když jsme ve druhém čtení, takže my nemáme čas mezi prvním a druhým čtením nahlašovat pozměňovací návrhy. My to tady musíme říct na mikrofon, a když to mineme, tak je konec, přece tu proceduru znáte. Ale jak my to máme vědět, když vlastně není úplně jasné, na jakých parametrech se shodla samotná vládní koalice? A to je můj legitimní dotaz, to není útočný, to je legitimní dotaz. Platí to, co jste říkal vy, k tomu já mám blíž, nebo to, co psali

Piráti? To je za mě základní dotaz na vás. Nemluvě tedy o tom, že všechny tyhle informace, a to víte, jsou kurzotvorné informace. Ted' je 17.16, tak už se neobchoduje na burze, takže vaše případná odpověď to pro tuto chvíli neovlivní na rozdíl od toho, když s tím někdo vyjde v devět ráno, když se otvírá burza, tak je to docela problém. Takže mě by skutečně zajímalo, jestli jsou ty parametry dány a jestli skutečně počítáte tedy, že by se to dělalo i retroaktivně pro rok 2022, což je za mě problém, jakkoliv by se to stačilo schválit ještě v tomhle roce, i přesto je to za mě minimálně nepřímá retroaktivita.

A ted' ta procedura. My tady máme, jak správně pan ministr řekl – a tady se za to omlouvám, nemyslel jsem přílepek z hlediska obsahového, to máte pravdu, je to novela zákona o dani z přidané hodnoty, dani z příjmů, řeší se tam to zvýšení limitu pro vznik plátcovství z milionu na 2 miliony a tak dále, to všichni víte, máte to v tom tisku, tohle tady říkat nebudu – ale myslí jsem, že to je přílepek spíš z hlediska principu, nikoliv z toho obsahu, z toho obsahu to přílepek není. To kdybyste třeba přiřadili tamhle k ozonové vrstvě, k tisku 75, to by byl přílepek klasický, ale tady spíš já to beru jako přílepek principiálně, protože to je skutečně velká věc, výběr nějakých 85 miliard korun. Mně přijde, že by bylo férové, aby to projednala vláda, nasbírala informace z připomínkových míst jednotlivých ministerstev. Ted' já netrvám, aby to mělo RIA a tak dále, to asi ted', když to takhle spěchá, tak dobré, pak by se to sem dalo do prvního čtení, zkrátili bychom lhůty... Kolikrát už jsme to udělali? U lex Ukrajina několikrát, zkrátil se lhůty na 7 dní, na 7 dní se může zkrátit, a my jsme nikdy tyhle ty věci nevetovali. Ale za těch 7 dní se potom dají načít rozumné pozměňovací návrhy, nějak to ujasnit, protože tady se skutečně bavíme o věci, která má zásah údajně tedy 85 miliard korun. To není pozměňovák, kde tady je pár desítek milionů. Notabene v té proceduře mně prostě přijde tak trochu zvláštní v tom – to se na mě, pane ministře, nezlobte, to je docela podle mě, až se tady o tom bude hlasovat, jedna z nejzásadnějších věcí, o které budeme hlasovat v nejbližších týdnech – a on to vlastně není vládní návrh de facto, de iure je to vlastně pozměňovací návrh poslance Zbyňka Stanjury, nikoliv vládní návrh.

Já vím, že to může být procedurálně jedno, protože spěcháme, ale zároveň říkám: v tomhletom my, ať už šlo o věci kolem Ukrajiny, nebo u státního rozpočtu, ač se někdo tady z vás bál, že tady budeme přes noc, tak tyhle věci se neobstruuji, s těmi se dá nesouhlasit, ale my je neobstruujeme, a podle mě obava z toho, že bychom zablokovali zrychlené řízení – nemyslím devadesátku, myslím tímto sedmidenní – je mylná. To znamená, že my v té chvíli potom nemáme čas na pozměňovací návrhy, a já se obávám, aby nakonec z toho nevznikl prostě paskvil – je to vaše zodpovědnost, v pořádku – ale aby z toho nevznikl paskvil, který potom ani těch 85 miliard, pane ministře, nepřinese do státního rozpočtu, protože samozřejmě konstrukce toho je hrozně důležitá. A vy si dovedete představit, že zejména v některých sektorech, které tady nebudu jmenovat, pak si to můžeme říct, kreativita účetní a možnosti, jakým způsobem se tomu bránit, povedou k tomu, že se tolík prostředků nakonec stejně beztak nevybere.

Takže já jsem pro tuto chvíli k tomu něco řekl z hlediska procedury obsahu, a jestli by pan ministr byl tak hodný a odpověděl by mi na ty reakce – já to nechci zbytečně natahovat, já bych případně už pak za pomoci faktických na to reagoval. Děkuji za pozornost a děkuji za případné odpovědi.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já děkuji. Faktická poznámka není žádná v tuto chvíli, tak poprosím dalšího řádně přihlášeného, a to je pan předseda Jakob. Máte slovo.

Poslanec Jan Jakob: Děkuju, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já bych v první řadě tady krátce podrhl a zdůraznil slova, které říkal pan ministr financí, když představoval jeho pozměňovací návrh, který zavádí onu windfall tax, a to tu část, že se bude jednat o mimořádné příjmy, které je samozřejmě potřeba, a nelze to ani udělat jinak v souladu s nařízením Rady Evropské unie, tak budou využity na mimořádné výdaje spojené jednak

s úspornými opatřeními, ale zejména s řešením pomoci v této kritické situaci. Takže to bych rád podtrhl.

Za druhé bych rád představil pozměňovací návrh můj a kolegy Miloše Nového právě k pozměňovacímu návrhu pana ministra Stanjury. Náš pozměňovací návrh mění v bodě 2 větu první v odst. 5 v § 21, a to následovně: "Sazba daně pro základ daně z neočekávaných zisků uplatňovaná v roce 2023 činí 60 % a sazba daně pro základ daně z neočekávaných zisků uplatňovaná v roce 2024 a letech následujících činí 40 %." My tím pozměňovacím návrhem chceme dát na stůl do palety variant i tuto, abychom se po druhém čtení mohli bavit o různých variantách stanovení těch sazeb, a i takto v čase, protože ta sazba je konstruovaná nad rámec ostatních obecně platných daní či poplatků, takže víme, jaké výše by ta navrhovaná 60% sazba znamenala. Zároveň Rada Evropské unie doporučuje, aby ta sazba byla stanovena v minimální výši 33 % právě na běžné daně a dávky. Uvidíme, jak se k tomu budou stavět i ostatní země. A právě ten pokles v čase by nám otevřel možnosti pro nějakou analýzu, jak to bude probíhat, a zároveň bychom mohli být v průběhu času nekonkurenceschopní, tak aby ten parametr se nestal motivací pro případné nějaké optimalizace.

Tolik asi v základu, pak v podrobné rozpravě se ještě k tomuto pozměňovacímu návrhu přihlásím. Avizuji jenom ještě jednou na závěr, že je to návrh, který má za cíl rozšířit paletu možností, abychom nad těmi variantami následně před třetím čtením mohli vést diskusi. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Máme zde dvě faktické poznámky. Jako první pan Aleš Juchelka, pane poslanče, máte slovo. A dalším je pan poslanec Nacher.

Poslanec Aleš Juchelka: Moc děkuji. Tak já to zkusím trošičku přeložit, pana poslance Jana Jakoba, vaším prostřednictvím. Naše koalice ještě není domluvená, jakým způsobem budeme danit mimořádné zisky, protože tady máme jeden pozměňovací návrh od SPOLU, druhý pozměňovací návrh od Pirátů, teď přichází třetí pozměňovací návrh zase od SPOLU, což jsou vlastně otevírací zadní vrátka pro to, kdybychom se nedohodli tady s Piráty. A pravděpodobně tady máme už ne ta jednoduchá čísla, o kterých tady mluvil pan ministr Stanjura, ve kterých se všichni máme vyznat, protože je to jednoduché, ale pravděpodobně už nám tady další a další čísla naskakují, poněvadž nám představil teď v tuto chvíli pan poslanec Jakob, vaším prostřednictvím, další dvě varianty toho mimořádného zdanění.

To znamená, že už máme tady tu širokou paletu čtyř nějakých variant, předpokládám, to znamená pana poslance Stanjury, pana poslance Michálka a dvě pana poslance Jakoba, jak jsem to dneska četl. Takže de facto vládní koalice domluvená není, neví si s tím rady, bude to teď teprve dojednávat před třetím čtením. Nám dá nějakým způsobem jako nějaké východisko, nedává nám žádný čas na to si načít naše pozměňovací návrhy, pořádně si to vlastně celkově prostudovat. No prostě a jednoduše vládní amatérismus se vším všudy, který ještě podtrhuje pan poradce premiéra Fialy Křeček, který tady mluví o paskvili a o tom, že firmy by měly samozřejmě očekávat nějaké legitimní očekávání v daňových sazbách za jednotlivé roky, ale bohužel. Prostě a jednoduše nám tady vládnou skutečně amatéři.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Další s faktickou je pan poslanec Nacher a další s faktickou je přihlášen pan poslanec Jakob.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Já jsem původně myslел, že pozměňovací návrh mají jenom Piráti, tak teď to načetl i kolega z TOP 09. A jak jsem řekl – navážu na svoji řeč – mně to přijde opravdu absurdní. Zkuste si představit, že ministryně financí Alena Schillerová, místo aby sem předložila novelu, předloží svůj vlastní pozměňovací návrh jako poslankyně ve výši 85 miliard, a já s Alešem Juchelkou jí tam začnu dávat pozměňovací návrhy, například. Tak mi řekněte, jestli byste vy jako opozice, jak byste se na to dívali. Tady opravdu v tomhle tomu to je

opravdu velmi důležitá věc, která má hodnotu v této chvíli proklamovanou 85 miliard korun. Za mě se to nedá projednávat tímhletím způsobem. Tak to prosím přerušte, domluvte se na nějaké verzi, navrhnete, když už tedy jsme v tom druhém čtení – a to si myslím, že jsme vstřícnost sama – jeden pozměňovací návrh za vládní koalici. Pak byste měli jednat s námi jako s opozicí, my tam k tomu dodáme svoje, vy to budete vezmete, nebo ne, a tohleto mi přijde, že je důstojné projednání věci, která zdaňuje firmy v České republice, a ne že to tady vlastně se dělá formou poslaneckého návrhu, kde pak jednotlivé strany, subjekty pětikoalice, dávají pozměňovací návrhy k pozměňovacímu návrhu, a po nás jako po opozici chcete, kdy máme my k čemu dávat pozměňovací návrhy, když nevíme, co je konečná verze? Tak uznejte, kolegové, kdyby se tohleto dělo opačně, tak byste tady na tom mikrofonu byli přilepení. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Další s faktickou pan poslanec Jakob. Zatím žádná další faktická není.

Poslanec Jan Jakob: Děkuju. Já bych chtěl opravdu fakticky požádat kolegu Juchelku, prostřednictvím pana předsedajícího, aby nepřekládal moje slova, není to potřeba. Děkuju mu za to, že do budoucna tak činit nebude, a raději aby mě lépe poslouchal, protože tady říkal o nějakých dvou variantách, které předkládám – nikoliv, takže prosím, raději se poslouchejme a nepřekládejme se. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Vaše faktická vyvolala celou řadu dalších. Jako první je pan poslanec Juchelka, poté paní poslankyně Mračková Vildumetzová, poté pan poslanec Volný. Máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Já se to snažím překládat právě z toho důvodu, že to je strašně nesrozumitelné, protože vy tady na jednu stranu z toho děláte velmi velký chaos v rámci nejen samotného daňového balíčku, budiž, ten my tady projednáváme už od prvního čtení, ale v rámci pozměňovacího návrhu na windfall tax. Já si myslím, že se v tom nikdo už nemůže pořádně vyznat. Kolik je tedy tady těch pozměňovacích návrhů, jaké tam dáváte sazby? Vždyť vás ti podnikatelé tady, kterých se to týká, poslouchají a musí si rvát vlasy z hlav, protože vůbec nevědí, na čem budou, a jejich nějaké kalkulačky na jejich mobilních telefonech teď jedou a říkají si: No tak, bude to 40 %, 60 %, 80 %, z čeho, z kolika, jak to bude vypadat, kdy to bude schváleno, jaké máme chystat pozměňovací návrhy, máme ještě někomu telefonovat? To je neuvěřitelný chaos, který vy tady vytváříte, ale vy sami jako vládní koalice, vždyť vy nemáte vůbec nic v ruce. Tak jak jsem to říkal tady u pana ministra Síkely, který tady měl během několika hodin velikánský svůj energetický balíček, pak naskočilo pět pozměňovacích návrhů, protože se to potřebovalo opravit, a teď to zažíváme znova u hlavní bych řekl, u hlavní zbraně proti energetické krizi, windfall tax, my zažíváme úplně to samé. Vy tady pozměňovacím návrhem poslaneckým chcete dát do rozpočtu 85 miliard, přičemž všichni říkají, že to ani není možné vybrat. Říkají to ekonomové, experti, poradci vlády, poradci pana premiéra. Vždyť to je neuvěřitelné, co tady vy předvádíte. Tady to předvádíte lidem, kterým chcete ty peníze vzít, a potom jim to zase nějakým způsobem transparentně přerozdělit. Vždyť to není možné! Vy ani nevíte, kolik peněz vyberete, protože ani nevíte, který z pozměňovacích návrhů budete podporovat. (Předsedající upozorňuje na čas.) A to chcete po nás, abychom vás chápali a abychom vám ještě dodali hlasy. Opakuji, amatérismus.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Dalším je paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Já jsem předpokládala, že pan ministr financí na moje vystoupení zareaguje, nestalo se tak. A protože moc ministrů tady nemáme, ale máme tady ministra pro legislativu, tak bych ho ráda vyzvala, aby se k tomu návrhu, ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu, který předkládá pan ministr financí, aby se k němu vyjádřil, protože podle všeho není možné, aby takovou nepřímou novelu pan ministr financí předložil, a potažmo touto nepřímou novelou vzal, na co mají města, obce a kraje nárok, a to je daň z příjmů právnických osob. Byla bych moc ráda, kdybyste se k tomu, pane ministře, vy ze své kompetence, vyjádřil. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Další s faktickou poznámkou přihlášený je pan poslanec Volný. Máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Já bych vaším prostřednictvím chtěl panu kolegovi Jakobovi – pane kolego, vy jste vyzval našeho kolegu, aby nepřekládal vaše výstupy, že to není potřeba. Vy to nemůžete posoudit ve své bohorovnosti, prostě vy nejste schopen posoudit, jestli je, nebo není třeba to vysvětlit a přeložit to pro normální lidi. A já si myslím, že jsem dlouholetý člen rozpočtového výboru, daně a všechny tyto oblasti mi nejsou cizí, ale vám jsem opravdu nerozuměl, a to, co tady předvádíte, jak si tady flekujete, kdo vlastně má – teď to nechci říct, už jsem byl jednou napomínán – kdo je prostě větší kabrňák, je potřeba to vysvětlit, a jsem rád, že to pan kolega Juchelka přeložil do češtiny a je nám to jasné. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji panu poslanci. Další s faktickou poznámkou přihlášený je pan poslanec Aleš Juchelka. Zatím žádný další potom s faktickou není. Máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc. Když už jsme u těch jednotlivých pozměňovacích návrhů, pořád tady čekám, už celé odpoledne, že vystoupí i pan předseda klubu pirátské strany Jakub Michálek, prostřednictvím vás, pane předsedající, a že nám tady řekne něco o jejich pozměňovacím návrhu, poněvadž bych se rád pobavil o tom, jestli skutečně bude v pořádku ta retroaktivita, o které každý mluví, kdy budeme zpětně nějakým způsobem se snažit zdaňovat energetické firmy a další za rok 2022. Tak já bych chtěl vyzvat pana poslance Michálka, aby nám tady představil ten svůj pozměňovací návrh, kvůli kterému ještě dneska dopoledne...

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane poslanče, nezlobte se, já vás musím přerušit. Držme se faktické poznámky, protože teď už jsme mimo rámec faktických poznámek. Můžete si vzít potom slovo a diskutovat v obecné rozpravě, ale faktickou poznámkou byste měli reagovat na vašeho předrečníka.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji, chápu, rozumím, vyzývám.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Vyčerpali jsme všechny faktické poznámky. S přednostním právem je přihlášen pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, někdy stačí nechat plynout čas a člověk se dočká.

Čili k tomu dnešnímu bodu. Nám samozřejmě píše spousta lidí. Píšou nám lidí, kteří pracují v odvětvích průmyslu, která jsou závislá na energetice, píšou nám lidí, kteří jsou závislí na pomoci státu tak, aby zvládli tu krizi, ovocnáři, píšou lékaři, kteří se připravují na zimu, domácnosti, které topí plynem, elektřinou a tak dále. Takže zajištění pomoci domácnostem

a firmám, to je ta klíčová věc, o které se tady dneska bavíme. My už jsme schválili příspěvek rodinám, schválili jsme úsporný tarif, dokonce teď už to mají domácnosti vidět na svých fakturách za elektrinu. To je věc, kterou jsme navrhovali v únoru, jsem rád, že se nám ji podařilo dotáhnout do konce.

A pokud se chceme odpovědně bavit, samozřejmě musíme říct, kde na to vzít peníze, protože nevím, jak ostatní strany, ale my to určitě nechceme platit všechno na dluh, celou energetickou krizi, když někteří mají dnes rekordní zisky díky válce a energetické krizi, ani nechceme ty peníze brát na dalším zdaňování domácností a ekonomiky.

My jsme samozřejmě při projednání tohoto návrhu plánovali, že budeme daleko velkorysejší, že se zaměříme i na oblasti, kde se nám dosud nepodařilo pomoc domácnostem prosadit. Měli jsme připravený návrh, který by pomohl rodinám, které dneska čelí tomu, že jsou vysoké ceny v obchodech se zeleninou a tak dále, a jezdí dneska nakupovat do Polska a do zahraničí a je to kvůli tomu, že máme příliš vysoké daně v této oblasti. Ale nakonec jsme se jako koalice dohodli právě s ohledem na stabilitu, že všechny pozmenňovací návrhy, které se netýkají windfall tax, že zpracujeme společně a načteme je v příštím roce, až se budou měnit daně, takže v této oblasti jsme ustoupili.

Samozřejmě, když jsme v energetické krizi, musí banky a energetické firmy být solidární. A já jsem chtěl ocenit naše kolegy z opozice, a že to tady mnohokrát zaznělo, chtěl jsem ocenit i kolegy z hnutí ANO, že podpořili princip daně z nečekaných zisků. Je to důležitý instrument, který jsme my jako Piráti navrhovali už v květnu tohoto roku. Mohla se vybírat už od října, jak jsme navrhovali, tím bychom měli jeden kvartál k dobrému, ale co naplat, situace je složitá, zpracovat návrh, vyjednat ho a tak dále nějaký čas trvalo, takže teď jsem rád, že aspoň teď to máme tady v Poslanecké sněmovně.

Kdybychom měli navíc zpracovávat ještě další a další analýzy – my jsme si samozřejmě vyžádali nějaké podkladové informace, ale kdyby se mělo dělat rigorózní hodnocení dopadů regulace, tak ten návrh určitě nestihneme schválit tak, aby platil od 1. 1. příštího roku, tudíž bychom způsobili ještě daleko větší chaos. Takže naopak od vlády to bylo velmi odpovědné, že postupovala rychle tak, aby ten návrh zákona platil už od příštího roku.

To jediné, s čím si lámeme hlavu a co je pro nás velkou otázkou, jestli se nám skutečně podaří vybrat ty peníze, které máme nakreslené v rozpočtu na příští rok. Ten problém je komplexní, nehrajme si na to, že může přijít kdokoliv sebechytrzejší a přijít s řešením, že takto přesně budou vypadat daňové výnosy. Jsme v situaci, kdy daňové výnosy se budou odvíjet samozřejmě od chování těch, kteří budou zdaněni. Oni samozřejmě budou hledat způsoby, aby daň optimalizovali, aby zaplatili co nejmíň, současně odvedli něco, aby to vypadalo, že aspoň něco odvádějí. Neexistuje žádný zaručený model. Takže samozřejmě jako vláda v této těžké situaci vedeme diskusi o tom, jak vhodně nastavit parametry celého toho modelu.

Všichni, jak tady sedíme, dobře víme, jak se banky chovají dneska. Některé banky jsou slušné, ale jiné banky mají opravdu velmi malé úrokové sazby a vydělávají rekordní peníze na 7% úroku tím, že uschovávají přes noc peníze u České národní banky a vydělaly si na tom přes 100 miliard korun. To jsou peníze, které mají, když už někomu jít, tak mají jít našim střadatelům a nemá si je nechávat bankovní průmysl ve svých kapsách a odvádět je na dividendách do zahraničí. Víme, jak se banky chovají. Pokud jde například o Národní fond, kde slibovaly, že budou posílat peníze na projekty, které pomůžou našim občanům, na infrastrukturu a tak dále, k dnešnímu dni bylo schváleno a realizováno přesně nula projektů. Víme, jak se banky chovaly. Když měly dobrovolně jednat se státem, poslaly návrh ne na to, co dobrovolně odevzdají jako solidární příspěvek na pomoc s krizí domácnostem, firmám, infrastrukturě, kterou stát buduje, ale ony samozřejmě přišly jenom s tím, že státu dají půjčku za podmínek, které jsou výhodné pouze pro ty banky. Takže v takovéto situaci my se tady nacházíme. Nacházíme se v situaci, kdy banky budou nepochyběně jakoukoliv – to si řekněme pravdu – jakoukoliv daň, kterou tady připravíme, budou optimalizovat pomocí rezerv na úvěry, pomocí výdajů na IT, marketing,

nevím, vozový park. Využijí samozřejmě možnosti zrychlených odpisů, transakce s matkami. My jsme v programovém prohlášení vlády schválili a slíbili, že právě na ty transakce a optimalizace se chceme zaměřit. To je věc, kterou jsme řešili i s panem ministrem financí, máme to v programovém prohlášení. Toto si musíme říct i při této diskusi, abychom ty peníze, které máme nakreslené, skutečně vybrali.

Ty řekněme diskusní okruhy k tomuto návrhu zahrnují tři téma. První téma je, kdy tu daň nastartovat, jestli ji nastartovat v roce 2022, 2023. To byla diskuse, kterou jsme vedli v koalici, bylo k tomu zpracováno stanovisko Legislativní rady vlády. Je to otázka, která má ústavní charakter, takže by se k ní měli vyjadřovat převážně ústavní právníci, a v Legislativní radě vlády máme mnoho profesorů pro tento obor, mnoho expertů. Snad s výjimkou nejvyšších soudů této země si myslím, že to jsou nejlepší experti, které máme k dispozici. Oni dospěli k převažujícímu závěru, ne stoprocentnímu, ale k převažujícímu názoru, že zavedení daně už od roku 2022 v těch mimořádných podmínkách je možné. Máme tady několik precedentů, na které se lze odkázat. Všechno je to v tom stanovisku a chtěli jsme být korektní, takže to stanovisko jsme poslali i kolegům z opozice, aby věděli, jak situace se legislativně má. Vedli jsme o tom diskusi, nicméně v té diskusi zazněl velmi silný apel od pana premiéra, abychom nestartovali tu daň od roku 2022. Proběhlo k tomu jednání na širší úrovni s rozpočtovými experty, proběhlo k tomu jednání předsedů stran. Proto jsme se rozhodli, že v tomto ustoupíme a návrh na start už v tomto roce, v roce 2022, nebudeme načítat na tomto jednání Poslanecké sněmovny.

Druhá otázka se týká sazby daně. Náš návrh byl veden tím, že jsme vycházeli z Lafferovy křivky, že ta daň nemůže být stanovena ve výši, která je víceméně při 80 % velmi demotivační a bude vést ty firmy k optimalizaci. Oni samozřejmě nemůžou zo optimalizovat všechno, to by bylo až moc nápadné, ale samozřejmě čím větší sazba daně, tím větší motivace pro to, se od ní odklonit. Náš návrh byl koncipován jako celek. Pokud bychom načetli start od roku 2022, byli jsme ochotni snížit sazbu daně z celkových 79 % až přibližně o 20 % na nižší úroveň. Nicméně vzhledem k tomu, že jsme se dohodli nenačítat rychlejší start, nebudeme načítat ani snížení té sazby. Předpokládám, že nějaké takovéto návrhy možná padnou, možná je někdo načte, o tom se dá vést další diskuse.

Podstatné je, abychom měli skutečně jednotu v tom, aby Specializovaný finanční úřad fungoval, byl posílen a ty daně skutečně vybral, abychom se tady za několik let nesešli s tím, že ten výnos byl výrazně nižší a že naopak velká část těch peněz byla odvedena zahraničním matkám do Francie, do Rakouska, do dalších států, které vlastní naše banky. Ano, je to v pořádku, oni vlastní ty banky, mají nárok na dividendu, ale současně my musíme nastavit naše vlastní pravidla tak, aby skutečně byly rovné podmínky pro placení daní a aby ten, kdo má lepší možnosti pro optimalizaci, je nemohl zneužívat na úkor celého systému. Takže to je k té sazbě.

Poslední otázka, kterou zbývá rozřešit, jsou limity. My jsme vycházeli z toho, že bychom považovali za koncepční, aby byly co nejrovnější podmínky na bankovním trhu, aby limity zahrnuly drtivou část toho trhu tak, aby od určité poměrně nízké hranice se prováděl ten test, kdo splňuje podmínky pro daň z neočekávaných zisků, která z bank pod to spadá nebo nespadá. Proto jsme se domnívali, že hranice 6 miliard korun rozhodného příjmu, která je navržena v pozměňovacím návrhu pana ministra financí, je poněkud vysoká, protože ona skutečně zahrnuje jenom těch šest největších bank. Domníváme se, že legislativa – a upozorňuje na to i to stanovisko Legislativní rady vlády – by měla být koncipována tak, aby ke každému ze subjektů, který splňuje obdobné podmínky, působila stejně. Zatím to adekvátní odůvodnění tam úplně neshledáváme. Tam bychom rádi načetli v podrobné rozpravě pozměňovací návrh, který sníží tu částku. Navrhujeme, abychom využili už rozlišující kritérium, které naše legislativa zná, nebo je obsaženo ve zbytku zákona, čili abychom vycházeli buď z hranice 2 miliard korun, která je už zavedená jako rozhodný příjem u subjektů v energetice, anebo zvolili hranici 3 miliard korun, která odpovídá hranici banky střední velikosti, se kterou se víceméně pracuje v legislativě a u regulátora podle bilanční sumy jednotlivých bank.

Takže to jsou ty dvě varianty, které budeme načítat v rámci snížení limitu, aby byly na bankovním trhu rovné podmínky a aby se skutečně dřívá část bankovního sektoru podílela na vyšších nákladech, které máme v souvislosti s energetickou krizí. Ostatně všechny ty subjekty mají i dnes mnohem vyšší příjmy v důsledku toho, že Česká národní banka vyplácí takto vysoké úroky podle vysokých úrokových sazeb.

Naopak se chci zastat vlády v tom, že skutečně nebylo možné zpracovat hodnocení dopadů regulace. Pokud bychom zpracovávali zcela regulérní hodnocení dopadů regulace, tak bychom ten návrh předložili ještě daleko později. Já se domnívám, že opak je pravdou. Už teď máme zpoždění, už od října jsme to měli mít, už jsme od října mohli vybírat ty peníze a mohli jsme mít příjmy do státního rozpočtu. Každé zdržení v této věci by bylo ke škodě výsledku.

V poslední části mého vystoupení už pouze velmi stručně. Chtěl jsem se zastat kolegyně Olgy Richterové a dalších kolegů, kteří jsou kritizováni v souvislosti s kolísáním kurzu na burze. Skutečně mělo by být pravidlem, že informace, které se týkají vlády, bude veřejnost dostávat včas, bude je dostávat pravdivě, a to, kde si musíme všichni posypat popel na hlavu – nemělo by docházet k tomu, že se otáčí to stanovisko. Tady jsme dospěli k dohodě, dospěli jsme k ní po poměrně náročných jednáních, a proto taky říkám zde, pouze po tom, co jsem o tom mluvil s panem ministrem financí, neslyšeli to před vámi žádní novináři, tak aby skutečně přístup k těm informacím byl pro všechny spravedlivý. Rozhodně nelze dělat politiku – to je další věc – nechci, abychom tady vycházeli z toho, že budeme dělat politiku podle pohybu na burze. Jsme suverénní země, nevládneme podle burzy, jsme odpovědní našim voličům a od toho máme dělat politiku, od toho máme právo říkat svoje politické názory, máme právo prezentovat koaliční dohody, a nikoliv podle toho, když nějaké rozhodnutí je nepopulární nebo nějaké rozhodnutí vyvolá snížení cen nějakého subjektu na burze. Ale je to rozhodnutí, které se týká daní, a to je součástí suverénní politiky státu. Na tom se doufám všichni shodneme.

Druhá věc, jak jsem říkal, současně ty naše politické názory chceme a budeme prezentovat více tak, aby prezentovaly dohodu vlády, a tam, kde to není potřeba, abychom skutečně nevysílali signály, které mohou být zavádějící. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane předsedo. Máme zde několik faktických poznámek. Jako první je paní poslankyně Berenika Peštová, dále je přihlášen pan poslanec Patrik Nacher, pan poslanec Aleš Juchelka a paní předsedkyně Alena Schillerová. Máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, pane předsedající. V každém případě musím zareagovat na pana poslance Michálka. To je takový jako, jak bych to řekla... Většinou vás je vidět spíš na Twitteru nebo na nějakých sociálních sítích. Ráda využiji situace, že jste právě tady. Já se oprostím od toho vašeho webu skvělého, který nefunguje, Otevřená Sněmovna, kdy jste říkali, jak budete transparentní a budete dávat lidem ty zákony, aby je viděli, a nejenom ty, co jsou v rádném připomíkovém řízení, ale že právě proto Otevřená Sněmovna, že tam bude podstatně víc připomíkových míst. To nefunguje. V každém případě bych se spíš přiklonila k tomu, co jste vždycky vy vyčítal vládnoucí koalici, současně opozici, právě tu studii dopadů, tu RIA, kterou teď říkáte, že vlastně této vládnoucí koalici, které jste součástí, tak vlastně vy jim říkáte, že jim to promíjíte. Vy promíjíte to, že není zpracovaná studie dopadů, když se tady bavíme o pozměňovacím návrhu za 85 miliard – 85 miliard! A vy říkáte, že to vlastně není třeba. Vy promíjíte to, že jsou tady pozměňovací návrhy na pozměňovací návrhy. To si snad ze mě děláte už sstrandu. Já si pamatuji ta vaše vystoupení, jak jste tady spílal a kříčel, že v žádném případě Piráti nikdy nedopustí, a vy teď říkáte, že jste s tím svolný, že vám to vůbec nevadí? To si snad ze mě děláte sstrandu, ne?

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Dále je přihlášen s faktickou pan poslanec Nacher.

Poslanec Patrik Nacher: Já už mám jen 12 vteřin, jo? Nebo...

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ne, já se teď – já vám... Nebojte se. (Nastavuje čas na faktickou poznámku.) Tak, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Já bych chtěl reagovat na kolegu Michálka. On změnil tu kauzalitu, jak to jde za sebou. Nikdo po vás nechce, abyste reagovali na vývoj kurzů na burzách. My po vás tady chceme, abyste vy svými výroky neovlivňovali ty kurzy. Je to úplně opačně. Protože tohleto, to znamená oznámení o tom, že se bude danit něco zpětně, to znamená za tento rok, oznamit to na konci října, na konci desátého měsíce, že někdo bude zdaněn, je zásadní informace i pro firmy, které jsou kótované na burze. A když to ráno zazní, odpoledne to ministr financí popře, řekne, že ne, že to bude od roku 2023, a vy následující den na tom trváte, tak to prostě je zásadní informace pro vývoj kurzů některých akcií. Takže to je vaše komunikační chyba, pane kolego, prostřednictvím pana místopředsedy, nikoli že někdo po vás chce, aby vaše rozhodování a návrhy byly ovlivněny pražskou burzou. Ne – vy neovlivňujte kurzy akcií pražské burzy tím, že vypouštíte dopředu něco, co není domluveno. To je úplně jednoduché. A když je to směrem do budoucna, tak jsou to návrhy, to se ještě pochopit dá, ale vy jste prohlásili v médiích, že se bude danit něco, co už ten rok je skoro téměř za námi, takže to je retroaktivita. Tak jen, abychom to neposouvali, kauzalita je takováto.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Dále s faktickou poznámkou pan Aleš Juchelka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc. Já naopak si myslím, že stát je tady od toho, aby všem občanům a firmám, všem těm, kteří žijí v České republice, namaloval férové hřiště, předvídatelné hřiště, hřiště s jasnými pravidly, a ne naopak, že politici tady budou říkat, že vlastně se tady nebudeme chovat podle toho, jakým způsobem stoupá nebo klesá pražská burza, když to můžeme ovlivnit. Naopak, my máme být těmi služebníky, kteří tady toto jasné, předvídatelné a férové hřiště nakreslí.

Proč to teda celé vzniklo? Je to úplně jednoduché, je to dětinské, je to prostě z toho důvodu, že ten, kdo dříve opustí dveře koaličního jednání a dá to na Twitter, dostane co nejvíce srdíček, a o ta jde. Kdo má více srdíček na Twitteru, tím je lepší politik. Proto to vzniklo. Lajky! (Potlesk.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji za další faktickou poznámkou a další přihlášený je paní předsedkyně Schillerová.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. My děkujeme, pane předsedo Michálku, prostřednictvím pana místopředsedy, za koaliční okénko. Trochu jsme nahlédli do vaší koaliční kuchyně a jsme rádi, že jsme tady v přímém přenosu mohli být účastníky toho, že těch rozporů vám trošku ubylo, že už tam máte z těch tří nebo čtyř myslím jenom jeden nebo dva. Tak to je dobré, že jsme tomu trošku pomohli, děkujeme. (Potlesk.) Děkuji, to byl potlesk pro pana předsedu Michálka.

A teď vážně, pane předsedo Michálku, prostřednictvím pana místopředsedy. No, my po vás nikdo nechceme, aby se vaše rozhodnutí řídila podle burzy, ale žádné rozhodnutí nepadlo. Prostě to bylo jenom, promiňte mi ten lidový výraz, plácání a to plácání stálo firmy 31 miliard.

A já znova říkám, byla to hloupost, anebo to byl úmysl? A znova říkám, že možná by bylo dobré, kdyby se příslušné orgány podívaly, kdo v té době nakupoval. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a s faktickou pan předseda Michálek. Máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Že je tento návrh zákona projednáván rychle a že jste neměli čas se připravit... Ano, je projednáván rychle. Myslím si, že v době krizové má vláda jednat rychle. Já si pamatuji, jakým způsobem jsme tady projednávali pandemický zákon. To jsme tady seděli, dokud se šéfové stran a zástupci stran nedohodli, řešilo se to v noci a ten samý večer se to ještě psalo na koleni. My jsme se přizpůsobili, byli jsme připraveni, nastudovali jsme si to, připravili jsme návrhy. Ano, máme tady krizi, bohužel je potřeba jednat rychle.

Pokud jde o záležitost s přípravou toho návrhu, situace byla taková, že jsme udělali nějakou dohodu na koaličním orgánu, potom se dohoda změnila, ta dohoda je jiná. Ano, pokud se najdou nové okolnosti, i koalice může svoji dohodu změnit.

A poslední zmínka, ta mě teda opravdu rozesmála, že výroky stálý firmy 31 miliard. Takže ty firmy, ten ČEZ, přišel o 31 miliard? Ten ČEZ? Vždyť to byla cena těch akcií a firma přece nemůže vlastnit 100 % svých akcií. Tak si v tom udělejte svůj pořádek. Tady nikdo o žádných 31 miliard nepřišel.

Ty částky, které se obchodovaly v danou dobu na burze, jsou v rádu desítek milionů korun. Jestli někdo spekuloval na pokles, pokud máte jakékoliv informace o tom, že někdo zneužíval informace v obchodním styku, tak prosím podejte oznámení, to se musí vyšetřit. Já jsem pro to, aby se to podpořilo, ale o ničem takovém nevím, a můžu dát ruku do ohně za to, že nikdo od nás nic takového na svědomí nemá.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Máme zde faktickou? Ano.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Ted' jsem se tedy znamenitě pobavil – pochopil jsem správně, že za rozkolísání burzy může pan ministr financí Stanjura, který nedodržel slovo, protože to slíbil, a pak se odešlo a on to nedodržel? Tak to je první věc. A druhá věc, pan poslanec Michálek, prostřednictvím pana předsedajícího, úplně neposlouchal, co mu tu bylo řečeno. Tady bylo řečeno o takzvaném výkyvu, to je to zhoupnutí cen. A nicméně, i kdyby to bylo v desítkách milionů, jak o tom hovoříte, je spousta malých akcionářů, kteří si hlídají nárůst a pokles akcie a automaticky vyprodávají při poklesu dejme tomu 10 až 15 % tu akci. Někdo ji nakoupí, ale on těch 15 % v tu chvíli ztratil, kdybyste znal, jak funguje akciový trh.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Já se ještě omlouvám panu poslanci Králičkovi, který tady byl s faktickou předtím. Chcete vystoupit? (Gestikuluje, že nikoli.) Ne, tak další přihlášená s faktickou je paní poslankyně Peštová, poté pan poslanec Mašek a poté pan poslanec Nacher. Máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Ještě na pana poslance Michálka. Já jsem vás bedlivě poslouchala, vy jste řekl, že v minulém období se sešli předsedové klubů a že to jste také hnali tím tempem. Jenže se tentokrát ti předsedové klubů nesešli, tentokrát to bylo tak, že 21. 10., to znamená v pátek – ted' nevím, jestli dostáváte signály do mobilu, pane poslanče, prostřednictvím pana předsedajícího – v pátek bylo vloženo do systému a my jsme se k tomu také v ten pátek teprve dostali. A ty pozměňovací návrhy – vy jste tam dal ten pozměňovací

návrh hodinu a půl poté, co bylo vloženo do systému. Můžete mi říct, jak my jako opozice máme v tuto chvíli, když máme pátek, máme před sebou pondělí, nebo respektive sobotu, neděli, a máme na to zareagovat tím, že máme udělat pozměňující návrh k něčemu, co bylo vloženo v pátek do systému? Vy si myslíte, že máme armádu právníků za sebou, abychom toto mohli dělat? Nebo jak se to dělá? Nebo jakým způsobem to máme udělat? To za prvé.

Ale vy jste mi vůbec neodpověděl na to, co jsem se ptala. Mě zajímá, proč jste odešel od vaší rétoriky, že už není potřeba studie dopadu, když jste to takhle celou dobu říkal. A teď najednou za 85 miliard pozměňovací návrh a vás to necházá chladným.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Mašek s faktickou.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, chtěl bych k panu předsedovi Michálkovi, vaším prostřednictvím – vy jste tady říkal, že vlastně jste už od jara navrhovali řešení daní z nepřiměřeného zisku. Pokud by to byla pravda, tak byste se na to určitě v pětikoaliční vládě poctivě připravovali, propočítávali byste varianty, jestli 20 %, 40 % hranice, 60 % zdanění, jestli rok 2022 nebo rok 2023, a ne nyní, naprosto bez přípravy, s tímhletím vyšli a různě si to těmi pozměňováky ještě upravovali. Myslím si, že to je absolutní nepřipravenost, a jde o 85 miliard, což je částka těžko představitelná, řešit pozměňovákem. To už tady opakovaně padlo. A na vaši výzvu, že by měl někdo podat trestní oznámení na to, jestli má podezření, tak jedním z pravidel pro orgány činné v trestním řízení je, že sledují veřejné zdroje, ve veřejných zdrojích k tomu ta výzva byla, tady to opakovaně padlo na mikrofon, a já jsem přesvědčen, že orgány činné v trestním řízení se tomu budou věnovat, a pakliže tam nějaké vazby na to, že by to bylo o etáž někde výš, že by to byla možná i plánovaná informace, na kterou byl někdo připraven okamžitě reagovat, tak to se samozřejmě ukáže. Takže děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Nyní s faktickou pan poslanec Nacher.

Poslanec Patrik Nacher: Já si ještě dovolím poznámku ke kolegovi Michálkovi. Za prvé, kdo tady řekl 31 miliard? Tady někdo na mikrofon řekl 31 miliard? (Hlásí se paní poslankyně Schillerová se slovy: Já.) 31 miliard. Já vám řeknu, ten problém základní je, protože já jsem myslil, že kolega Michálek reagoval na mě, já jsem 31 miliard neřekl, ani kolega Juchelka, ale dobré, ten problém byl v tom, jak řekl kolega Kubíček, v tom výkyvu. A při tom výkyvu, kdybyste, pane kolego, prostřednictvím pana místopředsedy, někdy se tomu věnoval, tak se to neprodává jenom ručně, tam máte nastaveny i automaty, když vám to poklesne nebo se zvýší, tak se automaticky prodá, nakupuje a podobně. A v té chvíli mohla vzniknout někomu reálně škoda díky tomu. Takže já jsem neřekl, že by někdo přišel o 31 miliard, protože ten následující den zase se to výkyvově zvrátilo téměř zpátky – neříkám, že úplně, ale téměř, já se musím teď podívat na tu akci – ale těmito výroky vy rozkolísáváte reálně pražskou burzu a firmy, které jsou na ni kótované. To prostě podle mě není úplně sranda. To znamená, my neříkáme nic jiného, než abyste si to s ministrem financí předjednali, než budete něco dávat na Twitter. Mně přijde jako celkem neobvyklé, že jeden z koalice, nejmenší subjekt, na Twitter dá vlastně nejdůležitější informaci, kterou by měl podle mě komunikovat ministr financí. To je, že nějaká daň se vyměruje, nebo se o tom uvažuje, i zpětně, a o tom je celá ta věc. A to, že se to třikrát od té doby změnilo, přece není problém opozice, ale problém váš. A já vám ty tweety, jak šly za sebou, klidně ukážu: nejdřív, že ta daň bude zpětně, pak ministr financí, že nebude, pak vy trváte na tom, že bude, a když jsem se teď ptal pana ministra a vy jste tady nebyl v sále, tak jsem nabyl dojmu, že nebude zpětně. Takže to už je trojitá změna. Tak to si vyřešte mezi sebou.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Tím byly vyčerpány všechny faktické poznámky, takže můžeme přejít k dalšímu řádně přihlášenému, to je paní poslankyně Berenika Peštová.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo. Já jsem tady avizovala, že přečtu to, co bylo zasláno Svazem chemického průmyslu na ministra financí pana Stanjuru – nebudu už opakovat to, co tady bylo řečeno, to znamená, že neproběhl rádný legislativní proces, neměli možnost se k tomu vyjádřit, ale v každém případě spíš apelují na to, že jim nebylo doted' odpovězeno – s tím, že potom samozřejmě obdobný dopis byl zaslán na jednotlivé poslance, nebo alespoň na předsedy klubů, aby to svým poslancům postoupili, a bylo to už doplněno o další argumentaci právě proto, že vyšel v pátek nebo byl dán v pátek do systému pozměňující návrh, který toto řešil. Takže:

"Vážený pane ministře, dovolte mi kontaktovat vás jménem Svazu chemického průmyslu České republiky v souvislosti s návrhem novely zákona o daních z příjmů souvisejících se zdaněním, takzvané daně z neočekávaných zisků, dále jen novela.

Důvodová zpráva k novele uvádí, že daň z neočekávaných zisků se má týkat odvětví, ve kterých v období jejího uplatnění dochází k růstu nadměrného či neočekávaného zisku způsobenému extrémními faktory nezávislými na podnikatelském jednání poplatníků. Příslušná odvětví jsou vyjmenována v ustanovení § 17 odst. 5 písm. c), které je prostřednictvím novely doplněno do zákona o dani z příjmů. Důvodová zpráva k novele zároveň uvádí, že novela má transponovat do právního řádu České republiky solidární příspěvek z nadměrných zisků z určitých činností dle nařízení Rady Evropské unie č. 2022/1854, o intervenci v mimořádné situaci, s cílem řešit vysoké ceny energie. Svaz chemického průmyslu České republiky coby střešní asociace subjektů aktivních v chemickém průmyslu České republiky má důvodnou obavu, že současný návrh novely není v souladu s cíli nařízení, a navíc vede ke zjevně nezamýšleným negativním dopadům na mnohé členy Svazu chemického průmyslu České republiky.

Čl. II. bod 17 přitom v souvislosti s vymezením dotčených subjektů uvádí, že alespoň 75 % jejich obratu musí být vytvořeno ze zmíněných vybraných činností. Navrhované nařízení novely však tuto definici nepřevzalo s argumentem, že jde velmi administrativně zatěžující opatření, které nemá zásadní ekonomické opodstatnění. Domníváme se, že tato úvaha není správná ani důvodná. Novela navíc rozšiřuje seznam odvětví specifikovaných v nařízení o další odvětví, jako je výroba a rozvod elektřiny a podobně. Pokud by novela byla přijata v navrhovaném znění, bude její dopad podle posouzení Svazu chemického průmyslu České republiky zásadně a nedůvodně negativní pro celou řadu poplatníků, jejichž hlavní činnost, předmět podnikání nijak nesouvisejí s rozhodnými činnostmi specifikovanými v novele, a již vůbec ne s rozhodnými činnostmi specifikovanými v nařízení. Jako příklad uvádí skupinu podniků v chemickém či jiném energeticky náročném průmyslu, které v rámci svého výrobního závodu mají také výrobní energetické zdroje. Obdobným případem mohou být skupiny podniků v oblasti zemědělské průvýroby a dopravních podniků, kde běžně dochází k prodejům pohonných hmot. Při současném znění novely tyto podniky mohou kumulativně naplnit definici skupiny podniků s neočekávanými příjmy.

Na úrovni jednotlivých poplatníků vede návrh novely k situaci, kdy například výrobce chemických látek s tržbami v řádech několika miliard korun bude muset uplatnit daň z neočekávaných zisků na celý svůj základ daně, byť nižší než v předchozích obdobích, a to pouze z důvodu, že realizoval prodej elektrické energie třetím stranám působícím v areálu, které však nejsou členy skupiny, v řádech milionů korun. To zcela jistě není smyslem, který nařízení sledovalo, přičemž není jakkoliv důvodné, aby takový cíl sledovala, ať již záměrně, nebo nedopatřením, právní úprava v České republice.

Je třeba také vzít v úvahu fakt, že mnohé výrobní firmy mají energetické zdroje založené na spalování zemního plynu, tudíž by tyto firmy byly finančně postiženy nejméně dvakrát. Tyto firmy se musejí již několik měsíců těžce vyrovnat s platbami za vysoké ceny zemního plynu a k tomu by musely zaplatit z neočekávaných zisků, což by bylo velmi diskriminačním opatřením. K výjimce týkající se závodní energetiky, která je upravena v odst. 7 § 17c návrhu novely, dodáváme, že text tohoto ustanovení, který pracuje ve vztahu k poplatníkovi s pojmem "stejná skupina podniků podle zákona upravujícího mezinárodní spolupráci při správě daní", není v souladu s tím, co uvádí komentář v daném ustanovení, který zmiňuje vztah vůči skupině podniků s neočekávanými zisky, což ovšem nejsou totožné pojmy.

Výjimka uvedená v odst. 7 tak, jak je její text navržen, již nyní působí výkladové problémy. Z výše uvedeného je zřejmé, že současné znění novely může velmi citlivě zasáhnout poplatníky dosahující příjmy, které slouží k zajištění návratnosti v minulosti či v současnosti realizovaných investičních projektů, převážně z jiných odvětví, než na které zamýšlená úprava má mířit. Takový dopad novely považuje Svaz chemického průmyslu České republiky za koncepčně zcela nesprávný a ve svém důsledku kontraproduktivní, mimo jiné i s ohledem na řadu investičních projektů, které byly realizovány s předchozí podporou státu či Evropské unie.

Rádi bychom vás požádali o zvážení našich připomínek a o příslušnou úpravu navrhovaných znění novely. Zároveň mi dovolte vás zdvořile požádat, abyste dané věci věnoval maximální možnou pozornost, a to i s ohledem na současnou stránku plánovaného přijetí novely. Předem děkuji za váš čas a zpětnou vazbu. V případě jakéhokoliv navazujících dopadů mě prosím neváhejte kdykoliv kontaktovat."

A tady se stala ta chyba. Svaz chemického průmyslu zaslal, ale nikdo už neodpověděl. Proto zde vznikla ta diskuse, která zde vzniká, a já věřím, protože samozřejmě ten čas byl velice krátký a jelikož to do systému bylo dán 21. 10., což je v pátek minulý týden, a dneska máme pondělí (úterý?), tak věřím, že jeden z těch pozměňovacích návrhů, který jde na pozměňovací návrh pana ministra Stanjury, toto řeší. A já děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Prosím další přihlášenou do rozpravy a to je paní poslankyně Lucie Šafránková. Máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám za slovo. Pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, dovolte mi v krátkosti představit tři pozměňovací návrhy, které za hnutí SPD předkládám k novele zákona o dani z přidané hodnoty.

Obecně platí, že SPD prosazuje zvýšení hranice příjmů pro možnost vstupu OSVČ do paušálního daňového režimu, protože podporujeme tím živnostníky. Nemůžeme však souhlasit s obsahem a provedením této úpravy ze strany vlády. Zejména pak odmítáme rozdelení tohoto paušálního daňového režimu na tři daňová pásma lišící se dramaticky výší odváděné paušální daně, respektive zálohy na ni.

Z tohoto důvodu chci svým prvním pozměňovacím návrhem, což je sněmovní dokument číslo 1079, v zákoně ponechat pouze navýšení hranice ročních příjmů OSVČ pro vstup do paušálního daňového režimu bez jejího dalšího dělení na různá daňová pásma a rovněž tak navrhoji vypustit z návrhu zákona všechna ustanovení týkající se zavedení daňových pásem v rámci paušálního daňového režimu OSVČ. Vládní návrh na změnu režimu paušální daně pro živnostníky v předkládané podobě je totiž administrativně náročný a nespravedlivý. Zejména jde o ona daňová pásma. První pásmo má platit pro roční příjmy do 1 milionu korun, druhé od 1 do 1,5 milionu korun a třetí od 1,5 do 2 milionů korun. Tato pásma jsou ještě navíc komplikovaně navázána na takzvané výdajové paušály dle typu podnikání, takže by zde existovalo mnoho výjimek.

Pro příští rok by podle vládního návrhu měla být výše paušální daně, což je daň z příjmů, zdravotní a sociální pojištění v prvním pásmu 6 500 korun měsíčně, ve druhém pásmu by výše dosahovala 16 000 korun měsíčně a ve třetím pásmu pak dokonce 26 000 korun za měsíc. Uvedu jenom pro ukázku malý příklad. Živnostník s ročním příjmem 1 milion korun by za jeden rok na paušální dani zaplatil 78 000 korun, jeho kolega s ročním příjmem 1 000 001 korun by na této dani odvedl za stejný časový úsek 192 000 korun – rozdíl v ročních příjmech 1 koruna, rozdíl ve výši daně 114 000 korun.

Opodstatnění a důvod existence paušálního daňového režimu spočívá především v jeho jednoduchosti a spravedlnosti. Zvýšením limitu ročních příjmů a současným zavedením tří daňových pásem paušální daně s ohromnými rozdíly ve výši daňové povinnosti veškerá její zajímavost a přitažlivost pro mnoho živnostníků s ročním příjmem nad 1 milion korun ročně padá. Smysl má dle SPD jediné: zvýšit hranici ročních příjmů pro právo na vstup do paušálního daňového režimu na 2 miliony korun ročně a ponechat jednu jedinou výši této daně pro všechny její oprávněné plátce.

Další dva mé pozměňovací návrhy se pak týkají úpravy výše paušální daně ve druhém a třetím pásmu. Pokud jde o nastavení výše samotných záloh na daň z příjmu, navrhuje vláda pro první pásmo částku 100 korun měsíčně, pro druhé pásmo 4 963 a pro třetí pak 9 320 korun měsíčně. Tyto rozdíly považujeme za nepřijatelně vysoké. V pozměňovacím návrhu pod číslem sněmovního dokumentu 1080 proto navrhoji nastavení výše záloh na daň z příjmu pro OSVČ ve druhém pásmu na 600 korun měsíčně a ve třetím pásmu na 1 100 korun a v pozměňovacím návrhu pod číslem sněmovního dokumentu 1081 pak navrhoji druhé alternativní nastavení výše záloh na daň z příjmu pro OSVČ ve druhém pásmu na 1 100 korun měsíčně a ve třetím pásmu na 2 100 korun měsíčně.

Děkuji za pozornost a prosím o budoucí podporu těchto našich návrhů.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a dalším z rádně přihlášených je pan poslanec Karel Haas. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Haas: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já v tom – a naprosto legitimně – takovém spíše jednostranném kritickém tónu se budu snažit vystoupit s několika poznámkami. Věřím, že budou věcné. Tradičně, jak už možná jste si u Haase zvykli, budu odkazovat na konkrétní judikaturu, na konkrétní právní předpisy a pokusím se vystoupit s pěti poznámkami, které půjdou proti tomu dnešnímu proudu. Zároveň věřím, že ty poznámky budou vyvracet některé obavy, které tady v těch kritických – a za to se vůbec nezlobím – kritických příspěvcích zazněly.

První poznámka. Několikrát tady dnes zazněla obava z toho, zda pozměňovací návrh kolegy poslance na prvním místě Zbyňka Stanjury není takzvaným nedovoleným protiústavním přilepkem. Tady můj první odkaz na zcela konkrétní judikaturu Ústavního soudu. Přilepková judikatura je v České republice zase poměrně ustálená. Odkážu na dvě klíčová rozhodnutí Ústavního soudu, obě dvě rozhodnutí mají charakter plenárního nálezu. První je plenární nález 21/01, druhý je plenární nález 77/06. Vždycky se vám snažím tu právníčinu překládat do lidštiny, takže prosím vás, nedovoleným přilepkem je takový pozměňovací návrh, který naprosto nekoresponduje s věcnou materií původního návrhu zákona, k němuž pozměňovací návrh směřuje. Jinými slovy, a to si myslím, že tady padlo zcela jednoznačně, probíráme návrh zákona, kterým se mění zákon o dani z přidané hodnoty a zákon o daních z příjmů. Pozměňovací návrh kolegy poslance Zbyňka Stanjury, prostřednictvím pana předsedajícího, směřuje právě do oblasti přímých daní, do oblasti daní z příjmů, takže s odkazem na tyto dva plenární nálezy Ústavního soudu chci uklidnit – a je to legitimní, ty dotazy – chci uklidnit, že by se opravdu v této věci nemělo jednat o nedovolený přilepek. Tot' poznámka číslo jedna.

Poznámka číslo dva: tady padala kritika na čas předložení pozměňovacího návrhu. Chci zdůraznit, že nařízení Rady EU je ze 6. října tohoto roku. Dnes je, pokud se koukám do kalendáře, 25. října, to znamená 19 dnů poté, kdy máme na úrovni Evropské unie platné účinné publikované nařízení Rady EU, je ze 6. října tohoto roku. Ta dvě opatření, evropské, vyplývající z nařízení Rady EU, a národní, ležící v daňové oblasti – k tomu se za chvíličku dostanu v poznámce číslo tři – jsou spolu nepochybně ekonomicky finančně spjaty. Ony jsou ze dvou různých oblastí, to za chvíličku zdůrazním, ale logicky ta finální podoba české, a já zdůrazňuji, daňové windfall tax, nikoliv windfall třeba tak, jak je vnímána na úrovni různých členských států Evropské unie, asi nemohla být předložena do té doby, dokud nebyly známy přesné parametry evropského nařízení, protože ty dvě věci spolu prostě korelují. Jinými slovy, nemohl existovat propočet českého národního daňového řešení, dokud nebyly známy, publikovány – a oficiálně publikovány – parametry evropského řešení. Chtěl jsem tady opravdu zdůraznit, že kdy je to evropské řešení, zdůrazňuji, 6. října 2022, to znamená, jsme 19 dnů po evropském řešení.

Poznámka číslo tři: to je to, co už jsem malinko nakousl. Tady u několika předčeňíků, já to nepotřebuji nijak personifikovat, u několika předčeňíků tady docházelo k zaměňování toho, co upravuje evropské nařízení a jak se evropské nařízení vztahuje k naší národní úpravě, kterou dnes probíráme, kterou dnes diskutujeme. Tady chci zdůraznit: Prosím vás, nařízení Rady EU není a nemůže vůbec být v daňové oblasti ze dvou základních důvodů. Za prvé, oblast přímých daní není na úrovni Evropské unie harmonizovaná, takže na evropské nařízení, pokud by Rada nebo komise chtěly formou nařízení regulovat tuto oblast, překračují svoje kompetence. Oblast přímých daní není na úrovni EU harmonizovaná. A koneckonců i výslově – tot' pro ty z vás, kteří si to chcete dohledat, vždycky se snažím opravdu vás vést ke zcela konkrétním podkladům a zdrojům – čl. 16 odst. 2 nařízení Rady výslově říká a výslově konstatuje, že evropské řešení stojí vedle národních systémů právě v oblasti daní, stojí vedle nich. Co také řeší evropské řešení? Řeší zastropování příjmů, příjmů z výroby elektřiny, to je první část, a řeší solidární příspěvek. Pak samozřejmě řeší úspory povinné a tak dále, ale tohle jsou ty dvě dominantní, sice finanční oblasti, ale v oblasti energetiky a neležící v oblasti daní.

Za čtvrté: padly tady – a v tom si myslím, že se dokonce překrýváme napříč Sněmovnou, a já ty obavy také sdílím – padly tady obavy z případné retroaktivity. K retroaktivitě tři poznámky. První je poděkování. Je tady za kolegy Piráty pan ministr, já si cením rozhodnutí poslaneckého klubu Pirátů, kteří nakonec nenačetli, právě z obav, které sdílíme a které diskutujeme co nejodpovědněji, právě z právních obav, zda bychom řeknu nenařazili na ústavní principy naší země, tak toho rozhodnutí, které tady před chvílí, prostřednictvím pana předsedajícího, předseda poslaneckého klubu Pirátů Jakub Michálek sdělil Sněmovně, nenačtou Piráti ten návrh, který opravdu řekněme riziko případné retroaktivity nějakým způsobem výrazně posouval. Tak přece můžeme konstatovat, pozměňovací návrh kolegy Zbyňka Stanjury žádnou retroaktivitu, ani přímou, ani nepřímou, ve svém obsahu neobsahuje. Jinými slovy, obava z případné retroaktivity je tady lichá, protože v obsahu toho návrhu není ani přímá, ani nepřímá retroaktivita obsažena. Tot' poznámka číslo čtyři.

A poslední poznámka číslo pět: ta se týká dotazů, které tady padly k RUDu, to je onen novelizovaný § 21 a nově vkládaný odst. 5. Návrh konstruuje daň z nadměrných zisků jako samostatnou daň. To může být právní – ale chápu, že ještě ne věcný, já se k tomu věcnému důvodu dostanu za chvíličku – to je ten právní důvod, proč tato samostatná daň není předmětem rozpočtového určení daní. A zdůrazňuji, to je ten ryze právní důvod. Je to samostatná daň, která není zahrnuta do RUDu, tak prostě není součástí RUDu.

Ale ten věcný důvod, a já si myslím, že dotazy směřovaly k tomu věcnému důvodu, je, prosím vás, přece úplně jasný. Tady jednoznačně od kolegy poslance, od pana ministra, prostřednictvím pana předsedajícího, padlo, na co chce vláda použít příjmy, které řešíme tímto pozměňovacím návrhem: pouze a jen na mimořádné výdaje, které souvisejí s nárůstem cen energií. Ty mimořádné výdaje budou ležet primárně v čem? Je nutné si spojovat právní předpisy

této země. No primárně budou ležet v kompenzacích za zastropování cen energií. Po zastropování cen energií volala předpokládám většina této Sněmovny. A kdo bude mimo jiné jedním z nejvýznamnějších beneficiary zastropování cen energií? Když si přečtete osobní působnost nařízení českého nařízení vlády k zastropování cen energií, jedním z nejvýznamnějších beneficiary zastropování cen energií budou přece municipality, kód... nebo řeknu subjekty v RESu pod kódem 13 000 a tak dále, tak, jak jsou ti veřejní zadavatelé vymezeni. Jinými slovy, dává tady logiku: mimořádné výdaje, které budou kryty těmito mimořádnými příjmy, budou výdaje na straně vlády, nikoliv na straně municipalit, nikoliv na straně obcí, nikoliv na straně krajů. Naopak obce a kraje a jimi zřízené organizace budou beneficiary v režimu zastropování cen energií. Odkazuj na stropovací nařízení české vlády ze 7. října tohoto roku a na paragraf, teď to řeknu z hlavy, myslím že 3, který vymezuje osobní působnost stropovacího nařízení vlády. Děkuju mnohokrát.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a máme zde jednu faktickou a to je pan poslanec Jiří Mašek, a poté ještě jedna faktická naskočila a to je pan poslanec Aleš Juchelka. Máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane místopředsedo, s velkým respektem k panu doktoru Haasovi, kterého si velmi vážím jako právníka, si tedy troufám jako neprávník k tomu přesto něco říct. Jednak jste tady zdůvodnil pět bodů, nemám s tím velký problém. Zdůvodnil jste ten přílepek, čas předložení, ale už bych nesouhlasil – tady jste tvrdil, že Evropská unie neharmonizuje přímé daně a v tomto případě že to je věc těch jednotlivých členských států, takže si myslím, že nebyl nějaký důvod to nemít kloudně připravené. Prostě my jsme měli čas ty varianty jednotlivé propočítat, předložit to a nějakým způsobem o tom diskutovat, kdežto tady to skutečně v rámci pětikoalice vypadá, že jsou to nápady, který jsou tahané z klobouku, a je to třeba i ta zmínovaná retroaktivita u Pirátů, takže to působí špatným dojmem na to, že to je o 85 miliardách. Takže to si myslím, že to je důležité.

A dále důležité je, že těch krajů by se to mělo týkat, protože krajů by se týkaly i ty energie, ale promiňte, ve smyslu tom, že i ty kraje mohou ještě zasáhnout konkrétně vůči určitým subjektům, protože i v těch krajích to je nestejně nastavené. Neznamená to, že některé subjekty zřizované kraji nebudou tu zvláštní pomoc potřebovat, takže by bylo možné i kraje a obce, aby pomohly cíleně, takže ty finance na energie by dokázaly jistě smysluplně využít. A tady my jsme z toho v podstatě vyklouzli, abychom krajům a obcím nic nedali.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a další faktická je pan poslanec Aleš Juchelka.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji, jenom navážu na svého ctěného kolegu, pana Jiřího Maška. Také mockrát děkuji, pane poslanče Haasi, prostřednictvím pana předsedajícího, ale jenom ten čas – jo, procesně dobře, je to v druhém čtení, ale pan poslanec Stanjura, pan ministr Stanjura vložil 21. 10. jedenatřicetistránkový pozměňovací návrh na 85 miliard korun; 21. 10. to bylo v systému. Na to navazoval 23. 10., což byla neděle, pozměňovací návrh pana poslance Michálka a dneska ke stejné materii máme další pozměňovací návrh pana poslance Jakoba. Mě nikdo ani z toho časového hlediska nepřesvědčí o tom, že to měl být vládní návrh zákona, že to je tak velikánská věc pro společnost, pro firmy, pro obyvatele, pro nás všechny tady ve Sněmovně, a ne že se to mělo začít projednávat druhým čtením. Takže časová souslednost je taková, že pozměňovací návrhy k tomu klíčovému 85miliardovému pana ministra Stanjury, naposledy byl vložen dnes. Takže to je to časové hledisko, se kterým – a ostatní věci s vámi samozřejmě souhlasím, s přílepkem a tak dále, ale tady s tímto určitě ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a s faktickou se hlásil pan ministr Šalomoun.

Ministr pro legislativu ČR Michal Šalomoun: Vážené dámy a pánové, jenom pár slov k té retroaktivitě. Není problém, jestli tam retroaktivita je nebo není, ale jestli to je v podstatě ústavněprávně únosné, či nikoliv. A dovolím si jenom připomenout, že minulá Sněmovna taky občas kvůli třízivé situaci, jak tady uváděla paní předsedkyně Schillerová, byla nucena občas udělat něco retroaktivního. Tady se schválil zákon o některých opatřeních zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS-CoV-2 a tam na základě pozměňovacího návrhu potom vlastně se suspendovala možnost načítání nějakých smluvních pokut právě v tom období, které by takhle negativně mohly dopadnout na nějaké právní vztahy a taky tam byla retroaktivita. Tak jenom chci upozornit na to, že retroaktivita má určité prostupy, a bylo to diskutováno i na Legislativní radě vlády. Ten názor opravdu není dominantní, ale převažující je, že situace, jakou máme dnes, a tím způsobem, jakým hodláme řešit, že by to asi ústavním přezkumem obstálo. Nicméně rozumím tomu, že nakonec se vláda vydala opatrnější cestou a tento test nepodstoupit.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a ještě zde máme jednu faktickou, paní poslankyni Helenu Válkovou. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, to je opravdu faktická poznámka, protože si myslím, že všichni víme, že už aktuálně ta retroaktivita není takzvaně ve hře, takže děkujeme za ještě zdůraznění tohoto aspektu. A myslím, že je tomu tak dobře, byť se jistě našli i zastánici a důvody, proč by se v tak mimořádné situaci, v jaké se teď nacházíme, retroaktivita takzvaně unesla. To říká opoziční poslankyně, ale je dobré, že jste se rozhodli, jak jste se rozhodli.

Na druhé straně z vystoupení pana kolega kolegy doktora Haase, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, bych si dovolila nesouhlasit, ale ono to vyznávalo v podstatě jako analýza a kritika těch předrečníků, kteří pomíjí možnosti upravit a reagovat na evropskou legislativu právě s ohledem na čas, který uplynul. Já jsem si to rychle také počítala, ale neměla jsem k dispozici ty termíny. Na druhé straně řekl to tady už, jak řekl velmi skromně a pokorně pan poslanec Mašek jako neprávník, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, já se domnívám, že náš jednací rád nepočítá se situací, kterou jsme nyní konfrontováni, že totiž v zásadě totálně měníme původní návrh v parametrech klíčových způsobem, který já si tedy nepamatuji. Daňová problematika není mou problematikou, jak všichni víte, nicméně ty dopady jsou opravdu, jak jste správně, pane poslanče Haasi, vaším prostřednictvím, tedY prostřednictvím pana místopředsedy, řekl. A právě proto si myslím, že ta kritika je opodstatněná. (Předsedající: Paní poslankyně, čas.) Byť máte... To měla být krátká faktická poznámka, očividně toho nejsem schopna, ale to podstatné snad bylo řečeno. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a s přednostním právem se hlásí paní předsedkyně Schillerová. Máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Já už jsem chtěla přijít s technickým návrhem, ale ještě přece jenom trošku zareaguji. Všechno jsem si asi nestihla zapamatovat. No, pane poslanče Haasi, prostřednictvím pana místopředsedy, určitě je pravda to, že to je národní řešení. Je to přímá daň, přímá daň není harmonizovaná na Evropskou unii, a doufám, že ani nikdy nebude, já jsem vždycky byla odpůrce všech těch CCCTB a CCTB a podobně, protože si myslím, jsem přesvědčena, že by na to Česká republika doplatila. Vím také, že evropské řešení, které teda zatím nikdo neviděl, které připravuje MPO, není daň, je to záměrně prostě příspěvek nebo tak nějak je to napsané, aby... ani odvod to není, protože odvod by také bylo

riziko, že bude daní, takže si myslím, že ta návaznost tam až taková není, není tam taková provazba. Toto je striktně národní řešení.

Jinak všechny argumenty, které padly během dne – nebudu opakovat, co máme za výhrady, co máme za problém s tím přijetím, ale ještě je taková malá douška. Zítra určitě budeme projednávat první čtení rozpočtu, tak se k tomu vrátíme znova. To, co jsem už řekla, ty příjmy nemají mašlicky, ani ty výdaje, to znamená, tam nemůže nastat to, že tyto příjmy můžete vázat jenom na tyto výdaje. To jsou příjmy a to jsou výdaje, to je prostě beze sporu. Takže vláda bude mít k dispozici nějaké příjmy – uvidíme, jestli je bude mít, protože i ekonomové o tom velmi pochybuju – a proti tomu bude mít nějaké výdaje.

A co se týče municipalit, já tomu rozumím, že budou také beneficiary, ale já si vzpomínám třeba – a je to hodně podobné, ono se mi to retrospektivně vrací zpátky – na ty až hysterické výstupy některých bývalých opozičních poslanců, bylo to za hnutí STAN především, kteří tady, ať byl jakýkoliv covidový zákon, který měl pomoci třeba živnostníkům, prostě každá koruna – a v Senátu to bylo také tak, také senátoři za STAN – musela být kompenzována nejlépe sto procenty. Byly to neuvěřitelné boje. Já jsem vždycky vysvětlovala: Ale to jsou vaši občané. Když jim dneska pomůžeme a dáme jim tu pomoc, oni budou vám to vracet na daních, nezruší svoje podnikání, budou dále pokračovat a vrátí se vám to v těch sdílených daních. Absolutně, absolutně nebyla řeč. Ale já jsem ráda, že jsme to nakonec udělali, ať už kompenzace pro kraje, města, obce, ať už změna RUDU, protože díky tomu dneska jsou v přebytku a díky tomu dneska nejsou úplně na kolenou, což by bezesporu mohli být. Takže to je jenom moje reakce stručná – asi jsem na všechno nezareagovala, tak se vám omlouvám.

Ale já teď před ukončením obecné rozpravy tak, jak jsem avizovala, beru hodinu pauzu na jednání klubu hnutí ANO, abychom si připravili zbývající pozměňovací návrhy, případně prodiskutovali – některé už máme v systému, ale o některých potřebujeme se pobavit. Zhodnotili jsme si s kolegy, že hodina nám bude stačit. Takže kolegy poslance prosím, abychom se dostavili na klub k nám do Sněmovní 1, a tady avizují, pane místopředsedo, že beru hodinu přestávku. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a vyhlašuji tímto přestávku do 19.41 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 18.41 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 19.41 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v projednávání našeho bodu, čas určený na přestávku vypršel.

Než udělím slovo, přečtu omlovy. Dnes od 19.41 do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Oldřich Černý, dále od 19.40 do 22 hodin z osobních důvodů se omlouvá se paní poslankyně Věra Kovářová, od 19.30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Jan Richter a dále od 19.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Pavel Svoboda.

Pokračujeme v obecné rozpravě, kde eviduji jednu žádost o vystoupení, a vystoupí nyní pan poslanec Roman Kubíček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já si dovolím představit stručný pozměňovací návrh k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 586/1992 Sb., o dani z příjmů, ve znění pozdějších předpisů a některé další zákony,

sněmovní tisk 254. V bodě 1 se kód NACE 35.1 Výroba, přenos a rozvod elektřiny nahrazuje kódem NACE 35.11 Výroba elektřiny.

Stručné odůvodnění: cílem tohoto pozměňovacího návrhu je upravit dílčí parametr v návrhu daně z neočekávaných zisků, a to za účelem uvedení do souladu s dikcí Nařízení Rady EU 2022/1854 ze dne 6. října 2022. Podoba předmětného evropského nařízení je kompromisním zněním a jedním z úspěchů českého předsednictví. Samo o sobě totiž nařízení svojí komplexností postihuje tři hlavní segmenty energetického trhu, na něž přenáší solidární podíl v řešení energetické krize. Na jedné straně nařízení zavádí povinné úspory ze strany spotřebitelů, za další stanovuje příjmový strop ve výši 180 euro za megawatthodinu pro obchodníky s energií a konečně zavádí také solidární příspěvek neboli daň z neočekávaných zisků pro subjekty zabývající se zpracováním fosilních paliv.

Návrh poslance Stanjury na zavedení daně z neočekávaných zisků řeší pouze jeden z těchto tří hlavních pilířů evropského nařízení, a to sice daň z neočekávaných zisků. Tu ovšem aplikuje výrazně šířejí a v rozporu s dikcí nařízení, když pro elektroenergetiku zavádí tříčíselný kód NACE 35.1, který postihuje jak výrobu elektřiny, na niž, jak je zjevné, pamatovalo právě evropské nařízení, tak také přenos, rozvod a obchod s elektřinou. Přenos a rozvod elektřiny je přitom již v současnosti v České republice pevně regulovaný byznys s jasně přípustnou ziskovostí, a tudíž postrádá jakoukoliv relevanci v diskusi o 120 % průměrných příjmů posledních let. Pro navrhovanou úpravu je tedy nejen nerelevantní, ale domníváme se, že je uveden i chybně.

Jak bylo uvedeno výše, na obchod s elektřinou se má vztahovat administrativní strop a to je maximální příjem 180 eur za jednu megawatthodinu. Tímto se jeho uvedení jeví být nadbytečné. Navrhovaná úprava k pozměňovacímu návrhu poslance Stanjury má řešit oba uvedené nedostatky a zúžit povinnost odvést daň z neočekávaných zisků pouze na sektory předpokládané evropským nařízením, což v elektroenergetice jsou výrobci energie – dle NACE kód 35.1 Výroba elektřiny.

V podrobné rozpravě se k tomuto poslaneckému návrhu přihlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče.

Dorazila další omluva, od 19 hodin z důvodu zahraniční cesty se omlouvá pan poslanec Berki.

A ptám se, kdo další se ještě případně hlásíte do obecné rozpravy? Paní předsedkyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Ano, budu stručná, slibuji. Jenom bych chtěla stručně odůvodnit pozměňovací návrh, svůj pozměňovací návrh, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě. Změna je v tom, že navrhoji v bodě 2 v § 20ba odst. 3, aby obdobím uplatnění daně z neočekávaných zisků je kalendářní rok 2023. Navrhoji tedy zkrátit období pro aplikaci daně z mimořádných zisků pouze na období roku 2023. Cílem mého navrhovaného pozměňovacího návrhu není samoúčelné snížení z neočekávaných mimořádných příjmů státního rozpočtu, ale snaha zatížit v poslaneckém návrhu jmenované podniky a provozy na dobu nezbytně nutnou při zvážení přínosu daného řešení ve srovnání se záťaze, kterou bude to představovat.

Česká republika se nachází ve velice nejisté době. Po obnovení chodu ekonomiky po zdravotnické krizi se musí země a její obyvatelé vyrovnat s válkou, která probíhá na Ukrajině, dopadá významně i na Českou republiku. Fyzické i právnické osoby v České republice čelí nadto aktuálně dramatické pádívě inflaci, primárně nárůstu cen pohonných hmot a v neposlední řadě i skokovému a zcela neobvyklému růstu cen energií, kde meziročně vývozní ceny elektřiny v srpnu 2022 rostly téměř o 300 %, dovozní ceny plynu bezmála o 440 %. Ekonomická i geopolitická situace je přitom velmi nestabilní. Navrhoji proto omezit navrhovanou ministrem

Stanjurou daň z mimořádných zisků, takzvanou windfall tax, pouze na období nadcházejícího kalendářního roku, tedy na rok 2023, s tím, že eventuální další ekonomická opatření a daňové zatížení subjektů v letech následujících by mělo přesně odpovídat aktuální situaci v zemi.

Řada institucí se shoduje, že očekávaná výše inkasa daně z mimořádných zisků je vysoce spekulativní, a s ohledem na celkovou výši očekávaného příjmu z tohoto zdroje je celkový schodek zatížen mimořádnou mírou nejistoty. Nyní nelze predikovat, zda budou v pozměňovacím návrhu jmenovaná odvětví generovat zisky, či zda nebudou mimořádné zisky vytvářet podniky jiné či v jiných odvětvích. Tak zásadní zásah do soukromé sféry, jaký představuje mimořádné zdanění zisků podnikatelských subjektů, měl být založen na datech vycházejících ze skutečné ekonomické reality daného období.

A vzhledem k tomu, že poslanecký návrh neobsahuje skutečný obsah ekonomických dopadů, takzvanou RIA, tak nemůže nikdo predikovat, jaká bude situace v roce 2025. Proto můj pozměňovací návrh. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Ptám se, zda někdo další se hlásí ještě do obecné rozpravy? Žádnou přihlášku neviduji, jestli je tomu tak, končím obecnou rozpravu.

A ptám se pana ministra, případně pana zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečné slovo? Zájem nevidím.

V tom případě zahajuji podrobnou rozpravu a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny.

S přednostním právem zde eviduji dvě přihlášky. První je přihlášen pan místopředseda Havlíček, po něm pan ministr a po něm pan předseda Michálek. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, já budu velmi rychlý. Přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu 1484. Jedná se o pozměňovací návrh takzvaně na právního nástupce, došlo-li k přechodu rozhodných činností. Jinými slovy, pozměňovací návrh jednoznačně upravuje situaci, kdy společnost, která spadá pod daň z neočekávaných zisků, oddělí činnost, která nesouvisí s rozhodnou činností podle § 17c odst. 6. Jedná se o opatření, které v případě prodeje části společnosti, který nesouvisí s rozhodnou činností na tuto část společnosti, nepřecházela povinnost platit daň z neočekávaných zisků. Návrh je plně v souladu se zámkem pana ministra financí zdaňovat neočekávané zisky, nikoliv tedy běžné podnikatelské aktivity. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy s přednostním právem pan ministr Stanjura, připraví se pan předseda Michálek. Prosím.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu pod číslem 1452. Je to pozměňovací návrh, který zavádí daň z neočekávaných zisků. Kromě toho, že materiál obsahuje podrobné písemné zdůvodnění, jsem tento návrh odůvodnil ve svém úvodním slově dnes na začátku druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, přihlašuji se tímto k pozměňovacímu návrhu pod číslem sněmovního dokumentu 1482. Jsou to dva pozměňovací návrhy, které jsou podávány jako

alternativní varianty k návrhu pana ministra Stanjury. Podstatou návrhu je snížení kritéria rozhodných příjmů u bank pro vstup do systému daně z neočekávaných příjmů, a to na 2, variantně 3 miliardy korun. Tato kritéria se odvíjejí od již používaných charakteristik u energetických firem, respektive charakteristiky středně velké banky. Domníváme se, že návrh by měl spravedlivě pokrývat drtivou část bankovního sektoru, nikoliv pouze šest navržených bank. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Žádnou přihlášku s přednostním právem neeviduji, v tom případě budeme postupovat podle řádných přihlášek. Nyní vystoupí pan poslanec Jan Hrnčíř, připraví se pan poslanec Josef Kott. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já bych se chtěl přihlásit ke svým třem pozměňovacím návrhům, které jsem představil už v obecné rozpravě. Jsou to pozměňovací návrhy pod čísly dokumentů 1469, 1470 a 1471. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy vystoupí pan poslanec Josef Kott a připraví se pan poslanec Michal Kučera. Prosím.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych se tímto chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je veden jako sněmovní dokument 1473. Podrobně jsem ho vysvětlil v obecné rozpravě, vysvětlil jsem, o co tam jde. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Michal Kučera, připraví se pan poslanec Jan Jakob. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý večer, dámy a pánové. Dovolte mi, abych se přihlásil k svému pozměňovacímu návrhu, který jsem vložil do systému pod číslem 1476 a který jsem podrobně zdůvodnil v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Jan Jakob a připraví paní poslankyně Lucie Šafránková. Prosím.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, tímto se hlásím k pozměňovacímu návrhu pod číslem sněmovního dokumentu 1467. Podrobné zdůvodnění jsem uvedl v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Lucie Šafránková a připraví se paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Prosím.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych se ráda přihlásila ke svým třem pozměňovacím návrhům, které jsem již odůvodnila v obecné rozpravě a v systému jsou pod čísly sněmovních dokumentů 1079, 1080 a 1081. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní paní poslankyně Mračková Vildumetzová, připraví se pan poslanec Marek Benda. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, já bych se chtěla přihlásit spolu s mnoha poslanci, které bych tady dlouho četla – je to výčet zhruba 29 poslanců – k pozměňovacímu návrhu pod číslem 1486. Jak jsem v obecné rozpravě avizovala, v žádném případě nesouhlasíme s tím, aby v dani z příjmů byla vložena věta na to, aby na daň z příjmů právnických osob neměly nárok města, obce a kraje, to znamená územní samosprávné celky, takže v bodě Y se v § 21 v odst. 5 tato věta šestá úplně zrušuje, protože města, obce a kraje, územně samosprávné celky, na tuto daň nárok mají. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Marek Benda a připraví se pan poslanec Roman Kubíček. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, dovolte, abych se přihlásil ke sněmovnímu dokumentu 1483, což je drobná změna zákona o dani z hazardních her. Jedná se o věc, která tady byla před třemi lety velmi neférově schválena, kde došlo k dramatickému navýšení u loterií z 23 na 35 %. Já jsem to pak žaloval u Ústavního soudu, který mi nedal za pravdu, ale řekl, že to je věc zákonodárce. Myslím si, že vzhledem k tomu, jak to tehdy bylo úcelové, že bychom se měli vrátit zpátky k původnímu řešení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Roman Kubíček, připraví se paní poslankyně Alena Schillerová. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych se z tohoto místa rád přihlásil k sněmovnímu dokumentu 1485, kterým je pozměňovací návrh, který jsem odůvodnil v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Alena Schillerová a připraví se pan poslanec Jiří Havránek. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já se přihlašuji ke třem pozměňovacím návrhům, které jsou vloženy v systému, které jsem obhájila během obecné rozpravy. Jsou to pozměňovací návrhy pod čísly 1458, 1459 a 1481. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další vystoupí pan poslanec Jiří Havránek. Prosím.

Poslanec Jiří Havránek: také děkuji za slovo. Taktéž se přihlásím k jednomu pozměňovacímu návrhu, který najeznete v systému pod číslem 1487. Předkládáme jej s kolegy Tomášem Müllerem a Róbertem Telekym. Cílem pozměňujícího návrhu je provést úpravu v tom smyslu, aby byli ze zdanění vyňati obchodníci s komoditami, a to z důvodu, že specializovaní obchodníci s energetickými komoditami nejsou vázáni na území konkrétního státu, v němž působí, jako je tomu u jiných energetických společností, které mají na území jednotlivých států hmotná aktiva. Moc děkuji a těším se na diskusi o tomto pozměňovacím návrhu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Ještě s přednostním právem pan ministr. Prosím.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych v rámci podrobné rozpravy navrhl zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 7 dnů. Předpokládáme i po debatě s paní předsedkyní Schillerovou, že třetí čtení by mohlo proběhnout příští pátek tak, abychom nesvolávali schůzi v poslaneckém týdnu, kde by řádná lhůta bez změny nás vedla k tomu, že by byla schůze v poslaneckém týdnu. Respektujeme, že mnozí poslanci a poslankyně dlouhodobě plánují jednání ve svých volebních regionech právě na poslanecké týdny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zaregistroval jsem vaši žádost o zkrácení lhůty na projednávání na 7 dnů.

Ptám se, zda někdo další se ještě hlásí do podrobné rozpravy? Žádnou přihlášku nevidím, v tom případě končím podrobnou rozpravu.

Ptám se pana ministra a pana zpravodaje, zda chcete závěrečné slovo? Není tomu tak.

Eviduji žádost o vaše odhlášení, já vás tedy nejprve všechny odhlásím. Požádám vás, abyste se přihlásili opět svými kartami. Počkáme, až se nám počet poslanců a poslankyň v sále ustálí.

Nyní budeme hlasovat o tom, že lhůta pro třetí čtení bude zkrácena podle § 95 odst. 1 na 7 dnů.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 139, přihlášeno je 118 poslankyň a poslanců, pro návrh 108, proti nikdo. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysoven souhlas a lhůtu na projednávání jsme zkrátili na 7 dnů.

Vzhledem k tomu, že jsme projednali všechny body a návrhy, končím druhé čtení tohoto návrhu.

Na základě dohody předsedů poslaneckých klubů tím, že jsme projednali tento bod, přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do zítřejšího dne do 9 hodin ráno. Děkuji vám a přeji pěkný zbytek dnešního dne.

(Jednání skončilo ve 20.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
26. října 2022
Přítomno: 169 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 41. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde srdečně vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a poprosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Dále sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Andrej Babiš z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Andrea Babišová z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Jaroslav Bašta z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Josef Bělica z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Pavel Bělobrádek od 14 hodin z rodinných důvodů, Ondřej Benešík z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Jan Berki z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Stanislav Blaha z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Jaroslav Dvořák z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Josef Flek z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jaroslav Foldyna z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Jiří Hájek od 17 do 23.45 hodin z pracovních důvodů, Martin Hájek do 12 hodin ze zdravotních důvodů, Matěj Ondřej Havel z celého jednacího dne bez udání důvodu, Tomáš Helebrant do 14 hodin ze zdravotních důvodů, Šimon Heller z celého jednacího dne z pracovních důvodů, David Kasal z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Ondřej Kolář z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Jana Krutáková z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Vojtěch Munzar z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Jiří Navrátil z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Nina Nováková do 12 hodin z pracovních důvodů, Hayato Okamura od 19 do 22 hodin z pracovních důvodů, Jana Pastuchová od 14 hodin z rodinných důvodů, Berenika Peštová z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jaroslava Pokorná Jermanová z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Lucie Potůčková od 14 hodin z pracovních důvodů, Karel Smetana do 15 hodin z důvodu zahraniční cesty, David Šimek od 9.30 do 13 hodin z pracovních důvodů, David Štolpa z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Karel Tureček z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Helena Válková do 10 hodin z pracovních důvodů, Lukáš Vlček do 12.30 hodin z pracovních důvodů, Jan Volný od 12 hodin ze zdravotních důvodů, Radek Vondráček z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Petr Vrána z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Milan Wenzl z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů.

A nyní přicházíme k omluvám členů vlády: pan ministr Martin Baxa do 18 hodin z důvodu zahraniční cesty, Mikuláš Bek z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Pavel Blažek z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Anna Hubáčková z celého jednacího dne z osobních důvodů, Marian Jurečka z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Helena Langšádlová z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Jan Lipavský z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Zdeněk Nekula z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty a pan ministr Jozef Síkela z celého jednacího dne z pracovních důvodů. To by byly doposud došlé omluvy.

A cím bychom měli zahájit dnešní jednání – pevně zařazenými body číslo 117, jde o sněmovní tisk 291, poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, bylo by to ve třetím čtení, a potom bodem 1, sněmovní tisk 315, jde o státní rozpočet na rok 2023, o první čtení, a to s tím, že by Poslanecká sněmovna jednala až do ukončení projednávání bodu 1.

Ve 13.30 hodin máme pevně zařazený volební bod 123, návrh na volbu zástupce veřejného ochránce práv. Pokud bude tato volba v prvním kole neúspěšná, tak se dohodneme poté na konání druhého kola.

A na závěr jedno technické sdělení. V pátek 28. října (V sále je hluk.) – a já poprosím o klid, protože tohle je pro každého důležité, ještě jednou poprosím o ztištění – v pátek 28. října bude v prostorách Poslanecké sněmovny probíhat Den otevřených dveří, a proto vás žádám, abyste si veškeré materiály ze svých lavic uklidili, jinak hrozí, že budou skartovány.

A nyní je prostor pro případné návrhy změn ke schválenému pořadu 41. schůze. Mám tady s přednostním právem k návrhu pořadu přihlášeného pana předsedu Marka Bendu, ale nevidím ho přítomného, takže patrně stahuje. A ještě jednou se rozhlížím, zda k návrhu pořadu schůze... Nevnímám žádný zájem o změny, čili můžeme přistoupit k prvnímu bodu aktuálně schváleného pořadu, a tím je bod číslo... Marek Benda ale nemá zájem, takže přistupujeme k bodu číslo

117.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 291/ – třetí čtení**

A já poprosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal nikoliv pan místopředseda vlády a ministr práce, který je omluven, ale pověřený zastupující pan ministr, je to s největší pravděpodobností domluveno, a také poprosím paní zpravodajku garančního výboru, paní poslankyni Pavlu Golasowskou, zda by mohla přijít ke stolku zpravodajů.

Pozměňovací návrhy k tomuto zákonu jsou uvedeny ve sněmovním tisku 291/2, který byl doručen dne 12. října 2022. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 291/3.

A nyní se táží pana ministra, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy? Má, prosím tedy.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, jenom velice stručně. Všechny body tohoto zákona byly podrobně představeny v předchozích čteních. Když to extrémně stručně shrnu, předmětem té úpravy je zvýšení příspěvku na mobilitu. Tam bych chtěl zdůraznit ty plošiny, šíkmé plošiny a obecně ty plošiny, kde zvýšení příspěvku je důležité.

Potom počítáme se zavedením nároku otce na dávky z otcovské poporodní péče. Konečně je tam zavedení nové překážky v práci pro otce, a to otcovská dovolená. Detaily byly zase vysvětleny.

Pak je tam zavedení plně elektronické karantény, tedy hlášení o nařízení, trvání a ukončení karantény příslušnými orgány ochrany veřejného zdraví orgánům nemocenského pojištění. Je to ta cesta, kdy propojujeme zdravotní i sociální systémy. A konečně je tam zavedení pohřebního u některých situací, ve kterých se matky mohou ocitnout, ať už je to potrat, nebo přerušení těhotenství ze zdravotních důvodů.

To bych si dovolil jenom ke stručnému představení tohoto zákona. Detaily tady byly všechny pečlivě diskutovány. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji. Nyní otevím rozpravu. Zpravodaj může samozřejmě okamžitě v rozpravě, ale ve třetím čtení není, tak v této úvodní části. Takže otevím rozpravu a vnímám, že paní zpravodajka má zájem vystoupit. Prosím.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, přeji vám pěkné ráno nebo možná už trochu dopoledne. Já bych vás ráda provedla krátkou genezí ke sněmovnímu tisku 291, tak, jak procházel Sněmovnou a garančním výborem.

Takže sněmovní tisk 291 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů ve znění pozdějších předpisů a některé další zákony, byl rozeslán poslancům 31. 8. 2022, 29. září proběhlo první čtení na půdě Poslanecké sněmovny, byl podán návrh na projednání podle § 90 odst. 2, tedy aby Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas již v prvním čtení, nicméně proti tomuto návrhu bylo vneseno veto. Pak padl návrh na zkrácení lhůty na 12 dní mezi prvním a druhým čtením a tento návrh byl přijat. Proto byl návrh 5. 10. projednán na garančním výboru pro sociální politiku, kde bylo předloženo pět pozměňovacích návrhů, 12. 10. proběhlo druhé čtení, kde bylo předloženo šest pozměňovacích návrhů poslance Juchelky, tři návrhy poslankyně Šafránkové, dále návrh poslance Hellera a pana poslance Kaňkovského. O těchto návrzích se hlasovalo na garančním výboru pro sociální politiku 19. října.

Tolik za mě a já potom po obecné rozpravě načtu návrh hlasovací procedury i s okomentováním jednotlivých pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Velmi děkuji. Přihlášena je paní poslankyně Lucie Šafránková.

Ještě načtu došlé omluvy, a sice pan poslanec Šimon Heller od 12 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec Petr Sadovský od 13 do 17 hodin ze zdravotních důvodů.

Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vás z tohoto místa chtěla naléhavě požádat o podporu alespoň jedné ze tří variant pozměňovacích návrhů, které jsem za SPD předložila právě ke zvýšení příspěvku na mobilitu pro naše zdravotně postižené občany. Ještě zopakují, že se jedná o návrhy na zvýšení příspěvku na mobilitu ve třech variantách, a to na variantu 2 200 korun nebo na 1 650 korun alespoň ten nejmenší kompromis, na 1 100 korun měsíčně.

Před třemi lety nebo možná ještě vloni bych zvýšení tohoto příspěvku na 900 korun měsíčně považovala za přijatelný kompromis, dnes už ale v žádném případě ne. Vzhledem k letošní horenní inflaci a vzhledem k astronomickému růstu cen pohonných hmot, jízdného a dalších základních životních nákladů jde o zvýšení naprostě nedostatečné, které velmi těžkou životní situaci našich zdravotně postižených občanů jednoznačně neřeší. Pro tyto osoby je totiž doprava základní potřebou k zajištění důstojného života, ať už se jedná o cesty k lékaři, nebo na rehabilitaci, případně na úřady. Pokud na tuto dopravu nemají peníze, kvalita jejich života rapidně klesá, na tom se jistě tady všichni shodneme, včetně jistého možného zhoršení jejich zdravotního stavu. A všichni dobře víme, jaké jsou měsíční náklady na cestování třeba u člověka z venkova, který je odkázán na každodenní dopravu ať už autem, nebo jakkoli jinak.

Zdravotně postižení jsou jednou z nejohroženějších skupin občanů a dnes máme jedinečnou příležitost jim alespoň trochu pomoci. Tak to, prosím, udělejme.

Vážený pane ministře, obracím se i na vás osobně. Podpořte alespoň jednu z variant těchto pozměňovacích návrhů, které jsem předložila, tak, abychom právě pomohli našim

zdravotně postiženým občanům. Z hlediska státního rozpočtu je to jednoznačně opravdu marginální zásah, ale přínos tohoto opatření pro naše zdravotně postižené občany je naprosto veliký. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já děkuji. Ještě se jednou rozhlédím, zda někdo má zájem vystoupit v obecné rozpravě? Ano, paní poslankyně Pavla Pivoňka Vaňková. Prosím.

Poslankyně Pavla Pivoňka Vaňková: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, ráda bych za hnutí STAN se přihlásila k podpoře tohoto zákona. V průběhu tohoto roku jsme pomohli rodinám, ať už šlo o jednorázový příspěvek na děti, navýšení limitu pro čerpání rodičovského příspěvku nebo podporu zkrácených úvazků. Pomohli jsme také lidem v nouzi, vláda několikrát zvýšila životní a existenční minimum, došlo také k navýšení normativů pro příspěvek na bydlení.

Jsem proto ráda, že dnes budeme hlasovat také o podpoře lidí s postižením. Podporujeme zvýšení příspěvku na mobilitu, což je s ohledem na růst pohonného hmot opravdu potřeba. Podporujeme samozřejmě také zvýšení příspěvku na zdvihací plošinu, který usnadní lidem s postižením pohyb v domácím prostředí.

Jsem velmi vděčná také za zavedení nároku na otcovskou otcům, kterým se narodilo mrtvě narozené dítě nebo zemřelo v průběhu prvních šesti týdnů. Jako stát můžeme tyto lidi alespoň trochu podpořit, aby mohli zůstat se svou ženou doma. Jsem také ráda, že stát pomůže lidem s finančními náklady na pohřeb i v případě potratu nebo přerušení těhotenství ze zdravotních důvodů.

A ještě závěrem k pozměňovacímu návrhu, který jsme předložili s dalšími poslanci. Tento návrh, který je pod písmenem D, finančně pomůže lidem podstupujícím oxygenoterapii nebo lidem závislým na plní umělé ventilaci. Prosím vás tedy o podporu tohoto pozměňovacího návrhu a také o podporu zákona jako celku. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, paní poslankyně. Z místa se ještě hlásí pan poslanec Aleš Juchelka.

Poslanec Aleš Juchelka: Moc děkuji, paní předsedající. Ano, v tuto chvíli došlo skutečně k tomu, že budeme ve třetím čtení hlasovat ohledně zvyšování příspěvku na mobilitu. Bohužel tato vláda v čele s panem ministrem Jurečkou z Ministerstva práce a sociálních věcí navýšila tento příspěvek pouze o 350 korun, přičemž víme, o kolik se navýšují pohonné hmoty a že to nestačí ani na jednu plnou nádrž měsíčně tak, aby mohli zdravotně postižení, ale hlavně bych řekl jejich rodiče, kteří mají zdravotně postižené dítě, které pravidelně každý den musí vozit do stacionáře, tak aby jim to tu nádrž jednoduše naplnilo. Je to de facto výsměch všem aktivním rodičům, kteří se snaží starat o své postižené dítě a zároveň být aktivní, pracovat a nebýt pouze jenom na sociálním dávkovém systému. My jsme navrhovali navýšení příspěvku na mobilitu na 2 000 korun.

Co mě na této vládě dále mrzí, je to, že my jsme už 3. června všem poslancům rozeslali náš návrh právě té novely zákona ohledně zvýšení příspěvku na mobilitu, 3. června, takže celý měsíc červen, červenec, srpen, září, říjen – to je pět měsíců, kdy de facto stačí změnit pouze jedno jediné číslo v tomto zákoně. Tato vláda neslyšela na náš návrh, a proto až o půl roku později se dostane navýšený příspěvek na mobilitu o 350 korun, pouze o 350 korun, všem tady těmto občanům.

Všechny pozměňovací návrhy za hnutí ANO budeme samozřejmě podporovat, ať už se jedná o tři pozměňovací návrhy mé ctěné kolegyně Lucie Šafránkové, anebo ať už se jedná

o pozměňovací návrh, který jsme dali společně dohromady koalice a opozice s Vítěm Kaňkovským ohledně oxygenoterapie na 2 900 korun. Veškeré tyto pozměňovací návrhy včetně pana Šimona Hellera, který dal pozměňovací návrh ohledně otcovské, tak podporovat samozřejmě v tuto chvílí budeme. Nicméně říkám za hnutí ANO i za všechny ty, kteří na to půl roku čekali, že to přichází jednoduše pozdě, a že to je skutečně málo. Děkuji moc.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Ještě se hlásí pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážená paní místopředsedkyně, vážený pane premiére, členové vlády, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych se za klub KDU-ČSL také vyslovil ještě k tomuto sněmovnímu tisku, kterým se snažíme pomoci zdravotně postiženým. Klub KDU-ČSL podporuje tento návrh zákona. Zaznělo tady, hodně se tady akcentoval příspěvek na mobilitu, ale jak už tady zaznělo jak od kolegyně Pavly Golasowské, i od kolegyně Pavly Pivoňka Vaňkové, je to balíček podpory osobám se zdravotním postižením, je tam řada dalších bodů a já chci v tuto chvíli říct, že samozřejmě každý z nás si dokáže představit ještě širší podporu osobám se zdravotním postižením, ale nemohu nereagovat na kolegy, vážené kolegy, Juchelku a kolegyni Šafránkovou.

Pokud se bavíme o podpoře zdravotně postiženým, tak se musíme trošičku podívat i do historie. Příspěvek na mobilitu v nové podobě je tady od roku 2011, kdy je platný zákon č. 329/2011 Sb., a dlouhá léta byl tento příspěvek ve výši 400 korun měsíčně. Můžeme si říct, že konstrukce tohoto příspěvku je a priori ne úplně dobrá, protože skutečně 400 korun i v roce 2011, kdy v té době byla cena nafty také někde nad 30 korunami, takže je to skutečně jen malý příspěvek těm osobám, které mají to nejtěžší zdravotní postižení. Ale v průběhu dalších let tady nevyvinula aktivitu v podstatě žádná politická strana na to, aby se ten příspěvek navýšil. Až v roce 2017, ještě před parlamentními volbami v rámci poslanecké novely tohoto zákona, přišla KDU-ČSL, tenkrát za podpory ČSSD, s několika variantami navýšení příspěvku na mobilitu. V té době byla ministryně financí paní současná předsedkyně poslaneckého klubu ANO Alena Fišerová... Alena Schillerová, pardon. V té době jsme předložili několik variant navýšení toho příspěvku na mobilitu, ale paní tehdejší ministryně nekývla na to nejvyšší navýšení. Nakonec jsme se nějak dohodli na navýšení o 150 korun a od té doby, v podstatě od 1. 1. 2018, je zvýšený příspěvek na mobilitu ve výši 550 korun. Takže je potřeba se také podívat do historie a říct si, nakolik třeba například hnutí ANO bojovalo za zdravotně postižené a bojovalo i v tom celém minulém volebním období za to, aby se příspěvek na mobilitu zvýšil. Tady bych se chtěl zastat SPD, které v této oblasti má kontinuální názor a kontinuálně v podstatě nějaké navýšení příspěvku na mobilitu navrhovalo. To znamená, v této chvíli tvrdit, že vláda je nějak proti zdravotně handicapovaným, že jim nechce pomoci, si myslím, že není fér.

Ano, navýšily se nám skokově ceny pohonných hmot. Je to o třetinu, možná v některých případech, teď nám opět ty ceny vrůstají o více než třetinu. Vláda navrhuje navýšení příspěvku na mobilitu o 350 korun, což je procentuálně více než o polovinu. Není to nic mimořádného, skutečně by si zdravotně postižení zasloužili vyšší navýšení, ale bavme se o konstrukci toho příspěvku na mobilitu. Bavme se o tom, jak zdravotně handicapovaným komplexně více pomoci, ale v tuto chvíli se bavíme o dopadu navýšení cen pohonných hmot a o tom, jakým způsobem nominálně navýšujeme příspěvek na mobilitu. Takže si myslím, že není fér tady šermovat tím, že vláda se na zdravotně handicapované vykašlala, že jim příspěvek na mobilitu zvyšuje málo. Ano, všichni bychom si přáli, kdybychom mohli navýšit více, ale bavme se komplexně o tom, jakým způsobem zdravotně handicapovaným chceme pomoci, a dívejme se i do historie. Paní ministryně Schillerová pak pokračovala celé další volební období a nezaznamenal jsem, že by tady navrhovala v minulém volebním období zvýšení příspěvku na mobilitu, byť třeba jen o 200 korun. Tolik tedy na úvod.

Chtěl bych vás také požádat o podporu, jednak celého tohoto návrhu zákona a jednak i už zmíněného pozměňovacího návrhu, který byl načten pod písmenem D a který jsme skutečně připravovali s kolegou Juchelkou a s dalšími a také s Národní radou osob se zdravotním postižením. Tento návrh podpoří lidi, kteří jsou skutečně v nejvyšším stupni zdravotního handicapu. Jsou to lidé, kteří jsou trvale 24 hodin odkázáni buď na umělou pleně ventilaci, nebo na podporu pleně oxycgenerátoru. Tady se snažíme navýšit jim nebo nějakým způsobem jim i kompenzovat současné vysoké ceny elektrické energie a k tomu příspěvku, zvýšenému příspěvku na mobilitu 900 korun, se přidává ještě dalších 2 000 korun. Myslím si, že tady je shoda napříč politickým spektrem, a dovolím si vás požádat o podporu tohoto pozměňovacího návrhu, který jsme předložili.

Zároveň bych vás požádal ještě o podporu legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2, které teď načtu ve třetím čtení a které jsme po diskusi s legislativou jak Ministerstva práce a sociálních věcí, tak s legislativou Poslanecké sněmovny a ze Senátu připravili tak, aby výklad byl jednoznačný. Týká se to právě oxycgenerátorů a přechodných ustanovení. Nijak se tím nemění věcný záměr tohoto pozměňovacího návrhu.

Tedy návrh legislativně-technických změn ve třetím čtení:

Za prvé, za bod 1 pozměňovacího návrhu D se vkládá nový bod X1, který zní: "X1. V čl. I se za bod 1 vkládá nový bod 2, který zní: V § 7 se slova „není-li dále stanoveno jinak“ zrušují." Původní body 2 a 6 v čl. I se nově označují jako body 3 až 7.

Za druhé, za bod 2 pozměňovacího návrhu D se vkládá nový bod X2, který zní: "X2. V čl. I se za bod 4 vkládá nový bod 5, který zní: V. paragraf 8 se zrušuje." Původní body 5 a 7 čl. I se nově označují jako body 6 až 8.

Za třetí, bod 3 pozměňovacího návrhu D zní: "Za třetí v čl. II se slova „říjen 2002“ nahrazují slovy „kalendářní měsíc bezprostředně předcházející dny nabytí účinnosti tohoto zákona“."

Za čtvrté, bod 4 pozměňovacího návrhu D zní: "Za čtvrté, v čl. X se na konci doplňují slova „s výjimkou ustanovení čl. I bodu 2 a 5, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2025“."

Tolik návrh legislativně technických úprav, které, jak už jsem řekl, nijak neovlivňují věcnou náplň zmíněného pozměňovacího návrhu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní se objevilo několik faktických.

Jen než dojde pan poslanec Robert Králíček, který je s faktickou jako první, načtu, že s náhradní kartou číslo 35 bude hlasovat pan ministr Martin Kupka.

A ještě došla jedna omluva: pan poslanec Václav Král do 13.30 hodin z pracovních důvodů.

Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Robert Králíček: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, no, já začnu tím nacherovským "já jsem mluvit nechtěl", ale na váženého kolegu pana Kaňkovského musím reagovat. Já jsem si ho vážil, ale musím říct, že jediné, co na jeho vystoupení oceňuji, je změna rétoriky z toho, že za všechno může Babiš, na to, že za všechno může Schillerová. Takže já jsem se teď dozvěděl z jeho vystoupení, že to, že vláda přidává málo teď na příspěvek na mobilitu, že za to může paní Schillerová, protože v minulém volebním období nesouhlasila s lidoveckým návrhem. No, mně to přijde úplně směšné.

Najednou už ta situace, která je teď a v minulém volebním období, vlastně nevadí. Na jedné straně vy říkáte, že teď je situace bezprecedentní, je válka a tak dále a tak dále, ale když se vám to hodí, ještě je tady úplně nesmyslný konstrukt, že my vlastně ten příspěvek na mobilitu

nezvýšíme proto, protože to paní Schillerová v minulém volebním období zatrhlá. No, to je prostě profesionální argument. Já jsem si opravdu, pane Kaňkovský prostřednictvím předsedající, myslí, že jste profesionál, ale toto bylo směšné. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Další faktickou má pan poslanec Aleš Juchelka, prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Moc děkuji, paní předsedající. Já tady budu mít řeč čísel. My přece jako poslanci musíme reagovat na aktuální situace, kterým čelí naši občané, například s tím, že máme 18% inflaci, která se samozřejmě promítne i do cen pohonných hmot. V roce 2019 jsme všichni na benzinových pumpách čepovali litr benzínu, nafty za zhruba 28, 30, korun i s daní. Máme rok 2023 a máme to za 48 korun, třeba i s daní. Tento nepoměr je strašně velikánský k tomu, abyste navýšili příspěvek na mobilitu pouze o 350 korun. To navýšení je o 60 %, o 60 % se navýšily ceny pohonných hmot. Takže v tuto chvíli – pořád říkám, jsem ze severní Moravy, jsem z Ostravy – můžete k tomu klidně říct i to B a doporučit všem zdravotně postiženým, ať nastartují svá auta a za tento zvýšený příspěvek na mobilitu si zajedou načepovat do Polska. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Zatím poslední faktická, pan předseda Marek Výborný. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Vážená paní místopředsedkyně, pane premiére, pane ministře, ministři, kolegyně, kolegové, musíme stručně zareagovat, vaším prostřednictvím, k panu kolegu Králičkovi. Prosím, moc prosím, platí to na nás na všechny, i na mě to platí, poslouchejme se. Nic z toho, co jste tady plamenně vyčítal mému ctěnému kolegovi Vítovi Kaňkovskému, tady nezaznělo. Ano, to, že tady zaznělo jméno paní předsedkyně Schillerové, je pravda. Kolega Kaňkovský jenom analogicky poukázal na to, že v minulém volebním období, když jsme zde projednávali opakovaně návrhy na zvýšení příspěvku na mobilitu, tak to byla ona – a já tomu rozumím a nekritizuju to v tuto chvíli – jako správkyně státní kasy k tomu byla velmi, když to řeknu eufemisticky, ostražitá. V tuto chvíli jenom bylo poukázáno na to, že zde opoziční hnutí ANO – a já respektuji vaše právo to předložit a tady zdůvodňovat – chce ten astronomický, astronomický, prostě výrazně vyšší nárůst, než s kterým přichází vládní koalice, takže to bohužel vypadá poněkud pokrytecky. Nic jiného zde nezaznělo, tak se, prosím, poslouchejme. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji. Pan Vít Kaňkovský, je to taková už smršť těch faktických, dále pan poslanec Králiček a ještě dva další. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Já také chci zareagovat na svého váženého kolegu Králička. Já si ho budu vážit i přesto, co tady řekl a co tady třeba ještě řekne. Skutečně to tak, jak vy jste to prezentoval, řečeno nebylo. Já jsem jenom řekl, že když se na to podíváme historicky, o příspěvku na mobilitu jsme tady jednali i v minulém a předminulém volebním období. Jediné navýšení příspěvku na mobilitu za posledních deset, dvanáct let bylo pouze v červnu 2017, to znamená, že to bylo ještě předminulé volební období. Tenkrát tady byl variantní návrh na několik možností navýšení příspěvku na mobilitu a prošel jenom ten střední, ten nejvyšší neprošel. Neprošel proto, protože mimo jiné s tím nesouhlasilo Ministerstvo financí. Tot' vše a byla to taky analogie.

Pokud se ještě můžu zmínit o kolegu Juchelkovi a zase, prostřednictvím paní předsedající, nemanipulujme s čísly. Nám se skokově navýšily ceny pohonných hmot, nicméně ne o 60 %.

Já nevím, z jaké částky vychází pan kolega Juchelka. V době covidu byly ty ceny sníženy, ale když vezmeme dlouhodobý průměr, tak jsme byli nad 30 korunami. Dneska jsme bohužel někde až na 48 korunách, to je pravda, nicméně to není 60 %, jo? Takže bavme se, nemanipulujme s těmi čísly.

Také jsem tady řekl, že všichni bychom si přáli více zdravotně handicapovaným pomocí. Ale bavme se o tom, jak to udělat komplexně. To není přece jenom příspěvek na mobilitu. My potřebujeme tady zvýšit i příspěvek na péči a také jsme se o tom tady bavili v minulém volebním období. To znamená, sedněme si a zkusme udělat širší pohled na osoby se zdravotním handicapem a nestahujme to jenom na příspěvek na mobilitu, protože na ten má nárok jenom výseč těch zdravotně postižených, to zdaleka nejsou všichni. To znamená, neříkejme, že příspěvek na mobilitu je jediná pomoc zdravotně handicapovaným. Myslím si, že to vůči nim není úplně korektní.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Jenom upozorním, že jsme stále v obecné rozpravě, a lze se přihlásit i mimo faktické, ale je tady zatím pět faktických. Prosím, pan poslanec Robert Králíček.

Poslanec Robert Králíček: Já musím reagovat hlavně na pana kolegu Výborného, prostřednictvím vás paní předsedající. Já jsem pana Kaňkovského právě poslouchal a poslouchal jsem dobře, a když si sjedete jeho stenozáznam, tak tam bylo právě z jeho úst jmenováno zpochybňení toho, jak jsme bojovali za příspěvek na mobilitu. Právě tam bylo zmíněno, že vlastně za to může paní Schillerová s tím, že nesouhlasila s tím nejvyšším příspěvkem.

Co se týče toho, jak vy jste říkal nesmyslného nebo – teď si nevpomenu na to slovo – astronomického navyšování příspěvků z toho důvodu, že jsme v opozici a že jsme pokrytci: No, tak vám na to odpovím tak: my jsme se minulé čtyři roky učili od těch nejlepších.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. S další faktickou pan poslanec Ladislav Okleštěk, připraví se paní poslankyně Jana Pastuchová. Následně poslední s faktickou, paní poslankyně Markéta Balaštíková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych chtěl na adresu pana poslance Výborného vaším prostřednictvím. Já jsem to vyhodnotil tak, že pan kolega Kaňkovský neřešil historii a neměl ve svých ústech konkrétní jména a téměř napadání té chronologie, ale on pouze analyticky vyhodnotil. Tak já bych vás poprosil, abyste analyticky hodnotili též a nenapadali naše kolegy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Paní poslankyně Jana Pastuchová. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuju, paní předsedající. Já také musím reagovat na pana kolegu Výborného, vaším prostřednictvím, protože mi utkvěla jedna část věty – není to vytržené z kontextu: Poslouchejme se, všichni navzájem se poslouchejme. Vážený pane kolego, kdyby vy jste nás poslouchali v únoru nebo v březnu, tak naši lidé nemuseli být v takovém hnoji, v jakém jsou. (Potlesk poslanců hnuti ANO.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Paní poslankyně Margita Balaštíková, prosím.

Poslankyně Margita Balaštíková: Dobrý den, kolegyně a kolegové. Jenom krátkou vsuvku na své předrečníky. Jestliže něco stojí 30 korun, teď to stojí 47 korun – já teda pořád říkám, že jsme na úrovni žáků základní školy – a když pak někdo řekne, že je to 60% navýšení, tak já nevím, já teda umím počítat, takže asi ano.

Jenom bych se chtěla zastat paní kolegyně Schillerové. Každý ekonom, ať je kdekoliv, ať je to ve státě, ať je to ministr financí, nebo je to v podniku, je tam od toho, aby šetřil finance. Tak to je. Samozřejmě, nemůže je šetřit na úroveň toho, že vám díky šetření pak pošle tu firmu do kolen, to byste ho asi za to nepochválili. A když už tedy porovnáváme, tak si uvědomíme, v jakém období paní Schillerová byla tím ministrem, jaká byla situace na trhu a jaká je dneska.

A když tedy si říkáme, že právě zdravotně handicapovaní lidé jsou v podstatě závislí na svých autech, tohleto navýšení je, tak asi i dnes, kdyby byla ministrem financí, tak by musela tomu tlaku ustoupit a být také zodpovědná vůči občanům, protože oni se bez svých vozidel nejsou schopni takhle jako my, jak nám radil tady pan ministr dopravy: Vezměte si kola, tak oni to asi nemohou udělat. Já nevím, kdo z vás má v rodině handicapovaného, já mám a vím, jak by bylo pro ně složité, kdyby nemohli opravdu dovážet své dítě do školy, do školky, do zaměstnání, je to pro ně obrovský problém, tak proto na ně myslíme. A jim se také samozřejmě zdražuje všechno, ale to PHM je pro ně prostě dneska jedno z nejdůležitějších, oni ten výdaj musí mít, protože oni nejsou schopni se takto v jiných částech republiky pohybovat, tam nejsou takové autobusy a tramvaje, jako jsou v Praze. Takže berme ohled na ty, kteří jsou závislí na svých automobilech. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a nyní s přednostním právem je přihlášena paní předsedkyně Alena Schillerová. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já jsem opravdu vystupovat nechtěla k tomuto bodu, protože dneska budu vystupovat ještě mockrát, čeká nás rozpočet na rok 2023, ale musím. Děkuji svým kolegům za zastání, vážím si toho nesmírně. My se tady už několik dlouhých minut hádáme o navýšení pro ty nejpotebnější, pro ty, kteří jsou absolutně závislí na sociálním systému, jestli 500, nebo 900 korun. A já nebudu obhajovat kroky tehdejší, vždycky jsem postupovala podle svého nejlepšího svědomí. Použil pan předseda Výborný, že jsem třeba nebyla – nebo že jsem byla ostražitá. Tak kde jsem třeba ostražitá – použiji vaše slova, prostřednictvím paní místopředsedkyně, v dobrém – kde jsem ostražitá určitě nebyla – ale to slovo sem nepatří, není vhodné k tomu, co teď chci říct – byly třeba sociální služby, kde jsme naopak navýšovali, protože jsme vnímali, že to je velmi důležitý systém, a kdy vy jste bojoval o každých 100, 200 milionů, já si to pamatuji, a naopak to na mě tehdy působilo velmi – velmi dobře, když to tak řeknu, řekla jsem si: Ano, těch 100, 200 milionů stojí za tu mimořádnou schůzi, a byť jsem se tady hádala, ukazovala ty grafy, kde jsme byli v roce 2007 a kde jsme v roce 2019, 2020, 2021 – možná je dobré se podívat, kde jsme teď. A když chyběly pak miliardy v roce 2022, tak jste mlčel, takže určitě to už na mě dobře nepůsobilo. Ale to je z jiného soudku.

Já se vrátím zpátky k tomu tématu dnešnímu. Hádáme se tady o to, zda navýšit příspěvek na mobilitu – navrhujete 900 korun, my jsme navrhli 2 000. My jsme projeli republiku s Andrejem Babišem – já jsem samozřejmě nebyla na všech těch mítingech – když tu zmínil můj kolega Aleš Juchelka, vaším prostřednictvím, zmínil severní Moravu. Tam přišla na ty mítingy celá řada zdravotně postižených. Píší nám, ptají se. Teď je ta těžká doba, teď je ta inflace, která bude atakovat brzo 20 %, a my se tady hádáme už tak dlouho o této částce pro tyto nejpotebnější, a včera úplně v tichosti, po 19. hodině, byl do systému vládním poslancem načten pozměňovací návrh, který snižuje daň z hazardu z 35 na 23 %. Tak k tomu, přátelé, nemám slov! (Potlesk z řad ANO.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a já se ještě rozhlížím, zda někdo má zájem o vystoupení v obecné rozpravě? Pokud tomu tak není, rozpravu končím.

Poprosím pana ministra, zda má zájem o závěrečné slovo? Nemá. Paní zpravodajka? Nepotřebuje závěrečné slovo.

Takže vás, paní zpravodajko, poprosím, abyste nás seznámila s procedurou hlasování, poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělila stanovisko. A ještě přivolám kolegyně a kolegy z předsálí. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Takže já přečtu návrh procedury:

Výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR jako garanční výbor po projednání návrhu zákona po druhém čtení doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona podle sněmovního tisku 291/2 v následujícím pořadí:

Návrh na zamítnutí návrhu zákona nebyl podán, proto budeme za prvé hlasovat návrhy legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího rádu, tak jak je přednesl teď ve třetím čtení poslanec Vít Kaňkovský.

Za druhé budeme hlasovat pozměňovací návrh kolegyně Šafránkové pod písmenem C3, který navrhuje zvýšit částku 550 korun na částku 2 200 korun jako příspěvek na mobilitu. V případě schválení C3 je nehlasovatelné A, C2 a C1.

Za třetí budeme hlasovat návrh poslance Aleše Juchelky pod písmenem A, který navrhuje ve svém pozměňovacím návrhu zvýšit částku – opět je to příspěvek na mobilitu – z 550 korun na částku 2 000 korun, a v případě schválení tohoto pozměňovacího návrhu je nehlasovatelný pozměňovací návrh pod písmeny C2 a C1.

Za čtvrté budeme hlasovat návrh opět poslankyně Šafránkové pod písmenem C2, je to opět návrh ke zvýšení příspěvku na mobilitu z částky 550 korun na částku 1 650 korun. V případě schválení C2 bude nehlasovatelné C1.

Za páté budeme hlasovat poslední návrh poslankyně Šafránkové pod písmenem C1, je to třetí varianta zvýšení příspěvku na mobilitu z částky 550 korun na částku 1 100 korun.

Za šesté budeme hlasovat pozměňovací návrh poslance Šimona Hellera pod písmenem B, kdy nárok na pohřebně má osoba, která vypravila pohřeb plodu po potratu nebo plodu po umělému přerušení těhotenství.

Za sedmé budeme hlasovat poslední pozměňovací návrh, a to pana poslance Vítěza Kaňkovského, který navrhuje výši příspěvku na mobilitu za kalendářní měsíc 2 900 korun pro osobu, která využívá zdravotnický prostředek pro dlouhodobou domácí oxygenoterapii nebo prostředek pro domácí plnícní umělou ventilaci.

A za osmé budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Tolik hlasovací procedura.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Velmi děkuji za přednesení návrhu hlasovací procedury. Je nějaký protinávrh, návrh na změnu? Není tomu tak.

Čili nyní zahajuji hlasování (číslo 140) o předneseném návrhu procedury. (Poznámky z pléna.) Ano, vnímám žádost o odhlášení, ale přece jenom je to tady zvykem, odhlásím všechny, prohlašuji toto hlasování za zmatečné, ta žádost byla slyšet.

Ještě to jednou zopakujeme. Prosím, všichni se přihlaste svými identifikačními kartami. Ještě jednou tedy.

Zahajuji hlasování o předneseném návrhu procedury. Kdo je prosím pro? Nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 141, bylo přihlášeno 155 hlasujících, pro 153, proti 0. Čili jsme přijali tento návrh procedury. A já poprosím paní zpravodajku.

Poslankyně Pavla Golasowská: Nyní budeme hlasovat návrhy legislativně technických úprav, jak tady byly předneseny poslancem Kaňkovským.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. K tomu předpokládám není stanovisko ani výboru, ani pana ministra. S legislativně technickými – souhlas.

Já tedy zahajuji hlasování. Kdo je pro legislativně technické? Nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 142, hlasovalo 156 poslanců a poslankyň, pro 156, proti 0. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Pavla Golasowská: Nyní budeme hlasovat pozměňovací návrh poslankyně Lucie Šafránkové pod písmenem C3, který se týká zvýšení částky příspěvku na mobilitu z 550 korun na 2 200 korun. Výbor nedoporučuje.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: A stanovisko pana ministra? (Ministr: Za předkladatele nesouhlas.)

Děkuji a zahájila jsem hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 143 nás hlasovalo 156, pro 71, proti 64. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslankyně Pavla Golasowská: Za třetí budeme hlasovat pozměňovací návrh poslance Aleše Juchelky pod písmenem A, je to opět zvýšení částky na mobilitu z 550 korun na částku 2 000 korun a výbor opět nedoporučuje.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a stanovisko pana ministra? (Ministr: Za předkladatele nesouhlas.)

Děkuji a zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování 144 nás hlasovalo 156, pro bylo 171, proti 61. Tento návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Pavla Golasowská: Za čtvrté hlasujeme pozměňovací návrh, opět kolegyně Lucie Šafránkové, pod písmenem C2 a je to další varianta zvýšení příspěvku na mobilitu, tentokrát z 550 korun na částku 1 650 korun. Výbor nedoporučuje.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Pan ministr? (Ministr: Za předkladatele nesouhlas.)

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 145 bylo přihlášeno 156 poslanců a poslankyň, pro 71, proti 62. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslankyně Pavla Golasowská: Za páté, pod písmenem C1 opět pozměňovací návrh poslankyně Lucie Šafránkové, další varianta zvýšení částky na mobilitu, tentokrát z 550 korun na částku 1 100 korun. Výbor nedoporučuje.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Pan ministr? (Za předkladatele nesouhlas.)

Děkuji a zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Nechť zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování 146 se účastnilo 156 poslanců a poslankyň, pro 71, proti 55. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslankyně Pavla Golasowská: Za šesté budeme hlasovat návrh pod písmenem B poslance Šimona Hellera, nárok na pohřebné pro osobu, která vypravila pohřeb plodu po potratu nebo plodu po umělému přerušení těhotenství. Výbor nepřijal stanovisko, to znamená bez stanoviska.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: A za pana navrhovatele? (Ministr: Stanovisko MPSV je neutrální.)

Děkuji a já zahájila hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Nechť zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 147 bylo přihlášeno 156 hlasujících, pro 4, proti 15, zdrželo se 137. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslankyně Pavla Golasowská: Za sedmé budeme hlasovat poslední pozměňovací návrh pod písmenem D poslance Vítěza Kaňkovského, který se týká výše příspěvku na mobilitu na 2 900 korun pro osobu, která využívá zdravotnické prostředky pro dlouhodobou domácí oxygenoterapii. Stanovisko výboru: doporučující.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: A pana ministra nebo navrhovatele, prosím? (Ministr: Za MPSV souhlas.)

Děkuji a zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Nechť zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 148 bylo přihlášeno 156 hlasujících, pro 156, proti nula. Tento návrh byl přijat.

A pokud se nemýlím, vypořádali jsme se tímto se všemi pozměňovacími návrhy, je to tak?

Poslankyně Pavla Golasowská: Ano, je to tak, a nyní bychom měli hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Já tedy přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 329 /2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 291, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 149 bylo přihlášeno 156 hlasujících, pro 156, proti nula.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce a ukončuji projednávání tohoto bodu.

A nyní otevírám bod číslo

1.

Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2023 /sněmovní tisk 315/ – prvé čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede pan ministr financí Zbyněk Stanjura. Poprosím ho, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Než začnu, jenom upozornění pro pana ministra Válka, že tady má kartu, tak abych nebyl obviněn, že manipuluji s cizí hlasovací kartou. Děkuji.

Hezké dopoledne, vážené paní kolegyně, vážení pánové kolegové, dovolte mi, abych vám jménem vlády České republiky představil návrh státního rozpočtu na rok 2023. Sice bych mohl mít velmi podrobné úvodní slovo, ale předpokládám, že další členové vlády, kolegové a kolegyně vystoupí s podrobným zdůvodněním zejména výdajů v příslušné kapitole. Jak jistě všichni víte, a já to pro jistotu připomenu, v prvém čtení schvaluujeme základní parametry rozpočtu, to znamená celkové příjmy, celkové výdaje a navržený deficit státního rozpočtu.

Než přejdu k jednotlivým číslům, faktům, argumentům, tak mi dovolte obecnější poznámku k ekonomické situaci, ve které se nachází Česká republika, vlastně všechny evropské země. 24. února letošního roku se podstatným způsobem změnila situace v Evropě. Po mnoha desítkách let vidíme válečný konflikt přímo, který se nás bezprostředně dotýká. Od té doby se ukrajinští občané, ukrajinský lid v čele se svým prezidentem a vládou statečně brání nevyprovokované a nespravedlivé neodůvodnitelné agresi ze strany Ruska. Logickou odpovědí, jednou z logických odpovědí demokratické části světa, nejenom evropských demokracií, bylo postupné uvalení až osmi sankčních balíčků vůči Rusku a také Bělorusku. A pokud takové sankce mají mít smysl a mají mít citelný dopad na ruské hospodářství, je logické, že se negativním způsobem dotýkají občanů zemí, které ty sankce uvalily. Myslím si, že je naprostě jasné, že čím účinnější budou sankce, tím menší bude schopnost Ruska pokračovat v této nespravedlivé válce.

Na evropské úrovni vlastně při každém setkání všech ministrů všech rezortů debatujeme o dopadech této války a sankcí na evropské ekonomiky, a protože jsme malá, otevřená, proexportně orientovaná ekonomika, tak samozřejmě i o dopadech na českou ekonomiku. Zopakuji, co jsem říkal v rozpočtovém výboru, který podle zákona projednával návrh státního rozpočtu ještě před prvním čtením. Kromě válečné operace, která probíhá na Ukrajině, Rusko vede ekonomickou válku s Evropou a s demokratickými zeměmi světa. Když se podíváte například na otázku naplněnosti zásobníků plynu v Evropě – v České republice problém není zdaleka tak veliký jako v jiných evropských státech – zhruba od léta roku 2020 Gazprom systematicky a plánovaně snižoval zásoby plynu v zásobnících, kde si vysoutěžil kapacitu těchto zásobníků. To znamená, byla to minimálně střednědobá příprava na to, čemu říkáme, že Vladimir Putin používá energetické zdroje jako zbraň. Používá je k manipulaci trhu, která vyvrcholila někdy na přelomu srpna a září, kdy jsme viděli nesmyslné, nesmyslně vysoké ceny energií, a byla to až panická reakce trhu na to, jak tím kohoutem, pomyslným kohoutem zavírá,

upouští. Sami sledujeme nekonečnou sérii zpráv o takzvaných technických problémech na plynovodech, které vedou z Ruska do Evropy.

Přes to všechno se Evropě i České republice podařilo získat dostatečné zásoby plynu na tuto zimu. Před několika týdny nebo měsíci jsem tady odpovídal na dotaz z opozičních lavic – chci říct, že ten dotaz je legitimní, nijak ho nekritizuju – zda budeme mít dostatek plynu. Dneska mohu zopakovat to, co jsem tady říkal před několika týdny: Ano, budeme mít dostatek plynu na celou zimu a nehrozí to, čeho se ještě někteří v červnu obávali, že bude docházet k nucenému vypínání některých provozů, některých továren, některých podniků. K dnešnímu ránu máme zaplněné zásobníky takřka z 95 %. Jsme na konci října a zásoba je více než 3 miliardy 200 milionů kubíků.

Samozřejmě těmto dobrým zprávám v Evropě napomáhá i dobré počasí, protože pokud vidíme takové počasí, jako je v letošním říjnu, tak to samozřejmě snižuje spotřebu plynu v celé Evropě, a tím pádem i v České republice.

Proč tato fakta uvádí? Protože jak válka, tak odvetné sankce mají dopad na stav evropských ekonomik a na stav evropských veřejných financí. Takřka všechny, respektive všechny rozpočty členských zemí jsou pod obrovským tlakem na mimořádné výdaje, které způsobují zejména vysoké ceny energií a vysoká inflace. Nemůžeme být spokojeni s úrovní inflace v České republice, ale pokud dobře sledujeme statistiky v rámci Evropy, tak pokud použijeme mezinárodní srovnání, tak už nejsme na špici peletonu. U nás vysoká inflace začala dříve a pevně věřím, že budeme patřit mezi první země, kde ta vysoká inflace bude klesat. Tohle všechno se samozřejmě odráží v potřebách výdajů státního rozpočtu. Já pak vlastně komentuji aspoň některé podstatné navýšení výdajů, které navrhuje vláda pro rok 2023.

A teď k těm číslům. Dneska budeme rozhodovat o třech základních parametrech. První jsou celkové příjmy státního rozpočtu, a to je 1 928 miliard, celkové výdaje státního rozpočtu 2 biliony 223 miliard a navržený schodek státního rozpočtu 295 miliard, který je o 15 miliard vyšší než původně schválený deficit rozpočtu pro rok 2022, ale je o 80 miliard nižší než po schválené novele státního rozpočtu pro letošní rok. O té jsme hlasovali v Poslanecké sněmovně v minulých dnech.

Nejprve k příjmům. Daňové příjmy bez pojistného na sociální pojištění se odhadují na 947 miliard a v daňových příjmech je zahrnuto i těch 100 miliard mimořádných příjmů, o kterých jsme debatovali včera a o kterých budeme debatovat ještě v příštích týdnech. Nechci se vracet k debatě, zda to bylo dobře, nebo špatně, zda je to obvyklé, nebo neobvyklé. Platí to, co jsem říkal včera: Jsme v nestandardní době a ty důvody jsem popsal v úvodu svého vystoupení, tak jsme bohužel museli přistoupit k nestandardnímu projednávání některých zákonů. Platí, že jako vláda předpokládáme, že zákony, které umožňují příjem těchto 100 miliard na mimořádné výdaje, to znamená na kompenzace za zastropované ceny elektrické energie a plynu, budou schváleny v Poslanecké sněmovně a Senátu ještě před závěrečným hlasováním o státním rozpočtu ve třetím čtení.

Dále se počítá s příjmy ze sociálního pojištění ve výši 688 miliard. Já to s dovolením zaokrouhlím na jednotky a nečtu ty desetiny, ale v tomto případě desetiny jsou stovky milionů – abychom si uvědomili, o jak vysokých částkách jednáme a o jak vysokých částkách budeme rozhodovat. A protože jsme v sedle čerpání evropských peněz, kdy se střídají dvě programovací období, tak nejnáročnější, to znamená, že nejmenší příjmy z evropských zdrojů budou v roce 2023 a tam je předpokládaný příjem zhruba 139 miliard. Potom v rozpočtu z technických a historických důvodů máme položku, která se jmenuje příjmy ze zvláštních účtů privatizace, ale to je účet, kam se posílají dividendy ze státních podniků a z podniků, kde má stát majetkovou účast. Takže tady se předpokládá zapojení až 45 miliard.

Pojďme k výdajům. Největší výdaje logicky jsou v sociální oblasti. Já o tom budu mluvit podrobněji, ale když sečtu všechny výdaje, které se označují jako sociální výdaje, ta částka bude větší než bilion korun, přesně 1 020 miliard. Podstatnou část, největší část činí výdaje na

důchodové pojištění. Předpokládá se, že příští rok to bude takřka 672 miliard, což činí těch 78 % z výdajů na sociální dávky. A v této částce jsou zohledněny dvě podstatné události, za prvé, standardní zákonná valorizace penzí, a za druhé, poprvé od 1. ledna roku 2023 bude v našem důchodovém systému započteno takzvané výchovné, to znamená 500 korun měsíčně za každé vychované dítě.

Já mám s sebou několik grafů, kterými chci dokumentovat – aby to bylo vidět i vizuálně, vybral jsem aspoň ty základní – jaký je vývoj v klíčových ukazatelích. Takže tady vám ukážu – pokud to není moc vidět, tak vám to pak rozešlu elektronicky – vývoj průměrného důchodu.

V roce 2022, to už je poměrně kvalifikovaný odhad, ještě nejsme na konci roku, činí průměrný důchod 18 350 korun měsíčně, podle návrhu státního rozpočtu v roce 2023 bude průměrná výše penze 19 500 a v roce 2024 podle stávajících makroekonomických predikcí to bude 20 265 korun. Jak jsem říkal v jiných příležitostech, když jsem vystupoval v Poslanecké sněmovně, poprvé jsme v praxi vyzkoušeli instrument, který máme dlouho v zákoně, a to jsou mimořádné valorizace důchodů v okamžiku vysoké inflace, a tento mechanismus byl v letošním roce použit dvakrát. Takže to je 672 miliard.

Dalším důležitým velkým výdajem státního rozpočtu jsou platby do systému veřejného zdravotního pojištění. Myslím, že podrobněji se k této položce státního rozpočtu vyjadřovat nemusím, vedli jsme o tom dlouhou debatu celý letošní rok. Jenom připomenu – ukážu graf, a vzal jsem si jako srovnávací základnu rok 2018. Nemá to žádné politické souvislosti, ale myslím, že pět let je minimálně ten střednědobý ukazatel, kdy se můžeme podívat, ať už vládl kdokoliv, jak rostly v jednotlivých kapitolách výdaje.

Když se podíváme na platbu za státní pojištěnce, všichni víme, že příští rok to bude 1 900 korun měsíčně za pojištěnce, celkově 142 miliard. Podívejme se společně na ten graf. (Ukazuje materiál.) A roku 2018 výdaje státního rozpočtu za platby do veřejného zdravotního pojištění vyrostly o více než 100 %. V roce 2018 to bylo zhruba 68 miliard ze státního rozpočtu a v příštím roce to bude podle schváleného zákona a díky tomu, že jsme schválili automatický valorizační mechanismus, umíme si představit, jak ten vývoj bude v dalších letech, a ty částky jsou obsaženy v rozpočtovém výhledu na roky 2024, z 68 miliard jdeme na částku 142 miliard v průběhu pěti let. Jsou tam samozřejmě započtené covidové roky, nicméně ty mimořádné výdaje, které souvisí s covidem, se naštěstí nebudou uplatňovat už v roce 2023, ty okolnosti prostě jsou příznivější pro systém veřejného zdravotního pojištění, co se týče covidové pandemie.

Kapitálové výdaje plánujeme ze státního rozpočtu zhruba 203 miliard korun. Já všem doporučuji odjakživa, protože tam vidíte před mou židlí celou dokumentaci státního rozpočtu, ale myslím si, že pro základní orientaci je nejdůležitější sešit B. Sešit B obsahuje zprávu k návrhu zákona o státním rozpočtu a tam jsou i časové řady a podrobnější zdůvodnění k významným příjmovým položkám rozpočtu a stejně tak k významným výdajovým položkám státního rozpočtu.

A když se podíváme na vývoj investic, vlastně uvidíme to, o čem jsem mluvil v případě evropských fondů, že budeme příští rok v sedle čerpání, to znamená dole, a pro letošní rok byly schváleny investice ve výši 240 miliard, z toho 78 miliard ze státního rozpočtu a 126 miliard z evropských zdrojů, a pro příští rok se ten poměr dramaticky otáčí, kdy bude ze státního rozpočtu na kapitálové výdaje uvolněno 127 miliard. To je historicky nejvyšší částka, zatím byla nejvyšší v roce 2020, kdy to bylo 100 miliard – mluvím o skutečnosti, samozřejmě rok 2022 a 2023 jsou zatím odhady – a z evropských zdrojů pouze 76 miliard.

Pro představu, v letošním roce předpokládáme příjem z evropských fondů na kapitálové výdaje 126 miliard. Jinými slovy, dojde k poklesu čerpání evropských zdrojů na investice o 50,5 miliardy z logických důvodů – nemá to žádnou souvislost s tím, že bychom nebyli schopni čerpat a absorbovat tyto zdroje, ale takřka celý tento výpadek je navržen, pokrytý zvýšením výdajů ze státního rozpočtu, a to o celých 49 miliard proti letošnímu roku. Všichni

správci kapitol se na vládě při projednávání státního rozpočtu dušovali, že to jsou realistická čísla a že jsou schopni v roce 2023 tyto peníze efektivně investovat do tolik potřebné – zejména dopravní – infrastruktury. Tolik na vysvětlenou, jak se nám vlastně podařilo zachovat investiční aktivitu státu pro rok 2023. Včera jsme v druhém čtení daňového balíčku debatovali – a vím, že ten návrh má širokou podporu – o zvýšení mimořádných odpisů pro roky 2022 a 2023 a to by zase mělo přispět k investiční aktivitě soukromého sektoru, protože oba ty sektory, veřejný i soukromý, jsou velmi důležité pro investiční aktivitu, a tudíž pro ekonomický růst nejenom v letošním či příštím roce, ale i pro roky následující.

Výdaje na platy a ostatní náklady příspěvkových organizací jsou na rok 2023 rozpočtovány v celkové výši 264 miliard a jsou zhruba o 17 miliard vyšší než v roce 2022.

V programovém prohlášení vlády je závazek vlády nejpozději v roce 2025 mít výdaje na obranu ve výši 2 % HDP. Třetí z těch grafů, které jsem si připravil, nám ukazuje od roku 2008 až do roku 2025 výdaje na obranu. Pro příští rok to má být takřka 112 miliard korun, což by mělo činit 1,52 % HDP, čímž se přibližujeme – nebo když vyrovnáváme vlastně v tom období posledních patnácti let rok 2009, kdy to bylo taky 1,52 % HDP, ovšem v té době na to stačilo necelých 60 miliard korun. Stejně tak v tom střednědobém výhledu vidíte plán vlády navýšovat zhruba tempem 20 miliard korun výdaje do obrany v příštích dvou letech tak, abychom se v roce 2025 dostali přibližně na 2 % výdajů státního rozpočtu na obranu, v té době by to mělo činit zhruba 155 miliard korun. Určitě o tom bude mluvit podrobněji paní ministryně obrany a platí to samé, co jsem říkal obecně o kapitálových výdajích. V úzké spolupráci s Ministerstvem obrany dáváme do návrhu rozpočtu a návrhu střednědobého výhledu pouze ty investice, které je realistické uskutečnit v následujících třech letech. Nejsme zdaleka jediná země, která zvyšuje výdaje na obranu. Sofistikované zbraňové systémy se nevyrábějí na sklad. Nestačí, když se někdo rozhodne, že teď uvolníte peníze, objedná to a do několika měsíců má dodávku na svém území. To znamená, i v této oblasti soutěžíme s mnohými našimi spojenci o to, která země bude schopna dříve nakoupit tolik potřebné zbraňové systémy, které posílí obranyschopnost naší země. A já předpokládám, že naprostá většina politických stran a hnutí zastoupených v Poslanecké sněmovně podporuje zvýšení obranyschopnosti České republiky, a tím pádem i zvýšení bezpečnosti našich občanů.

Podstatným výdajem státního rozpočtu jsou odvody do fondů Evropské unie, které z letošních 60 miliard narostou na takřka v 65 miliard v příštím roce, nicméně přes toto navýšení zůstáváme a budeme v celém tomto programovacím období, které je až do roku 2027, čistými příjemci. Jinými slovy, dostaneme a vyčerpáme z evropských fondů více, než kolik tam jako stát odvedeme. Často se to opakuje v Poslanecké sněmovně, že všech poslaneckých klubů jsme si toho vědomi. Máme unikátní šanci čerpat z několika významných evropských zdrojů nejenom v tomto, ale i v příštích třech letech.

Kromě standardních strukturálních fondů máme k dispozici za prvé Fond spravedlivé transformace, kde se spouštějí první výzvy, který má pomoci v transformaci našim nejvíce strukturálně postiženým regionům, a to je Karlovarský kraj, Ústecký kraj a Moravskoslezský kraj. Kromě toho v reakci na covidovou krizi Evropa schválila Recovery and Resilience Facility, to znamená nástroje podpory ekonomiky a oživení, v České republice je to Národní plán obnovy. Tam se za prvé podařilo navýšit celkovou alokaci pro všechny členské země, tím i pro Českou republiku. A je nový nástroj, který vychází, který jsme v Evropě připravili jako odpověď na ruskou manipulaci s trhy, zejména energií, a to jsou peníze, které mají sloužit na snižování závislostí na ruských fosilních palivech, takzvaný REPowerEU. Nám se povedlo minulý měsíc na ECOFINu domluvit rozdělení těchto dodatečných 20 miliard euro. Myslím si, že se nám povedlo změnit ten covidový klíč, protože z Národního plánu obnovy byl takzvaný covidový klíč, z čehož nejvíce čerpaly státy z jihu Evropy, protože tam byl kladen důraz zejména na nezaměstnanost. Nám se povedlo, a myslím, že jsou spokojeni s výsledkem vlastně všichni, protože proti nebyl nikdo z členských států. Nám stačila kvalifikovaná většina a pouze jedený stát se při oficiálním hlasování zdržel. Dostaneme z toho asi 3,3 % a přitom máme zhruba 2,2 %

obyvatel Evropské unie. Státy střední a východní Evropy budou více podporovány z tohoto mimořádného zdroje, protože jsou více závislé na ruských fosilních palivech. Považuji to za spravedlivé.

To znamená, že všechno jsou mimořádné fondy kromě těch strukturálních, a pokud budeme schopni připravit chytré, efektivní projekty, investujeme do naší budoucnosti, a ještě k tomu za zapojení evropských peněz. Vláda ve spolupráci s mnohými, ať už z veřejného sektoru, či privátního sektoru na tom pracuje. Typicky kdybych se mohl vyjádřit o potenciálních projektech, které by mohly získat podporu právě z REPowerEU, tak je to uvažované rozšíření ropovodu TAL tak, abychom se úplně zbavili závislosti na dovozu ruské ropy, přípravné práce například na horkovod z Dukovan do Brna a vlastně všechny projekty, které budou snižovat závislost na těchto fosilních palivech dovážených z Ruska.

Jak sami víte, Evropa se domluvila na embargu či zákazu dovozu ropy a ropných produktů z Ruska. Nám se povedlo jako České republice vyjednat si výjimku 18 měsíců, která začne běžet od 1. ledna příštího roku. To znamená, máme zhruba rok a půl na to, abychom i ty investiční akce zvládli. Peníze z REPowerEU můžeme použít i na zopakování toho, co se nám povedlo v Holandsku, kde jsme vysoutěžili a získali tři osminy kapacity prvního nově otevřeného LNG terminálu po vpádu Putina na Ukrajinu, a díky tomu máme zajištěny dodávky zhruba v objemu 3 miliardy kubíků ročně. Ono se říká, že to je jedna třetina, ale já předpokládám, že spotřeba bude klesat, že už to nebude 9 miliard, takže může to být kolem 30 až 35 % roční produkce. A naši sousedé, kteří mají přístup k moři, ať už to je Polsko, Německo nebo i dále Nizozemsko, budují další plovoucí terminály, které by měly překlenout období do doby, než budou zprovozněny ty pevné LNG terminály.

A když se podíváme na vývoj světových cen plynu, všechna opatření, která činí Evropa jako celek, vedou k tomu, že zrovna v těchto dnech je dokonce spotová cena, tržní cena nižší než naše uvažovaná zastropovaná cena. Sice nepatrň, ale myslím si, že evropské řešení je nejlepší i pro českou ekonomiku, pro český veřejný rozpočet, protože evropské řešení je nejlevnější. Ano, zůstává před námi zatím nevyřešená otázka zastropování cen plynu na výrobu elektřiny, ne plynu jako obvykle, ale to se intenzivně řeší a existuje naděje, že do konce listopadu bychom v tomhle mohli najít evropské řešení. A zase to bude levnější než 27 národních řešení a 27krát výdaje národního státního rozpočtu.

Takže tolik bylo k platbám do Evropské unie, ale považoval jsem za potřebné říct, že budeme čistí příjemci, a jaké máme šance využít evropské zdroje, pokud budeme schopni připravovat chytré a efektivní projekty.

Poslední věc před nějakým závěrečným shrnutím, kterou chci shrnout, je, říká se tomu zase obsluha státního dluhu. Abychom to přeložili do normální češtiny, je to platba za dluhy, které Česká republika vytvořila po dobu své existence. Mám tady graf, který mi nečiní žádnou radost. Když se podíváme, tak vlastně z nějakých 57 až 58 miliard, které jsme platili v roce až 2012 až 2013 – vidíte, že jsem tady dal celé dlouhé období, že jsem nevybíral jenom dobu, když jsme byli v opozici – pak to klesalo i vlivem příznivých úrokových marží na úroveň kolem 40 miliard. To se v zásadě dařilo držet od roku 2016 do roku 2021. Bylo to někdy těsně nad 40 miliard, někdy těsně pod 40 miliard. Myslím – nebo jsem si jistý, nejmenší částka byla v roce 2019, 39,6 miliardy. Loni to bylo 42,2 miliardy, v letošním roce to odhadujeme na 50 miliard. (Poslankyně Schillerová studuje graf, který ukazuje ministr Stanjura.) Já to pak všem poskytnu, ale určitě. A odhad, samozřejmě je to odhad, můžeme říkat, že to je odhad, ale vychází i z toho, v kterých letech budeme splácet dříve vydané edice státních dluhopisů, je 2022 – 50 miliard, 2023 – 70 miliard, 2024 – 85 miliard a 2025 – 100 miliard. Je samozřejmé, že díky inflaci a růstu HDP procentuální zastoupení těchto výdajů není tak dramatické, ale vidíme stoprocentní nárůst úroků v průběhu jednoho volebního období od roku 2022 do roku 2025.

Já jsem se ve svém úvodním slově pokusil okomentovat nejdůležitější částky, ať už na příjmové, nebo na výdajové straně. Pokud budou nějaké další dotazy, určitě je zodpovím.

Předpokládám, že k jednotlivým kapitolám budou vystupovat členové vlády, kteří jsou přítomni a nejsou například na služební zahraniční cestě. Tam se je případně pokusím zastoupit já, protože někteří členové vlády jsou skutečně služebně mimo Českou republiku a nemohou se zúčastnit dnešního projednávání státního rozpočtu v prvném čtení.

Státní rozpočet jako celek se snaží balancovat tři klíčové oblasti, tři úkoly, které podle vlády České republiky má každý státní rozpočet, nebo měl by mít.

Za prvé, udržení sociálního smíru. Když se podíváte na srovnání výdajů v jednotlivých kapitolách, vidíte, že nárůst v této kapitole je veliký, ale oprávněný. Nemůže nás vždycky děsit jenom nárůst o konkrétní částku, ale musíme posuzovat, zda tyto výdaje jsou oprávněné. My jsme si jisti, že oprávněné jsou. Ne všechny sociální výdaje jsou v kapitole Ministerstva práce a sociálních věcí, tak jenom připomenu, skutečnost roku 2021 byla zhruba 763 miliard, návrh státního rozpočtu na rok 2022 758 miliard. Výdaje v rozpočtu po novele 791 miliard a návrh státního rozpočtu pro příští rok 892 miliard. Jinými slovy: mezi lety 2021 a 2023 v pouhém období tří let je ten nárůst přibližně 220 miliard korun za jeden jediný rok.

Druhý pilíř státního rozpočtu, který by podle mě měl obsahovat každý návrh státního rozpočtu, je investiční aktivita státu. Já jsem o tom mluvil před chvílí, když jsem říkal, že plánujeme investice ze státního rozpočtu, že to nejsou všechny kapitálové výdaje veřejných rozpočtů ve výši přes 200 miliard s tím podstatným navýšením podílu ze státního rozpočtu o takřka 50 miliard.

Třetí pilíř, na který nesmíme zapomínat, je deficit a dlouhodobé hospodaření státu. Slýchávám často – a já bych řekl, že i oprávněnou – kritiku, že jsme zatím nepřipravili žádné systémové změny, které by snižovaly strukturální schodek. My si myslíme, že se s tím nedá polemizovat. Jediné, s čím se dá polemizovat, je, že v roce 2022 a bohužel v roce 2023 je tolik vnějších mimořádných okolností, které mají větší naléhavost než velké strukturální změny – protože ono to zní hezky, velké strukturální změny, ale když si to přeložíme do češtiny, znamená to jenom dvě možné věci. Bud' zvýšíme daňovou zátěž občanům a firmám, nebo docela razantním způsobem snížíme výdaje státního rozpočtu, jinými slovy, nějakým způsobem omezíme rozsah služeb, které stát poskytuje, ať už občanům, institucím, samosprávám nebo firmám. A když si na to každý z nás poctivě odpoví, tak zjistí, že není složité napsat nějaký takový návrh, ale je velmi složité přesvědčit nejenom většinu v Poslanecké sněmovně, ale přesvědčit naši společnost, že je to potřebné, že je to nutné a že to nepovede ke snížení životní úrovně našich občanů. Berte z tohoto místa v mé vystoupení závazek, že je to věc, které se bude nejenom Ministerstvo financí, ale vláda poctivě věnovat v následujících měsících, a předpokládám, že v průběhu příštího roku přijdeme aspoň s několika změnami, které by pomohly snížit strukturální schodek státního rozpočtu. Ale nebude to jednoduché, nebude to bezbolestné, a budou to provázet velké politické střety. To si musíme přiznat, protože kdyby to bylo jednoduché a bezbolestné, tak už to udělá kterákoli vláda, aniž bych na kteroukoliv vládu ukazoval prstem, nebo aniž bych na kteroukoliv vládu útočil. Takže pokud k tomu přistoupíme, nebude to rychlé, nebude to jednoduché, ale hlavně, nebude to bezbolestné.

Ale abych nekončil tak pesimisticky. Myslím, že návrh státního rozpočtu obsahuje důraz vlády na všechny tři klíčové priority, o kterých jsem mluvil: sociální smír ve společnosti, investiční aktivita státu a myšlení na to, že musíme přemýšlet o fiskální odpovědnosti a zvažovat každou korunu výdajů státu. Stát nemá žádné vlastní peníze. Stát má jenom to, co vybere od daňových poplatníků, a k tomu dluhy, které vyrábíme díky tomu, že máme deficity státního rozpočtu.

Jsem přesvědčen, že ten návrh odpovídá mezinárodní ekonomické situaci a postavení, které Česká republika v něm zaujímá. Připomínejme si, že nejsme malá země v Evropě, jsme devátá největší země Evropské unie a logicky stojíme v čele těch, kteří se postavili proti Putinovi, i za cenu, že vidíme negativní dopady na evropskou i českou ekonomiku.

Závěrem mi dovolte, abych vás jménem vlády České republiky požádal, abyste v prvém čtení podpořili tyto základní parametry rozpočtu, abychom se mohli věnovat podrobné rozpravě o jednotlivých kapitolách, příjmech a výdajích státního rozpočtu. Děkuji za pozornost. (Potlesk pětikoalice.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane ministře, a po dohodě nyní dávám slovo předsedovi vlády Petru Fialovi. Poté vystoupí zpravodaj, pan poslanec Bernard. Pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Děkuji panu ministru Zbyňku Stanjurovi za představení rozpočtu, samozřejmě za práci, kterou na rozpočtu v této těžké situaci a při obtížných vnějších podmínkách spolu se svými kolegy odvedl, a dovolte mi, abych tento klíčový návrh ještě uvedl a podpořil v širších politických a strategických souvislostech a také z hlediska programu naší vlády, a i podtrhl některé věci, o kterých pan ministr Stanjura tady již hovořil.

Když naše vláda loni převzala správu České republiky, tak jsme měli tehdy zrychlující se inflaci a rozpočet se schodkem 420 miliard korun, a to bylo zásadní, to byly nějaké zásadní parametry pro naše další kroky v rozpočtové oblasti. My jsme k plánování rozpočtu od začátku přistupovali velmi zodpovědně. Neslibujeme nemožné, vždy jsme voličům jasně říkali, co si Česko může dovolit, a co si dovolit nemůže. Proto jsme na tento rok připravili protiinflační rozpočet, šetřili jsme na provozu státu, zmrazili jsme všechny nepotřebné výdaje a pouze díky témtu opatřením na začátku roku, pouze díky tomu, že jsme na začátku roku takto zodpovědně přistoupili k přípravě rozpočtu, tak jsme byli potom schopni kompenzovat nebo zvyšovat důchody, kompenzovat seniorům vysokou inflaci, pomáhat s vysokými cenami energií a investovat do výstavby dopravní infrastruktury. Takto jsme to na začátku nastavili, a to nám vytvořilo tyto možnosti, a takto bychom pokračovali, takto bychom za normálních okolností pokračovali dál, pokračovali bychom úspěšně, kdyby ty normální okolnosti trvaly.

Naneštěstí bohužel ani zdaleka nežijeme v normální době. Od února musíme čelit něčemu naprostě mimořádnému, následkům války na Ukrajině a s ní související energetické krizi. Válka změnila všechno. Problematizuje naši bezpečnost, v uvozovkách samozřejmost naší bezpečnosti, a rozkolísala také světové trhy. Rusko nás každý den vydírá a my musíme narychlo a draze shánět alternativní suroviny, zajistit České republice dostatek energií na příští roky – zmiňoval to tady i pan ministr Stanjura. Občanům a firmám kompenzujeme dopady cen elektřiny a plynu. Platíme výdaje spojené s pomocí uprchlíkům. Navyšujeme investice do vnější i vnitřní bezpečnosti, protože rizika, kterým čelíme, se zvýšila a zvýšila se doslova skokově. A v neposlední řadě také pomáháme Ukrajině bránit se a přežít.

V takovéto situaci český stát nikdy předtím nebyl, moderní český stát takovýmto výzvám nečelil, a přesto se nám daří všechny tyto problémy řešit, a navíc – a to je důležité – při řešení těchto problémů ještě jsme schopni investovat do strategických oblastí. A daří se nám to, znovu to tady připomínám, i díky našim odpovědným zásahům do letošního rozpočtu na přelomu roku, tedy ještě před válkou, kdy jsme si pro to všechno vytvořili podmínky.

Mantinely nebo limity příjmové a výdajové strany rozpočtu jsou tedy jasné, jsou dány těmito věcmi, o kterých tady hovořím, prostor pro řešení je nebývale úzký, a navíc je zatížen také vysokou mírou, obrovskou mírou nejistoty. To všichni chápeme a není potřeba kolem toho chodit. Je tu obrovská míra nejistoty. Následky ruské agrese, bezpečnostní, humanitární opatření, energetická krize, nerovnováha na globálním trhu, to jsou všechno faktory, kterým musíme čelit, které musíme zohledňovat při svém rozhodování a které bohužel, a to si také musíme přiznat, nezmizí rychle. Nic z toho nezmizí rychle.

S těmito východisky jsme připravovali rozpočet pro letošní rok a v těchto mantinelech a s těmito východisky jsme také připravovali a sestavili rozpočet pro rok 2023. Je to tedy

rozpočet válečný, je to rozpočet krizový a je to rozpočet, který vychází z předpokladů, se kterými musíme do jisté míry počítat i v následujících měsících a letech.

Mezi našimi hlavními rozpočtovými prioritami pro rok 2023 zůstávají obrana, investice, investice do dopravní infrastruktury, investice do vzdělávání. To ostatně odpovídá programovému prohlášení naší vlády. V klidnějších časech bychom se těmto věcem mohli věnovat hlouběji, mohli bychom jít ještě dál, protože podinvestování těchto strategických oblastí, dlouhodobé podinvestování, zbytečně snižuje potenciál naší země.

Protože však Evropa celí energetické válce, musí vláda počítat ještě s jednou mimořádnou prioritou, a pan ministr Stanjura tady o ní mluvil. Vedle těch priorit, které jsem tady zmínil, je tu ještě jedna mimořádná priorita, a to je rozsáhlá pomoc lidem a firmám, aby se dokázali vyrovnat s nárůstem cen energií. Tato pomoc je velmi významnou, ne-li v některých aspektech nejvýznamnější položkou v našem rozpočtu. V příštím roce na ni vyhradíme nějakých 200 miliard korun a z toho asi polovina půjde na zastropování vysokých cen energií. Další desítky miliard jdou do valorizace důchodů, odpuštění poplatků na obnovitelné zdroje, příspěvek na bydlení a další věci, které jsme připravili, abychom tuto prioritu, tuto aktuální prioritu, mohli naplnit. Těchto 200 miliard pomůže lidem a firmám překonat existenční problémy, které způsobila ruská agrese, dá jim jistotu, a to je důležité, dá jim jistotu, že je drahé energie nebudou ohrožovat více, než je nezbytně nutné.

Dámy a páновé, přesto, co říkám, a přes tuto prioritu se nevzdáváme našich vizí a dále investujeme do oblastí, které nám dlouhodobě přinesou prosperitu, a to je také důležité, nesmíme na to zapomenout ani v této těžké chvíli, česká vláda na to nezapomíná a promítá se to i do tohoto rozpočtu. Tedy investujeme do oblastí, které nám dlouhodobě přinesou prioritu (prosperitu?). Já tady zmíním některé z nich. Počítáme s navýšením rozpočtu Ministerstva školství o 17 miliard korun. To jsou peníze, které jsou důležité a možná i nutné pro zachování kvality školství, vědy a výzkumu. Výdaje na výzkum a inovace dosáhnou téměř 50 miliard, což je navzdory krizi nejvyšší částka v historii, zejména v oblasti národních zdrojů, kde ten nárůst je skoro o miliardu. Naši prioritou zůstávají také investice do dopravní infrastruktury, do budování dálnic, silnic, železnic a do modernizace těch stávajících. Rozpočet Ministerstva dopravy jsme proto zvýšili o 30 miliard korun. Rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury bude pracovat s rekordními 150 miliardami korun, ať už jste sem přijeli dnes nebo včera, určitě chápete, že toto jsou dobře vynaložené peníze, a hlavně že to jsou peníze, které jsou naprosto nutné.

Vzhledem k aktuálním bezpečnostním výzvám i kvůli našim závazkům, ale především vzhledem k našim aktuálním bezpečnostním výzvám navýšujeme výdaje na obranu. Ministerstvo obrany může počítat s výdaji ve výši téměř 112 miliard korun, což znamená nárůst oproti letošku o téměř 23 miliard. Podíl výdajů na obranu k HDP tak dosáhne 1,5 % hrubého domácího produktu, a to znamená, že jsme udělali důležitý krok a další budou následovat, abychom se v příštích letech velmi rychle přiblížili k dlouhodobě slibovaným 2 %. A už to, co děláme v letošním roce, nám samozřejmě umožní investovat do vojáků, ale také to přináší možnost nákupů vojenské techniky, i těch, které se tady léta odkládaly, ale teď už si to prostě vzhledem k bezpečnostní situaci nemůžeme dovolit.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, myslím, že je jasné vidět, že výdaje jednotlivých kapitol, které jsme připravili, jsou opodstatněné. Investujeme do strategických oblastí, které jsou klíčové pro zajištění bezpečnosti našich občanů, ale investujeme také do strategických oblastí, které zajistí to, že se naše země bude úspěšně rozvíjet a že nebudeme zaostávat za evropskou a světovou konkurencí.

Navzdory komplexním výzvám, o kterých jsem tady mluvil, se nám podařilo dosáhnout toho, že rozpočet tak, jak jsme ho připravili a jak ho tady předkládáme, nepřináší dramatické zatížení naší ekonomiky, to bych chtěl tady také zdůraznit. Dokonce přináší zmírnění nebo mírné zlepšení řady podstatných ukazatelů ve srovnání se situací posledních let, ať to

srovnáváme s roky, kdy probíhala ekonomická konjunktura, měli jsme dostatek levné energie a v Evropě nebyla válka, tedy i ve srovnání s těmito roky rozpočet, jak jsme ho připravili, nejenže nepřináší dramatické zatížení ekonomiky, ale dokonce mírné zlepšení řady podstatných ukazatelů.

Pro ilustraci uvedu jenom několik příkladů. Složená daňová kvota dosahuje výše 34,5 %, tedy i po zahrnutí mimořádných opatření – válečná daň windfall tax a odvod z nadměrných příjmů z výroby elektřiny – bude na úrovni roku 2018. Snižujeme podíl mandatorních a kvazimandatorních výdajů na rozpočtu, to je také důležité, a uvědomme si, co to znamená a jak je obtížné to udělat, a přesto toho v tomto rozpočtu dosahujeme. Zatímco v roce 2023 budou mandatorní výdaje tvořit 53,8 % výdajů, v letošním roce to bylo 54,6 a v roce 2018 – schválne srovnávám s lety konjunktury před covidem – to bylo přitom 55 %, tedy snižujeme podíl mandatorních a kvazimandatorních výdajů. A – a to je důležité a myslím, že to je velmi pozitivní zpráva a jsem na to hrdý jako předseda této vlády – dosáhli jsme rekordu, pokud jde o investiční nebo kapitálové výdaje. I bez započítání unijních zdrojů přesáhnou částku 127 miliard korun, s penězi z EU je to dokonce 202 miliardy korun. Když to zase srovnáme s předcházejícím obdobím, v roce 2018 tvořily kapitálové výdaje 116 miliard korun a o rok dříve dokonce jen 81 miliard. Tak se to má v tomto rozpočtu s investicemi a myslím si, že z hlediska budoucnosti České republiky a odpovědnosti k této budoucnosti je toto mimořádně důležité a je to něco, co tady chci a musím připomenout.

A tak, jak jsem tady ukázal, že rozpočet i v těchto složitých podmínkách – i se všemi výzvami, aktuálními problémy – nezhoršuje, ale naopak zlepšuje základní ekonomické parametry, a je to výsledkem promyšleného přístupu k přípravě rozpočtu, tak podobně promyšlený přístup uplatňujeme i v dalších oblastech, i z hlediska toho, co je ted' diskutováno v médiích, a to je počet státních zaměstnanců. Opoziční strany a média, a je to samozřejmě v pořádku, nám připomínají, že jsme slíbili snížit počty úředníků o 13 % a proti tomu staví současné zvyšování počtu státních zaměstnanců, kterých přijmeme necelých 8 000. Ale musíme si říct, abychom ta čísla interpretovali správně, jací zaměstnanci to jsou. Jsou to úředníci? Ne, nejsou to úředníci. Počty zaměstnanců se zvyšují pouze v některých prioritních oblastech a více než polovina z nich jsou učitelé a další zaměstnanci škol. A tady logicky reagujeme na nástup silnějších ročníků, na řadě míst se staví nové školy, je jasné, že tam někdo musí učit, a to se odraží v těchto číslech. Další třetinu těch nově přijatých zaměstnanců tvoří vojáci, policisté, hasiči, záchranaři a ostatní profese, které se starají o naši vnější a vnitřní bezpečnost, a tyto požadavky vyplývají jak z aktuální bezpečnostní situace, tak z toho, že v této oblasti jsme dlouho nedělali ty kroky, které jsme měli dělat. Úředníků je v tom počtu skutečně velmi málo, asi tak každý desátý. Navíc jsou to z velké části lidé, kteří pomáhají s řešením současných krizí, například se starají o bezproblémová azylová řízení válečných uprchlíků, ale řeší i jiné důležité výzvy, jako je třeba nelegální migrace. Mezi těmi úředníky není určitě nikdo, koho jsme přijali proto, abychom mu nebo někomu jinému udělali radost. Všichni ti lidé řeší zvládání krize nebo řeší nějaký problém, který jsme zdědili. Ale – a to je nejpodstatnější – na rozdíl od počtu státních zaměstnanců, když sečteme počty nově přijatých a propuštěných státních úředníků, nám vyjde, že jejich počet skutečně poklesl. Ano, v tuto chvíli to není těch slibovaných 13 %, ale i na toto číslo se dostaneme – máme ještě čas do konce volebního období – i na toto číslo se dostaneme, jakmile se nám podaří vyřešit aktuální problémy. Tedy počty úředníků nerostou, počty úředníků, když sečteme nově přijaté a sečteme propuštěné státní úředníky, počty úředníků naopak mírně klesají. Netajím se tím, že to není tak rychlé a tak důsledné, jak bychom si přáli, je to dáno situací, ale dosáhneme těch slibovaných 13 %, jakmile se nám podaří vyřešit aktuální problémy.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, naše vláda Sněmovně předkládá návrh rozpočtu, který, jak už to zmínil pan ministr Stanjura, pracuje s celkovými výdaji ve výši 2 223 miliard korun, vůči nim staví celkové příjmy ve výši 1 928 miliard korun. Předpokládaný schodek tak dosahuje výše 295 miliard korun, oproti schodku v letošním krizovém roce je to

o 80 miliard korun méně. Jednou z hlavních příčin relativně vysokého deficitu jsou rostoucí výdaje na důchody, které jsou samozřejmě taženy vysokou inflací, především vysokou inflací. Ale co je důležité? My tu inflaci seniorům tímto způsobem plně kompenzujeme, mimořádně jako jediné skupině obyvatel. Ano, jsou to zákonné valorizace, ale na ty musíme mít peníze, musíme je vyčlenit ve státním rozpočtu a jako jediné skupině obyvatel právě seniorům v penzi kompenzujeme vysokou inflaci. Co to ale znamená? Znamená to nárůst výdajů na důchodové pojištění ve výši 81 miliard korun proti letošnímu plánu. Já myslím, že nikdo se tady v Poslanecké sněmovně nenajde, kdo by chtěl snižovat výdaje právě v této oblasti.

Netajím se tím, že schodek rozpočtu je vyšší, než bych si přál, než bych si představoval, ale vzhledem k situaci, jak jsem vám ji tady i připomenul nebo načetl, vzhledem k situaci je to pochopitelný krok a nutná věc. Jsou před námi mimořádné výdaje – ty mimořádné výdaje řešíme pomocí zvláštních krátkodobých a mimořádných nástrojů. O jednom z těch nástrojů jsme tady včera diskutovali velmi důkladně, a to je zdanění mimořádných zisků některých firem. Ano, to je mimořádný nástroj, který se chystáme použít. Na druhé straně, a to je dobrá zpráva pro občany a dobrá zpráva pro firmy, i v této těžké situaci běžné daně nezvyšujeme. My nikdy nepřestaneme usilovat o stát, který slouží občanům, který komunikuje s občany a sám se sebou prostřednictvím moderních technologií a který hospodaří efektivně s penězi občanů. Chytřejší správa země, to je něco, na čem pracujeme a na čem pracujeme i v tomto období, bude znamenat postupné rušení zastaralých agend a s nimi i další snižování počtu úředníků a ušetřené výdaje.

Ale každá vláda, a platí to samozřejmě i pro naši vládu, musí prioritně řešit aktuální problémy. Jsme uprostřed největší krize v Evropě od druhé světové války, tempo nutných krizových opatření je naprosto nemilosrdné a my nemáme ten luxus, abychom se mohli zastavit, vydýchat se, v klidu se rozmyslet, co budeme dělat dál. Takový luxus prostě nemáme, my můžeme nanejvýš zvolnit a promyslet nutná řešení za běhu, aby se nám podařilo rychle vyřešit existenční výzvy, a zároveň, a to my děláme a odráží se to i v tomto rozpočtu, vedle řešení aktuálních výzev nesmíme ztratit ze zřetele nebo ztratit z očí naše dlouhodobé cíle.

Dámy a pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové, právě pro to všechno bych chtěl na závěr naprosto zřetelně a s veškerou odpovědností říct, že tato vláda se v žádném případě nevzdává jednoho ze svých hlavních cílů, který jsme slíbili voličům a který jsme slíbili i v této Sněmovně, a to je snižování dluhu a celková konsolidace státních financí. Jak už jsem uvedl ve svém vystoupení, tyto plány jsme byli nuceni posunout, odložit kvůli důsledkům války na Ukrajině. Pokud se ale ekonomická rozpočtová situace v průběhu příštího jara bude vyvijet alespoň trochu uspokojivě, přijdeme s akčním plánem, jak začít nárůst výdajů našeho státu razantně a zcela systematicky krotit. Zdravý, nezadlužený, efektivně fungující stát zůstává naším hlavním cílem a jednoznačně za vládu říkám: je to náš hlavní cíl, ke kterému přikročíme, zásadně přikročíme ještě v průběhu tohoto funkčního období.

Dámy a pánové, předložený rozpočet na příští rok je tedy výsledkem doslova krizového managementu. Představujeme rozpočet, který České republice zajistí bezpečí i nutné investice a našim občanům nadstandardní pomoc. Umožní nám překlenout nejhorší fáze krize, abychom brzy mohli pokračovat v nezbytných reformách, a já proto věřím, že se s tímto návrhem ztotožníte. Děkuji vám. (Potlesk poslanců z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, děkuji předsedovi vlády, a vzhledem k tomu, že paní předsedkyně Poslanecké sněmovny předložený návrh zákona přikázala k projednání rozpočtovému výboru, jednalo se o rozhodnutí předsedkyně pod číslem 42. Rozpočtový výbor předložil usnesení, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 315/1, tak nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru, pan poslanec Josef Bernard. Máte slovo.

Poslanec Josef Bernard: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Já už budu ryze formální, jak mi kážou pravidla schvalování rozpočtu.

Návrh zákona o státním rozpočtu na rok 2023 byl Poslanecké sněmovně předložen vládou 30. září. Předsedkyně Poslanecké sněmovny přikázala návrh zákona k projednání rozpočtovému výboru, který se návrhem zabýval 19. října na své 19. schůzi.

Rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2023 v prvém čtení přijala následující usnesení:

"Poslanecká sněmovna

I. Schvaluje:

A.

- výše příjmů stanovená částkou 1 927 954 141 348 korun;
- výše výdajů stanovená částkou 2 222 954 141 348 korun;
- rozdíl mezi příjmy a výdaji (saldo) stanovený částkou –295 000 000 000 korun.

B. Způsob vypořádání salda těmito financujícími položkami:

- a) zvýšením stavu na účtech státních finančních aktiv o 1 448 870 760 korun;
- b) změnou stavu státního dluhu o 296 448 870 760 korun.

C. Finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtům krajů, s výjimkou hlavního města Prahy, a to příspěvky v celkové výši 1 898 681 000 korun.

D. Finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtům obcí, s výjimkou hlavního města Prahy, v úhrnech po jednotlivých krajích, a to příspěvky v celkové výši 10 783 120 200 korun.

E. Finanční vztah státního rozpočtu k rozpočtu hlavního města Prahy, a to příspěvek v celkové výši 1 320 632 800 korun.

F. Zmocnění ministru financí podle § 4 zákona a zmocnění Ministerstvu financí postupovat při stanovení výše příspěvku na výkon státní správy krajům postupem uvedeným v příloze číslo 5, hlavnímu městu Praze postupem uvedeným v příloze číslo 7 a jednotlivým obcím postupem uvedeným v příloze číslo 8 zákona.

II. Bere na vědomí, že návrh státního rozpočtu ČR na rok 2023:

a) obsahuje finanční vztahy k rozpočtu Evropské unie, a to očekávané příjmy z rozpočtu Evropské unie v celkové výši 139 074 726 609 korun a odvody do rozpočtu Evropské unie v celkové výši 64 500 000 000 korun;

b) stanoví rozsah pojistné kapacity Exportní garanční a pojišťovací společnosti, a. s., ve výši 218 000 000 000 korun;

c) obsahuje v příloze číslo 9 zákona seznam dotací z vyjmenovaných kapitol státního rozpočtu poskytovaných v roce 2023 s označením jejich příjemců a uvedením jejich výše, které nepodléhají povinnosti zveřejnit výzvu k podání žádostí o poskytnutí dotace podle rozpočtových pravidel.

III. Přikazuje k projednání kapitoly a okruhy vládního návrhu státního rozpočtu ČR na rok 2023 takto:

(1.)" – tady si dovolím odkázat na znění usnesení, protože příslušné výbory jsou obeznámeny o přiřazených kapitolách a některé z nich se již mají na programu jednání projednávat v následujícím výborovém týdnu.

"2. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu."

Závěrem ještě doplním, že pokud bude potřeba a nebude-li k tomu námitka, budu se odvolávat pouze na znění usnesení rozpočtového výboru, které jsem právě nyní načetl, abych ho nemusel již celé opakovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji panu zpravodaji. Tímto otevírám obecnou rozpravu, do které se s přednostním právem přihlásila paní předsedkyně Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Pane ministře, dámy a páновé, dovolte, abych i já tady řekla své vystoupení k návrhu státního rozpočtu na rok 2023. Předem se omlouvám, že bude obsáhlnejší, ale musím to vzít trochu víc dopodrobna. Samozřejmě, doplní mě potom kolegové za klub hnutí ANO, převážně naši stínoví ministři, kteří vystoupí podrobněji k jednotlivým kapitolám rozpočtu na rok 2023.

Slyšeli jsme tady od pana ministra důvody a představení rozpočtu, pak mluvil pan premiér. No, to nechám. Já se budu spíš zaměřovat na ty skutečnosti rozpočtu a spíš možná komentovat něco i k panu ministrovi.

Všichni víme – a to nezpochybňujeme nikdo z nás, ani my z opozičních lavic – že v současné době je velmi těžká doba, že občané, firmy, subjekty veřejného sektoru stojí před množstvím reálných problémů, které si žádají řešení a žádají si logicky peníze. Vím, o čem mluvím, takovou dobu jsem zažila, i když důvody byly úplně jiné. Tím nechci říct, že bych to chtěla nějak porovnávat, každá ta krize měla svoje specifika. Takže teď se zaměřme na tu současnou.

Takže my tu máme především energetickou krizi, která primárně souvisí s nárůstem cen pohonných hmot, v neposlední řadě i skokový a zcela nebývalý růst cen energií, kdy meziročně vývozní... cena elektřiny v srpnu 2022 rostla téměř o 300 %, dovozní ceny plynu bezmála o 440 %. Do toho se přidává jedna z nejvyšších inflací ze zemí Evropské unie, která dramaticky snižuje reálné příjmy českých domácností – až třetina domácností uvádí, že má problém vyjít se svými finančními prostředky – ale také stále zřejmějším problém v oblasti českého průmyslu, kdy hrozí České republice jako jedné z nejprůmyslovějších zemí v Evropské unii obrovský dominový efekt bankrotu.

Přitom standardní proces veřejné volby se skládá z vymezení problémů, následné analýzy rámcových problémů, diskusí o možných způsobech řešení, definování cílů hospodářské politiky, stanovení možných variant řešení problémů, určení kritérií k hodnocení variant, jejich následnému hodnocení a pak následuje výběr té nejhodnější varianty. Pak má dojít k zásadnímu momentu a to je realizace vybrané varianty. Ex post se dělá ještě kontrola výsledků. Tolik teorie. Omlouvám se, nemohla jsem si ji odpustit, protože na ní budu chtít stavět svoje další slova.

Za mě problémem současné vládní pětikoalice je, že mají zásadní problém v rámci procesu výběru konkrétní varianty a realizace vybrané varianty. I přesto, že jsem uznala již na začátku svého vystoupení, že je zde řada významných problémů, je nevyhnutelné zcela jasně říci, že sice mohu chápout složitou mezinárodně politicko-ekonomickou situaci, ale současná pětikoalice ji pro české občany a firmy neřeší dostatečně rychle, dostatečně razantně, a naopak ji zbytečně mnohokrát eskaluje.

Předložený státní rozpočet na rok 2023 není rozpočtem, který by komplikovanou situaci v následujícím roce uklidnil. Tento rozpočet je plný kontroverzí, ke kterým se postupně dostanu ve svém vystoupení. Pokud bychom srovnali původní první zářijový návrh státního rozpočtu na rok 2023, který ministr financí poslal na vládu, s aktuálním návrhem rozpočtu, který vláda

poslala do Poslanecké sněmovny, dochází ke zvýšení všech tří klíčových parametrů – příjmů, výdajů a také k nárůstu deficitu. Rozpočet předpokládá baťovský schodek 295 miliard, který ale zcela neodpovídá realitě.

Nejdřív rozeberu příjmy státního rozpočtu. Pro rok 2023 jsou projektované těsně pod úrovní 2 bilionů korun, a to konkrétně 1 928 miliard korun. Vážení kolegové, pro rok 2022 rozpočtoval ministr financí příjmy ve výši 1 613 miliard korun, tedy na příjmové straně rozpočet roku 2023 počítá s nárůstem příjmů o více než 300 miliard. Tento nárůst je spojen s mimořádnou inflací, která je pro rok 2023 odhadována, průměrná inflace je odhadována v makroekonomické predikci Ministerstva financí na 8,8 %, a s hospodářským růstem, který je předpokládán stejnou makroekonomickou predikcí pro rok 2023 ve výši 1,1 % reálného HDP. Také dochází k postupnému oživení cestovního ruchu po zdravotnické krizi, což je ještě podpořeno nejnižší nezaměstnaností ze zemí Evropské unie, kterou se naší vládě, vládě Andreje Babiše, podařilo i v období zdravotnické krize, kdy byly zavřené provozy, omezené podnikání, se podařilo udržet.

Dalším faktorem je plánované zvyšování daňové zátěže – včera jsme se tady o něm bavili velmi dlouho, až do večerních hodin – ke kterému neexistuje platná legislativa, a je tedy nelegální, ale k tomu se také ještě dostanu. Navíc je v rozpočtu zvýšený příjem i z dalších daní oproti těm, které posuzoval výbor pro rozpočtové prognózy v srpnu letošního roku. Sice jde jen o nižší miliardy korun, říkám v uvozovkách, ale skutečně nerozumím této změně, protože samotné příjmy – a nikdy jsme nepostupovali jinak za naší vlády, nikdy jsem jinak nepostupovala – mají být odhadovány na základě srpnových predikcí z dílny Ministerstva financí, a tedy zářijový návrh a současný návrh měly být z pohledu příjmů zcela totožné, ale není tomu tak. V tomto návrhu se zvyšuje jak daň z příjmů fyzických osob, DPH, pojistné na sociální zabezpečení, je tam jakýsi kvalifikovaný odhad Ministerstva financí. Předpokládám, že ten odhad dělali experti Ministerstva financí, ale i samotný výbor pro rozpočtové prognózy to na rozpočtovém výboru, kde byl posuzován před prvním čtením rozpočet, kritizoval. Není to standardní postup, nepostupuje se nikdy tak. Není to hlavní moje kritika, prostě i na rozpočtovém výboru jsem řekla, že jsou to nižší jednotky miliard, takže prostě není to hlavní kritika, kterou směruji k rozpočtu, ale nemohu to nechat bez povšimnutí, protože na to i nezávislý výbor pro rozpočtové prognózy upozornil.

Vážení a milí kolegové, buďme teď k sobě fér. Hlavním subjektem, který v této republice profituje na inflaci, včera jsme se dozvěděli, že to je sektor bankovnictví, že to je sektor energetiky, když jsme tady debatovali o pozměňovacím návrhu k dani z mimořádných zisků, daňového balíčku, ale je potřeba si uvědomit, že to je především stát. Inflace státu drtivě zvyšuje příjmy, například příjmy z DPH by měly dosahovat 381,8 miliardy korun. Inkaso korporátní daně, daně z příjmů právnických osob, se odhaduje na 257,2 miliardy korun. Standardní inkaso daně z příjmů právnických osob je na úrovni státního rozpočtu odhadováno na 157,2 miliardy korun a očekávaný růst inkasa z pojistného na sociální zabezpečení má být proti roku 2022 zhruba o 53 miliard korun vyšší, tedy asi o 10 %, a takto bych mohla pokračovat. Máte to všichni v dokumentaci ke státnímu rozpočtu.

Navíc se poměrně zásadní část – nevidím tady pana ministra dopravy, škoda – navíc se poměrně zásadní část státního deficitu přesunula do bilance státních účelových fondů. Tady musím říct, že byl pan ministr financí kreativní a část té nerovnováhy se přesunula do státních účelových fondů, a to primárně do Státního fondu dopravní infrastruktury. Proto je potřeba se podívat i na údaje o saldo účelových fondů, které na začátku září počítaly s deficitním saldem fondu ve výši 2,7 miliardy, ale nový návrh počítá se saldem 33,4 miliardy. Celkově se tedy neprohloubil deficit státního rozpočtu o 25 miliard oproti předloženému prvnímu rozpočtu ministra financí, který poslal na vládu, ale prohloubil se o tučných 55 miliard korun.

Ale tady ještě pořád nekoncím. Zatím jsme měli optické snížení státního deficitu a navýšení schodku státních fondů, ale také navýšení příjmů z inkasa DPH, daně z příjmů fyzických osob, pojistného na sociální zabezpečení, které neschválil výbor pro rozpočtové

prognózy. Avšak v důsledku další kreativity obsahuje předložený návrh státního rozpočtu pro následující rok také příjmy – příjem daně z mimořádných zisků a zastropování tržních příjmů. A tady již nemluvíme o drobných miliardách korun, a tady je to rovných 100 miliard korun, na korunu přesně, 100 miliard korun máme z těchto dvou zdrojů v rozpočtu na příjmové straně, 85 z daně z mimořádných zisků, o které jsme tady včera mluvili přes půl dne, a 15 miliard ze zastropování tržních příjmů do příspěvku, to je v gesci – to není daň – to je v gesci pana ministra Síkely. Návrh jsme neviděli nikdo, nikdy zatím, ale na příjmové straně už to máme.

Pořád ještě nekončím, ještě trošinku rozeberu tyto dva body. Pozměňovací návrh, který se týká daně z mimořádných zisků, je něco, včera jsem to tady říkala několikrát, co jsme tady ještě nikdy neměli – způsob, jakým je přijímána a komunikována vůbec tato změna za 85 miliard. Znovu jsem tady včera řekla, musím to zopakovat i v souvislosti s rozpočtem, že nemá legislativní oporu, byť včera prošla druhým čtením tím nestandardním způsobem, ale vlastně my nevíme, jaká bude konečná verze, my nevíme vlastně, na čem se pětikoalice shodne, když tu máme z vládních lavic, pětikoaličních, několik pozměňovacích návrhů, které byly načteny, pak byly modifikovány, pak byly měněny, pak byly načteny další, takže sami budeme s napětím očekávat, co vlastně bude odhlasováno někdy příští týden.

Pan ministr počítá s 85 miliardami jen pro příští rok celkem údajně, podle těchto propočtů, ale znova opakuji, nejsou k tomu žádné relevantní propočty, které bychom si mohli prostudovat a nějak třeba nad nimi debatovat, nejsou k tomu žádné propočty, celkově na ty tři roky 2023, 2024, 2025 se počítá až se 150 miliardami z této daně z mimořádných zisků.

Znovu musím zdůraznit, že jde o naprosto bezprecedentní narušení zavedených standardů rozpočtovacího procesu. Zahrnutí daně z neočekávaných zisků nemá oporu v současné legislativě a v tomto bodě za mě představuje rozpor se standardizovaným a dosud používaným procesem přípravy státního rozpočtu i rozpor s právní úpravou stanovující pravidla rozpočtování. A nemyslím si to jenom já, i pan bývalý ministr školství, pan poslanec Gazdík, říkal na tiskové konferenci před týdnem, že přece navýšení platů učitelů, že s tím nemůže nový rozpočet počítat, když není schválen zákon. Dvojí metr by řekl můj ctěný kolega Patrik Nachr, Nacher, pardon. Tento závěr je samozřejmě plně podporován stanoviskem výboru pro rozpočtové prognózy. Výbor deklaruje, že zahrnutí příjmů daně z neočekávaných zisků a ze zavedení stropu tržních příjmů z výroby elektřiny mezi příjmy státního rozpočtu v následujícím roce nemá oporu v současné legislativě, čímž je v rozporu s běžným procesem přípravy státního rozpočtu. Výbor jednohlasně dále konstatuje, že stále nedisponuje dostatečnými informacemi k hodnocení výše uvedených mimořádných příjmů rozpočtu z hlediska pravděpodobnosti jejich dosažení již v následujícím roce.

Nelze tedy v žádném případě připustit, aby příjmy státního rozpočtu byly plánovány na základě právní úpravy, která nejenže nebyla v okamžiku projednávání návrhu zákona o státním rozpočtu schválena, nýbrž v této příjmové položce neexistuje ani shoda ve vládní koalici, takže dnes nejde posoudit jeho potenciální politickou podporu napříč Poslaneckou sněmovnou, která se nutně odvíjí od konkrétních parametrů právní regulace, což znemožňuje stanovit odpovědnou prognózu. Ono to je ve finále jeden z důvodů, proč nemáme vypracovanou tak zvanou RIA neboli dopad nebo vlastně výsledek ekonomických dopadů pro tuto novou daň. S tímto stanoviskem a s mým názorem se shoduje v neposlední řadě také stanovisko Národní rozpočtové rady, která zdůrazňuje, že ignorování základních pravidel a principů tvorby rozpočtu povede ve střednědobém horizontu k zeslabení parlamentní kontroly veřejných financí, jakož i kredibility České republiky na mezinárodních trzích. Pro současnou pětikoalici to evidentně není problém.

Tak a teď ještě pár slov k právní teorii, protože jsem se pana ministra ptala – to je dohledatelné ve stenozáznamu – na rozpočtovém výboru nebo zdůrazňovala jsem tyto svoje argumenty na rozpočtovém výboru a pan ministr mi říká: To nikde v právní úpravě není napsáno, že by to muselo být podloženo zákonem. A já už jsem jako právník reagovala hned tam, že my musíme vycházet také z účelu, smyslu zákona. O tom jsou popsány tuny různých

rozhodnutí, zejména Nejvyššího správního soudu. Moje ctěná kolegyně paní profesorka Válková kývá souhlasně hlavou, za což děkuji, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo. K posouzení legality a legitimity navrženého postupu, znova opakuji, je potřeba vyjít z účelu, který zpracování zákona o státním rozpočtu jako klíčového zákona sleduje. Zahrnutí této nové daně do položky daně z příjmů právnických osob – ted' mluvím o dani z mimořádných zisků – na straně příjmů státního rozpočtu tedy nemá oporu v současné legislativě České republiky a v tomto bodě představuje zásadní rozpor se standardizovaným a dosud užívaným procesem přípravy státního rozpočtu a rozpor i s právní úpravou stanovující pravidla rozpočtování. Za tím si jednoznačně stojím.

Navíc, znova ještě opakuji, že se samotná pětikoalice zatím nedokázala shodnout na finální podobě předloženého, za mě nelegálního návrhu. Dokonce někteří poslanci vládní pětikoalice sami nejsou schopni dojít k nějakému stanovisku, které budou hájit, a tedy v podstatě obden mění základní kritéria – základní kritéria, nebabíme se o žádných nuancích – základní politická kritéria nově vznikající daně v podobě svých poslaneckých návrhů. Už jenom to, že daň za 85 miliard je načtena formou pozměňovacího návrhu ve druhém čtení, opravdu nemá obdoby. Ono by to bylo vtipné, kdyby to bylo součástí nějaké dobré české komedie, bohužel tomu tak není. Tady skutečně nevzniká žádný nový díl trilogie Slunce, seno s ministrem financí, poslancem Michálkem, paní místopředsedkyní Richterovou, panem ministrem Jurečkou, místopředsedou TOP 09 a předsedou poslaneckého klubu TOP 09 panem Jakobem.

Vzpomeňme si, co se tady včera dělo kolem pozměňovacího návrhu pana poslance Michálka – a ted' tady prosím všechny o pozornost, protože mluvím o tom druhém pozměňovacím návrhu poslance Michálka k pozměňovacímu návrhu poslance Stanjury, je to úplně jednoduché, že, a ne o prvním pozměňovacím návrhu poslance Michálka k pozměňovacímu návrhu poslance Stanjury. Všichni jsme to pochopili. Kdybychom tu neseděli, tak věřím, že nevíme, o čem mluvíme. Tento návrh, a to ani první, a ani druhý, není založen na drobných úpravách, jde o úpravy zcela zásadní. Pan poslanec původně požadoval retroaktivitu, myslím pan poslanec Michálek, dramatické snížení daňové sazby, snížení limitu určujícího subjekt daně. Dnes již pan poslanec, snad tentokrát po důkladné úvaze, požaduje jenom snížení limitu určujícího pro subjekt daně v případě bank. Pro jistotu však ve svém druhém návrhu tento limit má odlišný než v prvním návrhu. Chaos a parodie v přímém přenosu.

Navíc se ptám – ted' odcházím už od daně z mimořádných zisků, musela jsem to tu vzpomenout, když těch 85 miliard máme už v příjmech státního rozpočtu – a jdu k další části příběhu. Pořád jsem ještě na příjmové straně a ptám se, kde je návrh od Ministerstva průmyslu a obchodu? Ani pana ministra tady nevidím. No, na to, že máme projednávání rozpočtu, tak tady opravdu nevidím moc členů vlády, asi to není priorita – pro nás to byl vždycky zákon roku. A já se ptám, kde je ten návrh od MPO na zbylých 15 miliard do těch 100 miliard? Na výdajové straně jsou náklady související se zastropováním dnes celkem 100 miliard, ted' jsem přešla trošku na výdajovou stranu. Byla příjmová, tam je 100, 85 daň z mimořádných zisků, 15 ta daň – nebo to není daň, promiňte, to je zastropování ceny (nesrozumitelné) evropského řešení, to má být 15 miliard, ale nevím, kde je k tomu nějaká legislativa, kdy bude, nikdo ji neviděl, nikdo o ní nemluví. Včera jsem někde četla ve veřejném prostoru, že snad bude do měsíce, ale možná to byl jenom nějaký zavádějící článek, na tom nechci stavět. Ale tady čekám odpověď, tady ji čekám, tady čekám odpověď vzhledem k té legitimitě a legalitě, o které jsem mluvila před chvílí. Na těch 85 miliard – já teda moc pochybuji, a nejen já, ale celá řada ekonomů včetně poradce pana premiéra, který označil tento návrh za paskvil, to řekl veřejně – já pochybuji o tom, že to vláda vybere, a bude to její politická zodpovědnost a politická zodpovědnost ministra financí, ale ptám se, kde je nějaký podklad legislativní pro těch 15 miliard.

Na výdajové straně jsou náklady rozpočtovány v návrhu, související se zastropováním, dnes celkem 100 miliard. Původně, když si vzpomenete, že jsme tady probírali ten nosič – ten bianko šek, jak jsem to označila, ten zákon, a podpořili jsme ho, hnutí ANO – který dal vládě

pravomoc na vydání nařízení vlády k zastropování cen energií, byť jsme tu měli řadu pozměňovacích návrhů, které neprošly, byť, znova opakuji, jsme vládu upozorňovali od února tohoto roku, ať zastropovává, ale zvedli jsme pro to ruku, tak tam bylo tehdy 130 miliard napsáno. Pamatujete si, jak jsem to tady kritizovala, jak jsem říkala: na třech rádcích máte 130 miliard, to není možné, v rozpočtu už je 100. Ptala jsem se pana ministra. Chápu složitost mimořádné situace, která souvisí s domácím i mezinárodním řešením energetické krize právě v období sestavování předloženého státního rozpočtu. Rozumím, že je to velmi složité, a nechci vám vyčítat, jak jste tady na mě u mikrofonu někdy zvedali hlas. Nechci být osobní, nikoho nebudu jmenovat. Vy jste říkali: Tady je nedostatečná míra přesnosti u rozpočtu, když byl covid. Nebudu to připomínat, já se v tom nijak – já si staré rány nelízu, jak se říká lidově, a hledím vždycky do budoucna. Takže rozumím tomu, chápu, že celá řada těch věcí a odhad těch výdajů je do určité míry spekulativní, prošla jsem si tím, stejně jako očekávané saldo. Ale je jasné, že je to zatíženo, jak ta příjmová strana – a ještě jsem neskončila, já se ještě posunují, zatím jsem jenom rozebrala těch 100 miliard – tak ta výdajová velkou mírou nejistoty, která je umocněna tím, že tady není schopnost ministra financí, zástupce vlády, odprezentovat jednotlivé pravděpodobnostní varianty vývoje různých scénářů v případě eskalace situace nebo v případě jejího uklidnění. To považuju za neskutečné.

Vzpomínáte si? My jsme měli vědět už tehdy, jak se zachová vir! Měli jsme vědět, co ten vir udělá, kdy přijde, v jakém rozsahu, kdy udeří! To se tady po nás chtělo: Kde máte scénáře na ten vir? A toto jsou věci – nechci říkat, že to lehké, je to těžké – ale je mnohem podle mě jednodušší za pomoci expertů provést jejich predikovatelnost, a ne zatížit obě strany rozpočtu takovouhle dávkou nejistoty. Uvědomuje si vláda, že prostě dává svoji hlavu na špalek? Mohla bych se radovat jako opoziční politička, neraduji se. Neraduji se a jsem spíš z toho minimálně zděšená.

Ale já jsem ještě neskončila s tou příjmovou stranou. Tento rozpočet počítá s dalšími 50 miliardami korun z Modernizačního fondu, kterému chybí nejen legislativa na národní úrovni, ale také notifikace Evropské komise a Evropské investiční banky. Doplní mě můj ctěný kolega, stínový ministr životního prostředí pan Richard Brabec, až bude vystupovat. Já jsem se na to ptala na rozpočtovém výboru. Dostala jsem odpověď od pana ministra, že ve stenozáznamu, takže já ji tady určitě mohu říct, na tom není nic špatného. Ptala jsem se, kde je ta národní legislativa. Vzpomínáte si, jak jsem vám říkala, že je to nelegální, ty příjmeme tam dávat? Dobře, tak těch 85 miliard, ať si o tom myslíme, co chceme, tak to prošlo včera druhým čtením. Se všemi těmi riziky těch 15 nic a těch 50? Ale v rozpočtu je máme, zase jsou nelegální. A Richard Brabec, až bude mluvit, protože my jsme spolu o tom diskutovali, on je na to odborník větší než já, tak já jsem se ptala prvně pana ministra na rozpočtovém výboru. Pan ministr říká: nosičem by mohl být poslanecký návrh Karla Havlíčka. On myslí Karla Havlíčka a Richarda Brabce, který tu leží skoro rok v Poslanecké sněmovně a několikrát byl vládou odmítnut. Nechci to zesměšňovat, nechť si každý udělá obrázek sám. Nerozumím tomu. Můj kolega Richard Brabec tady pak rozebere, že by to nestačilo, kdyby se tento nosič prostě vzal. Ale taky prostě se ptám a ptala jsem se, pak už pan ministr odešel z rozpočtového výboru, protože měl jednání, ptala jsem se pana náměstka: Jsou tam ty notifikace? Pan náměstek odpověděl: Nevím. Což samozřejmě vědět nemusí, on je úředník Ministerstva financí a tohle není jeho starost. To není kritika mého bývalého kolegy. Ale ty otázky tady musíme legitimně klást.

Další otázka: Tato vláda Petra Fialy schválila rozpočet Státního fondu životního prostředí. Takže ten nebude už fungovat nebo ten neplatí, když se vezme 50 miliard? Nechám to Richardovi, on je na to větší expert, ale říkám, dalších 50 miliard ve vzduchoprázdnu a jsou tam v rozpočtu. Ptala jsem se na to pana náměstka. Přímo mi to v rozpočtu ukázal, pan ministr to určitě potvrdí.

To znamená, že prezentovaný schodek 295 miliard, a slyšeli jsme tady slova pana premiéra – nechám to stranou, nebudu jedovatá – charakterizovala bych je jedinou větou:

Slibem nezarmoutíš. Což je okřídlený slogan, to nebylo, že bych tykala, to bych si nikdy nedovolila. Takže on prostě není pravdivý ten schodek 295 miliard. Kdyby se odvedla poctivá rozpočtová práce, poctivě se zpracoval rozpočet v zájmu legality, legitimacy, v souladu se zákonem, tak nebude 295 miliard. Opět je to virtuální číslo, tak jako tady bylo virtuální číslo 280 miliard. Říkala jsem to, vzpomínáte si? Cár papíru jsem říkala, že se schválil ten schodek. A pak jsme to viděli, jak se to vyvíjelo, aby se vláda dostala zpátky na čísla, která navrhovala vláda Andreje Babiše na rok 2022. A zase bych to nevyčítala. Já jsem vždycky říkala, že je to jenom píár, celá ta problematika. A vím, že přišla válka, vím, že se zhoršila ta čísla. Ale na druhé straně přibylo obrovské množství příjmů, které neměla naše vláda k dispozici, když ten rozpočet sestavovala. Takže určitě bychom, když to budeme říkat poctivě, tak dojdeme k tomu, že je to tam, kde jsme byli my v roce 2022. A v roce 2023 je to zase píár, protože to baťovské číslo 295 jenom vlastně má opticky působit jako snižování toho deficitu, ale není to pravdivé. Kdybychom přičetli ty příjmy, kdybychom se dostali k chybějícím penězům na výdajové straně, SFDI jsem zmínila, tak budeme na číslu možná 470 miliard. Bohužel, je to smutné a myslím si, že ta budoucnost, a nemám z toho radost, nemám z toho žádnou opoziční jízlivou radost, že budoucnost ukáže, že bohužel dojde z velké části na moje slova.

Ted' budu pokračovat výdajovou stránkou rozpočtu. Celkové výdaje narůstají na závratných 2 223 miliard korun, takže jenom za období současné vlády jde o nárůst necelých, a to již závratných 1 900 miliard korun na ještě závratnějších 2 223 miliard korun. Takové výdaje plánuje vláda, která nám v předvolební diskusi a i v té povolební, a každou chvíli jsem to slyšela, někde vyčítala, že utrácíme moc. Ted' si myslím, že bychom si zasloužili možná omluvu. Nečekám ji, jenom si tady tak trošku veřejně postesknu.

Navíc vláda – a to teda pan ministr přiznal, ať jsem velkorysá a spravedlivá – vláda nepředstavuje žádné řešení, a ted' mluvím o roce už 2023, pořád se snažím mluvit o roce 2023, ve 2022 bych jí to nevyčítala – nepředstavuje žádné řešení, ale ani v roce 2024, protože součástí rozpočtu je střednědobý výhled, ale ani v rozpočtu 2025, kde by snižovala strukturální schodek, ten trvalý. To znamená, naopak ho zvyšuje z úrovně -2,9 % HDP na -3,1 % HDP v roce 2023. A já bych ráda připomněla, že koalice SPOLU se zavázala, že nebude po volbách, když se bude podílet na vládě, navrhovat zvyšování daní. Dobře, chápu, je mimořádná doba. Navrhoje zvyšování daní u těch, kteří díky krizi dosáhli velkých zisků.

Ale také slibovala, že bude šetřit na provozu. Slyšeli jsme tady pana premiéra, který obhajoval nárůst zhruba 8 000 státních zaměstnanců v roce 2023. A ted' se budete divit, já mu to nebudu vyčítat. Já si jenom takovou formou déjá vu vzpomenu, jak to naopak bylo vyčítáno mně a naší vládě, jak tady stáli jednotliví zástupci, nejčastěji koalice SPOLU, a říkali: Tady je nárůst o 6 000! A já jsem stála s tím koláčem, vzpomínáte si? A říkala jsem: To jsou ale učitelé, to jsou vojáci, to jsou hasiči, to jsou policisté. Těch klasických úředníků, tam jsme naopak za to období snižovali, anebo to byly jednotky. To jsou ti a bylo: Ne, vy zvyšujete, bobtná stát, my chceme štíhlý stát!

Zase jsme to slyšeli, už teda trošku mírněji od pana premiéra. Už říká: To jsou ti učitelé, protože stavíme ty školky – ne, pane premiére, prostřednictvím paní... vlastně nemusím u pana premiéra. On tady není, tak je to stejně jedno. To není tím, že se staví školky, a je to tím samozřejmě, ale je to hlavně tím, že se zavedla takzvaná reforma regionálního školství. Naši experti na školství to určitě vědí. A s tou spočívalo to, že budeme modernizovat školství, že bude méně žáků ve třídách, že bude – já to nejsem expertka, jenom tak, když jsem vyjednávala rozpočet, co si pamatuji – méně žáků na jazyky a tak dále. A to znamenalo samozřejmě větší množství učitelů. Proto jsme je pravidelně systematicky každý rok nabírali a jsem ráda, že se v tom pokračuje. Ono se v tom nedá ani nepokračovat. Takže to není tím, že ted' za této vlády se začalo stavět, za ten rok se určitě těch nových školek, škol nepostavilo, ty se staví permanentně díky různým programům zavedeným za naší vlády, ale samozřejmě to souvisí s touto reformou.

No a o tom, že potřebujeme kontinuálně navýšovat policisty, hasiče, vojáky, o tom se tady snad nebude přesvědčovat. Takže já vám to nebudu vytýkat, nebudu se chovat tak, jak jste se chovali vy, byť jste ty argumenty úplně stejně měli. Jenom vám připomenu, že jste se zavázali snížit o 13 % státní zaměstnance, mluvil tady o tom myslím že pan premiér, a říkal, že to nejde tím tempem. To chápou, to skutečně tím tempem nejde, já jsem to zažila, pár těch pokusů. Některé se zdařily více, některé méně, ale to jsou ty strukturální reformy, to se nedá škrtnout. Byly to prostě plané sliby, které jste měli před volbami, plané sliby. A museli jste to v té v době už vědět, protože kdybyste to nevěděli, to by byla mnohem horší varianta. To bych vás považovala za naprosto nekompetentní.

Takže to jsou ty strukturální změny – ano, bolí, chce to odvahu. Chce to rušit třeba agendy, jako když jsme společně tady s ODS zrušili daň z nabytí nemovitých věcí, tak to znamená škrtnutí myslím že čtyř set úředníků. Ano, to jsou ty strukturální reformy, bez toho, bez digitalizace, bez těchto postupů se prostě nedá škrtnout, nedají škrtnout tisíce úředníků, protože musíte s tím škrtnout hlavně nějakou agendu, a to jsou ty strukturální reformy. Takže osm tisíc, já jsem si i načetla v rozpočtu, kdo to je, a já to vyčítat nebudu, nebudu se chovat stejně.

Když bych vypíchla – a mí kolegové mě doplní – ty naprosto nezodpovědné věci, je to třeba snižování podílu výdajů na výzkum, vývoj a inovace. V roce 2020 byl ten podíl ve výši 0,83 % HDP, v roce 2023 klesají na 0,67 % HDP, a to máme na to speciální ministryni.

A to je jen drobný výčet špatných manažerských rozhodnutí, která pětikoalice dělá. Počítá s navýšováním příjmů, ale zcela, zcela zapomněla na slíbenou konsolidaci veřejných financí. A já znovu opakuji, já bych nevyčítala nějakou dlouhodobější trajektorii. Ono to nepůjde mávnutím kouzelného proutku za ty dva roky, jak bylo slibováno. Nepůjde.

Naše vláda se od začátku roku 2020 potýkala s bezprecedentní zdravotnickou krizí, to si pamatujeme všichni, přesto z toho vyšla naše republika, z toho propadu ekonomického, největšího od devadesátých let, -5,5 % HDP, tady pořád je růst, byť velmi zpomalil, na 1,1 % v roce 2023, tak vyšli jsme z té krize covidové pořád s nejnižší nezaměstnaností ze všech zemí Evropské unie a podařilo se stabilizovat zdravotnickou a ekonomickou situaci České republiky. Míra veřejného zadlužení i po takto bezprecedentním zásahu ekonomiky exogenním šokem dosahovala nižší úrovně, než když jsme přebírali Ministerstvo financí v roce 2014, tady to bylo 44,4 % HDP, když jsme odcházeli, tak to bylo 41,9. A znovu opakuji, to jsme prošli tou obrovskou krizí. Já tady už nechci vzpomínat daleko. Vzpomínám si na ta řešení v roce 2008, 2009, vzpomínám si na to, jak nastoupil pan ministr financí na Ministerstvo financí, a první byla tisková konference v lednu, kdy ukazoval to zadlužení za naši vlády, myslím, že ukazoval 800 miliard, a jenom připomínám, že teď se plánuje 1 200 miliard do konce volebního období, a tak, jak tady jsem předestřela tedy rizika v rozpočtu, tak se obávám, že nebude tento rozpočet pro 2023 tím posledním. To znamená, že nevěřím, že se podaří.

Samozřejmě, vládě bude velmi pomáhat inflace, kterou nechala utrhnut ze řetězu, kterou se nesnažila nějakým způsobem krotit, takže to jsou věci, které přinesou příjmy do rozpočtu, ale na druhé straně, když vidím ta obrovská rizika, nevěřím, že toto je poslední rozpočet na rok 2023. Já jsem přemýšlela nad tím, jestli mám navrhnout, protože zasloužil by si ten rozpočet, abych navrhla jeho přepracování. To je bezesporu ke všem ohledům a těm rizikům, která jsem tady zmínila, by si zasloužil vrátit k přepracování. Vědoma si politické reality v této Sněmovně, vědoma si toho, že zcela určitě tento návrh byl přehlasován a bylo by to z mé strany jenom politické gesto. Bylo by to – nechci zdržovat, nikdy jsme nezdržovali ani neobstruovali rozpočtový proces, teď tady mluvím tak dlouho, budu mluvit nejdéle ze všech zástupců hnutí ANO, předpokládám, takže mi to odpust'te jako bývalé a stínové ministryni financí – nebudu to dělat, rozhodla jsem se, že to nenavrhnou, ale na ta rizika jsem upozornila.

Politickou odpovědnost nese ministr financí, nese tato vláda a já za sebe říkám, že v žádném případě nepodpořím takovýto rozpočet ze všech těch důvodů, které jsem uvedla, že připravíme pozměňovací návrhy, kde budeme vidět ty nejzásadnější – nebude to o kvantitě, ale

spíš o kvalitě – problémy. Na příjmovou stranu se připravit nedají, to je věc ministra, a já si myslím, že někde uvnitř musí vědět, že opravdu dává tímto rozpočtem hlavu na špalek. A to je něco, co samozřejmě mě netrápí, to musí trápit jeho a tuto vládu. Mě trápí důsledky pro tuto zem. Děkuji vám. (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, dalším přihlášeným s přednostním právem jsem já a já poprosím paní předsedkyni, jestli by mě vystřídala. Děkuji za to. (Probíhá výměna předsedajících.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dobré dopoledne – stále ještě, dámy a páновé, nyní tedy vystoupí s přednostním právem pan místopředseda Havlíček. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovolte, abych zahájil tím, že se podíváme trochu zpětně a porovnáme rozpočty v posledních dvanácti, třinácti letech. Bude to velmi krátké, ale myslím si, že je dobré se na minulost podívat a současně se i podívat, jak se budou vyvíjet směrem do dalších let.

Nemohu začít jinak než světovou finanční krizí, rok 2009 až do roku 2014, kdy součet schodku státního rozpočtu byl 749 miliard korun. Ať jsme objektivní, dva roky z toho byla světová finanční krize, kdy to bylo pochopitelné, pak nicméně už hrubý domácí produkt rostl. Současně je třeba ale říct – a to je zase ku neprospěchu – že i když byla světová finanční krize, nedopadla tenkrát prakticky žádná podpora na podnikatele, s drobnými výjimkami. V té době se předávala vláda, zadluženosť byla okolo 43 % a mezi lety 2015 až 2019, v dalších pěti letech, se součet schodku státního rozpočtu pohyboval na záporné nule, úplně přesně to bylo – 32 miliard. Klesla zadluženosť na 29 %, což bylo nepochybně velmi dobré. Zase, ať jsme objektivní, bylo to určitě i zčásti díky tomu, že rostl hrubý domácí produkt.

Přišly covidové roky a schodek v těch dvou letech se dostal až na –786 miliard. Říkám součet za oba dva roky. Důvody, myslím, jsou zcela zjevné. Byla to největší krize, která zde byla za poslední desítky let. V roce 2022 dopadl schodek přibližně stejně, nebo dopadne, jak jsme plánovali. Byla tady o tom velká diskuse, nebudu se k tomu vracet, kolem 375 miliard.

Co je důležitější, jak to bude vypadat dále, a tady je pochopitelně velký vykřičník. V dalších letech, pokud započtu i rok 2022, čili vezmu-li čtyřleté období vlády, se dostaneme na plus minus 1 265 miliard. Chápu, že to je zatím předběžné, ale vycházím z čísel z Ministerstva financí, a to je velmi varovné.

Na druhou stranu je faktem to, že zadluženosť České republiky stále je velmi dobrá. Když pominu těch 29 %, což byl tedy skutečně v těch posledních patnácti letech rekord, tak jsme předávali vládu na úrovni menší, než byla zadluženosť v roce 2014, na úrovni 41,9 %, což bylo přibližně na úrovni 43 % vůči Evropské unii. Na tom dokreslují to, že stav veřejných financí byl dobrý a v zásadě je stále dobrý, byť není možné nevidět to, že už to tedy není čtvrté nejlepší, ale šesté nejlepší, což bylo na konci roku. Nyní, pokud mám správné informace, jsme na osmém nejlepším místě nebo osmí v pořadí v Evropské unii.

Proč to ale říkám? Ano, byly zde extrémně náročné covidové roky a jsou zde rovněž velmi náročné roky energetické krize. Zvládli jsme covid, byť s těmi schodky, a já si stojím za tím, že to byly správné výdaje, a vzpomínáte si, jak jsme se kolem toho i v rámci Sněmovny přeli, tak si za tím stojím, protože jsme udrželi podnikatelský stav. Podpořili jsme 700 000 podnikatelů, zejména živnostníků a malých a středních firem, udrželi jsme podnikatele při životě, a když se dokonce podíváme na počty živnostníků, za covidovou dobu vzrostly o 50 000. Ony rostly tedy od roku 2014, ale covidová doba na to neměla negativní vliv, což

považuji za velmi dobrý výsledek. Nehodili jsme podnikatele přes palubu. Udrželi jsme sociální smír díky tomu, že zaměstnanost se stále udržela na jednom z nejlepších míst nebo umístění v Evropě, dokonce na pozici číslo jedna, což bylo 3,5 %.

Co považuji za nesmírně důležité a nepochybňu to mělo vliv na to, že jsme museli pustit rozpočtu trochu žilou, bylo zvýšení investic až na 190 miliard, přičemž gros v tom sehrávaly investice do dopravy. Ještě na začátku roku 2020 byl rozpočet přes 80 miliard a končili jsme rok na úrovni 120 miliard.

Zcela zásadním způsobem jsme podpořili zdravotnictví, oddlužili jsme nemocnice, a kdybychom to neudělali, tak dnes zdravotnictví nepochybň kolabuje.

A jsem rád, že se nám podařilo zvládnout naše poměrně vysoké cíle v oblasti výzkumu, vývoje a inovací, protože jsme tím udrželi cestu ku přidané hodnotě, a já jsem osobně, bytostně přesvědčen, že to je jediná cesta, jak udržet stabilitu nejenom veřejných financí v budoucnosti, ale jak udržet i prosperitu České republiky. Včera se zveřejnily údaje za rok 2021, myslím tím Český statistický úřad, a jsou opravdu velmi, velmi dobré. Podařilo se nám docílit 2 % celkových výdajů vůči hrubému domácímu produktu. Nejenom že to nikdy historicky nebylo, ale celková částka je 121 miliard.

Samozřejmě jsou tam i podnikatelé, jsme mezi top 10 v Evropské unii. Zařadili jsme se mezi inovační lídry, a to bylo covidu navzdory. V roce 2022 se celá řada z těchto aktivit, činností a víceméně tedy aktivit spojených s výdaji státního rozpočtu částečně přibrzdila, zcela se zastavila podpora podnikatelů a až teprve na konci roku se rozbíhá. To už jsou první varovné signály a já se k tomu dostanu v závěru svého vystoupení.

Pojďme se teď věnovat roku 2023, a to je saldo 295 miliard korun, které principiálně nekritizuju. Já jsem zde jasně řekl, že i v době covidové jsme my měli salda, my jsme je dokázali vysvětlit a je zcela zjevné, že i my bychom museli hospodařit s vysokým saldem v této mimořádné době. Co vyčítám je to, že v celé řadě položek barvíme trávu nazeleno. Zcela zjevně dochází k trikům v oblasti výdajů, a dostanu se k tomu.

Mám velký otazník u příjmů nikoliv ve smyslu toho, že máme určitou nejistotu, jak se budou příjmy vyvijet. To lze pochopit – a poprvadě řečeno, to bylo i u nás – nevíme, jak se bude vyvijet energická krize. Nemůžu ale nezmínit to, že některé příjmy nemáme zcela evidentně kryty zákonem, a není to v rádu jednotek miliard, jak jsme měli my, a vy jste nás za to tenkrát pranýrovali, zřejmě správně, dneska je to v rádu desítek miliard korun a to není možné přejít mávnutím ruky. Měl se přiznat ten schodek vyšší a poté, když by se ty zákony dotáhly, se mělo jít opačnou cestou.

Co vyčítám ale více – toto jsou spíše technické záležitosti, které asi neovlivní to celkové saldo – a to je podcenění situace v roce 2022, a hodně si za zatím stojím, při řešení energetické krize. Kdybychom zavčasu, tak jak jsme navrhovali, od března, dubna a možná května, začali řešit energetické problémy tím, že bychom jednali s výrobci, a v té době jsme jim určili ceny, tak bychom se vyvarovali tomu, že zastropování, které tak jako tak nakonec přišlo, nás bude stát tolik zdrojů. Zjednodušeně řečeno, nechali jsme příliš vydělat výrobce nejenom v roce 2022, ale logicky tím, že prodali elektrinu na rok 2023, tak i v roce 2023, a to nás dnes dobíhá. Jsem přesvědčen, že se začala dělat protiinflační opatření pozdě, a pokud nevezmeme teď to, že ta inflace nám pomáhá v rozpočtu, nepochybň nám nepomáhá zase v inflačních výdajích a samozřejmě zhoršuje obecně komfort jak obyvatel, tak firem. Z mého pohledu se neřešily zavčasu dividendy ČEZu, zejména teď myslím nerozdělený zisk z minulých let, dokonce se půjčilo ČEZu, a stejně tak se z mého pohledu neudělala žádná velká aktivita ve smyslu výkupu akcií ČEZu, myslím tím minoritních akcionářů. Toto všechno nás bude postupně dobíhat a já jsem přesvědčen, že rozpočtová mantra, kterou jsme si zvolili v roce 2022, jakkoliv jsem ji chápal v době před začátkem roku 2022, jakkoliv jsem ji chápal jakožto klání v rámci voleb, tak už jsem to nechápal od jara 2022, kdy bylo zjevné, že se řítíme do velkého průsvihu, který byl způsoben celou řadou faktorů, zejména tedy válkou, ale v každém případě lpění na rozpočtu

a na jeho schodku ve finále znamenalo, že jsme s vaničkou vylévali i dítě, a to nás bude dobíhat v následujících letech.

Pojďme konkrétně k příjmům. Chci být objektivní a řeknu, co považuju za pozitivní, ale stejně tak, co považuju za negativní. Za pozitivní považuji nepochyběně to, že se zaktivuje Modernizační fond ve výši v tuto chvíli 50 miliard korun. Já bych se nebál, pane ministře, jít ještě dál a myslím si, že tam máte určitý prostor, byť chápou, že tam ty peníze jdou postupně, ale pokud se podíváme na výhled Modernizačního fondu, tak za nás byl plus minus 150 miliard korun až do roku 2027 a vypadá to, že to bude okolo 500 miliard korun. To je dáno tím, že je vysoká cena emisních povolenek. Zjednodušeně řečeno, co budeme dělat s těmi 350 miliardami korun navíc? Neberu argumenty těch, kteří tvrdí, že to jsou peníze, které půjdou na modernizaci energetiky a že je musíme takhle využít. Tam využijme to, co jsme plánovali, těch 150 miliard, a klidně můžeme ještě přihodit něco více, ale ne celou částku. V tuto chvíli je správné, že se z toho odebírá a že se použije na podporu, ať už domácností, nebo firem, takže já to hodnotím jako pozitivní krok. Negativně hodnotím to, že to stále není v té zákonné podobě, a kdybychom přistoupili na náš návrh, který zde už tři čtvrtě roku, možná rok předkládám, marně, tak jsme dneska mohli mít ten výhled, chci tím říct ten příjem, podložený v zákoně, a já bych to tady teď nekritizoval. Ale znovu říkám, to je technikálie.

Na druhou stranu v příjmech považuji za negativní to, že se stále podle mého názoru nepracuje dostatečně se zdroji, které máme ve společnosti ČEZ. Podotýkám, že nerozdělený zisk do konce minulého roku byl na úrovni plus minus 150 miliard, v tomto roce ČEZ vygeneruje s největší pravděpodobností kolem 150 miliard provozního hospodářského výsledku před odpisy. To je dostatečně velká částka, když ji sečtu s tou předcházející, která by nám měla dát vyšší komfort ve smyslu toho, co si odebereme z ČEZu, než kolik plánujeme. Já vím, že tam máme plánováno výrazně více, než bylo za rok 2020, v roce 2021, respektive 2021 v roce 2022, to je v pořádku, ale jsem přesvědčen, že tam je ten prostor větší, a měli bychom mít tvrdší a měli bychom být důslednější vůči společnosti ČEZ. Neměli bychom akceptovat to, že společnost ČEZ v tuto chvíli nemá dostatek cashe, abych byl přesný, ona bilančně zdroje má, ale má je alokovány samozřejmě na burze, což plně chápou, to nelze ČEZu vyčítat, ale jako správný akcionář bychom měli tlačit na to, abychom si peníze z ČEZu stahávali. Jinými slovy, aby si ČEZ třeba půjčil na trhu, nikoliv abychom mu dneska ještě půjčovali. Takže to je podle mého názoru příliš (málo?) přísná politika vůči společnosti ČEZ a měli bychom v tomhle tomu být důslednější. A neříkám to z vlivu či společnosti ČEZ, myslím si, že to je společnost, která hospodaří dobře, a říkám to ve smyslu toho, že bychom měli naopak toho využít, že dobře hospodaří, a s těmi zdroji pracovat aktivněji i ve prospěch státního rozpočtu.

Co se týká výdajů. Za pozitivní považuji to, že jsme přešli na zastropování. Nechci se teď vracet, jaká byla cesta k zastropování, že ještě na konci srpna jsme to striktně odmítali, nakonec se tady k tomu přešlo, a je dobré, že v příštém roce se počítá s prostředky, které budou alokovány právě ve prospěch zastropování. Pochopitelně nemůžu říct to B, a to je to, že zastropování je příliš vysoké s ohledem na to, za kolik dokážeme elektrinu vyrábět, a s ohledem na to, že jsme propásli čas od března, dubna tohoto roku, kdy jsme umožnili výrobcům prodat elektrinu na příští rok, a teď se v tom nesmírně komplikovaně pracuje. Špatně se logicky plánuje, respektive ty peníze zůstávají výrobcům.

A ještě chci být pozitivní v jedné věci. Není možné nevědět to, že se pokračuje v trendu, který my jsme nastavili ve smyslu výdajů na investice. My jsme je zvýšili za posledních tuším čtyři nebo pět let docela zásadním způsobem z 80 miliard až na 190 miliard, byly to zejména výdaje spojené s dopravními stavbami. A je dobré – a toto hodnotím pozitivně – že se pokračuje v tomto. A pokud se docílí těch víc jak 200 miliard, tak k tomu není třeba říci nic negativního, naopak, je to správná cesta.

Problém tam mám jiný a toho se za chvíli dotknu, a to je u dopravy, kdy nekritizuju rozpočet Ministerstva dopravy, Státního fondu dopravní infrastruktury, ve výši 151 miliard, naopak. Myslím si, že je dobrý tenhle rozpočet. Kritizuji to, z jakých zdrojů je tento rozpočet

kryt, jinými slovy, že investice celkové, které máme v rozpočtu, nemáme kryty rozpočtem, anebo jsme využili triku, ke kterému za chvíli dojdu.

Co považuji za negativní a do určité míry hrozbu. Pane ministře, jsem přesvědčen, že podpora podnikatelů na příští rok s ohledem na to, jak se vyvíjí energetická situace, je nedostatečná, tím spíše, pokud beru, že u větších firem, kdy jsme alokovali nebo vy jste alokovali částku 30 miliard korun přes takzvaný Dočasný rámec, což jsme schválili nedávno zde ve Sněmovně, pak jste tvrdili, že to jsou peníze, které půjdou ještě v roce 2022. Chci věřit tomu, že větší část půjde, i když všichni tušíme, že se to přetáhne i do roku 2023, ale ať už to bude tolik, či ono, ta částka na rok 2023 je nízká, a domnívám se, že toto nás doběhne, protože není možné přežít tuto krizi se zdroji, které jsme podnikatelům alokovali v tuto chvíli.

Další oblast, ve které jsem kritický v rámci výdajů, jsou výdaje na dopravu, respektive krytí předpokládaného rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury. Já to zrekapituluji. Hodnotím pozitivně 151 miliard na dopravní výstavbu a na opravy a vše, co je s tím spojeno. Odpovídá to trendům, které my jsme měli, a odpovídá to do značné míry i zvyšování cen staveb. Jenom podotýkám, že my jsme plánovali 127, respektive 131, pak se to drobně snížilo – to nekritizuju rok 2022 – a teď tady bude tento nárůst na 151 miliard. Zřejmě není jiná cesta než tam těch 151 miliard skutečně dát, abychom nezastavili stavby. Nechci se teď tady handrkovat o jednotky miliard, to, co je podstatné, je to, že nám tam chybí 30 miliard, to je zcela zjevné. Je to přesně 30,7 miliard korun. A to, že se to přenáší v tuto chvíli na dvorek dopravní, na Ministerstvo dopravy, ať už formou toho, že se změní zákon – podotýkám, že ještě není změněn o Státním fondu dopravní infrastruktury a využijí se dluhopisy v rámci státního fondu dopravní infrastruktury. Znovu říkám, nevíme, do jaké míry o ně bude zájem, nevíme, za jaké to bude úrokové sazby, a zákon ještě není změněn, a to se zkombinuje s úvěrem Evropské investiční banky, tak není opravdu nic jiného než rozpočtový trik. Toto mělo být zahrnuto v rozpočtu, o toto měl být rozpočet zvýšen, to znamená o těch 30,7 miliardy korun.

Podle Národní rozpočtové rady, ať nekritizuju pouze já, se kabinet snaží opticky zlepšovat deficit roku 2023 tím, že nerovnováhu mezi příjmy a výdaji částečně přesouvá do Státního fondu pro rozvoj dopravní infrastruktury. A budu pokračovat. Národní rozvojová rada tvrdí, že nelze upřednostňovat dosažení formálně příznivějších deficitů za ceny vědomé nereálnosti v jeho obsahu, že není možné ignorovat základní pravidla a principy tvorby rozpočtu a že to povede k oslabení parlamentní kontroly veřejných financí, jakož i ztrátě kredibility České republiky na mezinárodních trzích. Toto netvrdí Havlíček, toto tvrdí Národní rozpočtová rada. Nás jste kritizovali, že se často díváme na Národní rozpočtovou radu jako na někoho, kdo pouze kritizuje, a že bychom se měli více řídit jejími doporučeními, tak teď jsem pouze přečetl to, co doporučuje Národní rozpočtová rada vám. Národní rozpočtová rada jasně tvrdí, že snížení salda o 30,7 miliard je pouze optické snížení, nemluvě o tom, že zde hrozí – a záměrně říkám hrozí – riziko k prodražení obsluhy státního dluhu. Ano, máte pravdu, že ještě nevíme cenu Evropské investiční banky, a možná že to bude za výhodných podmínek, ale poprvadě řečeno, nevíme ani cenu těch dluhopisů, poprvadě řečeno, já myslím, že není to nejpodstatnější, za kolik nakonec ten úvěr bude, když se to tady nakonec celé bude řešit úvěrem. Je to principiálně nesystémová záležitost a já si nedovedu představit, že bychom to řešili třeba na jiných rezortech. Vidím zde paní ministryni obrany – představte si, paní ministryně obrany, že byste potřebovala investice, které byste si prosadila na nákup třeba nějaké obranné techniky v rádu desítek miliard korun, a že by se to řešilo tím, že by se to odsouhlasilo, vy byste to měla v rozpočtu, ale armáda by si na to musela vzít úvěr, a samozřejmě v nějakém horizontu by musela všechno splácat včetně úroku. Nedovedu si představit, že byste to takto akceptovala. Úplně stejně je to u Ministerstva průmyslu a obchodu, kdy by ministr průmyslu a obchodu přišel s tím logicky, že potřebuje zdroje na sanování například těžby po uhlí, což musí sanovat, tam nám nic jiného nezbývá, a řešilo by se to tím, že by si na to vzal úvěr. Přece nemůžeme toto řešit takhle do budoucna těmito úkroky stranou. Bud' to musíme přiznat do rozpočtu, anebo nemůžeme rozpočet takhle postavit, nebo se třeba musí snížit. Ten problém totiž, který nastane, není v úrokové sazbě. Ten

problém, který nastane, je v tom, že to padne v letech budoucích na rezort dopravy, a ten bude muset toto splácat. Bude muset splácat úroky, bude muset splácat samozřejmě jistinu. Co to vlastně znamená? Že v budoucích letech, když se horko těžko budou dávat dohromady rozpočty, a nežijme v iluzích, že to bude výrazně lepší než letos, bude to náročné, bude to napjaté a bude se bojovat o každou miliardu, tak v tu chvíli se bude muset toto splácat a pochopitelně bude tím trpět dopravní infrastruktura, prostě bude se tam dávat těch zdrojů méně. To je zcela jednoznačné.

Samozřejmě chápu to, že je možné financovat i z externích zdrojů, ale pak to musí být trochu systémové. Systémové řešení jsou třeba PPP projekty. Konečně i my jsme PPP projekt využili na strakonickou dálnici a dopadlo to, ale ten je rádně vysoutěžen. Dokonce to dopadlo o něco lépe, než kdybychom to stavěli z prostředků Ředitelství silnic a dálnic. A hlavně PPP projekt je takzvaně bez starosti pro stát na následujících dvacet pět nebo třicet let, a to z toho důvodu, že se o to nemusí starat – oprava, údržba, vše, co je s tím spojené. To je úplně jiný typ projektu. Já si dokážu i v nějaké krajní variantě představit to, že se využijí třeba prostředky Evropské investiční banky, ale využijí se na dlouhodobé financování skutečně projektů typu nějakých koridorových tratí, možná třeba vysokorychlostních tratí, ale pak to musí mít nějaké parametry. A ty parametry jsou o tom, že si naplánuju na třeba deset let rozpočtový výhled, a řeknu si, kolik použiji ze zdrojů národních, kolik použiji ze zdrojů evropských, kolik vyberu na různých daních, poplatcích a tak dále. Všichni víme, jak se seskládává rozpočet na dopravu. Do toho si začlením, kolik procent mi budou dělat PPP projekty, a vezmu si to jako závazek, a do toho si můžu dát třeba ještě nějaké projektové financování za využití například Národního rozvojového fondu, například Evropské investiční banky. Toto všechno mi ale chybí.

Ruku na srdce, vždyť přece všichni víme, jak to děláme a proč to děláme. Děláme to proto, že tam máme 30miliardovou díru, a tu 30miliardovou díru jsme si způsobili už v červnu tohoto roku. V červnu tohoto roku se to podcenilo, kdy se nevyjednávalo s Ministerstvem financí, výsledkem čehož bylo to, že Ministerstvo financí připravilo rozpočet na úrovni 94 miliard, na Ministerstvu dopravy se zhrozili, protože zjistili, že budou potřebovat výrazně více, až těch 150 miliard korun, a v tu chvíli jsme zde měli 57miliardový bambouch. Ten byl jasný, a teď se to přes léto řešilo. Víte, pane ministře dopravy, že jsme kolem toho měli ostřejší diskusi na Státním fondu dopravní infrastruktury, kdy jsem vám říkal, že těch 57 miliard korun těžko vybalancujete. Poprvadě řečeno, já se tady ani tedy nedivím ministru financí. To ne, že bych se chtěl zastávat úplně extrémně, ale faktum je to, kde má najít 60 miliard korun, když se to neprojednalo, nebo 57 miliard korun? A pan ministr financí mi říkal: Počkejte, Havlíčku, uvidíte v říjnu, my se to pokusíme nějakým způsobem dorovnat. A částečně tak učinil, at' jsem férový. Přihodilo se asi 26 až 27 miliard, což asi bylo maximum možného v té dané chvíli, ale faktum je, že nám dalších 30 chybí. Tak pojedeme – já nevím, kde se to vyřizuje, ta Evropská investiční banka – půjčíme si na to. Myslím si, že velmi dobře víte, o čem mluvím. Jsem přesvědčen, že víte, že to není systémové, že se tím pouze lepí díra a že to může být precedens i do budoucnosti. Toliko k výdajům.

Už budu končit, ale vrátím se ještě k tomu, co mě trápí možná nejvíce. To není ani těch 295 miliard letos – já tedy tvrdím, ono to není 295, ale s tím Státním fondem dopravní infrastruktury to je 325 miliard, ale nechci být už jízlivý – více mě trápí ta salda v následujících letech. A to přece všichni musíme vidět, že není dobré, je to průšvih. Jestliže si ten součet nastavíme tak, že to bude 1 265 miliard, a možná to bude o něco více, o něco méně, tak s tím nemůžeme prostě dobře spát v tehle chvíli. A pojďme se podívat, co se s tím vůbec dá dělat. Je mimořádná situace, souhlasím. Je válka, byl covid. Situace je takřka kritická, ale ten problém, který já vnímám, je v tom, že my ty výdaje do budoucna příliš neovlivníme. Sám to vidíte, pane ministře, jak se s tím složitě pracuje. Všechny ty sliby, které byly, jak byste to vyřešili rychle, i když jsme vám říkali, že to bylo v době covidové, že to bylo komplikované, tak jste na to měli řešení. Sám vidíte, že to není vůbec jednoduché. Ano, teď nechci slovíčkařit o tom, že tento rok dopadne stejně a vy jste něco ušetřili, na druhou stranu zase budete mít vyšší příjmy, prostě

dopadlo to plus minus nástejno a věřte tomu, kdybychom u toho nebyli, tak ono by to nebylo úplně daleko k tomu, co vám to dopadlo v tom současném roce, myslím tím stále rok 2022. Ale kde budeme v příštím období šetřit? Vždyť to přece všichni víme, že nás ta politická situace dotlačí k tomu, každou vládu, že nakonec ty výdaje plus minus, tak jak jsou, zrealizuje. A můžeme se bavit o tom, že to někde budou možná jednotky miliard, v lepším případě nízké desítky miliard, ale tomu úplně nevěřím. Prostě zjišťujete i vy, že to není tak úplně jednoduché něco naslibovat a ty výdaje určit. Nemyslím si, že tam dojde k nějaké veliké revoluci, to je můj osobní názor.

Třeba se budu mylit a poté se vám rád omluvím, když ty výdaje sesekáte v příštích letech úplně geniálně, tak, jak by si možná někteří ostře pravicoví ekonomové přáli. Oni sami by to neměli vůbec jednoduché. A proto jsem začínal tím rozpočtem 2009 až 2013, kdy dneska velký kritik, tehdejší ministr financí, bryskně říká na sociálních sítích, jak by to geniálně řešil – no, že to neřešil v té době, když to zde bylo? Znovu říkám, bylo to přes 700 miliard tenkrát, to saldo, a to ty podnikatele v roce 2008 a 2009 nepodpořil vůbec ničím. Takže žádná sláva, pane bývalý ministře financí Kalousku.

Takže pak se musíme spolehnout na příjmy. Fajn, máme příjmy bud' přirozeným způsobem, to znamená poroste nám hrubý domácí produkt – já se jenom ptám, v čem nám tedy poroste hrubý domácí produkt? Máme štěstí. Já říkám záměrně máme, protože je docela možné, že se ty vlády budou měnit v následujících letech, dokonce to je velmi pravděpodobné, ale to štěstí je takové Pyrrhovo vítězství, protože co si budeme nalhávat, spotřebu nám potáhne jedině inflace a růst cen. Přece intuitivně cítíme, že to není dobré, protože ty ceny jsou vysoké, tak je pravda, když si to přepočteme na spotřebu přes HDP, tak nám to poroste. Dobře, s tím bychom se ale neměli spokojit. Ale můžeme si rovnou říct, že tuto vládu pravděpodobně zachrání s ohledem na zadluženosť růst HDP, který bude způsoben růstem cen, to znamená inflací.

Problém je v tom, že bychom měli růst i jinde, dokonce tohle považuji za nezdravé. Měli bychom růst investičně, a teď mi řekněte, kde porosteme. Firmy? Firmy jsou v nejistotě, a první, co udělá firma, která je v nejistotě s ohledem na ceny energií, je to, že přestává investovat. Drtivá většina středních a větších firem tlumí investice. Střední firmy mimo jiné neinvestují, protože jsou vysoké úrokové sazby. A totéž můžeme překlopit na domácnosti, protože domácnosti jsou v tuhle chvíli v situaci, kdy si málokdo bude brát hypotéku na 7 až 8 %, to je naprostě logické, takže i v následujícím roce až dvou nelze předpokládat nějaký investiční boom. Bude to držet trochu stát, tady znova pozitivně hodnotím to, že tam máte více jak 200 miliard korun, což je dobré, podobně jsme to dělali i my v té době covidové, takže to trošku utlumíme, ale zase intuitivně cítíme, že asi není úplně správné, aby hrubý domácí produkt byl postaven na inflaci a na výdajích státu na investice, ale zaplatí pán bůh za to, to je dobré.

No pak už nám zbývají exporty a to je velká neznámá. Ono to totiž není, pane ministře, jenom o exportech. Všichni víme, je to o čistém exportu, a tady já mám určitou obavu, protože co nám zhoršuje naši bilanci v oblasti exportu? Co nám zhoršují logicky dovozy, a ty dovozy jsou zásadní kde? Kde jsme v dysbalanci jako hrom? To je Čína. a jenom si odpovězme: Zvedneme exporty do Číny? Troufám si tvrdit, že nikoliv. Nechci se vůbec pouštět do politiky ve smyslu proč ano, proč ne, ale v každém případě těch 500 miliard, ty si podepišme, ty se spíše budou zhoršovat, to znamená, budeme více dovážet z Číny než využívat.

A pak zde máme druhý problém, který se méně skloňuje. Víte, na kom jsme dneska silně závislí dovozově, kde poskočila Česká republika z desátého místa, myslím tím ta země, která nám sem dováží, z desátého místa až na místo čtvrté? To je Rusko. Ano, my dnes dovážíme z Ruska ve čtyřnásobně vysokém finančním objemu. Bylo to za 100 miliard, teď je to někde ke 400 miliardám korun ročně. Je to dáno pochopitelně komoditami a tak dále, ale zase, je tady obrovská dysbalance, tím spíš, že do Ruska nevyvezeme prakticky nic. Jenom tyhle dvě země nám dělají skoro bilion. Co tím vlastně říkám? Ten výhled v čistém exportu, který nám vstupuje pozitivně do HDP, tedy není žádná sláva. Takže o co se budeme opírat v příštích letech ve

smyslu příjmů? Já tedy úplně přesně nevím. Troufám si tvrdit, že to bude velmi složité a že se z toho nevyhákneme.

Je tady jedna cesta, a tím budu končit, a to je cesta založená na přidané hodnotě. Pak už by byla jediná možná cesta, a to je zvyšování daní. Ano, nejsem si jistý, jestli vaše pětikoalice se k tomu chystá, ted' jste tady zvedli daně, připusťme, že to je válečná mimořádná, ale co se týká zvyšování daní, tam zřejmě vaše cesty nepovedou, poprvadě ani naše by tam nevedly, tak jsme už na jiné možné variantě, a to je, že se bude zvedat přidaná hodnota. Nic jiného už nelze vymyslet. A přidanou hodnotu zvyšujeme čím? No, že podporujeme výzkum, vývoj, inovace, že se překleneme nad tím, že následující 3 až 4 roky přetrpíme a v dalších 5 až 7 letech se nám to pozitivně překlopí do přidané hodnoty, logicky do příjmu. To je cesta skandinávská, to je cesta nizozemská, to je cesta švýcarská, kterou jsme nastavili v roce 2017 naší strategií Země pro budoucnost, díky čemuž jsme skutečně začali systematicky řídit přechod na vyšší přidanou hodnotu. To je dnes přerušeno, to si řekneme rovnou. Výdaje na výzkum a vývoj, jak zde řekl správně pan premiér, budou o miliardu vyšší, myslím tím ted' ty národní. No, to je ale pohled nominální. Pohled reálný, když se podívám na to, co ne potřebujeme, ale co je nezbytně nutné, aby se vydalo ať už vůči GAČRu, vůči TAČRu, vůči Akademii věd a tak dále – známe všechny kapitoly, dělal jsem to dlouho – tak fakticky reálně přichází o 4 až 5 miliard korun, protože jim samozřejmě rostou ty náklady. Jim rostou náklady za energie a tak dále, to znamená, my, i když o miliardu přihazujeme, fakticky výzkum, vývoj a inovace v tuto chvíli brzdíme, to je realita. Tak se jenom ptám, o co tu přidanou hodnotu v těch budoucích letech opřeme? Jsem přesvědčen, že ji nemáme o co opřít a že budování země postavené na znalostech, na technologích, na výzkumu, na vývoji je v tuto chvíli minulostí.

Děkuji za pozornost a těším se na diskusi.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Než dám slovo dalšímu přihlášenému, přišlo několik omluv, tak je načtu: Koten Radek se omlouvá do 12 hodin z pracovních důvodů, Malá Taťána se omlouvá od 14 hodin ze zdravotních důvodů, Pražák David od 17 hodin do konce jednacího dne z rodinných důvodů, Vlček Lukáš od 12.30 se omlouvá ze zdravotních důvodů a pan ministr Vít Rakušan od 9.40 do 11 hodin z pracovních důvodů.

Nyní je s přednostním právem přihlášen pan předseda Okamura a následuje pan předseda Radim Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, máme tady před sebou vládní návrh státního rozpočtu na rok 2023. Debaty v uplynulých dnech dostatečně odkryly všechny slabiny Fialovou vládou navrhovaného rozpočtu na příští rok. Nesrovnalosti a chyby konstatovali nejen poslanci SPD a celé opozice, ale také renomovaní ekonomové, a dokonce i zástupci vládní koalice. Národní rozpočtová rada označila odhad příjmů i očekávané saldo státního rozpočtu za vysoko spekulativní. Slovy laika, část z toho, co ministři a premiér Petr Fiala z ODS hodili na papír, a to na obou stranách rozpočtu, je prostě slepá střelba od boku.

Ve shodě s Národní rozpočtovou radou připomínám vládě, že demokratické, legální a legitimní vládnutí je neodmyslitelně spojené s transparentním rozpočtovým procesem a racionální fiskální, tedy rozpočtovou politikou. Je přitom nutné respektovat řadu principů a postupů, které sice nejsou vždy přímo zakotveny v některém z relevantních zákonů, avšak jejich potřebnost je otestována zkušenostmi řady vyspělých zemí.

Tak jako kolegové z jiných stran, tak jako Národní rozpočtová rada vlády a desítky ekonomů se logicky domnívám, že očekávané příjmy státního rozpočtu by měly být kalkulovány pouze na základě platných zákonů. Návrh vlády počítá s příjmy z odvodů výrobců energií a daně z mimořádných zisků, kdy ani pro jeden z těchto titulů neexistuje zákonní podklad a ani nejsou známy konkrétní parametry. To jsme tady viděli ostatně včera, kdy se vládní koalice doted' hádá, který návrh vlastně bude ten finální vládní návrh.

Rozpočet navíc přináší rekordní schodek a je to dané jeho expanzivní strukturou. Je to rozpočet, který navýšuje strukturální výdaje státu. Rozpočet například počítá s růstem zaměstnanců veřejné sféry zhruba o 7 000 osob. Stát má přitom už dnes extrémně přebujelou byrokracií a to nejhorší je, že drtivá většina řadových úředníků nezvládá nápor práce. Řešením není přebujelý aparát, ale zjednodušení všech procesů – méně papírů, razitek a potvrzení. Stále tu máme duplicitní absurdity typu potvrzení o příjmech a výdajích, které živnostník musí odevzdat sociálce, zdravotní pojíšťovně a současně tyto informace v rámci daňového přiznání má zpracované finanční úřad. V praxi tedy tři úředníci zpracovávají totožné údaje jednoho stejněho člověka. Samozřejmě, model ideál by bylo jednotné inkasní místo či úřady propojené s finančním úřadem, jeden člověk nebo firma a jeden úřad a jeden papír, tedy něco, o čem se u nás mluví minimálně tuším dvacet let. Ale všechny dosavadní i současná vláda Petra Fialy v tomto selhaly. Pokud vlády nezačnou reorganizovat státní správu, pak debaty o jednotlivých položkách jsou zbytečné. My víme, že pod nekompetentním ministrem Jurečkou z KDU-ČSL jsou zaměstnanci například na úřadu práce přetíženi, nestíhají naloženou práci a zároveň pracují za žebrácký plat. A já jím přeji, aby měli mnohem vyšší platy. Na slušné platy v rozpočtu peníze přitom jsou, ale vláda by musela omezit byrokracií a zefektivnit státní správu ve všech oblastech a snížit zbytné výdaje. K těm se ještě dostanu.

Připomínám to zde z opozice fakticky každý rok a nic se nikde za dosavadních vlád nezměnilo. Ani nyní předkládaný rozpočet neukazuje žádný trend, který by vedl ke zlepšení, ale pravý opak. Namísto aby kontroly a šikany ze strany státu ubylo, ministři ohlašují, že naopak přibude i v oblastech, které dříve byly politicky nemyslitelné, jako je řízení cenzorského úřadu, který plánuje pan ministr vnitra Vít Rakušan za hnutí STAN. Předseda hnutí STAN ohlásil také potřebu, a tady cituji, "vybudovat dostatečné obranné struktury proti organizátorům demonstrací", konec citátu z materiálu Ministerstva vnitra pod vedením Vítka Rakušana za hnutí STAN. Je to citát z dokumentu, z nejnovějšího dokumentu Krizového informačního týmu, takzvaného KRIT, který sestavil ministr vnitra Vít Rakušan. Takže ještě jednou zopakuji, co ministr vnitra Vít Rakušan chce budovat. Chce vybudovat dostatečné obranné struktury proti organizátorům protivládních demonstrací. Ministr Rakušan za hnutí STAN, z hnutí STAN, to je ministr vlády Petra Fialy, to je pětikoalice Pirátů, STAN, TOP 09, KDU-ČSL a ODS, takže všichni s tím souhlasí v té vládě, takže není aktivita jednoho ministra za jednu stranu, všech pět stran s tímto souhlasí. Tedy ministr Rakušan ve jménu vlády Petra Fialy najme cenzory a hlídce, kteří budou bdít nad tím, abych se náhodou nedočetl něco, co nesmím vědět, nebo naopak, abych náhodou něco nepřístojněho nenapsal. To není demokracie, to je nastupující totalita v podání vlády Petra Fialy, ODS a za tyto věci chtějí v rozpočtu – vláda Petra Fialy – utráct peníze proti občanům České republiky! Fialova vláda namísto toho, aby se zamyslela nad požadavky demonstrantů, kteří vyčítají vládě, že neřeší zdražování a nepomáhá občanům, tak Fialova vláda hodlá vybudovat nějakou obrannou strukturu. A bude to co? Více těžkooděnců? Obrněná auta na rozhánění demonstrací? A nákup matrací do přeplněných kriminálů? Útěchou pro mě a pro miliony občanů není ani bizarní fakt, že si protiústavní omezování lidských práv ještě zaplatíme ze svých daní, a protože na tyhle nesmysly peníze vlastně v rozpočtu nejsou, tak to vláda udělá na dluh a za naši cenzuru a omezování svobody budou platit ještě naše vnoučata!

Je nám jasné, že Fialova vládní pětikoalice a vládní poslanci si odhlasují tento ostudný rozpočet, rozpočet nejhorší, který kdy česká vláda sestavila, ale asi nikdo nedoufá, že pro takový paskvil zvedne ruku někdo z SPD. Je nám jasné, že se tady někdo regulérně pomátl.

Vidím také ale, že spousta politiků z vládního břehu začíná otevírat oči a je nejen vůči rozpočtovému bizáru kritická. Moc nám všem přeji, aby se nacházelo stále více odvážných, kteří by vládě uměli říct: A dost! Ale samozřejmě, ve finále všichni zástupci vládních stran drží ústa a krok a tyto šílené věci budou podporovat. Nechce se mi věřit, že všichni poslanci vládní koalice v této Sněmovně chtějí vejít do dějin jako pomahači vlády nejhoršího

a nejzadluženějšího rozpočtu v časech rekordních příjmů anebo jako ti, kdo zlikvidovali poslední stopy demokracie v naší zemi.

Další zadlužování naší země způsobené Fialovou vládou přinese jen další zdražování a vláda Petra Fialy může naši zemi přivést k bankrotu a kolapsu. Fialova vláda před volbami slibovala šetření a rozpočtovou odpovědnost, ale navrhuje další rozpočtový deficit, a to ve výši 295 miliard korun za další rok, za rok 2023, a ve svém čtyřletém rozpočtovém výhledu chce Fialova vláda zadlužit Českou republiku celkem o rekordních 1,2 bilionu korun. To samozřejmě může způsobit situaci, že Česká republika jde v podstatě řeckým scénářem, a po vaší vládě už nemusí být na adekvátní dostupnost zdravotní péče, nemusí být na adekvátní základní sociální služby pro občany. Také samozřejmě hrozí, že nebude ani na důstojné důchody.

To je i přesto, že samo Ministerstvo financí ve svých materiálech uvádí, že v příštím roce očekává jen z DPH a z daní z příjmu fyzických osob a právnických osob o 216,6 miliard korun vyšší příjmy než za letošní rok 2022, takže jsou rekordní příjmy, vláda má rekordní příjmy a ždímá české občany. Úplně je drtí na padřť, vyždímáte je i z toho posledního, co mají. Zároveň rekordně zadlužujete Českou republiku a posouváte ji k finančnímu bankrotu. Na těchto číslech je jasné vidět, jak enormně a bezdůvodně vláda meziročně zvyšuje rozpočtové výdaje.

V navrženém státním rozpočtu také skokově rostou náklady na obsluhu státního dluhu až na částku bezmála 70 miliard korun. Za tento návrh vládu kritizuje i její vlastní Národní rozpočtová rada, a to nejen kvůli masivnímu nárůstu zadlužení státu, ale i s ohledem na to, že vláda v něm počítá i s příjmy z mimořádného zdanění energetických firem a bank, takzvaná windfall tax, která zatím není zakotvena v zákonech. Plánovanou výši schodku lze proto označit za spekulativní.

Podívejme se, co o vašem rozpočtu říkají renomovaní ekonomové. Hlavní ekonom společnosti Cyrrus Vít Hradil říká, cituje: "Vláda definitivně rezignovala na jakoukoliv snahu o rozpočtovou umírněnost. Veřejné finance zdědila v příšerném stavu, částečně ovšem vlastním přičiněním, a rozhodla se je v příšerném stavu předat i dále." Konec citátu. Tady bych připomněl, že SPD bylo i v minulém volebním období opoziční stranou, nebyli jsme součástí vlády. Takže se tady mluví, v tomto citátu, nejen o vládě Petra Fialy, ale také o vládě Andreje Babiše.

Pojďme na druhý citát renomovaného ekonoma. Ekonom Lukáš Kovanda k vašemu návrhu rozpočtu uvádí: "Po zhruba deseti měsících svého vládnutí je stále zřejmější, že Fialův kabinet rezignoval na slibované zásadní osekání rozpočtových výdajů a současně na hledání úspor." Podle něj ani návrh rozpočtu na příští rok se schodkem 295 miliard korun neukazuje na snahu ozdravit veřejné finance.

Nejenom že neukazujete snahu ozdravit veřejné finance, ale vy opravdu neuvěřitelným způsobem zhoršujete financování a vůbec rozpočet České republiky. Já jsem si tady vzal dva konkrétní příklady.

Vláda Petra Fialy se rozhodla minulý týden ve středu – a odsouhlasili jste si to na vládě zcela svévolně – že si půjčíte na úkor občanů České republiky 10 miliard korun na pomoc Ukrajincům v České republice. Česká vláda prostě preferuje zájmy Ukrajiny před zájmy vlastní země a vlastních občanů. Tento úvěr – to znamená, že vy jste si minulý týden ve středu na vládě odsouhlasili, že si půjčíte 10 miliard na to, abyste mohli darovat 10 miliard Ukrajincům – tak tento úvěr navyšuje náš státní dluh a jen na úročích bude stát Českou republiku přes 0,5 miliardy korun ročně! Slyšíte dobře. Fialova vláda zatím utratila na podporu Ukrajinců v České republice celkem 16,9 miliardy korun, takže zdražování, které drtí české občany a firmy, vláda neřeší, ale Ukrajině a Ukrajincům doslova sypete miliardy. K tomu samozřejmě, k této částce, ještě připočtěme přibližně 4 miliardy, které jste tam poslali na zbraních, takže už to je přes 20 miliard korun ze státního rozpočtu. Já za nás říkám, že je to pro nás naprostě nepřijatelné, že vy si půjčujete 10 miliard korun za 0,5 miliardy ročně úroku na to, abyste je

poslali Ukrajincům v České republice. Takže znova říkám, na české občany úplně kašlete, i na české firmy, ale Ukrajincům dáváte na dluh, na dluh si půjčujete zcela bezskrupulózně a bezostyšně a zadlužíte všechny občany České republiky, přičemž miliony českých občanů nemají peníze kvůli vaší neschopné vládě, kvůli drahým energiím, a tisíce firem má problémy, krachují nebo budou propouštět zaměstnance. Takže podívejte se, jakým rozpočtovým směrem vy vedete Českou republiku.

Pojďme k druhému konkrétnímu příkladu, protože podle mého názoru se Fialova vládní pětikoalice, ODS, Pirátů, STAN, KDU-ČSL a TOP 09, už asi úplně zbláznila. Na žádost ministra a předsedy Pirátů Ivana Bartoše chcete vytvořit nový velký státní úřad za téměř 1 miliardu korun se stovkami nových úředníků. Úřad se má jmenovat Digitální a informační agentura – DIA je ta zkratka – a má se zabývat digitalizací, přestože na ministerstvích již útvary pro digitalizaci existují. Počet nových úředníků má být dvojnásobný než na stávajících útvarech, což kritizují i odbory. Jsou premiér Fiala z ODS a ministr Bartoš z Pirátů normální? V době, kdy občané a firmy nemají na drahé energie, zdražují potraviny, miliony našich občanů a tisíce firem má finanční problémy a nic z toho vláda neřeší, vláda zvyšuje státní byrokratický aparát a zřizuje úřad za miliardu, aby za sebou zanechala pomník.

Zároveň vláda zadlužuje naši republiku ve státním rozpočtu jen za letošek o téměř 400 miliard ročně navíc a na příští rok chcete zadlužit Českou republiku o dalších 295 miliard navíc. Na to lze říci pouze jediné: demisi!

K tomu bych dodal ještě jednu věc: proč vy tak tlačíte na ten úřad, nový úřad, za miliardu korun z peněz občanů, místo toho abyste pomohli občanům s drahými energiemi, pomohli firmám? Protože podle informací, co slyším, je to právě problém mimochodem Pirátské strany, protože jak Piráti propadli v komunálních volbách, tak řada jejich straníků, členů strany Pirátů a jejich exponentů, přišla o placená místa v obcích a ve městech. Protože propadli ve volbách, přišli o řadu placených míst, takže ve straně Pirátů vzniká vnitrostranický tlak na Ivana Bartoše, protože oni si samozřejmě nechtejí hledat práci, zvykli si na pohodlná korýtká z veřejných peněz, a teď samozřejmě tlačí na to, že by chtěli, aby je Ivan Bartoš, Piráti, potažmo vláda Petra Fialy, někam upíchlí, aby je znova přisáli na ten veřejný cecík. Proto je tady tlak na ten úřad, na nový úřad pro digitalizaci, aby tam právě mohli upíchnout a přisát k veřejným penězovodům tyhle neúspěšné exponenty Pirátů.

Já si myslím, že to je opravdu šílená situace, protože jak víte, vy jste si tady natvrdo prohlasovali, že na ministerstvích budete moci mít nově neomezený počet politických náměstků. Vláda Petra Fialy prohlasovala, že se zrušili odborní náměstci, odborníci, ty jste odsunuli a zároveň jste zavedli neomezený počet politických náměstků, které si může lusknutím prstu vybrat ministr k sobě. Dosud to bylo omezeno pouze na dva politické náměstky na ministra. Protože jak je vás hodně ve vládní pětikoalici, tak je takový hlad po veřejných korytech a po tom, aby se přicuclí k těm teplým korýtkům, aby si tam mohli opravdu chrochtat úplně bezuzdně, tak v podstatě vy jedním zákonem za druhým prostě sosáte ze státního rozpočtu a ždímáte státní rozpočet úplně na dřeň. Takže to je pointa tohoto úřadu, to je to, co vy tady děláte.

Ted' samozřejmě ještě tady má být příští týden ten zákon o České televizi. To znamená, vám to není málo, prostě oholit tu republiku, oholit ty peníze, které tady platí občané, oholit je úplně až na kůži. Vy ještě chcete politicky ovládnout Českou televizi. Vy si tam chcete navolit jenom radní, kteří budou za vládní pětikoalicí, aby z České televize se stala totalitní televize, která bude hlásat pouze vaše vládní názory, protože vám klesají preference, a vy chcete zneužít i koncesionářské poplatky občanů. To znamená, voliči všech stran platí koncesionářské poplatky a vaše strana získala menšinu voličských hlasů, pardon, vaše vládní pětikoalice získala menšinu voličských hlasů v posledních sněmovních volbách, které byly v loňském říjnu, před rokem, protože milion hlasů propadlo pro strany, které se sem nedostaly, protože měly pod 5 %, a to byly vesměs strany s opačným programem, než má vaše vládní pětikoalice. To znamená, vy místo abyste se chovali demokraticky a nějakým způsobem normálně, tak si ještě chcete

změnit způsob volby do Rady České televize tak, aby tam byli jenom exponenti za vládní pětikoalici a aby prostě mohla Česká televize – aby postupovala podle diktátu témat, která hlásá vaše koalice, a samozřejmě aby šikanovala a perzekvovala potom na základě aktivistických redaktorů – někteří tam jsou, ne všichni, ale někteří ano – aby šikanovali vlastně opoziční strany. To jsou ti redaktoři typu Marek Wollner, Nora Fridrichová, Václav Moravec a podobně.

Hnutí SPD ostře odmítá rozpočtový dilettantismus Fialovy vlády, její hazardování s veřejnými financemi a budoucností našeho státu. Další zadlužování přinese jen další zdražování a Fialova vláda může naši zemi, jak už jsem říkal, přivést k bankrotu a kolapsu. Tento rozpočet neobsahuje ani návrhy na zvýšení příjmů od zahraničních firem podnikajících u nás. SPD navrhuje zdanění dividend zahraničních bank, pojišťoven, telekomunikačních firem. Jedná se o stamiardy vyváděných nezdaněných dividend z České republiky.

Váš návrh neobsahuje ani přijetí důchodové reformy zajišťující důstojné důchody. Váš návrh neobsahuje ani snížení výdajů státu formou snižování byrokracie slučováním agend ministerstev, neobsahuje ani omezení plateb solárním baronům a neobsahuje ani nenavyšování státních zaměstnanců, počtu státních zaměstnanců, kterých bude naopak na základě vašeho vládního návrhu o 8 000 více než letos, celkem 492 000.

Takže tento vládou předložený návrh odmítáme a připravíme k němu řadu pozměňovacích návrhů. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad SPD.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Další, kdo by měl vystoupit s přednostním právem, je pan vicepremiér Ivan Bartoš. Máte slovo, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové, vážený pane předsedající, dovolte mi na úvod krátce vystoupit a představit vám návrh rozpočtu Ministerstva pro místní rozvoj na rok 2023 v řeči čísel, ale i v řeči plánů, jak chceme s rozpočtem v tom roce nakládat.

Celkové výdaje ministerstva jsou v následujícím roce ve výši 22,5 miliardy korun, z toho téměř 6 miliard jsou výdaje státního rozpočtu a přes 16,5 miliardy pak tvoří výdaje rozpočtu EU a z finančních mechanismů. To zas na straně příjmové pak, když se na ten rozpočet podíváte, tam je více než 16,5 miliardy, což jsou celkové příjmy.

Oproti schválenému rozpočtu na rok 2022 dochází pro rok 2023 k celkovému navýšení výdajů, a to ve věcech, které si tato vláda stanovila jako svoji prioritu, a to přes nástroj, který známe, jsou to ty národní dotační programy, kterými navíc ke kohezním fondům, k IROPU a k známým nástrojům evropským vlastně dovytváříme politiku rozvoje našich regionů, měst, obcí, ale i třeba strukturálně postižených oblastí.

Celkově tedy bude Ministerstvo pro místní rozvoj vyhlašovat výzvy a uzavírat nové závazky ve prospěch příjemců i z prostředků střednědobého výhledu 2024. Já bych to možná vysvětlil – ne všechny předchozí vlády se střednědobými výhledy pracovaly dobře. Peníze, které v nich jsou, jsou peníze, které v daném roce musí být k dispozici, a protože střednědobý výhled má svoje opodstatnění a neměl by se třeba při předávání rozpočtu následující vládě vynulovat, ale měl by tam být držen tak, jak se plánuje rozpočet, tak věci, které se soutěží a závazkují teď a jejichž finanční plnění pak bude v letech následujících, mají právě otisk ve střednědobém výhledu, což ve věci rozpočtování národních programů dává k dispozici Ministerstvu pro místní rozvoj ještě další 3,1 miliardy korun do národních programů. Já to považuji za velmi podstatné, protože právě národní dotační programy jsou pro mnoho měst a obcí klíčové pro realizaci potřebných projektů, ať už se to týká třeba vybavenosti ve smyslu vzdělávacích institucí či třeba opravy komunikací té nejnižší třídy, na které třeba nepamatují velké projekty, nebo jsou pod řekněme jednotlivou gescí jednotlivých měst.

Zásadní pro mě jsou – a věřím, že tohle téma vnímají všichni stejně, stejně tak jako problémy, které jsme zde řešili na minulé Sněmovně, nebo předminulé Sněmovně ve věci více peněz do struktury školské vybavenosti – programy, které podporují bydlení. V této oblasti opět mechanismus financování, ale i zrychlení výstavby je jednou z priorit naší vlády a i zde bude Ministerstvo pro místní rozvoj financovat ve svém rozpočtu tuto oblast, a to tak, že využije jak národních titulů, tak Státního fondu podpory investic, k dispozici pro SFPI na rok 2023 je 800 milionů korun a ve střednědobém výhledu pak další miliarda na řešení dostupného bydlení formou úvěrů či dotací.

Na MMR pracujeme na tom, abychom do tohoto schématu dokázali zapojovat i další finanční nástroje, protože dostupnost bydlení i financování výstavby je zásadní. Proto spolupracujeme i s Národní rozvojovou bankou, i s Ministerstvem financí a již na jednání ohledně evropských programů, které třeba míří na vybavenost a opravy škol ve smyslu rozšíření třeba technických učeben, už máme mechanismus, kdy vlastně úspěšnost žadatele v tom daném dotačním titulu je podmínkou – pouze jedinou podmínkou – pro možné dofinancovávání pomocí nějakého finančního nástroje, který má v danou chvíli k dispozici Národní rozvojová banka. V souvislosti s IROPEm tam teď třeba lze takto alokovat až 5 miliard. Podpora bydlení není jenom tedy přímá výstavba bytů, ale jsou to i předpoklady pro to, aby se daly stavět celé stavby na území – mluvím o přípravě pozemků, technické infrastruktury a těch řekněme věcí týkajících se... mimo tu samotnou stavbu máme tam i kapitolu, která uvolňuje prostředky právě na ty – použiji tedy to cizí slovo – brownfieldy.

Zároveň pracujeme na podpoře cíle digitalizace plánů obcí a jednotného standardu. Jak se blížíme i k části Geoportálu, kde potom budou jednotlivé mapové vrstvy, chceme ještě zintenzivnit podporu, aby obce překlápely už do toho standardu výstupy ze svého územního plánování.

Asi objemově nejvýznamnější položkou celkových výdajů jsou finanční prostředky na dotace spolufinancované z fondů EU ve výši bezmála 18 miliard korun. Největší část těchto prostředků – tam je pak 15,3 miliardy korun – připadá na program IROP, ze kterého bude MMR podporovat především zdravotnickou infrastrukturu, integrovaný záchranný systém, silnice druhé třídy, eGovernment a další. Jednotlivé výzvy postupně spouštíme a běží. Tímto bych vás stručně seznámil, jak budou vypadat rozpočtové prostředky v rámci rozpočtu MMR i jak budou využity.

Já bych možná jenom v krátkosti zmínil, protože i někteří mí předrečníci se zde této otázky dotkli, výdaje, které přicházejí z různých zdrojů v následujícím roce v oblasti digitalizace a digitální transformace. Nám už i tím, jak vyjednáváme na úrovni vlády prostředky navíc na jednotlivé digitální projekty – ty nadpožadavky, které vycházejí ze Strategie digitálního Česka – tak se nám již ty věci daří rozklíčovávat výrazně lépe, než tomu tak bylo. Když jsem zde stál na začátku roku a bavili jsme se o novele rozpočtu, tak jsem udával, že celkový objem peněz v digitalizaci může být, a teď jsem říkal podle NKÚ zhruba 15 miliard, podle zprávy a sečtení všech nákladů, které lze označit za IT, zas vycházel jiné číslo.

Když se dívám teď na strukturu jednotlivých projektů včetně vyjednávání, celkový objem peněz, které půjdou na IT, v návrhu rozpočtu 2023 je podle té dekompozice přes všechny rezorty 18,5 miliardy korun. Já bych možná zmínil důležité jinozdrojové věci, kde my se bavíme o zapojení Národního plánu obnovy i u IROPU, z IROPU 1,9 miliard, z Národního plánu obnovy 5,4 miliardy, z dalších zdrojů 1,8. Co si myslím, že je důležité, a bylo to tématem i předchozích jednání ještě za minulé vlády, je oddělení provozů a nákladů na modernizaci či na nějaký upgrade. Já bych možná zmínil významnou část v hodnotě 300 milionů korun, na což je v rozpočtu pamatováno právě na obnovu základních registrů, které už v minulém volebním období, kdy jsme se o tom bavili tenkrát ještě s ministrem Hamáčkem, byl strašný problém uvolnit peníze na jádro české digitalizace, základní registry, které poskytují data a služby právě částem celého eGovernmentu, takže kromě standardních provozních výdajů právě správy základních registrů, tam je 796 milionů. Je to i těch potřebných 300 milionů na projekt, který

už se spouští, a to je hardwarová podpora, respektive technologický upgrade registrů tak, aby fungovaly v pořádku.

Tady ještě zmínil – myslím si, že to byl předrečník pan Okamura – tu debatu ohledně Digitální agentury. Když se bavíme o rozpočtu a o nákladech na digitalizaci, ten transformační projekt má nadpožadavky směrem ke státnímu rozpočtu v roce 2023 asi 140 nebo 150 milionů korun s tím potenciálem, že třeba na dobře vysoutěžené zakázce okamžitě se vrací úspory nákladů jak při samotném soutěžení, tak za realizaci. Při použití komponenty, kterou máme už třeba řešenou na národní úrovni, dobrého napojení na centrální registry, opět okamžitě spoříme peníze v hodnotě třeba i vyšších desítek milionů. Já bych proto transformační projekt, jehož faktické nasměrování na náklady navíc ve smyslu transformace zhruba 150 milionů korun, tak bych ho nestavěl vůbec do optiky porovnat to s tím, že to je nějaké plýtvání nebo nárůst byrokracie. Je to zefektivnění řízení digitalizace a pohybujeme se v rádech o dva stupně nižších, než jsou třeba náklady na obsluhu a realizaci celého eGovernmentu v roce 2023, s tím, že ty úspory, ale i lepší realizace projektů se budou projevovat samozřejmě již v náběhu fungování Digitální a informační agentury.

Tolik za mě asi v úvodu ke kapitole Ministerstva pro místní rozvoj a zároveň krátké shrnutí k otázkám eGovernmentu a digitalizace, které je realizováno v gesci jednotlivých rezortů, jednotlivých ministerstev, ale chtěl jsem k tomu podat nějaký ucelený pohled na věc. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní, protože není přítomen pan předseda Fiala, je s přednostním právem na řadě paní ministryně Černochová a následovat bude pan ministr Kupka. Prosím, máte slovo.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěla bych zde i já alespoň v základních údajích shrnout návrh rozpočtu Ministerstva obrany na rok 2023. Návrh má oproti předchozímu období výrazně rostoucí tendenci. Rozpočet výdajů je pro rok 2023 navrhován ve výši 111,8 miliardy korun a odpovídá tak výši 1,5 % HDP. V souladu s programovým prohlášením vlády pokračuje nastavený rostoucí trend obranných výdajů i v letech střednědobého výhledu, kdy jsou pro rok 2024 plánovány výdaje v objemu 130 miliard korun a pro rok 2025 dosahuje 1,7 % a v roce 2025 1,9 %, tedy podíl HDP.

S podporou vlády jsou tak vytvořeny silné předpoklady k naplnění našich mezinárodních závazků vůči koaličním partnerům, ale i zejména vůči sami sobě, protože slyšíte to jako mantru prakticky na každém jednání Sněmovny – je zapotřebí konečně pořádně modernizovat Armádu České republiky. V následujícím období tedy zůstává hlavním úkolem rezortu Ministerstva obrany modernizace, kdy se předpokládá financování nejenom dlouhodobě připravovaných modernizačních projektů schválených koncepčními dokumenty rezortu, ale i investic realizovaných na základě rozhodnutí vlády o urychleném pořízení potřebného vojenského materiálu, takzvané urgentní nákupy, v reakci na významně zhoršenou bezpečnostní situaci na Ukrajině.

Předložený rozpočet a střednědobý výhled je koncipován jako výrazně proinvestiční, kdy výdaje v oblasti investic dosahují podílu 35,2 % z celkového limitu výdajů kapitoly na rok 2023, což představuje částku 39,3 miliardy korun. Z této částky téměř 90 % je plánováno ve prospěch Armády České republiky. Silně progresivní růst investic pokračuje i ve střednědobém výhledu, kdy pro rok 2024 je alokována částka 52,8 miliardy korun a pro rok 2025 částka 68,1 miliardy korun.

Osobní mandatorní výdaje jsou na rok 2023 rozpočtovány ve výši 41,6 miliardy. Tyto prostředky budou využity na realizaci náboru vojenského a obslužného personálu v souladu s koncepcí výstavby Armády České republiky 2030. Tady meziroční navýšení limitu počtu

vojáků z povolání o 1 100 a limitu zaměstnanců v pracovním poměru o 100 osob v každém roce a na plánovanou valorizaci platových náležitostí vojáků i důchodů.

Tady bych vám chtěla jenom připomenout, že v našich strategických dokumentech máme cíl, že bychom v roce 2030 měli mít 30 000 příslušníků armády, z toho nad rámec těch 30 000 bychom měli mít 10 000 příslušníků aktivní zálohy. Máme opravdu co dohánět. Tady bych chtěla zmínit, protože častokrát je naše vláda právě kritizovaná za to navyšování počtu státních zaměstnanců, to jsou přesně ti státní zaměstnanci, kteří jsou zmiňováni v článcích novinářů. Ano, jsou to i vojáci z povolání, ano, jsou to i příslušníci aktivní zálohy, o které naše vláda musí navýšit počty, protože je to tak ve strategických dokumentech, které schvalovaly vlády předešlé, a ty strategické dokumenty pro nás platí. A tady kolegové, kteří byli aktivními vojáky a sloužili v armádě, vědí, že ve chvíli, kdy se přijme další množství vojáků, že to znamená samozřejmě další nápor na jiné věci, ať už to jsou výstrojní, výzbrojní součástky, nebo je to logistika přijímání těch lidí. Máte to vlastně od těch KVV až po zdravotnická zařízení, kde ty lidi musíte prohnat zdravotními kontrolami, prověrkami. Těm lidem musíte našít uniformy, těm lidem musíte dát najíst, takže vlastně tohle všechno vyvolává další potřebu dalších lidí, které musíte přijmout. Nemůžeme přijmout 3 000 vojáků bez dalšího obslužného personálu. Takže to jsem chtěla zdůraznit, protože to považuji za důležité v debatách a v kritice naší vlády za to, že tady navyšujeme počty zaměstnanců. Nenavyšujeme počty zaměstnanců proto, protože bychom chtěli navyšovat nějaké počty úředníků. Na rezortu Ministerstva obrany opravdu navyšujeme počty zaměstnanců pouze v souvislosti s přijímáním nových vojáků, příslušníků plus příslušníků aktivní zálohy a zavazujícího personálu, který toto musí zajistit.

Výdaje na zabezpečení běžného provozu jsou zajištěny na minimální provozní úrovni tak, aby zdroje mohly mířit především do oblasti investic. Výdaje spojené s energetickou krizí jsou zajištěny. Tady to samozřejmě pro nás také byla velká výzva, protože jestli si umíte představit, kolik nemovitostí a obecně nemovitého majetku armáda má, jakým způsobem tedy ten majetek vypadá a jak je těžké z hlediska nějakých energetických úspor tam ty úspory hledat. Přesto se nám to podařilo a chováme se zodpovědně, stejně jako jiné rezorty.

Lze tedy konstatovat, že rozpočet kapitoly Ministerstva obrany je sestavený tak, aby bylo zabezpečeno plnění všech úkolů v oblasti zajišťování obrany. A dovolte mi, abych z tohoto místa poděkovala svým kolegům z vládní koalice, svým kolegům ministrům, snad možná i některým kolegům z opozice, kteří ten rozpočet podpoří, podporují. Opravdu pro pana ministra Stanjuru nebylo jednoduché hledat finanční prostředky na to, aby i vlastně byl schopen pokrýt požadavky nás všech ministrů, kteří jsme na něj ty požadavky měli, a já si velice vážím toho, že jako ministryně obrany, a navyšování rozpočtu je naší vládní prioritou, tak se tato priorita promítla i do toho plánu rozpočtu pro rok 2023. Je to pro naši zemi velmi důležité. Je to důležité pro armádu, je to důležité pro naši obranyschopnost. Takže děkuji vám všem, kteří budete toto navyšování finančních prostředků do naší obrany podporovat.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji a nyní vystoupí s přednostním právem pan ministr Kupka.

Než se dostaví k pultíku, jenom oznámím, že dle dohody z grémia dnes není pauza, ale ve 13.30 je pevně zařazený volební bod, takže do 14.30 pak včetně volby budeme mít na tuto volbu prostor, a tím asi i na nějaké základní potřeby, občerstvení se a podobně.

Pan ministr má slovo, prosím.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, alespoň stručné slovo k tomu, co přináší rozpočet České republiky v kapitole Doprava. Stěžejní věc – každý rozpočet je nejjasnějším vyjádřením o tom, jaké jsou skutečné priority vlády, jaké jsou skutečné priority vedení obce či kraje. V tomto směru je rozpočet nejjasnější důkaz, co opravdu z hlediska priorit má každý na mysli.

Řekli jsme na začátku, že i v těch těžkých dobách bude česká vláda investovat a jasnou odpovědí je navýšení investičního rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury na rekordních 150,9 miliardy korun. To je částka, která nejjasněji vypovídá o tom, kam půjde Česká republika i v té složité ekonomické době, aby bylo možné posílit další ekonomický růst. To je klíčová věc.

Vedle toho jsou tu ale další významné priority, jako je například zajištění významné podpory veřejné dopravy. V tomto ohledu vláda počítá pro příští rok s posílením peněz na kompenzace slev, protože pořád zůstávají důležité podpůrné nástroje pro preferenci veřejné dopravy. V tomto ohledu počítáme na příští rok s 5 miliardami korun. Stejně tak počítáme s tím, že vyšší částka bude mít k zajištění základní veřejné dopravní obslužnosti, a to jak v případě regionální dopravy, kde stát bude přispívat částkou znova vyšší oproti předchozím letům – 3 608 000 000 korun, tak v oblasti dálkové dopravy, kterou financuje přímo Ministerstvo dopravy, kde se zvyšuje právě státní podpora z necelých 6 miliard na více než 7 miliard korun.

Dalším významným krokem k posílení investic je také podpora krajů. Dosavadní podpora ve výši 4 miliard korun se zvyšuje na 6 miliard korun.

A zmíním ještě dvě důležité prioritní oblasti a to je digitalizace agend. Víte, že v tomto směru jsme už v letošním roce přijali několik konkrétních úprav zákonů, které budou znamenat úsporu zbytečných administrativních nákladů jak na straně státu, tak na straně lidí, zároveň ale přinášíme novinky v podobě nových digitalizovaných agend. Ještě před koncem letošního roku zprovozníme Portál dopravy, v příštím roce počítáme s významným rozšířením digitálních služeb a máme pro to také oporu v zákoně.

Konečně tak jako každý rok důležitou položku představuje BESIP, bezpečnost silničního provozu, která rovněž tvoří jednu z důležitých priorit našich aktivit.

A zmíním na závěr základních priorit, základního přehledu, ještě důležitou věc, že i přes těžké doby zachováváme finanční prostředky na vesmírný program, na podporu firem, které jsou aktivní v oblasti inovací a které přináší důležité výzkumné aktivity a rozvojové aktivity právě v téhle unikátní oblasti.

Pojďme se teď podívat podrobněji na rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury a já si tady zároveň dovolím reagovat na několik výtek místopředsedy Sněmovny Karla Havlíčka, které, jak následně doplním, jsou nemístné a je potřeba je jednoznačně odmítnout.

Prvně, jak jsem zmiňoval, posouváme se do unikátního, rekordního čísla 150,9 miliardy korun. Zároveň podotýkám, že je to položka, která kryje všechny rozběhnuté stavby tak, abychom je nemuseli zastavovat, a zároveň počítáme s rozběhnutím celé řady dalších nezbytně nutných staveb, atž už se jedná například o klíčový úsek dálnice D11, o další úseky dálnice D35. Úsek dálnice D11 je ten, který bude navazovat na polskou dálnici S3, která už za dva roky bude dovedená k českým hranicím, a my se zpozděním, pokud se podaří v příštím roce rozběhnout tu stavbu, s dvouletým odstupem navážeme přímo na polskou infrastrukturu.

Mohl bych jmenovat další důležité akce. V případě železniční infrastruktury mezi ty klíčové zbývá dokončení modernizace klíčových úseků hlavních koridorů, atž se jedná o uzel Pardubice, nebo například o úsek Brandýs nad Orlicí, Ústí nad Orlicí, ale počítáme samozřejmě s dalšími novými projekty modernizace trati Karlštejn–Beroun a podobně.

Znovu tedy zdůrazňuji, že kdyby se nám nepodařilo přinést do rozpočtu 150,9 miliardy korun, znamenalo by to, že bychom museli stavby zastavovat a nerozběhli bychom ty, na které se opravdu dlouho intenzivně čeká nebo ke kterým nás zavazuje elementární odpovědnost i vůči našim sousedům.

Ještě jednou zopakuji čísla vývoje investiční části rozpočtu. V letošním roce 97 miliard, v příštím roce 104 miliardy korun. Důležitou položku tvoří i neinvestiční část, která počítá zejména s finančními prostředky na opravy a údržbu. Bylo též předmětem kritiky to, že

v letošním roce v upraveném rozpočtu jsme prostředky snížovali, a dobrou zprávou je, že na základě intenzivní debaty s investorskými organizacemi se podařilo navýšit zpětně v průběhu roku, v letošním roce i prostředky na opravy a údržbu jak na silnicích, na dálnicích, tak také na železnici. V příštím roce navýšení prostředků na opravu a údržbu, tedy na takzvanou provozuschopnost, tak představují posun z letošních 15 miliard na 18 miliard korun a v případě dálnic a silnic je to částka 15,5 miliardy korun oproti letošním 13,5 miliardy, rovněž klíčové položky k tomu, aby se dařilo silniční a železniční síť udržovat a aby se podařilo také v případě železnice odstraňovat pomalé jízdy, odstraňovat propady rychlostí a celou řadu důležitých problémů, které znamenají v tuto chvíli omezení jak kapacity, tak také rychlosti na české železnici.

Zdůrazňuji rekordní rozpočet, který zajistí další pokračování staveb, které jsou rozběhnuté, a zahájení těch, na které se dlouho čeká. V tomto směru vlastně můžu vyslovit uspokojení v tom, že držíme kontinuitu, že to, co se započalo jak v předchozím období, tak v případě mnoha dopravních staveb před dvaceti i třiceti lety, to je realita, se bude dařit naplňovat. V tomto směru vítám to, že se opozice nepouštěla do kritiky.

Čemu ale nerozumím, je to, že kritizuje, že se ty prostředky zčásti snažíme najít v nových finančních nástrojích. A tady je potřeba říct, že ještě předtím, než vůbec vypukla krize na Ukrajině, Ministerstvo dopravy spustilo přípravu dalších PPP projektů, jak na dálnici D35, tak také na železnici v případě modernizace čtvrtého koridoru úseku Nemanice–Ševětín nebo také části toho důležitého železničního spojení centra Prahy, Letiště Václava Havla a Kladna. To jsou tedy PPP projekty, fungují. Důležité je, že se do budoucna podaří připravit další. I kdybychom měli kouzelný prsten, tak bychom to nemohli zvládnout za kratší čas a nemohli bychom žádný z těch PPP projektů nachystat pro příští rok, a to nepochybň Karel Havlíček velmi dobře ví. Ale začali jsme s přípravou hned se začátkem našeho funkčního období a ta příprava probíhá.

Zároveň je ale důležité říct, že PPP projekty znamenají fakticky také jenom využití dlouhých peněz, které stejně stát zaplatí, byť v jiné podobě. Zaplatí je v poplatcích dalších let za správu toho příslušného úseku, ale zahrnují pochopitelně i investiční prostředky skryté v následujícím období užívání infrastruktury. V tom se v principu zásadně neliší od jiných finančních nástrojů, jako jsou dluhopisy nebo úvěr EIB. I v tomto případě jde o nástroj, jak investovat, jak zajistit krátkodobý investiční úkol a rozložit financování v čase, na tom se nepochybň shodneme. A víme bezpečně i s ohledem na to, co nás čeká, že budeme muset hledat další nástroje pro financování výstavby vysokorychlostních tratí, a předložíme do Poslanecké sněmovny jak v krátkém období novelu zákona o Státním fondu dopravní infrastruktury, tak také v nejbližších dnech už budeme podepisovat s Evropskou investiční bankou memorandum o onom úvěru, a to, k čemu míříme, je vedle sebe porovnat všechny tyto zmíněné nástroje a rozhodnout se pro co nejvhodnější kombinaci tak, aby zátež státu byla co nejmenší. Mimochodem, takhle to dělají ty státy, kde se dlouhodobě daří investovat. V tomto ohledu naprostě nechápu tu výčitku. Místo toho, abychom dokázali říct ano, vlastně i na tom předchozí vlády nějak pracovaly. Dobře, nemohly všechno dotáhnout do konce, ale mají ti, kteří přišli po nás, plnou podporu v tom, že když říkáme investice na prvním místě nebo na jednom z prvních míst, takže se to také bude promítat do konkrétních kroků. Tak my, abychom dokázali z hlediska mixu, té kombinace nástrojů, zvolit pro stát nejvhodnější variantu, se vydáváme cestou, kterou se zatím vlády nevydaly. A nepochybň je to namísto, protože nás to stejně do budoucna bude čekat a budeme rozhodovat v budoucnu o tom, jak přesně se bude celý ten balík investičních prostředků skládat a jak ho dokážeme opravdu podpořit z jednotlivých forem.

Zazněl tady také konkrétní nástroj, Národní rozvojový fond. To nechci využívat tady k drtivé kritice předchozí vlády, která ho sice založila, ale vlastně ho nevyužila ani jedinou korunou ve prospěch investic. My jsme mimochodem právě v reakci na aktuální situaci spolu s jednáním s Ministerstvem financí, jak zajistit nezbytné prostředky, okamžitě už před létem otevřeli debatu s bankami o tom, co by to znamenalo a jak by bylo možné zajistit finance

z tohoto fondu. Odpověď? No, bylo by to možné, znamenalo by to ale stejně úvěrové peníze, které by stát vracet stejně musel. Tak je koncipován Národní rozvojový fond. Tak vedle toho dáváme dohromady celou řadu dalších jiných kroků, které jsou nezbytně nutné i ke zvládnutí energetické krize. Proto tu budou odvody, proto musíme jít cestou windfall tax. To samozřejmě má vliv i na to, co jsme pak schopni využít i z hlediska dalších forem financování. Ale samozřejmě že budeme dál pokračovat v jednání i s bankami a s dalšími subjekty, protože to prostě nezbytně potřebujeme pro další zajištění financí.

Proč nechápu tu kritiku, že se vydáváme tímto směrem? No, to souvisí i s tím, že ve střednědobém výhledu jsme pro příští rok měli nachystáno v rozhodnutí předchozí vlády 97 miliard korun. No, kdybychom to nedokázali změnit, tak to znamená, že budeme zastavovat stavby, že ohrozíme další plány České republiky. A ano, za daných okolností máme omezené možnosti, ale naprostě nechápu v okamžiku, kdy jsme zdědili výhled 97 miliard, kritiku, která se do nás pouští za to, že hledáme a reálně jsme i našli řešení pro investice v České republice do dopravní infrastruktury, ledaže by to ve výsledku myslел Karel Havlíček jako zdrcující sebekritiku. Pak bych tomu rozuměl, jinak obtížně.

A abych se dostal do finále k tomu, co je skryto v návrhu státního rozpočtu. Zodpovědný návrh, který znamená zajištění potřebných investic, závazek pro vládu, že kombinaci různých finančních nástrojů dovedeme do finále, a podnikáme k tomu ještě předtím, než se bude hlasovat v třetím čtení o státním rozpočtu, budeme mít k dispozici i prvotní návrhy z Evropské investiční banky i představu o tom, jak by mohly vypadat ony dluhopisy a jak je také poskládáme. To, kam se vydáváme, jsou samozřejmě státní záruky. Bez nich by ty nástroje neměly žádný smysl. Nedokázali bychom získat tak vhodné podmínky, aby bychom dokázali konkurovat jiným formám. A jsem přesvědčený o tom, že ve výsledku kombinace pro Českou republiku, nejenom proto, že zajistí potřebné investiční prostředky, ale i proto, že bude dobře poskládána z hlediska nákladů na obstarání peněz, na dluhovou službu, celkové úhrady úroků, bude nejvhodnějším možným formátem, nejvhodnější možnou kombinací a volbou i pro budoucnost. A je také zcela jasné, že nás do budoucna čeká využívání dalších forem.

Když jsme otevřeli jednání s Evropskou investiční bankou, musím říct, že rovnou zmiňovali, že jiné státy tam v předchozích letech už byly před námi a že třeba Polsko, obdivované pro to, kolik dokázalo postavit kilometrů dálnic, právě těch nástrojů využívá velmi intenzivně, protože Evropská investiční banka v tomto smyslu je schopna nabídnout produkt, který významně lépe obстоjí v konkurenci jiných produktů, ale zajistí opravdu efektivní financování.

Tolik tedy základní představení rozpočtu v kapitole Doprava se zdůrazněním základních priorit – investice, investice, jak do železnice, tak do silnic a dálnic, tak také do vodních cest, zajištění finančních prostředků na veřejnou dopravu včetně zajištění prostředků na kompenzaci slev i na další rozvoj veřejné dopravy v dálkové i regionální dopravě, podpora krajů v navýšení příspěvku na silnice druhé a třetí třídy v rozsahu 6 miliard oproti letošním čtyřem, zajištění prostředků na digitalizaci agend a na úsporu administrativy a konečně zajištění také prostředků a pevného zázemí pro bezpečnost silničního provozu, pro řadu důležitých programů a také pro vesmírný program, pro to, aby se Česká republika mohla zapojit do rodiny technologicky nejrozvinutějších zemí světa.

Děkuju moc za pozornost i za podporu toho rozpočtu ve třetím čtení.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Než dám slovo dalšímu přihlášenému, kterým je s přednostním právem pan ministr Rakušan, načtu došlé omluvy. Kott Josef se omlouvá od 16 hodin z pracovních důvodů, Nacher Patrik se omlouvá od 13.30 do 17.30 také z pracovních důvodů a pan ministr Michal Šalomoun se omlouvá od 13 do 16 hodin z pracovních důvodů.

Avizují i pro pana ministra i pro nás všechny, že na 13.30 je pevně zařazený volební bod, a budu muset případně tedy jeho vystoupení přerušit. Ale nyní už má pan ministr slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, dovolte mi opravdu v krátkosti představit jenom základní čísla, která se v rozpočtu objevují jako návrh Ministerstva vnitra České republiky. Samozřejmě potom budu připraven odpovídat na nějaké otázky, které jistě v debatě přijdou, teď jen velmi stručná rekapitulace. Pro kapitolu Ministerstva vnitra jsou na rozpočet roku 2023 navrhovány příjmy v celkové výši 13 467 000 000 korun a výdaje v celkové výši 99 733 000 000.

Je potřeba si uvědomit, že se jedná o výrazný nárůst finančních prostředků, a vláda tím splňuje jednu ze svých priorit, která je dána samozřejmě dlouhodobou strategií, ale i myšlenkou na současnou bezpečnostní situaci, a samozřejmě že si vláda České republiky jako celek uvědomuje veškeré výzvy, které ve vnitřní bezpečnosti na nás čekají. Mimochodem o tom svědčí i nárůst finančních prostředků v rámci miliard během letošního roku na navýšení rozpočtu Ministerstva vnitra. Naše vláda ani v letošním roce nezapomněla na odměny pro hasiče, policisty, ať už dobrovolné, nebo státní, kteří zasahovali ve Hřensku. Nezapomněli jsme ani na ocenění složek integrovaného záchranného systému v době nouzového stavu a stejně zodpovědně se stavíme k vnitřní bezpečnosti i pro příští rok.

Ve struktuře výdajů tvoří logicky největší položku prostředky na platy a související výdaje, a to ve výši 56 miliard korun, výdaje na dávky důchodového pojištění a ostatní sociální dávky ve výši 16 miliard korun. Zbývající prostředky ve výši zhruba 27 miliard jsou logicky určeny na běžné výdaje, na výdaje v oblasti programového financování, výdaje na výzkum, vývoj a inovace.

Podstatná část výdajů kapitoly Ministerstva vnitra je logicky určena na zabezpečení chodu, činnosti bezpečnostních sborů Policie České republiky, Hasičského záchranného sboru, jedná se o círka 66 % z celkových výdajů kapitoly Ministerstva vnitra. V rámci přípravy návrhu rozpočtu na rok 2023 a střednědobého výhledu na léta 2024 a 2025 byl rozpočet kapitoly celkově posílen o 13,6 miliard korun. Bez prostředků Evropské unie se jedná o 11 miliard korun, tedy pocházejících přímo z prostředků rozpočtu českého.

Největší objem ve výši více jak 4 miliardy připadne na dopady navýšení platových tarifů příslušníků o 10 % od ledna 2023 a zaměstnanců od září roku 2022. V objemu 2 miliard byl navýšen rozpočet bezpečnostních sborů v oblasti investic. Z této částky bude zajištěno i posílení investičních dotací pro jednotky sboru dobrovolných hasičů, a to ve výši 400 milionů korun, a to na obnovy hasičské techniky, nákup služebních vozidel policie, a rovněž budou posíleny stavební investice sborů.

Dalšími položkami, které bylo v rozpočtu nezbytné posílit, jsou investice do velmi zanedbaných základních registrů. Tady bych chtěl o pozornost požádat každopádně i opozici a, řekneme, naší sdílené zodpovědnosti za to, do jakého stavu se základní registry bohužel dostaly, bych samozřejmě žádal o podporu a nezpochybňování nutnosti opravdu mnohamilionových investic do této základní infrastruktury pro fungování našeho státu a základního předpokladu pro to, aby digitální transformace, digitalizace měla nějaký skutečný smysl. To prostě bez základních registrů v dobrém stavu nelze vystavět.

Ministerstvo vnitra samo přijalo řadu úsporných opatření. Chtěl bych avizovat, že pro rok 2023 snížujeme početní stavy úředníků Ministerstva vnitra o téměř 200 míst. Provádíme revizi odborných i podpůrných agend, chceme tyto revize provést v co nejrychlejším čase, na jaře předložit veškeré změny z nich vyplývající a samozřejmě tak generovat další úspory, a to především v běžných provozních výdajích Ministerstva vnitra tak, aby více peněz zbývalo na investice a více peněz logicky zbývalo i na platové podmínky policistů, hasičů.

Věříme, že toto bude příklad dobré praxe i pro ostatní rezorty, protože Ministerstvo vnitra kromě jiného vytváří metodiku revize jednotlivých ministerských agend i pro ostatní rezorty. Troufám si říct, že i v době, která není jednoduchá rozpočtově, se vláda České republiky jako celek – nikoliv nějakým rezortním pohledem, ale jako celek – oblasti vnitřní bezpečnosti staví velmi zodpovědně, a mohu s klidným svědomím říci, že důstojný chod a fungování Policie České republiky, Hasičského záchranného sboru, samotného ministerstva a veškerých agend, které má Ministerstvo vnitra na starosti, je v tomto případě, v případě schválení rozpočtu v navrhované podobě, zajištěn zcela bezesporu a bez problémů, které by nás mohly potkat. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji taktéž. Nyní se tedy dostáváme k rádně přihlášeným, protože s přednostním právem už je přihlášený jenom pan předseda Radim Fiala, který zde stále přítomen není, a na řadě je nyní pan poslanec Karel Rais. Nicméně i jeho upozorňuji, že ho – a v tomto případě asi zřejmě opravdu už dojde k tomu času – přeruším ve 13.30. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den, beru na vědomí. Vážená paní místopředsedkyně, vážení páni ministři, paní ministryně, kolegové a kolegyně, docela rád bych se v tom zbyvajícím čase vyjádřil a předložil několik osobních poznámek k rozpočtu na rok 2023, a to konkrétně ke kapitole 333, což je kapitola rezortu školství.

Podívejme se na to nejprve obecně. Co se týká celkových výdajů na školství vzhledem k HDP v Evropské unii, je v průměru uváděn údajem přes 5 % v zemích Evropské unie – předpokládá se, že 5 % HDP jde směrem do školství. A jak je to s naší kapitolou? Zde, když to srovnám, myslím, před čtrnácti dny jsme tady měli rozpočet na rok 2022, tak ve srovnání s tím rozpočtem tam došlo k poklesu opět asi o 0,03 procentního bodu, tak to je zanedbatelné, ale celkem na základě aktuální predikce HDP z Ministerstva financí ze srpna 2022 je odhadován výdaj kapitoly na 3,45 %, čili jsme pod úrovni Evropské unie.

Jedná se relativně o jeden z nejnižších státních rozpočtů Ministerstva školství, který za posledních deset let byl učiněn českou vládou směrem ke kapitole školství. Vláda ve svém programovém prohlášení inzeruje zvyšování kvality a současně inzeruje zajištění stability platů. Já, protože minule kolem toho byla diskuse, jsem si vzal s sebou to prohlášení a tam je napsané: "Garantujeme kvalitní platové ohodnocení pedagogických pracovníků a udržíme jejich platy na úrovni 130 % průměrné hrubé měsíční mzdy. Dále budeme klást (důraz?) na udržení rozdílu udržení 20% podílu nadtarifních složek platu a jejich efektivní využívání. (Hluk v sále.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já se vám omlouvám, pane poslanče, ale hluk je tady už příliš velký. Všichni se sice vracejí do sálu, což je asi v pořádku, ale nicméně prosím vás, kolegyně a kolegové, o ztištění. Prosím.

Poslanec Karel Rais: Takže tolik citace garance vlády směrem k platům a samozřejmě cílem vlády podle prohlášení je získat více finančních prostředků tak, aby veřejné výdaje na vzdělávání a školské služby odpovídaly v poměru k HDP alespoň úrovni průměru zemí OECD, což letos rozhodně není. Z toho, co jsem uvedl, je tedy zřejmé, že vláda máže učitelům med kolem pusy. Dosažení průměru EU by odpovídala částka 5 % a realita je nižší – jak jsem říkal, asi ani ne 3,5 %.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: A nyní došlo k tomu, že už jsme v čase, jak jsem avizovala, pane poslanče, ale určitě dostanete hned vzápětí poté, co se k tomuto bodu vrátíme, slovo a budete moci dokončit své vystoupení. (Poslanec Rais: Děkuji.) Také děkuji. A i faktická poznámka, která tady je, přijde na řadu až následně.

My si teď předáme řízení schůze a dostaneme se k pevně zařazenému bodu.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, vítám vás a přeji hezké odpoledne. Na 13.30 máme zařazen napevno bod číslo

123.

Návrh na volbu zástupce veřejného ochránce práv

Prosím, aby se slova ujal předseda volební komise Martin Kolovratník. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré odpoledne, paní předsedající. Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, pane premiére, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové vám všem. Musím se vám trochu omluvit, asi hlavně panu poslanci Karlu Raisovi, který se po čekání po přednostních právech dostal ke slovu v té rádné rozpravě, ale takhle jsme se politicky dohodli na 13.30, že pevně zařadíme jeden jediný volební bod.

Velmi stručně i vysvětlím, proč došlo k této dohodě. Je to z toho důvodu, že se jedná o návrh na volbu zástupce ombudsmana, veřejného ochránce práv, a pokud by Sněmovna dnes nekonala, tak by marně uplynula lhůta 60 dnů od uvolnění této funkce, která je dána zákonem a na kterou reagoval jak pan prezident Miloš Zeman, tak Senát, dvě instituce, které sem do Sněmovny zaslaly své návrhy, a považovali jsme tedy za nevhodné, nepřípustné, kdyby Sněmovna na ty návrhy nereagovala a nechala by tu lhůtu marně uplynout, a musela by jak tedy Kancelář prezidenta, tak Senát žádat o nové návrhy.

Rychle zrekapituluji pro stenozáznam to, že lhůta, o které jsem teď mluvil, uplyne až za několik dnů, bude to v neděli 30. října, protože předchozí zástupkyně veřejného ochránce práv, paní Monika Šimůnková, rezignovala na svůj mandát 31. srpna 2022, a zákon, který tu lhůtu stanovuje 60denní, je to zákon č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv. Stanoví, že ať tedy ochránce veřejných práv, nebo jeho zástupce je volen Poslaneckou sněmovnou na funkční období šesti let ve volbě, která se má uskutečnit právě do 60 dnů od uvolnění toho místa. Jako Sněmovna budeme vybírat z kandidátů, které nám sem na naší výzvu navrhli za prvého prezidenta republiky a za druhého Senátu. Obě instituce jsou oprávněny poslat dva návrhy a shodné návrhy jsou podle zákona přípustné.

Na volební komisi jsme obdrželi 5. října nominaci prezidenta republiky, a to včetně oznámení a doručení všech podkladů, že navržený kandidát splňuje podmínky pro výkon funkce z hlediska zákona č. 349/1999 Sb. Prezident Miloš Zeman nominuje dva kandidáty – pana docenta doktora Zdeňka Koudelku a pana doktora Petra Scholze. Dále 13. října volební komise obdržela nominaci od předsedy Senátu. Senátní volební komise postupovala stejným způsobem, a to tak, že na své 11. schůzi 11. října nominace Senátu projednala a také konstatovala, že navržený kandidát splňuje podmínky volitelnosti stanovené zákonem. Senát tedy sem do Sněmovny nominoval, bylo to dne 12. října, jeden návrh, a to pana doktora Vítě Alexandra Schorma.

Volební komise všechny dopisy i životopisy kandidátů rozeslala předsedům poslaneckých klubů a členům volební komise, to se stalo 14. října, a zároveň jsme na volební komisi tyto nominace projednali, připravili pro vás, pro plén. Bylo to formou usnesení per rollam číslo 75 ze dne 14. října 2022.

Rychle zrekapituluji usnesení. Volební komise pověřuje v tomto případě místopředsedu volební komise Karla Haase, aby vás seznámil:

"I. s návrhy kandidátů pro volbu zástupce veřejného ochránce práv, jak je předložil prezident a Senát." Ještě jednou, za prvé pan Zdeněk Koudelka – navržen prezidentem, za druhé Petr Scholz – navržen prezidentem, za třetí Vít Alexander Schorm – navržen Senátem.

"II. Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební komise navrhoje standardní volbu tajnou, podle našeho jednacího a volebního řádu dvoukolovou.

III. Nově zvolený zástupce veřejného ochránce práv se ujme funkce na šestileté funkční období složením slibu do rukou předsedkyně Poslanecké sněmovny" – v případě, že by byl dnes zvolen, a ten slib se musí složit do 10 dnů ode dne volby.

V tuto chvíli vás, paní předsedající, prosím, abyste otevřela rozpravu k navrženým kandidátům i ke způsobu volby, a po rozpravě prosím, abychom rozhodli hlasováním s tím, že Sněmovna chce provést volbu tajným způsobem. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedo. Otevím tedy rozpravu a táži se, zda se někdo hlásí do rozpravy? Není tomu tak, rozpravu tedy končím.

A máme zde návrh na hlasování, je to tak, pane předsedo? (Ano.) Volební komise navrhoje volbu tajnou. Přivolám kolegy z předsálí.

Budeme tedy hlasovat o tom, zda budeme hlasovat v tomto případě volbou tajnou. Zaznamenala jsem žádost o odhlášení, proto vás všechny odhlásím a poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Chvilku posečkáme, než se ustálí počet přihlášených. Ještě jednou zagonguji. Počet přihlášených se nám ustálil.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Hlasujeme o tom, zda budou tajné volby.

Hlasování číslo 150, přihlášeno 134 poslanců a poslankyň, pro 132, proti 2. Návrh byl přijat.

A nyní bych vás, pane předsedo...

Ještě než dám slovo panu předsedovi, přečtu omluvy. Omlouvá se Renata Oulehlová od 14.30 do 16.30 z pracovních důvodů, a prosím ještě o strpení. (Neformální domluva.)

A nyní vás, prosím, pane předsedo, abyste nám dal další pokyny.

Poslanec Martin Kolovratník: Navrhoji ve věci volby, paní předsedající, následující postup. Je tam jeden lístek, takže to bude rychlé, proto volební místnost bude otevřena 12 minut. Provedení volby bude probíhat 12 minut do 13.50. Poté volební místnost uzavřeme a pak prosím asi o doplnění vás, pokud je dohoda na obědové pauze, že by byla do 14.30, tak výsledek voleb bych oznámil na začátku odpolední části jednání, ale to už nechávám na vaši informaci. Volební místnost teď bude otevřena do 13.50.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za informace. Čili opakuji, že volební místnost bude otevřena do 13.50, poté bude oznámení voleb ve 14.30. Do té doby také vyhlašuju přestávku a jednání pro tuto chvíli přerušuji.

(Jednání přerušeno ve 13.39 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, než budeme pokračovat v dnešním programu, prosím předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky volby.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré odpoledne, děkuji za slovo, a tak, jak bylo domluveno v tento čas, přednesu výsledek té jedné volby, kterou dnes Sněmovna provedla. Byla to volba zástupce veřejného ochránce práv.

Bylo vydáno 168 hlasovacích lístků, stejný počet byl i odevzdán, takže neodevzdaných hlasovacích lístků je 0. Volby se tedy zúčastnilo 160 poslanců a poslankyň, kvorum nutné pro zvolení bylo 81. Pan Zdeněk Koudelka získal 57 hlasů, pan Petr Scholz 3 hlasy a pan Vít Alexander Schorm získal 82 hlasů. Konstatuji tedy, že pan Vít Alexander Schorm byl v prvním kole volby zvolen zástupcem veřejného ochránce práv, a tímto momentem volba končí.

Zároveň ještě doplním, že zvolený kandidát se může ujmout své funkce, je to šestileté funkční období, dnem složení slibu do rukou předsedkyně Poslanecké sněmovny, a tento slib musí proběhnout do 10 dnů od tohoto momentu. Takže děkuji za pozornost, to je výsledek té volby.

A ještě doplním za volební komisi druhou informaci pro předsedy poslaneckých klubů. My jsme již delší dobu za volební komisi měli vyhlášenou lhůtu pro nové nominace do Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran, je to na dva členy tohoto úřadu a zároveň na předsedu tohoto úřadu. Lhůta byla původně do tohoto pátku, ale vzhledem k tomu, že kluby se zatím nestačily připravit, jsem byl požádán, abych ze své pozice předsedy komise tu lhůtu posunul, čímž takto činím v tuto chvíli a prodlužuji tuto lhůtu do pátku 4. listopadu do 11 hodin. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedo. Čili jsme se vypořádali s bodem 123 a zvolili jsme nového zástupce veřejného ochránce práv.

Než budeme pokračovat v projednávání bodu vládního návrhu zákona o státním rozpočtu ČR na rok 2023, sněmovní tisk 315, prvé čtení, přečtu omluvy. Omlouvá se Věra Adámková od 14.15 do 17 hodin ze zdravotních důvodů, Romana Fischerová od 14.30 ze zdravotních důvodů, pak se omlouvá pan poslanec Ivo Vondrák od 15.30 z pracovních důvodů. Toliky tedy omluvy.

A nyní bychom tedy pokračovali v projednávání bodu

1.

Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2023 /sněmovní tisk 315/ – prvé čtení

Byl přerušen v rozpravě pan poslanec Karel Rais. Máte, pane poslanče, slovo, prosím, a připraví se pan poslanec Richter.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Já jsem v podstatě před přestávkou řekl, že průměrné výdaje na školství v rámci EU, že se pohybují kolem 5 %, zatímco tady v tomto našem rozpočtu v kapitole 333, Ministerstvo školství, asi 3,45, asi 3,5 %, čili že je to relativně ve srovnání s evropskými zeměmi jako spíš nižší rozpočet.

A pak jsem říkal, že se chci věnovat některým vybraným problémům tady z toho rozpočtu. Jednak je to tradiční nárůst platů pro pedagogické pracovníky regionálního školství. Za rok 2022 je celkem zřejmé, že nebyl ten nárůst realizován v plné výši podle vládního prohlášení, a podle toho, co jsem říkal nebo ukazoval – citoval jsem výsledky práce Münicha a Sojky – kdy je předpoklad, že asi plně nebude ani tady podle rozpočtu 2023, ale to uvidíme. V každém případě v roce 2023 dojde ke zvyšování disproporcí ve vývoji odměňování, a to mzdou porostou dále, v regionálním školství rychleji než ve vysokém školství – na to je poukazováno i v tom

samotném materiálu, a na tyto chybějící prostředky v rámci rezortu Ministerstva školství nebo vysokých škol upozorňují i rektori dopisem panu ministru ze dne 13. září 2022. V této souvislosti zejména se skokovým nárůstem provozních nákladů na vysoké školy chybějící nárůst činí asi 2 650 000 000. Nárůst nákladů, které souvisí i s pokrytím cen energií, je odhadován rektory na 1 700 000 000, což v rozpočtu chybí. Také tam je částka 800 milionů korun, čili je tam jakýsi nekrytý ten požadavek.

Co se týká oblasti vědy, výzkumu a inovací, rozpočet rektorů byl v podstatě odhadnut na částku 762 milionů korun a do rozpočtu je vložena částka 266 milionů korun, což samozřejmě požadavky rektorů nekryje, týká se to vysokých škol. Pak dále je potřeba ještě se bavit o provozních nákladech, které v souvislosti se skokem v energii v oblasti infrastruktury, vědeckovýzkumných center mezinárodních, jako je Laserové centrum, CEITEC, to také může být problém. Rektori poukazují – a osobně se s nimi ztotožnuji v tom, že na úpravu výdajů u střednědobého rozpočtového rámce pro oblast vysokého školství na roky 2024 a 2025 v podstatě vlastně tam není o tom hovořeno. A myslím si, že je potřeba, aby podíl HDP byl kolem těch 0,55 %, tak jak je dobrým zvykem v Evropské unii. Čili to mně vadí na rozpočtech i na rok 2022, to bylo stejně, že tam vlastně chyběl střednědobý rámec.

Pokud se venuji detailům ještě, byl jsem překvapený například odstraněním dotace na činnost české vědecké instituce, která má mimořádně velké mezinárodní renomé, a tou je Český archeologický ústav, kterému byl snížen výdaj na provoz o 25 milionů korun. Vím, že nejsou interpelace nebo že není doba interpelace, ale myslím si, že by bylo možné, aby se k tomuto snížení třeba v budoucnu v druhém čtení pan ministr vyjádřil. To si myslím, že to může být likvidační, nebo to mám jenom z médií, že to může být likvidační pro tento úřad.

Z dalších problémových detailů bych zdůraznil problém navrženého rozpočtu ONIV na rok 2023 pro regionální školství, kdy opět dochází k podhodnocení té částky, tam je to 2 630 000 000. Snižovali jsme tento rozpočet už na rok 2022, takže tam dochází neustále k snižování ostatních neinvestičních nákladů pro regionální školství, a toto je jeden z mála manažerských nástrojů, kterým ředitel ovlivňuje výsledky a chod školy. Toto i z části jsou samozřejmě semimandatorní povahy, protože z toho se platí nemocenská pro učitele, ale přesto je tam prostor na to, aby ředitel mohl nakupovat pomůcky a další záležitosti pro školy, a už podruhé za dobu existence této vlády vlastně ONIV byl snižován.

Samozřejmě v rozpočtu lze nalézt i řadu pozitivních prvků. Osobně tam považuji za pozitivní, že je tam podpora studijních programů pro lékaře, nelékařské profese, vybrané technické odborníky, čili je tam jakýsi strategický pohled aspoň trochu vidět. Ale když se na to podívám celkově, pokles výdajů na školství vzhledem k HDP je vcelku nedostatečný (?) a je zde reálné, naprostě reálné nebezpečí, že finanční deficit se odrazí v kvalitě školství na všech úrovních. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní, než dám slovo panu poslanci Richterovi, mám zde dvě faktické. Mám tu ještě přihlášku pana poslance Vondráka, mám ho tady v pořadí – pane poslanče.

Poslanec Ivo Vondrák: Dobré odpoledne. Děkuju za slovo – dvě minuty, budu krátký. Já bych tady zdůraznil dvě věci, které považuji na tom rozpočtu za ohrožující. První se týká nedofinancování regionálního školství, kde ten nárůst zcela evidentně nebude stačit na to, abychom dodrželi pravidla, že pedagogický pracovník bude mít plat na úrovni 130 % průměrného platu. To se v podstatě nedá dodržet. Predikce je, že to bude někde na úrovni 110 %, takže to je velký paradox z pohledu toho, že tady budeme brzy projednávat zákon o pedagogických pracovnících, kde vlastně bude přímo zakódováno to, že pedagogický pracovník má mít 130 % platu průměru České republiky. To je první věc, kterou považuji za

velmi problematickou, a dle mého názoru bude mít negativní vliv na zájem o profesi pedagoga, jak to bývalo v minulých letech. To je první věc.

Druhá věc je rozpočet vysokých škol, který je navýšen o 2,3 miliardy. My jsme měli na předminulém jednání školského výboru zástupce Ministerstva školství pana náměstka Millera, který předložil požadavek našemu výboru o navýšení rozpočtu vysokých škol o 5 miliard. Těch 2,3 miliardy je polovina a zcela evidentně bude znamenat jakási omezení, která samozřejmě budou dána jednak energetickou krizí. Pevně věřím, že se to dá ustát, ale vzniká tady poměrně významný problém, totiž ten, že budou chybět tyto prostředky právě v platech. Děkuji, to je všechno. Konvergujeme k nedofinancování školství. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za dodržení času. Nyní prosím pana poslance Okleštěka s faktickou poznámkou. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážení ministři, kolegové poslanci, navážu na své dva předřečníky ve vztahu k regionálnímu školství, protože v mediálním prostoru se teď pohybuje informace ohledně rozhovoru, který poskytl pan ministr Deníku N, a titulek zní "To je na obklad a demisi, cílí se učitelé nad Balašovým nápadem zrušit příplatky". Je to s podivem, protože vlastní text zní takto, cituj: "Učitelskou veřejnost nadzvedly výroky, které zazněly z úst ministra školství v rozhovoru pro Deník N, kde mimo jiné zmínil, že učitelé si nezaslouží příplatky za suplování, jsou prý přežité a ne všichni učí kvalitně. Navíc si myslí, že ředitelé jsou hysteričtí a vydírají ho kvůli chybějícím penězům. Ti spolu s učiteli jeho slova považují za skandální a žádají jeho demisi." To je konec citace. Já bych tady zmínil, že vlastně tak, jak říkali moji předřečníci, že regionální školství a školství obecně je podfinancované, tak právě pan ministr se tady v tom rozhovoru zmiňuje, že mají málo peněz. Jo? To je tady v té větě "vydírají ho kvůli chybějícím penězům". Takže bych doporučil, jsme v prvním čtení rozpočtu a je ještě prostor, aby se formou pozměňovacích návrhů třeba i to financování školství upravilo, tak bych poprosil, kdyby se tím Ministerstvo školství zabývalo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji a nyní v rozpravě vystoupí pan poslanec Richter. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Richter: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si v pár bodech komentovat vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky v kapitole Národní sportovní agentury pod číslem 362 nebo kapitolou 362.

Kluby, sportovní spolky, a to zejména v amatérské soutěži, stále čekají na pomoc v energetické krizi. Všichni jsou ve velkém ohrožení, to tady zdůrazňuji již po několikáté. Ani v novém návrhu rozpočtu na rok 2023 není toto reflektováno v tom, jaké nárusty, byť i po zastropování, je zde očekávají.

Sportovní spolky zatím nevědí, jestli nebudu muset kvůli nárustu cen energií sportoviště uzavřít. Kluby, které jsem již v minulosti několikrát zmiňoval, a k tomu se můžu malinko vrátit, sotva přežily pandemii koronaviru a nikdo nemůže vědět, zda se ještě v nějaké podobě neobjeví, se zmítají v této další krizi, to je v krizi energetické, kdy prostředky nemají nebo se jim výrazně tenčí. A určitě bude docházet minimálně ke zdražování tréninku dětí a v nejhorším případě k uzavírání sportovišť. Na to neupozorňuji jenom já tady, ale upozorňuje na to Česká unie sportu, svazy jako takové, a nevíme, kdy kdo náhle ze dne na den zavře sportoviště.

Sportovním klubům a tělovýchovným jednotám dramaticky narostly náklady na elektřinu o stovky procent, měsíčně platí za provoz tělocvičen nebo hal statisíce korun, jenže nemají z čeho brát. Státní podpora nepřichází v dostatečné míře. Miroslav Jansta, předseda České unie

sportu, toto komentuje slovy, budu citovat: "Očekáváme, že bude docházet ke zdražování tréninku dětí a patrně ještě katastrofičtějším scénářům. Až se naplno rozjede topná sezona, některé spolky budou uzavírat sportoviště nebo se jich zbavovat, jsou na finančním dně. A ano, nastanou katastrofické scénáře, pokud nebude klubům a spolkům zajištěna dostatečná pomoc státu. Počet klubů nebo tělovýchovných jednot, co se potýká s nárůstem výdajů za provoz a údržbu sportovišť, strmě roste. V současné době nemá dostatek prostředků na zaplacení těchto položek 61 % tělovýchovných jednot a sportovních klubů. Vyplývá to z průzkumu České unie sportu, do kterého se zapojilo skoro 1 700 zástupců z klubů a jednot. Situace bude nadále eskalovat. Reálně se už potýká s těmito problémy kolem 80 % klubů, které vlastní nebo mají v pronájmu sportoviště či jiná sportovní zařízení. Pokud stát prostřednictvím Národní sportovní agentury výrazně nezasáhne, bude už opravdu docházet k uzavírání sportovišť, a tím k rušení tréninku pro děti," prohlásil Miroslav Jansta, předseda ČUS.

TJ Bohemians Praha, budu zase citovat: "Jenom náklady na elektřinu se zvedly oproti loňskému roku o 86 %. Za provoz platíme 15 milionů korun ročně, nemáme už na to, situace je neudržitelná, proto jsme museli prodat jednu ze svých hal."

SK Radbuza Plzeň: "Pokud to takhle půjde dál, tak to pro nás může být likvidační. Bazén a zimní stadion jsou energeticky nejnáročnější budovy. Nás trápí dále, v sousedství máme železnici, takže když u nás projede vlak, třese se hladina, a tím pádem za dobu existence bazénu máme tento v havarijném stavu."

HC Lomnice nad Popelkou: "Pod sebou máme veškeré náklady týkající se provozu, ve výpůjčce máme od města zimní stadion a také strojovna je naše. Veškeré náklady za energie jdou za námi, tedy vše, co se týká elektřiny, plynu, revizí, zaměstnanců a tak dále. Zdroje čerpáme z tržeb a z členských příspěvků. Běžně jsme platili jenom za energie zhruba 700 000 korun za rok. Letos se za stejnou spotřebu pohybujeme na 3 milionech korun za rok. Jsme úplně nešťastní, na provoz a údržbu jsme dostali z kraje částku 280 000 korun. Podpora od města je v rádech desetitisíců. Máme devět kategorií, kolem 130 dětí do věku 18 let. Vždy jsme dobře hospodařili, byli jsme schopni ufinancovat provoz. Dnes toho nejsme schopni. Musíme se vypořádat s dluhy za poslední měsíce. Prostředky, které jsme dostali od města, jsme už vyčerpali. Když porovnám náklady na kilowatty v minulých sezónách, tak z 2,30 včetně DPH to vyrostlo na 10 korun včetně DPH. V loňském roce narostly náklady na 300 000, v letošním roce o 900 000." Pořád pouze cituji.

Hokejový klub BBSS uvádí: "My jako spolková jednota vlastníme zimní stadion. Měli jsme elektriku 1 MW za 910 korun, minulý rok za 1 500 a letošní za 1 800. To je likvidační, přesto se prostředky z dotací snižují. Jestli se nepodaří fixovat, ale tady zdůrazňuji, dobrou cenu elektřiny na další období, je možné, že budeme platit jenom elektriku 600 000 měsíčně, a to je pro nás likvidační."

TJ Ostrava: "Za energie aktuálně platíme až 1,2 milionu korun za rok. Žijeme z ruky do huby. Kdysi jsme platili 850 000. Kdo se stará o to, jestli má sport z čeho žít, nebo ne? Moje velká kritika je, že všechny vlády po roce 1990 se na sport – tři tečky tady uvádí – a v podstatě ho nefinancují. Jsou to jenom drobky, co dávají. Máme šestnáct sportů, téměř 1 600 členů a musíme si na náš provoz sehnat prostředky z finančních příspěvků, jinak to nejde. Musíme se v drtivé většině postarat sami. Nebýt rodinných rozpočtů, sportovní organizace neexistují. Snažíme se pronájemem majetku získat co nejvíce peněz, ale patrně budeme muset sáhnout ke zdražení. Už je to hodně na hraně. Na letošní rok jsme získali od státu na provoz pouze 141 000 korun z krajského úřadu, jinak jsme nic víc nezískali. Určitě bychom se přihlásili, kdyby se vypsal program. Bojujeme, jak se dá, dusíme se, trápíme."

SK Olympie Dolní Břežany: "Máme pro sebe zimní nafukovací halu. Ceny energií byly v minulosti udržitelné. Nyní si halu téměř nemůžeme dovolit a vůbec nevíme, jestli ji budeme v zimní sezóně stavět. Náklady na energie jsou pro nás smrtící, dosahují okolo 100 000 korun měsíčně, což při cca pětiměsíční zimní sezóně je půl milionu a k tomu náklady na montáž

a demontáž hal cca $2 \times 100\ 000$ korun. Celkové náklady na zimu činí 0,7 milionu. Pronajímat moc nemůžeme. Dopoledne nikdo nechce a odpoledne až večer je hala plná našich mládežnických družstev. Máme téměř 200 dětí."

TJ ABC Braník: "S 95% pravděpodobnosti zdražíme tréninky, a to mezi 20 a 100 %, jestli budeme platit za zálohy na energie to, co nyní. Narostlo nám to rádově o 330 %."

Tomáš Cvikl, předseda Squash clubu Strahov: "Budeme muset přistoupit ke zdražení jednotných sazeb. Zatím nevíme, jak razantně budeme muset k tomu přistupovat."

ČUS, sportovní centrum Nymburk a plavecký stadion Podolí: "Cena elektřiny za tyto dva klíčové sportovní areály v prvních čtyřech měsících v roce 2019 vycházela na 1,6 milionu korun. Za stejné období v tomto roce se částka vyšplhala na 6 milionů korun, to je nárůst o 362,92 %. Celkový odhadovaný roční nárůst cen elektřiny je v tomto roce 19,5 milionu korun. Nevíme, co budeme dělat, až na konci roku skončí dodávky plynu. To bude nárůst o dalších 25 až 30 milionů korun. Když adekvátně zdražíme, sportovní svazy a kluby na využívání těchto areálů už peníze mít nebudou, protože i ony obdržely menší dotace než v loňském roce."

Takto bych mohl pokračovat do nekonečna. Možná někoho z vás to jednou prostě osvítí, až třeba – jak jsem říkal už možná minule nebo někde jinde – až se opravdu třeba zavře Podolí na konci roku a nebude mít vy a vaše děti kam chodit plavat, a tak dále. Tak to možná si i my jako politici nebo vy, co předkládáte vládní návrh státního rozpočtu na rok 2023, uvědomíte, že na energie tam peníze opravdu nejsou.

Při mé posledním vystoupení jsem se dostal do slovní přestřelky s panem Stanjurou, který mi zdůrazňoval, jak jsem ve věci neorientovaný, že NSA dostává peníze tak, jak si vlastně řekla, že těch 500 milionů, které tady byly připraveny, jsou to, co oni chtěli. Ano, když jsem si prověroval veškeré informace, tak je to pravda, že dostali to, co chtěli, ale bylo jim jasné naznačeno či doporučeno, že stejně více nedostanou. A v době, kdy se ta částka vyjednávala, ceny nebo vývoj cen energií na trhu nebyl ještě tak jasný, jak se bude vyvíjet, aby mohli žádat o to víc, anebo více argumentovat, že ta částka je nedostatečná.

Možnosti, jak se proti této krizi bránit, nemají sportovní spolky mnoho. Jednou z nich je navýšení členských příspěvků, to tady opakují několikrát, ale to je slepá ulička a ve své podstatě je to likvidační i směrem mezi rodiny, které na to nebude mít a budou si muset nastavit priority, kam peníze z jejich rodinných rozpočtů půjdou. Opakujeme se: pokud se situace nezlepší, pravděpodobně budeme muset zavírat i sportoviště. Jako zástupce největšího fotbalového svazu v České republice – my máme problémy s tím, že naše veškerá sportovní příprava přes zimu se odehrává v halách. My ty haly nevlastníme, my si je pronajímáme, my tam chodíme do tělocvičen a tak dále a za to platíme peníze. Ty kluby, jak už se dneska vyždímaly v rámci peněz na sportoviště, která mají v nájmu na jarní, letní a podzimní měsíce, v tuto chvíli nemají další nezbytné prostředky na zimu. Takže si myslím, že halové nebo respektive soustředění v halách anebo tréninky v týdnu v hale budou velmi omezené a budeme se soustředit na to, být venku. Výborná je doba, že ještě počasí nám přeje, že topná sezona ještě naplno nezačala, že pořád můžeme trénovat venku a soutěže ještě běží, takže to je tak jediné, co je na tom pozitivní.

Dále je možné i to – protože pan Jaroslav Chvalný například uvádí, budu citovat: "Je klidně možné, že zařízení budou prodávat nebo omezovat jejich provoz, protože nebudou moci méně topit. Když budou topit méně, tak vlastně ta hala se už nevyužije, takže třeba se rozhodnou v její prodej." Myslím si, že to je v dnešní době škoda prodávat. Velké tělovýchovné jednoty s majetkem už v těchto měsících vyčerpaly podporu od měst a krajů, jak jsem uváděl, a opravdu si dokážu představit, jak ke konci roku budou v rámci vyúčtování shánět finanční prostředky.

V návrhu rozpočtu jsem nenašel, že by obsahoval výrazné navýšení financí na provoz a údržbu na rok 2023, což prohloubí existenční problémy sportovišť. I když mají ceny zastropované, i přesto ceny jsou tak vysoké, a tak s nimi kluby a sportovci nebo respektive

předsedové klubů nepočítali, že to budou těžko financovat. Navýšit jde v rámci rozpočtu do investic, ale za cenu toho, že nejsou finance na provoz a údržbu. Pak je snížen rozpočet jak mého klubu, tak svazů.

Opět se dostávám k tomu, že chybějící peníze se promítou ve zvýšení registračních poplatků, ale to, jak několikrát uvádím, zatíží pouze rodinné rozpočty a lidé nebo rodiny si budou hledat jiné priority, než je sport, a jiné aktivity. Takže si myslím, že to je pro spoustu klubů a pro nás všechny likvidační.

Na závěr jenom jedna věta, že konkrétní řešení a další věci zase s aktuálními čísly a věcmi, které budu mít připravené v rámci pozměňovacích návrhů, předložím ve druhém čtení vládního návrhu zákona o státním rozpočtu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Jaroslav Bžoch, ale než mu dám slovo, s faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Haas. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Haas: Děkuji mnohokrát za slovo, vážená paní předsedající. Jenom rychlou reakci, protože z předchozího vystoupení předrečníka vyplývalo, že vláda nijak nepomáhá sportu, sportovním organizacím, sportovním zařízením, se zvládnutím současné těžké energetické krize, tak několik úplně konkrétních poznámek z konkrétních čísel. Zastropování cen energií nařízením vlády ze 7. října znamená přímou finanční pomoc. Uvedu dvě konkrétní sportoviště. Vycházím ze skutečných potřeb, protože si ta data opravdu zjišťuji. Hokejový stadion v Jihlavě v provozu a v užívání HC Dukla Jihlava, celková roční úspora díky zastropování. Porovnal jsem skutečné spotřeby energií, nezastropovanou cenu versus zastropovanou cenu, u nezastropované ceny vycházím z ceny na energetické burze ze 13. října. Celková roční úspora v energiích díky zastropování, jinými slovy peníze, které vláda do sportu dává jenom na toto hokejové stadionu, je 5 971 680 korun. To je stadion v užívání profi hokejového klubu. Do zastropování spadá díky tomu, že podle oficiálně zveřejněných dat v obchodním rejstříku se jedná o malého středního podnikatele.

Druhý konkrétní příklad municipality, sportovní hala ve Svitavách ve vlastnictví města. Celková roční úspora v cenách energií díky zastropování, jinými slovy opět pomoc vlády tomuto konkrétnímu sportovnímu zařízení, je 1 137 300 korun ročně.

Těch sportovišť, u kterých jsem si zjišťoval skutečné spotřeby energií a udělal jsem si propočet rozdílu nezastropované ceny versus zastropované ceny, to jsou skutečně částky v milionových hodnotách, kterými vláda pomáhá sportovním zařízením v době energetické krize. Sportovní hala ve Svitavách ve vlastnictví města spadá do režimu zastropování díky tomu, že se jedná o veřejného zadavatele pod institucionálním kódem 13 000. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Richter. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Richter: Děkuji. K panu Haasovi, prostřednictvím paní předsedající. To, jak to říkáte, to je krásné, ta čísla opravdu sedí. Ale mezi zastropováním, které se udělalo až v říjnu, meziklubu platily nějaké peníze a tam byly asi na vyšších částkách, než vy tady jste schopen ted' předložit. Zároveň je mezi cenou původní a zastropovanou zase nějaký rozdíl, který ty kluby doplácí, a nemají na to v rozpočtech. O tom já jsem celou dobu chtěl hovořit. To zastropování, zaplat' pánbůh, že tam alespoň nějakým způsobem je. Hlavně to tady opakujeme donekonečna, kdyby se zastropovali výrobci, a ne až potom v distribuci těch věcí, tak jsme možná byli úplně někde jinde. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Reagovat s faktickou poznámkou chce pan poslanec Haas. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Haas: Já už jenom dvě rychlé poznámky. Já prosím vás rozhodně nechválím současnou energetickou krizi, ale řekněme si na rovinu, a to je potřeba, aby to férovně znělo vůči celé republice, nejen vůči sportovnímu prostředí: žádná vláda, ať by byla pod jakýmkoli politickým vedením jakékoli strany v této Sněmovně, nikdy nezaplatí celkový nárůst všech cen všech energií z důvodu energetické krize. To si řekněme na rovinu. Já jsem tady porovnával skutečná čísla, ceny na burze versus to, co přinese zastropování, a to zastropování je v cenách, které si může Česká republika rozpočtově dovolit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Přeji pěkné odpoledne. Pan poslanec Richter se hlásí se svojí faktickou poznámkou.

Poslanec Jan Richter: Děkuji. Panu Haasovi, prostřednictvím paní předsedající: všemu rozumíme, ale já jsem mluvil o zastropování, které mělo být u výrobců, pak by stát nemusel doplácet ani korunu, to je jedna věc. A druhá věc – to bylo v našem programovém prohlášení, 28 bodů, kde jsme na to upozorňovali. Neříkejte, že každá vláda by se chovala stejně, naše by se chovala jinak. (Potlesk z řad ANO.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Vracíme se do obecné rozpravy, a protože pan poslanec Bžoch je přihlášen, posunu ho na konec pořadí. Pan poslanec Kamal Farhan je další přihlášený, připraví se paní poslankyně Klára Dostálová. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Kamal Farhan: Paní předsedající, pane ministře, děkuji za slovo. Já bych si dovolil jenom krátce okomentovat část, která se týká zdravotnictví. Rozpočet vždy řečí čísel ukazuje skutečné priority vlády. Po snížení plateb za státní pojištěnce do veřejného zdravotního pojištění asi málokoho překvapí, že se objevily i nižší výdajové rámce rezortu zdravotnictví na příští rok. Vláda razantně navýšuje výdaje na obranu a to já považuji například v současné mezinárodní bezpečnostní situaci za správné, ale oproti svým předvolebním slibům přidává na úřednících, bobtná byrokracie a ostatně již při svém nástupu začala tím, že zbytečně zvýšila počet ministrů a úředníků, kteří je na úřadu vlády obsluhují. A teď mi dovolte, tam, kde bychom naopak přidanou hodnotu pro naše občany viděli na první dobrou, vláda neinvestuje. V Česku nám aktuálně chybí 3 000 sester, 1 000 lékařů. To nejsou abstraktní čísla. Tito lékaři chybí konkrétním pacientům, našim spoluobčanům. 30 až 49 % praktických lékařů a pediatrů je v důchodovém věku. To je z mého pohledu tikající bomba. Je nepochybně, že bez zvýšení objemu peněz do přípravy lékařů a sester a projektů získávání zdravotnických pracovníků z jiných zemí se bude situace nadále zhoršovat. Stárnutí populace nedostatek zdravotnických pracovníků ještě zvýrazní. Jenže tudy návrh rozpočtu na rok 2023 nejde. Zajištění dostatečného počtu lékařů a sester pro české pacienty není ani rozpočtovou, ani faktickou prioritou vlády Petra Fialy. Ministerstvo zdravotnictví je v této věci zcela nečinné, poslední navýšení rozpočtu týkající se zvyšování těchto pracovníků prosadil vlastně bývalý ministr za ANO. Ale to samozřejmě nestačí, je potřeba jít dál, což mi samo přiznalo Ministerstvo zdravotnictví v odpovědi na mou písemnou interpelaci. Napsali mi, že budou zvažovat rozšíření opaření, která již v minulosti prosadil ministr Vojtěch, ale až příští rok o tom teprve začnou dumat. A já se tady ptám, když současná vláda nebo někteří její členové říkali, že jsou už rok před volbami připraveni vládnout, že jsou připraveni, že když dnes už vlastně mají za sebou rok svého funkčního období, což už je dva roky, jak si mám poradit s tou odpovědí v tom, že až příští rok, to znamená v roce 2023, de facto po dvou letech, se začnou touto situací zabývat.

Další investicí s přidanou hodnotou pro občany jsou velké investice do modernizace nemocnic. Například se jedná o výstavbu Centra kardiovaskulární a transplantační medicíny v Brně, také výstavba zcela nového Národního onkologického institutu v Praze z Národního plánu obnovy. Přínosné budou rovněž investice do komplexních onkologických center v regionech. Jenže aby se tyto investice mohly zrealizovat, je potřeba mít peníze na finanční spoluúčast a DPH na projekty. Přestože Ministerstvo zdravotnictví tvrdí, že na všechno peníze má, v tichosti píše dopis ministru financí s žádostí o peníze, které rezort nemá, a hrozí, že pokud nedostane od vlády další peníze na DPH, realizace investic v nemocnicích je nereálná a Česku hrozí propadnutí evropských peněz. Ministerstvo financí žádne peníze na DPH ovšem nedalo a nedá v tomto státním rozpočtu, který projednáváme, tudíž peníze na DPH pro nemocnice nejsou. Ptám se tedy ministra zdravotnictví nebo vlády, z čeho zaplatí třeba Fakultní nemocnice Motol DPH a spoluúčast, které budou dosahovat miliardových hodnot? Ptám se proto ministra zdravotnictví: Už jste, pane ministře, našel těch 1,7 miliardy na DPH, o které jste si psal ministrovi financí, a v dopise mu sděloval, že bez nich investice ve zdravotnictví se nepodaří? Kde jste našel těch 1,7 miliardy, že už je nechcete po státním rozpočtu, a předpokládám i přesto, že pro tento vládní návrh bez 1,7 miliardy na DPH pro nemocnice v Poslanecké sněmovně zvednete ruku?

Návrh státního rozpočtu na příští rok je dalším důkazem toho, že zdravotnictví není priorita ani premiéra Petra Fialy, ani vlády a obávám se, že zdravotnictví, bohužel, a to je nejsmutnější věta mého proslovu, není prioritou ani pana ministra zdravotnictví. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Další přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Klára Dostálová, připraví se pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím.

Poslankyně Klára Dostálová: Vážená paní místopředsedkyně, vážená paní ministryně, vážení páni ministři, kolegyně, kolegové. Já si také dovolím pár slov k předloženému návrhu státního rozpočtu pro rok 2023. Musím tady trošku zamáknout slzu, protože samozřejmě pokud se podívám na rozpočet Ministerstva pro místní rozvoj, ten propad je tam skutečně veliký. Nemluvíme tady ani o desítkách milionů, ani o stovkách milionů, ale bohužel tady mluvíme o několika miliardách, ten pokles je téměř 9 miliard.

Já se pokusím znova jenom připomenout, že aktuální výše rozpočtového schodku v hodnotě 295 miliard vůbec neodpovídá skutečnosti, o tom jsme tady hovořili – samotný státní rozpočet počítá s příjmy ve výši 1 928 miliard a bezprecedentními výdaji ve výši 2 223 miliard korun.

Nebudu zacházet do detailů, protože o tom už tady opravdu dlouze hovořila i moje paní kolegyně Alena Schillerová. Jenom jeden příklad za všechny, který akcentuje také Národní rozpočtová rada, že dochází nadále k výdajové expanzi veřejného sektoru, která je vyjádřena například dalším plánovaným nárůstem počtu zaměstnanců veřejné sféry zhruba o 8 000 osob. A tady samozřejmě polemika nad tím, že na jedné straně hovoříme o šetření, a na druhé straně nám tady vznikají nové ústřední orgány státní správy, jejichž funkci by klidně mohlo vykonávat ministerstvo, a to konkrétně Ministerstvo vnitra. Mluvím o DIA, to znamená Digitální a informační agentuře, a ještě větší paradox je, že i proti této agentuře a takovému vzniku nového ústředního orgánu bojují sami státní zaměstnanci, kteří oslovují poslance, že skutečně toto není cesta správným směrem.

Současná vládní koalice na příjmové straně rozpočtu čerpá z mimořádného navýšení inkasa daní v důsledku pádivé inflace, opět jenom na připomenutí pár čísel: zvýšení DPH o více než 30 miliard korun, meziroční zvýšení daně z příjmů právnických osob ze 131 miliard na 257 miliard, tedy více než 125 miliard, meziroční navýšení daně z příjmů fyzických osob o více než 16 miliard. A takto bych mohla pokračovat dále, například navýšení odvodu z loterií, daně

z hazardních her, navýšení příjmů z inkasa ostatních daní a poplatků, navyšování inkasa z dividend státních podniků.

Když už jsem u těch loterií, tak opravdu pro mě v kontextu toho, že samozřejmě zejména jsem sestudovávala rozpočet Ministerstva pro místní rozvoj, je absolutně nepochopitelný pozměňovací návrh z řad koaličních poslanců k daňovému balíčku, kde v podstatě se navrhuje snížení daně z loterií, a zároveň vedle toho je ministerstvo, které čelí tak obrovskému propadu příjmů, a to opravdu ve výši 9 miliard korun. Pro mě je toto nepochopitelné, prostě tomuto přistupu nerozumím.

Mám obavu z toho, že z Ministerstva pro místní rozvoj se v podstatě v současné vládní koalici stala taková popelka, o kterou nemá nikdo zájem, ale na druhou stranu je potřeba si říci, že Ministerstvo pro místní rozvoj má velmi důležité agendy. Nebo nikdo z řad koaličních poslanců nevidí například současnou bytovou krizi? Nevidí, jaký je zásadní projev hypotečních úvěrů v České republice, k čemu tady dochází, že v podstatě neexistuje už forma a podpora vlastnického bydlení, kterou samozřejmě velká část české populace vyžaduje, ale je pro ni zcela nedostupné? Proč se toto neřeší? Proč na to nejsou peníze? Proč se na jedné straně snižují daně z hazardu, nebo se chtějí snížit daně z hazardu, a na druhou stranu v rozpočtu Ministerstva pro místní rozvoj je na bytovou politiku – a já vás nechci nechat hádat, ale ono to je skutečně úsměvné – v rozpočtu MMR na rok 2023 na bytovou politiku je 15 milionů. 15 milionů! Za to dneska v době stavebních prací nepostavíte ani jeden rodinný domek. To je opravdu pro mě neuvěřitelné. Já se samozřejmě budu snažit i panu ministru pomoct, co jenom budu moci, abychom ty věci nějakým způsobem ještě napravili pomocí pozměňovacích návrhů, budu velmi ráda na tom spolupracovat s koaličními poslanci, ale přece toto musí být prioritou této vlády! Nemůžeme řešit jenom problémy současné energetické krize, ale musíme samozřejmě vnímat i krizi s bydlením.

Ještě jako bývalá ministryně pro místní rozvoj jsem plánovala výši výdajů ve výši 29 miliard korun, v rozpočtu, ve státním rozpočtu, v novele pan ministr umožnil navýšení na 31 miliard. Taky jsem to velmi pozitivně kvitovala, že to je určitě cesta správným směrem, aby právě bylo na rozvoj bytové politiky jako takové, ale samozřejmě i peníze na rozvoj měst a obcí. Bohužel, v kapitole Ministerstva pro místní rozvoj na rok 2023 ta částka je výrazně snížená, to znamená z 31 miliard na 22,5 miliardy korun. To znamená pokles téměř o 9 miliard v absolutním vyjádření a to jsou samozřejmě peníze, které, když se na to podíváme i z pohledu a z důsledků pádové inflace, tak za tyto peníze získáte ve finále výrazně méně.

Znova se musím vrátit k tomu, protože to číslo v kontextu aktuálního dění, 15 milionů na bytovou politiku, když ceny obytných nemovitostí v Evropské unii se v letošním prvním čtvrtletí meziročně zvýšily o 10,5 %, nejvýraznější růst v rámci EU jsme zaznamenali právě v České republice, kde stoupaly meziročně o 24,7 %. Vyplývá to z údajů, které zveřejnil evropský statistický úřad Eurostat. Meziroční růst cen obytných nemovitostí v EU byl v prvním čtvrtletí nejprudší od konce roku 2006 a znova připomínám, důsledek toho je, že vy pro toto řešení máte v rozpočtu 15 milionů korun.

Když se podívám celkově na ten rozpočet, samozřejmě vždycky mě zajímá, protože ministerstvo je zejména ministerstvem pro pomoc obcím v jejich rozvoji, ale právě i s bytovou politikou a s cestovním ruchem, tak právě na podporu regionálního rozvoje a cestovního ruchu je tam uvedena částka 18,8 miliardy z těch 22,5, za nás tam bylo 26,4 miliardy. Tak vidíte, že jenom na dotačních programech a na podpoře pro obce je tam samozřejmě velmi výrazný pokles.

Co je ale potřeba zase naopak vyzdvihnout – a jsem velmi ráda, že pan ministr to vzal za tento konec – a že skutečně pokračuje v podpoře Horské služby. Tady je potřeba také ocenit, protože v návrhu rozpočtu je 460 milionů pro Horskou službu, a je tam i navýšená dotace pro Státní fond podpory investic, ale v kontextu samozřejmě celého dění, kdy tam jsou i brownfieldy a všechny tyto věci, a spíše se půjde tedy cestou úvěrů, což úplně není ta nejlepší

cesta v době, kdy obce čelí tak obrovským energetickým krizím, inflačním krizím a tak dále, tak úvěry samozřejmě obce nebudou úplně prioritizovat, ony skutečně budou potřebovat spíše dotační prostředky, ale částka 2,3 miliardy korun také není nic, co bych asi kritizovala, to je cesta správným směrem, navýšovat podporu Státnímu fondu podpory investic.

Jen doufám, že ty částky – a že si to řekneme s panem ministrem na výboru, mě mrzí, že tady pan ministr teď není přítomen – tak doufám, že i on tím, jak ministerstvo je takové specifické, že on vyhlašuje dotační programy v letošním roce na příští rok, tak ty peníze díky právě panu ministru Stanjurovi, který mu tam přidal do letošního roku, má zaparkovány v nespotřebovaných výdajích, a že tyto nespotřebované výdaje tedy půjdou ve prospěch zejména bytové politiky a podpory regionů.

Jenom pro vaše připomenutí, protože v Poslanecké sněmovně je koneckonců opravdu velká řada komunálních politiků, jenom požadavky měst a obcí na dotační tituly Ministerstva pro místní rozvoj jsou zhruba někde kolem 13 miliard ročně a já, když se na to podívám z pohledu, jak je navržen rozpočet, na tyto programy je navrženo v rozpočtu celkově, at' už je to rozvoj obcí nebo cestovní ruch, 1,1 miliardy. To je opravdu obrovský nepoměr v kontextu toho, jaká je poptávka po těchto projektech.

Co mě ale velmi mrzí, protože se mi různě potulně dostala do rukou prezentace, kterou ministerstvo v rámci jedné z pracovních skupin Asociace krajů prezentovalo, že chtějí zasáhnout do těchto dotačních programů a chtějí obcím zvýšit vlastně jejich podíl na financování projektů. Znova říkám, v takovéto době, kdy ty obce čelí obrovským krizím, jim ještě zvyšovat ten podíl na dotačních programech bude samozřejmě znamenat obrovské zásahy do jejich rozpočtů. Ještě se v té prezentaci hovoří o tom, že u místních komunikací by spíše obce měly jít do úvěrů než do dotací. No, pokud takovéto změny v dotačních programech, tak prosím raději těm obcím řekněte, že třeba pro ten rok je nebudete vyhlašovat výběc, než samozřejmě nechat ty obce připravovat projekty s úplně mizivou nadějí na to, že uspějí, protože znova říkám, poptávka je 13 miliard, v rozpočtu 1,1 miliardy, tak je přece jasné, že těch neuspokojených musí být celá řada.

Jak už jsem říkala, skutečně když jsem se podívala na rozpočet Ministerstva pro místní rozvoj, a myslím si, že by stálo za to si to tady říci, jaké byly třeba skutečnosti příjmů Ministerstva pro místní rozvoj a výdajů od roku 2019. Příjmy 2019 byly 22,7 miliardy, skutečnost potom byla 23,4 miliardy, a co se týká skutečnosti roku 2022, tak to bylo opět 22 miliard. Návrh rozpočtu na rok 2023 je 16,6 miliard příjmů. To znamená, vidíte, že vlastně oproti těm předcházejícím rokům, oproti samozřejmě rokům vlády Andreje Babiše, pokles na Ministerstvu pro místní rozvoj je opravdu rapidní a není možné tady na to neupozornit.

Jenom ještě pro představu, jaké jsou výdaje. Skutečnost 2019 – 27,4 miliardy, skutečnost 2020 – 31,5 miliardy, mluvím tedy o vládě Andreje Babiše. A co se týká návrhu rozpočtu na rok 2023 – výdaje 22,5, takže skutečně ten propad tam je.

Já bych chtěla moc požádat o to, zda by byla ještě nějaká možnost se bavit, zejména v kontextu řešení bytové krize, a pomoci městům a obcím. Určitě budu ráda, pokud budu moci pozměňovací návrhy zkonzultovat, zejména tedy s panem ministrem Bartošem, ale i s panem ministrem financí, a budu doufat, že aspoň ještě nějaká koruna nad těch 15 milionů, protože to je opravdu velmi úsměvné, se najde. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji paní poslankyni a další v pořadí je přihlášený pan poslanec Kolovaltník, jak bylo oznámeno, a připraví se pan poslanec Špičák. Prosím, pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. My jsme to tady řešili, už se to objevuje, technicky s paní předsedající, že došlo jen k technické chybě. Byli jsme takto připraveni do rozpravy a děkuji, že tedy teď se můžu ujmout slova já a vystoupit ke státnímu rozpočtu.

Kolegyně a kolegové, logicky budu vystupovat z pohledu poslance, který se věnuje dopravě tady ve Sněmovně, k tématu rozpočtu nebo té části státního rozpočtu věnované rezortu dopravy, a to konkrétně Státnímu fondu dopravní infrastruktury. Já jsem si to své vystoupení připravil strukturovaně. Chci mluvit o tom řeknu účetním triku, který se týká ohromné částky 30,7 miliardy korun, kterou si SFDI podle plánu vlády bude půjčovat.

Ale než se dostanu k meritu svého připraveného vystoupení, tak si ještě dovolím rychlou reakci na pana ministra Martina Kupku. On tady bohužel není, třeba to pak, v tuto chvíli, pak si to vezme ze záznamu. On o tom mluvil poměrně výrazně a plamenně někdy po 13. hodině. Bylo to ještě v momentě přednostních práv, takže jsem nemohl reagovat v tu chvíli bezprostředně. Martin Kupka se v svém vystoupení poměrně ostře ohradil proti Karlu Havlíčkovi v přednostních právech nebo vystoupeních. Byl k němu kritický, nelíbilo se mu, že jeho komentář je nemístný, ale já si myslím, že ten spor tam byl naprosto zbytečný. Je potřeba říci, že současná vláda, Ministerstvo dopravy, a tak to prostě je, pokračuje v naší práci, navazuje na naši práci, kterou jsme připravili, a vzpomeňte si prosím sami, že v mnoha případech to byla tady ve Sněmovně práce společná, kdy jsme například napříč politickým spektrem novelizovali liniový zákon 416, kam jsme zavedli možnosti předběžné držby, vyvlastnění, pracovně polské metody, u významných liniových staveb, na tom byla shoda celé Sněmovny. Připomenu usnesení Sněmovny z března 2017, kde jsme vyzývali vládu, aby zahájila projekt vysokorychlostních tratí. Na tom byla také široká shoda, pokračovaly přípravy v minulém volebním období, a teď ministr Kupka o vysokorychlostních tratích často hovoří a navazuje tím na práci, kterou jsme my připravili, a tam přece není důvod být ve sporu. Z naší strany určitě ani není důvod být ve sporu, naopak rádi tu částku oceníme, navýšení rozpočtu, celkové navýšení rozpočtu SFDI na 150,9 miliardy, to je přece správně.

Ale – a teď je tady to ale – zkrátka máme jiný, a to řeknu diametrálně odlišný, pohled na pětinu, na podstatnou část toho rozpočtu, a to těch 30,7 miliardy, který – já jsem rád, že teď pan ministr přichází, aby si mě mohl poslechnout a reagovat na mě, zkrátka možná zopakuji pro pana ministra ty věty – určitě není spor, a reaguji na to vystoupení po 13. hodině, v těch 100, více než 150 miliardách, v tom navýšení, v celkové alokaci pro SFDI, kde doprava navazuje na námi připravenou práci, ale máme zkrátka diametrálně odlišný pohled na tu částku 30,7 miliardy, tedy na to, co si chce Ministerstvo dopravy nebo vláda nějakým způsobem zajistit novou formou, novým financováním. Ono se to může povést a budu rád, sám budu rád, když se to povede, ale zkrátka jsou tam ohromná rizika, a v tuto chvíli, ve chvíli schvalování rozpočtu, i nejistoty, na které prostě jsem povinen ukázat.

Než ty nejistoty, ta rizika zanalyzuji, než o nich promluvím, tak tady ještě řeknu na mikrofon několik čísel, která jsou pro nás zásadní, a to je z celého rozpočtu, z té složité materie, jeden jediný ukazatel, který se v případě dopravy jmenuje – rádek, který se jmenuje Dotace ze státního rozpočtu na krytí deficitu SFDI. To je ta čistá dotace, kterou tedy – a to je politické rozhodnutí každý rok – kterou stát dává, posílá do SFDI právě na krytí řekněme ztráty nebo deficitu. Je to z toho důvodu, že stále investujeme, stavíme, nejsme na tom jako třeba rakouský ASFiNAG, který má síť víceméně hotovou, může vydělávat mnohem více. Tak tahle dotace v roce 2019, já jsem si vzal osu zhruba těch tří, čtyř let zpátky, v roce 2019 byla 35,9 miliardy, o rok později v roce 2020 36,1 miliardy, tedy zhruba skoro stejně stejná, ale v loňském roce, ještě 2021, se to povedlo předchozí vládě téměř zdvojnásobit, bylo to 58,5 miliardy. A bohužel, současná vláda tu čistou položku ze státního rozpočtu snižuje, letos to je 45,3 a ve výhledu na příští rok je to 33,8 miliardy. Vy se tedy vracíte v čisté dotaci ze státního rozpočtu skoro o polovinu méně pod částku, která za nás byla v tom roce 2019, a to vidíme jako velmi riskantní.

Zkusím to teď vysvětlit. Já v těch svých podkladech, když se podívám i do předkládací zprávy materiálu, kterou máme ze SFDI a z vlády v eKLEPu, tak tam je jasné, korektně

ropsáno: "Rozpočet roku 2023 v celkové výši 150,9 miliardy, z toho částka ve výši 30,7 miliardy bude zajištěna z dluhového financování prostřednictvím úvěrů" – a pozor – "po změně zákona případně" – je tam slovíčko případně – "z dluhů emitovaných Státním fondem dopravní infrastruktury." A já, pane ministře, milí kolegové, tohle zkrátka považuji za velké riziko, za ohromně riskantní operaci.

Tím prvním momentem, na který chci upozornit, je věta: "Počítáme s prostředky nebo s financemi prostřednictvím vydaných dluhopisů Státního fondu dopravní infrastruktury." O téhle věci možná řada z nás slyší úplně poprvé včetně mě a je to pravda, protože Státní fond dopravní infrastruktury zatím nikdy dluhopisy nevydával, ani nemohl, protože nemá na to posvěcení ze zákona, to zákonné posvěcení. A tady upozorňuji, mám první velký otazník, a budu rád, když na něj dostanu nějakou korektní odpověď. Když jsem se díval na harmonogram Sněmovny teď na závěr tohoto roku, tak už nás čekají jenom tři řádné týdny, tři řádné jednací týdny Poslanecké sněmovny, v kterých budeme mimo jiné schvalovat státní rozpočet v druhém, třetím čtení a tak dále, a ptám se tedy: Je reálné, a prosím opravdu korektně pana ministra o odpověď, je reálné do tří týdnů do konce roku stihnout tu novelu zákona? Budeme mít novelizovaný zákon o SFDI tak, aby mohl ty dluhopisy začít vydávat? To je první riziko, na které upozorňuji, že asi to zkrátka do konce roku nestihneme.

To znamená, já tady vnímám, stavíme nějaké příjmy nebo kalkulujeme s příjmy, které ale zatím přece nejsou legislativně podloženy, jsou zkrátka virtuální a vlastně v tom duchu, o kterém mluvila dnes na úvod jednacího dne i kolegyně Alena Schillerová ve vztahu k Modernizačnímu fondu, a předpokládám, že Richard Brabec asi stejnou rétoriku bude mít za malou chvíli ve svém vystoupení po mně.

Druhý velký otazník v návrhu rozpočtu se počítá s tím, že další velká část, a nevíme, jak velká, z chybějících 30,7 miliardy bude financována pomocí EIB, pomocí tedy úvěrů, půjčky z Evropské investiční banky. Ale opět musím říci, i toto je přece ohromná nejistota. Sám jsem u těch jednání s EIB byl, přiznám se, že jím fandím, že je to dobrý nástroj. Je to banka zřízená evropskými státy, má ve svém zadání být nekomerční, nevýdělečná, ale zároveň třeba také má tam pojistky, aby nekonkurowala standardním komerčním bankám, a její nástroje mohou být zajímavé na konkrétní modernizační akce, na koridorech, ty takzvané blending call, které už se mimochodem na Správě železnic úspěšně testují. Je to například velká investiční akce v Pardubickém kraji mezi Ústím nad Orlicí a Brandýsem nad Orlicí a Chocni a tak dál, a tak dál. Ale my přece v tuto chvíli nevíme a neznáme podmínky půjčky od EI – jaká bude výše úroků, jaká budou pravidla financování, rychlosť splátek, zkrátka klasicky celkový roční náklad dluhu, jaké budou podmínky financování, jestli budou, nebo nebudou výhodnější, než kdyby si, tak jak aspoň se to zatím realizovalo vždy doted', než kdyby si zkrátka půjčil stát, konkrétně tedy Ministerstvo financí, protože vždycky stát, když si půjčuje – aspoň tak to bylo doted' – tak zkrátka měl podmínky, parametry půjčky, měl výhodnější, než kdyby to dělala nějaká organizace státem zřizovaná, ať Správa železnic, nebo Ředitelství silnic a dálnic.

Takže já chci požádat vládu, chci požádat pana ministra: Jaký máte scénář B, jaká je varianta B? Mám informace – nebyl jsem u projednání na rozpočtovém výboru, ale mám zprostředkovanou informaci, když přesně tuhle otázku kolegové dali panu ministru Stanjurovi na rozpočtovém výboru: Co budete dělat, co se stane, pokud by ty nástroje nedopadly? Odpověď byla prakticky nulová, nebyla zatím žádná, nevíme tedy, jaká je představa. Tak prosím, jestli nějaká je? A myslím si, že tohle je docela důležitá věc, ne-li zásadní, i pro odpovědné manažery, primárně logicky ředitele RSD a Správy železnic, v menším pak ale i pro Ředitelství vodních cest. Přece investoři budou zasmluvňovat, ty organizace budou zasmluvňovat nové akce, které projdou tendry, projdou úspěšně soutěžemi. A vidíte, může to být ilustračně zrovna severovýchodní obchvat Pardubic, na který v regionu čekáme. Pak je to akce, která trvá dvě nebo dvě a půl stavební sezony, a ředitel v tu chvíli stojí před rozhodnutím, jestli podepíše tu smlouvu, nebo nepodepíše, ale, a mohu se mylit, ale tak, jak chápnu tu konstrukci v tuto chvíli, ty peníze zatím jisté nemá, nejsou naplánovány jako dotace ze státního rozpočtu. Takže moje

další otázka je, jaký bude pokyn investorským organizacím? Budou moci ředitelé ty smlouvy podepsat, nebo to bude jejich riziko s tím, že to nakonec nějak dopadne až podle toho, jak zjistíme, jaké jsou podmínky Evropské investiční banky?

Zkrátka, sečteno a podrženo, víte, že v debatách mezi mnou a mezi ministrem dopravy Martinem Kupkou často apeluji na korektnost, a chci ji držet, nechci zbytečně útočit, ale tady opravdu musím říci to, co už zaznělo v médiích. My opět vidíme to, že mezi výdaji, do výdajů toho fondu, je zahrnuta částka 30,7 miliardy korun, ale ta částka zatím není jistá, není naplánována v státním rozpočtu. A pokud tedy pak do médií máme prezentováno těch marketingových dvě stě – už budu končit – 295 miliard jako deficit rozpočtu, pokud tady zaznělo, že je určitě 50 miliard zatím vymyšleno, pokryto, zajištěno – není, jsme na nějakých, jestli dobře počítám, 345. A pokud bych k tomu tedy virtuálně připočítal těch dalších zatím chybějících 30,7 miliardy korun v SFDI, tak to už jsme na nějakých 375 miliardách korun.

Jinými slovy, máme narýsovány výdaje, ale příjmy zatím nejsou jisté, a to je, na co chci upozornit, a budu rád, když se dozvím nějakou strategii, návrh nebo představu postupu, jaký bude, třeba i na časové ose. Moc děkuji a těším se na odpověď.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji a již se hlásí s faktickou poznámkou pan ministr. Prosím.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, zkusem velmi ve zkratce odpovědět na položené otázky, především jak máme v úmyslu zvládnout úpravu toho zákona. Pro upřesnění, současný zákon o SFDI umožňuje využít finanční nástroje, jako jsou například dluhopisy. Co my chceme podniknout, doplnit zákon tak, aby bylo možné využít státní záruky u vydaných emisí dluhopisů. Tak to jenom pro upřesnění a půjdeme cestou, kterou nám v tuto chvíli prostě situace umožňuje.

Jak to je s tou jistotou pro investory? Vlastně těžká odpověď ve smyslu historie, protože oni podepisovali smlouvy, které český stát zavazují k tomu, aby platil, a aby nepochybně platil víc, než kolik bylo připraveno ve střednědobých výhledech, protože na letošní rok tam bylo 97 miliard korun, a 97 miliard korun už by nestačilo k tomu, pokrýt finančními prostředky všechny ty zasmluvněné smlouvy, takže se někde zjevně musela stát chyba. Nicméně na nás je, abychom společně ve Sněmovně našli řešení, našli ho i ve vládě, a to řešení my předkládáme, odpovědně a poctivě. My jsme se Zbyňkem Stanjurou se už vydali do sídla Evropské investiční banky, jak jsem zmiňoval, budeme mít k dispozici rovněž memorandum, které deklaruje už základní parametry. Míříme k tomu, abychom poskládali financování za podmínek, které prostě budou pro český stát co nejvhodnější. Protože samozřejmě, na druhé straně, když si ty peníze nenakreslíte, což neumíte ani vy, tak to znamená prostě přece jenom někde si je půjčit, a ona půjčka na druhou stranu, nebo schodek, bude mít vždycky dvě strany mince. Snažíme se postupovat způsobem, který by na druhou stranu nepřinesl pro český stát ohrožení (Předsedající: Čas!), například ratingu. Tolik velmi stručně k odpovědím na vaše otázky.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji velmi za dodržení času a ještě s faktickou se hlásí pan poslanec Milan Feranec. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, paní předsedající. Pane ministře nebo páni ministři, ministryně, kolegové, jenom zareagují, na co říkal pan ministr, vlastně těch minus 30 miliard. Přece ten problém je v tom, že to je trošku účetní trik, protože pokud to funguje jako vždycky, a vždycky státní rozpočet dorovnával přece schodek, tak to by nebylo těch pod 300, bylo by to 325. A když říkáte, že může být státní záruka eventuálně za dluhopisy nebo za půjčku, jenom vycházím z toho, že stát si bude vždycky levněji půjčovat než jiný fond. To je první věc.

Druhá věc. Rozumím, kdyby to byl ASFiNAG, který má vlastní příjmy, je v přebytku, tam bych to chápal, ale přece SFDI, kdy splatí? I kdyby si vzal půjčku, kdy ji splatí, nebo z čeho ji splatí? Tak, jak jsou nastavené příjmy, ona je nesplatitelná, tak jak jsou nastavené. A pokud by ji splatil, tak jenom tím, že omezí svoji investiční činnost. V tom je ten trik, že se těch 30 miliard schová, jako že to je schodek, ale víme, že SFDI, pokud má plnit svoji funkci, nemůže těch 30 miliard splácat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji a ještě se hlásí s faktickou pan poslanec Kolovratník a potom pan ministr. Pan poslanec vám dává přednost? Ne. Tak, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Kolovratník: Gentlemani se porovnali, že dodržíme pořadí faktických poznámek. No, upřímně, pro mě ta odpověď byla poměrně obecná. Tušil jsem, memorandum EIB a tak dále, ale teď na tuhle reakci mě navedl kolega Milan Feranec, protože ona je to prostě pravda, je to jiný způsob dlahu, stejně ten dluh zkrátka vytváříme. A my si prostě myslíme, že férovější a poctivější – proto jsem říkal na začátku ta čísla, když pan ministr přicházel, srovnání dotace ze státního rozpočtu na krytí ztráty – to by prostě bylo poctivější přiznat. A opravdu, ten dluh teď nějakým způsobem odsouváme někam do budoucna. Stejně se bude muset jednou splatit, to ad 1, a ad 2, zapomněl jsem v svém vystoupení ještě na jednu věc, ale to bych také rád, aby tady zazněla. Vy jste se koaličně v pětikoalici dohodli na 6 miliardách pro kraje na dvojky a trojky a to je politické rozhodnutí, které je vaše, respektujeme ho, tak jste se rozhodli, ale tady připomenu: tohle není zcela systémová věc. Ty peníze na dvojky a trojky – jakkoliv jsem sám krajským zastupitelem, uznávám, že jsou podfinancované, jsou v hrozném stavu – ale vždycky to bylo, od roku 2015, stát přes SFDI krajům posílá peníze podle toho, jak se dařilo prioritně hospodaření na státní investice, na koridorové tratě, na dálnice a tak dále. Vždycky se to pohybovalo někde mezi 3 až 4 miliardami. Teď je to téměř dvojnásobek, 6 miliard krajům, ale uvědomme si, že my si vlastně i na tyto peníze, nesystémové peníze pro kraje půjčujeme, třeba tady tou formou půjčky od EIB, kterou zase jednou někdo bude splácat. Takže tady jsou dva momenty, které dobře, můžou se vám povést, v pořádku, ale znova platí z našeho pohledu ta první mantra: bylo by férovější a poctivější přiznat, že zkrátka na dopravu si půjčujeme víc peněz, a promítout to do celkového schodku státního rozpočtu, než to jakoby schovávat za memorandum z EIB a splácat až v letech budoucích. Tak to vidíme my.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Díky a nyní se svojí faktickou, se svojí reakcí, pan ministr dopravy. Prosím.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Chci jenom otevřít ten pohled na věc férově a poctivě. Co znamená PPP projekt? Přece to samé. To jsou taky jenom dlouhé peníze, které budou do budoucna znamenat, že v dalších letech bude stát formou SFDI ty finanční prostředky vracet, to se nijak neliší. Je to úplně ten samý princip. Jsou to peníze, které si musíme vzít na dluh, protože kdybychom tak neučinili, zastavíme vývoj dopravní infrastruktury, splácení historického infrastrukturního dluhu, omezíme jakoukoliv možnost dalšího ekonomického rozvoje toho státu. To udělat nechceme. A pak hledáme v tuhle chvíli z vějíře vícero možností. Hledáme férově, a tady říkám, nemá smysl vůbec se přít o to, jaká ta forma bude. Jde o to, jak kvalitní bude výsledek poskládání těch možností. A znova zdůrazňuji, v případě PPP projektů je to vlastně ten samý případ.

Poslední poznámka: dnes, kdybychom šli do většího schodku, fakticky taky, kdybyste to chtěli brát důsledně, nemáme všechny finanční prostředky načerpané, které v příštím roce využijeme, teprve si je v nějaké podobě bude stát půjčovat, to je celé. A a my se snažíme i pro budoucí projekty, i pro budoucí financování, například vysokorychlostních tratí, už v tuto chvíli otevírat vějíř možností. A ano, budeme posuzovat to, co pro stát bude nejvýhodnější z hlediska

výše dluhové služby. A znova zdůrazňuji, že ten mix musí být výhodný i pro to, abychom neztráceli rating, protože to by pak znamenalo, že zaplatíme za dluhovou službu významně více. V příštím roce to bude 70 miliard korun. To je relevantní úvaha z hlediska toho, jak správně využívat ty finanční nástroje, pokud už je využívat prostě musíme. A to jsme si tady všichni myslí, celkem bezpečně odsouhlasili (Předsedající: Čas!), byť mlčky, že to prostě udělat musíme (Předsedající: Čas prosím!), že musíme zajistit finance pro infrastrukturu.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a ještě jedna faktická, pan poslanec Martin Klovratník. Prosím.

Poslanec Martin Klovratník: Děkuji, že to zaznělo. Je to zaznamenáno, vnímám ten pohled, to vysvětlení, a už se k němu nechci vracet – a teď z toho nechci dělat interpelaci, ale patří to do téhle debaty. A mám, pane ministře, jeden jediný dotaz, prosbu o vysvětlení nebo dvě otázky. Za prvé, pokud jednáte s EIB o nějaké podobě memoranda, jaká je představa časové osy, jestli to bude ještě letos, leden, únor, kdy zhruba by mohlo být jasno? To je ad jedna.

A ad dva, ten vztah s Evropskou investiční bankou dopadne, tak kdo pak bude tím partnerem? Kdo si ten úvěr nebo tu půjčku bude půjčovat, jestli to budou jednotliví investoři, ŘSD, Správa železnic, nebo jestli to bude SFDI prostřednictvím (kterého) se pak bude financovat, anebo kolega Stanjura, který mi možná napovídá, tím na tu otázku odpovídá? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A odpověď jestli zazní na mikrofon – prosím, pan ministr.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Nechci jít do konkrétních detailů, ale v tuto chvíli jednání pokročila, takže na expertní úrovni už dochází k výměně informací o jednotlivých finančních projektech. Memorandum by mělo být uzavřeno ještě pochopitelně v letošním roce se základní konturou, výhledem a možná i konkrétní výší úrokové sazby a výhledem čerpání, včetně toho, že samozřejmě počítáme s tím, že možné nástroje právě EIB budeme využívat i v dalších letech. Partnerem pro EIB by bylo Ministerstvo financí s tím, že následně by finanční prostředky poskytovalo Státnímu fondu dopravní infrastruktury.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a ještě jedna faktická, ještě pan poslanec Milan Feranec. Prosím.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, fakt nebudu zdržovat. To, co bylo řečeno, vlastně jenom se potvrzuje, že jenom jsme to trošku posunuli v čase, že to nakonec se stane součástí státního... Ono je to stejně součástí veřejného dluhu, jenom je to posunuté v čase. Ale respektuji to, jenom říkám, že trošku se vylepšil rozpočet pro rok 2023, anebo tedy skutečně se počítá s tím, že SFDI bude splácet ze svých příjmů, ale to je potom asi problém. A pokud to tam poskytne Ministerstvo financí, tak jednou jste to posunuli, že ne v roce 2023, ale 2024, 2025 nebo podle toho, jak se to nastaví. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, a reakce pana ministra financí.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Já bych očekával, že opozice ocení, že hledáme nové finanční nástroje. My samozřejmě v EIB nevyjednáváme pouze o potřebách rozpočtu roku 2023. Ten finanční rámec tady předložilo Ministerstvo dopravy, ne Ministerstvo financí, a konkrétně akce je na mnohem vyšší sumu. Musím říct, že zatím ta jednání probíhají velmi

dobře, protože v této chvíli (je) Česká republika důvěryhodným partnerem Evropské investiční banky, a oni rádi poskytují velké úvěry, takže my se bavíme o úvěrech ve vyšších jednotkách miliard euro, ne pro příští rok, ale v střednědobém horizontu, zejména s důrazem na železniční dopravu. Já myslím, že to je logické, každý, kdo se někdy pohyboval... jak Evropa podporuje železniční nebo silniční dopravu, že je to v té železnici. A jedním z nástrojů, proč služeb využívají i jiné státy, že úrokové míry a podmínky splácení jsou výhodnější než běžné tržní podmínky. To je samozřejmá podmínka takového vztahu. Přece neuzavřeme smluvní vztah, ve kterém bychom dostali podmínky horší než při normální emisi státních dluhopisů. Ale tohle jsme říkali na začátku jednání otevřeně, my tam jednáme s panem ministrem spolu. Co se týče financí, on samozřejmě – on a jeho tým – jednají potom o konkrétních projektech bez účasti Ministerstva financí, ale základní rámce projednáváme jako oba dva ministři a vystupujeme tam za vládu jako za celek, za vládu České republiky. Takže já myslím, že je to dobré a že takový nástroj se nám může hodit nejenom v roce 2023, ale v příštích třech, čtyřech, pěti letech.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a faktické poznámky skončily. My se vracíme do obecné rozpravy k přihlášené paní poslankyni Janě Berkovcové a připraví se pan poslanec Julius Špičák. Prosím, paní poslankyně, ujměte se slova.

Poslankyně Jana Berkovcová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, jak vyplývá z návrhu rozpočtu na rok 2023 v kapitole 333 Ministerstva školství, platy ve školství by měly v roce 2023 klesnout na úroveň roku 2019. Po letech, kdy se k učitelské profesi začali opět vracet lidé, kteří odešli kvůli nízkým platům, si myslím, že je to krok zpět. Upozorňuji, že se vláda v roce 2022 i 2023 vzdaluje od vlastního programového prohlášení, kde uvádí, že platy pedagogických pracovníků zachová na úrovni 130 % průměrné mzdy v České republice. V roce 2023 mají ovšem platy pedagogů klesnout na 110 %, což je úroveň, které dosahovaly v roce 2019. Platý učitelů by měly v roce 2023 činit pouze 117 (%) průměrné mzdy v České republice. Učitelé se tedy platově vrátí o čtyři roky zpět na úroveň roku 2019, kdy to bylo 116 %. Pro učitele i pedagogické pracovníky byl platově nejlepším rokem rok 2021, kdy platy učitelů činily 126 % průměrné mzdy v České republice. V návrhu rozpočtu se zatím neodráží fixace platů na 130 % průměrné mzdy, platu v České republice, která bude vyplývat z novely školského zákona, pokud bude schválen.

V médiích i tady ve Sněmovně byla věnována velká pozornost nedostatečným financím škol na pomůcky a učebnice pro žáky, takzvané ONIV, a v roce 2023 mají být finance na ostatní neinvestiční výdaje veřejných škol o 757 milionů nižší, než byly v roce 2021. V roce 2021 na ONIVy činily 3,5 miliardy korun, v roce 2022 už jen 2,5 miliardy korun, tedy to byl propad o miliardu, a návrh ONIVů na rok 2023 je 2,6 miliardy, což je navýšení o pouhých 200 milionů oproti letošnímu roku. Ale to nestačí, když školám chyběla miliarda. Porovnáme-li tedy částku ONIV 2023 oproti roku 2021, je tam propad 857 milionů korun. To znamená, že stejně jako v letošním roce budou ředitelé škol i v roce 2023 nuteni převádět finance určené na odměny kvalitních učitelů do ostatních neinvestičních výdajů. Jak mají potom ředitelé motivovat učitele, když odměny pro ty nejlepší se stále snižují? V letošním roce se snížení normativu ONIV promítlo v přepočtu na jednoho učitele částkou 11 489 korun, to je průměrná částka, kterou ředitelé základních škol musí letos převádět z platů do ONIV. Ostatní neinvestiční výdaje jsou důležitá položka, na které se rozhodně nevyplatí šetřit. Školy je potřebují na učebnice, na pomůcky, na další vzdělávání pedagogických pracovníků. Je však nelogické, že úhrada nemocenské jde rovněž z této položky místo z personálních nákladů.

Výdaje na školství jsou nejfektivnější investice, která má nejvyšší míru návratnosti, a šetřit na vzdělávání se nám nemusí do budoucna vyplatit. Je to šetření na nesprávném místě – na našich dětech a na budoucnosti. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a zareagovat s přednostním právem chce pan ministr školství. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimír Balaš: Ano, děkuji, paní předsedající. V zásadě s vámi souhlasím, skutečně školství by sneslo mnohem víc prostředků. Otázka je, kde je vezmeme, a já budu rád, když budeme hledat společně. Pokud jde o průměrné mzdy, nechci zpochybňovat těch 110, uvádí se mezi 110 a 119. Není to, co bych si já představoval, a věřím, že jakmile to bude mandatorní výdaj, jakmile konečně projednáme zákon o pedagogických pracovnících – zatím jsme se nedostali k prvnímu čtení – tak to posuneme dál a mandatorní výdaj pro stát by to měl být od roku 2014 (správně 2024). Takže doufejme, že to vyjde. Samozřejmě že to zatíží rozpočet o dalších řekněme 40 miliard navíc, takže na mzdy už nebude třeba dávat jenom asi 130 miliard jako je to letos, ale bude to 170, možná 180 podle toho, jaký bude průměrný plat.

Chápu, že ředitelé škol potřebují celou řadu prostředků, které se platí z ONIV, a naprosto s vámi souhlasím s tím, že nedává smysl, aby se z toho platilo nemocenské, nebo ta část, tedy ten příplatek, který školy musí platit. Takže bych rád dokonce inicioval nějakou koncepční debatu na to téma, abychom si řekli, co budeme z ONIV platit, jakým způsobem.

Pokud jde o převod ze mzdrových prostředků do ONIV v současné době, to je samozřejmě převod prostředků, které nebyly vyčerpány, mzdrových prostředků, a mohou samozřejmě nahradit chybějící prostředky, které ředitelé potřebují na nákup učebnic. Není to systémové, chápu to, ale zase budeme hledat určitě další možnosti, ale myslím si, že bez koncepční a systémové diskuse se asi nepohneme dál.

A ještě tady předtím zazněly příspěvky, které se týkaly vysokého školství. Pro mě školství je jeden systém. Když se vychýlí financování někde na jednom místě, tak se to projeví negativně na jiném. V současné době dochází k rozevírání nůžek mezi financováním regionálního a vysokého školství, takže hrozí, že nebude mít kdo učit, protože už teď utíkají asistenti z vysokých škol, zejména z pedagogických fakult, učit do středních škol, protože tam mají o 15 000 větší příjem. To je další věc, kterou musíme řešit, a budeme samozřejmě řešit i otázku třeba platů nebo stipendií pro studenty doktorského studia a další věci, které se týkají financování školství, a budu rád, když to budeme dělat společně.

A souhlasím s vámi naprosto v tom, že investovat do budoucnosti našich dětí a této republiky je to nejlepší, co můžeme udělat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a nyní další přihlášený v obecné rozpravě je pan poslanec Julius Špičák, připraví se pan poslanec Richard Brabec. Prosím.

Poslanec Julius Špičák: Dobrý den, vážená paní předsedající. Vážená vládo, dámy a páновé, já se vyjadřím ke třem kapitolám, které jsou nějak mému srdci blízké. Pochopitelně začnu kapitolou, která se týká Ministerstva zdravotnictví.

Všichni, i laici, víme, že v podstatě zdravotnictví je – neboli říkáme tomu mantra – v podstatě rezort zcela zásadního významu, ve kterém jsou ohromné prostředky, a víme, že naprostá většina těchto prostředků pochází ze zdravotního pojištění, kde víme – byla kolem toho bouřlivá debata – došlo k redukci těchto prostředků v důsledku snížení plateb za státní pojištěnce o nějakých 14 miliard. Samo Ministerstvo zdravotnictví, tedy samotný rozpočet Ministerstva zdravotnictví, je zlomkový, nicméně v žádném případě zanedbatelný a v podstatě i v této položce došlo ke zcela zásadní redukci, která je nesrovnatelná s redukcí v oblasti dalších rezortů, k redukci přibližně z 22 miliard na 15 miliard. Musím říct, že závidím představitelům předchozích zde diskutovaných rezortů, že v rámci oněch rezortů probíhá jakási diskuse o prioritách, jakási diskuse o novém nastavení. Já vás musím ujistit, že v oblasti zdravotnictví

žádná relevantní diskuse neprobíhá. Pro mě je tedy naprosto fascinující, když sleduji jednotlivé položky, že v podstatě se jedná o jakýsi vývoj na jedné straně, který vychází z jakýchsi tradic, na druhé straně mi to připomíná, jako když se tahají v podstatě z klobouku někde na pouti, aniž by to jakkoliv zohledňovalo jakékoli analýzy a jakýkoliv vývoj priorit, to je pro mě naprosto fascinující. Dodám příklad. Výbor žádal ministra zdravotnictví písemně a zcela oficiálně o koncepci v oblasti pandemie, protože pandemie tady je, vyvíjí se, není zanedbatelná, zatěžuje rezort a něco stojí, organizační opatření a tak dále. My jsme nedostali koncepci, my jsme dostali zprávu o tom, co se konalo v posledních dvou letech. Je to pro mě naprosto neuvěřitelné a nemohu to označit jinak než v podstatě (jako) cynismus.

Pokud jde o jednotlivé položky, pro zajímavost – musím kvitovat s povděkem, že alespoň pokud jde o výzkum, objem prostředků neklesá, ale pokud jde o státní správu, v současném roce je to 2,544 miliardy, je zde pokles proti současnému roku o desítky procent. Pokud jde o zvláštní zdravotnická zařízení – financování zdravotního ústavu, zdravotní záchranná služba, provoz letadel, ÚZIS, Národní lékařská knihovna a tak dále, Agentura pro zdravotnický výzkum, její provoz – pokles z 8,4 miliardy na 2,4 miliardy. Já si vůbec neumím představit, jak tato zařízení budou fungovat.

Zdravotnické programy: pokles proti roku 2021 z 8,3 miliardy – tyto programy zahrnují boj proti AIDS, terminální stavy, vrozené vady, efekty a kvalita, dostupnost, zásadní problém, dostupnost péče v regionech – takže tady došlo k poklesu proti roku 2001 (2021?) z 8,3 miliardy na 5,4 miliardy.

Vyberu ještě z toho obsáhlého materiálu několik kuriozit nebo pozoruhodností. Jedna pozoruhodnost je, co se týká platů všech zaměstnanců rezortu, takže to když přepočítáte, tam je v podstatě určitý počet zaměstnanců, a když přepočítáte platy, tak vám vyjde, že průměrný plat na jeden měsíc je 41 000 korun, což v podstatě ani není těch 130 % požadovaných ve školství, a když se podíváte na platy, na mzdrové náklady zaměstnanců příspěvkových organizací, průměrný plat je 36 000 měsíčně. To jsou podle mě neuvěřitelné cifry.

A dodám ještě několik kuriozit, které ukážou, s jakou pečlivostí byl materiál připravován. Takže ta kuriozita – navýšení počtu zaměstnanců na ústředním orgánu Ministerstva zdravotnictví o 12 navázaných na Chytrou karanténu. Proboha, co to dneska je, ta Chytrá karanténa? A další bod, který hned následuje, snížení počtu zaměstnanců KHS o 134 v souvislosti s Chytrou karanténou. Takže to jsou samozřejmě minoritní body, ale body, které zcela ilustrují, jakým způsobem se k rozpočtu přistoupilo.

Takže mohu konstatovat, že v podstatě ministerstvo, vedení rezortu, se nechalo obrat o obrovskou část rozpočtu, nesrovnatelnou s ostatními rezorty. Je to pro mě skutečně neuvěřitelné a já si neumím představit, jak se s tímto ten rezort vypořádá, a není ani náznak nějaké koncepce, jak by k tomu mohlo dojít.

Dále bych si dovolil ještě upozornit na dvě kapitoly samozřejmě značného významu, a je to Grantová agentura České republiky a Akademie věd. Grantová agentura České republiky je velmi specifický orgán a musím říci, že vhled do toho orgánu nemůže mít nikdo, kdo nepřišel do nějakého pravidelného kontaktu s touto institucí. Mně se tak naštěstí podařilo a seděl jsem v různých dozorčích, kontrolních, vědeckých orgánech po několik let. Jestli v tomto státě je něco dokonale konstituované, tak je to skutečně Grantová agentura České republiky, která v podstatě distribuuje prostředky na účelovou podporu základního výzkumu. O nutnosti pěstovat výzkum, o akcentu na tuto oblast, není patrně sporu a tady se podívejme, jak se vyvíjí financování, protože tady rozpočet v roce 2022 byl 4,67 miliardy a pro další léta je tady reálný pokles na 4,5 miliardy, který se neplánuje zvyšovat ani ve střednědobém výhledu, to znamená na léta 2024 a 2025. Při reálné inflaci, která dohromady za ty tři roky dosáhne nějakých 30 až 40 %, je to v podstatě naprosto likvidační a já si vůbec neumím představit, jak ta organizace na takovou redukci zareaguje.

Dále se budu zabývat Akademií věd. To je samozřejmě opět velmi specifická organizace. Musím předem říci, že například v době covidu ona má své specifické vlastnosti a ve srovnání s jinými vědeckými strukturami, to znamená s univerzitami, je podle mého názoru přímočařejší, a tedy více akceschopná. Takže ona skutečně i během té pandemie zcela efektivně konala v oblastech, kde se výzkum pohybuje, a vytvořila řadu diagnostických, restriktivních a v podstatě různých inovativních programů, které nakonec byly prakticky realizovány. Opakovaně jsou tady nájezdy na Akademie věd, že to je v podstatě nějaký komunistický relikt, že měla být rozpuštěna a transformována do oblasti univerzit. S tím naprostě nesouhlasím a i v jiných zemích, například v Německu, v Rakousku a v Izraeli, jsou podobné instituty stojící mimo univerzity, v Izraeli to je například Weizmannův institut, kde jsem tedy též po nějakou dobu působil, takže považuji tuto instituci za naprostě zásadní pro výzkum v této republice. A ještě bych chtěl říci, že když došli k názoru například v Rakousku, že je třeba určitá reforma v oblasti výzkumu, šli právě přes ty výzkumné instituce, protože byly schopné daleko pružněji reagovat na společenskou a politickou objednávku.

Takže Akademie věd, rozpočet Akademie věd, v letošním roce jednorázově byl rozpočet 7 miliard vylepšen o 293 milionů, což ovšem už se jasně deklarovalo, že příštím rokem se nestane. Bylo přidáno 200 milionů před navýšením energií, což kryje tento požadavek pouze ze 60 %, a v podstatě finální rozpočet 7 miliard, co má sanovat stát, je víceméně na další léta zafixován. Znamená to, že v příštím roce to Akademie jakžtakž bude schopna přežít, ale pro další rok je zcela jasné, že pokud se něco nezmění, tak to bude doslova likvidační záležitost, na kterou Akademie bude muset reagovat v podstatě uzavřením určitých programů a propouštěním.

Na závěr si nechám ještě úplný bonbónek, který uniká naší pozornosti, a to je Ministerstvo pro vědu a výzkum. Já bych chtěl říci, že výzkum v této zemi, stejně jako v mnohých oblastech, bohužel, skutečně nevzkrváta a charakterizuje ho rozdrobenost, obecně je prostě neefektivní. Charakterizuje ho rozdrobenost, charakterizuje ho neefektivita, nemotivace a charakterizuje ho nedostatek konkurence, konkrétně nedostatek zahraničních pracovníků. Aby toto bylo možné postupně nějakým způsobem změnit, vyžaduje to naprostě silný a setrvávající společenský tlak. Já jsem zvyklý i věci zjednodušovat, tak silný politický tlak může vytvářet pouze premiér a já jsem byl vždy za to, aby premiér se stal automaticky předsedou Rady vlády pro vědu a výzkum, a tak tomu také v minulém období bylo. Takže místo toho, místo tohoto spontánního tlaku, který skutečně měl sílu věci v jednotlivých rezortech měnit, vzniklo ministerstvo, které se skrývá pod úřadem vlády, a samozřejmě jeho rozpočet není srovnatelný s rozpočtem ostatních kapitol. Nicméně v žádném případě není zanedbatelný a v dnešní době, kdy skutečně jasným apelem by měla být opravdu efektivita a prioritizace, je to naprosté znevážení veškerých deklarovaných snah.

Takže já se v žádném případě nemohu přihlásit k návrhu rozpočtu v kapitolách, které jsem uvedl, a děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji a dalším přihlášeným je pan poslanec Richard Brabec, připraví se pan poslanec Patrik Nacher. Prosím, pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Kolegyně, kolegové, vážená vládo, respektive její zbytky. Začínám si trochu připadat jako ve čtvrtek na interpelacích, a to si myslím, že není dobré u projednávání prvního čtení takhle zásadní věci, jako je státní rozpočet, ale to je spíš takové konstatování, trochu povzdechnutí.

Já tady nebudu házet čísla, kterých je samozřejmě kapitola Ministerstva životního prostředí plná, tak jako ostatní kapitoly. A ani nebudu týrat pana ministra financí dotazy, protože já tady svého rezortního ministra, respektive ministryni, nemám z pochopitelných důvodů

a jejího nástupce asi možná ještě chvíli mít nebudu. Nicméně je tady jedna položka, která je tak zásadní, že o ní určitě pan ministr financí ví, a já bych teď chvilku o ní pohovořil.

Navazují na to, co tady říkala paní stínová ministryně financí Alena Schillerová. A já když se takhle prvním pohledem – nebo řekněme laik, já se cítím jako docela poučený laik – po těch osmi letech na ministerstvu podívám na rozpočet Ministerstva životního prostředí na příští rok, ten návrh je až neuvěřitelný v případě celkových příjmů, protože ony jsou navrženy v neskutečně astronomické výši 94,3 miliardy korun. To by se měla nad Vršovickou 65, kde ministerstvo sídlí, klenout duha a zpívali by tam všichni ptáci radostí, protože tolik ministerstvo peněz nikdy nemělo. Jenže d'ábel se samozřejmě skrývá v detailu toho rozpočtu a tam trčí jedna mimořádná položka – ona tedy spíš netrčí, ona plave, ona plave na vodě anebo visí ve vzdachu – takže trčí finančně, ale ve skutečnosti je ta položka daleko složitější, a to je těch inkriminovaných 50 miliard korun, opakuji, 50 miliard korun, protože to je opravdu částka obrovská, a tuhleto částku ministerstvo tedy má ve svých příjmech a má ji inkasovat z Modernizačního fondu. Tahle položka se tam zjevně dostala až řekněme na poslední chvíli, ale Modernizační fond totiž protéká, což pan ministr financí dobré ví, přes Státní fond životního prostředí, a tam se zatím žádná podobná částka nenachází.

My jsme shodou okolností nedávno měli radu Státního fondu životního prostředí, kde byl představen rozpočet fondu na příští rok a v návrhu rozpočtu Státního fondu je příjem z Modernizačního fondu 28 miliard korun na příští rok, ale 23 miliard korun jsou výdaje Modernizačního fondu. Protože logicky: ten jede už na kontinuální akce, tam jsou vypsány výzvy, už jsou tam desítky, budou tam brzy stovky projektů, které se z Modernizačního fondu budou financovat nebo už dneska financují. Jinými slovy, tyhle projekty pro firmy, obce, města, kraje a v budoucnu i občany, tyhle projekty jsou samozřejmě financovány z toho, že Modernizační fond je a bude v příštích letech dodotováván (?) z prodeje části výnosu emisních povolenek, ta druhá část pak směřuje přímo do státního rozpočtu, a já tam těch 50 miliard prostě nevidím. Ale i kdyby tam byly, pane ministře financí, vaším prostřednictvím, paní předsedající, tak vy určitě víte, že dostat je z Modernizačního fondu vůbec není jednoduché, protože jakmile je Modernizační fond schvátil, většinou už je nenavrátí – z jednoduchého důvodu. Modernizační fond se řídí evropskými směrnicemi, rozhoduje o něm Evropská komise, Evropská investiční banka, a i kdyby nakrásně tato Sněmovna slovutná, Senát, pan prezident si usmysleli, kdokoliv, vláda, že ty peníze prostě tam odsud vytáhnou, tak to nemůžou udělat sami, nemůžou to udělat bez projednání a bez schválení v investičním výboru.

A ono to ještě nekončí, protože v rozpočtu Ministerstva životního prostředí kromě těch 50 miliard je dalších 32 miliard výnosů z emisních povolenek, takže ono je tam celkem 82 miliard korun z celkového rozpočtu příjmů 94 miliard, to je dost. A to když se na to pak podíváte, zjistíte, že skutečně to opravdu plave na vodě. A já si můžu dokonce i u té druhé částky 32 miliard něco myslet, jestli je to přestřelené, nebo ne, protože to bude záviset na ceně emisní povolenky, ta je dneska 76 eur. A já nevím, jestli tam těch 32 miliard korun bude. Ale i kdyby tam byly, to uvidíme v průběhu roku, tak pořád tady zbyvá těch 50 miliard.

To znamená, vy si určitě vzpomenete, že já jsem tady opakovaně houževnatě – když to řeknu hezký, otravně – když to řeknu ošklivě pro někoho, asi šestkrát vystupoval od prosince minulého roku pořád s takovou mantrou, když jsem vládní koalici nabízel, že se tady přímo nabízí jedna možnost, a to je novela zákona o emisních povolenkách. Musím říct, že jsem nestál vládní koalici ani za komentář, ani mě vlastně s tím neposlali rovně, což mi trošku přišlo líto, takže jsem tady vždycky přišel a zase jsem se vrátil zpátky a říkal si: Tak jsem to zase zkusil a tak já zase přídu. Ani nikdo nereagoval, prostě žádný zájem.

Ale i kdybyste využili tuto novelu jako nosič, pane ministře financí, prostřednictvím paní předsedající, tak by to stejně v této chvíli nebylo nic platné, pokud už ty peníze jsou v Modernizačním fondu, protože smysl to má jenom v případě, že byste řekněme odklonili ty peníze – odpusťte mi to slovo – do státního rozpočtu ještě dřív, než v Modernizačním fondu skončí, protože to lze, ano, to lze udělat novelou zákona.

A já si pamatuji, byla tady jedna reakce, abych byl spravedlivý, byla tady reakce myslím kolegů z ODS, kteří říkali, když jsem navrhoval, že by z Modernizačního fondu se dalo v letech 2022 a 2023 použít 17 miliard na sociální účely, respektive předtím, bez emisních povolenek, než do Modernizačního fondu doputují, a oni řekli: No to vůbec ne, pane kolego, protože tam ty peníze samozřejmě jsou na investice, a co by ty podniky dělaly? Takže vlastně to byla jediná reakce a pak už to bylo bez reakce.

Jinými slovy, pokud jsou peníze dneska už v Modernizačním fondu – a já je tam tedy nevidím, protože v tom rozpočtu na příští rok nejsou, těch 50 miliard – tak rovnou říkám, že je nelze vytáhnout jednoduše, že by o tom rozhodl Parlament, a už vůbec ne vláda, a vzít je do státního rozpočtu. Pokud by se jednalo o novelu zákona o obchodování s emisními povolenkami a pětikoalice by použila návrh anebo svůj návrh, tak ano, potom by mohla odklonit část emisních povolenek, toho toku, který se rozděluje na proud tekoucí do státního rozpočtu a proud tekoucí do Modernizačního fondu, ale pak říkám rovnou, že pokud by z tohoto proudu 50 miliard bylo použito do státního rozpočtu, tak tam bude málo peněz na projekty, na které už jsou vypsané výzvy, a tam v řadě případů samozřejmě ti poptávající, ti zájemci, na ty peníze čekají a ty projekty prostě už jsou rozfinancované.

Takže tady opravdu v rozpočtu je jedna obrovská částka, kde chápou, proč tam je, já myslím, že všichni to chápeme, ale já jsem, pane ministře, vaším prostřednictvím, paní předsedající, jak víte, na ministerstvu byl osm let, ale já si fakt nepamatuji a nikdy by se to nestalo, že ani částky o tři řády nižší bychom navrhovali v situaci, kdy vůbec nevíme, odkud přijdou, a jestli vůbec přijdou. A vy byste byl první, kdybychom něco takového zkusili, kdo by nám dal strašnou bandurskou. Tady by se ozýval obrovský lomoz, pištění ze všech stran, co jsme si to dovolili.

Takže když vidím tento rozpočet, jehož nadpoloviční většina příjmů nebo nadpoloviční částka příjmů je založena na jedné konkrétní položce, která opravdu nevíme, odkud přijde, kdy přijde a jestli vůbec to je s někým projednáno – protože já takovou informaci nemám, že by to bylo dojednáno – tak to prostě nemůžu považovat za odbornou práci minimálně v této kapitole, ale spíše za eskamotérství, a ten, kdo to předkládá, je pro mě spíš rozpočtový Houdini než odborný a odpovědný hospodář. Děkuju za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. S přednostním právem se přihlásil pan ministr zdravotnictví Vlastimil Válek. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, paní předsedající. Já se, dámy a páновé, omlouvám, že takhle zneužívám přednostního práva, ale vystupoval kolega Špičák a jiní moji kolegové, já si troufnu říct přátelé, s kritikou, a já bych chtěl shrnout situaci s rozpočtem zdravotnictví, plus poděkovat vám, a tím bych začal.

Chtěl bych poděkovat všem poslancům napříč politickým spektrem za podporu několika pozmenovacích návrhů, jednak za podporu pozmenovacího návrhu valorizace úhrad za státní pojištěnce, že po třiceti letech se podařilo něco, o co se snažili všichni ministři od revoluce. Naši Sněmovně se to podařilo, já za to velmi děkuji, a tím pádem mohu měnit zdravotnictví tak, aby se zlepšovala dostupnost, aby se zvyšovala kvalita a aby péče byla stále lepší.

Za druhé bych chtěl poděkovat, a to s tím souvisí, za podporu pozmenovacího návrhu – a domnívám se, pokud si to správně pamatuji, že tady snad nebyl jediný hlas proti – stran navýšení fondu prevence zdravotních pojišťoven na trojnásobek. To si myslím, že byl zase nesmírně důležitý krok, a zvláště v dnešní době je fond prevence něco, co je velmi důležité, pomáhá to v prevenci řady onemocnění. Já bych chtěl využít i této příležitosti, aby si diváci uvědomili, že každá pojišťovna nabízí řadu programů z fondu prevence a je škoda o tuto podporu nezádat. Podívejte se, co vaše pojišťovna nabízí, podívejte se, jaké benefity nabízí, využijte toho. A chtěl bych vás požádat, než se dostanu k vlastnímu rozpočtu, kolegyně

a kolegové napříč politickým spektrem, vás, co sedíte ve správních radách pojišťoven za Poslaneckou sněmovnu, prosím, pokud tam přijde jakýkoliv návrh na podporu z fondu prevence, bud'te vstřícní, prosaďte to na správních radách. Ministerstvo zdravotnictví připravuje nějaký komplexní materiál pro správní rady tak, aby fondy prevence byly opravdu racionálně využívány. Tady vás velmi prosím o podporu, Bez ní to nepůjde, já ve správní radě nesedím, ovlivníte to jenom vy.

Příjmy Ministerstva zdravotnictví v příštém roce budou ve výši 5,5 až 5,7, ale řekněme 5,6 miliard. Ty příjmy se skládají z daňových příjmů ve výši 30 milionů korun a z nedaňových příjmů organizačních složek státu včetně ústředního orgánu ve výši 5,5 miliardy. Je potřeba říct, a to je důležité, že z prodeje vakcín počítáme s příjmy 1 miliarda, a my bychom se postupně chtěli dostat z režimu stát nakupuje, co se neaplikuje, to je čistá ztráta, co se aplikuje, platí pojišťovna, do režimu nakupuje pojišťovna, respektive dováží distributor, nakupuje pojišťovna. Pracujeme na tom na úrovni Evropské unie a myslím, že v řadě případů se nám podařil velký úspěch. Koneckonců o tom svědčí to, že dneska máme v České republice dostupnou poslední vakcínu od firmy Pfizer, tedy vakcínu na mutaci čtyři, pět, a je dostupná v celé Evropské unii.

Je potřeba ještě říct, že ty ostatní nedaňové příjmy budou ve výši 50 milionů korun.

Celkové výdaje, a to je asi daleko důležitější, budou ve výši 15,6 miliardy korun. Z této částky ty výdaje 4,5 miliardy tvoří výdaje kryté z rozpočtu Evropské unie, to znamená zhruba 33 % jsou peníze Evropské unie a 66 % jsou peníze, které dává český stát. 1,8 miliardy činí výdaje na výzkum, vývoj a inovace ve zdravotnictví, tedy podpora Agentury pro zdravotnický výzkum, a já jsem garantoval a sliboval, že budu intenzivně Agenturu podporovat, a budu v tom pokračovat. Samozřejmě budeme muset racionalizovat práci AZV a tady byly určité výhrady, které já intenzivně slyším, debatuji s vedením AZV a jsem rád, že vedení AZV k tomu přistupuje velmi dobře. Já bych chtěl podpořit i projekty, které jsou na zaměřeny na veřejné zdraví, a právě tady tyto téměř 2 miliardy v příštím roce pro toto mají sloužit.

Konečně je tam miliarda korun, kterou máme zablokovanou na nákup očkovacích láték. Počítám s tím, že v příštím roce se velmi pravděpodobně objeví očkovací látka velmi pravděpodobně od firmy Moderna, která bude současně použitelná proti chřipce a covidu, bude to jednodávková vakcina proti oběma těmto nemocem, a na nákup eventuální podobné vakcíny, která by byla schválena EMA a byla standardně použitelná, mám právě zablokovanou tu částku ve výši 1 miliardy.

Běžné výdaje kapitoly 335, což je rozpočet Ministerstva zdravotnictví, jsou navrhovány ve výši zhruba 8 miliard korun. Je to o něco víc než 8 miliard, ale 8 miliard. Tato částka zahrnuje provoz dvaceti organizačních složek státu, příspěvky na provoz, zřízení příspěvkových organizací, výdaje na nákup některých prostředků, výdaje na výzkum, inovaci, na národní zdravotnické dotační programy, na provoz lékařské záchranné služby.

Tady bych chtěl říct, že kromě těch financí, které přímo dáváme, jsme v úhradové vyhlášce navýšili – navýšili! – peníze pro lékařskou záchrannou službu o 1,5 miliardy. O 1,5 miliardy!

Specializační vzdělávání je samozřejmě nedílnou složkou. Zdůraznil bych 50 milionů, které půjdou a jdou už dneska, a první diskuse proběhly, na automatizaci systému akreditace, což pravděpodobně nejvíce zajímá mladé lékaře, studenty lékařských fakult a lékařské fakulty. Já bych rád, abychom v příštím roce mohli říct někdy ke konci: jsme v cíli. Žádosti o akreditace budou podávány elektronicky, schvalovány elektronicky a ukončili jsme papírování. Na to jde 50 milionů, na nákup, vývoj a implementaci příslušného programu, který bude samozřejmě zdarma k dispozici lékařským fakultám. Pochopitelně to probíhá v intenzivní debatě s děkanům lékařských fakult. Tady bych využil tohoto místa a chtěl bych poděkovat Asociaci děkanů v čele s panem profesorem Repkem za opravdu vynikající spolupráci, za nesmírně konstruktivní podněty, včetně návrhu na reorganizaci doškolováku, respektive Institutu pro další vzdělávání v Praze, ILFu tedy, jak ho někteří také znají, včetně toho, jak předložili svoje

návrhy na koordinaci KORů, SORů, vzdělávacího institutu, kateder a kolegia děkanů. I tady na mikrofon zopakuji to, co jsem jim řekl: To, co navrhujete, rozhodně budu prosazovat a dosáhneme toho.

Samozřejmě, část těch peněz je připravena pro financování Českého červeného kříže, což je organizace z mého pohledu velmi důležitá, a zaslouží si svoji podporu. Koneckonců býval jsem po revoluci určitý čas místopředsedou této organizace a jsem jejím členem. Takže tady ano, přiznávám na mikrofon jakýsi malý střet zájmů, ale doufám, že není tak silný, aby to vedlo k nějakým kritikám.

Výdaje na financování národních programů reprodukce majetku činí 2,2 miliardy. Je potřeba se pobavit o financování společných programů České republiky a Evropské unie. Tady na výdaje spolufinancované z rozpočtu Evropské unie je uvolněno 4,5 miliardy a dalších 800 milionů pak na kofinancování ze státního rozpočtu, aby ty projekty byly opravdu realizovatelné. Já jsem si objel všechna zařízení, která jsou v současné chvíli do těch projektů zapojena, všechny ty projekty jsem si osobně zkontoval, zvu si každý týden postupně jednotlivé ředitely s jejich týmy a chci mít jistotu, že ani koruna nepřijde nazmar. Slíbil jsem na vládě ministru financí, a tady to rád zopakuji, že to, co máme v rozpočtu, utratíme efektivně ku prospěchu pacientů.

Opravdu chci poděkovat v této chvíli ředitelům přímo řízených organizací, protože těch se to hlavně týká, že spolupráce se opravdu posunula. Troufnu si pochválit nejenom Motol, Fakultní nemocnici Brno, Olomouc, Ostravu, ale půjdu tak daleko, že pochválím na tomto místě Královské Vinohrady. Počítám teď už bez uzardění nejenom samozřejmě Všeobecnou fakultní nemocnici, Homolkou a další, ale i Thomayerovu nemocnici. Počítám velmi daleko je Fakultní nemocnice Plzeň, kde projekty, které z těchto částek budou financovány, stejně jako v Hradci Králové, jsou opravdu připraveny dokonale, takže moje obavy jsou signifikantně blízké nule.

Chtěl bych zdůraznit šest položek. Ta první se týká valorizace platů včetně povinných odvodů placených zaměstnavatelem, tedy zaměstnanců ne Ministerstva zdravotnictví, ale všech organizací, které pod ministerstvo patří, a tady navýšení oproti letošnímu rozpočtu je o 134 milionů korun. Pak bych chtěl zmínit podíl státního rozpočtu na projekty spolufinancované z rozpočtu Evropské unie a tady navýšení je o 200 milionů korun oproti letošnímu rozpočtu. Na mimořádný dotační program pro poskytování lůžkové péče bylo alokováno o 300 milionů korun více.

Z čeho mám největší radost, je specializační vzdělávání. Já jsem opakovaně říkal, že moje priorita je podpora specializačního vzdělávání. Mluvil jsem o čtyřech oborech, ty čtyři obory jsou praktický lékař pro dospělé, praktický lékař pro děti a dorost, praktický psychiatr pro děti a neurolog pro děti. Tyto čtyři obory chceme v příštím roce intenzivně podpořit. Navýšení částky na vzdělávání v tomto případě bylo o 100 milionů, to znamená, dalších 100 milionů dáme právě na podporu těchto čtyř oborů kromě sumy, která tam již je. Cílem pak bude to, abychom zvýšili dostupnost praktických lékařů pro dospělé, praktických lékařů pro děti a dorost, dětských psychiatrů a dětských neurologů. Ta diskuse probíhala s odbornými společnostmi, s příslušnými asociacemi, já jsem rád, že jsme dospěli ke konsenzu, a probíhá i s hejtmany – on tady bohužel není, a přesto mu poděkuji. Pan hejtman Vondrák v tomto směru sehrál velmi pozitivní roli, podobně jako pan hejtman Kuba, a je potřeba to nahlas říct.

Konečně jsme posílili peníze pro leteckou záchrannou službu o 75 milionů korun, což je potřeba, protože letecká záchranná služba je důležitá. Počítám velmi daleko probíhat dále diskuse o strategii na další období, kdy bude potřeba rozhodnout, jak dál s leteckou službou. Nechci jít do experimentů, chci kultivovat současný stav. Jsem si vědom toho, že vrtulníky, které jsou specializované pro záchranáře, se dneska dramaticky vzdálily vrtulníkům, které nabízí armáda. Proto budeme muset tímto směrem jít. Koneckonců vedlejší efekt je zlevnění cen heliportů, protože heliporty pro specializované vrtulníky jsou levnější, mají nižší nosnost, a z toho důvodu

chci, abychom co nejrychleji ve zdravotním výboru jak Poslanecké sněmovny, tak Senátu předložili plán, který se mě určitě týkat nebude, bude se týkat nějakého budoucího ministra zdravotnictví, ale musím myslet i na to, co bude po roce řekneme 2030. Mě se to bude týkat bezesporu jako lékaře nebo jako pacienta.

Konečně poslední částka, 37 milionů, jsou navýšené výdaje na energie. Chceme podpořit především ty organizační složky ministerstva, které myslí na úspory, které se snaží spořit, které se snaží chovat dobré. Já bych vyzdvíhl třeba hygienickou stanici v Plzeňském kraji a krajskou hygienu tedy v Plzeňském kraji. Opravdu tam chceme ty finanční prostředky alokovat, protože se domníváme, že bychom se měli držet toho, co je ověřené. Koneckonců – já se omlouvám, že to možná teď řeknu takhle nadneseně, ale biblí: Ti, co ty hřivny zhodnotili, by měli dostat dále, a ti, co je zakopali, dobře jim tak. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. S faktickou z místa... Teď musím říct, že přednost má písemně přihlášená, tak jestli se domluvíte s paní poslankyní – dává přednost, takže s faktickou poznámkou pan poslanec Julius Špičák.

Poslanec Julius Špičák: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, jak vidím, žijeme v úplně různých světech. Já musím říci, že když do zdravotnictví skutečně nahlížím v oblasti praktického fungování, vidím dramatické problémy, zejména bych řekl dramatický rozdíl v dostupnosti v podstatě geografické, a tedy zejména v jednotlivých regionech. Toto narůstá a dneska jsou okresní nemocnice, a poměrně velké městské nemocnice, které naprosto s bídou udržují vůbec základní provoz. Takže tohle bych řekl, že je naprosto zásadní problém, a toto tedy, pokud vím, patří do oblasti takzvané zdravotnické programy financování, mimo jiné distribuce, ano, tady to mám konkrétně vypsané. Jedná se tedy o pediatry, jedná se také o praktické lékaře, a tady vidím například významnou redukci proti roku 2021. Obecně přece pan ministr ví, že pro příští rok redukce rozpočtu – on tady sliboval, komu každému přidá. Kde ubere, ať řekne, aby dodržel tedy rozpočet, který je postavený tak, že v podstatě rozpočet rezortu je nižší proti předchozím letům o desítky miliard.

A dále specificky ještě dotaz: byl tady úplně konkrétní požadavek na program v oblasti pandemie a my jsme odpověď neobdrželi, nebo obdrželi jsme takovou odpověď – takový jako zastírací manévr, stostránkový elaborát. Já si vždycky říkám, že podobné elaboráty čtu už jenom já, takže kdy bude nějaká konkrétní strategie na boj proti pandemii? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. S faktickou je dále přihlášena paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová. Já zároveň předávám řízení schůze a vám slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře zdravotnictví, velmi bedlivě jsem poslouchala vaše vystoupení, a protože jsme měli možnost hovořit zhruba před rokem, vy víte, že jsem z Karlovarského kraje, a když tady hovoříme o dostupnosti a kvalitě zdravotní péče, tak Karlovarský kraj je na tom – v uvozovkách – nejhůře, protože nemá fakultní nemocnici, a vy jste mně již před rokem říkal, že velmi usilujete a podporujete to, aby u nás konečně bylo komplexní onkologické centrum nebo popřípadě onkologický pavilon. V současné chvíli nemám o tom vůbec žádné informace, pouze před rokem – to tady bylo, jste mi to řekl – já jsem z toho měla obrovskou radost a chtěla jsem se zeptat, jestli v návrhu rozpočtu na rok 2023, jak z programu Obnovy venkova jestli se o tom uvažuje, v jaké je to fázi, jestli by mi to bylo možné v krátkosti říci. A chtěla bych říct, že opravdu Karlovarský kraj z hlediska dostupnosti a kvality zdravotní péče je opravdu – pokud se někteří lidé dostanou do zdravotních potíží, nádorových a tak dále, máme obrovský problém ohledně ošetření, aby nás nějaká nemocnice na ty zádky prakticky vzala. Setkávám se s tím neustále, že ti občané mě oslovení, že pokud jim je diagnostikována nějaká taková nemoc, tak

mají opravdu obrovský problém najít pak další nemocnici, která by s nimi v krátkém časovém úseku další problém a následnou péči, popřípadě operaci řešila.

Druhý dotaz je na leteckou záchrannou službu, která pro Karlovarský kraj je zajišťována Armádou České republiky z Plzně, z Lín, které se teď tak velmi skloňují v rámci gigafactory, a chtěla bych říct, že jsme zase jeden z krajů, který nemá pokrytí leteckou záchrannou službou pro 200 000 obyvatel. (Předsedající: Čas, paní poslankyně.) Byla bych ráda, kdybyste se k těmto dvěma věcem vyjádřil. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju pěkně, a než dám slovo panu ministrovi, který se přihlásil s přednostním právem, načtu omluvy. Pan poslanec Bělor se omlouvá od 15.30 do 17 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Fridrich od 15.30 ze zdravotních důvodů, pan poslanec Kubík od 15.30 bez udání důvodu, pan poslanec Rais od 15 hodin do 17 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Richter od 15.30 do 19 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Růžička od 18 do 21 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Urbanová Barbora od 9.48 do 13.30 bez udání důvodu, paní poslankyně Válková od 15.30 z rodinných důvodů a pan ministr Rakušan od 17 hodin z pracovních důvodů.

Pane ministře, prosím, máte slovo s přednostním právem.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Velmi vítám ty dotazy a eventuálně komentáře. Je potřeba si říct jednu věc. Každý typ nemocnice, a to víme asi všichni v této Poslanecké sněmovně, někdo řídí, a ten, kdo ji řídí, odpovídá za její rozvoj, financování a personální politiku. Soukromé nemocnice řídí soukromé subjekty, městské nemocnice města, krajské nemocnice kraje. Kraje mají rozdílné strategie, některé zprivatizovaly část nemocnic, tady Karlovarský kraj v určité době se zbavil sokolovské nemocnice. Já to nepovažuji za úplně šťastný krok, ale byl to krok, ke kterému se ten kraj rozhodl, vedení toho kraje neřešilo, já bych řekl dvacet let, problém s leteckou záchrannou službou, neřešilo dvacet let problém s komplexním centrem, a ani moji předchozí ministři, a to jich bylo hodně, za poslední rok pět, takže by se tím nějak zabývali, to jsem si nevšiml, aspoň po nich žádné materiály na ministerstvu nezůstaly. Je to smutné, byli z různých politických stran. Já to nehodlám komentovat, každý dělal tu práci, jak nejlépe uměl, stejně tak, jak nejlépe umí tu práci dělají jednotliví hejtmani, jednotliví starostové, ředitelé nemocnic, a někteří ji dělají výborně, mají dostatek lékařů, mají dostatek zaměstnanců, rozvíjejí ty nemocnice, někteří ji dělají hůře a někteří ji dělají velmi špatně a ty nemocnice spějí k zániku. Tak to prostě je, ale je to problém opravdu těch, kdo jsou zřizovatelé těch nemocnic, pokud nedělají dlouhodobou koncepční personální politiku. A já jako bývalý šéf Akademického senátu, Asociace akademických senátů jsem byl překvapen, že první, kdo se obrátil na akademické senáty a lékařské fakulty stran podpory studentů, aby se vraceli do jejich zařízení, kupodivu nebyly kraje, nebyla města, ale byl to soukromý subjekt, byl to Agel. Ten první začal platit mladé lékaře, aby mu pak nastupovali do jeho zařízení. Pak se přidaly některé kraje, je potřeba velmi pochválit kraj Vysočinu, který vytvořil pro studenty z Vysočiny studující na lékařských fakultách vynikající program, aby se vraceli zpátky do jeho nemocnic. Některé kraje to neudělaly.

Nicméně nejsem hejtman, nejsem primátor, nejsem starosta a mohu maximálně pomáhat s koncepcí, a to udělám. V Karlovarském kraji (Česká) onkologická společnost a pan profesor Fínek navrhli, jak by měla vypadat koncepce komplexního onkologického centra. Ty materiály dostal hejtman kraje, pokud se zeptáte poslanců z Karlovarského kraje, kteří u toho byli, ať už z řad ODS, nebo z řad STAN, kolega Kuchař u toho byl také, tak zjistíte, že celý ten problém spočívá v tom, že pan doktor März má jinou představu, než má, já to tady budu jmenovat, než má onkologická společnost, než má profesor Fínek. Ano, v rozpočtu je pro Karlovarský kraj alokováno 350 milionů na dobudování onkologického centra, pokud ta smlouva bude taková, jak navrhuje Komplexní onkologické centrum v Plzni plus jak navrhuje onkologická společnost.

Pokud bude taková, jak si přejí lokální stakeholdeři, tak holt to nebude součástí komplexních center a já bohužel ty peníze budu muset alokovat jinam. Jsem připraven pořád ještě ty peníze dát do Karlovarského kraje, posílit lineární urychlovače, provázat to i s tím, aby tam mohla být aplikována centrová léčba pod dohledem právě týmu profesora Fínka, a tady je to čistě jenom na rozhodnutí zdravotnického managementu kraje. S panem hejtmanem jsem osobně jednal.

Stejně jsem osobně jednal s panem hejtmanem a se šéfem záchránky ohledně dostupnosti, která je tam ale dlouhodobě, zatím to nikdo neřešil. Máme několik plánů, jak dosáhnout toho, abychom doletovou vzdálenost dosáhli dvacetiminutovou v celém kraji, a finálně jsme se dohodli, že uděláme větší jednání za přítomnosti některých poslanců a senátorů, za přítomnosti vedení kraje, záchránky, za přítomnosti zástupců armády, a já bych chtěl pozvat i subjekty, které mají soukromou leteckou službu. To řešení má krátkodobou variantu, která by znamenala přesunutí některé ze stávajících základen blíže k hranicím Karlovarského kraje, to není tak jednoduché, a pochopitelně má dlouhodobou variantu, na kterou myslíme v té smlouvě, která bude muset být podepsána, o zajištění záchranné služby v horizontu, kdy vyprší ta stávající. A tady velmi intenzivně zvažujeme zbudování dalšího stanoviště záchranné služby právě v tomto kraji, ale to je samozřejmě další horizont.

Pak je třetí věc, která s tím souvisí, a to je příhraniční spolupráce. My jsme se dohodli, že u příležitosti otevření určitého projektu v Plzni bychom se potkali s ministrem zdravotnictví Bavorska a pobavili bychom se o tom, jestli část těch problémů by nám nemohla pomoci vyřešit bavorská strana, protože tam ta oblast, která je hraniční, sousedí s Německem.

To znamená, oba dva tyto problémy řešíme, ten první má fixovanou částku v rozpočtu, ten druhý je konsenzus, který musí nastat mezi vedením kraje, rychlou, nebo tedy šéfem jejich záchránek a provozovateli letecké služby, protože pokud nebude dohoda, není v rukou ministerstva možné toto nějak nařídit než ve chvíli, kdy budeme podepisovat novou smlouvu, což ale záchranaři v našich řadách velmi dobře vědí. Byť bych byl schopen být autokrat, jsme v demokratické společnosti, já jsem si toho vědom a velmi si toho vážím, a nelze některé věci dělat jinak než dohodou a konsenzem, a toto je jedna z nich.

Co se týče nedostupnosti lékařů, my jsme opravdu navýšili rozpočet, já jsem to tady říkal, a ten rozpočet má právě řešit nedostupnost pediatrů, lékařů pro dospělé, dětských neurologů a dětských psychiatrů. Považuji za velkou chybu – a tady jsem kritický – že moje předchůdci – bohužel, bohužel – nefinancovali ty obory, kde lékaři v terénu chybí, na které si nejvíce pacienti stěžují, ale financovali obory podle nějakého schématu, kterému úplně nerozumím, které se měnilo co dva roky a v podstatě pravděpodobně nebylo úplně vycházející z dat profesora Duška a pojišťoven a z nějaké sítě dostupnosti. My jsme se dohodli s asociací a vtáhli jsme do toho v současné době i čtyři kraje – Vysočinu, Moravskoslezský a další kraje, kde je dostupnost nejhorší, Karlovarský kraj, a tam bychom chtěli především alokovat peníze včetně těch 100 milionů, které jsme navýšili, je to navýšení prakticky o 20 %, 25 %, o které jsme navýšili peníze na vzdělávání.

Chtěl bych říct, že ano, rozpočet ministerstva je nižší, ale o výdaje, které nebudeme muset mít. Nám se podařilo vyjednat smlouvy tak, že nebudeme muset ze státního rozpočtu nakupovat vakcíny, které pak vylijeme a zlikvidujeme, což jsem v letošním roce dělal, stálo mě to několik miliard, a to jsou ty miliardy, které v rozpočtu nemám. Nebudu ze státního rozpočtu nakupovat zbytečné vakcíny, nebudu je likvidovat, o to jsem mohl snížit tu částku výdajů. Tyto výdaje prostě nebudou. Na druhé straně se snížila částka příjmů, protože jsme postavili opravdu reálně to, kolik chceme a musíme lidí naočkovat. A znova zopakuji, to, co dělali předchozí ministři – a nebyla to jejich chyba, já jsem si toho naprostě vědom, to prostě byla situace, která byla hektická – oni na ni museli reagovat bez ohledu, jestli to byl Adam Vojtěch, jestli to byl týdenní pan ministr Prymula, nebo to byli pak ti krátkodobí ministři, at' už to byl můj kolega docent Blatný, nebo profesor Arenberger, a poté opět Adam Vojtěch – oni prostě byli v situaci, kdy museli reagovat na nějakou naprostě nepředvídatelnou záležitost podobně, jako my reagujeme na válku na Ukrajině a na rizika s tím spojená. Oni reagovali na jinou válku, válku se smrtelným

virem, a málo platné, museli udělat některá opatření, která se pak ukázala zpětně jako plýtvání peněz ze státního rozpočtu, ale to bezesporu nebyla jejich chyba.

Dneska mám jasnou strategii, jak dál s covidem, to jsem opakovaně řekl, informoval jsem o ní Sněmovnu, zdravotní výbor. Postupujeme podle té strategie, výsledky ukazují, že byla dobrá. Možná si mnozí z vás vzpomenou, že jste mě kritizovali za některé kroky, které jsem udělal ze začátku roku, ale ty kroky se ukázaly velmi správnými včetně toho, že jsme pustili děti na hory, včetně toho, že jsme nezavedli povinné očkování. Podívejme se, jak to dopadlo v Rakousku a co je výsledek zavedeného povinného očkování v Rakousku. Dobře že jsme to neudělali. Ale samozřejmě, já to nekritizuju. V té době, kdy ta rozhodnutí padla, samozřejmě se to mohlo zdát jako dobrý nápad. Také jsme rozhodně řekli, že pandemický zákon bude něco, co nebude potřeba, že ho máme pouze v rezervě, a také jsme to splnili. To znamená, pokud očistíme příjmy a výdaje Ministerstva zdravotnictví o položky týkající se vakcíny, rozpočet Ministerstva zdravotnictví je vyšší na vědu, podporu vzdělávání, podporu pediatrů a praktických lékařů. Ve všech těchto položkách je vyšší, než byl původní rozpočet schválený předchozí vládou na tento rok. Tak to vychází z těch čísel. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky. První paní poslankyně Mračková Vildumetzová, připraví se pan poslanec Mašek. Tak prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Pane ministře, chtěla bych poděkovat za tu otevřenou, férovu odpověď, protože musím konstatovat, že o tom onkologickém komplexním centru opravdu nemáme vůbec žádné informace, a musím říct, že informace, které jste nám tady teď sdělil, určitě se svojí kolegyní Renatou Oulehlovou hned budeme řešit, protože jsem přesvědčená o tom, že přijít o ten projekt jako takový je pro náš kraj velmi klíčové. Takže za to velmi děkuji.

A ohledně té letecké záchranné služby. Pane ministře, za mého hejtmanování říkám, že se mnoho věcí povedlo – D6, vyjmutí dálnice, Císařské lázně a tak dále. A jediné, co se nepovedlo, je ta letecká záchranná služba. Musím říct, že se to řešilo, bude o tom mluvit určitě Jirka Mašek, mnohokrát. A co mně na tom nejvíce vadí, že když to jednání probíhalo na vládě, kde tedy bylo už rozhodnutí ministra zdravotnictví – ano, Karlovarský kraj nemá pokrytí, ministr obrany také souhlasil, tak to stálo jenom na náčelníkovi Generálního štábku, který řekl, že nemá lidi a že se to z Bechyně do Karlovarského kraje nepřemístí. Já to prostě považuji za velmi špatné.

Ale moje otázka spíše byla proto, že kdyby skončila Plzeň – Líně, a já si totiž myslím, že zajištování letecké záchranné služby Armádou České republiky je pro nás... my si toho velmi vážíme, že máme zrovna právě (leteckou službu) armády – tak co bude prakticky pak následně, co se bude dít? Ano, hovoříte o soukromých společnostech, ale já si prostě myslím, že prioritu by právě měla mít Armáda České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Další v pořadí pan poslanec Mašek, připraví se pan ministr Stanjura.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, rychle zareagují na některé věci, které tady padly, konkrétně na kolegyni Vildumetzovou. Skutečně se v minulosti jednalo o možnosti poskytování péče leteckou záchrannou službou z Karlovarského kraje a mělo to být ve spolupráci s armádou, s Líněmi, které by tam měly druhou posádku. K tomu je možné se samozřejmě do budoucna vrátit, ale zaplatpánbůh máme od loňského roku ještě pro tuto vládu a další na šest let celkem zajištěnou leteckou záchrannou službu smluvně a je to mix záchranných služeb státních provozovatelů a soukromých provozovatelů.

Co se týkalo věci právě těch Líní, o kterých se teď hodně mluví, o zrušení letiště, tak by to mohl být velký problém a je potřeba se tomu věnovat, protože ta služba by měla být zachována. Jednou už to v Líních bylo zrušeno, pak se to tam vracelo a stálo to několik set milionů korun, takže je s tím potřeba pracovat i do budoucích rozpočtů.

A co se týká pana ministra, který mluvil o tom, že kraje si to zavinily v podstatě samy – ty kraje si to zavinily s těmi nemocnicemi, protože byly ve špatném ekonomickém prostředí, a to se zásadně změnilo, protože kraje s rozpočtovým určením daní dostaly mnohem více peněz, mohou do nemocnic investovat a mohou zpátky formou dotačních programů přetahovat třeba lékaře i z těch fakultek. Náš ministr Vojtěch zvedl o 15 % přijaté studenty na lékařské fakulty, to bych tady chtěl zdůraznit, ale ten proces, lékaři vědí, trvá zhruba deset let, než lékař se může zapojit plnohodnotně do procesu. Takže těch věcí, které se tady udělaly, je poměrně hodně.

Porovnávat rozpočty Ministerstva zdravotnictví loni a dnes je díky covidovým opatřením ve smyslu nákupu vakcín, jejich eventuální likvidace, léky a jejich likvidace a podobně, ale chci říct, že to je celoevropská úroveň. Teď se to v celé Evropě řeší, proč bylo zakoupeno na každého občana třeba deset ampulí vakcinačních látek. Takže uvidíme, jaký to bude mít vývoj.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Čas, pane poslanče. Děkuji pěkně. Další s faktickou poznámkou vystoupí pan ministr Stanjura, připraví se pan poslanec Brázdil.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Jenom v reakci na dvě poslední vystoupení chci jednoznačně říct: pokud bude realizována investice gigafactory, neznemožňuje to nadále fungování letecké záchranné služby, nevylučuje, počítá se s tím, že v případě realizace to tam zůstane, pokud nebude například jiné řešení. Ale není důvod, aby tam byla ukončena letecká záchranná služba z důvodu potenciální investice do gigafactory.

A druhá věc – pro pana poslance Maška, vaším prostřednictvím. Pan ministr zdravotnictví nevyčítal minulým ministrům, on jenom reagoval na to, když jiný váš kolega kritizuje ministra, že má nižší rozpočet. On logicky uvedl, a sám řekl, že to ti bývalí ministři nemohli, protože nebudeme kupovat vakcíny, tak to musíme automaticky odpočítat, protože ten výdaj prostě nebude, a pak můžeme porovnávat výši rozpočtu a tam ten rozpočet je vyšší než v minulém roce. To bylo jediné. To nebyla kritika, i pan ministr Válek říkal, že to bylo všude v Evropě. Ale logicky, když ten výdaj nebude, tak to z rozpočtu vypadne, a protože to nebyla malá částka, je to docela rapidní snížení povinných výdajů této kapitoly.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Další s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Brázdil. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Vím, že bychom se měli bavit o financích, o penězích, ale přece mi to jenom nedá v té faktické. Pane ministře, tak jak vy jste poděkoval všem zdravotníkům, já vám taky musím poděkovat, protože vy jste ten, který neustále mluvíte o tom, že by se přece jenom transformace záchránek měla dokončit. Pokud by se vám to povedlo, aby opravdu záchranné služby v naší republice nebyly čtrnáctkrát jinak, ale byly státní, ušetříte obrovské peníze a nespokojenost lidí napříč republikou. Z každé té záchránky totiž se cítí být podvedeni, protože někde mají peníze takové, někde vybavení jinací. Tohle kdyby se vám povedlo, tak vám záchranaři zatleskají.

A já nechci mluvit o tom, že peněz je málo, vždycky bude peněz málo. Vy to víte, ve zdravotnictví všichni chceme být zdraví. Ale to, že do prevence teď máme, jako máme, vy jste říkal: Vy, členové správní rady, hodně hlídejte fond prevence, ať ti lidi chodí. No jo, ale víte, lidi na prevenci většinou chodí, když je jim jakžtakž dobře, když vidí smysl života, když chtějí být na tom světě dlouho a chtějí se radovat, tak myslí i na svou budoucnost. Jenže teď je situace

v naší republice docela taková ponurá. A vy sám víte, i během covidu na prevence nechodili a ani teď pravděpodobně moc chodit nebudou. Ono totiž není – není plný personál, není ta motivace. Je potřeba aspoň na tu kurativu. Lidé, kteří, ti dělníci medicíny, sestřičky, oni, ony dneska padají na ústa. Na urgentních příjmech bych vám přál vidět, jak oni vypadají, čili peněz vždycky bude málo.

Ale prosím, já vám děkuji aspoň za tu záchranku. Myslete na to, já vám fandím. Rád vám s tím pomůžu, pokud budete o to stát.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, a než se vrátíme do obecné rozpravy, načtu další omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Balaštíková od 16 do 19.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Jáč od 16.30 z rodinných důvodů, pan poslanec Stržínek od 18 hodin z pracovních důvodů, pan premiér Fiala od 17 hodin do 20 hodin z pracovních důvodů a pan ministr Bartoš od 16.30 z pracovních důvodů.

A vracíme se do obecné rozpravy, do které je přihlášen pan poslanec Nacher. Toho nicméně v sále nevidím, píši si nepřítomen, a další v pořadí je paní poslankyně Mračková Vildumetzová, připraví se pan poslanec Babka.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, já bych se ráda vyjádřila k návrhu státního rozpočtu na rok 2023, a to především z pohledu Ministerstva vnitra.

Poslouchala jsem bedlivě pana ministra vnitra Vítě Rakušana. V tuto chvíli tady není, možná nás sleduje v nějaké kanceláři, protože říkal, že nám určitě zodpoví dotazy, které se Ministerstva vnitra dotýkají.

My samozřejmě v současné chvíli jsme obdrželi kostru toho rozpočtu a takzvané kapitoly 314, kde tedy vidíme, že oproti roku 2022 dochází k navýšení zhruba o 4 miliardy korun. My se určitě budeme ptát na konkrétní věci na bezpečnostním výboru, kde předpokládáme, že bude spousta těch věcí více rozklíčovaných, protože jak jsme dostali informaci, ještě některé kapitolní sešity, které se právě třeba dotýkají Ministerstva vnitra, teprve nám budou doručeny. A tam je nutné všechny věci dopodrobna nějakým způsobem nastudovat a zeptat se na ně.

Ale musím říct, že když se na to podíváme v tuto chvíli optikou inflace, pokud se na to podíváme optikou, že od 1. 9. se navýšilo hasičům a policistům, kteří jsou takzvanými občanskými zaměstnanci, to znamená těmi, kteří nejsou v uniformě, když se do toho rozpočtu podíváme, tak nám v tuto chvíli v žádném případě nepřipadá, že by ty finanční prostředky tam byly obsaženy a že by jich byl v rámci toho 10% navýšení dostatek. Ale třeba na bezpečnostním výboru nám to rozklíčují a řeknou, že tam opravdu ty dané prostředky jsou.

Velmi mě překvapilo, že dnes, když tady pan ministr vnitra vystupoval, říkal, že policisté a hasiči dostali odměny. No, já nevím, já se neustále s nimi bavím a zpětnou vazbu mám takovou, jestli tedy 100 milionů na odměny policistům a hasičům je dostatečné. A pořád to tady opakuji, všichni víme, kolik máme policistů a hasičů, tak když si to vydělím tou částkou, na jednoho policistu a hasiče mi to vychází 2 600 korun. To si tedy v žádném případě nemyslím, že je adekvátní odměna za to, co odvádějí v rámci krizových situací, ať už je to covid, ať už je to uprchlická krize, ať je to Hřensko, ať je to teď nelegální migrace a tak dále.

Zároveň – a mě překvapilo, že pan ministr tady hovořil o základních registrech a řekl, že je nutné do těchto registrů investovat velké finanční prostředky, protože je to z těch let minulých zanedbané – a s tímto bych se chtěla zeptat na Digitální informační agenturu, která má být zřízena od 1. ledna roku 2023, a tato agentura má samozřejmě, má na ni přejít i správa základních registrů. Tak kdo to bude investovat? Bude to investovat ta nová agentura, anebo to bude investovat Ministerstvo vnitra? Moje otázka zní: Kde jsou tedy finanční prostředky na

zřízení Digitální informační agentury? Kde jsou? Jsou dnes v kapitole Ministerstva vnitra, nebo jsou někde jinde?

Druhá otázka: pan ministr vnitra tady řekl, že dojde ke snížení stavu úředníků o 200 míst. Myslel tím ty úředníky, kteří přejdou do Digitální informační agentury, kterých má být 190 a nových 125 má být ještě dalších? To znamená, že Digitální informační agentura má mít 315 lidí? Myslel tím to, že dodneška zaměstnanci na Ministerstvu vnitra, kteří mají do této Digitální informační agentury přejít, do dnešní chvíle nic neví? Neustále se obrací jak na ministra vnitra, tak ministra pro místní rozvoj, že nikdo to neprojednal s odborovou organizací, že ti lidé doted' neví, jestli dojde k té transformaci, jestli to tedy bude od 1. ledna, koho se to bude týkat? Pouze samozřejmě víme, že by to měl být odbor hlavního architekta, odbor eGovernmentu, odbor eGovernmentu cloutu a Správa základních registrů. Tak já se ptám, že když tady tedy vystupujeme, že budeme dávat finanční prostředky a že to je strašně důležité – ano, Správa základních registrů je jedna z nejdůležitějších technologií v rámci veřejné správy, a my to předáme a vytvoříme si agenturu? Proč to nemůže být na Ministerstvu vnitra, proč to nemůže řídit ministr vnitra? Může mi to někdo vysvětlit? A mohu se zeptat, máme jistotu, že ti lidé přejdou do Digitální informační agentury? My máme tolik IT specialistů? Všichni víme, kdo pracujeme na městech, obcích a krajích, že ti lidé nejsou, a je velmi těžké je sehnat a zaplatit. A my teď riskujeme to, že to, co funguje na Ministerstvu vnitra – tak já vůbec nechápu ten pohled, protože kdybych byla v roli ministryně vnitra, v uvozovkách, tak bych bojovala za to, aby to zůstalo na mému rezortu. Nikdy bych neudělala to, aby to přecházelo na zřízení... i kompetenčně. Pokud bude Digitální informační agentura, kdo ji bude zastupovat, kdo ji bude zastupovat i v rámci vlády a v rámci všech věcí? A já vždycky říkám a zastávám názor, že všechny ty věci je vždycky nejlepší, když jsou na ministerstvech. Jako když jsem řídila kraj – ne aby se něco dávalo do nějakých organizací, protože nejlepší kontrola, nejlepší dohled je, když je to pod tím krajem anebo pod tím ministerstvem. O tom jsem stoprocentně přesvědčená. Takže nevím, jestli těch 200 míst se tedy dotýká těch lidí, kteří mají přejít právě do té Digitální informační agentury. A překvapuje mě, že je dneska konec října, prakticky za dva měsíce by to mělo být a nikdo nic neví. Já si myslím, že nejistota lidí na Ministerstvu vnitra, a nejednat s odborovou organizací při Ministerstvu vnitra, nejednat s těmi lidmi, nebo respektive nějaká jednání tam asi okrajově probíhala – já jsem si četla všechny ty odpovědi od pana ministra pro místní rozvoj, ale v žádném případě mě nepřesvědčily a nepřesvědčily ani předsedu té odborové organizace, protože napsali další dopis, kde neustále říkají své obavy, že tento krok je velmi špatný, je neuvážený, neprodiskutovaný a může mít opravdu právě na digitalizaci veřejné správy velký dopad.

Ted' samozřejmě přicházejí dopisy kvůli datovým schránkám. Určitě jste dneska jako poslanci zaregistrovali, že už se teď zvedá velká vlna nevole i z podnikatelského sektoru, kde tedy je povinnost od 1. ledna, že podnikatelé budou muset mít, nebo respektive právnické osoby budou muset mít povinnost si zřídit datovou schránku. Pan ministr přijde tady, nebo respektive jak tady schvalujieme právě v legislativním procesu zřízení nové Digitální informační agentury, tak právě přijde s tím pozměňovacím návrhem, aby se to netýkalo fyzických osob. A i tady bych se chtěla zeptat, protože s tím samozřejmě souvisí, protože dneska si každý má možnost zřídit datovou schránku, nemůže vám to být upřeno, ale když tedy dojde k té povinnosti, tak je jasné, že i to bude mít určitě nějaké zvýšené dopady v rámci rezortu vnitra, nemluvě o tom, že to bude mít i dopady na Českou poštu, protože je jasné, že pokud všichni podnikatelé budou mít datové schránky, tak už bude probíhat komunikace jenom prostřednictvím datových schránek. Já neříkám, že to je špatně, určitě je to dobré. Já si pamatuju, když se tady schvaloval eRecept, jaká vůči němu byla obrovská nevole, a byl tady tlak na to, to v tu chvíli neschválit. A také si pamatuju, jak jsme tady s ministrem zdravotnictví panem Adamem (Vojtěchem?) se nakonec dohodli, že tam dáme dva roky přechodné ustanovení, to znamená, že si to všichni museli do dvou let zřídit. Takto bych já asi postupovala i popřípadě u datových schránek i v té době, v které dneska jsme, abychom nepřenášeli další ty povinnosti. A všichni jsme dneska rádi, že eRecept máme a vůbec si to ani nedokážeme představit, aby už nebyl, i v době covidové a tak

dále. Takže myslím si, že ten krok a ta cesta je správná, ale určitě bych možná v tuto chvíli i uvažovala o nějakém popřípadě ustanovení a nějaké době, kdy tu povinnost ještě zavést.

Další věcí ohledně rozpočtu Ministerstva vnitra: máme obavu opravdu o to, že to 10% navýšení tam není obsaženo v plné výši jak u policistů, to znamená příslušníků, tak i u občanských zaměstnanců, to samé u hasičů. Vidíme zatím v návrhu rozpočtu, že ohledně investic by tam mělo být více finančních prostředků, ale zase máme obavu z toho, že tam nebude dost finančních prostředků na provoz. Ale znovu říkám, že toto jsou všechno věci, které budeme detailně klást otázky na bezpečnostním výboru. Co musím opravdu říct, že pan ministr vnitra – a v tom ho musím pochválit – chodí na bezpečnostní výbor. Vím, že v minulosti ne všichni ministři určitě chodili na ty výbory, to znamená, že je tam přítomen, reaguje na dotazy a snaží se nějakým způsobem nám ty odpovědi dát.

A poslední, co bych chtěla říci, a to by se tedy dotýkalo především v tuto chvíli ne rezortu vnitra, ale ještě bych tady chtěla se zmínit v rámci Karlovarského kraje a ohledně toho projektu gigafactory, který má být v Plzeňském kraji. Dneska, když tady vystupoval pan ministr financí, řekl, že řada finančních prostředků jde do strukturálně postižených krajů – Ústecký, Moravskoslezský a Karlovarský, ale já... všichni ví, že tyto kraje potřebují nejvíce pomoci, ale při první příležitosti na to všichni ministři, protože žádný z Karlovarského kraje není, na to všichni zapomenou. A když se tedy podíváme teď na Just Transition Fund ohledně transformace regionu, Karlovarský kraj dostal z toho koláče 6,2 miliardy a na gigafactory do Plzeňského kraje, a Plzeňský kraj je na tom úplně jinak než Karlovarský, a mohli bychom se bavit, i co se týče zaměstnanců a tak dále, jaké má HDP, tak on dostane v rámci gigafactory státní dotaci 9 miliard – 9 miliard! A já když na to dneska pohlížím a vidím to, tak gigafactory bude v Plzeňském kraji, v Ústeckém kraji, Moravskoslezském kraji, a Karlovarský kraj, který má pozemky, má všechno připravené a je na tom tak, jak na tom je, a potřebuje nejvíce pomoci, zase tam žádnou takovou investiční pobídku mít nebude. Já prostě zastávám názor, že pokud přijde investor do České republiky, tak by v první řadě měl být směrován do strukturálně postižených krajů a tam by primárně měly směrovat i státní investice a státní podpory. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, další vystoupí pan poslanec Babka a připraví se pan poslanec Kettner.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, dovolte mi, abych se zde v zastoupení naší stínové ministryně kultury kolegyně Jermanové zaměřil na rozpočtovou kapitolu Ministerstva kultury.

Když začneme fakty z vládního prohlášení, vláda slibuje zvýšení podílu výdajů na kulturu směřovat k 1 % státního rozpočtu, a to bez náhrad církvím. Rozpočet Ministerstva kultury pro rok 2023 je plánovaný na 18,5 miliardy korun, což je zhruba o 2 miliardy více, než je novelizovaný předpoklad pro letošní rok. S tímto plánovaným rozpočtem se dostáváme pod 0,8 % výdajů státu. To už je samo o sobě významně méně, než kolik vláda slibovala, a navíc i rozpočet kultury má stejně jako celkový rozpočet spoustu "ale".

Tím prvním "ale" je realita tohoto rozpočtu, a o tom tady už mluvili mí kolegové, především předsedkyně Alena Schillerová, protože těžko dnes můžeme věřit, že tento rozpočet tak, jak jej Ministerstvo financí sestavilo, se stane skutečností. A jak víme už z letošního roku, kde se bude škrtat jako první? Právě jsme to viděli, že to odnese především kultura. Zvýšení tohoto rozpočtu i z tohoto důvodu předpokládáme vezme za své a budeme rádi, když nebude v rezortu méně peněz než letos.

Druhé "ale" spočívá v tom, že už samotné 2 miliardy korun, o které si kapitola Ministerstva kultury polepšila, jsou vlastně jen takovým trikem. Jde totiž o peníze z evropských peněz, konkrétně z Národního plánu obnovy, takže divadlům, orchestrům, lokálním památkám

ani festivalům toto navýšení fakticky moc nepomůže. Je samozřejmě dobré, že tam ty 2 miliardy navíc jsou, ale Národní plán obnovy přichystala předchozí vláda, a nebýt toho, tak ta dnešní nemá co rozdávat. Chtěl bych se tedy dozvědět, jakým směrem tyto peníze půjdou. Z toho, co pan ministr kultury uvádí, můžeme tak nějak vytušit, že peníze půjdou na kulturní infrastrukturu v regionech. Asi by bylo načase, aby byl konkrétnější a kulturní organizace se mohly včas na tyto výzvy připravit a peníze tak mohly být proinvestovány. Taky se můžu zmínit o tom, že například příspěvkové organizace Ministerstva kultury dostanou v letošním roce dokonce o 400 milionů méně.

Třetí "ale" patří inflaci. Meziroční index spotřebitelských cen se pohybuje kolem 20 % a navýšení kapitoly pro kulturu je o 10 %, reálně tedy kultura dostává méně.

Čtvrté "ale" se týká platů zaměstnanců v kultuře. Ti dlouhodobě patří, respektive ty platy dlouhodobě patří k těm nejnižším. Jde o vysokoškoláky kvalifikované v oboru, kteří jsou často nenahraditelní, lidi, kteří se chtějí a musejí neustále vzdělávat a profesně růst. Přesto mají platy, které jsou hluboko podprůměrné.

Pokud chceme mít pokladní v Lidlu s univerzitními diplomy a hlubokými odbornými znalostmi například v oboru historie, pak si můžeme dovolit dál snižovat reálné mzdy v kultuře. Ano, zaměstnancům placených z veřejných peněz přidali v sektoru kultury 10 %, ale znova opakuji, inflace byla v září meziročně kolem 20 % a reálně mzdy lidí spadly o dalších 10 %. A přidáno navíc zřejmě nedostanou, jak jsem říkal, navýšení v kapitole Ministerstva kultury se netýká platů, těch ale je mnohem více. Pan ministr kultury předpokládá, že se v kulturních institucích šetří. Ono se dá ovšem šetřit pouze tam, kde se rozehazuje. Kdo ale zná pozadí kulturního dění u nás, ví, že se tam rozhodně peníze nevyhazovaly z okna ani v minulosti.

V této souvislosti se nemohu nezmínit o nákladech na energie. Je sice hezké, že ceny pro kulturní instituce budou zastropované – a "snad" říkám proto, že u této vlády člověk do poslední chvíle nikdy neví – tak i vládní cenový strop je však násobek ceny, kterou kulturní instituce platily před rokem, a možnost nějak významně manévrovat pro ně není. Například o zateplování památek pan ministr kultury mohl vědět své. Obalit je totiž polystyrenem nebo upcat plastovými okny rozhodně není tak snadné jako například u bytových domů nebo administrativních budov. A zřejmě by to nebylo nejcitlivější opatření, protože exponáty často vyžadují specifické prostředí, stabilní teplotu, vlhkost, což samozřejmě taky něco stojí. Jednoduše, energetických úspor nelze v případě řady kulturních institucí dosáhnout tak snadno jako jinde.

I kdybychom tedy uvěřili vládní pohádce o jejím rozpočtu, z hlediska kultury jde o rozpočet, který je z pohledu rezortu Ministerstva kultury špatný. Až vláda zjistí – respektive ještě, když tedy zmíním ta čísla: příspěvkové organizace, jak jsem říkal, dostaly o 400 milionů méně a ani na platy v kulturním sektoru tyto peníze nejdou – že jí teče do bot z hlediska celkového rozpočtu, předpokládáme, že se zahojí opět právě na kultuře, a ta bude dál strádat. Je více než jasné, že kultura rozhodně není prioritou této vlády a že ji bude vysávat a devastovat navzdory všem proklamacím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Další v pořadí vystoupí pan poslanec Kettner, připraví se pan poslanec Juchelka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji, pane předsedající. Nebudu tady příliš dlouho, nebudu to protahovat, samozřejmě zaměřím se opět na oblast školství, to určitě nepřekvapím.

Nebyl schválen můj návrh na navýšení ONIV. Zaznamenal jsem prohlášení pana ministra, že samozřejmě pokusíme se tu 1 miliardu nějakým způsobem do regionálního školství vrátit. Jenže ouha, když se člověk pořádně podívá na rozpočet, tak zjistí, že co se týká ONIV, když si to člověk propočítá, tak tam jsme přes minus 800 milionů. Takže pokud budeme pracovat na

nějaké té miliardě, tak to vlastně nebude nějaké navýšení, vrácení zpátky, ale bude to ve své podstatě pouze pokus vynulovat minusovou položku.

Obecně to vnímám velice kriticky v oblasti školství. My po těch učitelích, neustále po nich chceme více a více, čím dál více zvyšujeme nároky na to, co všechno ti učitelé musejí zvládnout, co mají na starosti. Jak se říká to klasické – za málo peněz hodně muziky. Té muziky je čím dál víc a peněz je čím dál méně. Situace ve školství byla kritická, za mě musím říci, že se ale stabilizovala. V předchozích letech ne že by se na tom dalo zbohatnout a jezdit na dovolenou na Kanáry pravidelně každý rok, ale už to byl slušný plat a stabilizovala se i situace, co se týká učitelů na školách, kromě samozřejmě těch specializovaných oblastí jako fyzika, chemie a podobně.

Bohužel všechny kroky, které teď vláda dělá, jdou proti jejímu vlastnímu programovému prohlášení. Tady oni garantovali nějakou garantovanou mzdu pro učitele, těch 130 %, a ve své podstatě dělají všechny kroky tak, aby tomu prostě nebylo. Ve výsledku dostaneme se zase několik let zpátky v tom, že přestane to být opět lukrativní pro ty učitele. Když se kouknete na statistiky, tak se nám obrovským způsobem navýšilo procento absolventů pedagogických fakult, kteří chtěli zůstat ve vystudovaném oboru. Já vám garantuji, že se zase vrátíme na ta mizivá procenta, u kterých jsme se pohybovali před nějakými deseti lety. No, a já tedy rozhodně bych byl pro to... uvědomme si, že už jsem to tady říkal několikrát, investujeme do své budoucnosti, do svých vlastních dětí. A co se týká učitelů, zaznamenal jsem další, že ano, přestat platit příplatky k suplovaným hodinám – zase další reálný pokles mezd učitelů.

Pokud skutečně vezmeme peníze z ONIVek – ano, mluví se o tom, že prvních čtrnáct dní nemocenské se nebude platit z těch ostatních neinvestičních výdajů, ale to je pouze ve fázi jednání – takže skutečně reálná mzda poklesne a bude to problém. A kde na to vzít peníze? Když se podíváte dopodrobna, je takových různých investic, kdy – ať se snažím sebevíc – marně se snažím přijít na nějaký pozitivní přínos pro občany České republiky. Co se týká přebujelé administrativy ředitelů, máme tady plán na to, že je budeme školit, jak mají delegovat práci. Za to budeme dávat peníze? Za něco, co každý běžný studovaný ředitel školy dělá už dávno a běžně? Když jsme mezitím udělali to, že jsme navýšili přímou vyučovací činnost zástupcům ředitelů, kteří tu práci právě přebírali od těch ředitelů, ve výsledku oni jim to, těm ředitelům, budou vracet. Dobře, tak my je krásně proškolíme v něčem, co už dávno umí, pokud jsou tedy svéprávní, a pak je budeme školit. Komu to budou potom delegovat?

Dále, další mrhání peněz. Máme propagační kampaň, snažíme se přesvědčit obyvatele České republiky, jak je Evropská unie skvělá. V televizích na mě neustále kouká, jak teď řídíme Evropu, přitom každý člověk znalý věci ví, že předsednictví je spíš takový symbolický akt. Rozhodně to není, že bychom teď byli hybateli dějin Evropy. Vezmeme si půjčku 10 miliard, budou za to ručit občané České republiky, budou to splácat občané České republiky, ale prospěch z toho budou mít občané jiného státu. A teď je ještě diskutabilní – skutečně občané? Je otázka, kolik z toho, z té pomoci skutečně dorazí obyčejným občanům.

Takže za mě, další a další škrty v školství jsou vzhledem k budoucnosti našeho státu nepřijatelné, a věřím tomu, že když se v rámci toho rozpočtu, když se podíváme, kam ty peníze, investice jdou, rozhodně najdeme položky, které jsou takzvaně zbytné, co se týká reálného života občanů České republiky. Těm občanům to nic nepřináší a rozhodně si myslím, že by se ty finance tak, abychom stabilizovali školství, určitě našly. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. S přednostním právem se přihlásil pan ministr školství Balaš.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimír Balaš: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl poděkovat panu poslanci za podporu školství... (Otáčí se k předsedajícímu.), vaším prostřednictvím, a myslím si, že v některých případech souhlasím. Pokud jde o tu

asistenci, pomoc ředitelům, tak my při tom začínáme zjišťovat, při tom pilotování, že oni to opravdu oceňují, že naopak jim to pomáhá. Získáváme zpětnou vazbu o tom, co je problémem koncepčním, a můžeme to začít řešit mnohem, mnohem efektivněji, takže já bych to nezatracoval. Ten projekt není tak úplně špatný, navíc se to bude platit z peněz Evropské unie, a samozřejmě je důležité nastavit si priority nejenom obecně, ale i ve školství. A doufejme, že se nám to podaří.

Jinak pokud jde o platy učitelů, doufám, že to nebude jenom proklamace, protože – a záleží na nás, jak říkám, my jsme se ještě nedostali ani k prvnímu čtení zákona o pedagogických pracovnících, a na tom si myslím, že to do jisté míry také visí. Když se nám podaří zavázat stát k odměňování, které tam je zakotveno, tak si myslím, že to bude zajímavá práce. Ale musíme řešit i jiný problém, aby měl kdo učit, a to je otázka navýšení rozpočtu nebo nalezení financí právě pro vysoké školy, aby skutečně platy na vysokých školách pro asistenty nebyly výrazně nižší než platy na středních a základních školách, a to si myslím, že je vidět, že ten systém funguje jako jeden celek. Nelze vytrhávat jednotlivé dílčí otázky toho školství, je třeba to řešit jako jeden celek a systematicky.

Takže děkuji, doufejme, že najdeme prostředky. A pokud jde o priority, tak se snažíme samozřejmě hledat a formulovat to, co je důležitější více a co méně, ale myslím si, že všechny – a asi zájem nás všech je to, aby děti měly kvalitní vzdělání a aby Česká republika našla cestu k prosperitě. Bez vzdělání to nejde. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Než dám slovo panu poslanci Juchelkovi, načtu další omluvu. Paní poslankyně Dražilová se omlouvá od 17.30 z pracovních důvodů.

Vracíme se do obecné rozpravy. Pan poslanec Juchelka, prosím, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Moc děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, my tady dnes jsme u prvního čtení státního rozpočtu na rok 2023 a já bych řekl, že státní rozpočet je samozřejmě hrou nějakých čísel, výdajů a příjmů, ale státní rozpočet také hodně vypovídá o nás samotných, o každém občanovi, o naší vládě, o nás všech tady v Poslanecké sněmovně. Je to záležitost bych řekl i do jisté míry hodnotová a nějakého morálního ukotvení nás všech, tedy obyvatelů, občanů, kteří tady žijeme.

Určitě se to týká i rezortu Ministerstva práce a sociálních věcí, já se k tomu postupně dostanu. Výdaje rezortu práce a sociálních věcí se nebudou umírnovat ani v příštím roce, v roce 2023, naopak budou růst. Podle současného návrhu novely o státním rozpočtu jsou výdaje na sociální podpory, penze a další formy sociálního zabezpečení v příštím roce oproti stávající podobě rozpočtu pro letošek vyšší o 115,3 miliardy korun. Celkově má MPSV hospodařit s částkou už bezmála 900 miliard korun. Pokud tento trend, stejně jako v letošním roce i v předchozích letech, bude u navýšování rozpočtu ministerstva pokračovat, například třeba kvůli dofinancování sociálních služeb nebo pozměňovacím návrhům jako třeba v tomto roce, dá se předpokládat, že v tom dalším, v příštím roce přesáhnou dokonce už bilionovou – bilionovou! – hranici. Je potřeba si říct, že nás sociální systém bobtná a mohutní a myslím, že nás čeká celá řada rozhodnutí, kde na to vzít, jaké agendy reformovat a jak práci celého našeho sociálního systému zefektivnit a tvrdě kontrolovat. Nic z toho jsem ale ani z hlediska legislativy nezaznamenal v rámci agendy Ministerstva práce a sociálních věcí. V roce 2022, a nebudeme to zkoumat proč, bylo jen třeba na nezaměstnanost, a to pozměňovacím návrhem, požadováno o 900 milionů navíc, a přitom naše nezaměstnanost je jedna z nejnižších v Evropě a máme tady 300 000 volných pracovních míst.

Dalším nesouladem například je, že máme 12 000 pěstounů, to znamená minimálně 12 000 dětí, které potřebují náhradního rodiče, protože se o ně jejich vlastní rodiče nepostarají. Stojí to miliardy korun ročně, ale minimum vydáváme na rozšiřování a upevňování rodičovských kompetencí, na vzdělávání v této oblasti a tak dále. Na podporu prorodinné

politiky a stabilizace rodin jde z rozpočtu MPSV pouze 150 milionů korun. Jen upozorním, že z těch 7 miliard u pozměňovacího návrhu – v tomto roce u novely zákona o státním rozpočtu – pana ministra Jurečky šlo na dofinancování v tomto roce na pěstouny 550 milionů korun. Dávky státní sociální podpory a pěstounské péče mají položku, která přesahuje 61 miliard. Jsou to samozřejmě přídavky na děti, rodičovský příspěvek, pohřebné, porodné, příspěvek na bydlení.

Největší položkou ale jsou výdaje na důchody – 656 miliard korun. Tato částka rozhodně do budoucna klesat nebude. Tato vláda to ví, že je potřeba udělat penzijní reformu, a doufám, že po posledních nešťastných vyjádřeních se na ni chystá. Je to potřeba ne pro současné seniory, těch se už samozřejmě reforma v žádném případě nedotkne, ale pro naši generaci, abychom věděli, na čem jsme a jak to budeme mít v budoucnosti. Jako opozice v tom určitě chceme být a budeme nápomocni. Na seniorech se šetřit nedá, to víme všichni, na zdravotně postižených šetřit není kde. Sociální smír mezi zdravými a nemocnými, mezi mladými a starými a tak dále samozřejmě musí pokračovat. Kde to ale postrádá smysl, je sociální smír mezi zdravými a zdravými. Kde nám unikají odvody v rámci šedé ekonomiky, je třeba práce načerno. Ti, kteří pobírají dávky, mnohdy pracují. Ti, kteří se tváří jako samoživitelé, mnohdy bydlí s někým v domácnosti. Ti, kterým se nepodaří vychovat dítě, se jako pěstouni starají o svá vnoučata. Nedokážeme dostatečně kontrolovat náš sociální systém. Proč tomu tak je? Máme podfinancované například úřady práce, které mají tyto kontroly ve své gesci. Naložili jsme na ně i v průběhu tohoto roku za posledních pár měsíců tolik agendy, že zaměstnanci znechuceně odchází, zpožďují se výplaty dávek a na kontrolu jednoduše není čas. Očekával bych, že se to projeví i v rozpočtu na rok 2023. Je tam 9,4 miliardy korun na platy zaměstnanců a skutečně by se to mělo zvýšit, poněvadž začínat jako referent s vysokou školou na úřadu práce s 21 až 23 tisíci, tak to není opravdu žádná výhra. A to nemluvím samozřejmě o České správě sociálního zabezpečení, také nemluvě o tom, jak někteří politici nehovoří samozřejmě moc hezký o státních zaměstnancích a úřednících, které v tuto chvíli opravdu velmi potřebujeme, a potřebujeme doceňovat právě v tuto chvíli, kdy zažíváme krizi na všech možných frontách.

Pokud to shrneme, abych nebyl dlouhý, v dnešní době kapitola 313 státního rozpočtu zrcadlí krizovou situaci. Vláda se snaží skrze sociální systém dobíhat příčinu drahých cen energií, a to místo aby tu samotnou příčinu řešila, a pravděpodobně tomu asi ani nebude konec. Pokud příčinu drahých energií nebudem řešit, budeme opět navýšovat existenční a životní minimum, opět řešit přídavky na děti, opět přepočítávat normativní náklady na bydlení, a tím pádem příspěvek na bydlení díky vysoké inflaci a drahotě, budeme mimořádně muset valorizovat důchody. Já si to samozřejmě nepřeji, ale s touto vládou skutečně nevím, poněvadž poslední týden a kroky této vlády ukázaly, že ani sama ona neví, jak z tohoto křeččího běhu vyběhnout.

Takže co se týká rozpočtu Ministerstva práce a sociálních věcí, je tam samozřejmě v mnoha kapitolách rozpočet navýšen, ale jak jsem řekl v úvodu, rozpočet není jenom hra čísel, je to také nějakým způsobem zrcadlo toho, jaké máme hodnoty a kam se chceme do budoucna nějakým způsobem vydávat. A pevně věřím, že i to, co se bude dít do budoucna na Ministerstvu práce a sociálních věcí, bude naopak naše hodnoty nějakým způsobem podtrhávat, podporovat a budeme je nějak upevňovat. To znamená, že nesmíme ztráct vůbec žádnou kontrolu nad tím, jak budeme financovat náš průběžný důchodový systém, jak budeme financovat zdravotně postižené, ale skutečně bychom se měli zaměřit, a bude nás to možná hodně bolet – nejen nás, všechny samozřejmě – tady ve Sněmovně, ale také uvnitř naší společnosti, na to, abychom tento mohutný a opravdu velmi bych řekl přebujelý sociální systém ukočírovali právě v rámci budoucnosti dalších a dalších generací. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Nyní je s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Hendrych. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Igor Hendrych: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené dámy a vážení páновé. Já bych jenom doplnil možná něco, co tady uvedl můj předčeřník, pan poslanec Juchelka. Když jsem studoval státní rozpočet, musím ocenit, že v kapitolce, která se týká příspěvku na bydlení, byly navýšeny 4 miliardy. To můj předčeřník neřekl a myslím si, že to je důležitá informace. Za to si cením ministerstvo, že chce přidat na tuto položku, je to moje oblíbené téma, protože je to instrument, který nefunguje, hovoříme tady o tom stále a budu se tomu věnovat i nadále.

Nicméně myslím si, že je důležité, aby se to uchopilo koncepčně trošku jinak než dneska. Je dobré, že visí reklama v metru, na nádraží, že dostávají potenciální oprávnění, dostávají maily a podobně, ale co mi tam chybí, je jakýsi vyšší aktivita sociálních pracovníků měst a obcí, a v tom si myslím, že jsou značné rezervy, protože si myslím, že pouze depistáž a následným intenzivním doprovázením potřebných k tomu, aby byli schopni si tu dávku vyřídit, se nikam nedostaneme dál.

A potom mám ještě tedy faktickou poznámku směrem k panu profesorovi Balašovi, který tady hovořil už dvakrát dneska o tom, že by bylo dobré narovnat platy ve vysokém školství, aby asistenti na vysokých školách nebrali méně než učitelé na středních a základních školách. Já se s tím ztotožňuji, protože z vysokoškolského prostředí pocházím, akorát by mě zajímalo, aby trošku nastínil, jakým způsobem toho chce dosáhnout, protože ono to není úplně jednoduchá záležitost. Jsou tam smluvní mzdy, nikoliv platy, a je třeba se s tím poprat nějak systémově, abyste prostě řekl něco k tomu možná blíž. Děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Nyní s přednostním právem vystoupí pan ministr vnitra Rakušan. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já se omlouvám, vaším prostřednictvím, panu kolegovi Metnarovi, který už vystartoval k řečnickému pultíku, ale já jsem paní kolegyni Vildumetzové v zákulisí slíbil, že se dnes nebudeme hádat, jenom věcně si odpovídat, a že tu debatu dopodrobna necháme na výbor pro bezpečnost, kde si jistě budeme rozebírat i kapitolní sešity jako takové.

Ale padlo tady několik vět, kde bych především chtěl vyvrátit – a paní poslankyně, prostřednictvím pana místopředsedy, máte pravdu, byl jsem v kanceláři, jakmile jsem slyšel váš zvučný hlas, okamžitě jsem nechal ostatní práce a dělal jsem si poznámky, takže přesně vím, co ve vašem proslovu bylo řečeno.

Za prvé, prosím, nevysílejme – a to je myslím i společná řekněme vůle a snad i přání vlády i opozice – nějaké signály nervozity do policejní nebo hasičské veřejnosti. Já vám garantuji, garantuji!, že jsou připraveny finanční prostředky, aby platy policistů a hasičů od ledna vzrostly o 10 %, jak se vláda zavázala, jak to dohodla s odboráři na jednání tripartity. Byla to mimořádne první dohoda, kterou jsme učinili i ke spokojenosti odborářů na jednání tripartity, tedy nárůst prostředků, nárůst platů od ledna hasičům i policistům o 10 %, a tak to prostě bude a finanční prostředky na to v rozpočtu samozřejmě připraveny jsou.

Další věc, která tady padla, byl konkrétní dotaz, kde jsou peníze na zanedbané základní registry. Peníze na zanedbané základní registry jsou zatím v rozpočtu Ministerstva vnitra, je tam 700 milionů korun alokovaných na samotný provoz a udržení provozu a 300 milionů korun alokovaných na hardware, který je potřeba samozřejmě v případě základních registrů zgruntu změnit tak, abychom jejich bezpečnost a chod byli schopni zachovat. V případě vzniku Digitální agentury, což je další věc, o které tady jednáme, dojde určitě k přesunu těchto finančních prostředků na místo, kde budou základní registry spravovány. To je celkem logická a jednoduchá operace, takže žádný strach, na tyto peníze jsme v rozpočtu pamatovali a vláda toto schválila.

Další konkrétní otázka, která ve vašem vystoupení padla, byla, zda těch 200 míst na Ministerstvu vnitra, kde dojde ke zrušení, jsou ta místa, která mají být delimitována do Digitální agentury. Ne, nejsou to ta místa, jsou to jiná místa, a Ministerstvo vnitra jde příkladem a naplňuje vládní prohlášení, to znamená, že reálně snižujeme počty úředníků – nejedná se dokonce pouze o neobsazená místa a jejich zrušení, jedná se i o reálně existující místa, která po nějaké revizi agend jsou určena k tomu, že budou zrušena. To znamená, reálně na Ministerstvu vnitra dojde od příštího roku k poklesu pracovních míst o 200 cca, prosím, nechytejte mě za jednotku, to bude přesně definováno v systemizaci, kterou bude vláda teprve schvalovat, ale nejedná se o zaměstnance, kteří by měli být delimitováni.

A potom asi ta debata teď o Digitální agentuře. My jsme opakovaně se zaměstnanci mluvili, pan vicepremiér Bartoš, který má pod sebou digitalizaci, měl dvě setkání, myslím jenom během posledního měsíce. Samozřejmě, jednání s odborovou organizací budou ještě pokračovat. Je přirozené, že když se chystá nějaká systémová změna, tak to určitě budí pozornost, a je správné to, že jednání probíhají, budou probíhat, a je samozřejmě logické, že odboráři k tomu nějaký postoj zaujmají. Ale prosím, nebavme se teď o tom, zda by se měl ministr vnitra práť nebo neprát za to, odkud bude řízena, neřízena digitalizace. Je tady programové prohlášení vlády, které jasně definuje funkci vicepremiéra pro digitalizaci s řídící kompetencí těchto procesů, a je logické, že k tomu potřebuje také nějaký nástroj, prostředky. Můžeme se o tom dohadovat, ale je to prostě legitimní rozhodnutí této vlády, a já jsem přesvědčen o tom, že ten systém jako takový funkční bude.

To jsou asi ty nejdůležitější věci. Možná ještě jednu poznámku. Vy vypočítáváte stále 2 000 korun na jednoho policistu. Byly proplaceny přesčasové hodiny tak, jak jsou propláceny běžně za nouzový stav všem policistům, kteří přesčasové hodiny odsloužili, to je celkem jednoduchý princip, a tady společně v Poslanecké sněmovně jsme schválili odměny hasičům, primárně ale i policistům za jejich zásah v Hřensku, a to jak profesionálním, tak i dobrovolným. Tyto prostředky ve schválené výši také proplaceny byly. A co se stabilizačního příplatku týče, tak ten v rámci policie je a bude vyplácen nadále, pouze se trochu mění princip, trošku se od lokálnosti proplácení stabilizačního příplatku přikládáme ke generačnímu přístupu, to znamená, zastabilizovat v uvozovkách příslušníky Policie České republiky, kteří jsou v nejperspektivnějším věku, mají něco odslouženo, mají zkušenosti, jsou to profesionálové, a hrozilo by, že by třeba odešli za vidinou výsluh mimo Policii České republiky. Tuto skupinu policistů se primárně snažíme zastabilizovat, aby v policejním sboru zůstali. Je to koncepce policejního prezidenta, s kterou souhlasím, a takto to bude aplikováno v příštích letech. Zároveň se snažíme trošku o změnu té krivky na výplatních páskách v jednotlivých platových třídách tak, aby nástupní plat policisty v České republice začínal trojkou a ta práce při nástupu se stala konkurenceschopnou v rámci současného prostředí a nastavené platové hladiny.

Tolik asi obecně, paní kolegyně, zbytek a detail bych si nechal na výbor pro bezpečnost. Děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo tři faktické poznámky. První pan poslanec Vomáčka, připraví se paní poslankyně Vildumetzová. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Vít Vomáčka: Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, dámy a pánové, já se přiznám, že reaguji na vystoupení svého kolegy pana Juchelky, prostřednictvím předsedajícího. Chtěl bych tady zdůraznit jeho krásnou větu, a to, že sociální systém bobtná a mohutní, a já jsem si myslel, že pan Juchelka, kolega, prostřednictvím předsedajícího, trošku vypere vládě tričko a řekne, co by s tím vláda měla dělat, ale on mimo toho, že řekl, že je potřeba udělat reformu důchodů, začal mluvit o tom, kde je všude potřeba přidávat. Takže tam jsem byl trošku v rozpacích, protože jestliže kritizujeme, že sociální systém bobtná a mohutní

a záhy se řekne: A přidejme támhle a támhle, tak si myslím, že to není žádné řešení, a myslím si, že pan kolega promeškal svoji příležitost, jak se mohl profilovat vůči vládě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Další s faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Mračková Vildumetzová, připraví se pan poslanec Ryba. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Určitě děkuju za vyjádření pana ministra vnitra, i když některé ty věci mě určitě neuspokojily, protože pokud má Digitální informační agentura vzniknout 1. ledna 2023 a máme konec října, tak si myslím, že vůči těm lidem a vůči všem věcem, které s tím samozřejmě jsou spjaty, je to velmi nezodpovědné, a jestli si vůbec někdo uvědomuje, k čemu má dojít. A přesně jste mi odpověděl, že vy dneska máte v rozpočtu 700 milionů na základní registry, ale pokud vznikne Digitální informační agentura, asi dojde k nějaké změně rozpočtu, k rozpočtovému opatření, a myslím si, že to bude obrovský chaos, že to přinese spoustu problémů a může to samozřejmě také přinést to, že ti lidé do Digitální informační agentury nepřejdou, o ty IT specialisty přijdeme a může se nám také sesypat systém veřejné správy, protože základní registry dneska drží úplně všechno.

Myslím si i to, že jdete tou cestou, že chcete udělat Digitální informační agenturu, proto proč si to tedy nevezme pan ministr pro místní rozvoj na svoje ministerstvo – protože byste museli změnit kompetenční zákon a bylo by velmi těžké změnu kompetenčního zákona prosadit. Takže já jsem prostě přesvědčena o tom, že ten krok je špatný, a k čemu bych vás chtěla vyzvat, mám na to 30 vteřin, jak tady hovoříte o tom, jak policisté, hasiči, jak všichni dostávají finanční prostředky, já mám zpětnou vazbu úplně jinou. Já jsem se tady přela s panem ministrem financí, že od toho 1. 9. ve své kapitole nemáte finanční prostředky pro hasiče a policisty, on mi ukázal samozřejmě, že to bude mít on u sebe, tak bych jenom chtěla, kdybyste mi na ten bezpečnostní výbor přinesl papír, jak jste si rozpočtovým opatřením o finanční prostředky pro hasiče a policisty požádal. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Další s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Ryba, připraví se pan poslanec Juchelka. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Drahoslav Ryba: Vážený pane předsedající, já bych chtěl reagovat na pana ministra vnitra. V prvé řadě bych chtěl ocenit to, že tady veřejně prohlásil, že příslušníci, policisté, hasiči budou mít reálně v příštím roce o 10 % vyšší objem mzdových prostředků, jestli to říkám správně. Byl bych velmi rád, pokud by pan ministr obdobné prohlášení, protože nemáme ve sborech jenom policisty a hasiče příslušníky, tak bych byl rád, pokud by bylo možné obdobné prohlášení udělat i o občanských zaměstnancích, protože to je také skupina lidí, kteří by také rádi, kdyby věděli, na čem jsou.

A druhý dotaz je opět na pana ministra – nebo jestli to řekne pan ministr Stanjura, tak je to samozřejmě jedno – ten se týká Národní informační agentury. Chápu, že lidé, kteří tam přejdou z Ministerstva vnitra, a teď nevím, jestli si dobře pamatuji ty počty, asi 290, budou delimitování včetně svých finančních prostředků, které na jejich mzdy jsou. Ale také jsem se tam dočetl, že by mělo vzniknout – teď nevím, jestli zase řeknu dobře to číslo, tuším že 125 – míst, která v této chvíli budou vytvořena nově. a já bych rád věděl, kde jsou finanční prostředky tady pro ta nově zřízená místa. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Juchelka. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc. Já to jenom uvedu trošičku na pravou míru svému předrečníkovi. Já jsem tady vůbec neuváděl, že bychom měli v rámci sociálního systému komukoliv nějak přidávat, naopak jsem ocenil tuto vládu, že skutečně rozpočet Ministerstva práce a sociálních věcí zrcadlí krizi, kterou my tady všichni prožíváme. Ale na druhou stranu tady vidíme, a to byla jedna jediná věc, že bychom měli skutečně přidat těm, kteří pracují na úřadu práce nebo na České správě sociálního zabezpečení a tak dále, a uvedl jsem schválně ty nízké mzdy, poněvadž bez nich, a víme to i v tom covidovém období, kdy nám vypláceli antiviry, kdy nám vypláceli všechny tady tyto pomoci občanům a firmám, se prostě a jednoduše neobejdeme. A v posledních pár týdnech můžeme číst články, vidět reportáže v televizi, jak se nám zpožďují výplaty sociálních dávek, jak lidé čekají na příspěvek na bydlení, jak v rámci České správy sociálního zabezpečení čekají i několik měsíců na to, než se jim vyměří starobní důchod, kdy čekají lidé na příspěvek na bydlení opravdu několik týdnů, a já se domnívám, že to je právě tím, že úřady práce jsou podfinancovány, že jsou poddimenzovány personálně. I proto přeskakují z různých dalších regionů personální kapacity právě do Prahy, kde situace je nejkritičtější, a vypomáhají s těmito agendami. Tak právě proto si myslím, že stabilizace je v tom, že 9,5 miliardy z toho 900miliardového balíku prostě a jednoduše na platy do tarifu tady těchto zaměstnanců navýšíme a trošičku situaci stabilizujeme, protože u výplaty jakékoli dávky se prostě a jednoduše bez nich neobejdeme. To byla jenom jediná věc, která mě napadla u navýšení z tohoto rozpočtu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Poslední s faktickou poznámkou je přihlášen pan ministr Stanjura, tak prosím.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Jen pro paní poslankyni Mračkovou Vildumetzovou, ministr vnitra nemusí žádat o tyto prostředky, to jsem říkal minule. Těch kapitol je více než čtyřicet, je připraveno rozpočtové opatření, pro Ministerstvo vnitra to je zhruba 117 milionů korun. To podepíše v okamžiku, kdy vyjde novela státního rozpočtu ve Sbírce zákonů, jak jsem říkal minule. U těch čtyřiceti nebo více než čtyřiceti kapitol je to rozepsané od kapitoly 301, to je Kancelář prezidenta republiky, 302 je naše kapitola Poslanecké sněmovny, až po číslo 381 Nejvyšší kontrolní úřad, někde v tom pořadí, je to podle čísla kapitoly, se také nachází kapitola 314 Ministerstva vnitra. Určitě uznáte, že je mnohem lepší, když to uděláme automaticky, než že bych dostal 41 nebo 42 žádostí správců kapitol. Rozpočtové určení je skutečně připraveno a bude zrealizováno v okamžiku, kdy bude publikována ve Sbírce zákonů novela státního rozpočtu na rok 2022. místo pana ministra vnitra využiji ty dvě minuty, samozřejmě jsou garantovány ty platy v navýšených tarifech, které jsme odsouhlasili jako vláda, ty prostředky na to jsou. Jediné, v čem se lišíme s odbory – ty by všechno dávaly do tarifu, aby všichni brali stejně – a my jsme ty objemy zvedli, aniž bychom dále navýšovali tarify znova od 1. ledna 2023, zvedli jsme ty objemy tak, aby ti bezprostřední nadřízení měli více prostředků na ty nadtarifní složky platů a mezd u těch, kteří jsou placeni ve mzdách.

Chtěl jsem ještě něco říct k Ministerstvu práce a sociálních věcí, ale to už jsem zapomněl, a za těch 9 vteřin bych to stejně nestihнул.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za dodržení času. S další faktickou poznámkou vystoupí pan ministr Rakušan.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Já už jenom opravdu dvě věty. Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Prosím, neuvádějme, že jsou dojmy, že jsou nějaké ohlasy z terénu a podobně, že nebyly vyplaceny odměny. Tak já jsem si to teď ještě ověřoval. Za dobu nouzového stavu, jak vláda slíbila, bylo za každou jednotlivou přesčasovou hodinu vyplaceno každému jednotlivému policistovi v téhle zemi 300 korun, 300 korun za jednu hodinu, jak vláda

slíbila. Do poslední koruny každému policistovi v České republice, který v době nouzového stavu odsloužil přesčasy, bylo všechno vyplaceno. To jsou fakta, doložitelná fakta, nezpochybnitelná fakta a jsou možná o něco silnější než nějaký pocit. Takže tohle, prosím, uvádějme také na pravou míru.

Co se týče té Digitální agentury, peníze samozřejmě budou konkretizovány v té chvíli, kdy bude rozhodnuto definitivně o vzniku té agentury jako takové, a v současné době jsou ty finanční prostředky v kapitole Úřadu vlády České republiky. To je odpověď, díky.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Než se vrátíme do obecné rozpravy a dostane slovo pan poslanec Metnar, načtu omluvu. Pan poslanec Okamura se od 17.30 hodin omlouvá z pracovních důvodů a pan poslanec Kott ruší svoji dnešní omluvu.

Pan poslanec Metnar, prosím.

Poslanec Lubomír Metnar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, já se vyjádřím ke kapitole Ministerstva obrany. Hnutí ANO vždy podporovalo růst výdajů na obranu. Jenom bych připomněl, že za vlády hnutí ANO stouplo rozpočet obrany od roku 2014 o 100 %. V současné době jsme v situaci, kdy si naplno uvědomujeme, jak důležité jsou investice do naší obranyschopnosti a jakou významnou úlohu má naše armáda. Již není nutné zdůrazňovat, jaký význam má naše členství v Severoatlantické alianci.

Když se schvaloval rozpočet pro rok 2022, měl jsem vůči němu výhrady. Bylo to zejména z důvodu, že se ponížil rozpočet Ministerstva obrany a výdaje této kapitoly reálně klesly z 1,4 % na 1,3 % hrubého domácího produktu. Také jsem navrhoval dokončení valorizace platů vojáků s ohledem na vysokou míru inflace, kterou tehdy naše vláda schválila.

V době, kdy bylo u vlády hnutí ANO, plánovali jsme rostoucí hladinu výdajů na obranu, která by vedla k dosažení závazků vůči našim spojencům v Severoatlantické alianci. Modernizace a nákupy nové výzbroje a výstroje nabraly vysoké tempo, jaké tady v minulosti nikdy nebylo. Po období škrtů v obranném rozpočtu jsme konečně začali masivně investovat do své obranyschopnosti.

Ze struktury tohoto projednávaného rozpočtu kapitoly 307 Ministerstva obrany, významných a finančně náročných investičních výdajů na rok 2023, je z položkového seznamu zřejmé, že současná vláda logicky pokračuje v námi rozjetých akvizicích, kdy z počtu 38 těchto významných akcí navazuje na 27 námi uzavřených a v 11 případech se jedná o nové projekty.

Rozpočet kapitoly Ministerstva obrany na rok 2023 je naplánován na 111,8 miliardy korun. Jedná se o nárůst prostředků o více než 20 miliard korun. Stěžejní bude připravenost plánovaných investičních akcí, aby byly finanční prostředky účelně a efektivně vynaloženy, a tím se urychlila modernizace armády a zvýšila obranyschopnost České republiky. Nejen s ohledem na současnou bezpečnostní situaci hnutí ANO nárůst prostředků kapitoly Ministerstva obrany podporuje.

Na závěr mi dovolte ocenit navýšení rozpočtu Ministerstva obrany a udržení rostoucí trajektorie. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Další v pořadí vystoupí v obecné rozpravě pan poslanec Mašek.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, kolegyně, kolegové, já bych se také zastavil u kapitoly 314 – Ministerstvo vnitra. V minulém období jsem se opakovaně zabýval rozpočty Generální inspekce bezpečnostních sborů, takže na skladbu té

kapitoly, na to členění, jsem nějakým způsobem zvyklý. Je pravda, že tady je to téměř o dvě nuly jiné u Ministerstva vnitra, čili protékají tady poměrně veliké peníze. Je to silná materie, má 175 stran.

Tady bych chtěl si dovolit panu ministru malinko vytknout, že z ministerstva v papírové formě jsme to dostali až dneska někdy kolem poledne a v zazipované formě, takže jsme se k ní dostali dneska ráno. Je to prostě pozdě na to, aby si mohl člověk tohleto probrat. Je tam řada čísel, řada tabulek. Je škoda, že to nedostáváme s nějakým větším dostatečným předstihem. Čili to je jedna poznámka.

Druhá poznámka. V kapitole Příjmy se snižují příjmy oproti minulému roku o 3,1 % a z toho je tam vysvětleno, že – 3,1 miliardy, promiňte – a z toho je tam vysvětleno, že 2 miliardy se převádí do příštího roku, protože se nepodařilo realizovat plány národní obnovy, respektive nějaké akce s tím spojené. Pak tam ale zbývá ještě pořád deficit v příjmech o 1,1 miliardy, takže na to se určitě budeme ptát.

Zajímavější je položka Výdaje, kde výdaje pro Ministerstvo vnitra postupně rostou, a v současnosti se dostaly v roce 2022 na částku 95,6 miliardy a na rok 2023 je tam nárůst o 4,1 miliardy na 99,7 miliardy. Tomu bych rozuměl, je to zdůvodněné dále, ale nerozumím tomu dalšímu, že zase o několik stránek dále se objeví střednědobý plán vývoje nákladů nebo výdajů ministerstva vnitra. Tam zase najednou padáme v roce 2024 na 96 miliard, respektive v roce 2025 na 96,6 miliard čili na úroveň roku 2022. Takže tam bych byl velice rád a myslím, že to je zásadní vysvětlení, proč to má charakter ne lineárního nárůstu, který by se dal očekávat vzhledem k inflaci, vzhledem ke zvyšování platů a tak dále, ale proč má ta křivka charakter v podstatě takového jednohrbého velblouda, který padá už na rok 2024 o 3 miliardy dolů. Právě teď nám bylo vysvětlováno, že Digitální a informační agenturou to asi nebude. Je otázka, jestli v tom bude hrát roli něco kolem pošty. Tam bych byl rád, kdybychom tohle oddiskutovali a vysvětlili, protože rozhodně nedojde k poklesu platů a dalších nákladů. Takže to je pro mě zvláštní, že tohle může v tom materiálu odeznít. A pokud je to jenom chyba, že se něco překopírovalo z minulosti a že takovýhle nárůst se průběžně předpokládal, tak si myslím, že to je zásadní chyba a měla by být vysvětlena.

Potom z hlediska toho 4,1 miliardového nárůstu výdajů. Když si propočítáváme jednotlivé položky – samozřejmě tady asi 52 % těch výdajů jsou mzdy, konkrétně je to 56 miliard – tak meziroční nárůst o 7,7 % činí nárůst o 4,3 miliardy. Takže vlastně už jenom nárůstem mezd je vyčerpán nárůst výdajový. Potom jsou tam výsluhy, které narůstají, a ty narůstají o 8,9 % a odchodné zhruba také o 9 %.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Já vás přeruším, pane poslanče. Poprosím, aby se v sále vaši kolegové a kolegyně utišili, abyste mohl pokračovat v důstojné atmosféře. Prosím.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji. Čili na výsluhách a odchodném je to meziroční nárůst o 3/4 miliardy. Jsou tam další věci, jako je stabilizační příplatek, o němž tady mluvil pan ministr, a my jsme skutečně i s policejním prezidentem se o tom bavili, protože ta stabilizace je nutná, čili to jsou další výdaje, které budou potřeba pro příští rok, a samozřejmě je to také otázka odchodů od policie, vy jste to tady zmínil, pane ministře – tím, že se vydávaly poměrně velké odměny, nebo hmatatelné odměny – nebudeme říkat velké, protože ve vztahu k tarifnímu platu ony tak velké nejsou, ale přece jenom navýšují těm policistům příjmy – a ti policisté v průběhu celého roku, a zejména v tomto období sedí s kalkulačkou, at' chceme, nebo ne, a vypočítávají si, kdy je nebo bude výhodné pro ně odejít. Takže je to problém a ty předpokládané nárůsty výdajů na výsluhu a odchodné mohou být v příštím roce i vyšší.

Dále jste tam v tom materiálu uváděli, že chcete do roku, a teď předpokládám, že jsem to dobře pochopil, do roku 2027 zastabilizovat policii a hasiče na celkový nárůst u policie asi 26 000 příslušníků, 46 000 (?) příslušníků, což znamená o 6 000, což v tom horizontu pětiletém,

který jste si tam na to dali, znamená nárůst o 5 000 příslušníků, to znamená přes 1 000 příslušníků ročně, což je velký výdaj, a řeší to přírůstek jako takový, a my musíme nahradit ještě předpokládané odchody těch příslušníků. Když si sesčítám tyto částky předpokládaných výdajů na jeden rok, tak se dostáváme jenom na mzdových parametrech, na výsluhách a náhradách příslušníků cenově – v uvozovkách – více než na 5 miliard a my navyšujeme ty výdaje o 4,1 miliardy.

Dále jsme si dali poměrně ambiciozní cíle, že vyřešíme ty počty policistů a hasičů, že je budeme dostatečně přijímat, že je finančně zastabilizujeme. Vy jste tady mluvil o generační stabilizaci, že už to nebude stabilizace tam, kde je pro ně méně atraktivní sloužit například, ale bude to ta stabilizace mezi 15. a 25. rokem služby, kdy nám ti, kteří jsou v nejlepší formě, jsou dobře vybaveni znalostmi, tak nám odcházejí, a je to velká škoda, nahrazujeme je novými příslušníky, do kterých musíme velmi investovat. Takže jsou tam také výdaje do informačních technologií, budou tam výdaje na boj s migrací, deklarujeme tam, že se bude posilovat ochrana kritické infrastruktury, je tam řada bodů, s kterými musíme souhlasit samozřejmě a souhlasíme, nicméně jsou finančně náročné. A my už jsme mnoho, mnoho nad těmi 4,1 miliardy nárůstu výdajů, a už vůbec se nebabíme o nárůstu cen energií, nárůstu ceny PHM a podobně. Vzpomeňme na dobu, kdy v devadesátých letech se také stávalo, že z důvodu drahých energií nebo PHM byla omezena výjezdovost posádek, že třeba byl omezován počet najetých kilometrů, respektive se nemohli příslušníci třeba osprchovat nebo omýt teplou vodou.

Takže já chci říci, že jak to vidím na první přečtení, nárůst na 99,7 miliardy nemůže na ty ambiciozní cíle stačit, zejména v otázce mezd a souvisejících věcí. Takže za mě si myslím, že budeme mít poměrně hodně o čem diskutovat na výboru, a budu rád, když to probereme, protože z mého pohledu je to podhodnocené, byť je tam ten nárůst 4,1 miliardy, a naprostě nevysvětlitelné, proč v letech 2024 a 2025, což bude stále vláda pětikoaliční, vaše, tam máte zase pokles na 96, respektive 96,6 miliardy v roce 2025. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Takže já vnímám žádost o odhlášení a ještě tady byla žádost o vystoupení s přednostním právem pana předsedy poslaneckého klubu Marka Výborného. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já bych, kolegyně a kolegové, požádal o procedurální hlasování, máme 18.04 – určitě to je zásadní materie, státní rozpočet na rok 2023, aby i kolegové Mašek, Bžoch, Nacher, Nový nebyli pod tlakem času a mohli vystoupit, tak pojďme prosím odhlasovat, že budeme dnes jednat i případně hlasovat po 19., 21., případně i 24. hodině, ač nepředpokládáme nikdo, že to takto nastane. A žádám jménem pěti předsedů poslaneckých klubů, dohoda taková byla i z grémia, takže opozice to také ví. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Přivolávám poslankyně a poslance do sálu. Nyní slyším žádost o odhlášení, všechny odhlašuji, přihlaste se prosím vašimi identifikačními kartami.

Zazněl procedurální návrh, abychom hlasovali a jednali i po 19., případně 21. hodině.

Jelikož už se počty ustalují, zahajuji hlasování o tomto návrhu. Prosím, kdo je pro? Nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 151 bylo přihlášeno 125 – prosím o klid v sále, prosím o klid v sále! Přihlášeno 125 hlasujících, pro 122, proti 0, čili tento návrh byl přijat. Můžeme jednat po 19. i 21. hodině.

Tímto můžeme přistoupit k dalšímu přihlášenému, kterým je pan poslanec Jaroslav Bžoch, a já ještě načtu omluvy, které v mezičase došly, to je paní poslankyně Karla Maříková, ta se

omlouvá od 19 hodin z pracovních důvodů, a paní poslankyně Lucie Šafránková od 18 hodin z pracovních důvodů.

A nyní, pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji za slovo, paní předsedající. Můžu slíbit kolegům, že budu velmi stručný. Díky tomu, že jsem skoro na konci, tak mám i velké publikum, což je fajn.

Já se vyjádřím jenom k rozpočtu Ministerstva zahraničních věcí. Nebudu se ani tak vyjadřovat k rozpočtu na tento rok, protože tam si myslím, že to, co na zamini dnes je navrženo, je úspěch, ale co mi dělá vrásky na čele, je střednědobý výhled, protože srovnání roku 2024 s 2023 bude snížení o téměř 800 milionů a v dalším roce to bude 1,2 miliardy. Vzhledem k tomu, že náklady, které nám dnes rostou, a Ministerstvo zahraničních věcí má samozřejmě spoustu nemovitých majetků, kanceláří, bytů v zahraničí, kde ty ceny také rostou, tak se obávám toho, že pokud budeme dále podfinancovávat Ministerstvo zahraničních věcí, naše zahraniční služba nebude schopna svoji funkci vykonávat. Vzhledem i tomu, že jsme exportně orientovaná země, a i v tuto dobu, kdy situace ekonomická není úplně ideální, a hledáme další a další odbytiště pro naše exportéry, je pro nás důležité, abychom síť zastupitelských úřadů měli, a pokud budeme takto dále podfinancovávat, anebo budeme chtít šetřit tady na tom nebo na diplomatech, tak to samozřejmě nebude pro Českou republiku a pro naše podniky vůbec dobré. Když vezmu zastupitelské úřady, ty vytvářejí obraz České republiky v zahraničí, a jak už jsem říkal, pokud je podfinancujeme, tak to určitě do budoucna nebude dobré.

Nejsou to pouze má slova, tato kritika, ale jsou to slova i předkladatele rozpočtu k mému údivu, takže nechápu, jak to, že s tím souhlasil. Chápu v roce 2023, že na humanitární pomoc přidáváme více peněz na Ukrajinu, sebrali jsme – přesunuli jsme vlastně peníze z našich příspěvků na humanitární pomoc na Ukrajinu, což je samozřejmě v pořádku, víme, jaká ta situace je. I rozpočet na letošní rok je navýšen, což je také v pořádku.

Já nemám problém s tím, pokud bude debata o tom, že zámek Štiřín jako památka už nemá dále patřit pod Ministerstvo zahraničních věcí, že to spravovat nemáme. Určitě by to debata být mohla, ale tento způsob, že zámek necháme vyhladovět a všechny ty zaměstnance, kteří tam pracují, necháme v této nejistotě, že se k nim takto budeme chovat, tak je podle mě velmi špatný krok, protože samozřejmě pokud zámek Štiřín bude jako příspěvkovka dlouhodobě v deficitu, tak samozřejmě zanikne. A pokud chceme dát tímto signál, že zámek Štiřín nechceme, tak si myslím, že je to velmi špatná cesta. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a nyní je přihlášen pan poslanec Patrik Nacher, připraví se pan poslanec Miloš Nový. Prosím, pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, ministři, milé kolegyně, vážení kolegové, já jsem dneska šel s takovou jinou taktikou. Vždycky se přihlásím jako první a tady v sále skoro nikdo není, tak teď jsem propadl úplně na konec a je tady více posluchačů. Tak ono se to nakonec vyplatí být poslední v řadě. Tak vidíte, člověk se učí, takže od teď bych mohl zakončovat nebo budu zakončovat vždycky tyhle projevy a proslovny u těch důležitých norem, s dovolením. I kolega Skopeček si to tady chce poslechnout v první řadě, tak já jsem za to rád.

Já to relativně, musím říct, pro tuto chvíli zkrátím, což je nevýhoda toho, že jsem až na konec, protože už tady bylo mnohé řečeno a neřekli to všichni, ale přece jenom pro pana ministra tady budu mít páár originálních věcí a námětů, které bych mu rád sdělil. Pokud jde o ten obecný pohled na ten rozpočet, já už jsem to řekl někde v televizním pořadu, že to je přesný součet za mě trochu nepřesných čísel, protože ta čísla v této chvíli pro mě jsou nepravdivá. Já bych to bral, že to je mimořádná situace. Teď mám na mysli na straně příjmů, že se tam počítá

s financemi, u kterých je potřeba změnit zákon, který řešíme někde paralelně. A říkám, kdyby to bylo poprvé a je to v mimořádné situaci, tak bych to tady možná zmínil a přešel bych to. Já tady ale jenom zopakuji, že už je to podruhé, je to druhý rozpočet a podruhé vlastně to řešíte stejnou cestou. Připomenu, že při tom rozpočtu na letošní rok to bylo 14 miliard, které ten státní rozpočet ušetřil ve vztahu k platbám za státní pojištěnce u zdravotního pojištění, takže vlastně ta situace se opakuje. To je první poznámka. A myslím si, že vy byste nám to vyčetli taky. Připomenu tu dvou a půlmiliardovou digitální daň, jakoli tady byla mezi prvním a druhým čtením, a měli jsme to na talíři celé ty dva měsíce, co se projednával státní rozpočet. Tak teď si to užijte také. Rozdíl je v tom, že předtím to byly 2,5 miliardy, teď je to tedy, jak se na to podíváme, 85 miliard nebo 100 miliard, vlastně s tím modernizačním fondem 150 miliard, takže jsme na násobcích toho, co to bylo předtím. To je první poznámka.

Druhá poznámka. Když se podíváte na návrh státního rozpočtu na rok 2022 na straně výdajů, tak to bylo 1893 miliard. Návrh státního rozpočtu na rok 2023 má 2223 miliard. Rozdíl mezi tím je 330 miliard korun, prosím pěkně. Během jednoho roku se výdaje zvedly o 330 miliard. Já to tady nekritizuju jen tak, ale dávám to do kontrastu s tím, že zrovna dneska jsme tady hlasovali dopoledne o příspěvku na mobilitu, kde se to zvedlo z 550 korun na 900 zaplat' pánbůh, ale vy jste se bránili tomu, aby se to zvedlo na 2000, 1600, 1200 – tam byly ty různé varianty. My se tady bavíme o položkách, které jsou ve stovkách milionů, možná jednotek miliard. To by asi tady řekl Aleš Juchelka. Myslím si, že ani to ne. Nebo kolega Kaňkovský. Ale výdaje vzrostly meziročně o 330 miliard korun a my se tady handrujeme o to, jestli v této době lidé se zdravotním postižením budou místo 550 dostávat 900 nebo 1100 korun. Mně to přijde, že to je v nesouladu, prostě že to je v nesouladu, že z těch 330 miliard by se tam ty prostředky, to se na mě nezlobte, našly.

Z těch obecných informací, pokud jde o ty příjmy, nechcete zvyšovat nějakou vyšší daní kromě té speciálně uvedené. K tomu jsem se vyjadřoval včera. To já kvituji, já bych ani nepodporoval zvýšení daní, říkám to tady férově. Takže za to ocenění. Také vám k tomu pomáhá samozřejmě inflace, to je potřeba si také říct, vy vyberete více než bylo v plánu letos i ten příští rok, než kdyby se ta situace vyvíjela normálně. To je potřeba neustále připomínat, protože na tu inflaci se neustále hází, že to je špatné. Obecně ano, ale zrovna pro příjem státního rozpočtu je to dobré.

Pokud jde o ty výdaje, tak tam se budu opakovat, když řeknu, že to zastropování je drahé, protože ten konstrukt, který jste vymysleli, je za mě, za nás – určitě se tady k tomu vyjadřoval kolega Havlíček – špatný a on se pak projeví na té výdajové stránce. A na tomto místě bych se u těch výdajů chtěl zeptat pana ministra financí, jestli můžu (Ministr financí hovoří se zpravidajem.), kde jsou ty – tak ideální by bylo, kdybyste se na mě i díval, že, já pak totiž nepoznám, jestli mě posloucháte. Ale dobré, když zvládnete obojí – kde jsou ty škrty, ty principiální škrty, o kterých jste hovořili, když jste byli v opozici. Teď mám na mysli například počet státních zaměstnanců. Já jsem byl s několika vašimi kolegy – nejčastěji úředníky, ale i státní zaměstnance – já to teď řeknu, já jsem byl s několika vašimi kolegy, třeba tady s kolegou Skopečkem nebo Vojtou Munzarem, tamhle s kolegou jsem ještě nebyl, budu tam s ním zítra, v pořadu Máte v peněženkách(?), a oni mi tam vyčítali, že za minulé volební období vzrostl počet zaměstnanců ve veřejné správě. A já jsem vždycky vytáhl takový ten koláčový graf, kde jsem vám ukazoval, že to bylo v regionálním školství, v bezpečnostních složkách a že skutečně těch úředníků s tím razitkem, tak jak to vnímají lidé, jak to známe, tak klesl asi o 3000 tuším. Je to tak, o 3000. No teď vzrostl počet zaměstnanců veřejné sféry o 8000. Tak kolegové, co jste se mnou byli v televizi, jak se s tím popasujete? Uznávám, že opět jsou to lidé v regionálním školství, ale to jste mi také vyčítali, tak mě zajímá, jak to vysvětlíte teď, a v bezpečnostních složkách. Ale my vidíme ten nárůst počtu úředníků – a to je takový symbol – třeba i na Úřadu vlády. O tom já jsem mluvil u toho minulého rozpočtu.

Takže já bych se zeptal pana ministra, primárně pana ministra financí, kde je ten první náznak toho šprtání na straně příjmů, kde vy jste řekli v opozici, že je potřeba do toho říznout,

protože ta státní správa košatí a byrokratizuje. Jenom když mi odpovíte, třeba jsem to špatně hledal, je možné, že to tam někde je, já tam zatím vidím jenom nárůst počtu zaměstnanců.

No a teď vás poprosím o pozornost, protože jsou to dvě oblasti, které jsou podle mě důležité z mého úhlu pohledu, myslím si, že i z pohledu spotřebitele. Jsou to kapitoly 328, 349, ČTÚ a ERÚ. Já jsem si udělal takové srovnání a bavíme se o tom v době, kdy třeba na Energetický regulační úřad se obrací rekordní počet lidí, logicky, teď jak rostou ceny energií. My jsme to probírali na podvýboru pro ochranu spotřebitele na hospodářském výboru. Počet sporů vedených před ERÚ je trojnásobný už teď a to nejsme na konci roku. No a když se podíváte u ERÚ, tak to bylo tak, že původní rozpočet na rok 2022 ještě za předchozí vlády za ministryně Schillerové byl 301 830 000, vy jste ho snížili na 287 milionů, to znamená o 14 milionů méně. A v této chvíli je na 306 milionech, má o pouhých 5 milionů více, než byl ten původní na rok 2022. Jestli dobré počítám takhle v rychlosti, tak těch 5 milionů z těch 300 milionů je nějaké 1 a 3/4 procentního bodu nárůst. To znamená meziročně vzrostou finance na ERÚ, který je pod obrovským tlakem spotřebitelů v době, kdy tady vlastně nejdůležitější věc je ta energetická krize, o 1 celá 3/4 procentního bodu.

Ta druhá kapitola je 328 – Český telekomunikační úřad. Původní návrh Aleny Schillerové byl 2 256 000 000. Já od toho odečtu 1,5 miliardy za Českou poštu, takže to bylo 756 milionů. Vy jste to v té revizi snížili o 25 milionů na 730. No a víte, kolik tam máte teď? Teď tam máte 722 milionů, takže ještě méně, než jste měli předtím. Vy sice v té tabulce, když se podíváte, pane ministře, máte 2 222 000 000, ale to je právě s tou 1,5 miliardou pro Českou poštu, takže to se musí odečíst. Jo, to jsme si minule vyjasňovali u toho rozpočtu, že se to tedy přesunulo kalendářně na rok 2023. Takže když já odečtu tu 1,5 miliardu pro Českou poštu, to je v pořádku, tak čistě pro ČTÚ tam jsem tedy našel, pokud mě nevyvedete z omylu, 722 milionů, to znamená o 8 milionů méně, než byl váš původní revizní nebo revidovaný návrh na rok 2022. A zase říkám, ochrana spotřebitele, ČTÚ, větší nároky, a meziročně tam na ČTÚ je těch prostředků méně dokonce, méně o 8 milionů. A když bych to měl vzít s původním návrhem rozpočtu Aleny Schillerové, tak je to méně o 33 milionů korun.

Takže já bych si potom dovolil v druhém čtení se orientovat na tyhle věci, které nějak spadají do mé odbornosti, to znamená ČTÚ, ERÚ, a pak se podívám na rozpočet finančního arbitra, který nemá speciální kapitolu, ale je veden pod Ministerstvem financí. Tak jsem to zestročnil, jak jsem jen mohl, abych více nezdržoval. Děkuju za vaši pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a vystoupení vyvolalo zájem o faktickou poznámkou pana místopředsedy Skopečka. Prosím

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju pěkně. Já chci zareagovat jenom na dvě věci, které tady kolega předestřel.

Jedna věc, mluvil o inflaci, jak ta inflace vládě strašně pomáhá, že zvyšuje příjmy. No, ono opticky to možná té příjmové straně pomáhá, ale ten rozpočet má i výdajovou stranu. Samozřejmě, vyšší ceny se promítají státu i na výdajové straně. Jednak samozřejmě na základě inflace se valorizují nejrůznější dávky, nejvíce samozřejmě důchody, takže pokud máme vysokou inflaci, automaticky to znamená, že i na důchodech budeme mít vyšší výdaje. I státní instituce, veřejný sektor, nakupuje své služby od benzingu až po já nevím co za vyšší ceny, než nakupoval v minulém roce. Takže představa toho, že inflace nějakým dramatickým způsobem navýšuje, pomáhá státu snižovat nějakým způsobem strukturální saldo, je prostě lichá. Není to pravda, opticky to sice ty příjmy zvyšuje, ale na straně výdajů se inflace propisuje taky, a naopak tlačí stát do vyšších výdajů, a to zejména právě v těch mandatorních, jako jsou důchody, a tím vlastně ještě zhoršuje strukturální stav veřejných financí.

Jestli něco by pomohlo státnímu rozpočtu, tak je to samozřejmě vysoký ekonomický růst, který samozřejmě příjmové straně opravdu pomáhá. Tento benefit jste měli vy za vaši vlády, úplně jste ho nevyužili tak, abyste strukturální deficit snižovali, naopak byl zvyšován.

Co se týče počtu státních zaměstnanců, v tomto směru s tím nemám problém, já se k tomu hlásím. Jsem prostě přesvědčen, že náš veřejný sektor je velký, že náš veřejný sektor je přebujelý a že prostě nemáme prostředky na to, abychom ho ve stávající velikosti udrželi. A pevně doufám, že v nadcházejících letech poklesne nejen počet státních úředníků, ale počet státních zaměstnanců jako celku. (Předsedající: Čas.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a tímto se vracíme do obecné rozpravy. Je přihlášen pan poslanec Miloš Nový.

Ještě načtu tři omluvy. Omlouvá se pan poslanec Martin Klovratník od 18.30 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová od 18 hodin z rodinných důvodů a paní předsedkyně Alena Schillerová od 18.20 do 19 hodin z pracovních důvodů. A prosím, pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Miloš Nový: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážení ministři, vážené poslankyně a vážení poslanci, v souvislosti s dnes projednávaným zákonem o státním rozpočtu na rok 2023 bych rád ve svém příspěvku reagoval na nekončící debaty týkající se výše rozpočtových deficitů v probíhajícím fiskálním roce 2022, připravovaném roce 2023, ale též v rámci střednědobého výhledu státního rozpočtu na léta 2024 až 2025.

Nejprve mi dovolte, abych vám ocitoval a připomenul jeden starý biblický příběh. Týká se jednoho z dvanácti synů Jákoba, a to Josefa. Jak dobře víte, otcem Jákobem milovaný syn Josef byl prodán svými bratry do egyptského otroctví. Díky přízni Hospodina dostal Josef příležitost stát se prorokem a vyložit sny, jež se zdály egyptskému faraonovi. Dovolte, abych vám zkráceně ocitoval část textu z převyprávěné Bible pro děti autorů Bridget Hadaway a Jeana Atchesona. Cituji: "Pak se jedné noci zdál faraónovi sen. Stál u řeky Nilu, když tu náhle z řeky vystoupilo sedm krásných a tučných krav a jalo se pást na trávě. Potom faraon viděl vystoupit z řeky dalších sedm krav, ale šeredných a vyhublých, a ty stanuly mezi těmi vykrmenými. Nakonec se ty hubené pustily do těch tučných a všechny je sežraly. Sen se rozplynul a faraon hluboce znepokojen procitl. Když znova usnul, měl druhý sen. Sedm plných a zralých pšeničných klasů vyrostlo z jednoho stébla a hned za nimi vyrostlo dalších sedm prázdných, východním větrem sežehlých pšeničných klasů. Vypadalo to, jako by ty prázdné klasy požíraly ty plné, a faraon se celý sklíčený znova probudil. Když nastalo jitro, dal si zavolat všechny egyptské věštce a mudrce, vyprávěl jim své sny, ale žádný z nich mu je nedovedl vysvětlit. A tehdy se faraonův nejvyšší číšník rozpomenu na Josefa, vykladače snů. Když Josef vyslechl faraonovy sny, pravil: Tyto dva sny jsou vlastně jeden a tentýž. Těch sedm tučných krav znamená sedm let, stejně tak těch sedm plných pšeničných klasů. Budou to roky hojnosti. Těch sedm hubených krav a sedm prázdných klasů značí sedm let, které budou roky hladu. Nic se neurodí a dobytek uhyne hladem a celá egyptská země bude ležet v troskách." Konec citace.

Proč jsem vám četl biblický příběh, který řada z vás tak dobře zná? Na pozadí tohoto příběhu se totiž odehrává to, co známe pod pojmem hospodářský cyklus – hospodářský cyklus ve smyslu střídání ekonomické aktivity, kterou známe pod pojmy hospodářský růst, expanze, oživení a konjunktura, a ekonomického útlumu s názvy, jako jsou krize, recese, kontrakce a podobně. Jinými slovy nám biblický příběh říká, že v životě lidském se více či méně pravidelně střídají období hojnosti a období strádání. Rovněž nám tento příběh slovy Josefa dává návod, jak se na období strádání co nejlépe připravit. Cituji: "Pro tebe by bylo dobré vytvořit zásoby pro léta hladu. V každé části země bys měl ustanovit dozorce a správce, aby shromažďovali a uskladňovali pětinu úrody. Ta vás bude živit v letech hubených. Dej postavit

nové sýpky a sklady a dej je dobré střežit. Jen tak budeš mít dostatek potravy pro lid po dobu těch sedmi let hladu. A jen tak zachráníš Egypt." Konec citace.

Od starého biblického příběhu o letech hojnosti, využitých k tvorbě zásob na léta strádání, nyní přistupme k jeho aplikaci v podmínkách České republiky v letech 2013 až 2021, kdy se na hospodářské politice podílela Sobotkova vláda, kde hnutí ANO zastávalo mimo jiné post ministra financí, a následně Babišova vláda. Jakým způsobem využily obě vlády oněch biblických sedmi let hojnosti k tvorbě zásob na léta strádání? Obě dvě vlády vládly v letech, kdy Česká republika s výjimkou covidového roku 2020 zažívala léta nepřetržitého hospodářského růstu. Statisticky vyjádřeno, hospodářský růst ve sledovaném období vykazoval následující hodnoty: v roce 2014 2,3 %, poté 5,4 %, 2,5 %, 5,2 %, 3,2 %, 3 %, v roce 2020, což byl covidový rok, -5,5 procenta, a konečně v roce 2021 2,9 %. Vím, že žádat po vládách, aby v letech hojnosti dle rady Josefa odkládaly pětinu úrody, což představuje 20 %, by bylo zcela nereálné. Mně osobně by stačila jedna setina, jediné procento. Jak vysoká by byla výše rozpočtových přebytků, které by se v tuto chvíli tak hodily na úhradu nákladů spojených s válečným konfliktem, nákladů spojených s energetickou krizí a nákladů spojených s eliminací pádivé inflace? Při pouhém jednom procentu uskladnění úrody v sedmi letech tučných by se výše každoročních rozpočtových přebytků pohybovala v intervalu přibližně od 43 miliard do 61 miliard korun, což znamená, že v celkovém souhrnu za dvě funkční období předchozích vlád by výše kumulovaného přebytku dosáhla téměř 420 miliard korun, při dvouprocentním přebytku by pak činila 840 miliard korun.

Minulé vlády však bohužel místo toho, aby v letech tučných slovy Josefa plnily sýpky a sklady a spořily tak na léta hubená, sklizenou úrodu projedly. Ba co více, zadlužily nás na další období. Celková výše vytvořeného deficitu tak dosáhla za sledované osmileté období celkové kumulované hodnoty téměř 900 miliard korun. Pro korektnost je nutno dodat, že uvedený údaj se vztahuje i na covidový rok 2020. Nemáme-li přebytek ve výši 420 miliard a místo toho máme deficit ve výši 900 miliard, pak celkový rozdíl činí 1 320 miliard korun, což je pro vaši představu více než výše rozpočtových příjmů v roce 2017. A to podotýkám bez nutného diskontování, respektive započtení inflace. Částka téměř 900 miliard korun deficitu státního rozpočtu zároveň dokazuje, že není pravda, že v letech 2014 až 2021 došlo ke snížení zadlužení. To, co zde slýchávám, jak předchozí vlády snížily dluh státního rozpočtu, se netýká dluhu absolutního, ale dluhu relativního, což je poměr dluhu k hrubému domácímu produktu. Zatímco absolutní dluh v tučných letech rostl, relativní dluh se snížoval pouze z důvodu rychlejšího růstu hrubého domácího produktu než zmíněného dluhu. Navíc dodávám, že z pohledu růstu HDP se předchozí vlády vezly na vlně celoevropského a celosvětového hospodářského růstu, ke kterému bud' vůbec nepřispěly, anebo přispěly zcela zanedbatelně.

Biblický příběh o sedmi tučných a sedmi hubených letech je variací na známý postulát takzvané keynesiánské hospodářské politiky, která tvoří ideové východisko levicových a středně levicových vlád ve smyslu výrazného zapojení státu do ekonomiky dané země. Zatímco však keynesiánská hospodářská politika doporučuje rozpočtové deficitu v době recese, v dobách ekonomického růstu jednoznačně vyžaduje tvorbu rozpočtových přebytků. Na tuto povinnost však předchozí vlády zcela zapomněly. Současné problémy vlády při sestavování státního rozpočtu tak naráží na nerespektování jednoho ze základních a důležitých postulátů teorie hospodářské politiky ze strany předchozích vlád. V opačném případě by řešení současných vážných hospodářských problémů bylo pro naši vládu výrazně jednodušší. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z pravé poloviny sálu.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji. Načtu ještě došlou omluvu od paní poslankyně Věry Kovářové. Ta se od 18.15 hodin omlouvá z osobních důvodů.

A vzhledem k tomu, že se již nikdo nehlásí do obecné rozpravy, skutečně není tomu tak, tak obecnou rozpravu končím.

A požádám pana ministra, zda má zájem o závěrečné slovo? Prosím.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, myslím, že z úst členů vlády zazněly jasné argumenty pro to, abych ještě jednou zopakoval jménem vlády České republiky žádost o to, abyste dnes v prvém čtení schválili základní parametry státního rozpočtu na příští rok. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji. Má pan zpravodaj zájem o závěrečné slovo? Nemá, což znamená, že můžeme přikročit k hlasování. Já ho požádám, aby nás provedl přednesenými návrhy.

Ještě zagonguji a přivolám kolegyně a kolegy z předsáli.

Prosím, pane zpravodaji. Poprosím o klid v sále!

Poslanec Josef Bernard: Kolegyně, kolegové, žádné návrhy na změny, popřípadě na vrácení k přepracování zákona do prvního čtení nezazněly, to znamená, že budeme hlasovat pouze o jednom návrhu, a to byl návrh rozpočtového výboru. Já jsem ho zde četl na samém začátku, takže teď mi dovolte, abych ho znova nečetl celý, ale řeknu to nejdůležitější. Návrh zní: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky schvaluje základní údaje návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2023 podle sněmovního tisku 315." Prosím o zahájení hlasování.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu a ptám se, kdo je pro tento návrh? Nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 152 bylo přihlášeno 138 hlasujících poslanců a poslankyň, pro 81, proti 43. Já tedy konstatuji, že návrh usnesený byl schválen.

Usnesení tedy bylo přijato, končím první čtení tohoto tisku. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji.

A protože existuje – ano, prosím, k hlasování, prosím.

Poslankyně Marie Pošarová: Já bych zpochybnila hlasování, protože mně nefungoval přístroj. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Takže to je návrh na zpochybnení hlasování, tedy dám hlasovat ještě o námitce.

Zahájila jsem hlasování (číslo 153).

Ano, vnímám, ukončuji, prosím, odhlašuji všechny. Prosím, přihlaste se znova svými identifikačními kartami.

A jelikož zazněla námitka zpochybnení hlasování, nejprve dávám hlasovat o této námitce, zda bude.

Zahájila jsem hlasování o námitce. Prosím, kdo je pro její přijetí? Kdo je proti?

V hlasování číslo 154 nás hlasovalo 134, pro bylo 130, proti 0, čili námitka byla přijata.

A my zopakujeme hlasování, je myslím každému jasné, že jde o návrh celého usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

A v hlasování číslo 155 bylo přihlášeno 134 hlasujících, pro 85, proti 48. Konstatuji opět, že návrh usnesení byl schválen.

Čili definitivně končím první čtení tohoto tisku.

A protože je dohoda, že skončíme, tak bych ještě dala hlasovat o návrhu na vyřazení zbývajících neprojednaných bodů schváleného pořadu 41. schůze Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu na vyřazení zbývajících bodů schůze. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 156 bylo přihlášeno 134 hlasujících, pro 129, proti nula. Konstatuji, že tento návrh byl přijat.

A ještě asi k hlasování pan poslanec Babka. (Hluk v sále.) Prosím. Poprosím o klid! Poprosím o klid v sále.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Pouze pro stenozáznam, u hlasování číslo 155 jsem hlasoval proti, nicméně na sjetině mám pro, tak jenom aby to bylo opraveno. Hlasování nezpochybňuji. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, toto tedy pro stenozáznam. Jenom konstatuji, že předchozím hlasováním jsme vyčerpali schválený program 41. schůze Poslanecké sněmovny. Já tuto schůzi končím a připomínám – prosím ještě o pozornost – připomínám, že v úterý 1. listopadu bude v 9 hodin zahájena 43. schůze Poslanecké sněmovny, v pátek 4. listopadu bude v 9 hodin zahájena 44. schůze Poslanecké sněmovny a v pátek 28. října bude zde v prostorách Poslanecké sněmovny probíhat Den otevřených dveří, takže prosím, abyste si uklidili materiály z lavic, jinak budou skartovány. Děkuji a přeji klidné následující dny.

(Schůze skončila v 18.41 hodin.)